

Giới thiệu Thể Loại Đây Là Thể Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề

Cậu là một sinh viên đang theo học tại một trường đại học nổi tiếng ở TP.HCM, chỉ vì muốn lấy tấm bằng kinh doanh để quản lý công việc cho gia đình mà cái mác sinh viên vẫn còn gắn với cậu. Nhưng thực ra đó lại là ông chủ của một quán cà phê nổi tiếng.

Là một cậu ấm, nhưng phong cách ăn mặc của cậu luôn là đơn giản nhất, cũng chính vì thế mà duyên số lại đưa cậu gặp được người mình yêu. Người sau này mang lại cho cậu nhiều hạnh phúc cũng như những khổ đau thực sự. Mời các bạn đón đọc truyện *Thể Loại Đây Là Thể Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* một câu chuyện có thật về tình yêu đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Thể Loại Đây Là Thể Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Mấy chap đầu hơi khó đọc lần đầu viết. mấy chap sau dễ đọc hơn

Đầu tiên em tên H ngu vẩn cực kỳ. mấy thím soi mói ko logic gì gì đó nói em chém thì em cung nhận là em chém nhưng sự việc em kể là thật 100%. gió máy 1 tí cho vui nhà vui cửa. Em ko tiết lộ danh tính hay gì gì đâu tụi bạn em nó nằm vùng ghê vãi.

đôi nét về em

- 24 tuổi

- cao 1.72 thân hình cũng gọi là ngon mắt.

- Gia đình cũng kinh doanh mở mấy quán cà phê gia đình khá giả.

- Đã tốt nghiệp đại học và hiện đang học thêm 1 cái nữa đang học trên TP.HCM ở nhà nội trên này nhà em cung mới mở 1 cái quán trên này, còn nhà em thì ở xa xa chút. Thế thôi ko mấy thím gạch đá em xây thêm cái quán nữa

tình hình là hôm bữa đi học về tới nhà, thay đồ chạy ra quán coi mấy đứa nó làm ăn thế nào. tại bữa đó sang đi công chuyện trưa đi học luôn. Nên giao cái quán lại cho con bé T.A coi quán, bữa đó nó cung ko đi học.

Về nhà thay đồ xách chiếc cup 50 thần thánh mới đem dưới cần thơ lên, xe của bà cô ko đi em lấy về chơi xe cũ zin nhìn cung đẹp, xura xura màu sơn mốc mốc rỉ rỉ.

Thế éo má nào mà vừa ra tới cổng thì mưa, dất vô lại nghĩ trong đầu kiểu này cái quán tui kia no phá banh tranh. Bông tui rung rung móc ra 4 cuộc gọi nhờ mới đi học về đề rung nên ko biết con bé T.a nó gọi.

Em: alo chồng nghe nè cung

T.a: a khùng vừa thôi ra quán coi quan em về còn đi chơi với trai.

nghe giọng có vẻ câu nên thôi éo giám chọc con này nó dữ lắm mấy thím ăh. Vậy em mới cho nó quản lý thay em đây

Em: bót mưa anh chạy ra liền, chứ giờ ra đó ướt lạnh tới tới bệnh em lại chăm anh.

Rồi nó cúp máy cái búp éo nói câu nào chắc tới ngày mấy thím ăh, bình thường câu thế đâu. Tính em nhậy nhót nó cũng biết nên bực ko muốn nói nhiều sợ bực hơn, sao giám chửi hè hè

Cúp máy blab la bla ị tề đã mưa cũng tạnh xách con xe ra đi, vừa đi vừa nghĩ vớ vẩn em đi chậm lắm tai ngay khúc ngã ba ko có đèn tín hiệu, thế éo nào mà chiếc KIA nó ôm cua cùng em bang em 1 phát ngay đít té ngang ra chúng ngay cái tay lái thẳng Bê Đê đi kế bên thím ăh. Té đề ngay cái tay lái chúng ngay cái bệ sườn đau xịt nước miếng nhắm nước mắt. 2 xe cung chẳng sao, chỉ có mình em sao ă. cái xe em bẻ cái búng mới vì nóng máu. Đang xoa xoa cái eo ngồi dậy thì con nhỏ nhìn cũng ngông cuồng mặt hầm hầm lái cái xe KIA kia xun.

Gái: mù cũng thấy mờ mờ đuôi sao ko thấy người ta xin đường rẽ rồi ăh. (WTF????? Nó mà là thằng nào cũng cố bò dậy đập nó 1 phát nhưng sự thật em cũng nằm ôm bệ sườn rồi đau éo đứng lên nổi.

Bê Đê: ơ cô mù ăh người ta đi đằng trước cùng chiều xi nhan đằng hoàng cô đụng người ta còn tỏ thái độ này là sao. “thề chứ muốn nhào zây ôm hôn nó ngay em thốn quá éo nói đc gì”

Gái: trầy xe tôi rồi tính sao thế trong mắt em chưa muốn tát con nào như con này.

Em: sao là sao xe tôi bẻ bưng kia.

Bê Đê: anh có sao hông em đỡ anh dậy. “nổi da gà các thím ạ. Lúc đấy em bỏ vô lê ngồi rồi”

Cô tông người ta còn bắt người ta đèn xe àh. Gọi công an đi.

Gái: rồi rồi hiểu gái móc tiền đưa ra trước mặt em 500k “thề lúc ko ghét còn nào như con này”

Em chụp ngay các bác ạh. Hề hề phía sau thấy có cô nào cũng đứng tuổi bước tới, em nghĩ ko phải xếp thì cũng nói đc cái con điên này, thề là em gồng đứng dậy với sự giúp đỡ của chị “có chân giữa” tại cái eo với 1 bên hông còn ê quá.

Em: cô xem người nhà cô này bộ có tiền thì ko coi ng khác ra gì sao. May cũng nhẹ lỗ chết người thì chỉ việc xì tiền ra hả cô.

Cô ấy: cháu cho cô xin lỗi con bé nó đi sai rồi. Với lại nó đang có chuyện bức “bức bức bức... mà ăn” nghĩ thôi người lịch sự.

Em: cô sai j mà xin lỗi kêu con đây đi mà xin lỗi.

Nói xong con kia quay lưng đi vô xe ngồi, mỗ tổ cha nhà nó muốn đập phát toẹt mặt.

Em đưa lai cô ấy 500k rồi kêu thôi ko sao coi như xui. Rồi chào cô ấy 1 tiếng rồi dắt xe vô lê ngó lại phía sau kẹt xe 1 đồng “lỗi tại con điên ấy àh eo phải tôi”

Bêđê: a có sao ko sao ko gọi công an.

Em: có sao đâu mất time thêm. Với lại cung ko co sao. Thôi em đi đi a cung đi luôn.

Chạy xe tới quán thấy bà la xát đứng trước quán mặt hằm hằm nhìn thấy cái xe với người dơ hì thì mặt lo lắng hẳn yêu ghê.

T.a: a có sao ko bị sao vậy tại em hối đi đầu chứ gì em xin lỗi. “ ị ời nhìn yêu ghê luôn mà em nó có bỏ râu mấy thím ạ đòi đứng đèn”

Em cũng bala bla xong con bé cũng đi về. Em vô lấy đại cái ao của quán để cho nhân viên mới mặc nhìn cứ như thẳng ghê ở đâu mới xin việc.

Tối thì nhờ thẳng cu phục vụ quán chở về nhà xe để ở quán để kìm cái bưng ghê gắn vào. Sang hôm sau lấy xe của em ra quan làm việc BT con bé T.a cung bala bolo hỏi chuyện kể nó nghe.

nó cũng chửi con điên tưởng giàu bỏ lão ko biết hơn đc ai. “ câu này nó chửi thâm đây các bác tại em cung co con 4 bánh cũng có giá trị chút. Papa mua nhà có 2 chiếc chiếc kia pa pa đi chiếc này thường gửi nhà người wen. Tện em lên đây ông kêu đem lên nhà nội mà để, đi đâu thì đi nhưng em cũng ít đi lắm. toàn ngoài quán thì đi xe này ra làm j. rồi đi học về toàn giờ cao điểm đi 4 chỗ một thêm, với lại e sinh viên nghèo làm eo j có tiền đồ xăng. Em có mỗi con AB ghê đòi fi đầu tiên.

Văng đi 2 3 ngày sau cũng nghĩ quên cái vụ té xe rồi con tím cái bẹ sườn tí thôi thì con điên ấy lại xuất hiện trong quán e mới máu.

Chẳng là sáng đấy chú em đi về huế để chuẩn bị bốc mộ ông nội em. Sáng lấy xe 4 cái lốp chờ ông chú ra sân bay rồi ra quán koi quán. trưa chạy về nhà tắm rửa thay đồ đổi xe đi học luôn. Nhưng oan gia ngõ hẹp mấy chú ạ sáng đang trong kho kiểm kê mấy thứ thì con pé phục vụ nõ kêu có pe nào để thương kiểm a kia. Xong việc cầm li nước đang ún ra ngó thì suýt phun con điên đang ngồi với mấy con bạn. em cung đi lại cam luôn ca trà để chăm.

Em: nghe nói cô muốn kiểm tôi

Con điên:...

Em: ko có gì tôi vô trong à.

con điên: ko có tiền thay cái bưng xe mà còn làm phách (thề chứ muốn táng nó cái té ghê tiền bố để chết con đây cái xe dựng chính ình chỗ bảo vệ để kiểm cái bưng thay tính xe còn đẹp nên tính chung trong quán)

Em: cô hơn ai kiểm ra tiền chưa hay đang sai tiền của pa mẹ (rồi em quay lưng đi vô trong)

Con điên mặt đỏ bưng mấy con bạn thì nhìn em= ánh mắt ngờ ngàng mấy thím ah.

Con điên: quán gì mà có cái loại phục vụ này (ừ thì a là phục vụ)

Em đi zo cung chuẩn bị về, nên lấy mấy thứ rồi đi ra cổng thì gặp con điên với đám bạn cung đi ra. Em chào chú bảo vệ rồi chui vô co 4 bánh của em trước mặt con điên muốn chửi A mất chữ O.

Sáng hôm nay..... sự việc cung chỉ mới diễn ra mấy ngày

Đang ngồi chơi trong quán với mấy thẳng bạn cafe sáng thì nhỏ bước vô(từ nay đổi từ con điên thành nhỏ cho lịch sự) cung với mấy đứa bạn em cũng

ngó sơ qua ko thèm để ý tới.

Ngồi tí thì thấy pé T.A tới ngồi nc với con đấy thì ra chúng nó là bạn các bác ạ.

Được 1 lúc đi quanh quán thì con pé T.A nó kéo lại

t.a: anh H bữa a bị con P bạn em tông chúng àh.

Em: con P là con hãm nào. Cái con này em ngồi cùng đây àh, uk no đó có gi ko hay lại bênh con điên ấy.

T.A thấy em gọi P là con điên nên nghĩ em còn cay cú

t.a: thôi anh bỏ qua cho nó đi con trai j mà chấp vật

em: đợi nó tiến anh mầy xuống hố thì mới được chấp àh. Anh mầy chả quan tâm nhá, lo làm đi. Rồi em bỏ đi.

Tối trưa đang trong lớp thì có số điện thoại lạ nt thế này

.....: anh H phải ko

Em: biết số đt biết cả tên hỏi phải ko là thế nào.

.....: con trai j nc thấy ghét

Em: ơ thế ấy gái hay les trai hay gay

....: gái đồ hãm

Em: ề gái quen biết ko mà chửi vậy mầy đưa chửi anh hay bi xe tông lắm

àh. (cái này có sự tích nhá mầy thím vozer chửi em có j ráng chịu nhé)

.....: có tông cũng tông chết mầy người

Em: Ồ hay gái tên j có wen hay ko a ko hay nc với người lạ. (nc kiểu này ko ham thử gái đẹp nt koi ham liền)

....: Em tên P người bữa quẹt xe anh đó. A cho em xin lỗi có lẽ em sai thật với lại bữa đó em đang có chuyện ko vui. (tới ngày chẳng)

Em: ko có j thôi a chả nhớ nữa a bận việc thôi nhé(chả muốn nc với con này mầy thím àh)

.....: a vẫn giận em àh thôi con trai mà xí xóa đi

.....: mai em mời a đi a trưa nhé coi như em xin lỗi.

Em cũng chẳng chả lời

Chiều học về ra quán thì thấy con pé T.A đang ở quán hình như sinh nhật con bạn nó thì phải hết ca làm no kêu mầy đưa tới uống nước rồi xú đi ăn uống hát hò gì đấy. Thấy em bước vào nó đứng dậy ra chỗ em

T.A con p no nt sao a ko tl thế nó kêu a chánh کیا

Em: ờ chánh

T.a: a bị hãm àh con P nữ đã mời đi ăn xin lỗi rồi.

Em: Ko thiếu cái ăn.

T.A nc với a có ngày đứt mạch máu não.

Vừa rồi P nt thế này

P: trưa mai a ko học em mời a đi ăn xin lỗi vụ bữa nhé quán xyz em đợi đó

Em: ờ ngồi đấy mà đợi.....

Giờ thế nào mầy thím nên đi k e chả thích dây dưa con đấy tí nào..... Xong rồi thôi xin lỗi với ăn uống em ko biết con đấy nghĩ gì lúc thì nc ko ưa đc tí nào lúc thì nc cứ thế nào ấy chả hiểu đc

Chương 2

Sáng dậy sớm tắm rửa tẽ ị xong ra quán sớm để mở quán .

lum đi trên giường thì thấy có tn con Pe T.A " sang đi ăn sáng với 2 đứa em ko"

em: đứa nào nữa mà 2 đứa, đi với bồ cùng a thêm hun cùng bồ em nó đấm a xit máu mũi àh.

...: con P ông ơi. lúc nào cùng cà nhây cà nhót đc. Ể tới già

em: thôi 2 đứa đi đi a ra mở quán sớm

vừa gửi thì có tn tới.

P: đi ăn sáng với tui e con trai j xấu tính thế.

em: ai nói với cô tôi là con trai thế

rồi tới tin nhắn của pe t.a em chả rệp lại

ra quán xấp xếp xong mọi thứ làm ly cafe không đường găm bánh mỳ, em sáng ghiền 2 thứ ấy mấy thím ăh, ngồi ngó mấy xe cộ qua lại cảm giác đang phê phê thì cái ghế bên cạnh P nó đặt đít xún.

em: ơ ơ.....

p:anh nghĩ em là người như thế àh. (cלט con hăm này cứ như người sao hỏa mới xún)

em: ờ. mà đang nói j thế.

P: không phải anh nghĩ em xấu xa. chỉ biết nhìn người = tiền àh. tại pa em mà anh nghĩ em như thế. "thật sự mặt em lúc đấy như con bò ngư ngư éo biết j mấy thím ăh"

P: trước hay nghe con t.a kể a chủ quán thấy hay muốn làm wen, thì em chả việc gì phại vậy.

xong em ấy đứng dậy tu hết li nước lọc của em xong đi về bố con hăm)

nay thì em ấy đi vespa mấy thím ăh. ăh về hình dáng em này thì có thể nói là ngon cở him. mặt mày cũng dễ thương. ngồi 1 lúc thì có tin nhắn tới,

p: trưa em mời nhớ ra đấy. con trai gi làm giá thấy ghê

em: mẹ bảo ko cho đi với người lạ nhất là gái lạ nên hui đi ha.

P: nhớ đấy

ngồi chơi quần quật nghĩ koi halloween này trang trí thế nào cũng tới trưa

con t.a nó lại hỏi tình đề con ng ta đọi thật àh. vẫn câu nói cũ " mẹ bảo ko cho đi với người lạ nhất là gái lạ. mà em mời thì a đi."

t.a: a chả bao giờ nghiêm túc đc. rồi lại về quây ngồi

đc 1 tiếng thì oan gia tới cầm theo 1 cái bịch to đựng pizza các thím ăh. món ruột của em đấy cái này chỉ có con T.a nó bày ra. mà em nghĩ cũng lạ 1 đứa con gái xinh như thế ngon như thế sao cứ phải như vậy nhỉ em vẫn chả nghĩ đc e này đào mỏ các thím ăh.

~.~ em nó đi đến gần phán.

p: a đừng làm quá em chưa như thế này với ai đâu mà cũng chưa ai có thái độ với em nhu anh đâu.

em: chỉ nhe răng cười có con pe T.A ở đấy nữa. ko cười đang đỏi nó ko cho ăn sao. zo quây lấy 3 lon coca 3 cái tẩy ra.

p: coi như quên chuyện hôm bữa nhá.

em: ờ....

những 2 cái, em lấy 2 miếng zo để phần cô V em thương cô ấy lắm cùng hoàn cảnh với lại hiền lành toàn bị người ta chèn ép. về quán em cô ấy cùng gần như con pe t.a nhưng cô phụ việc trong pha chế với dọn dẹp trong đó.

xong đi ra chén thì thấy 2 mụ kia đang ăn rồi.

ăn thì 2 mụ ấy chém gió chém bão em cũng chỉ âm ư cho qua.

nói xò về P. 20tuổi nhà mẹ thì bán đèn trang trí nội thất thì phải còn pa thì ko rõ. đang học ĐH. em ấy thì buôn bán quần áo gì ấy trên mạng. em an xong đứng vậy vô bếp ngồi chơi với cô V. đc xiêu thì con pé T.a nó vào kêu ra ngồi chơi với P đi em ra quây làm.

em: có j mà chơi chả có j nói mới zô đây ngồi

Cô V: khiph ăn nói vô duyên thế mà cũng có gái theo àh

em: trời trời cô cứ dìm con đẹp trai phong độ thế này mai, con đổi bản tuyển

nhân viên thành tuyển bạn gái thì nó con xếp hàng 4 5km ấy chứ.

cô V: thôi a đẹp trai ra ngoài giùm nỏ banh chỗ tôi làm rồi.

em cười hể hể rồi đi zz quán ngắm nghía gái này nọ. dc 1 xiu thì con hăm P nó đứng phía sau lúc nào ko biết.

P: không phải trai mà cũng biết ngắm gái àh.

em: ko thấy anh đẹp trai ngồi kế bên àh. rồi em đi luôn. con pé cũng về luôn. ~.~ ko tính tiền 3 lon coca luôn.

thế là cuộc sống bt của em đã trở lại....

hiện giờ mới ăn tối với cô v xong àh cô vẫn kim luôn người nấu cơm cho trưa và tối cho nhân viên với em.

Chap3

thứ 6 ngày 25-10

sáng đấy, cũng chả nhớ gì tới con pé P, vô tư hồn nhiên đủ đả đủ đồn lon tôn vô quán,tầm 8h thì phải.

tới trước cửa quán thì há hốc mồm nhìn cái xe. lật đật chạy ào vô quán, xếp lớn với xếp nhỏ nhà em đang ngồi trong quán em chạy ào vô ôm cổ xếp lớn từ đằng sau thơm 1 phát trước cả quán ai cũng nhìn em kiểu thẳng này hăm.

có cả con pe t.a với P trước giờ chỉ có mình pa em lên quán chứ mẹ em chưa lên quán lần nào.

em thì thân với mẹ nhất, với mọi người em là ng lớn chứ với mẹ em, em lúc nào cũng thế như con nít.

mẹ: cha bố anh lớn cái đầu mà cứ như con nít

ba: ko lẽ tao vậy đi ghen với mày hả thằng kia

em thì cười tí ta tí tòn.chả nhớ tới ai.pa mẹ chưa ăn sáng nên em xuống bếp kêu 2 tô bún bò với phần bò kho cho mẹ. lâu rồi mới đc ăn sáng với ba mẹ. tuy nhà em ko xa lắm nhưng ít có time về. ba mẹ cũng ko rảnh rồi lên đây với em. nhà còn đứa em gái đang học 12 nữa. (chú nào mai mỗi j em thông võ sọ)

ngồi ăn mẹ có hỏi chuyện học hành với gái gú bala bala.

Xong em vô đem sổ sách ra cho pa coi rồi ngồi chơi với mẹ. chả để ý gì xung quanh thì có cái tay khều khều sau lưng ba em ngó lên thì nhe răng cười. em quay lại thì ơ cái gì đây, tưởng xong chiến rồi ko dính dáng gì nữa, thì P nó chào pa mẹ em. mẹ em cũng chào lại, mà mẹ em nhìn mặt em, biết em ko thích nên huych vô tay em cái em quay lại nhìn thì mẹ nhăn mặt, em chả hiểu gì bt mẹ lúc nào cũng phe em mà.

pa em kéo cái ghế cho P ngồi.

em cũng chả nói j chỉ ngồi nghe mẹ em với P nc.

chuyện đại loại như thế này. lúc ba mẹ em lên quán thì mẹ xuống xe trước cửa quán, còn ba thì chạy xe ra chỗ để xe. mẹ em đứng thế nào thì chèo chân té đứng lúc P đi zo thì đỡ mẹ em rồi dìu mẹ vô quán ngồi. mẹ cũng không bị gì chỉ đau lúc mới té.

Mẹ: ủa 2 đứa quen nhau àh.

Em: quen biết gì đâu má (cái này em ko biết lúc gọi xếp lúc gọi mẹ lúc gọi má) cái người này.... vừa nói tới đây thì P chọn mắt nhìn làm thọt hết cả cà.

P: con bạn mới quen a H. con là bạn T.A

Mẹ: T.a là ai nữa

Ba: con pé phụ thằng H quản lý quán lúc nó đi học. rồi ba chỉ t.a thấy mẹ em nhìn t.a cười rõ yêu.

bam kiểm tra sổ sách xong. ba với mẹ đi mua đồ.

em: làm j nãy tron mắt nhìn a ghê vậy.

P: tính kẻ chiến xấu của e cho ba mẹ a nghe ah.

em: làm gì mà ko kể đc.

p:...đồ ngốc còn điên.

rồi ngoáy đi đi về bàn mấy đứa bạn của nhỏ

em lai đi koi quán zz xun bếp chơi với cô vân.

trưa em đi học hôm đó thi xong về sớm nên 2h đã có mặt ở quán ba mẹ em cùng về quán chơi với mấy ông bạn.

em thì ngồi trong quầy với t.a xiu mẹ em vô

mẹ: con là t.a phải hok con ở đây coi thằng này cho cô chú có j gọi đt báo cho cô chú biết chứ tính thằng này nó vậy chứ con nít lắm

em: con nít với mẹ thôi chứ. mẹ nói thế bỏ nó nghe nó lại cho con trai mẹ mấy lít axit đấy

mẹ: tui nói pé t.a a có j báo cho tui chứ có bảo nó yêu a đâu mà a sợ axit. yêu a có mà khổ.

t.a: za mà con có người yêu đâu cô. con thế này ai yêu (thế cá thằng đưa đón nó là ai em ngộ nhận ah)

mẹ: trời con cứ đùa xinh đẹp dễ thương giỏi dang con lấy hết rồi mà kêu ko ai yêu. để cô nói thằng này yêu con nhá. rồi mẹ cười hỏ hỏ con t.a đỏ mặt

em nghe phát mát hết lòng hề hề. các bác tự hiểu.

xuống bếp nc với cô vân dặn cô mấy thứ để chiều về dưới nhà với 2 xếp tại thứ 7 sinh nhật xếp lớn nhà em.

đi ra thì thấy P cũng trong quầy 3 người phụ nữ nc em cũng ko vô làm j. đi vòng vòng dọn đồ mấy đứa phục vụ xiu. ba ra lấy xe kêu em vô kêu mẹ. lúc vào cả ba người tùm tùm nhìn em cười. em kêu mẹ chuẩn bị về ba ra lấy xe rồi, em cũng phi đi luôn đứng đấy có cảm giác ko an toàn tí nào.

lên xe thì mẹ nói

ba chở em về nhà chú lấy xe rồi về dưới. mai t.a với P nó xuống nhà chơi xong em chở tui nó lên.

em: gì kỳ vậy mẹ con tính ở chơi hết cn mới về lên lại mà.

mẹ: lỡ mời tui nó xuống rồi. mẹ tính để con ở lại mai rồi lấy xe chở tui nó xuống chơi. mà t.a nó kêu thôi, a hoang ko chịu đâu, nhìn mặt a H tí ta tí tồn từ lúc cô lên là biết ông hông chịu đâu. nên mẹ kêu thôi 2 con đi xe bus xuống đi rồi cô kêu nó lấy xe chở về.

em: mẹ chỉ giới thiệu con trai mẹ. sao ko kêu cái P lấy xe 4 chỗ của p xuống rồi về.

mẹ: ủa nó có xe àh sao ko nói j hết ta.

thế là phải chạy xe của em về dưới. chắc xe của P mẹ hay ba nó đi đâu.

thôi kệ cho 2 đứa đi xe bus xuống em về trước tại cùng có hẹn với mấy đứa bạn nay về đi nhậu bữa.

Nếu T.A ko có bạn trai chắc em cũng cố cura mấy bác thấy thế nào cho em ý kiến cái

thế là chạy xe theo 2 xếp về dưới.

về tới nhà con em đi học chưa về nên em quay đầu xe đi ra đón nó luôn. đi học nó đi xe đưa rước của trường.

đứng trước cổng trường nhìn mấy em tin tin lượn cung phê mắt mà có con pé mập chác 120kg các bác àh bán nước mía ở kế bên trường đen nữa làm

hông mất cái màn hình của em

đứng đợi 15p thì trống trường đánh báo hiệu giờ ra về.

tụi học sinh bu ra mấy cái hàng rong trước cổng, ngó mãi chả thấy nhỏ em đâu. ngó 1 hồi thì phát hiện ra nhỏ em đang đứng mua súp cua. em bấm còi inh ỏi ai cung nhìn thì nó mới thấy em nhảy cẫng lên chạy lại (em gọi nó là bé ba)

bé ba: 2 2 về khi nào.

em: mới về là đi rước công chúa cho 2 xếp

bé ba: 2 ăn súp hông đợi em tí. rồi nhỏ quăng cái cặp zo trong xe xong chạy ra lấy 2 ly súp.

em biết thế nào cung ko cầm tiền nên em ra khỏi xe đứng sau đợi bé ba cầm 2 ly súp thì em đưa tiền trả luôn cặp nó quăng trong xe mà

bé ba: chỉ có 2 hủ em.

xong 2 a em chui vô xe ngồi ăn, trước mấy con mắt nhòm ngó của mấy đứa học sinh.

em: mập như lợn rồi mà con ăn hàng

bé ba: tại em đói 5h15 rồi chứ j ăn trưa từ lúc 11h

ăn xong chở nó về tới nhà.

bữa tối cả nhà đầy tiếng cười về trêu chọc của em với nhỏ em

Sáng hôm sau đang ngủ ngon lành thì DT kêu inh ỏi.

em: lô nói mau đang ngủ

T.A: ra đón tui em em mới xuống bên xe.

em: mới có 7h xuống sớm thế

T.a: xuống sớm chơi được lâu, chiều phải về rồi. có ra đón ko thì báo. em kêu đợi tí. mặc cái quần với cái áo thun xong xuống nhà lấy xe của ba đi rước 2 đứa. xe em thì đi gửi rồi.

chạy ra tới nơi thì thấy 2 cô ấy đang đứng trước bên xe. lên xe P kêu đói chở đi ăn cái j ngon ngon. thế là em chở đi ăn bánh canh sáng em chỉ thích ăn mỗi bánh canh hoặc phở.

em: dưới này có khác j mấy TP đâu mà ngó giữ thế.

t.a: thì cũng lạ mà. mà dưới này sáng ít kẹt xe hơn trên đó anh nhì.

em: ờ

bánh canh mang ra em làm phát sạch sẽ nhìn lại 2 nàng ấy ăn thôi phát chán ngồi đợi lúc lâu mới đc về nhà.

ngồi trên xe chợt nhớ ra 1 chuyện quay xuống nói với T.a và P hề hề

giờ mới nhớ a chưa đánh răng. em hà cho phát 2 nàng nhăn mặt kêu khiếp.

T.A: con trai j mà như anh

em: ơ thế a ko phải trai àh em thử chưa sao biết

T.A: cái anh này nói chuyện vớ vẩn.

em chỉ nc với T.a con P thì em chả biết nói j các thím ạ. gặp dc 2 3 lần chả wen biết j.

em xác định theo mấy thím là bơ rồi.

về tới nhà thì ba đang ngồi trước nhà đánh cờ với mấy ông hàng xóm. vô nhà mẹ đang làm đồ ăn sáng. em kêu ăn rồi rồi lủi lên lầu ngủ tiếp. mẹ kêu 2 đứa xuống nhà , thì cho mẹ tự tiếp em lên lầu nằm ngủ tới tầm 10 hơn thì con nhỏ em chui qua phòng mặt cung đang say ke. rúc vô chỗ em nằm

bé ba: 2 chị dưới nhà là ai vậy

em: 2 chị dâu mày đấy.

bé ba: gôm 2 mua quà cho mẹ chưa

em: rồi cả tuần rồi

rồi 2 ae ngủ tiếp. tới tầm nhà sắp ăn cơm thì mẹ em kêu T.a với P lên kêu em xuống.

2 đứa chạy lên lầu kêu em mà ỳnh ỳnh tỉnh cả ngủ. nãy nhỏ em vô phòng không đóng cửa, 2 đứa ló mặt zo phòng thấy bé em ngủ chung thì mặt thế này

P: mẹ a kêu xuống ăn cơm kìa

t.A ai vậy anh H

em: bé ba em tui

rồi con bé ba ngóc đầu dậy chào 2 chị xong rúc vô ngủ tiếp. em đập phát rớt giường, dậy mẹ kêu xuống ăn cơm kìa. thế là nó ôm cái gối ôm lò mò về phòng. em cung đóng cửa thay đồ tắm rửa sẵn đuổi 2 mụ kia xuống nhà luôn.

thôi ngủ mai ra quán em gỡ tiếp nhé. nãy suýt bị úp sot may chạy kịp. mai hỏi rõ rồi em báo cáo mấy thím. trên này ko thù oán j cung ko quen biết ai nguy hiểm vãi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

SR mấy thím đã để mấy thím chờ lâu, mấy nay cũng nhiều việc quá tới về đừ hết cả người chỉ tắm xong là lăn ra ngủ.

.....

Tiếp nhé.

Trưa hôm đấy nhà em cũng đông anh em lắm, nhà ngoại thì sát nhà em mà. rồi cô chú cung mấy người, người cũng 2 3 đứa con -> nhà em cả ổ người).

gia đình em cuối tuần cung hay tổ chức nấu nướng, nhậu nhẹt cho mấy chú mấy bác rồi hát hò um sùm. nhân dịp sinh nhật mẹ em nên cung nhậu nhẹt tung bừng.

lúc em xuống nhà thì ai cung nhì em bằng con mắt cười khinh khinh giống em lắm j mà ghê lắm ko bằng. nhỏ em cung nhìn em cười đều.

ông bác em phán 1 câu " thế này sao chon mày". chú em 1 câu" ko lẽ đứa nào dính chương thì đứa đó thắng hà thằng H". mặt em lúc đấy như này

còn 2 em kia thì mặt đỏ bừng. bà di em "ơ 2 bé này chưa uống đã say àh" nhỏ em phụ họa " thấy ông tướng xuống thì say người là phải rồi".

2 nhỏ nhơ lơ luôn chả phán câu nào mấy thím ạ.

trưa hôm đấy 2 nhỏ ngồi mâm với mấy cô với mấy đứa con nít.

em thì lên ngồi với mấy chú mấy bác, để đỡ phải nghe mấy câu móc của nhỏ em với mấy bà 8 kia. sai làm là đây kính lão đắc thọ mà hôm đấy say bí tỷ.

mỗi người 1 chén và dô với mấy lão bụng phê nhà em thì em thua.

trong khi ăn uống mấy bác cũng hỏi chuyện học hành với quán xá trên đó. rồi chuyển đề tai ngay sang vk con. kêu em cung lớn rồi đồng ra, đồng vào cũng đủ sống nhà cũng có. lấy vk đi rồi đi học đi làm. người ta lo sự nghiệp nên lấy vợ trẻ, còn em sự nghiệp cũng ổn, học hành cung ổn lấy vợ sớm tí cũng chả sao, để có người phụ trông coi quán mà đi học người nhà vẫn hơn. em vẫn ham chơi yêu đương thì được chứ lấy vợ em chưa nghĩ tới, cứ đánh trống lảng sang chuyện khác.

ăn uống no say em vô tủ lạnh lấy hộp sữa chua ra ăn nghe nói nhậu xong ăn vô sẽ tỉnh. thì em thấy T.a đang ngồi trên cầu thang lên lầu với nhỏ em nói chuyện j đấy nên e cũng lấy 1 hộp đưa T.a.

Bé ba: 2 hay nhì của em đâu

em: mày muốn thì xuống lấy mà ăn nhà mình chứ nhà ai. ng ta là khách. em cười rõ tươi đưa t.a xong kêu lên p' mà chơi xiu mẹ gọi thì xuống don. thế là cả 3 lên p'. P thì loay hoay gì đấy dưới bếp với mấy cô nghe mấy cô hỏi hân nhò dưới nhà. lên p' em t.a đi 1 vòng ngo, "con trai cung gọn gàng nhì"

em: a mà lại

bé ba: khiếp lúc ông đi em với mẹ dọn cả buổi sáng mới đc thể đấy chỉ 2

em tròn mắt nhìn bé ba mà trong lòng sượng sượng, còn T.a nghe gọi chỉ 2 thì quay mặt đi đỏ ửng như ko nghe thấy gì. mà wen mắt đang đứng cạnh tấm gương nên em thấy cả T.a đang cười mìn

1 lúc sau thì P lên

cả 3 trốn việc lên đây ngồi àh.

T.a: dưới nhà mấy bác nhậu xong chưa

em: còn lâu mấy lão nhậu thì cứ đi ngủ 1 giấc dậy vẫn chưa xong đâu.

P: ừm chưa xong đâu. nhưng mà P nhìn em có j đó lạ lạ.

.....

Tua nhá vì cung ko có j đặc biệt

tính là chiều lên xè về TP nhưng do sự dụ dỗ của nhò em nên T.a và P ở lại chơi tối về trễ trễ cũng đc.

tối đấy em lấy xe chở 3 nàng đi ăn ốc ở cái quán nổi tiếng mà nhà em cung có quen biết.

thả ba nàng xuống xe có vẻ 3 nàng chơi hợp rơ nên chỉ chóc nghe nhúc cả óc. em đánh xe qua bên kia đường để. vô thì thấy 3 nàng đang kêu đồ ăn. ngồi xuống thì thềng ku quản lý quán chạy lại chào hỏi, đi đâu mà lâu rồi mới ghé quán, anh S (chủ quán) đi công chuyện xiu về giờ ấy.

nói về Lão S này cung hơn 40 tuổi rồi. trước đây cũng 1 tay giang hồ máu mặt, sau này có vợ con quy ẩn giang hồ về mở tiệm ốc.

anh em sáng cũng hay cafe tại quán nhà em, nc với lão hợp rơ 2 ae mà chém thì chỉ có thành bão mấy thím ảh.

có 4 đứa mà kê đến 3 cái bàn mới để hết mấy đĩa đồ ăn. BT thì ng ta làm từ từ đem ra để làm mấy bàn khác nữa. người quen nên ku quản lý lấy tờ order bàn em, cho tụi đầu bếp nó làm trước bê ra ngập cả bàn, nên phải kê thêm bàn. ai đi qua cung phải nhìn bàn em = con mắt

ngồi 1 lúc thì a S về lão đi qua cũng nhìn bàn em thấy thằng em lâu ko gặp nên lại vỗ đầu em 1 cái chóc.

S: Đ.m thằng chó đi đâu giờ mới nhớ đến tao. mà mày được đến quán tao là phải chiến như vậy nè thì a mới có tiền nuôi chị mày với mấy đứa nhỏ.

Bé ba thì quá quên nên cung chào hỏi.

2 em kia thì đứng hình vì cái giọng nói ồm ồm mà to vãi. có lần lão nói chuyện dt mà em tưởng cái nhau với ai, chạy ra thấy lão nc DT cười nói hồn nhiên luôn.

xong lão S quay qua hỏi 2 nhò kia.

S: 2 cô nương xinh đẹp ở đâu đây. tên gì là gì của thằng cún này nói mau. cứ như kiểu thăm vấn)

em mắc cười mà éo dám cười cười là bị lão này táng đầu ngay.

bé ba thì chả sợ gì lão S này đâu. mà lão còn phải sợ nó

Bé Ba. za đây là 2 chị 2 của anh 2 em, mới tuyển trên xì gòn về đó anh S

S: ha ha thằng này được mà ngu. mày đéo thấy a mày trước kia thế nào mà giờ còn phải làm cún con cho chị mày. mà giờ mày lần 2 em. có mày thỉnh chíuahua nói xong mặt em thế này con 4 người kia thế này

1 lúc sau khi đã quen với cách NC của lão S, thì 2 nhò bắt lão kể chuyện giang hồ của lão, với Chuyện của em hồi nhỏ. khi đã có bia vô thì còn dẫu đc gì. đây là sai lầm của em mà em còn phải chịu hậu quả lâu dài.

tối hôm đấy em uống cũng nhieu, với dư âm hồi sáng nên quay quay, chở nhò em về nhà xong tính về TP thì mẹ ko cho đi, kêu say rồi chạy xe xa mẹ lo.

thế là P chở em ngồi sau với T.a.

say như thế này thì làm sao phải ngại, làm sao phải ngại là làm sao phải sợ.

xuống bằng ghế sau là em gục đầu vào vai T.a luôn. say cùng ko đến nỗi nhưng buồn ngủ thế là gục đầu ngủ thôi em ái. T.a cũng gục đầu vô kính ngủ. lâu lâu xe thẳng thì đầu em lại rớt xuống chỗ em em rồi T.a lại đẩy em về vị trí 1 lúc sau thì T.a cho em nằm luôn ra ghế kê đầu vô đùi ngủ.) ọi phê.

về đến Tp thì em cũng dậy và tỉnh chút em kêu P xuống ngồi với T.A đi a chờ về nhà rồi a về. P cũng mệt nên nghe liền. mà nhìn mặt P lúc đó thương lắm chắc là mệt lắm mà cố chạy. em hỏi 2 em an j ko thì ko ai ăn j cả nên chờ về nhà từng người luôn. lần đầu tiên tới nhà P. nhà cũng to cao, em kết mỗi cái hàng rào trồng cái cây j đầy bò lên tường nhìn đẹp lắm.

xong rồi Chờ T.a về nhà lúc xuống xe em bảo sang mai em cứ ngủ đi ra quán trễ cùng đc mai a ra quán sớm mở quán cho. t.a chỉ gật đầu cười mìn 1 cái rồi vào em cùng phóng xe đi. em chạy về quán gặp 2 chú bảo vệ còn lại cũng đã về hết rồi. em vô lấy tiền 2 ngày nay dặn cô V cất, và dấu chìa khóa chỗ em chỉ, và sổ sách.

em cũng tỉnh ngủ nên phóng xe về. đi đường gặp mấy em bướm đêm, lượn lờ gõ kính luôn mới ghê, mà em lơ luôn. tấp vô quán phở bán đêm, ăn 1 tô rồi tính tiền về. trong quán lúc ấy cũng có 1 2 vị khách, chắc cũng mới đi chơi về.

chạy xe buổi tối lại thấy hay hay, thế là em ko về nhà mà quyết định đi dạo 1 vòng thành phố ban đêm. lượn lờ mấy con đường vắng tanh, thỉnh thoảng có mấy người lao công đang quét dọn, đường phố đâu đó những quán nhậu vẫn đông khách. đang đi thì có Th của T.a.

T.a: cún của chị về tới nhà chưa. thế là em chết cái tên cún này mấy thím ảh.

Em ai là cún đây ko quen biết. đang lượn thanh phố đêm.

T.a trời khùng ảh ko về ngủ đi mai còn ra quán sớm.

Em này ngủ trên đùi ai phê quá giờ ko có, ngủ ko được.

T.a a điên vừa thôi. ko nc với a nữa e ngủ đây

Em: ừm ngu ngon mai ko cần ra quán sớm

.....

Sáng mai có Cháp

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Tối hôm đấy em đi du hí tới gần 3 giờ sáng mới về. thật sự đi 1 mình 1 đường cảm giác hay lắm mấy thím ợ.

.....

sang hôm sau 6h em dậy và chạy ra quán. lên tới quán cũng đã có mấy đứa với cô vân lên quán trước em.

tới quán đc tầm 20phut thì T.a cũng đến.

em: ơ sao ko ngủ đi tối qua đã về khuya rồi

T.a em quen giấc rồi tới giờ là tự giật mình dậy

em: hay nhĩ óc em có đồng hồ báo thức ảh.

t.a: đồ vô duyên rồi em ấy ngây mộng đi vô thay đồ quán

em cũng móc dt phone mấy thằng bạn cafe chém tí việc. chả là em có cái ý tưởng lên dự án, đang rục rịch chuẩn bị biến nó thành hiện thực. đang kiểm mấy ae về làm chung.

ngồi bala tới tầm trưa thì thằng nào về nhà thằng nấy, tụi nó cũng ok ý tưởng của mình.

trưa về thay đồ lấy cặp đi lên trường. trường em thì 2 trường học chung 1 cơ sở.

trường em thì toàn đực rựa, con gái đếm trên 1 bàn tay, mà trời xui thế nào toàn cá xấu chúa.

con trường kia thì gái không mà gái ngon ko nữa chứ, mấy thằng bạn em ngày nào cũng thế, lên trường là bay ra lan can, muốn vào trường là phải đi qua lan can, mà lớp em ngay trên đầu. thế là ị ôi. nào lép, nào mẩy, nào căng tròn là tụi em điểm danh được hết.

cứ thấy em nào ngon ngon là trong đầu nghĩ ngay tới..... sao em ấy ko xin vô quán mình làm thêm nhì.

.....

Tua nhé

chiều về ra quán bụng thì đói meo. T.a cùng về lúc 2h rồi. lủi thủi 1 mình thì P vô quán, đi với nhỏ nào nhìn xinh ko trê điểm nào đc.

em vô quán ngó 1 vòng tính về nhà tắm rửa ăn cơm rồi chạy ra lại. đi ra thì P hỏi

P: a đi đâu đấy.

Em: a tính về nhà tắm rửa ăn cơm, mới đi học về ghé đây luôn.

bạn P: anh này mày nói đó hả.

P chưa kịp Trả lời thì em phun luôn

Em: sai rồi Cung ơi. anh kia kia em chỉ tay ra phía bố già, làm bảo vệ cho quán em

xong em phóng luôn chỉ nghe loáng thoáng sau lưng tiếng cười. mà nhỏ bạn P xinh thiệt. ngang ngửa chipu chứ chả chơi

.....

ăn xong về quán thì 2 em ấy vẫn ngồi đấy, cú dòm dòm làm cứ thấy ngứa ngáy.

Đạch ko lẽ vì gái mà đầu óc nó lú lẩn. nãy kêu đi ăn về nhà tắm rửa, thế éo nào mà ăn xong lại ngơ ngơ chạy thẳng về lại quán mấy thím ăh. hèn gì ngứa mà lơ vô rồi thôi đảo vài vòng ngó sơ rồi về tắm rửa, chứ về giờ thì thộn mặt.

đang ngồi với cô V chém gió chém bão thì P nó kêu kêu em quay lại.

P: tối a rảnh hông

Em: mời a đi ăn pizza. thôi mua về đây đi ha. a ăn rồi nhưng vẫn còn ăn được em ăh. em ko cần phải nói đâu, a biết nhưng cả cái quán này thì sao rảnh được, vậy nha em. tuôn 1 chàng kéo dài ế a nhỏ ko xen được câu nào mặt lúc đấy cũng cười nhây nhớt

Cô V: mày có im để con ng ta nói ko mày. cô vẫn quay qua nói với P

Cô V: Chả biết mầy đưa sao mà lại đi chơi với cái thằng tung tung này.

Em:

P: anh ra đây em nói này này

Em: hả nói đi

Cô V đập em phát suất té ghế thế là đi ra ngoài.

Em: có j tặng a hay cầu hôn anh hay sao mà bí mật thế.

P: em nghiêm túc a cứ đùa.

Em: thì em nói đi nhanh a còn về tắm

P: xiu a đi chơi với em được hông

Lúc đấy mặt em thế này

Em: đi mô. "Quê em ở Huế nhé mà sinh ra trong này từ nhỏ đến lớn"

P: đi sinh nhật con nhỏ nãy đó nó ngồi đợi kia.

Em: a quen biết gì đâu mà đi. ng ta có mời đâu mà đi. em rù T.a đi chung đi

P: anh đi với em đi. bạn em no cung kêu a đi chung cho vui đó. (hèn gì mấy bà cô chung diện nhìn lác mắt thì ra là đi sn, P giờ tay ngoắc ngoắc nhỏ bạn) nhỏ bạn P đứng dậy đi tới.

Bạn P (tên L): gì đó P

P: a ngại kìa kêu ko quen ai hết.

L: trời có j đâu em mời mà, với lại đi đi lờ a Gặp người quen bạn em sao.

Em: a còn koi quán mà em.

Cô V: đi đi tao koi cho mày lắm chiến. (mà cha bà thánh V bà đứng sau lưng rình nãy giờ)

Em: lưỡng lự 1 hồi . ừ thôi để a về tắm rồi đi. vừa đi em vừa lắm tắm rửa thím V đã ko mình dính dáng j rồi còn thế.

Về nhà tắm rửa chéc nước bông, tóc thì bôi nước miếng doi cứng ngắt thế là lên đường, đi ra Lưỡng lự cái 4 bánh với cái 2 bánh. nhưng thôi mình ư phải đại gia, với lại nhớ lời mấy thím thôi ra quán sách cup bể bùng đi.(đang nhờ thằng bảo vệ, kiểm con bùng net nét tí, mà no chưa kiểm thay cho nữa)

nói là nói thế thôi no ko bể bùng chắc em cũng đi lắm mà nó bể rồi đi thì hơi ky. thế là AB vì vu.

ra quán thấy em là 2 em cười tươi sáng chói 1 góc quán.

L: khiếp anh có người yêu chưa anh, vừa nói vừa nhìn P cười cười.

P thì cười sáng chói luôn.

Em: đi nhanh xiu về sớm a còn ra quán.

L: chưa đi đã đòi về sớm. bộ đi với 2 đứa em a xấu hổ àh.

Em: làm j có. đây mỗi em ôm 1 tay, mặt a đi ra đường là ko nhìn thấy đất luôn.

L: ô ghê được được

xong L gọi điện thoại cho ai đó xiu có điện thoại lại thì L kêu đi thôi 2 người ngấm đủ rồi.

em ra thì có nhỏ nào nữa đứng đợi trước quán. L đi xe với nó còn P phàn em CMNR.

đi cung nc vu vợ rồi ghé vô cái nhà hàng gì gì đó đó. có đặt bàn trước rồi nên vô thôi. vô thì chưa có ai cả zô bàn chọn 1 góc ngồi quen ai đâu. ngồi được 1 lúc thì mọi người cũng đến. em đang ngồi thì có cái j khều khều quay lại thì ra là T.a

T.a: a làm j ở đây

Em: a đi ăn trực em nhà hết cơm.

T.a: em ko có giốn, Mặt nhăn lại

Em: em hỏi mụ V với má P kìa. đang yên đang lành lòi đầu đi.

T.a: là sao

Em: thì mời đi học về thấy L với P vô quán, rồi đang ngồi với cô V thì nhỏ kêu đi. rồi cô V đốc zô nên kết quả a ngồi đây mà quen mỗi em.

Em: u ôi lọ lem quán tui mà giờ xinh nhây. ngồi đây với anh chứ a quen ai đâu.

Em: a mà có đi chung với chàng nào ko thế, ko xú a đi ăn sinh nhật mà đc ăn đám thì chết.

T.a: có vẻ nhịn cười. tui đi với bạn trai tui.

Em: đầu đầu a ra hơi mướt đờ tối nay, rồi cướp luôn. T.a ko nhìn cười được nữa cười rõ xinh mà làm mặt ngầu.

T.a: vâng em ngồi đây với anh. a khỏi lo bị ăn đám, ko đc ăn sinh nhật em bảo kê. người gi đâu chỉ biết ăn với ăn.

Em: thì con nào chả vì miếng ăn em hề hề

T.a: để cái áo khoác với cái bóp lại rồi đi ra nc với bạn bè.

Kể bên em cũng có anh nào zo ngồi. nhìn cười 1 cái gật đầu chào rồi thôi.

xiu lúc gần tiệc thì T.a vô ngồi với em. ~.~

tự nhiên thấy a kể bên đứng dậy đi ra, đứng sau anh ấy là P

rồi a ấy nhìn em cười trừ rồi nhường chỗ cho P

P quay qua, T.a đến khi nào thể P mới chạy ra ngoài mới vô lại. (mỗ tổ cha nó kêu mình lên đây rồi nó đi đâu lờ xe nó hư T.a ko lên em ngồi đây thộn mặt thiệt mấy bác ạ)

như mọi cái sn diễn ra bình thường.....ăn uống thì chém em lúc nào cũng đầy ắp. mặt các thanh niên khác có vẻ hơi khó chịu. cũng có mấy anh gấp đồ cho P với T.a mà được 2 em chuyển quyền sự dụng hết qua em. em kêu đừng bỏ nữa sắp bể bụng rồi thì 2 em cười rồi cứ thế nên em đành ăn hết thật nhanh chén ấy rồi giả vờ quăng luôn cái chén xuống gầm bàn.

T.a: ăn uống thế đấy. chi ơi cho em cái chén

Em: ơ thôi ko cần đâu em ơi, được rồi a cung ko ăn gì nữa. em cười nham hiểm với em phục vụ.

ăn uống gần xong thì con cái tăng hai bar bột gì đó em ko biết. lúc ra xe P kéo đi. em để ý có chiếc ware màu heineken.(cái chiếc xe bữa em có nói với mấy thím em suýt bị nó úp sọt éo hiu tụi nó nghĩ j hờ tí là đánh đấm)

Em chưa bao giờ bar bột trên này mấy thím ạ, với lại cái đấy em cũng chán rồi. ở dưới nhà em e đi free ko àh, quán của ông anh từ cái thời 2ea đi chôm thuốc lá, của bà già ông bán, leo lên cây mít hút thuốc, thế mà ông hút thuốc tới giờ, con em để có hút.)vô quán đấy mà tính tiền là ông tát vêu mỗ. có lần ông ấy phán mầy vô quán tao chỉ cần éo lổ còn thàng đấy huê vốn tao cũng chịu. với lại cái thời ấy qua rồi mà cũng chán lắm rồi.(ai nghĩ em chém cũng được e thì bt thôi). với lại đi bar có bạn bè thân chơi mới vui, chứ người lạ hoặc chả hứng tí nào.

có thằng đi liberty kêu P qua nó chở đi. còn để em về đi mà P nhất định ko chịu. cò cửa mãi P nó mới nhảy lên xe con nhỏ nào đấy đi. con em đi về nghĩ T.a cung đi lên bar trước rồi, nên phóng về. đi đc 1 khúc thì có đt. T.a gọi

em: a nghe nè em

T.a: a đi chơi rồi àh. em tưởng a ko đi

Em: a có đi đâu đang về nè.

T.a: chạy lại quán khi nãy chở em về với.

Em: nãy em đi gi lên.

T.a: em đi với bạn lên.

Em: vậy đợi a xiu.

thế là em quay lại lòng cứ thấy vui vui thế nào ấy.

tới thì thấy T.a đứng đợi ở then cha bao vệ. thấy em T.a ngoác ngoác dễ thương ghê.

T.a: a về quán àh. chở em lên quán chơi luôn rồi tới đóng quán a chở em về nhé.

em nghe vậy thì ngó qua ngó lại như kiểm cái j đấy.

T.a: gi thế anh

Em: a đang kiểm coi có ông xe ôm nào, đẹp trai phong độ hơn anh ko, để a còn tính tiền với em chứ.

T.a: nhéo em cái. điên vừa thôi lo chở bôn cô nương cẩn thận, để xảy ra chuyện j thiên.....T.a nc cũng vãi đạn lắm mấy thím ạ.

Em: ờ ngon. ko muốn có j thì ôm chắc vô. hề hề

đi đường bla về cái hồ lô win của quán.

em có nói chưa bào giờ hồ lô win đi chơi trên này. thế là T.a kêu tới đó, tầm 9h30 em với T.a đi zz coi có j hay ko em cung ok. thế là đc hẹn hò mấy thím ạ

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngổ Hề được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Tối đó em với T.a về tới quán, quán bị giờ vẫn còn khách. em với T.a đi vào quán với bao nhiêu ánh mắt của tụi nhân viên và cô V. nhìn lại thì tối nay T.a xinh quá hèn j. đi lại cái bàn gần chỗ quán lý.

Em: mời tiểu thư ngồi. uống gì anh đẹp trai order cho. nhớ trả tiền.

T.a: cười rồ tui. a đẹp mà điên cho em ly sinh tố dâu.

Em: điên hồi nào con kia, nay thấy a hiền lấp liếm luôn àh.

T.a thì ngồi cười móc đt ra bấm, em đi vào làm ly sinh tố dâu dọn tụi kia bùng ra. cô V ngoắc em vào.

Em: sao cô ở tiệm có chiến j àh

CV: vậy là sao mày. đi với nhỏ P về với t.a là sao.

Em: trời tưởng j, thì về chung thì về luôn có thể cô cung hỏi.

em đi ra ngoài cầm theo li trà đá ngồi với t.a.

T.a: mà sao a lại đi với P thế

em: a nói rồi mà. a có muốn đi đâu. mà ko đi sao biết được cá sấu chúa của quán cũng xinh thế này.

T.a sút em 1 phát vô ông quyền đau thấu trời.

T.a: anh hay lắm. a ko muốn đi ai bắt đc anh.

em: em vô hỏi mụ già trong quán. a kêu ở lại coi quán thì mụ đâu lù lù xuất hiện kêu đi đi mụ coi quán cho. thế em tính sao.

ngồi nói đủ thứ chuyện trên đời. lâu lâu đi ngó 1 vòng. quán cung thừa dần em vô tổng kết sổ sách trong ngày. xong xuôi mọi chuyện, để mấy đứa kia nó đẹp bàn ghế.

Em: về em tính ngủ ở đây luôn hả.

T.a: có đâu anh về nè, mà đợi a chờ về chứ đi bộ àh.

em: thôi về trả tiền nước đây.

T.a: nhe răng cường rồ tui. ĐANG MỞ HẢ CUNG. rồi chạy 1 mạch ra ngoài cổng.

Em: ơ con kia uống nước ko trả tiền àh bắt nó lại.

em nói to ngại quá ai cung nhìn. mấy cha bảo vệ thì lắc đầu, khi thấy T.a chạy ra miệng cười toe toét. lấy xe ra t.a cung lên ngồi vì mặc váy nên ngồi có 1 bên thôi. tay ôm nhẹ ở eo. phê hết cả eo

Em: rồi về nhà. lúc này cũng 11h rồi mấy thím ạ.

T.a: "anh oi. em đói " cái giọng nũng nịu với cái mặt mèo ra về buồn buồn thật chả thằng con trai nào thoát được đâu.

Em: vâng chị muốn ăn gì em chờ chị đi ăn.

T.a: yeah thẳng tiến hồ con rùa anh.

t.a lúc ở quán khác hẳn với t.a bây giờ. ở quán nhều lúc khó chịu như bà già, riết ko biết mình hay nó mới là chủ quán. còn bị giờ thì hồn nhiên dễ thương ko chịu đc. chỉ muốn hôn cái mỗ chu chu đó 1 phát hề hề.

vòng ra hồ con rùa T.a mua 1 cơ số đồ ăn vặt mỗi thứ 1 ít. vâng em vẫn là người trả tiền. mua xong là quay đít đi chỉ quay lại cười với em 1 cái. giống em trả tiền mua nụ cười vậy đấy.

ăn uống no say rồi thì cũng chịu đi về. chờ t.a về tới trước cổng

T.a: a về cẩn thận nhá. lúc đầu buồn buồn nhưng giờ vui lắm. rồi quay cái móng tròn vo chạy vô trong nhà.

lúc đấy em ko hiểu cái mô tê gì hết. về nhà ngấm lại thì cung, àh um hui chút chút.

em về tới nhà tắm rửa leo lên giường vâng chắc chắn là mệt rồi ko chấp chiếc gì cho mấy thím em xác định sáng dậy lụm gạch để dành xây quán mới mà.

đang nằm thiêu thiêu thì

.....ba ba ba ba na na....

Emr đang ngủ mà.

P: a ra quán xyz đón em đi.

Emr em gọi nhầm rồi. a đâu phải taxi

P: đi mà anh. em sợ thằng này.

Emr là sao.

P: nó xin rồi lèo nhèo với em nắm tay nắm chân. tum lum e sợ nó quá.

Emr rồi rồi đợi tí.

lười thay đồ, mặc mỗi quần đùi ngủ 7 màu toàn chữ là chữ. mặc thêm cái áo ba lỗ. nhìn cũng vải thật, chân đi đôi dép màu hồng cái loại mà bằng nhựa, hay đi ở nhà ấy.

vì không thay đồ nên em cũng lấy 4 bánh đi. dù đi tối cũng lạnh. mở cửa ra thì ông chú chạy xuống.

ÔC: mày đi đâu giờ này còn lấy xe đi vậy con.

Emr zạ con đi đón bạn cái chú nó say quá. với lại con mặc đồ này đi chơi j. con về liền ấy mà.

Ôc. ừ đi lẹ rồi về đấy.

em cũng ko biết quán đó nằm ở đâu. chạy dong dong mới kiếm đc.

em tấp xe vô lề thì thấy 1 đám cũng đứng bên mé đường bên kia. móc đt ra gọi cho P:

P: anh tới chưa.

Emr rồi nè ra đi.

P: Em tưởng a sẽ ko tới bỏ em.

Emr là sao.

P: a đâu.

Emr bên góc đường đối diện đó ko thấy xe àh.

P: rồi rồi em thấy rồi.

P từ cửa quán bước ra, đi ngang qua chỗ đám đông đứng, thì giờ nhận ra là đám bạn em khi nãy. P chào hỏi mọi người. thì có thằng cứ nắm tay P lại. mặt P có vẻ khó chịu lắm. dang ra 2 lần mà tên kia cứ nắm lại.

đội lâu em bực, thế là chả để ý mặc gì trên người, bước xuống đi lại chỗ đấy.

Emr mấy bạn cho mình đón P về. cả đám ô lên có mấy đứa cười khúc khích thôi kệ wen biết j gặp 1 lần rồi có gặp lại nữa đâu.

Thằng đang nắm tay P Gọi nó là TN (thên nhóc nhé)

Tn: để em chở P về đc rồi anh.

Emr ơ sao P Còn kêu mình tới chở về.

P: em về với a.

emr: thôi cả đám say hết rồi về nghỉ sớm đi để a đưa P về cho.

P: dang tay thẳng đó ra chạy tới ôm tay em. cạ cạ zô ngực phê. mặt đơ hết mấy giây.

TN: anh ta là j của P vậy

Emr: Taxi

cả đám ồ lên cười. P kéo Em đi, lúc ra đến xe thì mặt mấy đứa kia như vẫn ko tin vào mắt mình. em quay đầu lại gật chào rồi về.

P: cảm ơn anh nha.

Emr: đang ngủ ngon đây.

P: em biết rồi, nhìn cái bộ đồ là biết, mà a mặc vậy nhìn dễ thương thật. em ko đề phòng thế là tách lóe sáng, văng hình em nằm gọn trong máy em ấy.

Emr: xóa đi.

P: Không bao giờ. em tưởng a ko tới. a ghét em lắm phải ko.

Emr: là sao.

P: thì a ghét em ko thích em. tại vì mới gặp anh e đã như vậy mất hết hình tượng của em rồi.

emr: thôi say rồi về ngủ nghỉ đi.

P: cứ ngồi đó quay qua ngó em rồi chọt P nhào qua hôn vào má em.

Emr: em làm j ky vậy

P: Kệ em muốn thế. rồi 1 ngày a phải là của em.

Emr: hâm quá say rồi ngu đi nói linh tinh.

P: bắt đầu mếu. rồi nước mắt thật em chả chịu được nữa.

Emr: sao vậy. vậy là sao.

P: thật a ko có chút j với em sao.

Emr: chút j là chút j. a ko coi em ra gì thì a chả việc gì đi sn rồi giờ chở em về.

P: quay qua nhìn em rồi lại cười cười mếu mếu.

em chả nói j nữa cứ thế chạy về nhà P mỗi người ôm 1 suy nghĩ.

Tôi đã làm j.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Tôi đã làm j.....

chạy xe về tới nhà P.

P: em chưa muốn về. a chở em đi zz nữa đi. thật đấy em chưa say đâu

Tôi: thôi mà, vô ngủ đi mai còn đi học. còn a nữa chứ mai phải ra quán coi quán kìa.

Lúc này P lại làm mặt tội nghiệp, tay khều khều tay tôi.

P: đi mà. đi 1 vòng nữa thôi.

em quay qua nhìn ko nói j

P: em muốn đi với anh 1 xú thôi mà. cả tối a ngồi Với T.a, có để ý j tới em đâu.

Tôi:.... ko nói được gì. những dòng câu hỏi chạy xẹt xẹt qua não. không phải em bỏ tôi ngồi 1 mình sao, không phải em bỏ tôi về 1 mình sao. con gái lạ nhỉ

P: em biết a muốn nói j. Đúng em ko lại nói chuyện với anh, vì lúc đó anh đang nói chuyện với T.a rất vui vẻ, a cũng không nhìn em lấy 1 lần dù em đứng nhìn a rất lâu, dù là em đi chung với anh.

P: đúng em đi bar để a về 1 mình vì đang xa có người đang đứng nhìn anh, và vì đó là bạn em

P: đúng trong mắt anh em không đẹp để gì. sao a ko xóa hết nó đi và nhìn em lại từ đầu.

Đầu đó có giọt nước mắt chảy dài và nhỏ xuống ngực, vào theo khe ngực chảy vào trong " ày cái này em lỡ nhìn thôi nhé"

Tôi:..... vẫn theo dõi những dòng suy nghĩ, và những gì P nói. tôi quay qua nhìn em và cười mỉm.

Tôi: đi đâu người xấu.- tôi đập ga xe lăn bánh.

P: a xấu thì có. đồ xấu tính.

đi được tầm 500m thì P quay qua nhìn tôi.

P: thôi về ngủ đi anh. nhìn a mệt lắm rồi.

Tôi:..... đúng là con gái ko biết đâu mà lần.

tới nhà em cung ko chịu xuống xe, ngồi nhìn 1 lúc nữa mới xún xe.

chào em và chúc em ngủ ngon. tôi cũng về nhưng trong đầu tôi có bao suy nghĩ.

P là như thế nào nhỉ. mấy lão vozer nói có đúng ko nhỉ. Sao con người em tôi vẫn mập mờ vô định, nhưng sao em lại có ý với tôi. gặp nhau cung ko lâu. ko lẽ em yêu tôi qua lời kể của T.a, một người con gái nữa (nếu tôi ko lầm thì cô gái này cũng có ý với tôi). hải cuộc sống nhiều màu sắc nhỉ.

Sang dậy ko nổi, nằm ráng lắm 7h thì bà cô xuống đập cửa.

Cô: ko ra quán hả con. tối qua đi đâu về trễ, về nhà được tí lại đi thế.

Tôi: zạ bạn con nó sìn qua chở nó về.

Cô: bạn j. con gái nữa chứ j. chỉ có gái mới sai được mải chứ ai mà sai đc mày.

Tôi: ló mặt ra cửa cười rõ tươi. xếp ghen hả) xếp thử đau bụng đẻ koi ở đâu con cũng chạy về chở xếp lên viện =))

Cô: đấy hỏi cái miệng thế gái sao ko chết.

tôi bay vô nhà toilet tè i xong tắm kỳ cọ. ra ăn sáng vì, nay đi trễ nên cô chở mấy đứa em đi học xong, cung mua đồ ăn sáng về.

Dắt xe ra cửa, cạm giác lạ lắm. trước giờ toàn đi sớm, nhà nhà con đóng cửa, có lác đác mấy bóng người tập thể dục. còn mát mẻ lạnh lạnh vì con sương sớm. còn bị giờ thì đường phố nhộn nhịp đông đúc hơn.

lên đến quán bước vào đã thấy T.a mặt có vẻ suy tư ngồi 1 góc quây thu ngân.

Tôi: gì mà sáng sớm mà u ám thế em.

T.a: Không có j. sao ko ngủ thêm đi. thức cả tối mà.ư

Tôi: j mà thức cả tối mới ngủ dậy nè thức đâu.

T.a: a ăn sáng chưa,

Tôi: mới ngủ dậy có ai cho ăn đâu.

T.a: nè ăn đi móc dưới bàn ra hộp xôi gà) biết ngay mà hề hỏi tôi là đảm bảo mua đồ ăn rồi. mà mua rồi thì ngu j ko ăn.

đang ăn xôi thì T.a chỉ tay vô màn hình cái máy tính.

T.a: đồ đẹp ha dễ thương đây có người thương kia.

tôi nhìn vô màn hình suýt phun xôi ra màn hình. là cái hình tối qua P chụp nó post lên facebook. T.a ko nói gì nữa rồi mở qua cái khác.

Ăn xong tôi móc đt vô face. thì có người kết bạn. ko ai khác đó là P. chắc tối qua post lên rồi vô nick T.a kiểm tôi rồi add đây mà. xong vô wall của P thì trời ơi hình tôi đây mà. kèm dòng chữ "anh ấy dễ thương đây chứ..... cảm ơn vì anh đã đón em..."

Vâng và chính xác là vì tấm hình này mà em suýt bị úp sọt.~.~

Quay qua T.a

Tôi: qua đang nằm ngủ P nó kêu a qua đón. nó sợ thằng j đẩy lùi kéo nó.

T.a:....

Tôi: đang ngủ nên mặc đồ đó. P kỳ ghê tự nhiên post lên. mất hết hình tượng đẹp trai lịch lãm

T.a: Phì cười - thôi gớm quá đi ông tướng. tự tin lắm vào.

T.a: một mặc lại bộ đấy đứng làm dáng cho em chụp.

Tôi: thôi đi má. tự nhiên phải đứng cho má chụp bêu rêu tui.

T.a: mắt đỏ hoe- giờ anh có đứng cho em chụp ko.

Tôi: tới đó tính và dọt lẹ.

con gái ko biết đầu mà lần.....

Tiếp

Đi ra phía ngoài coi mấy đứa nó làm việc, sắp xếp mấy thứ. Xong mọi việc gọi đt cho mấy thằng trên lớp qua chơi. ngồi chém gió chém bão 1 lúc cung tới 12h trưa. tụi bạn cũng về hết. tôi cũng chạy đi lấy tiền công trình gì đấy cho ông chủ. lúc về quán thì thấy T.a và P đang ngồi ở cái bàn gần quầy. thấy mặt có vẻ hơi căng thẳng. tôi lấy cái ghế ngồi chơi luôn ở ngoài cửa chỗ có kê cái bàn cho mấy người bảo vệ ngồi.

Được 1 lúc thì nhỏ L bạn P đi vào.

L: ơ sao anh ngồi đây. P đâu anh.

Tôi: Đang ngồi với T.a kia. anh ngồi đây chơi với mấy chú.

L: thôi em vào.

Được 1 xú thì đt rung rung.

T.a: sao ngồi ngoài đấy.

P: vào đây chơi với tui em nè

mình đi vào thì thấy cả 3 đang tám gió bão ầm ầm

L: đi ăn gì đi. em làm luôn cái sinh nhật lần 2) rồi móc đt gọi chó mấy đứa nữa đi ăn lẩu gì đó.

T.a: chưa hết ca làm.

Tôi: thôi a ko đi đâu đang có công chuyện a có hẹn rồi. rồi tôi đi vô trong kho kiểm 1 số thứ.

P thì hình như sang tính thấy ngại vì hôm qua nc như thế. nên ngồi im ru ko nói j cả.

lúc ra thì P với L đi rồi.

T.a: sao a ko đi, a đã ăn gì đâu.

Tôi: thế em ăn chưa.

T.a: em chưa đói. xui về em đi ăn cùng đc.

Tôi: thôi a ở đây trông quán được rồi, cho em về sớm đi ăn với bạn đó.

T.a: được ko anh.

Tôi: ùm giờ chiều a có bạn j đâu em đi đi.

T.a: vậy sao a kêu có việc bạn có hẹn mà.

Tôi: ơ có đi ko thì bảo.- trợn mắt lên nhìn, còn t.a thì cười toe toét.

Tôi: nãy làm j mà mặt nghiêm trọng thế.

T.a: làm j có.

tôi: chứ nãy ngồi nói chuyện gì với P mà cả 2 mặt căng thẳng thế.

T.a chuyện con gái anh biết làm j.

Tôi: ai nói em a là con trai hề hề.

T.a: nhieu chuyện. em mượn xe đi nhá. - tôi quang chia khóa cho T.a.

T.a vừa đi thì có tin của P. 2 tin luôn

P: tôi đi chơi với em nhé em có chuyện muốn nói.

P: quên chuyện tôi quá đi nha anh.

Tôi: tôi đi thì ai coi quán. mà chuyện gì nói rõ ra mới quên được chứ.

P: hừ.

.....

tầm 2h hơn thì T.a về trả xe. mua cho tôi phần bò lúc lắc.~~ lúc đó đang ngồi với ông anh dưới nhà lên. T.a đi vào để hộp bò lúc lắc với chìa khóa xe lên bàn.

T.a: ăn đi.- rồi đi vô lấy giò xách rồi đi về. lại cái thằng nào ấy chở về. ~~

T.a về 1 lúc thì P vô quán. cũng 1 hộp nhưng là hộp cơm gà. rồi kéo ghế ngồi kế bên.

P: ăn đi anh.

Thằng anh: hỏi sao tao ko thấy mày mập lên.- P với t.a chắc cũng nhận ra ông anh lúc về dưới nhà nên cả 2 đầu gật đầu chào.

P: ủa cái này T.a mua hả.

Tôi: ùm. mặt P có vẻ hơi buồn.- vẫn cầm đũa lướt đọc cm của mấy thím.

P: a ăn cơm đi cho nó no. còn cái kia chiều hâm lại ăn. trưa giờ a đã ăn gì đâu.- mà hay thiệt ko biết sao lại cứ nói mình chưa ăn gì. mình gặm ổ bánh mì lúc đi công chuyện rồi chứ bộ.

ngồi 1 lúc thì P cũng về. tôi lấy cái tô đồ cơm gà với bò vào ăn luôn. ai nói em heo em chịu.

từ đó tới lúc tôi ko có việc gì, ngoại trừ tôi đó suốt bị úp sọt như đã kể

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngổ Hề được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

hiện tại.....

như thường lệ tối nay tôi ở quá, cũng mới ăn uống xong. đang ngồi ngó khách trong quán thì có 1 nhóm người đi vào, chắc chừng 12 người gì đấy có cả t.a và p.

em thôi kệ ngồi đây chứ khách tới ra đây làm gì. cũng đang chán muốn chém gió với T.a mà đông người quá thôi ngồi đây.

được 1 lúc thì t.a đi vào cười rõ tươi còn để tay ở cổ em xoa xoa thích chết đc.

t.a: em mới đi ăn sn ban về. kéo cả đám qua ung hộ quán mình nè.

tôi: tốt cuối tháng a thưởng heng hê hê.

t.a: thôi em ra với bạn. hay a ra luôn e giới thiệu nhóm bạn thân e luôn.

tôi: thôi ngại lắm e ra chơi với bạn đi.

rồi t.a đi ra. p có quay qua nhìn tôi cười. rồi tn của p tới.

p: anh đẹp trai chăm làm nhĩ.

tôi: anh mà: đẹp trai, học giỏi, đa tài là anh hê hê.

p: thôi em xin anh nỗ lực quán giờ.

ngồi được 1 lúc thì tôi đi ra kiểm tra 1 vòng thì có mấy người trong đám bạn p và t.a quay qua nhìn tôi.

kỳ là tôi chỉ cười lại.

đi 1 xú thì tự nhiên nhạc của quán tắt ngúm. quái lạ ai dám tắt nhạc nhĩ.

nghe có tiếng đàn ghita, ngó qua thì ai cũng quay lại nhìn đám t.a. thì ra có 1 anh chơi ghita. quái là nãy vô đâu thấy ai cầm theo j đâu ta. rồi anh ấy hát đúng xa quá cũng ko thấy rõ, nên cũng tiến lại gần coi có chuyện j. thì ra đó là người hay đưa rước t.a

kết thúc anh ta đứng dậy kể bên la t.a

người ấy: a và em biết nhau cũng 6 năm rồi. chắc e cũng biết tình cảm của anh dành cho em như thế nào, a ko mong gì hơn là em cho a 1 cơ hội, để yêu để thương để quan tâm em. và em làm bạn gái anh nhé.

rồi có 1 đứa cầm 1 bó hoa chạy từ ngoài cổng vào đưa cho anh ấy. anh ấy cầm bó hoa và quay lại đưa t.a.

người ấy: e cho anh câu trả lời chứ.

lúc đấy thì em đơ mặt tự cười mình. có lẽ mình hơi chậm thì phải.....

lúc đó t.a quay lại thấy e đứng tọt mặt ra đây. mặt e lúc đấy chả có tí cảm xúc hay biểu cảm gì. chỉ là như đang đợi t.a trả lời thôi.

bao nhiêu tia điện trong não gần như đứng im. bất gặp a mắt ấy, của t.a e bưng tỉnh, mình cũng đã là gì đâu. có lẽ em hơi hèn, em quay mặt đi tránh ánh mắt ấy. quay lưng lại ngó ra chỗ khác. sau lưng e, e biết có bao nhiêu cặp mắt đang nhìn mình cả cô V, mấy đứa phục vụ. tất cả nhìn e có vẻ bất ngờ. khi quay lưng bắt gặp ánh mắt cô V như muốn hỏi e ko làm j sao. làm j khi người ta chờ nhau đi đi về về.

nhưng bất ngờ có bàn tay nắm tay em và vượt mặt em. kéo e đi vào phía trong nhà bếp. không ai khác đó là t.a. cô V thấy vậy cũng đi ra ngoài.

T.a: anh sao vậy, mặt hờn rồi ah.

tôi: kéo a vô đây là sao.

T.a: a vẫn chưa biết câu tl sao.

tôi: là sao. người đó hay đưa đón em mà.

T.a: ừ ời ghen cơ đấy.

tôi: ghen gì ai ghen. cũng hợp lý mà.

T.a: vậy e ra đó với ng ta nhá.- t.a bước vài bước, như phản xạ tự nhiên em chụp lấy bàn tay t.a. cười lúc đấy e chỉ biết cười. chả nói đc j. ai nói em nhát gái em chịu

t.a: cóc vô trán em cái.- sao e ngố thế nhĩ.

tôi: ờ - miệng em chả mở ra nói đc j.

t.a: e ra với bạn tí xiu nc sau. - rồi t.a đi ra. em lúc đấy cứ như đang bay bay gì đấy.

cô V đi vào

CV: mặt ngu thế ku.

tôi: là sao cô.

CV: mày đúng ngu. gì cũng khôn có mỗi ngu gái.

e đang trong trạng thái phê nên không nói gì, bước ra quầy ngồi mở nhạc nghe.

P nhìn em có vẻ buồn ra mặt.

khi mọi người về hết thì t.a ở lại.

T.a: người đó là 1 trong 4 người bạn thân của em. 3 gái và 1 trai. tụi em chơi với nhau từ cấp 3 đến giờ. nhà cũng gần nhà em.

anh ấy nghe P nói về anh, nên không còn đợi thêm đc nữa, nên quyết định tối nay sẽ tỏ tình như thế.

T.a: anh ta lo lắng cho em hơn a. ở bên em nhiều hơn anh. hiu em hơn anh. nhưng sao e lại đi thích anh..... em ko biết a có thích em hay để ý gì em ko. nhưng sau cái nắm tay và cái cách a cười thì giờ em biết rồi.

tôi:.....

T.a: anh sao thế. ko có j nói với em sao.

Tôi:..... ừm thì a cũng thích em đó. thích em dữ với anh, thích em phụng phịu má khi a chọc, thích em ngồi đeo phone hát vu vơ, và hơn hết e lo lắng quan tâm anh. âm thầm mà tưởng a ko biết àh.

T.a: em mất xe ôm rồi đấy.....

Tôi: ờ tưởng gì.... cuối tháng a cộng tiền xe ôm vô lương cho em đi xe ôm heng. - t.a nhéo tôi đau điếng

T.a: vậy từ mai mình là j hả anh.

Tôi: a là chủ, còn em là nhân viên. - sau câu nói đó thì 9 xác tôi bỏ chạy nếu ko muốn a nhéo.

..... vừa chúc Pé ngủ ngon. giờ ngủ luôn mai chấp mới nhé

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

T.a: vậy từ mai mình là j hả anh.

Tôi: a là chủ, còn em là nhân viên. - sau câu nói đó thì 9 xác tôi bỏ chạy nếu ko muốn a nhéo.

.....

đi loang quanh trong quán, ai cũng nhìn em cười cười thật cứ thấy kỳ kỳ. bỗng trong túi điện thoại rung. móc ra thì P nhắn tin.

P: em nc với anh được không.

Tôi: chuyện gì thế. nói luôn đi em.

P: tối dọn quán a ghé nhà em nhé.

Tôi: có j nói luôn đi em.

P: em đợi ngoài cổng đấy

P với tôi, như 1 người bạn. dù là những ngày qua P rất quan tâm, hỏi han chuyện của tôi còn hơn cả T.a. nhưng với tôi nó có 1 chút gì đó ko hay về P. chung tôi quen nhau ko lâu. ko biết rõ lắm về P. nhưng time này tôi ái ngại khi P suốt ngày hỏi thăm và lo cho tôi từ chuyện ăn uống đến kêu đi ngủ sớm. haizzzz... ko biết sao để nói rõ hết.

đang lan man suy nghĩ. thì T.a ngồi xuống kế bên. nghĩ gì thế anh.

Tôi: àh ko có j. em chưa về đi xiu đóng quán trễ mà. tính làm cả 2 ca àh. ko thêm tiền đâu nhé.

T.a: về bằng gì mất xe ôm rồi. giờ có xe ôm mới rồi.

Tôi: giả điên - đầu đầu ai mà khổ thế

T.a: nhéo vào eo 1 phát đầu điên người- khổ hay sướng hà???????

Tôi: dạ dạ sướng.

T.a: sướng thì làm xe ôm cho chị chị thương nghe chưa.

đời tôi vậy là đeo gông sao. tôi vẫn chưa nói j mà :(

sau khi dọn dẹp tôi và t.a cùng về, với a mất của cả đám phục vụ và chú bảo vệ. khi xe tôi vừa đi đc 1met thì đằng sau hò hét um xùm. T.a thì tay chỉ đề hò ở eo. có gấu sướng thiệt.

tôi: ủa mà em ko có xe àh.

T.a: có chứ anh. đi học em đi xe bus cung đc tại đi có 1 chuyến mà rẻ nữa 2k àh. còn xe em để cho bé em em nó đi học thêm năm nay nó 12 rồi. cả ngày cũng ở ngoài quán bữa nào đi học thì em đi xe bus. còn làm ngoài quán thì có bạn em chở đó.

tôi cung ko hỏi nhiều về người kia làm j. về tới nhà t.a em xuống xe nắm lấy tay tôi,

T.a: a về cẩn thận nha.hôm nay em vui lắm..... rồi chu mỏ hôn gió nghe cái chụt rồi chạy tọt vô trong nhà. hôn vậy cũng là hôn hả trời thẳng nào sáng tác ra cái kiểu hôn vô lí thế.

Tôi chạy xe qua nhà P thì thấy P đang ngồi ở ghế đá trước nhà. khi tôi tới thì P rom rớm nước mắt.

dừng chống xe. đi tới chỗ P ngồi chìa bánh trắng trộn mới mua lúc quá đây.

Ăn hông.....

P mắt vẫn còn ướt. " ăn"

rồi lấy ngồi ăn. mỗi người ôm 1 suy nghĩ.

Tôi: em kêu a qua đây ngó em ăn vậy thôi hả.

P:

P: sao a ko cho em thời gian, cho em 1 cơ hội.

Tôi: đầu phải a nói a ko cho. mọi thứ nó tự đến mà. a cung đầu phải là người chủ động, người chủ động là em mà. nếu em ko nói cho bạn T.a để, tôi nay người đó như vậy, thì mọi chuyện cũng đầu nhanh như vậy. mọi thứ theo tự nhiên mà em.

Tôi: về em. thật sự a chỉ coi em như 1 người bạn mới quen. a ko có định kiến về em, về việc lúc mới gặp em đối xử với anh như thế. ko phải a ghét bỏ hay không thích em, chỉ là người a thương và người thương anh là ai.

Tôi: anh không nghĩ em lại có tc sâu đậm với anh. chỉ gặp nhau ko nhiều mới biết nhau. ko biết gì về nhau nhiều lắm. vậy có gọi là yêu hay thương gì ko. hay chỉ là thích.

rồi mỗi người ôm 1 bầu suy nghĩ..... P cũng ko nói, chỉ ngồi chảy nước mắt. con gái yêu nhanh thế sao mấy bác, em vẫn ko nghĩ tình cảm lớn đến có thể khóc như thế.

P: e không biết. nhưng em chưa gặp ai như anh.~.~ ba mẹ a đâu có sinh đôi.

P: e chỉ biết là e đã làm sai. e thấy có lỗi. lúc tông anh như vậy. lúc nghĩ a làm phục vụ quán như vậy. nhưng thái độ của a cho em biết a là con người đáng hoàng và biết nghĩ. e yêu a ở điểm đó. và con nhui điều e rất nể và mến anh. a cung biết tình cảm của em là có.

P: em sẽ đợi..... còn bi giờ e làm e gái a đc chứ.

Tôi: sao lại ko nhi cô nương. đừng nhõng nhẽo như con bé ba ở nhà là đc.

rồi tôi cường và P cũng cười ngượng. tôi biết P buồn. nhưng thôi kệ. lo nhà mình trước mới tới nhà hàng xóm

.....

về đến nhà. nt cho t.a biết là đã về tới nhà và chúc nàng ngủ ngon.

T.a: sao về lâu thế.

Tôi:um P kêu a qua nhà nc.

T.a: nc gì????????

Tôi: ơ sao lại hỏi nhi. ai thế nhi.

T.a: ko ai hết, có tl không thì bảo. (số em nó sơ gái thế đấy)

Tôi: zạ chuyện là balabala.....

T.a: ùm anh tính vậy cũng đc. em gái thôi đấy.

T.a: nếu P ko nói cho bạn em biết(gọi là anh xe ôm nhé: AXO) thì tối nay cũng đâu có vậy với anh. nghĩ lại ngại quá. tự nhiên nắm tay a lòi đi.

Tôi: thì ra là vậy nếu ko có chuyện tối nay, chắc cũng ko nắm tay anh đâu nhi.

T.a: đừng có tưởng bở. hứ con trai gì mà chả có lẳng mạng. hay ga lẳng gi. chả có chút tâm lý với con gái tí nào.

T.a: ngủ đi mai qua chờ em đi làm đấy.

Tôi: zạ em ngủ ngon..... 1 ngày mình wen nhau.

.....

tối đi ngủ hẹn giờ dậy sớm hơn bt 1 chút để đi rước T.a

buổi sáng dậy thức dậy đòi vui lạ thường hề hề.

đánh răng rửa mặt. thay đồ lên xe. chạy qua nhà t.a mà lòng phoi phoi nay ai ra đường mà thấy thẳng nào đi xe mặt cười hớn hở là em đấy các bác ạh.

qua gần tới nhà T.a thì thấy AXO đứng đấy chờ rồi. oát đờ phốt.....

ngày đầu tiên chờ em đi làm của tôi.....mà bi cha AXO dành hàng rồi. dù sao cung bạn thân của nhỏ nên cũng lịch sự. ko lại mất bạn của nhỏ.

Em lấy đt ra nt cho nhỏ. ra cửa đi xe ôm tới rồi.

T.a: tới rồi hà đợi em tí.

Tôi: ô xờ kê bất ngờ đấy nhé.

T.a: lằm trò.

T.a: chết rồi anh ơi bạn em tới đứng đợi kìa. em đã kêu đừng tới rồi. giờ sao anh. a đâu rồi

Tôi: đây nè xa xa chỗ sửa xe đó. em cứ đi với bạn em đi ko sao đâu. a chạy theo sau cũng được mà.

T.a: được không anh. một ông này ghê kêu ở nhà đi mà còn qua chờ.

Tôi: ko có j mà. em cứ đi đi.

T.a: dạ

Rồi khi xe vượt qua mặt T.a ngó tôi như sợ tôi buồn tôi chạy theo. T.a ngó lại tôi là lưỡi cười tít mắt chọc T.a. thấy vậy em ấy cũng cười tươi liền cũng là lưỡi lại khè tôi.

Tôi không muốn T.a mất đi 1 người bạn nào vì tôi. và cái tình bạn 6 năm của cả nhóm bạn thân của T.a cũng sẽ mất. tôi Biết T.a chọn tôi thì biết sẽ mất đi cái tình bạn ấy và chắc chắn rằng cô ấy sẽ rất buồn. 6 năm có bao nhiêu kỷ niệm. tôi ko muốn thế. dù sao cũng phải từ từ giải quyết cho êm từ từ.

khi tới quán anh ấy dừng xe trước cửa quán. T.a xuống xe. a ấy ngó vô trong như đang tìm kiếm tôi nhìn ra thấy a ấy chờ T.a đi làm. tôi cũng chạy xe dừng trước cửa quán để xui đi ăn sáng cho dễ. anh ấy thấy tôi gật đầu chào miệng cười toe toét kiểu T.a đâu có bỏ anh ta. tôi cũng cười toe toét gật đầu chào lại thiếu điều chạy lại ôm hôn thắm thiết.

tôi đi vào quán T.a cũng đi cùng chạy lại ôm lấy tay trái của tôi. còn anh kia tôi biết mặt cũng thộn ra.

T.a: cảm ơn anh nhé.

Tôi: ơ j đây cô nương.

T.a: cảm ơn anh đã nghĩ cho em.

Tôi cười. cả quán nhìn chúng tôi như kiểu tụi bay mà không đãi quán ăn chiều nào thì xác định dẹp con mợ nó quán nhé..... mới mấy ngày bão vô em mới đãi tụi nó 1 chiều hoành tráng mà chúng nó quên nhanh thế đấy.....

ĐT rung, móc ra koi thì của T.a

T.a: em chon ko sai đưng ko anh. a càng làm em yêu a hơn.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

sáng làm việc hôm đó mọi việc vẫn bình thường. chỉ có điều nhieu tiếng chọc ghẹo T.a hơn. và có nhiều tiếng cười hơn.

T.a: anh tụi nó cứ chọc em kìa.....

em: ơ bà chủ tương lai mà tui nó cũng dám chọc ah.

T.a: anh nữa.....

em: cười to hơn cả tụi nó khi thấy T.a cái mặt bắt lực của T.a

ôi cuộc sống có gấu nhieu màu sắc nhi..... hehe

tâm 1 l h thì P và L vô quán. mặt P thì có vẻ tối qua khóc với ko ngủ đây mà.

T.a nhìn em có ý hỏi dò..... làm sao đây. em chỉ cười lại rồi đi ra bàn L và P.

em: gái của 2 uống j. L nhìn em có vẻ ngạc nhiên. còn em thì tự nhiên từ nhỏ.

P: nhìn 1 có vẻ cười ngượng. 2 cam vắt đi 2.

em: ờ để kêu tụi nó làm. xiu mua pizza về ăn koiv như mừng 2 có thêm e gái.

p thấy em có vẻ chả ngại j vô tư nc nên cung nhẹ đi cũng cười nói bt trở lại.

được 1 lúc thì anh chàng AXO cũng tới bắt. thấy P ở đó nên a ấy cũng vô ngồi chung. lúc này T.a cũng đang ngồi trong ban chơi với P và L. em gọi dt đặt bánh pizza rồi ngồi trong quầy. khi anh chàng giao bánh tới em ra nhận bánh rồi mang ra bàn. axo nhìn tôi có vẻ khó chịu ra mặt. còn em thì cười tươi như bò cười.....

và tuyệt nhiên ko ai dả động j tới chuyện tối hôm qua.....

cả 4 người cùng ăn bánh em thì chả để ý j ai nói j làm j. chỉ cầm cùi ăn. và khi ăn xong thì nhận ra 3 cô gái đang nhìn tôi chăm chăm.....

P: khiếp dễ nuôi quá nhi 2.

T.a: con trai j mà ko chút ga lăng tí nào.

lính thì lắc đầu. với câu nói của em " là sao." câu cửa miệng của em khi bí bí....

ngồi đc 1 lúc thì p và l đi về ngủ nghỉ. chỉ còn axo là vẫn ngồi đó ngó t.a. l và p đi về có kêu hấn ta về luôn mà hấn ko chịu về. p thì cười lắc đầu. chắc p hieu được hấn.

còn về t.a biết em ko chấp nhất j mấy chuyện đó và biết e cũng hiểu chuyện, nhưng vẫn tỏ thái độ khó chịu khi cứ bị lèo đèo theo như vậy trước mặt người mình yêu. 2 giờ t.a hết ca đúng thì axo vẫn như mọi ngày chờ về. nhưng trưa nay thì khác. a ta ngồi đó chờ đợi..... em thì cũng chả thèm để ý. mấy đứa nhân viên thấy vậy cũng ko chăm trà. chắc tụi nó cũng hiểu. e phải nhắc tụi nó tụi nó mới chăm.

anh ta ngồi đó đợi t.a về để chờ về luôn. chắc muốn chứng tỏ j đấy với em hehe.

còn t.a chắc cũng sợ em j đấy mà nhất quyết ko để a kia chờ về.

Em: thôi để bạn ấy chờ về có sao đâu.

t.a: em không thích thế. cái gì cũng phải rõ ràng. e không muốn a ta hiểu lầm thêm nữa.

t.a: a ra chờ em về. - nói như ra lệnh ấy.

em: cũng đc thôi. anh thì đơn giản. chỉ a ko muốn gây khó chịu cho ai hết tùy em

t.a nhìn em cười yêu ghê.... " thôi để e nhờ thằng kia(nhân viên trong quán luôn ạ) đưa về ko đi xe với nó. axo có vẻ muốn làm anh khó chịu."

tôi cười - khôg sao đâu em. hay a chờ em về.

t.a: thôi a ở quán đi trưa nắng. đi tội lắm

t.a nói j với ku nv quán rồi xúu đi thẳng ra xe, leo lên xe ku ấy về thẳng. còn axo thì ú a ú ơ chạy ra ko nói đc j. em chỉ lắc đầu tội nghiệp.

T.a về được 1 lúc thì có tn tới.

T.a: e về rồi nè anh.

Em: em ngủ đi cho khỏe tối rảnh thì ra quán chơi với anh.

T.a: za e tắm sơ cái rồi ngủ.

Em: tắm đi đi rình hè hè.

T.a: đập phát chết giờ.

Em: vậy mặc áo mưa mà tắm)

T.a: anh Khùng Anh điên.

.....

T.a: em dậy rồi nà.

Em: em dậy hồi nào. a vẫn thấy em đang nằm cái mặt ngu ngu mà.

T.a: ơ sao a biết em vẫn đang nằm. mà em ngu hồi nào. có cái mặt đàn thối của anh thì có.

Em: thôi đi cô nương a có camera ở nhà em đấy nhá.

T.a: a thì giỏi rồi, ai nói lại anh. mà 6h em ra quán chơi với anh ha.

Em: nhớ rồi phải hông. biết mà khỏi cãi.

T.a: hứ

Cả buổi chiều đó ko có j là đặc biệt. ngoài có 1 đám thanh niên đầu xanh đầu đỏ vô quán la lối um xùm, làm như quán chỉ có mình tụi nó, ai cũng có vẻ khó chịu.

tầm gần 7h thì T.a ra quán. mặc cái váy màu hồng chấm bi. em chả rời mắt đc)

Em: đủ đủ đi đâu mà xinh thế.

T.a: nhéo em phát. xinh hông

Em: ờ cũng tạm=)), dù em có cố gắng thế nào, cũng ko đẹp gái = anh đầu ha.

T.a ngồi bàn gần quầy em đi vô làm li nước cam bê ra. cùng lúc đó P với 6 người đi vào. nhìn có cái thằng quen quen bữa chờ P đi bar. đi ra bảo vệ thì đúng là có cái xe ware màu heineken. và chắc chắn là có thằng bữa định úp em) sợ vãi.

em đi ra chào P. thì P gọi em a2 với ánh mắt ngạc nhiên của tui kia. trong đó có cái thằng gi đó đòi chờ P về lúc đi bar, mặt vui lên hẳn với nhìn em cười thân thiện vãi.

em đi ra cửa cửa quán lấy đt. gọi cho thằng nhóc học cùng lớp với em, nhà bên gò vấp.

Em: e đang ở đâu đó. nhớ cái vụ bữa a kể suýt bị úp sọt ko.

TN: sao anh. nhớ.

Em: cái xe đó nó đang bên quán anh nè. em kiếm cho a mấy thằng ra quán anh đi. xiu đi theo cái xe đó. cố gắng không đánh đấm gì hết. hỏi coi thằng nào tên gì kêu tui nó úp anh.

TN: ok anh đợi em 15p e quá liền

Em: rồi ok a sắp bàn gần cửa. tui nó tính tiền thì tui em cứ ra công bàn đó khỏi tính. xong việc về quán tối đi nhậu với anh.

em muốn biết chính xác là ai chứ đoán thì 99% là biết ai rồi)

Tầm 20p sau thì nó tới) cười tươi vãi lol~.~ 6xe, mỗi xe 2 thằng, 12 thằng.

Em: đủ đủ đông ghê mày.

TN: đang chuẩn bị đi đá banh. nghe a gọi kêu tui nó đi luôn qua đây xiu có nhậu ngu j tui nó không đi. zo bàn em chào 1 vòng rồi. dặn tui nó là cố gắng không đánh đấm bắt lè càng tốt.

TN gọi 1 thằng trong bàn chạy ra kia mua cho nó cái kim tiêm.

TN: không đánh đấm thì chỉ có hù cách này thôi anh

bạn thằng nhóc: sao a ko để tui em đâm vỡ mặt nó ra

Em: thôi trên này có mình a. a cũng ko muốn làm lớn biết đề để nc thôi.

tự dung mấy đứa nhìn em quá trời. sau đó thì em mới biết tui nó nhìn đằng sau em. T.a tới khều khều.

Em: gì vậy em

T.a: bạn anh hả.

Em: uk bạn thằng này học chung trường với anh.

TN: Dấu kỹ vậy cha nội. vậy kêu chưa có bồ. ai đây. vậy lên trường còn đứng ngắm gái la hét um xùm cha.

Em: nhe răng cười T.a thì đang để tay ngay cổ em chuẩn bị nhéo. em làm mặt tội nghiệp.

T.a: a thì giỏi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

t.a: anh thì giỏi rồi....

em thì đang ngồi trên ghế. cái tay t.a để ngay cổ chuẩn bị ăn nhéo. hức sao con gái có mỗi cái chiêu nhéo câu mà thằng nào cũng sợ vãi tè.

t.a: hay qua ha nay nhìn gái nữa ha.

em: hề hề a chuẩn men mà em.

nói xong em chụp tay t.a kéo xuống giống kiểu t.a ôm cổ em. mặt sát má em. quay qua miệng em thì ngay sái cái miệng t.a: hehe

t.a mặt đỏ bừng rút tay lại đi vô trong.

đc 1 lúc thì có tn.

t.a: a hay qua ha. từ ngày mai đi học là vô lớp ngồi. cảm ngắm gái.

em: trời trời. nó lượn trước mắt anh thì sao mà không nhìn được.

t.a: em hông biết cảm a mà biết đúng ngó gái hứ hết là em giết chết.

mấy bac thấy đó hứ hứ cuộc sống của em.

quay qua thằng nhóc gọi nó là S nhá

S: chia tay thôi anh. hành lang giờ đã thiếu bóng ông anh. cả đám ồ lên cười.

em: dm lo làm vụ này em cho anh xiu về đây nhâu.

em: xiu đi 3 xe thôi. còn lại o đây hay đi đâu cung đc. xiu đóng quán thì chạy về đây nhậu với anh.

xong em đi vô quây chỗ t.a ngồi.

em: người đẹp. ranh anh nhờ xiu.

t.a: có chuyện j hả anh.

em: em đi mua mấy món nhậu về xiu a nhậu với mấy đứa nó. a có chút chuyện nhờ tui nó tí.

t.a: chuyện gì mà kéo nhau đi đông vậy anh.

em: không có j đâu. mốt a kể em sau.

em rút tiền đưa t.a đi mua đồ dẫn bia thì để đó xiu a đi mua. rồi đưa cho t.a cái chìa khóa xe em. t.a quay lại cười chu mỏ xong lè lưỡi thấy nhìn yêu chết đc. đi ra ngoài t.a ngoắc thêm con nhỏ nhân viên đi cùng để xách đồ. ra dăng bà chủ rồi đó nhá. chung dụng nhân viên của em ko cần lấy ý kiến.

em đi ra ngồi với đám thằng S đc 1 lúc thì. thấy đám kia gọi tính tiền.

em kêu tui nhóc S ra cửa đợi. ngồi xiu thì thấy P đi ra bàn

P: 2 em về. bạn 2 hả nay e thấy đông mà.

em: uk tui nó đi công chuyện rồi.

.....

được 1 lúc thì t.a về. mua mấy món với 1 số thứ để nấu j đó.

em: tính cho anh nhậu j đây.

ta: em mua mấy món rồi mua ít đồ về nấu lẩu ăn luôn.

em: ủa nấu chỉ cho một mà tui a đóng quán mới nhậu. bộ em không về nhà sao.

t.a: không sao anh. e kêu o ngoài quán liên hoan vèg trẽ. có gì ba mẹ em cứ chạy ra quán kiểm tra. ba em cho liền.

em: ờ giỏi nói xạo. xạo a đi thi xác định luôn đi ha gái.

t.a: ai nói em nói xạo chả phải em o lại quán ah. hứ rồi ngoáy đít đi vô bếp.

e loay hoay đi dòng dòng kiểm tra. rồi vô quây ngồi.

đt rung.

S: tụi nó chưa về. đi ăn bánh xèo tui e đang đứng đợi.

em: uk coi làm gọn gàng, nhắm ko được thì đi theo koi nha nó ở đâu cung đc dịp khác.

S: rồi rồi ông anh yên tâm. không đánh đấm. càng êm càng tốt. ở đó đợi tin em.

.....

tầm 11h30 quán đã đóng cửa. mấy thằng nhóc kia cũng chờ về quán còn tụi thằng s chưa thấy đâu. quán giờ còn em với t.a với 2 thằng bảo vệ.

kêu tụi nó vô ngồi ăn luôn.

được 1 lúc thì nghe tiếng xe về ngoài cổng rồi tiếng cười ầm ầm.

S: nhậu đại ka oi. đồ mờ đói chết mẹ gặp tụi nó đi ăn bánh xèo rồi đi ăn ốc mới chịu về.

em: rồi sao chụp đc thằng nhỏ không.

đại loại theo lời thằng s kể là.

thằng đó chờ thằng bạn nó về xong đi về 1 mình. tới khúc có bãi đất trống xuống xe đi tè thế là tụi nó ào vô. thằng nhóc đang tè tưởng cướp thế là bỏ chạy đang đuối, tè hết ra quần. tụi s tóm nó lại đc. tè mẹ nó ra quần hết còn run cầm cập. kêu xe đó ví đó đt đó mấy a lấy rồi tha em.) thằng s khỏi phải rút kim tìm ra. nó cũng khai hết. cuối nó bắt thằng nhóc dẫn về nhà rồi mới về. trước khi về thằng son nói. "mày mà còn cái ý định úp anh tao, thì mày xác định, tối đi ngủ ôm bình chữa cháy trước đi nha con cho" nguyên văn nó nói với em.

và chính xác thì em biết đúng cái thằng bữa đi bar ra cò cura đòi chờ p về kêu tụi nó úp em.

rồi ae vô bàn nhậu. được 1 lúc cũng ngà ngà thì e nói với t.a thôi về ngủ trước mai còn ra làm sớm. em chot t.a về rồi quay lại nhậu tiếp.

trên đường về t.a lạnh hay sao mà ôm em chặt cứng.

t.a: mai một chỉ đc ngắm e cầm a ngắm gái. nghe hông bộ em xấu lắm hả.

em: trời dễ thương như con nít ai chả thương mà phải nói.

lại thêm 1 cái nhéo ngay bụng.

t.a: ai con nít hả hả.....

em: dạ anh hix cái số em nó sợ gái mấy thím ợ.

t.a: xiu nhậu uống ít thôi nha anh. còn về ah. có gì e lo lắm ah. mai ra quán trễ cũng đc em koi quán cho.

em: um a biết rồi khéo lo như mẹ anh.

t.a: thì như mẹ anh mới làm vợ tốt được chứ.

em: ờ ờ.

tới nhà t.a xuống xe cười tí mắt chu mỏ hôn gió chụt chụt rồi chạy vô mở cửa. em về chiến tiếp với tụi nó. tới 3 giờ sáng mới dọn dẹp xong về.

ah quên trước khi nhậu xếp nhỏ gọi xoắn hết cả hòn. xếp nhỏ biết nhậu luôn mới ghê. thì ra là t.a gọi dt xin phép trước lúc đi mua đồ. đúng là chu đáo.

.....

sáng hôm sau 10h em mới dậy. có 4 5 tn của t.a với p. em nt cho t.a.

em: a mới dậy. cảm ơn em nha. a ra quán giờ đó.

t.a: giờ mới chịu dậy. em đợi a sáng giờ chán như quý ah.

em: trời quán koi quán a kiểu gì ế đến nỗi chán luôn vậy.

t.a: hông có anh chán ah. chứ ai nói ế chán.

em: a thì ra co người nhớ hơi anh.

t.a: vô duyên. a ăn gì đi rồi ra quán e pha nước chanh cho uống.

còn tn của p thì.

p: hay quá ha. hôm qua nhậu ở quán mà im re. ko nhod gi tới em. a kỳ ghê.

p: qua rù a đi ăn sang mà giờ a con ngủ.

mấy thím cho em lời khuyên có nên cho p biết chuyện em suýt bị úp sọt vì em ấy ko.

t.a dạo này gì cũng kè kè em ghê quá. chả hó hé đc gì. mà chọc mụ ấy, mụ ấy có cái mặt yêu không chịu đc. nhìn chỉ muốn đê ra hôn

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

sáng vừa mở mắt là chụp điện thoại. nt chúc t.a ngày tươi đẹp theo thiết kế của mấy thím.

mà lần nào chụp là t.a cũng đã nt trước. haizzzzzz sao thức sớm thế không biết.

vừa gửi đi đã có tn rep lại.

t.a: dậy rồi à. xú qua chờ em nhè e không đi với AXO nữa đâu.

emr: sao thế a qua lần nào cũng đi theo sau mà a có chán đâu.

t.a: ko biết đi sáng lạnh chỉ muốn ôm anh cơ.

emr: ế ế cô nương ôm thật ko đấy.

t.a: có anh ngu gì ko ôm. ko ôm để nhò khác nó ôm ah.

emr: hehe. cũng biết giữ ah, lỡ a qua mà anh kia đứng đó thì sao. quanh nhau dành chờ em nhò.

t.a: khỏi lo. a cứ đứng chỗ cũ đi.

emr: rồi 20p nữa có mặt

tắm xong xịt em nước thơm... rồi nhảy lên xe phóng. đi đc 100m e quanh đầu về lại nhà. cất xe ấy xe 4 bánh ra đi. vì trưa có hẹn đi ăn với ông thầy. bàn về mấy dự án. dù gì cũng đi nhà hàng cho nó có dáng tí. dù j ông cũng tiến sĩ.

đi qua t.a dừng xe, thì anh chàng kia cũng đang đứng đợi. dừng xe ngó gương chiếu hậu coi nàng ra khỏi nhà thế nào. thì có ng gỡ kính xe. quay qua nang cười tươi sáng chói cả góc đường. tay giờ giờ cái bịch có 2 ổ bánh mỳ. kéo kiếng xuống.

t.a: ơ mở cửa cho em vào.

emr: khò đi hay sao ấy. chắc tại nụ cười đó làm em ngất ngây đi đâu ấy.

emr: mở cửa chạy qua bên đó mở cửa mợi nàng vô xe.

t.a: ủa sao nay a đi xe này.

emr: ah trưa a đi công chuyện với thầy tí.

t.a: ăn bánh mì đi anh rồi mình đi. sang ai thấy 2 đứa ngồi trong xe gặm bánh mì thì xác định luôn nhè.

đang ăn thì có đt. t.a ngó qua nhìn em. em nói t.a nghe máy đi có gì đâu.

t.a: t.a nghe nè.

axo:.....

t.a: t.a đi rồi đã nói axo đừng qua nữa mà. kỳ quá ah. axo cứ vậy làm t.a khó xử hơn thôi. đã nói t.a có người yêu rồi đừng vậy nữa. anh H ko nói j nhưng t.a không muốn như vậy. t.a cúp máy ah.

t.a: anh hok ghen ah.

emr có 1 sự yêu nhẹ hê hê.

t.a: đồ mặt quay lại gặm bánh mỳ tiếp.

xong em chờ t.a cùng ra quán làm. tới quán thì thấy axo đứng trước quán em quay qua t.a hỏi " giờ sao".

t.a: hay nhờ cô vân koi quán a với em đi chơi đi.

emr: thôi ko được đâu. lỡ ba ghe quán là chết. rồi đi xe này nữa giờ này đi đâu đc kệt xe chết. thôi em cứ vào quán đi ko có j đâu. a qua kia để xe rồi vào sau.

lúc đi vào thì axo vẫn đứng đó nhưng t.a đã vào rồi. em lại gần

emr: chào bạn.

axo: chào.

emr: bạn vào quán chơi đi mình nc chút.

axo: thôi mình đang bận để bữa khác mình hẹn.

emr: vậy thôi mình vào nhé. làm nhé

xong em đi vào a kia cùng đi luôn.

vô tới quầy thì t.a ngồi trên cái ghế cao đặt ở quầy. nhìn em cười tủm tỉm a chả hiểu con mẹ j. phui phui đầu phui mặt koi có dính gì không thì càng cười tươi hơn. thế là em què đi lại nhéo cái mũi t.a 1 cái rồi dọt lẹ ra đi zong zong coi quán.

tầm 9h thì L đi vào quán 1 mình.

emr: trời người đẹp vậy mà đi uống cafe 1 mình ah. thế này thì sang nay nhân viên anh làm mệt nghỉ vì khách tăng đột biến qua.

L: cái miệng a lúc nào cũng thế thì hỏi sao.

emr: sao là sao. vụ gì vậy.

L: đã thế còn khờ khờ hỏi đũa nào chịu nổi.

emr: hê hê em mà chịu ko nổi thì ai. uống j anh vô order cho.

xong xuôi em vô quầy order rồi order luôn cho t.a ly nước cam. rồi kêu t.a ra ngồi chơi với L em thì ngồi quầy cho. tới trưa em nói với t.a 1 câu rồi đi qua bên trường đợi thầy ra đi ăn với ông.

tầm 11h30 thì có đt rung rung.

t.a: anh oi em bị đứt tay huhu.

emr: trời có sao không hậu đậu quá đi. băng lại đi xiu a về a coi.

t.a: huhu đau.

emr: rồi xiu về hun phát hết đau liền chuyển sang tê tê.

t.a: anh dê hứ ko chơi với anh nữa. đồ dê xòm.

emr: ờ ko dê ba mẹ buồn. haha.

cùng lúc thầy cũng ra em ra chào thầy rồi 2 thầy trò kiểm cái quán ngồi chém. thầy cũng còn trẻ chỉ tầm 35 đến 40 thôi. ko chính xác. học văn anh về thì phải cũng lấy đc cái bằng tiến sỹ.

2 thầy trò bàn luận về thuyết hỗn loạn và mấy kết quả chạy mô phỏng.

nhìn ra bàn bên góc giật mình. lại là L vẫn 1 mình. chắc có j buồn đây. em xin phép thầy qua bên đó 1 tí.

em: người đẹp lại gặp. mà sao lại ngồi 1 mình thế này.

L: ủa a H đi với ai vậy. thì lâu lâu tận hưởng cảm giác 1 mình cũng thú vị mà anh.

em: nhưng mặt em lại khai ra là ko có như vậy. có gì thì nói a nghe với buồn giùm cho chút xíu. chứ a chả biết buồn là gì. số a nó thế đó em.

L: cười ng ta muốn vui a thì muốn buồn.

em: đó cười như thế như thế. ngồi an đi từ giờ đến chiều em có bận j không. rồi ngồi ăn đi. đợi a 1h.

rồi em chờ lại bàn với thầy. chém tiếp khoảng nửa tiếng nữa, rồi chờ thầy về nhà luôn vì chiều nay thầy ko có tiết.

xong em gọi đt cho t.a

t.a: alo

em: alo chồng nghe nè cưng

t.a: khùng vừa thôi. cưới chưa mà chồng con j.

em: ah mà em nhớ L có j buồn ah.

t.a: sao a biết.

em: a thấy sáng nó đi ra quán mình 1 mình. rồi giờ a gặp nó đi ăn cùng 1 mình nè.

t.a: ưk hình như gia đình nó có chuyện. ba mẹ nó hình như lục đục gì đó.

em: um. hay a đi chơi với nó xíu nhé koi có chuyện j sẵn cho nó bớt buồn chú lủi thủi 1 mình tội quá.

t.a: um anh đi đi koi nó có gì kể với em với. sang em hỏi nó chỉ ậm ự.

em: thế không ghen ah.

t.a: ai thèm. vớ vẫn là em giết chết.

em: rồi rồi thế nhá. chắc chờ nó ra ngoại ô hóng gió phát.

t.a: ừm anh đi cẩn thận nhé.

nói chuyện với t.a xong em phóng xe về nhà ôm cái máy ảnh với dàn len nhét vô cốp xe.

xong phong lại quán khi này vô em tính tiền rồi ra bàn L. L vẫn đắm chiều nhìn xa xăm em tới gần còn không biết.

nè đi đc chưa.

L: Đi đâu.

em: đi không thì bảo. đi nhanh nhanh. rồi em chụp cái giỏ sách với cái áo khoác đi

L: Ê Ê đợi em tính tiền đã.

em: khỏi quán này quán của anh.

L: linh tròn xoe mắt nhìn.

em kệ xạo luôn haha tin thì hơi ngố.

L: đi đâu vậy anh H.

em: ah mấy nay a ngứa tay. ngứa mắt. em nói rành a tạm thời bắt cóc em làm người mẫu a chụp hình đi đây đó cho thoải mái hehe.

em: mà em có chuyện buồn ah. đời mà em buồn thì ai chả có.

a không biết a thần kinh hay suy nghĩ của a non nớt chứ a thấy buồn cũng bình thường. chuyện gì cũng vậy thôi. sao không chấp nhận nó để sống tốt với chính bản thân mình. ko tự làm mình vui nhì. time em sống có bao nhiêu đâu. em tính koi 1 ngày em thức bao nhiêu tiếng e ngủ bao nhiêu tiếng. rồi em sống đc bao nhiêu năm. vậy time e tồn tại đích thực là bao nhiêu giờ. hehe

xe gửi ở nhà hàng luôn. em đánh xe chạy qua phía cầu phú mỹ. tấp vô nhà ông bác ruột gửi xe. xong hốt luôn chiếc lead của ông bỏ đồ nghề vô cốp cho thoải mái.

chạy ra cầu phú mỹ làm vài bô rồi xuống mấy bãi đất dưới chân cầu. làm vài kiểu. toàn những kiểu độc và lạ. nhìn là chỉ có cười. L cũng cười tươi ko còn thấy buồn gì nữa.

chơi chán 2 ae lại về trả xe xong phóng đi ăn kem. rồi chờ L về.

về nhà L cảm ơn rồi kêu vô nhà chơi. em xin khát chào rồi về quán luôn. cung 5h rồi chứ ít gì.

về quán nt báo t.a là đã về quán rú tới đi chơi không thì năng rep lại liền " ok chồng em " đệt nay mạnh miệng thế.

..... em hầu mấy thím ạ ạ ạ ạ

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

tối đó sau khi giao quán cho cô V. với mấy đứa nhân viên thân cận. lấy xe vi vu qua nhà t.a lòng đầy phơi phới. đang đi hát vi vu thì oát đờ phốt. đờ mờ, sáng cũng phiền tối cũng phiền là cái thế đó nào. kệ con mợ nó. a hẹn rồi a rước, chú đủ khả năng thì rước, em chạy xe tới trước cửa mặt anh ấy ngu phải biết.

axo: ơ H không canh quán à.

emr: à ừ nay hen t.a tới đi chơi mà. hẹn từ trưa rồi.

axo: 2 người đi đâu thế. - thằng đấy có duyên thật. nhưng vẫn không bằng anh.

emr: a đi bát phở thích vô đâu thì vô thôi.

axo: hen gì nay kêu chờ t.a đi chơi mà t.a nhất định không đi. mấy bữa trước vẫn đi mà. - hà hà đánh tâm lý anh thì chú hơi thừa.

emr: hèn gì chiều nào t.a cung ra quán chơi tối mới về.

axo:

t.a cũng vừa ra cửa. leo lên xe em

t.a: đi anh. cười tươi như hoa như éo thấy a kia. thật t.a cũng tỉnh như mình hehe.

emr: đi đâu. đi đâu.

t.a: đâu cũng đc anh.

emr: uk anh thấy mệt quá về nhà anh nhé.

t.a: ừm nè.

đệt thề mấy bác axo như ngồi trên đồng lửa. muốn nói j đấy lại cứ nhún nhún. muốn nói gì đấy mà em dọt mắt tiêu rồi

t.a: cười ôm em ngất nhéo. a hay quá ha.

emr: hehe là sao.

t.a: uk là vậy.

emr: rồi về nhà a nhé hehe. thoải mái vô cùng hề hề.

t.a: tùy nếu không muốn mất cái gì đó.

emr: cái gì là cái gì.

t.a: he he. a mà không hui thì em đâu có đi với a giờ này.

emr: ah. vì anh quá thông minh. hahaha.

emr: cầu ánh sao thẳng tiến.

t.a: ngồi sau nhảy nhảy yeah yeah.

văng cặp điên hoàn hảo.

hê hê.

chạy gần tới cầu ánh sao thì t.a

t.a: anh ơi em lười đi bộ.

emr: anh cũng thế thôi đi zz chơi.

làm vài vòng rồi tấp passio điệ biên phủ 2 người ngồi ngó đường. nc

t.a: sang a với L đi đâu zay.

emr: ng ta hẹn hò hỏi làm gì hehe.

t.a: này thì hẹn, này thì hò. néo em phải nhảy ra khỏi ghế. t.a tỉnh đỏi theo thì ngo ra ai cung nhìn 2 đũa. tại e la to quá mà.

emr: về lại ghế. thì đi qua bên cầu phú mỹ ôm theo cái máy chụp hình đỡ phải mướn mẫu chụp. hehe.

emr: thì đi chơi nc vớ vẩn thôi. mà bỏ nó đâu. ko co bạn bè gi ah sao lủi thui 1 mình thế nhóm bạn thân e đâu.

t.a: nó là thế đó buồn là lủi thui 1 mình thôi.

.....

ngồi chán rồi lại luron. hết bánh tráng lại tới cá viên. hết cá viên lại kem.

rồi lại mua mấy gói snack về quán ăn. ngồi quán ngó tụi nhân viên. cung gân tới giờ khách về.

t.a: trước giờ a đi chơi vậy với ai rồi.

emr: nhieu lắm a nhieu bạn mà.

t.a: vậy trước đây a yêu bao nhieu người rồi.

emr: 1 người thôi. wen thì 3 người rồi. em nữa là 4.

t.a: vậy sao lại chia tay ng anh yêu.

emr: ông trời cướp mất người ấy của anh.

t.a: là sao ha anh.

emr: uk thì người đó không còn ở thế giới này nữa. em đừng hỏi về ng đó. đó là những ký ức đẹp. a đã hứa void người đó là chỉ nhớ những ký ức đẹp. và không để nó thành ký ức buồn.

t.a: thì nước mắt đã chảy. hix hix nắc. em không biết tự nhiên khóc. em nghĩ nếu em là a chắc em chết mất.

emr: gi đây cô nương. thôi thôi a sợ con gái khóc.

t.a: tốt biết vậy thì tốt. mà a có yêu e không.

emr: bây giờ chưa có thể nói là yêu thế nào. nhưng a nghĩ chắc là sẽ yêu.

t.a: tại sao a biết chắc sẽ yêu.

emr: tại vì có người yêu anh.

t.a: cười ở chỉ đc cái miệng tới lúc đó bỏ tui theo con khác tui giết chết.....

em gõ tới đây. sang mai phải bay về quê sớm giờ soạn đồ đã.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

sang sớm đang ngủ ngon thì chuông đt đổ. quái là chuông cuộc gọi chứ không phải báo thức. em mắt nhắm mắt mở.

em: à llllllll ooooooooooooo

t.a: dậy dậy dậy dậy dậy dậy đi anh. dậy nhanh qua nhà em chờ e đi ăn sáng rồi đi làm. không ng ta qua giờ nhanh nhanh anh. t.a nói e ko kiếp nói câu nào.

em: da. vâng thưa xếp.

t.a: nhanh nhanh nhanh dậy đi anh.

em: rồi rồi dậy..... em uể oải chui ra khỏi chăn. chui zo bật nước nóng tắm phát rồi thay đồ qua nhà t.a.....

qua tới nhà a kia vẫn chưa tới. em lấy đt ra gọi t.a. nhưng t.a không nghe máy mà đi ra mở cửa. theo sau la ba mẹ t.a hình như cùng đi tập thể dục thì phải. em xuống xe chào 2 bác rồi t.a cười tí mắt với mẹ. mẹ t.a nhìn em rồi gật đầu cười với t.a. mẹ con không cần nói cũng hiểu.

ba t.a: anh chàng này là ai thế thằng axo đâu.

em: da con bạn của t.a, t.a kêu con qua chờ đi làm cùng ạ.

ba t.a: cậu làm cùng t.a à, nhiều tối rồi vẫn con đi học rồi đi làm thêm ah.

em: dạ con làm thêm cùng t.a, cùng đang đi học bác ạ.

tự nhiên ba t.a nhìn t.a rồi cười, em éo hiểu gì luôn. mẹ t.a cũng cười.

ba t.a: chờ nó đi làm cẩn thận, coi nó giùm bác con này nó quậy lắm.

em: da bác yên tâm để con koi t.a ạ.

ba t.a: không coi có mà nát quán của cậu à. rồi ba t.a cùng mẹ cũng đi tập thể dục em và t.a cũng đi tới quán

em đơ mặt thì ra biết e chủ quán mà kêu e làm thêm em cũng nhận. hê hê

em: có người cũng nhieu chuyện nhỉ.

t.a: ai ai nhieu chuyện đâu đâu.

em: người này này em chụp tay t.a đang ôm em lên cần 1 phút.

t.a: đau!!!!!!!!!!!! sao cần em.

em: nói với ba mẹ mà sao ko nói a biết. rồi đứng cười nhìn ba mẹ với anh. giỏi.

t.a: vậy mới biết a là ng khiêm tốn nữa chứ.

em: a là hơi bị chuẩn đấy nhé.

t.a: em đói muốn ăn sáng, ai dẫn e đi ăn sáng đi.

em: vâng yên tâm xiu mua cho cục xôi ha.

t.a: miễn anh ăn chung với em, em ăn gì cũng được.

em chở t.a đến quán bún bò gần nhà cô chú em ăn, e ăn quen ở đây sáng bà cô cũng hay mua về cho e ăn.

chạy ngang nhà cô chú em chỉ nhà cho t.a biết. rồi vòng lại quán bún bò. đang ăn thì có ai tát đầu em cái bốp trước sự ngỡ ngàng của t.a ngồi đối diện em.

chú em: thằng chó con, nay thấy mày chuồn sớm là tao nghi nghi rồi.

cô em: mua cho nó ăn cả trăm lần mà nó chưa mua cho mình lần nào. nay dẫn cô bé dễ thương này đi ăn, có vấn đề có vấn đề.

em: né ra đây đây 2 người đẹp ngồi đây đi tư cho con 4 tô nữa 1 tô nhỏ không giá không hành. nhanh nhanh đi oi.

đi tư: haha mày chết chưa con tao gọi nhà nó ra đây.

đệt bà này thâm vãi.

nhỏ e tên na mới học lớp lá: người yêu anh hoàng hả. rồi nó chạy ra đứng khoanh tay trước ngực nhìn t.a chăm chăm.

t.a chưa kịp thích nghi với không khí hoành tráng của nhà cô chú em, nên chỉ nhìn ậm ự cười rồi đỏ mặt.

em: na lại đây ăn sáng với a rồi còn đi học nè.

cô em: con tên gì.

t.a: da t.a cô.

cô em: ăn đi con ko nó nguội. cô chú có làm j đâu mà mặt nghệt ra thế.

vừa ăn vừa nc. đại loại là việc làm chung, học hành gia đình, rồi vụ về dưới nhà em. mà chưa vô nhà cô chú chơi rồi hẹn bữa nào rảnh vô nhà cô chú ăn cơm.

ăn xong mọi người nhà ai nấy lo vắt chân chạy đi làm cho kiếp giờ.

tới quán thì thấy axo đứng trước quán. không khí đang vui mà a ấy cứ xen vào làm không khí nặng nề hẳn.

t.a đi vào quán ko nói gì hết em thì cất xe rồi vào tới cho axo. bạn vào quán chơi đi. uống cafe với mình tí.

axo: gật đầu rồi cũng gửi xe vào quán.

e vô quầy order 2 cafe rồi lấy ấm trà nóng ra. ngồi xuống kế bên axo nhìn ra ngoài cửa. cafe đem ra e dặn nhân viên pha sẵn. em và a ấy cùng cầm lấy ly cafe uống. 1 ngụm để cafe chạy dưới lưỡi rồi nuốt xuống. a ấy nhìn e có vẻ bất ngờ.

axo: cafe không đường ah.

em: ừm H uống cafe không đường bạn uống thử đi. cafe bị đường làm mất đi cái ngon vốn có. đường ko làm cafe ngon hơn. chỉ làm cho cafe dễ uống hơn thôi.

axo: sáng trà đắng, cafe không đường cũng đắng. nhưng ngon thật.

em: cuộc sống nó cũng thế đấy. cái gì vốn có vẫn tốt hơn. thôi mình nói thẳng luôn.

em: tình bạn của bạn và t.a là thứ vốn có. bạn đã cố gắng biến nó thành tình yêu. và t.a chỉ muốn thưởng thức tình bạn. giống như cái đẹp và cái ngon của li cafe không đường bạn mới uống đó.

mình biết bạn thích ly cafe đó. và mình biết t.a thích tình bạn. nếu quán mình chỉ bán cafe có đường thì bạn có muốn tới quán mình nữa không hay từ bỏ và chọn quán khác. bạn hiểu chứ.

mình thì đơn giản lắm miễn t.a vui là ok.

mình không muốn t.a mất đi tình bạn thân thiết 6 năm. hoặc bạn vì vậy mà bỏ nhóm.

ok bạn yêu t.a, nhưng bạn muốn làm điều bạn làm mà có nghĩ tới t.a thích hoặc không. bạn có biết mình ngày nào cũng chạy sau bạn nhìn bạn chở t.a đi làm. chắc bạn nghĩ mình sẽ tức lắm ah.

không mình thấy vui vì t.a vui. và không phải khó xử với mình và bạn.

axo nhấp từng ngụm cafe rồi từng ngụm trà. em cũng vậy.

axo: ok mình hiểu rồi. cảm ơn H nhé..... thôi coi quán đi, mình đi làm. bữa nào rảnh mình ghé quán uống cafe không đường tiếp.

thế là xong 1 người..... nhẹ nhõm vãi.

koi quán tầm 8h lấy đt nt cho p kêu ra quán chơi p nhấn lại là đang qua nè khỏi phải kêu. "nhớ a chết đc"

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

được 5 phút thì P đi nào. ngồi cái bàn gần quầy. e đang đứng trong quầy với T.a thì P đi vào.

P: nay có gì mà kêu e tới quán thế.

t.a quay sang nhìn e với ánh mắt khó hiểu.

em: quán ế kêu tới uống cho đủ quân số). ra bàn ngồi đi.

còn t.a thì đang tra hỏi nói gì với axo, mà anh ấy nt kêu tôn trong sự lựa chọn của t.a từ nay sẽ làm bạn như trước giờ.

em thì đứng ậm ở ko nói j chỉ nc bình thường thôi.

em: chắc tại anh đẹp trai, a ấy đâu không lai nên thế rút lui thôi.

t.a: thôi thôi a oi banh quán.

t.a: mà dạo này a học hành sao rồi.

em: cũng bình thường. chưa có gì nặng nề.

t.a: học đi đấy. vớ vẩn e gọi đt méc pa mẹ à.

em: ơ pa mẹ a thành pa mẹ em khi nào thế.

t.a đỏ mặt bỏ đi ra ngoài với P. e cũng lẻo đẻo theo vừa đi vừa cười. kéo tay chọc kêu ba mẹ nhận em làm con khi nào thế. t.a thì mặt phung phiu ra đỏ mặt bỏ đi ra thật nhanh.

P: ông kia chọc bà thím này cái gì mà mặt bà ra thế này rồi.

t.a: nhìn cái mặt là ghét không thể chịu đc.

em: hahaha ghét thì bỏ a đi rồi thấy cái cảnh hahaha

t.a chụp cái tay em làm 1 cái phập 2. dấu vết 2 hàm răng đều tằm tấp in hình lên tay em. xong em ấy bật miệng ngồi cười con em thì ngồi đơ ra.

từ xa cứ tỉnh toi hehe.

em chạy ra ba ba ba ba ba mới lên hả vô đây ba, mẹ đâu mà ba đi mình ah. ba đi vào với em ngồi bàn. thì t.a cũng qua bàn chào ba.

em: ba ba ba có nhận thêm đư con gái nào hok vậy.

ba: là sao.

em thì ngồi cười t.a thì đá đá chân em sợ ngứa ra. ánh mắt nhìn em có vẻ biết lỗi hehe

em: lái qua chuyện khác. ủa ba lên đây 1 mình ah.

ba: ừm lên coi mày phá quán tao sao rồi.

em: xiu coi sổ là biết mà.

ba: nay ba về ngủ nhà chú luôn mai có công chuyện. nay muốn đi đâu thì đi, tui trông quán cho.

t.a: tôi đi zz chơi anh. rồi đi ăn ốc nha anh..... như quên mất ba em chả biết chúng e quen nhau.

ba: 2 đứa bay hẹn hò ah, anh anh em em ngọt thế.

t.a như biết đã hổ đà. mặt đỏ môi mím lại mặt nghê ra, 2 má phồng ra..

ba nhìn em với ánh mắt, mày hơi bì ngon đấy.

em vô lấy cho ba ấm trà rồi lại lấy cuốn sổ ra cho ba kiểm tra. em cũng ngồi với ba hỏi chuyện dưới nhà. T.a thì chạy đây chạy đó hết việc lại vào bàn ngồi với em và ba.

Ba: có vẻ làm ăn đc nhi..... tăng lương ngoài cho mày thêm 1 triệu đủ không.

ba nói làm mắt em sáng rỡ mà thấy lạ lạ. trước cò kè xin thêm mỗi miệng thêm được 200k, nay làm hẳn 1 triệu.

thật ra ba mẹ cho em sài cũng chả hết. lâu lâu có đi mua quần áo với mấy thứ lặt vặt, chứ ko đi học thì ở quán. sáng tối tối đi chơi thì lâu lâu mới có. tháng nào cũng dư tới 500 600k. còn tiền lương em làm ở quán mẹ cắt có ghi sổ sách hẳn hoi. còn tiền em sài là tiền hàng tháng ba mẹ cho sai lặt vặt gọi là lương ngoài =)).

em: nay lên coi quán 1 bữa. còn tăng lương. kiểu này tôi ở quán, chứ ra đường mưa ngập hết đường xá ba hầy.

Ba: mày ko lấy thì thôi.

Em: ấy ai lại làm thế xép.

lúc này thì T.a qua bàn ngồi chơi với P, và mấy người bạn mới tới.

Ba: ở thế mày kua gái mà ko dẫn con người ta đi chơi. tiền đấy tao cho con dâu tao. tao chấm T.a rồi đấy làm sao làm, mày vớ vẫn là xác định ra cầu thì nghề mà ở.

Em: dạ. vậy thêm 1 triệu nữa đi ba.

Ba: vậy là nhận rồi chứ gì. hà hà để gọi điện thoại về cho mẹ của mày báo tin gấp. còn muốn 1 triệu nữa thì kiếm thêm 1 đứa nữa đi haha.

Em: ba làm như con trúng số ấy.

Đang nói chuyện vui với bà thì từ xa anh chàng kêu người úp sọt em tới. tiến gần tới bàn của em và ba.

anh ấy: chào Bạn mình qua bàn kia nói chuyện 1 tí được không.

Em: có gì cứ ngồi xuống đây mà nói. đây là ba mình không có gì phải sợ cả.

Anh ấy: nói chuyện gì bạn cũng biết rồi, nói ở đây luôn ah. -thằng này chắc sợ ba e cho ăn táng các thím ah.

ba: cháu cứ ngồi đây. ko có j lo cả.

quên mẹ tên thằng đấy rồi eo biết chap cũ có ten nó ko. gọi anh ấy là AY nhé.

AY: H cho mình xin lỗi. và mong H đừng nói gì với P cả. tại mình trẻ con quá,

em: AY muốn xin lỗi chuyện gì. kể đầu đuôi ra rồi nc tiếp.

AY: chuyện gì thì H cũng biết mà.

em: H ko biết gì hết. AY cứ kể đi.

AY: mình quen biết p..... thích p..... sinh nhat..... ghen tuông..... theo dõi..... nhờ người..... úp sọt..... H theo thằng bạn AY rồi up shot no..... nó nổi lai cho H những gì AY kể đây. chuyện cũng vì hiểu lầm cả. có hi bỏ qua cho mình.

Em: thứ nhất H ko up nó cứ hỏi ban của AY, ng của H có làm rụng cọng tóc nào của nó ko.

thứ 2 là chuyện này mình chưa nói với p. nếu bạn muốn tiến xa với p, mình giúp cái đầu tiên bạn tự đi nói chuyện đấy với p. còn ko muốn mình giúp ok dc thôi nếu bạn bè bt với p H sẽ ko nói gì hết, nhưng nếu muốn tiến xa hơn thì H sẽ nói chuyện này. vì p giờ là e gái H, H muốn p hiểu rõ người bạn trai nó.

còn về bạn mai mốt làm gì thì suy nghĩ. lần này là gặp H chứ nếu có ai đên với p bạn làm vậy mình ko chắc giờ bạn còn ngồi đây nc đc với mình đâu.

ba em chỉ ngồi im lặng.

AY: H có cần ép mình thế không.

em: có chứ. đó là cái giá của bạn làm ra mà..... con gái luôn thích người thật thà với mình..... thôi thế nhé AY ra bàn chơi với bạn đi.

ay đứng dậy đi ra bàn, ngồi xuống thì e bắt gặp ánh mắt p nhìn em. em cũng trợn mắt lè lưỡi, thì p cười rồi lắc đầu..... được 1 lúc sau thì p qua bàn em. t.a thì đã vô quây.

p: AY nói gì với anh vậy.

em: chuyện con trai con gái biết làm gì, mà dạo này ăn ngủ nhiều nhờ ko thấy ghé quán anh.

p: thế cũng biết để ý tới người ta ah.

em: thì thấy e mập ra thì nghĩ ở nhà ăn ngủ nên ko qua anh chơi chứ gì đây.

mặt phuong có vẻ thất vọng.

p: e mập ra hả anh. em buồn là em ăn nhều lắm.

em: làm gì buồn. buồn sao ko qua đây chơi với t.a kìa. rồi còn anh bên này nữa.

p: ừm em biết rồi. mà a nè bữa dẫn con L đi chụp hình sao ko kêu em. nó về nó khen a quá trời.

em: ah a chụp hình ra đĩa CD rồi để trong quây á, xiu em cầm về cho L giùm anh.

p: ko, tự đi mà đưa. xiu nó tới đó.

em: vậy thôi nhờ tí thấy ghê.

P: a có để ý gì tới em đâu hứ.

rồi bỏ về bàn, mặc kệ em và ba ngồi nghệt mặt.

ba: haha mày giỏi, mày còn khổ dài dài thằng chó con. rồi ba đi vô bếp.....

e dọn bàn rồi đi vô với t.a, lúc đi vào t.a đang đọc báo nhìn mặt thương lắm mấy thím ạ. em đi vào cũng không biết. khi tay em để vào eo ôm sát lại thì lúc này t.a ngẩng mặt lên nhìn em, vừa ngồ ngàng, vừa có 1 chút gì đó vui vui các thím ạ.

em thì lúc gỡ những dòng này thì xác định yêu t.a lắm rồi. lúc chưa quen dữ giăng, đánh đá bao nhiêu, thì giờ lại hiền diệu bấy nhiêu, còn tính con nít thì khỏi nói. nhà e ai cũng phải lắc đầu với t.a. tính con nít ở đây không phải là suy nghĩ như con nít, mà là hành động và những cử chỉ mấy thím ạ. con ra quán toàn giả bộ bà chẳng.

em: sao thế nhìn anh ghê vậy.

t.a:

em: gì thế cung.

t.a: chả biết sao e yêu a .

..... tôi rảnh em gỡ chap tiếp chống và..... gỡ bằng đt có gì sai sót cổ lướt qua nhé

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

cái tiêu đề của cái thót này rất đúng..... mấy thím đọc cái này chắc không hiểu đầu nhĩ.

t.a:chả biết sao em yêu anh.

em chỉ biết mỉm cười. nếu ở chỗ vắng người chắc là e đã đặt vào đôi môi ấy 1 nụ hôn.

em: ừ thì e là người yêu a mà.....

t.a: thế a thì sao..... nhìn mặt t.a lúc này chả khác gì con mèo dễ thương quần chân chủ đòi ăn.

em: a sẽ nắm giữ tình yêu này.....

t.A: thế a có yêu e không.....

em: hỏi hay nhờ không yêu có mà dám ôm e thế này.....có anh cũng yêu em, chưa đủ lớn nhưng sẽ lớn..... cái mặt thế này bảo sao ko yêu.....

êm đêm là thế mấy thím ah. cái số em thế nào ấy, mới êm thắm dc chuyện này thì chuyện khác đến..... oan gia ngõ hẹp.

rời khỏi quầy em lượn vài vòng.... xong ra cái bàn quen thuộc bên góc cái cổng ra vào ngắm xe cộ. gọi dt cho mấy thằng bạn tới chơi thì thằng thì đi với má, thằng thì đi với ba, thằng thì đi chơi với gấu. thôi ngồi mình vậy. ba thì hình như đi đâu xiu mới về lại quán.

đang cầm mắt đọc mấy thót với hóng trên điện thoại.

.....: anh. -giọng nói quen thuộc. rồi cảm giác có 1 bàn tay để lên vai 1 tay sờ tai e..... hok lẽ em ấy mò lên tới đây.....

mất mấy giây e mới định thần quay lại. đứng rồi con sai vào đâu nữa. ng con gái e đã từng quen.... sau người em yêu đã đi xa khỏi cuộc sống này. thì đây là người thứ 2 e có cảm giác muốn ở bên..... gia đình bên ấy rất quý em đến tận bị giờ. và em còn rất giận con người ấy khi mà ba của người đó bị tai nạn xe. tới lúc mất nằm ở bệnh viện gần nhà em hơn 2 tháng. mà người đó ko thông báo cho e 1 tiếng, vì nhà người đó ở xa nên e cũng ko có thông tin gì cả. sau này khi gặp nc trên mạng thì người đó nói không giám gặp em vì ng đó đã có lỗi. tính em thì thoải mái thôi kể chuyện cũng qua rồi cũng nói chuyện bình thường.

tóm tắt sơ tí ko mấy thím lại bảo văn em ngu.

gọi em này là N nhé.

lúc đây e wen N cũng hơn 1 năm. thời gian đầu thì e hay chạy xuống đó chơi. xa tí mù tấp nhé..... time sau ba e bị bệnh tim nên e phải đi làm với ba, koi như học hỏi kinh nghiệm thương trường. time đó thì ít gặp nhưng vẫn nt gọi điện thoại....

sau này gọi hay nt có vẻ hơi cẩu. toàn cãi nhau. e hỏi muốn sao nói. nó kêu thôi chia tay đi. e kêu uk. tới đó em vô yahoo nó coi, thì nó wen thằng nào trong game audition hơn 2 tháng và có xh luôn.

xong tới đó em gọi dt nc thẳng thẳng nói hết nếu như vậy thì thôi. lúc đầu nghi e ko biết gì trách e đủ thứ lúc em nói ra thì khóc xin lỗi rồi ko giám gặp e nữa. em thì ko dc thì làm bạn mình chả mất gì cả.....

vì cũng ko thật sự sâu đậm như người e yêu. sau này hơn 1 năm sau thì tui em mới nc lại trên face lúc đầu còn ngại dần dần hết. e cũng chả có gì mà buồn. nói thật lúc em đọc yahoo nó e chả buồn tí nào. con vui vui khi trút dc 1 gánh nặng. mà có lí do chính đáng. hehe

sau này có nc có mấy lần đi uống nước dưới nhà em. sau này biệt tăm đâu cả nửa năm, giờ đừng cái xuất hiện trước mặt.....

em: ngồi đi em

n: a chả khác gì nhí.

em: thì là a chứ ai đâu mà khác.

em ngoắc đũa nhân viên gần đấy order 1 ly cam vắt.

em: mà sao biết a ở đây mà vô kiểm thế.

N: a vô tâm thế sao. e có ghê bạn a trên face mà. lúc nào chả thấy a checkin cafe ở đây.

em: mà làm gì mà mò lên tận đây. mẹ dưới nhà ở với ai.

N: công ty em mở văn phòng đại diện trên này em được cử lên đây. mẹ ở dưới nhà có mình à. lâu lâu e về còn thằng em, no cung đi học trên này, 2 chi em mướn phòng ở chung.

em: ừm vậy lo về với mẹ thường xuyên vào.

có 1 bàn tay để 1 bên vai, còn 1 bàn tay sờ cái tai, nãy được 1 bàn tay khác sờ với 1 lực không hề nhẹ.

t.a: ai vậy anh.

em: a bạn anh. ở dưới nhà mới lên đây làm.

t.a: chào bạn.

n: chào. đây là?

em: t.a người anh yêu. N biết cái chữ người a yêu đối với e nó như thế nào.

n: thế ah. người a yêu.

em: ừm người a yêu.

t.a có vẻ ngại khi e thẳng thừng nói với người khác như thế mặt hơi đỏ. và lực sờ cái tai nhẹ đi chút ít.

trong mắt N có 1 chút gì đó thất vọng. và buồn vì quen hơn 1 năm chưa bao giờ n nghe e nói như thế với mình. chỉ vì lúc đấy e còn rất yêu ng mà e đã yêu.

t.a: ba đi đâu rồi a, e ko thấy trong bếp.

em: ba em ở nhà e chứ ở đây hồi nào. ở đây có ba anh thôi. gọi ba ngọt thế.

t.a quê quá thui vô lưng e 1 cái rồi bỏ vô quầy.....

n: chỉ ấy dễ thương anh nhì.

em: ừm

n: có lẽ e

em: thôi thôi. như vậy ko phải tốt sao.

em: lo làm rồi kiểm a nào tốt lập gia đình đi cho mẹ em bớt lo.....

có t.n.....

thôi em ngủ nghỉ 1h30 rồi. mai còn đi làm

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Có Tn tới.....

T.a: anh liệu hồn đấy.....

Em: gì nữa đây cô nương.....

T.a: tình cũ chứ gì..... ko rú cũng tới..... em nhìn là biết khỏi chối.....

Em: mất tinh nhờ..... ừm người cũ..... rồi sao.

T.a: không sao, em tin anh. anh mà vợ vẫn là em giết.

Em: thế em mà vợ vẫn thì sao...

T.a: không bao giờ nhé.....

cặm cùi nt với T.a quên mất đối diện vẫn có 1 người ngồi..... ánh mắt xa xăm.

Em: anh vô ý quá bạn a nt hỏi chút chuyện gấp.

N: không sao anh. anh xong chưa.

Em: ừm rồi. mà giờ em ở đâu. gần đây rảnh rồi thì qua đây mà chơi, ở trên này 2 chị em cũng buồn.

N: em sẽ qua. em chỉ sợ không tiện thôi.

Em: có gì mà không tiện, em cứ tự nhiên a thoải mái mà.

N: ừm thôi em về công ty.... em đi công chuyện tiện ghé qua thăm anh tí.

Em: ừm. về cẩn thận. - tiễn n ra cửa em đi vào quầy. gặp bà nhỏ đang cặm cụi viết gì đó.

Em: ề làm việc riêng à,

T.a giật mình cất cuốn sổ đó vô giỏ sách, em viết nhật ký thôi, ở đây rảnh rồi cũng có làm j đâu.

Em: thế xuống làm phục vụ bàn nhé, khỏi lo buồn.

T.a: gì cũng được. em chạy bàn mệt a có thương em không.

Em: ơ thể Bình thường, anh không thương àh.

T.a: em hỏi a cơ mà. mặt phụng phịu đòi câu trả lời.

Em: thương sao không. đại ca của anh mà.

T.a cười tươi: vậy từ mai em làm phục vụ bàn. còn anh vô ngồi quầy đi khỏi rảnh rồi long nhong tán gái.

Em: ơ anh là chủ hay em là chủ.

T.a: bắt đầu ngồi nói 1 mình. ờ để coi số điện thoại pa anh số mấy, à đây rồi, để nhớ lại coi bữa giờ anh nhậu bao nhiêu lần, bao nhiêu lần nghỉ học. rồi bao nhiêu lần bỏ quán cho cô vân đi chơi..... rồi rồi nhớ rồi. giờ sao anh

Em: mặt đơ như cây đi tắm. nói đi nói đi..... anh giao quán cho cô vân là em dụ dỗ anh đi chơi đấy nhé. nhưng mà thôi a còn phải trông quán, đi long vòng lo việc quán time đâu ngồi đây. em nhờ.

T.a: không là không.

Em: thôi mà. hề hề ngồi đây đi a thương nhiều hơn.

T.a tay bùm miệng cười. tha cho anh đây

.....

chiều hôm đó..... giao quán lại cho ba. em chờ T.a về nhà rồi em cũng về nhà ngủ trưa 1 giấc cho khỏe. đang ngủ thì Điện thoại reo.....

T.a: alo alo alo dậy tắm rửa qua em ăn cơm rồi đi chơi

Em: sao lại qua nhà em ăn cơm.

T.a: ba em biết anh nghỉ em xin đi chơi với anh, ba nói kêu anh qua ăn cơm, rồi tối ba cho đi chơi.

Em: eo oi.

T.a: eo gì nhanh đi, em nêu đó qua nhanh chơi với em phụ em 1 tay nha anh.

Em: a biết nêu gì đâu mà phụ.

T.a: không biết đâu, em đợi a quá đó. nghe giọng nũng nịu hần..... đúng là con gái có 1 chiều làm hoài mà lần nào cũng chết.....

Em: rồi rồi đợi tắm rửa đã.

nói đi tắm chứ trưa về là em tắm rồi, ngủ mấy lạnh nữa, nên vô rửa mặt rồi lên đồ là đi.

xuống nhà phân vân nên đi xe nào, vì mấy nay hay mưa. suy nghĩ đắn đo 1 hồi thì, 2 bánh thắng tiến. dù gì cũng qua nhà người ta mất công kêu mình lấy lệ này nọ.....

qua tới nhà dừng trước cổng ngõ vô thì cùng lúc T.a ngó ra, T.a mặc 1 cái quần đùi và 1 cái áo thun rộng. thấy em T.a nhảy từng từng chạy ra mở cổng, nhưng mà ra tới cổng lại nhìn em cười rồi cầm đầu chạy vô lấy chìa khóa, thật hết nói nổi.....

cờ mà đây là lần đầu tiên em bước vào nhà T.a. lúc đi thế éo nào mà lại ko mua thứ gì..... T.a chạy ra mở cổng thì em kêu đợi a chút a chạy ra mua đồ tí. rồi phóng xe cái ào..... chạy ra mua 2 hộp bánh, rồi chạy vô thấy T.a vẫn đứng trước nhà đợi.....

T.a: mua bánh làm gì, anh ngó.

Em: ít ra cũng phải có chút. em mới đàn.

T.a: cầm đôi đũa đang nấu ăn giờ giờ trước mũi em..... đàn không chọt lưng mũi giờ..... rồi cười cười.

Em: thôi đi vào để a đứng đây mãi à.....

T.a: aaaaaaaaaa tại anh đó em đang chiến chả giò. rồi cô nàng phóng cái vèo vô nhà.

em dắt xe vô nhà. rồi đóng cổng. đi vào em cứ đứng trước cửa chả dám vào vì nhìn vào thấy ai đâu T.a thì chạy mất xác xuống bếp. em gọi T.a thì T.a kêu vào đi nhà không có ai hết. ba mẹ đi ra đâu đó xúu mới về.....

ở bên T.a một thời gian mới nhận ra rằng. cô nàng ấy tính nghịch, ngổ ngổ. chứ không phải sắc xảo, và đánh đá như ở quán.....

hơi ngắn mấy thím đọc đỡ khi nào rảnh em edit cho đủ 1 chap

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

.....và cũng cái tháng 12 này, em đã vĩnh viễn mất đi người con gái ấy..... ngồi viết những dòng đây là ký ức về nàng hôm nay em không ở quán và cũng không gặp T.a hay ai cả, Đt em đã tắt từ sáng. em đã nhắn T.a từ hôm qua là hôm nay a sẽ không là anh, em coi quán giữm a 1 ngày, đừng tìm anh.

cũng không khí gần noel, cũng cái không khí gần tết.....

nụ cười người đó xuất hiện ở tất cả mọi nơi từ noel đến không khí giao thừa....

những ngày này, năm ấy.... em sống vật vờ, cả gia đình em nhìn thấy em đều phải rơi lệ, ngay cả em viết những dòng này, nước mắt em cũng chả cảm lại đc.....

.....: anh dễ khóc thế

Em: ưk anh khóc thì sao, ừ thì anh dễ khóc.

ừ em à anh đang khóc đây.....

.....

sang nay anh lấy xe về dưới nhà, nhưng không phải là về nhà anh.

4h sáng anh đã xuất phát..... " em à anh đang về với em đây" đợi anh đợi anh nhé.

"đợi anh nhé" cũng là câu mà anh thầm nghĩ trong đầu, khi chạy bạt mạng trên đường để tới bệnh viện.....

a chỉ có thể nắm tay em và cũng giây phút đó, em bỏ anh lại với thế giới này....

anh chết lặng. a biết em cũng ở đâu đó nhìn anh.... và a khóc.....

.....

tới chợ anh dựng xe phía ngoài đi vào trong anh lựa những thứ trái cây em thích, nhưng bông hoa em thích. cô bán hàng còn nói sao con mua nhiều thê, anh đã phải bỏ lại 1 nửa đây em ạ. a vẫn ngốc đứng không em....

.....

rồi a đi qua những con đường mà anh và em, sáng nào anh cũng được em ôm. và chở em đi học..... và cũng trên con đường này để đến với em....

hôm nay trời lạnh lắm em a. nhưng đâu đó a thấy ấm áp 1 chút khi sắp đc ở gần em. anh đã sống tốt em à.

..... năm nào cũng thế ngày này cũng có 1 chiếc ô tô đến nghĩa trang thật sớm và mãi tới trưa mới lần bánh đi.....

bước xuống xe thì dòng lệ của anh cũng bắt đầu ứa ra..... đi bộ trên con đường, từng bước từng bước anh về gần với em hơn....

a xin lỗi nhưng khi ở bên em, anh không còn giữ được hình tượng chừng chặc mà em mong muốn.....

..... em kia rồi, ngồi kế bên em, a ầm lẩm em à. trái cây em thích, hoa em thích.....

ngồi bên em thật lâu..... dựa đầu vào vai em..... tai phone đeo trên tai, 1 cái thì để cho em....

cùng cảm nhận không khí a và em ở bên, dòng nước mắt, chả bao giờ nó nghe lời anh vào ngày này em à.....cứ thế anh ở bên em.....

anh nhớ.... em cùng anh đập nhau trên phòng bằng gối. cũng có nhạc.....

anh nhớ.... em cùng anh nấu ăn. cũng có nhạc....

anh nhớ.... anh chở em đi chơi xa. cũng có nhạc...

nhều lẩm em à..... anh nhớ em nói em muốn cuộc sống của 2 ta là 1 bản nhạc..... có thể du dương mọi nơi.....

đâu đó cũng có tiếng khóc thút thít..... a biết đó là mẹ em, là em gái em, là em trai em. ba em thì rất cứng rắn nhưng anh biết đó không phải sự thật....

anh mở mắt ra mỉm cười gật chào ba mẹ, trong 2 dòng nước mắt..... năm nào cũng thế em nhỉ.... nhưng năm nay a chuyển nó thành những dòng chữ em à.

mẹ em ôm anh vào lòng thì a đã nấc, a khóc như 1 đứa con nít.... a biết cũng là lúc a sắp phải rời xa em..... mẹ em đỡ a đứng dậy....

mẹ: thôi mà con.... rồi mẹ cũng khóc.

Me: mình về thôi con..... em nó cũng về nhà mà.

Em gái: về đi 2.

a vẫn muốn ở bên 1 lúc nữa..... nhưng không đc rồi.

a cùng mọi người ra xe dần dần mất hút hình bóng em.....

.....

về nhà của em thì mọi người cũng tề tụ đủ cả..... và ai cũng biết sẽ có anh cùng về mà..... năm nào chả thế em nhỉ.

đi em nhìn anh cũng chả cầm đc nước mắt..... bịt miệng đi vào trong.

anh vào chào tổng thể gia đình. thấp nhang cho em rồi lại lên phòng em... phòng em vẫn như xưa vẫn màu hồng..... cái bàn học cũng hồng..... mọi thứ vẫn như xưa. những tấm hình a và e chụp nè, con gấu anh tặng em nè. 1 số thứ mẹ đã đốt cho em... còn lại cũng không nhiều em nhỉ.....

.....

anh phải về đây. yêu em, vẫn luôn là vậy.....

.....

quá khư không xa.....

em dắt xe vô nhà. rồi đóng cổng. đi vào em cứ đứng trước cửa chả dám vào vì nhìn vào thấy ai đâu T.a thì chạy mất xác xuống bếp. em gọi T.a thì T.a kêu vào đi nhà không có ai hết. ba mẹ đi ra đâu đó xúu mới về....

ở bên T.a một thời gian mới nhận ra rằng. cô nàng ấy tính nghịch, ngộ ngộ. chứ không phải sắc xảo, và đánh đá như ở quán.....

em đi vào trong nhà..... ngôi nhà 3 tầng diện tích thì không lớn lắm nhưng đc bày trí rất khéo và gọn gàng.

Em: nay tính cho anh ăn cái gì thế tiểu thư.

T.a: xuống đây phụ em, không thì nhìn.

Em: em mời a qua ăn mà bắt a làm là sao.

T.a: em không mời ba mời, khách của ba, không làm thì nhịn nhé chàng trai. hự hự..... T.a nhà em thế đấy mấy thím, có cơ hội là đây đọa em liền.

Em: a biết làm j đâu. mà kêu phụ.

T.a: đứng đấy kêu làm j thì làm

Em: vâng chị 2.

T.a: giời lại đây chỉ thương

em lại gần T.a lấy 1 cái chén nhỏ, rồi múc vào đấy 1 ít súp.

T.a: thử coi chị nấu vừa chưa cung.

Em: gì đấy. a là chuột bạch àh.

T.a: súp của a thích chứ còn gì..... ù ôi thương thế. làm em thử phát 3 bát liền ==)) cái chén có tí xúu chả phê.....

Em: ngon ngon vợ a là số 1.

T.a quay lại nhìn em sùng sốt..... " gì gì a gọi em là gì"

Em: là gì là gì..... ai biết là gì. em lỡ mồm nịnh mấy thím ạ..... T.a mặt đỏ mà có gì đó nhìn Hạnh phúc lắm từ đấy cứ tùm tùm cười.

T.a: rồi thử coi chả giò em làm ngon không.....

Em: làm chi cho cực, ra siêu thị mua về mà chiên.

T.a: mặt xị xún nói giọng ổng ọ..... " người ta muốn làm cho anh ăn mà"

sao mà thương người con gái này ghê..... T.a từng bước làm em quên đi người con gái mà em đã từng yêu rất nhiều và cũng yêu em rất nhiều.....

Em: thì sợ em mệt thôi mà..... làm thấy ghê

T.a: hi hi nè thử coi..... công việc của em là chuột bạch.....

.....

em gõ tới đây thôi.... giờ em ra quán với t.a em ấy cũng làm cả ngày rồi..... tối về em edit tiếp.....

lại 1 chút hiện tại.....

trên đường em ra quán, ghe mua cho t.a 1 phần bò lúc lắc. đến quán như mọi khi. vừa vào cổng thì t.a đang ngồi nhìn em. em tiến lại gần..... t.a thấy mắt em sưng húp biết e khóc. t.a cung rung rung.

em: ăn nè gái. lúc lắc nhé..... ăn xong lắc hông anh coi.

t.a: vô duyên. t.a chạy vào bếp lấy cái đĩa đồ ra kêu em ăn chung. thôi kệ mình cũng đã ăn gì đâu. ăn chung luôn. tối về đôi 2 đi kiếm cái gì ăn cũng được. vừa ăn vừa nc.

t.a: sáng giờ a đi đâu.

em: a về dưới nhà.

t.a nhìn em..... 1 hồi lâu. e vẫn không dấu được ánh mắt buồn ấy.....

t.a: sang ba gọi cho em. hỏi a đi rồi phải không. em không biết gì. tưởng a đi công chuyện cho ba. rồi ba nói em coi quán cho a 1 bữa nay a rất buồn, đừng liên lạc gì với anh hết tối a sẽ về. em cũng rất buồn. a buồn sao gì sao ko nói với em. rồi ba kể nay là ngày mà bạn gái cũ a mất. em mới biết, em nghe ba không gọi điện thoại hay nt gì cho anh. em rất lo. rồi e cũng gọi mà a tắt máy.

em xoa đầu t.a: ăn đi em..... a về rồi nè. a xin lỗi làm em lo

t.a: có lỗi gì đâu mà xin..... mà mai mốt có gì buồn cứ nói với em. a hứa đi.

em: ừ hứa.

t.a: a yêu chị ấy lắm hả.....

emr chỉ cười.....

t.a: a cứ yêu chi ấy nhất, còn thứ 2 phải là chỗ của em.... lại thêm 1 người con gái tôi yêu ngây ngô đến thế.

emr a sẽ yêu em nhất.....

t.a: thật hả anh.

emr cười..... chi ấy chỉ là phần ký ức đẹp.

ăn xong t.a đi dọn dẹp bàn rồi quay lại bàn ôm cổ em từ đằng sau.

t.a: a đừng buồn nữa..... e làm gì a mới vui đây.

emr hôn a đi..... lúc này quán rất đông, con tui nhân viên nữa.

t.a đứng hình vài giây..... em xoa đầu ngó ấy rồi đứng dậy đi vòng vòng coi quán.

mới bước đc vài bước thì có bàn tay nắm tay em lại..... anh em quay lại thì t.a ôm nhanh lấy cổ em và như thế t.a đặt lên môi em cái được gọi là hôn, hôn em giữa quán với cả trăm ánh mắt dõi theo. em đứng hình time ngừng hẳn, chắc cũng phải tới 5s. t.a buông em ra và chạy cái vèo với khuôn mặt hồng hồng vào toilet.....

em không nghĩ t.a dám làm thế..... chỉ vì không muốn em buồn..... em yêu cô ấy lắm rồi mấy tím ả.

phải 1 lúc sau em đi vào toilet nữ kiểm, thì thấy nàng cứ đứng trong đấy vỗ mặt.....

emr sao đấy cô nương.....

t.a: xấu hổ chết mất.....

emr em vòng tay ôm t.a từ đằng sau lên..... yêu em thật đấy a hết buồn rồi em ah.....

bỗng có tiếng nói sau lưng nhìn vào gương thì con pé phục vụ đi vào.....

p.v: anh chị tình cảm ghê.....

em nhe răng cười t.a thì 2 tay che mặt kín mít.....

em nắm tay t.a đi ra. ra tới lối vào quầy thì ai đó vỗ tay..... và rồi cả quán vỗ tay hò hét rần rần. t.a ngại qua chạy vô quầy úp mặt xún bàn.....

t.a: tai a đó xấu hổ quá đi mất.....

cảm ơn em màu sắc mới làm cuộc sống a tươi sáng hơn.....

quán vắng dần em nhờ cô V koi quán giúp.

lấy xe chở t.a đi ăn thì nàng ấy lại hót líu lo sau lưng.

t.a: anh.....

emr hà chuyện gì nữa, hay đòi hôn ghìen rồi ah.....

t.a cầu em phát giờ tím cả hông.

t.a: còn chọc tai a ah.....mà anh nè.....

emr sao em thấy t.a có vẻ nghiêm túc.

t.a: e hạnh phúc lắm..... rồi t.a ôm em thật chặt gục mặt vào lưng em cắn em 1 phát. em cũng chỉ cười. hp là đây sao.....

ăn xong còn mấy thứ lặt vặt rồi mới chịu về..... về còn bắt đền bữa nào bù. vì bữa nay bỏ em ấy cả ngày làm mệt gần chết..... haizzz

cháp này tới đây nhé..... chap sau sẽ tiếp tục quá khứ không xa.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngổ Hề được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

nói sơ về bữa qua nhà T.a ăn cơm.....

lúc đang đùa giỡn với T.a thì pé em về, sau màn chào hỏi là màn đá đều của pé em. dù sao thì em T.a cũng dễ gần, dễ thương nhưng không bằng chị. có 1 chút gì đó già dặn hơn T.a. pé em T.a về nhà được 1 lúc thì 2 phụ huynh cũng về.

mẹ vợ và T.a thì làm bếp cùng pé em. còn em và bố vợ thì ngồi đàm đạo.

Bố vợ: con cũng giỏi ha, còn trẻ mà làm chủ cả quán cà phê. rồi còn đi học nữa.

Em: giỏi gì đâu bác. con cũng làm thuê cho nhà con canh quán thôi. cũng ăn lương như mấy nhân viên khác thôi bác.

nhà là gia đình, hoàn cảnh rồi nói về T.a hồi nhỏ. còn T.a thì lâu lâu lại hét toát lên khi nghe ba nói mấy cái không nên nói. =))

ăn tối xong em xin phép đi chơi với T.a.

bố vợ: 2 đứa đi chơi rồi coi đường mà về.... lớn rồi ba mẹ không quản, nhưng đừng để 2 ông bà già ở nhà lo.

em: da con biết mà bác.

rồi xin phép đi chơi. T.a mặc 1 cái váy màu trắng và đen. ôm sát nhìn muốn xịt máu mũi.

T.a: nhìn gì thấy ghê dạ

Em: đẹp đẹp.....

T.a: thật hông anh....

Em: cái váy đẹp..... và sau đó là những cái nhéo thân thánh, và những tiếng la oai oai của em.

T.a lên xe ngồi 1 bên ôm em. nhưng được 1 lúc thì nàng kêu mỏi chân. em dừng xe thì nàng ngồi sát vô em rồi ngồi lên cái váy ôm em cứng ngắc. mấy bạn nữ ra đường cứ như vậy hỏi sao tai nạn giao thông không nhiều.....

T.a: anh mình đi uống trà sữa đi..... rồi T.a chỉ đường em tới 1 quán trà sữa nằm trong hẻm.... cũng không nhớ rõ tên nữa. quán này thì nhỏ gọn. mà trang trí rất đẹp. quán cũng nhiều teen vô uống lắm.... nói thật ra đường mình nhìn gái người ta thì mấy thằng khác nhìn gái của mình..... em với T.a đi vào thì mấy cặp mắt đều quay lại ngó.... còn em thì đi ngó mấy cặp giò khác=)).....

T.a vô bàn em đi theo. với tay lấy mấy cái gối cho t.a luôn. 2 người kêu nước T.a thì sôcôla em thì bạc hà..... rồi nào là cá viên, há cảo, đậu hũ chiên đc kêu lên....

T.a: nay ba với anh nói xấu gì em....

Em: xấu gì đâu em, sự thật mà không lẽ ba đi nói xạo với anh..... chặn đầu ngay=))

T.a: nói cái gì..... mặt ra vẻ dữ lắm. tay còn dứ dứ trước mặt.

Em: thì ba kể chuyện mà có chuyện a cười muốn bệ bụng.

T.a: chuyện gì....

Em: thì chuyện con chó con, nó leo lên giường.....

T.a: inmmmmmmmmmmmmmmmm ngayyyyyyyyyyyyyyy..... em nhìn mặt T.a lúc đấy thì không nhìn đc cười. biết bao nhiêu ánh mắt nhìn em mà em nhìn không đc.

T.a: anh hay lắm..... đợi đấy, quay mặt đi chỗ khác giận mấy thím ợ...

Em: giận gì à..... 1 2 3 cười kèm theo búng tay 1 cái..... T.a phì cười quay ra đánh em tới tấp....

xong 2 đứa ngồi nghiêm chỉnh lại vì mấy em teen teen nhìn nãy giờ..... móc đt ra nghịch thì thấy có tin....

P: a không ở quán à..... làm em qua đây chơi với anh.

Em: ừ nay ba lên, nên a tranh thủ đi chơi tí...

P: a đi với T.a àh.....

Em: ừm nè em....

P: ừ thôi anh đi chơi vui về....

em cũng không nhấn lại nữa.... rồi em rủ t.a đi vòng vòng..... gửi xe rồi cả 2 đi ra nhà thờ đức bà chơi. con gái là chưa ăn vặt, hết cái này vô bụng rồi cái kia..... rồi lại tập vô ghế đá ngoài công viên ngồi....

T.a: em yêu anh..... nhẹ nhàng, và ấm áp lắm. rồi t.a tựa đầu vào vai em.

Em:im lặng và cười.

T.a: mà anh nè. nếu bữa AXO tỏ tình đó. sao anh quay lưng đi thế.

Em: ừm chắc tại a không muốn thấy em đồng ý đó mà. với lúc đó a cũng không nghĩ gì nhiều, lúc đó a nghĩ mình chưa sẵn sàng để yêu 1 người khác. khi thấy cảnh đó a thấy hụt hẫng thế nào ấy, xong rồi em nắm tay anh. lúc đấy a biết a cần phải làm gì.....

T.a: làm gì là làm gì....

Em: là phải biết nắm giữ, và chiếm đoạt những thứ mình muốn....

T.a: hi hi..... may là bữa đó e bắt gặp ánh mắt của anh. không em cũng chả dám chạy tới nắm tay anh rồi đi như thế.....

Em: thì cũng tại a đẹp trai quá đó mà.....

T.a: thôi đi ông tướng.... làm như.....

Em: anh hỏi này nhé..... em có tình cảm với a từ lúc nào thế. trả lời thật nhé.

T.a: em cũng không rõ nữa.... lúc em bị đứt tay, quán quạ trời người mà a là người lo cho em nhất, đi mua bông băng cho em. Rồi bữa em bị trẹo chân, sáng em tới a cũng đứng ngoài cửa chờ em vào, nói đúng hơn là bế em vào quây, lúc đó AXO cũng đòi đỡ em vô mà em ko chịu, chỉ muốn được anh đỡ vô. những lúc em nhâm lẫn này nọ, anh cũng không la gì em hết, anh có biết em đứng ngó anh chăm chú xem lại mấy với sổ sách, mà lòng thấy có lỗi.

nhuu nhuu lắm..... nói chung là a đáng yêu. hi hi

T.a: mà em đợi, đợi anh cho em 1 chút dấu hiệu gì đó, cho em biết là a cũng thích em....

Em: trời dấu hiệu em mới kể ra 1 đồng ở trên giờ đòi gì nữa....

T.a: hứ em là con gái mà.... ít ra anh cũng phải ngỏ lời trước chứ. rồi em biết P cũng thích anh. P cũng biết e thích anh. P kêu AXO tỏ tình bữa đó.... em biết hết, nhưng e không quan tâm mấy người đấy, e chỉ quan tâm thái độ của anh khi thấy như vậy. ai ngờ đâu anh quay lưng đi..... mà cái ánh mắt anh nhìn em lúc đó, làm cho em biết mình muốn gì. và em chỉ làm theo cảm xúc thôi.....

T.a: còn anh.....

Em: hả anh sao.....

T.a: còn giỡn à.... giết anh giờ..... vâng 1 cú đâm được kê trước mắt.

Em: thì thấy tính em hay hay. dữ nè. mà có cái gì đó bí ẩn. lâu lâu cứ bắt gặp ánh mắt em nhìn anh. rồi đi đâu em cũng hỏi anh ăn gì chưa... hỏi cả quán coi ai đi ra ngoài mà nhớ tới anh. có mình em thôi. rồi thấy thích từ lúc nào ấy.xong cũng tính cura em. rồi cái P xuất hiện. em không biết chứ, lúc biết em ban P, a chả thích tí nào, lúc đấy em ghét P lắm=)). xong rồi cái gì tới thì em biết rồi đó..... mà nói chung ra là có người tỏ tình với anh. =))

Điện thoại rung.....

PaPa: đi chơi có về không con.....

Em: về chứ xếp..... đi đâu mà đi ko về.

Papa: ai biết 2 đứa bay hà hà.

T.a: ai vậy anh.....

Em: papa xiteen chứ ai.thôi đi chơi em.....

rồi 2 đứa tỉnh tiền, nhảy lên xe lượn vòng vòng. rồi ăn vặt đủ thứ. nói chung là căng bụng..... mới chịu về. tới trước nhà T.a mà còn 1 đồng đồ ăn vặt. thế là T.a chạy lên nhà thay đồ rồi kêu bé em xuống cổng đứng chờ ăn cho hết em mới được về.....

Pe em: cũng còn nhớ tới đứa em gái ở nhà.

T.a: chứ sao. lo ăn rồi đi học bài đây đây cầm lấy xiu học mà ăn.

trước nhà t.a có cái ghế đá nên ngồi chơi cũng mát. nhỏ em thì đã chạy lên phòng. mấy thanh niên đi qua nhà, nhìn em với anh mắt hình viên đạn.....

Noel

những ngày sát noel là những ngày rất bận. của mình và của T.a. nào là trang trí quán. rồi báo cáo môn học. T.a phụ mình đa số giờ trên quán... làm cả ca chiều. có một lần....

Em: em mệt không.... hết ca rồi về nghỉ đi.

T.a: thôi về nhà cũng làm gì đâu. em đang bận làm báo cáo, em ở đây phụ được gì thì phụ, với lại được ở gần anh nè.

Em: đi suốt thế pa mẹ lại nói anh..... bóc lột sức lao động của em. mà em còn phải học hành nữa chứ.

T.a: thì giờ buổi trưa cung rảnh mà, em đem sách vở lên học ở quầy á. trước giờ vẫn vậy mà.

Em: thôi tùy em..... muốn ăn gì thì nói anh. anh đi mua cho nhé.

T.a: dạ Ông Xã.

Em đứng cm nó hình..... rồi T.a chạy mất tiêu.

24/12..... là 1 ngày khá bận rộn....

sáng sớm em thông báo cho mấy đứa nhân viên ca sáng là tối nay sẽ có tiệc khuya. đứa nào có đạo thì đi lễ rồi về quán chơi. còn ai không đi tối nay chắc quán sẽ đông nên ai xuống phụ được thì phụ. rồi ở lại chơi.

Em cũng không nấu nướng gì cả.... em đặt người ta nấu hết tối người ta đem tới là xong.....

T.a: anh chuẩn bị tối nay tối đâu rồi có cần em phụ gì nữa không.

Em: ỏn rồi em. mấy nay bận nhiều rồi nay xả hơi 1 bữa thôi. việc ai nấy làm là xong.

Em: à mà nè tối qua nhà anh, chơi nhá.

T.a: vậy quán ai coi. anh với em đi hết rồi.

Em: anh nhờ cô V rồi. với lại có mấy đứa ca sang cung xuống tối làm nên yên tâm. ăn xong mình ra quán lại mà.

T.a: ừm em biết rồi..

Em: mà xiu hết ca về nhà ngủ nghỉ đi. tối còn qua anh.

T.a: dạ.....

chiều đó 4 giờ thu xếp việc ở quán xong..... em phóng vô siêu thị. lựa đồ ăn và nến thơm.....

nhà em nay không có ai. cô chú thì đi về bên nhà ngoại.....

về nhà em nấu nướng nói chung là em nấu ăn rất là ok..... ai cũng phải khen. xong việc nấu nướng. em dọn ra mâm và bê lên trên sân thượng. trên đó tối cô chú em hay ngồi chơi nên rất sạch sẽ. có 1 bộ bàn ghế trên đó sẵn. em đem dàn loa trong phòng lên. chuẩn bị sẵn mấy bài nhạc không lời. đến lúc này thì mà cha.. ngồi trên này mà mua nên gió thổi tắt sao..... cũng may xếp bàn đúng chỗ khuất gió. với lại nay gió không lớn lắm.....

mọi thứ đã ok thì em xuống nhà tắm và nt cho T.a chuẩn bị qua em. lúc đấy cũng tầm 6h20.....

tắm xong nhắn tin kêu t.a. em cũng đi hâm lại mấy món ăn nóng. bỏ lúc lắc..... bỏ lagu thì chuẩn bị từ tối hôm qua rồi. 1 món gỏi. súp cua

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Thật tìnhchap này..... ai nói gió máy em cũng nhận. thật sự chính em còn không nghĩ là nó sẽ xảy ra. đó là sai lầm của em..... reo rất hi vọng vào 1 mầm sống nhỏ nhoi. rồi cái hy vọng đó cứ lớn dần theo độ tuổi.....

em cũng nói rõ để mấy thím khỏi thắc mắc.....

+ Facebook..... em có chơi, nhưng chủ yếu là để theo dõi bạn bè, checkin, chat chit với người quen, hình post thì em chụp với gái cũng nhiều mà lâu rồi, cũng không để relationships với ai, em dùng cái mail từ lúc em học lớp 8 lập để chơi vô lăm, và cũng dùng cái yahoo mail đó để chat chit của gái, vì cũng lâu không còn nhớ pass và em chắc chắn mail đó mình em biết nên dùng luôn đăng ký facebook, em cũng không nghĩ được info của em lại dễ tìm ra như thế từ cái facebook, lại thêm 1 người nữa tìm em qua facebook, 1 người mà không xếp vô những người em đã từng làm bạn gái nói thật ra là bạn gái ảo.....

Sáng 1/1/2014 đánh dấu cột mốc, em bi giận..... và lỗi là do em, và bi giờ là cuộc đấu tay đôi của 2 người con gái.....

T.a bề ngoài cứng rắn, nhưng bên trong yếu đuối.

Hạnh 1 người đã chờ tôi, và tìm kiếm tôi từ năm lớp 9 tới giờ..... tôi 24 tuổi.

Thật sự bị giờ em rất rồi..... đã giải thích cho T.a và T.a cũng đã hiểu. T.a" em có lợi thế hơn người ta, và a là bạn trai em, người em yêu. em giận nhưng không hoàn toàn là lỗi của anh..... nhưng dù có phải chiến đấu thế nào, em tin anh sẽ thuộc về em, và bị giờ a đã thuộc về em, em sẽ không đánh mất"

sáng sớm em dậy với bao nhiêu là hạnh phúc bao nhiêu là ấm áp. khi có tin của T.a. "đây đi anh yêu, qua chỗ em đi làm nào."

sáng dây dù lạnh em vẫn phải tắm 1 cái rồi mới đi làm. thói quen. chạy sang nhà T.a thì T.a cũng đã đứng trước cửa.

T.a: lạnh quá anh ơi.....

Em: thôi đi ăn phở cho ấm bụng, nhanh lên lạnh quá..... T.a lên xe chạy ra quán phở hay ăn, làm 2 tô nhiều hành và 2 chén trứng, em và t.a rất hợp nhau về khoảng ăn uống, và lần nào cũng thế, ăn sáng chia đôi của ai nấy chả ~~.

Về quán, cười vui vẻ và chúc mừng năm mới với mấy đứa nhân viên, giong chém gió đủ kiểu. Có đứa nói....." rồi năm nay anh chị cố gắng cho em cái thiệp hồng nhá" T.a đỏ hết mặt.

sáng sớm se lạnh, công việc cũng nhiều vì khá đông khách..... không ai nghĩ là có 1 chuyện sẽ xảy ra....

9h sáng..... mới đi chạy ra ngoài về. vô gửi xe thì bác bảo vệ kêu. náy có con bé nào xinh xinh hỏi có phải mày làm ở đây không. em cũng chả để ý
chắc là máy nhỏ bạn dưới nhà, lên thành phố chơi nên ghé quán. em cũng không kiểm người quen, vì quán khá là đông thời thì mình hay đi vòng vòng
quán chắc tui nó nhân ra tư kêu.

em vừa bước vào đã thấy T.a nhìn em cười, nụ cười tỏa ra nắng ấm..... và rồi tia chớp ré lên..... sét đánh ngang tai.

[illegible]

em cứ nghĩ chắc là ai trong quán gọi người quen.... em quay lại. 1 cô bé mặc đầm đỏ, đi dây búp bê màu đỏ, cái bóp màu đỏ mặc áo trắng chạy về hướng em, gọi " Mập Mập Mập Anh đây rồi..... giọng như mèo." chạy tới nhảy lên ôm cô em, khóc nức nở. em cũng ngờ ngợ người gọi em "mập chỉ có 1 người" nhưng thật sự em không tin là người đó, và thiên về tình huống nhầm người hơn.

em quay lại ngó T.a với ánh mắt tóe ra điện mắt hằm hằm, mắt em thì méo sêch, chả hiểu gì.

nhỏ buông em ra, đứng nhìn chằm chằm..... rồi nhỏ lấy tay chỉ vô cái mũi của em, đẩy ngược lên giống mũi heo ấy, nhỏ nói "đúng là anh mà mập." nhỏ nói còn mèo, và lúc đó thì em nhăn ra..... nhỏ là ai.

Em: bé Hạnh mắt đất rung chuyển. bầu trời sụp đổ.

Quá khứ..... Về Bé hạnh.

lúc đó em đang học lớp 9... lúc đó cũng chả biết yêu đương là gì. cặp kè bắt cặp gọi là vui.....

hồi đó em máu võ lâm, rồi rảnh rồi thì nhảy audition :)) cung không nhớ 9 xác cho lắm, bữa đó như cầm máy, lên đảo luyện kill :) mở thêm 1 máy bên cạnh vô Au chơi..... vào phòng thì hết slot, đang tính quay ra thì chủ phòng kick 1 thằng, nhường slot cho mình phòng này nhảy đôi. "anh mặt hơi ngu vào đây"

~.~ chính xác tên nhân vật em là "mặt hơi ngu". rồi 2 đứa con gái để mặt cười.... ~.~ mình chả nói gì hơi quê rồi. rồi mình nhảy với 1 bé, gọi con nhỏ chủ phòng là chị 2. nhảy hết ván thì mình đủ tìm để Ghép đôi..... ai chơi chắc dễ hiểu hơn nhĩ.

thời đánh liều Ghép đôi luôn, không chấp nhận thì chạy phòng khác.. đang chán đứng tán cho nó vui.... ai dè con bé cũng Ghép đôi với mình.....

mình nhớ câu đầu mình nói là "đủ đủ chiều luôn" nhỏ nói gì thì mình chả nhớ.....

xong rồi hỏi han thì biết nhỏ nhảy với mình tên hạnh học lớp 8 thua mình 1 lớp. còn kia là chị nó bằng tuổi mình. lúc đấy cũng ngờ ngờ hông lẽ ông bà già nó máu lửa quá làm cấp tốc 2 năm 2 đứa.....

hỏi ĐT có hông thì kêu hông có. chỉ 2 mới có. nhà nhỏ dưới miền tay... xa lắc xa lơ luôn.....

time đó đang luyện kill nên đa số time rảnh em nhảy au với bé hạnh. tại chơi cf hay mấy cái tương tự như cs. em chơi không quá được 3 phút người như người say xe ấy, buồn nôn luôn.

mấy thím thắc mắc tiền đâu mà lớp 9 mà sai nhiều như vậy, thì em nói luôn móc heo của em :)) 1 thời oanh liệt.....

rồi 1 time sau biết bé hạnh mới học lớp 6, cũng khó chịu kiểu bị lừa xong cũng nc với nhau. rồi nói thôi ct chứ em nhỏ quá. bé hạnh nói rồi em sẽ lớn mà anh. ~.~ rồi sau đó cũng nc quan tâm. có đt bàn cung lâu lâu gọi hỏi han. bé hạnh bị bệnh tim nên hay phải uống thuốc. mình hay nhắc ăn uống rồi uống thuốc. không ngờ chính những thứ mình nghĩ không có gì lại là thứ mà be hạnh lưu giữ trong mình suốt ngần ấy năm.....

hồi đó nói cũng nhiều lắm.... rồi lên lớp 10 11 12.... lúc ấy vẫn cong giữ liên lạc nhưng mà lâu lâu mới liên lạc 1 lần. rồi có 1time mình hay nc với be hạnh chờ lại tới thì ola. lúc đó cũng biết bé hạnh yêu mình nhiều lắm, nhưng với cái đầu óc của mình lúc ấy chỉ nghĩ là wen ảo..... với lại mình mới lớn nên cảm thấy cấp 2 sao mà nhỏ thê..... lúc đấy cũng là time mình tò mò về giới tính :)) thẳng nào chả thế. rồi chat xxx với hạnh. hạnh nói nếu em lớn em sẽ cho anh tất cả. rồi gửi hình này nọ. rồi time đi qua mình gặp người yêu ngoài đời đầu tiên..... mình quên hạnh. từ từ. ít nc. rồi 1 time mình nói mình đi singapo học " cái này cũng là gia đình cho đi xong rồi lại thôi"

Lúc đó bé hạnh kêu sẽ đợi mình chờ về. rồi 1 time ko thấy hành ola hay gọi đt nữa. yh cung không au cung không. mình nghĩ kết thúc rồi. sau đó mình mất đt. quên pass yahoo tại lập nick mới. không ola nữa. và mình quên hẳn hạnh. nhưng hạnh vẫn đợi mình. dù cố liên lạc thế nào.... cũng không có hồi âm của mình.....

theo mình biết thì nhà pé hạnh rất giàu..... có mấy cái đầm nuôi tôm. nhà có 5 tấm mở quán karaoke thì phải.

Hiện tại.....

Em bưng tỉnh đẩy hạnh ra..... mặt em ngu đừng nói tới.

Hạnh: đúng là mặt hơi ngu..... em cười ngượng ngùng

em: em ra kia ngồi đi xiu anh ra.

mình đi vào trong quầy mất T.a đồ ngẫu.

T.a: chuyện này là sao..... rồi mếu....

Em: tới béo mà T.a a sẽ giải thích và cho em gặp mặt nc sau. cười lên không được khóc xấu lắm.

T.a: a không giải thích đằng hoàng em giết chết..... mới khóc đó lại đánh đá.

em quay ra cầm thêm 1 ly trà. ngồi xuống mặt bé hạnh rất vui.... đây cũng là lần đầu mình được gặp bé hạnh. em xinh đẹp mình biết, hồi đó koi hình em rất có nét mà.

Em: cười rất vui được gặp em.

Hạnh: bất ngờ không anh....

Em: sao em tìm được anh.....

Hạnh: facebook á anh. nhìn anh khác xưa ghê.

Em: em cũng khác quá còn gì.....

Hạnh: thì tại em ăn nhiều, mau lớn đi tìm anh nè..... em nói mà mình chột dạ.

Em: xinh vậy có nhiều người theo lắm nè đúng hông.

Hạnh: theo thì theo nhưng em chỉ chờ có 1 người.....

Hạnh: hồi đó ba mẹ biết em quen anh nên, đi học ba mẹ chở đi, học thêm ba mẹ cũng chở đi, không cho ra nét nữa. đi cũng khóa luôn. em nhớ anh khóc nhiều lắm. rồi 1 time sau ba mẹ không quản em nữa, thì lúc đó a không onl yahoo hay ola nữa em nghĩ a giận em. nghĩ em bỏ anh nên anh off luôn..... rồi em pm cho anh nhiều lắm. em nghĩ 1 ngày nào đó a sẽ nhận được em vẫn đợi anh..... em có nhiều người theo đuổi lắm anh, em cười tươi nhưng mà em vẫn nhớ anh. rồi em đậu đại học, em lên đây học, e cũng xuống dưới nhà anh, em không biết nhà, em đi tìm anh như những gì anh kể với em, em tìm được cái sân banh, ngay công ty anh nói trước a hay đá em mừng lắm lắm luôn. em đi gần đó bán kính gần 2km hỏi về anh nhưng em thất bại. chả ai biết anh.....

thật sự lúc này em thấy mình có lỗi vô cùng. nước mắt em cũng trực trào ra. em phải nén lại. nghe em kể buồn đó nhưng ánh lên trong mắt em có gì đó vui rất vui là khác.

Hạnh: rồi tối qua em đang nằm nhà, onl face em mở yahoo nhớ anh. nhìn nick a không sáng em cứ đợi nhìn nó rồi đợi 1 tín hiệu gì đó. rồi em nhớ cái yahoo mail. em gõ cái mail ấy lên tìm kiếm trên face. em vừa gõ vừa khấn ông địa tìm ra anh. hi hi (em cười rất tươi khúc này mấy thím ạ, thật sự em là người có lỗi.) ông địa hiển linh thật anh ạ. em tìm thấy anh. thấy anh checkin. thấy hình anh, anh chụp với quả trời chị đẹp, em vui lắm em nhảy lên giường tung tung cái gối rồi tối thui. bẽ mặt tiêu cái bóng đèn luôn anh. em vừa nói vừa cười. rồi em lên wall anh koi. em biết anh đã có người yêu và người yêu anh mất đi. em đọc những stt đó em biết a yêu người đó nhiều lắm. em cũng muốn được a yêu. nếu lúc đó bame không biết. chắc anh cũng yêu em nhiều như thế đúng hông anh.

em nói mà mình cứng họng vừa buồn vừa thấy thương em, ôm mỗi tình mà không biết đi về đâu.

bồng bé hạnh đứng lên xoay 1 vòng, rồi nói " anh em lớn rồi, không còn con nít trong mắt anh nữa đúng hông"

thật sự em không biết phải nói sao nữa.....

sang mai có le em rảnh em sẽ gõ..... ai cho em lời khuyên..... thật sự em yêu t.a và không muốn làm tổn thương Đến hạnh thêm nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

em ngó mặt T.a, thì thấy T.a nhìn em chăm chăm từ đầu đến giờ em lạnh hết cả người.....

Hạnh: anh làm ở đây hả..... sao không làm đi mà ngồi đây, bị chủ la bi giờ. em ngồi nhìn anh cũng được, mấy giờ anh mới được về em đợi anh. anh phải dắt em đi chơi đó, đi chơi nhiều vào. em muốn được đi chơi với anh. mấy năm nay, đi ra đường thấy người ta chở nhau đi cặp cặp, em nhớ anh và cũng muốn được như thế.....

Em: 11h30 tối anh mới nghỉ, giờ đó mà đi chơi gì.....

Hạnh: không sao em ngồi đây đợi anh. mà sao trề dạ anh.

Em: thì quán của anh mà, (Hạnh mở to mắt nhìn ngạc nhiên)

Hạnh: ox của em giỏi quá..... " gọi như hồi xưa trong audition ấy mấy thím"

Em: thật sự em không mở miệng nói được gì nữa mấy thím ạ.

Hạnh: a sao vậy.....

Em: ba mẹ em khỏe cả chứ..... em lái qua chuyện khác.

Hạnh: dạ ba mẹ em khỏe cả anh. Anh không vui khi gặp được em à.

Em: anh vui chứ.....

Hạnh: chị kia bạn gái anh hả..... bé hạnh nhìn T.a.

Em: ừm bạn gái anh. thật sự là a không nghĩ sẽ gặp lại em thế này.

Hạnh: em biết chứ, em suy nghĩ nhiều lắm. em kiếm anh, em sẽ gặp lại anh. em có thể hiểu là a sẽ có bạn gái, hoặc vợ anh.

Hạnh: nếu a có vợ rồi thì em chịu thua, còn lại em không quan tâm. em vẫn sẽ yêu anh, và làm anh phải yêu em. em cười tươi.

Em: em lạc quan thế sao.

Hạnh: em tin mình làm được. nếu chị ấy yêu anh thì chị ấy cũng sẽ như em.

Em: nhưng anh không muốn. tới đây thì em cũng có hơi khó chịu.

Hạnh: anh không chôn được em nữa đâu..... đủ lâu để em nhận ra mình yêu anh thế nào.

ĐT rung..... tn của T.a

T.a: anh vào đây ngay.....

em đọc xong thì lạnh hết cả người.

Em: em ngồi chơi a vào trong tí..... bé hạnh cười.

e đứng dậy bước vào trong..... có sẵn 1 cái ghế kê bên T.a.

T.a: ngồi đây, em cầm.....

cũng phải thôi mấy thím ạ..... ngồi bên hạnh em cứ nắm tay rồi quàng tay ôm tay em. em cũng khó chịu hết cả lên.

em: ghen à bx đại ka.

T.a: không thèm ngồi im đó, đi ra ngoài chết với tui.....

em nhìn bé hạnh, bé hạnh nhìn em với ánh mắt cam chịu. em không làm được gì..... ngồi được khoảng 1 tiếng

T.a: thôi a ra nc với người ta đi, xiu mình nói chuyện. em xin lỗi.

Em: béo mà T.a đứng dậy..... Anh yêu em. ngốc à. T.a cười rồi em đi ra

ra bàn bé hạnh cười tươi

Hạnh: bị ghen hả anh....

Mình cười với nụ cười méo mó, cam chịu.

Hạnh: anh quen chị ấy lâu chưa.

Em: quen biết thì cũng lâu, nhưng quen chính thức thì gần 2 tháng.

Hạnh: chưa tới 2 tháng nữa hả. vậy thì em không lo.

Hạnh: Mập hồi xưa nói với em... cái gì mình muốn có thì phải cố gắng hết sức, và không nản lòng mà. em sẽ như vậy.

Em: em không hiểu đâu. thôi tối mình gặp nói chuyện. em dẫn cả bạn gái anh đi nữa.... giờ quán đông quá không tiện nói chuyện, với không ai rảnh cả. em ngồi chơi a đi vòng vòng koi đã nhá.

em đi vào quầy nói với t.a tối mình đi chơi tiện thể nc luôn em nhá.....

T.a: cười tươi. ok ông xã.....

Em: có cả bé kia nữa.....

T.a: dạ sao cũng được anh. T.a cười hiền hậu, thật sự rất hiền.

..... tua.....

Tối 1/1/2013

tối đây quán rất đông nên em sắp xếp đi từ lúc 6h và cố gắng 8h về.....

nt nt hẹn bé hạnh ở trước quán rồi đi. rồi nt báo T.a 5h45 em qua đón qua quán. nhờ con bé phục vụ đứng quầy tại cô V cũng bạn.....

tối thời điểm đấy, em chỉ xác định được là kể rõ tường tận cho T.a biết. còn không biết làm sao nữa~.~

như hẹn 5h45 em đi rước T.a rồi tới quán thì bé hạnh đã đứng đợi.

sau màn làm quen của 2 nàng thì, T.a lên đi xe cùng với bé hạnh. ợ tưởng thế nào mà 2 người ấy trò chuyện rất chi là vui vẻ em lên tiếng

Em: đi đâu vậy..... thì 2 nàng cùng đồng thanh đáp đi chơi.

ợ em tưởng đi kiếm quán nước nào đó nc..... em chán lười thui đi sau lưng ngắm gái cho khỏe. ~.~ hề có 1 em đi LX màu váy ôm màu đen, tướng rất chi là chuẩn. mình nhìn em ấy em ấy nhìn mình và cười. mình cũng cười. vậy là đi lên 1 khúc thì Đi ngang với 2 nàng kia. bé hạnh chạy sát vào thì T.a đưa teo nhéo em em. đau muốn chết em la " Á đau anh, làm gì nhéo anh" em váy đen thì bật miệng cười.

T.a: hay ha tưởng tui hông thấy hả..... em xì mặt ngơ luôn. chả biết 2 bà ấy hành gì đây.

chạy ra nhà thờ đức bà rồi gửi xe. em thì lép bẹp đi theo 2 mụ ấy. đi nói chuyện nghiêm túc cái kiểu gì không biết. mới gặp nhau lần đầu mà như là quen lâu rồi không bằng..... chụp hình đủ kiểu. em thì lủi thủi đi 1 mình. đi sau chả nói gì. mấy thím ấy mua gì thì tra thiên xong thôi. rồi đi bộ qua Vincom chụp hình, nữa rồi qua thương xá. ~.~ 2 nàng thì cứ đi trước nói chuyện em cũng chả biết nói cái gì.

biết vậy ở quán nói chuyện cho lành. đủ các kiểu. rồi ra lấy xe, 2 nàng đưa em vào quán trà sữa nào ấy. quán cũng đông. chán nản các kiểu.

em vô quán là nốc luôn hết li trà đá..... lúc này nc thì em cũng chả biết nói sao trước mặt 2 người.... ~.~ còn 2 mụ kia thì tia lia từ đầu đến giờ. chả biết sao.

cả quán xôm tụ hẳn khi 2 mụ bước vào..... bao nhiêu cặp mắt đổ dồn về 2 em. cười nói tùm lum. mình coi như ra cmn rìa..... nào là cò cá ngựa rồi thì rút gổ. ~.~ nản toàn tập.

được 1 lúc thấy mình ôm điện thoại thì mấy em mới lên tiếng.....

T.A: người gì mà nhát thấy sợ.....

Hạnh: mà anh nè. quán còn chỗ không em vô làm với.....

Em: em không đi học à. mà sao lại phải đi làm.

Hạnh: thì có anh vui mà, đi làm ngày nào cũng được gặp, em sắp xếp time học với làm được mà.

T.a không nói gì, em biết nếu là bạn bè bình thường thì T.a đồng ý ngay, chứ em chả có quyền gì. còn trường hợp này thì T.a im lặng.....

Em: a không nói trước, quán giờ cũng đủ người rồi, với lại muốn thêm người phải hỏi ba trước.

T.a nhìn em cười, chắc T.a cũng hiểu ý em, là không cho làm nên nói vậy. thật sự hạnh mà vào quán chắc cái quán em tanh bành.

Hạnh: dạ

Em: thôi giờ nc chính.....

Em: em biết chị T.a rồi a cũng không giới thiệu nhiều. trước giờ anh chỉ yêu 2 người. 1 người thì đã mất, còn người thứ 2 là T.a.

Em: còn T.a, a không muốn em hiểu lầm, thật sự a không nghĩ là Hạnh lại đi tìm anh lâu như thế. rồi em kể lại chuyện hồi đó..... T.a nghe gật đầu.

Em: Bé Hạnh thật sự lúc đó a còn nhỏ, rồi em mất tích, a nghĩ đó cũng chỉ là 1 trò chơi, mà trò chơi là phải có kết thúc. a nghĩ nó kết thúc lâu lắm rồi. thật sự a bất ngờ khi gặp em ở đây.

Em: a không muốn làm tổn thương ai cả, và cũng không thương hại ai cả. anh quý em và quý tình cảm e dành cho anh ngần nấy năm. nhưng với anh mọi chuyện kết thúc đã quá lâu rồi. anh cũng đã có sự lựa chọn cho mình. thật sự a không dễ yêu người khác tại vì a còn yêu người cũ của anh rất nhiều. giờ thì a yêu T.a. với anh em là 1 phần ký ức đẹp. em hiểu chứ.

Hạnh: em biết, trong time ấy em biết a sẽ có người yêu, và không chừng đã có vợ. thật sự hình bóng anh, giọng nói anh, em không quên được. em chỉ biết yêu và nhớ mình anh. có nhiều người tốt xung quanh em. nhưng em lại không có cảm giác gì cả. hôm nay gặp anh em vui lắm. e chẳng biết mình làm gì cả, chỉ là muốn ôm anh lại không cho anh biến mất nữa.

Hạnh: em không tin, em không làm anh yêu em. chắc chắn a sẽ yêu e.....

T.a: em à chị biết, nhưng em phải nhìn vào thực tế, em càng như vậy thì làm mọi thứ khó sử thêm thôi.....

Hạnh: em muốn làm bạn với chị. đi chơi với chị rất vui. em không muốn chị ghét em. ở trên này em học có 1 mình à. em ít bạn bè lắm. tòi nay đi chơi vui lắm.

Hạnh: anh h là người rất tốt. nên chị mới yêu. em cũng vậy vậy thì đâu có sai đúng hông anh.....

Em: a a a a a a nhúc đầu quá nghĩ nghĩ hok nói nữa đi về coi quán trễ rồi....

vâng em giải tán chịu hết nổi....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Sung sướng..... kiểu Cờ on mờ ẹ gì đây.....

Sáng.....

dậy sớm dt 1 tn của T.a kê dậy qua rước. 1 tn của bé H kê dậy đi làm..... mặt em méo sẹo....

qua nhà T.a thì em đã ngồi trước cửa đợi..... T.a lên xe mẹ T.a đứng trong nhà ngó ra cười với em. em chào bác rồi xin phép đi làm

T.a: giờ anh tính sao, thế nào be Hạnh xiu cung qua quán cho koi.

Em: a rồi lắm rồi..... chả biết nói sao cho nhok đó hiểu nữa. mà em đó..... đừng ghen nha. yêu mỗi em thôi. con a thấy thương con bé đo, nhưng cũng như em gái thôi. có gì từ từ mình lái nó theo hướng đó.

T.a: dạ em biết rồi đi anh. em cũng coi nó như em gái thôi. a mà lém phéng em giết không tha.

thật nói cho T.a yên lòng thôi chứ em cũng chả biết lái thế nào. tình cảm với t.a trước mặt bé hạnh thì em thấy ác quá. mà bé hạnh nó hồn nhiên, tự nhiên quá, em sợ T.a buồn.

2 đưa em đi ăn bún bò rồi về quán. mở quán được 1 lúc thì có tn của bé hạnh.

Hạnh: anh hôm nay em không học, em qua chơi với anh nhá.

Em: a có cảm đâu. mà a làm mà, em quá ai nc với em

Hạnh: mà anh hỏi ba xin thêm người cho em vô chưa.

Em: chưa em chưa hỏi. lúc nào ba lên anh hỏi luôn.

Hạnh: vậy xiu em qua phụ anh, đi làm không lương cũng được, muốn ở gần anh thôi.

Em: ừm nè.

khoảng nửa tiếng sau thì bé hạnh tới. quán ai cũng nhìn em với ánh mắt kỳ kỳ. đang ngồi chơi với T.a trong quầy bé hạnh đi vô. chào 2 đứa em, rồi đưa 2 hộp cơm cho em với T.a. anh chị ăn sáng nè.

T.a: chị mới an ở nhà rồi. để đó trưa đôi chị ăn, anh H chưa ăn đâu em..... T.a đứng dậy đi lấy nước, vỗ vai em cười đều " ăn ngon nha anh..... yêu (ghé sát tai em nói)". mặt thì ra vẻ thông cảm.

Em: ừ để đó xiu anh ăn. a không quen ăn sáng sớm.

bé hạnh: ăn đi cho nó nóng anh. đi đi đi anh, ăn đi.

em nuốt nước mắt cảm hộp cơm ăn.

bé hạnh: ngon hông anh, chỗ này em hay ăn sáng á.

em: ừ ngon ngon.

T.a đi vào nhìn em cười cười bóc miếng thịt sườn cán 1 miếng, " em mua ở đâu ngon vậy"

Be hạnh: dạ gần chỗ em ở.

T.a: bao nhiêu 1 hộp vậy em.

Hạnh: dạ 27k chị. sáng em hay ăn ở đó lắm.

T.a: nghe chưa anh..... 27k nhé. T.a xoa đầu em, xong búng tay kiểu đòi tiền. ~.~

em lấy vì đưa 27k cho T.a, mà lòng đau nhói.....

Hạnh: thôi em mua mà, em không lấy tiền đâu.

mặc kệ bé hạnh nói, T.a lấy thêm 27k của mình đưa cho bé hạnh.

T.a: em cầm đi, em đi học lấy tiền đâu ra nuôi anh chị. anh chị có luật rồi, ăn sáng tiền ai nấy trả. - anh ăn sáng rồi mà ai thấu hiểu lòng anh.~.~
rồi T.a bắt bé hạnh cầm tiền rồi cười.....

Hạnh: ủa mà anh em phụ được gì hông.

Em: thôi thôi em ra kia ngồi chơi đi. không ngồi đây với chị T.a.

rồi em cầm hộp cơm chuẩn luôn ra ngoài kia ngồi..... em vừa đi vừa ngó T.a. còn nằng thì chu mỏ lè lưỡi đủ kiểu....

đang ăn dt rung..... tn

T.a: ngon không anh. háhahahahaha

Em: no quá em ơi. đi hết nôi rồi. xui em lán anh đi đấy.

em ăn cũng hết gần 2/3 hộp rồi. ngồi ngả ngón, thì có tay ôm sau cổ. quay lại thấy T.a.

Em: hự hự no quá.

Đưa đây em ăn phụ cho. rồi T.a lấy hộp cơm ăn. với xung quanh bao ánh mắt đổ dồn.....

Em: ủa hạnh đâu.

T.a: mới đó nhớ rồi à. ngồi trong quầy kia. em mới chỉ cho order. làm cũng được cho ngồi làm luôn. T.a cười tươi lắm.

Em: rồi ai lãnh lương.

T.a: chỉ chỉ vào ngực mặt ngược lên nhìn em vừa nhai vừa nói it's me, it's me.

nhìn cái mặt dễ thương hết nói nôi.....

.....

xui edit tip bận tí

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

cháp này em sẽ nói những điểm chính trong time mấy ngày vừa qua. mấy thím đừng thắc mắc về time nhé.....

.....

sáng vừa ngủ dậy, với tay tắt đồng hồ báo thức, cầm điện thoại lên 2 tin của 2 mụ hạnh và T.a. em rep xong đi vệ sinh. ra thì có tin nhắn của T.a.

T.a: qua dẫn em đi ăn sáng, rồi chở em đi học nha anh yêu.

Em: vâng bx đại ka đợi anh tí.

em thay đồ rồi dọt qua T.a thì thấy em đã đợi trước cổng. em cười tươi, mỗi sáng chỉ thấy mụ cười này là hạnh phúc cả ngày.

Em: đi em. mai mốt học thì tôi lấy xe anh về rồi anh đi xe cúp về cũng đc.

T.a: hông, muốn a chở cơ, anh bận thì em đi xe bus, rồi còn được a chở về. chứ để cho anh thời gian để hủ hí với mấy người khác à.

Em: em này, anh là hơi bi nghiêm túc nhá.

T.a: ai biết được nghiêm túc quá nên gái mới theo đó.

Em: có mỗi nhỏ sau lưng theo thôi.

chỗ T.a đi ăn phở gần trường T.a, vừa ăn vừa nói chuyện.

T.a: vụ bé hạnh anh tính sao đi chứ. dù gì con bé cũng ngoan. nhưng em không thích chia sẻ anh như thế đâu.

Em: anh cũng chả biết làm sao. nhức đầu.

T.a: cứ khó là anh than nhức đầu chứ gì.

Em: hề hề có mỗi bx đại ka hiểu ta.

T.a: giỏi nịnh.

T.a: em cho anh 1 tuần. để bù đắp lại cái time mà bé hạnh nó chờ anh. em không cần biết, em ích kỷ cũng được. ai chứ anh thì em chỉ muốn dành cho mỗi em thôi..... no share.....

Em: ừm để a nc với bé hạnh, a chỉ koi bé hạnh như em gái anh thôi. nó đợi anh lâu vậy thì anh cũng mềm như em gái anh.

T.a: ừm làm sao làm, mà giữ khoảng cách đó. em mà biết vớ vẫn gì là chết với em.

2 đứa vừa ăn vừa nói, ăn xong em chở t.a tới trường dừng xe em bước xuống cời nón rồi cho T.a, hỏi trưa mấy giờ anh ra đón thì T.a kêu để em đi xe bus về cho khỏe trưa nắng.

..... tua.....

bị sốt..... nên hôm đấy ở nhà không ra quán. đúng ngày T.a đi học sáng chiều, nên hôm đấy giao hết cho cô V. nói ra thì cũng không nặng nhọc gì. tại nhân viên quán em, vui vẻ hòa đồng. em thì hay bày tiệc nhậu nên tụi nó cũng thích. tính em để dài nữa, nên nhờ cái gì tui nó cũng giúp đỡ hết mình.

T.a: anh khỏe đỡ chưa, sao giờ mới báo em biết. em đang trên trường rồi.

Em: có gì đâu nằm xiu khỏe chiều ra quán được mà.

T.a: có thuốc chưa, ăn gì chưa.

Em: xiu dậy ăn. đang nằm lười quá. thuốc có thuốc hạ sốt rồi.

T.a: vậy anh dậy ăn đi.

Em: ừm biết rồi..... biết rồi để đấy thôi chứ chỉ muốn nằm

nửa tiếng sau..... ết reng reng reng

Em: alo.....

Hạnh: ra mở cổng cho em. em đang trước nhà.

Em: em tới làm gì.

Hạnh: tới thăm anh chứ chi. ra mở cửa..... em hét to trong đt. nhỏ mà láo. anh mà tỉnh anh tát rớt hết quần áo.

Em: ờ ờ. lết cái thân ra mở cửa. vừa cầm cái áo vừa mặc.

Em: qua chi cho cực. mà nay em không đi học à. mở cửa xong thì em đi tọt vô phòng nằm để hạnh đóng cửa.

hanh: không anh. mà anh sao thế. làm cái gì mà để sốt vậy. Hạnh sờ trán.

Em: gì đâu, cũng chả biết mấy bữa trước rất cổ. chắc viêm họng hay gì gì đó.

Hạnh: hay ha, bệnh mà gì gì đó.

Em: mà sao biết anh bệnh.

Hạnh: em lên quán, không thấy anh. cô vẫn nói anh bệnh.

Em: ui sời.

đang nc hạnh kêu đi ăn mà chưa muốn ăn, thì có tiếng đt reng reng reng.

em: anh nghe nè em

T.a: ra mở cửa cho em. em tới.

em kêu hạnh ra mở cửa cho T.a. T.a đi vào ngồi kế em, sờ tay lên trán im ru không nói tiếng nào.

Em: sao bỏ học về đây.

T.a: cười em đi học đầy đủ, ngày nghỉ còn đầy khỏe lo.

T.a: ăn gì chưa..... trợn mắt.

Em: chưa..... li nhí.

T.a lườm em phát rồi đi ra ngoài. " chìa khóa xe đâu anh"....."cắm trên xe đó"

hạnh đi cùng T.a vừa đi nói gì đó thì không biết. nhưng hạnh có vẻ nể T.a. hạnh như đứa em gái của T.a vậy. hạnh nói gì đó, nhìn có vẻ nhõng nhẽo rồi mặt xị xuống. còn T.a có vẻ quyết liệt lắm

đóng cửa xong, hạnh quay vô.

Hạnh: em mua phở rồi, mà chị T.a ko cho anh ăn, bắt anh ăn cháo. chị nói bệnh ăn cháo tốt hơn.

nói chuyện 1 lúc nữa thì em ngu lúc nào không hay. tỉnh dậy thì Hạnh với T.a ngồi trên máy tính em nghịch gì đó. em ngồi dậy thì T.a "anh dậy rồi à. ngủ thấy ghê. mà anh bớt nóng rồi đó. "

Hạnh: em đi lấy cháo cho anh ăn. anh đi đánh răng rửa mặt đi.

T.a: em ngồi chơi đi, để chị làm cho. - rồi t.a đi xuống bếp hâm cháo.

em đánh răng, tắm luôn phát.

T.a: bệnh mà còn tắm à.

Em: ày mồ hôi nóng nó ra hôi rình.

T.a: em không trê được rồi.

em ra bàn thì 2 nàng đang ngồi nhìn.

Em: nhìn gì trời. vô chơi đi. ngồi ngó vậy sao anh ăn.

T.a: cứ ăn đi. lắm chuyện.

Hạnh: để em lấy tiêu. đang bệnh ăn nhiều tiêu tốt.

~.~ thà 1 người còn tự nhiên, chứ cả 2 người thế này cứ ngượng ngượng sao ấy.

em không nói gì, bê luôn tô cháo ra phòng khách mở tivi vừa coi vừa ăn. 2 mụ ấy cũng đi theo. em ngồi giữa 2 mụ ấy. kèm cặp bức rức khó chịu.

em nhìn t.a cười khò. T.a thì cũng có vẻ không thích rồi đó. mặt hằm hằm lại rồi.

ăn xong thì người lấy nước người lấy thuốc. chả hiểu sao, em có phải bệnh sắp chết éo đâu.

hạnh thì ở trên nhà gọt trái cây. em xuống biết thấy T.a đang rửa chén.

Em: bx của anh nay nhìn khó chịu thế, cười lên anh mới thích. - em vòng tay ôm qua bụng T.a từ đằng sau.

T.a: em nói thì nói vậy, chứ sao em cứ tức tức khi bé hạnh cứ sấp vô anh ko à.

Em: hãy em ghen làm gì, anh đã nói là có mình em thôi mà. cứ coi nó như em ruột anh đi. ở nhà con Bé ba nó ôm anh ngủ hoài. tối tối là nó rúc qua ngủ

với anh.

T.a: ừm lâu ko gặp nó, bữa nào anh chở em về dưới chơi nữa nha....

chiều cô chú cũng sắp về 2 em dặn đủ thứ rồi mới về. em thì dặn thì dặn. cô chú về em ăn cơm uống thuốc cái cũng chạy ra quán. ra quán thì cũng có T.a ở quán rồi.

T.a: bệnh sao ko nghỉ đi anh, để em coi quán cho.

Em: ở nhà chán lắm, ra đây con được ngắm em chứ. he he

T.a: ừm ngắm em, ko biết em nào. lên trường mà ngắm mấy em, em biết được coi chừng đấy.

em nghe răng cười rồi đi zz koi quán.

..... tua.....

mấy ngày bị 2 em ấy hạnh mệt lả người. nên quyết định bỏ nhà ra đi..... 2 em ấy cứ tranh chấp mấy chuyện nhỏ nhặt. hạnh cũng cứng đầu ra phết. còn T.a thì không gay gắt nhưng không thích như vậy. chiều theo lòng T.a hết sức. còn hạnh thì cứ mè nheo. ru đi coi phim, đi ăn, đi ăn kem. với 1 li do. mấy năm nay em muốn đi với anh như vậy.

thật sự là khó nghĩ.....

T.a đi học thì em với Hạnh cũng đi xem phim cũng đi ăn kem. có T.a thì cả 3 cùng đi. em đi đâu với hạnh cũng nt hoặc gọi đt báo với t.a. T.a biết em chỉ coi Hạnh như em gái, biết là cũng khó chịu, nhưng t.a tin em không làm gì có lỗi với t.a cả.

với em thì em coi Hạnh như em gái, chả khác hơn gì nữa nên thôi kệ. nhiều lúc đi với hạnh thấy bé hạnh vui vẻ cười nói, rất HP em cũng thấy tội, và khó xử.....

1 lần đi xem phim với hạnh. trưa đang ở quán nhờ cô V coi quán,

Hạnh: em tới rồi nè, anh cầm nón bảo hiểm ra rồi mình đi. đi xe em luôn.

Em: ừm đợi anh tí.

bước ra thì hạnh mặc quần ôm và áo thun ôm, tôn lên 3 cái vòng nào ra cái vòng nấy, nhìn mà bóng hết cả mặt.

em lên xe thì hạnh ôm em. thật sự em thấy như có lỗi với T.a ấy. em nói.

Em: em đừng ôm anh như thế.

Hạnh: tại sao, em ôm người em yêu thì có lỗi gì hả anh.

Em:.....

Hạnh: sao anh ko TL. em muốn ôm anh. muốn đi chơi với anh, muốn cho người ta biết anh là bạn trai của em..... hạnh gục mặt vô lưng em, có nước mắt. em thì sợ nhất cái đây của con gái.

Em: thôi mà, đi chơi mà khóc thế à.

Hạnh: tại em yêu anh. anh biết em chờ cảm giác anh chở em đi chơi, để ôm anh lâu thế nào ko.

Em: anh biết, nhưng giờ không thích hợp nữa.

Hạnh: tại sao. em có quyền yêu anh chứ. rồi anh sẽ yêu em mà.

Em: thật sự, a thương em, như 1 đứa em gái. a coi em như người thân của anh vậy.

Hạnh trờm người về phía trước ngó mặt em. " vậy được mà, anh coi em sao cũng được, em coi anh là bạn trai, là người yêu em. em ôm anh thì em cảm nhận được là em ôm bạn trai em. còn anh nói vậy a cứ coi là em gái ôm anh đi, vậy anh sẽ không khó chịu nữa" nhưng 1 ngày nào đó, anh sẽ phải yêu em, em tin là thế."

em: em nói vậy sao được..... mà thôi đi chơi đã ko nói chuyện này nữa.

Hạnh: dạ hi hi..... chính vì anh như vậy, em lại càng yêu anh hơn.

..... tua

hôm đó đang đi chơi với T.a và hạnh. 2 mụ kia thì ngồi ăn hàng với chém gió đồ tể gì gì đó. Đ.T.rung thằng Thắng bạn học đại học với mình. chơi cũng khá thân. nhà nó hình như dưới Bạc Liêu, cùng quê với bé Hạnh. à nói luôn Bé hạnh ở trên này với chị ruột. ba mẹ mua hẳn 1 căn trên này cho chị em ở.
~.~

Em: nghe nè ku.

Thắng: Đ.M mất tích đâu luôn vậy con chó.

Em: thằng cha mày, anh còn công ăn việc làm.

Thắng: đủ thể vợ con đâu.

Em: kè bên.

Thắng: mẹ cưới đéo mời tao mày.

Em: cưới đâu. cưới quên được mày à. =))

Thắng: thể tốt thể nên tao cưới cũng đéo quên mày. =))

Thắng: thứ 7 tao cưới. xui tao nt nhà hàng qua cho mày. xuống sớm chơi đc thì càng tốt.

Em: đủ con nào vô phúc vậy.

Thắng: vô cái đầu cha mày.

Em: rồi ok. để tao sắp xếp rồi tao gọi báo coi xuống sớm được ko đã.

Thắng: à chạy xe xuống làm xe hoa nhé. tao đặt rồi mà giờ muốn mày chờ. =))

Em: đặt rồi rồi ok ok. gì nữa không.

Thắng: coi chờ được ai xuống sớm thì chờ nha mày. nhóm mình đây. ở xa nên tao mời mỗi nhóm mình thôi.

Em: ok ok. tao ko có tiền đâu nhá. =))

Thắng: tao kiểm tra mày đéo nhiều nhất thì xác định chết mợ mày với tao.

Em: ha ha ha. tao đem mấy hộp BCS xún cho mày làm quà cưới vậy. =))

Thắng: đặt tao có vợ rồi đéo sai cái đây nữa. =))

Em: ai nói sai với vợ mà, chẳng qua tao lo cho vợ mày thôi, thằng dâm tặc như mày lẳng nhăng vắc bệnh về cho vợ à. hahhaha.

Thắng: đéo nc với mày nữa. xuống sớm mấy ngày chơi với tao.

Em: ok bien, tao sắp xếp xuống sớm với mày, để mày còn ra đi thanh thản. ha ha

Thắng: ị má éo nói chuyện với mày nữa cút. nó cúp máy.

Quay qua thì 2 em đang nhìn mình.

T.a: anh nc bậy quá.

Em: à thằng bạn thân, tui anh nc vui thể thôi.

Em: bạn anh cưới chắc anh xuống nhà nó mấy ngày chơi.

T.a: thể ai koi quán.

Em: để anh gọi đt về nhờ ba lên coi.

Hạnh: khi nào anh đi.

Em: cuối tuần em.

Hạnh: đang kêu anh dẫn em đi xuôi tiền với chi T.a.

Em: vô đó chán như gì, có gì đâu mà chơi.

đời không như mơ

..... cố gắng thì tôi nay em tung chap nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

em đi về Bạc Liêu đám cưới 3 ngày, trước ngày cưới của thằng bạn 1 ngày, và cưới xong ở chơi thêm 1 ngày mới về.

trước khi đi gọi đt. báo ba và nhờ ba lên coi quán mấy bữa, nói với T.a là về Bạc Liêu nhà bé hạnh ấy nên đừng nói với Bé hạnh là anh về dưới đó.

Em có rủ t.a đi, t.a cũng muốn đi lắm mà mắc ngay ngày thi. nên ở nhà. bé hạnh cũng đi qua đèo ko đc nên cũng không đòi đi.

sáng đó chạy ra bên xe đón mấy thằng bạn đi dưới nhà lên, rồi đi xe em về dưới Bạc Liêu.

ba em thì cũng lên từ sớm, em tới quán coi 1 vòng rồi ra bên xe, đón xong là chạy thẳng về dưới.

đang đi thì có tin của T.a và hạnh.

T.a: anh đi xe cẩn thận nhà. xuống tới nơi thì báo tin em biết.

Hạnh: anh về Bạc Liêu sao ko nói cho em biết, anh coi em là gì hả.

em không tra lời ai hết. xuống tới nơi thì nhà nó cũng dựng rạp cho ngày mai xong xuôi hết rồi, tụi em tới là có ngay bàn nhậu..... có mấy em gái xinh xinh cũng lớn vốn quanh đây. gái dưới này nhậu thấy ghê..... mấy em uống rượu như uống nước.

ngồi được tam 2 tiếng thì có đt.....

Hạnh: anh ra đường này đón em.

Em: cung xin xin. đón gì. a đi chơi với bạn rồi.

Hạnh: em về tới Bạc Liêu rồi ra đón em. nghe xong em tỉnh luôn.

Em: gì gì tự nhiên về đây làm gì. a đi với bạn đám cưới bạn anh mà.

Hạnh: thì em cũng về thăm ba mẹ, nhớ nhà. anh không nói em để em phải đi xe khách.

Em: rồi đứng đó đi anh ra liền. - thật sự thì thấy em nó phiền lắm rồi.

em đứng dậy hỏi thằng bạn đường đó, rồi ra lấy xe. tụi bạn hỏi đi đâu, em nói đi đón nhỏ em, nhà nó dưới này. tụi bạn cười hớ hớ, nói với mấy bé ngồi trong bàn, thằng này đào hoa lắm em. mấy em đừng tơ tưởng rồi cả đám cười ồ lên. em thì lặn luôn.

ra tới nơi thì thấy hạnh đang đứng đợi, em thì thấy khó chịu. còn hạnh thì cười tươi như hoa.

Em: em về làm gì. đừng nói nhớ mẹ hay ba.

Hạnh: thì em muốn theo anh về dưới này đi chơi, em muốn dắt anh đi chơi dưới này như hồi trước anh nói, khi nào xuống dưới này em dắt anh đi chơi đó thấy.

Em nghe xong thì thấy sao sao ấy. có lẽ tính em nhu nhược.

Em: ừm thôi nhà ở đâu anh chờ về.

Hạnh: anh đừng nhậu nữa, ngồi chơi thôi. tối qua nhà em ăn cơm nhà, để em gọi mẹ nấu, rồi tối mình đi chơi.

Em: thôi anh không vô nhà ăn cơm đâu kỳ lắm.... vì không muốn dính dáng nên em nhất quyết không vô nhà. nhưng mà cũng không thoát.

Hạnh: vậy thôi tối mình đi ăn quán, rồi đi chơi.

Em: hay tới qua nhà bạn anh ăn đi. tui nó con đang nhậu bên kia.

Hanh: thôi em ngại lắm người ta có mời em đâu.

vâng thời gian tính dành cho anh em chiến hữu đã bị trưng dụng một cách không thương tiếc.

em chờ hạnh về nhà, nhà cũng lớn.

Hạnh: vô nhà em uống nước đã anh.

em: thôi anh về bạn anh tụi nó đợi, hạnh vừa xuống xe, em chào rồi phóng đi luôn. chứ để người lớn ra mắc công lại phai vô nhà.

chạy được 1 khúc thì em lờ đi ra gọi cho T.a.

T.a: sao thế anh.

Em: ừ sao con bé hạnh nó biết anh về đây thế.

T.a: chắc ba anh nói rồi sáng nó ra quán chào ba nè. rồi tí xiu em thấy hạnh về luôn.

Em: đi chơi cũng vậy nữa sao trời.

T.a: sao thế anh.

Em: không đang nhậu với mấy đứa bạn. Hanh nó gọi a ra đón a ngó người luôn. mới chờ hạnh về nhà xong, giờ a về nhậu với mấy đứa bạn.

T.a: ừm ừ vậy rồi thôi anh chơi vui về đi, coi như đi chơi với bé hạnh 1 lần luôn.

Em: em đừng nghĩ lung tung nha. anh yêu em lắm đấy.

T.a: hi hi em biết rồi. em cung vậy. cúp máy. tính gọi đi cho hạnh tính viện cớ là tối nay đi không đc.

bốc máy lên gọi thì máy bận, nghi nghi là T.a gọi. nhá thử máy T.a thì y như rằng t.a cũng máy bận. thôi kệ về nhậu đã.

em về nhậu tới tầm 6h30 nhà thằng bạn, bạn bè nó cũng tới đông. có mấy người ở xa tới. em nói với mấy thằng bạn, ra cái nhà nghỉ ở gần đó mà mượn phòng nghỉ cho rộng rãi. tui nó cũng ok. em chào bạn rồi đứng dậy xin phép đi công chuyện xiu. tụi kia cứ nhậu nhăng. cò kéo. thôi ừ hẹn bé hạnh rồi. em ấy cũng gọi mấy lần. nên tụi nó cũng không làm khó. em đánh xe ra ra nhà nghỉ gần đây. tắm rửa thay đồ, vừa tắm ra thì đi có tn.

Hạnh: anh tới quán xyz địa chỉ này nè..... khỏi qua đón em.

Em: là sao.

Hạnh: nói thì nghe đi nha nha nha anh. hi hi chuz ~~~

Em: lại trò gì nữa đây.

Hạnh: tới đi xiu anh biết.

em xuống hỏi đường tới đó, em qua bên kia đường đậu xe. đi vô đưa cho thằng giữ xe 50k nhờ nó để ý giùm. nghỉ ở dưới đó không có nạn vật gương chiếu hậu như trên mình, nhưng thôi để phòng.

bước vô thì ôi thôi bỏ mẹ rồi, Hạnh thấy em vậy vậy, kể bên em là thằng nhóc em, đối diện chắc là ba mẹ em rồi. đã né mà còn vậy nữa, chắc chắn là do con bé hạnh bày đầu rồi.

thật ra thì cũng không có gì căng thẳng, gặp ba mẹ T.a em mới quéo chứ gặp ba mẹ hạnh thì cung bt như người khác thôi....

em đi lại bàn, vẫn cười tươi và lễ phép chào hỏi ba mẹ bé hạnh.

Ba Hạnh: ngồi đi con. người thành phố phong cách ăn mặc cũng có khác..... khác gì trời em thấy cũng quần tây áo sownmi đi đây.

Em: dạ.

Me Hạnh: ngồi chơi đi con, tự nhiên nha.

hạnh thì cũng lú lo kể chuyện trên đó với mẹ. em thì chả biết gì, nên cũng ậm ừ cho qua.

Ba hạnh: năm nay Hoàng nhiều tuổi rồi.

Em: da 24 ạ.

Ba hạnh:vậy cháu làm gì.

Em: dạ con vẫn còn đi học.

Ba hạnh: vẫn còn đi học à.

Em: dạ.

Hạnh: anh học xong đại học rồi ba, đang học thêm nữa.

Ba hạnh ậm ừ, giống như đang điều tra lí lịch em ấy.

Me hạnh: ba mẹ con cung khỏe cả chứ.

Em: da ba mẹ vẫn khỏe ạ.

me be hạnh gọi món xong thì cả nhà ngồi nói chuyện với anh. hỏi gì em trả lời đấy. vì em không muốn gây ấn tượng gì cả.

Ba hạnh: cười.... con trai sao ít nói thế con.

Ba hạnh: 2 đứa quen nhau lâu chưa. con bé hạnh nó được cưng chiều từ nhỏ nên hay nhõng nhẽo.

Hạnh: ba này.

Ba hạnh: con ở trên đó coi bảo ban em ấy học hành, giùm 2 bác. lớn rồi 2 đứa quen nhau 2 bác không cảm cảm gì. nhưng mà còn đi học thì nên giữ chừng mực.

Em: Chắc bác hiểu lầm rồi. con với bé hạnh cũng chỉ mới quen biết thôi bác.

Ba hạnh: bác không biết, tại nó lần đầu tiên gần ban trai về ra mắt đấy..... rồi ba hạnh qua qua bé hạnh cười.

đồ ăn từ từ đc đem ra, lúc ăn cũng nói chuyện nhiều nhưng không có gì đặc biệt. em và ba hạnh cũng uống mấy chai bia, be hạnh với me bé hạnh chăm sóc em khoản ăn uống nhiệt tình luôn. gì chứ ăn uống là em ko kiêng cử gì hề hề.

ngồi ăn lâu lâu cũng nt với T.a. kể tình hình cho em ấy yên tâm..... T.a không thích điều này.....

T.a: em không thích vậy đâu.

Em: ừm. ăn xong anh nc với be hạnh. a không muốn vậy. a cũng thấy khó chịu.

Em: mà gặp ba mẹ em anh sợ hơn.

T.a: sao sợ.

Em: sợ nói tầm bậy ba mẹ không cho cưới thì sao. hề hề

T.a: ai thèm cưới anh. hứ chơi đi em học bài.

.....

ba bé hạnh tính tiền. rồi gọi taxi về, bé hạnh xin phép đi chơi với em xúu rồi về sau.

Em: thôi bác khỏi gọi taxi, để con chở mọi người về rồi con đi chơi với bé hạnh xúu.

ba mẹ bé hạnh quay qua em nhìn ngạc nhiên.

Ba be hạnh: ừm vậy cũng được.

ra xe thì ba be hạnh ngồi trước với em. còn 3 mẹ con bé hạnh thì ngồi sau.

Ba hạnh: xe của con hả.

Em: dạ của nhà con ạ.

em chạy xe về nhà hạnh, chào mọi người rồi chở hạnh đi. bé hạnh cứ tùm tùm cười suốt. còn em thì lòng cứ nao nao. ko biết nói sao. ~.~

Em: giờ đi đâu....

Hạnh: đi ăn kem đi anh. quán này nè. rồi Hạnh chỉ đường.

vô em ăn kem bạc hà. còn hạnh thì kem dâu.

Em: rồi chuyện này là như thế nào. sao lại có nhà em ở đây.

Hạnh: có sao đâu anh. em muốn giới thiệu anh với ba mẹ em thôi.

Em: có cần phải thế không. anh không muốn tiến xa hơn với em. và càng không muốn người ngoài nhìn vào hiểu nhầm thêm.....

Em: T.a đã hiểu cho em. đã thông cảm, vậy em có hiểu cho chị T.a. em nói lại 1 lần nữa, anh chỉ coi em như em gái. không có tình cảm trai gái gì ở đây cả. em như vậy thì làm anh khó chịu thêm đó. a biết tình cảm em dành cho anh, nhưng em phải thực tế đi. đừng có sống cho mơ mộng nữa..... có bia rượu vô dễ nói ghê.

Hạnh không nói gì, có mình em nói. còn hạnh ngồi ăn kem. em nhìn hạnh mắt đỏ. nước mắt chạy thành dòng dài. lúc đấy em cũng chạnh lòng..... thôi ăn xong kem đi.....

mỗi người 1 suy nghĩ riêng, im lặng. thì bé hạnh cất tiếng.

Hạnh: đi anh. em dẫn anh ra đây....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Sang ngủ dậy..... 2 tn. 1 của Trang Anh. 1 của hạnh.

T.a: Lạnh quá anh ơi..... dậy đi qua chỗ em, đi làm ông xa.

Hạnh: anh dậy chưa, ăn gì xiu em mua qua.

Thôi thì xác định như mấy thím bơ.

gọi lại ngay cho hạnh.

Hạnh: alo.

Em: đừng có mua đồ ăn sáng nữa, sáng nào anh cũng đi ăn với chị T.a rồi. mà em qua quán ít thôi. anh không muốn người ta nói này nọ.

Hạnh: tại sao.

Em: anh có người yêu rồi. cúp cái búp.

Hạnh gọi lại. em không nghe.

qua chỗ T.a đi ăn, rồi tới quán đang ngoài quán. thế nào xiu nữa Hạnh cung qua. ~.~

7h30

ngồi với mấy khách quen trong quán. thì hạnh tới, em nhìn rồi quay qua chem gió với mấy lão. về mấy cái tàu ngầm gì gì đó.....

Hạnh ngồi trong quầy với T.a. được 1 lúc thì hạnh đi ra chỗ em. khều khều vai, nhìn mặt như mặt mèo tội nghiệp lắm, mà thôi xác định cứng rồi mềm thì tội T.a.

Hạnh: anh ra đây nói chuyện với em xiu.

Em: anh kêu đừng qua mà qua chị, qua cùng có làm gì đâu. anh đang nc với khách.

Hạnh: dạ. rồi đi vào trong, mặt buồn thiu.

Ông khách: mẹ thịt con người ta rồi phải tay hả mày.

Em: bậy cha.

lâu lâu quay lại, vẫn thấy hạnh nhìn em..... mặt buồn buồn. gọi đt cho mấy thằng bạn ra quán chơi. đỡ phải gặp mặt.....

9h30.....

đang ngồi với mấy thằng bạn..... tin nhắn tới.

Hạnh: anh như vậy là sao. em làm gì sai hả anh. a nói đi, em không vậy nữa đâu.

Hạnh: sao anh không tra lời em, em biết a cũng yêu em, cũng thương em mà.

Hạnh: tại sao cơ chứ..... em đến với anh trước, giờ lại thành người đến sau sao..... anh nói chuyện với em 1 chút được không.....

Tin nhắn của T.a

T.a: anh ơi sao đây, em thấy thương con bé quá à.

Em: vậy có lẽ tốt hơn, em à.....

T.a: để em nc với nó. mà tại anh hết đó. hứ

11h30.....

tới giờ ăn cơm..... em lấy cơm ra tô cho t.a, và em. Hạnh thì ngồi đó mặt buồn thiu.

Em: hạnh xuống lấy cơm ăn đi em.

Hạnh: nhìn em cười. dạ. Hạnh chạy nhanh xuống bếp như vui hẳn lên. lấy tô cơm lên ngồi ăn chung.

em cũng không nói gì ngoài ngồi ăn.....

Hạnh: tết này anh chị xuống nhà em chơi nha.

Em: anh bận rồi.

Hạnh: tết mà anh bận gì.

Em: anh không đi đâu hết. rồi em cầm tô cơm đi ra ngoài.

T.a đứng dậy nắm tay em lại..... "anh nc với hạnh đi em ra ngoài kia ăn cơm"

em ngồi xuống. nhìn hạnh. nước mắt chảy dài xuống cằm. thật sự em cũng không biết nói sao nữa. cũng thương em ấy. nhưng ở mức em gái thôi.

Hạnh: e xin lỗi.

Em: em đâu có lỗi gì.

Hạnh: em không biết, e làm gì mà anh như vậy. chắc em làm gì sai. em xin lỗi.

Em: không phải đâu. em đừng suy nghĩ nhiều. anh không muốn thấy em như vậy. mạnh mẽ lên, đừng lụy vào anh như thế. a có bạn gái rồi, và cũng xác định là lâu dài. em còn trẻ, còn nhiều hoài bão. còn nhiều người phía trước. đừng nghĩ tới anh nữa. không có kết quả gì đâu. a thương em nhưng thương như 1 người em gái. a nói ít em hiểu nhiều nhé. thôi ăn cơm đi.

em đứng dậy đi ra ngoài..... "Anh đừng mà".....

em ra ngoài lấy xe, ra 1 quán cà phê khác ngồi..... không muốn thấy Hạnh khóc.

..... đang chat face với t.a

Em: em nói bé hạnh nó về đi, ngồi quán khóc người ta nhòem ra gì nữa.

T.A: dạ, mà anh nói gì za.

Em: thì cũng như anh nói với em thôi.

T.a: mà anh đang ở đâu thế.

Em: anh ngồi cafe.

T.a: nếu mà bé hạnh tới sớm 2 tháng hok biết, a có chọn em không nhì.

Em: chắc vẫn sẽ chọn em. tại a ko có cảm giác với bé hạnh. a đau phải người dễ yêu người khác. ^^ em biết mà.

T.A: hi mà con cách nào khác không anh.

Em: em thấy đó nc bt với be hạnh có được đâu. thôi thì 1 time. rồi tính tiếp.

T.a: dạ.

Em: mà a có gì mà, người ta nói a đào hoa nhì. anh thấy a cũng Bình thường mà.

T.a: gớm ừ thì anh bình thường nhưng anh tâm lý, vui vẻ dễ gần, nu cười chết người,..... đủ chết rồi. được cái nhìn baby quá mà.

Em: ha ha giờ mới thấy mình đào hoa. để kiểm thêm vài bà nữa làm bé.

T.a: thử koi, lúc đây coi anh là đàn ông hay phụ nữ. ~.~

Em: mà vụ đi chơi sao, em nhắm đi được không.

T.a: a bỏ quán đi vậy được không.

Em: trời có gì đâu, a làm cả năm rồi. đi chơi mấy bữa xi nhê gì. ba mẹ cung không cấm đâu.

T.a: em kêu đi chơi với lớp chắc ba mẹ cung không nói gì đâu.

Có gì em báo tình hình luôn.....

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25

Em: T.a đã hiểu cho em. đã thông cảm, vậy em có hiểu cho chị T.a. em nói lại 1 lần nữa, anh chỉ koi em như em gái. không có tình cảm trai gái gì ở đây cả. em như vậy thì làm anh khó chịu thêm đó. a biết tình cảm em dành cho anh, nhưng em phải thực tế đi. đừng có sống cho mơ mộng nữa..... có bia rượu vô để nói ghê.

Hạnh không nói gì, có mình em nói. còn hạnh ngồi ăn kem. em nhìn hạnh mắt đỏ. nước mắt chạy thành dòng dài. lúc đấy em cũng chạnh lòng..... thôi ăn xong kem đã.....

mỗi người 1 suy nghĩ riêng, im lặng. thì bé hạnh cất tiếng.

Hạnh: đi anh. em dẫn anh ra đây.....

rồi hạnh kêu tính tiền, em trả tiền xong thì hạnh chỉ đường.....

tới 1 quán nét.... Hạnh: đây nè, là nơi mà em gặp anh lần đầu trong au.

Tới 1 trường cấp 2..... Hạnh: còn đây nè, là quãng time mọi người biết em có bạn trai. dù là cũng có nhiều bạn trai theo đuổi em. họ nói em chảnh, em cũng mặc kệ. đợi anh. rồi 14/2. 20/10. 8/3. em được nhiều hoa và quà lắm. em đâu có dám cảm về. em để hết trong hộp bàn.

Tới công viên..... Hạnh: chỗ này nè, chỗ mà mỗi lần nhớ anh em lại ngồi đây 1 mình. em không biết mình đã ngồi chỗ này bao nhiêu lần nữa.

đi anh.... dừng xe hạnh nắm tay em, đi vô cái ghế trong công viên.

Hạnh: anh không yêu em sao, em biết làm vậy là không đúng với chị T.a. nhưng không lẽ em lại sai, khi đi tìm người mình yêu.

Hạnh: mỗi khi ngồi đây, em đều có cảm giác gần gũi anh. mỗi lần ngồi đây 1 mình, em như được gần anh. nhưng sao giờ đây gặp anh, anh ngồi kế em em

lại buồn. tại sao chứ. anh không yêu em, sao không để em yêu anh.

Hạnh: em muốn anh quan tâm, lo lắng cho em như ngày xưa.

Hạnh: anh à, chưa bao giờ em ngừng yêu anh.

Hạnh: anh nhớ không lúc, anh với em chát "tầm bậy"(chát xxx nhá) em gửi hình cho anh em ngại lắm. trước sau gì em cũng thuộc về anh. nên em đồng ý. em có nói lớn lên hết cấp 3 em sẽ thuộc về anh, em sẽ cho anh hết tất cả.

Hạnh: em muốn cảm nhận cái HP khi mình là của anh. ở bên anh. ôm anh. nhưng có lẽ bây giờ anh không muốn ngủ với em nữa. em là con gái nói như vậy có lẽ không hay. nhưng thật sự em muốn làm vợ anh.....

Từ lúc ăn kem tới lúc này em không nói gì cả. im lặng lắng nghe thôi mấy tím ợ. tới lúc này thì em cũng không biết phải nói làm sao.....

Hạnh: tôi nay em muốn được ở bên anh, muốn ôm anh ngủ.

Em: không được em à. anh không cho phép mình làm như thế. và nhà em cũng không cho đi qua đêm với anh vậy đâu.

Hạnh: em không quan tâm ai hết. vì em làm con ngoan. nghe lời. sợ ba mẹ, mà em mất anh. hu hu hu. em ngu ngốc. sao lúc đó không trốn ra nét 1 lần. ko tìm cách liên lạc với anh. hu hu hu..... bây giờ thì có rất nhiều người nhìn em. như kiểu em làm gì ác lắm đấy. mà để người con gái xinh đẹp ấy ngồi khóc kể bên, mà không nói được lời nào.....

Em: anh chở em về.

Hạnh: nhìn em khóc, hông. em hông về. hu hu hu.

Em: đứng lên đi về. em đứng dậy..... hạnh nắm tay em lại.

Hạnh: anh.... hu hu hu.

Em: thôi về mai a còn có công chuyện. bạn bè em tùm lum nữa em như vậy chết anh.

Hạnh: da.

xe về tới trước cửa nhà. em tắt máy quay qua ngó hạnh. hạnh đã hết khóc, hạnh cũng quay qua nhìn em. em cười mìn... bất thành tình hạnh trờm người qua bên em gần như là nhảy lên đùi em ngồi, và trao cho em 1 nụ hôn. em bất ngờ nên đứng cmn hình hết mấy giây. em đẩy hạnh thì đụng chúng tay lại nên còi xe kêu. hạnh mới thôi về lại chỗ ngồi.

Hạnh: em xin lỗi, em không kiềm được, anh cười nhìn yêu lắm. hạnh nói khi mặt em có vẻ khó hiểu.

Em: em vô nhà đi.

Hạnh: em đi với anh được không. ôm anh ngủ như hồi xưa mình tưởng tượng ôm nhau ngủ đó.

Em: em đừng như vậy nữa. thôi vô đi ba ra kia. hạnh thấy ba nên mở cửa ra khỏi xe.

Ba hạnh: 2 đứa về rồi à. vô nhà chơi con.

Em: dạ thôi, mai đám cưới bạn con. tui bạn nó đang đợi con ở nhà.

Ba hạnh: vậy tới nay phiền con rồi.

Em: dạ không có gì đâu bác.

Em: dạ thôi cháu chào bác cháu về.

em lên xe phóng thẳng.... hù hù. chưa bao giờ nghĩ là mình lọt vô hoàn cảnh này.

đám cưới diễn ra bình thường.... vài tn hạnh rủ đi chơi cafe. cũng không có gì đặc biệt nữa.....

.....

hiện tại..... thật sự bơ bé hạnh. nhưng mà em ấy cứ lạc quan kiểu gì ấy. lâu lâu buồn, lâu lâu mếu khóc. rồi lại bt cười nói với em như chưa có gì.
~.~.....

hạnh giờ cứ mè nheo bên tai. em bơ rồi lại mếu máo.

T.a mấy nay thì nên em cũng không nói gì nhiều. ngồi học bài lâu lâu hôn phát thì em cười nhìn yêu lắm. đợi thi xong thì đi xả hơi T.a nhĩ hê hê. mà chắc

qua tết em mới đi nha trang, giờ chắc đi gần gần.

đi chơi chủ yếu để gần T.a nhiều hơn, vì 2 đứa ít có time riêng tư bên nhau, chủ yếu là em ở quán không.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

sáng sớm ngủ dậy, 2 tin nhắn của 2 em, em tra lời tin của T.a, rồi tắm rửa thay đồ qua nhà T.a.

Em: giờ anh qua nè, trời lạnh lắm đây mặc cho ấm vào, gang tay, khăn quàng cổ nhé.

T.a: cần gì em nhét tay vô túi áo khoác anh là được ấm lắm luôn.

Qua đến nơi thì T.a đã đứng đợi, lên xe T.a ôm em chặt lắm

T.a: hi hi lạnh ghê. Anh tội bạn em nói phim cô dâu đại chiến 2 hay lắm luôn, rồi ngược mặt lên phía trước nhìn em mắt chớp chớp.

Em: rồi rồi khỏi làm mặt đấy, đi luôn.

T.a: hi hi.

2 đứa tập vô quán bún bò hay ăn, rồi tới quán, dự là 9h sẽ đi coi phim, và nhờ cô V coi quán 1 chút.

lang thang trong quán tới 8h bất ngờ nhìn ra cửa quán, chiếc xe quen thuộc, em chạy ra ngay lập tức, xe của 2 xếp nhà em.

ra tới quán thì mẹ bước xuống xe, em chạy tới ôm sau lưng mẹ. "ây da, nhớ quá đi."

Mẹ: cha bố anh tới không lên thì cũng không về.

Em: trời làm như con ở không hok bằng.

Mẹ: khỏi, làm như tui hông biết mấy người, ở trên này có người con hơn tui mà, đi chơi bỏ quán không mà.

Em: ai mà hơn mẹ của con được, zô mẹ zô mẹ, ba mẹ ăn sáng chưa.

Mẹ: ăn rồi.

Ba cất xe xong cung đi vô chon cái bàn gần quầy ngồi.

Em: ủa mà ba mẹ nay lên đây làm gì dạ.

Mẹ: quan tâm làm gì, quan tâm người yêu mấy người kia.

Em: hi mẹ cứ vậy.

T.a ngồi quầy cũng chạy ra chào ba mẹ, mẹ em kêu ngồi chơi nhưng mà quán đang đông nên không được nên T.a đi vô luôn.

Mẹ: thích ha, nay có người chăm trắng trẻo, mập mập quá ha.

Ba: vậy mới là con dâu tui, ai như bà hồi xưa để tui ôm tong ốm teo, đen xì lì.

sau câu nói đấy thì ba la oái oái, vì bị mẹ nhéo.

Em: ba mẹ lên thích ghê, đang tính đi coi phim mà không có ai coi quán.

Ba: đẹp mày xúi tao với mẹ mày đi công chuyện giờ, ở đó mà canh quán cho mày.

Em: za vậy thôi để con nhờ cô V.

Ba: ừm koi nhờ cô vân, canh quán tới chiều luôn đi.

Em: sao được ba trưa con đi học mà.

Ba: ưk vậy thôi.

Ba: Ba nói cái này, mấy bữa ba mẹ lên đây, là đi mua nhà trên này. nay lên nhận nhà. con coi sắp xếp mà chuyển quá đó.

Em: trời mua chi ba, con ở nhà cô chú được mà.

Ba: mua cho mày cưới vợ chứ gì.

Mẹ em thì cười ngó T.a

Mẹ: ở hoài đâu có được con. rồi còn đi làm nữa, vợ con nữa. rồi hết năm con bé ba cũng lên đây học mà.

Em: nhà ở đâu ba.

Ba: cũng gần đây. Địa chỉ abcxyz.....

Ba: 1 phòng khách. 1 bếp 3 phòng ngủ, 1 phòng thờ. 1 phòng làm việc. có tầng hầm để xe.

Em: gì mà rộng vậy..... con ở có mình, sao dọn dẹp nổi. ~.~

Ba: lo dọn dẹp sạch sẽ. ba mẹ lên mà ở dơ là xách vali ra ngoài mà ở.

rồi ba đi ra ngoài xe. lấy vô mấy cái ổ khóa. đưa em mỗi cái 1 chìa.

Ba: người ta dọn đi rồi đó. coi mà dọn vô.

rồi mẹ mở túi lấy đưa em 1 cọc tiền. 300tr coi mà đi mua vật dụng nhà cửa rồi sắm tết luôn đi. "nhớ lấy hoa đơn cho tui kiểm tra nha ông tướng."

hự 300tr đủ không trời.bàn ghế, tủ lạnh, tivi cung phải 2 cái. bếp, nồi..... trời trời. ko biết tính sao. tính em thì ko sai thôi sai là phải hàng tốt.

tính sơ sơ em nghĩ không đủ quá. thôi cái gì cần thiết mua trước, còn dư thì tính tiếp. thiếu thì cày mà mua chứ sao giờ. ba mẹ đã lo cho tới thế.

Mẹ: rồi nhá, nhà cửa coi như xong xuôi cho anh nhá. lo đi làm mà nuôi thân. rồi vợ con. lười thì lo mà cưới sớm đi.

Em: người ta còn đi học mà mẹ.

Mẹ: bộ đi học cưới không được à. khi nào học xong tính con cái.

Em: con mới quen mà mẹ.

Mẹ: tìm hiểu cho kỹ vào. không là khổ cả đời con ạ.

Ba: như tao nè.....

Mẹ nhìn ba lờm: khổ hay sướng anh

Ba: sướng sướng.....

..... ngồi nói chuyện dạn dò 1 lúc rồi ba mẹ em cũng đi. t.a đi ra chào ba mẹ rồi đi vào với em

T.a: có chuyện gì mà ba mẹ đưa anh nhiều tiền vậy.

Em: ba mẹ quang anh ra đường rồi. không lo cho anh nữa.

bỗng dưng.....

Em: con nghe ba. ra đây ra cổng nhanh.

Em chạy ra tưởng gì mẹ kêu. đưa chìa khóa nhà hồi nãy đây. em đưa mẹ rồi mẹ đưa em nguyên trùm chìa khóa nãy ba cầm. nhà của anh mà. ba mẹ lấy nhiều chìa khóa chi.

rồi ba mẹ cũng đi. em đi vô.

T.a: là sao em không hiểu.

Em: thôi em vô kêu cô vân canh quán đi mình đi qua đây coi cái này rồi đi coi phim luôn. à về nhà cô cất tiền đã.

T.a: dạ anh đợi em chút.

T.a đi vô thì hạnh cũng từ ngoài cổng bước vào.

Hạnh: anh..... và nụ cười tỏa nắng.

Em: ùm, rồi em đi vô quây, lấy giỏ sách của T.a vào áo khoác.

Hạnh: anh với chị t.a đi đâu vậy.

Em: anh chỉ đi đây tí.

Hạnh: em đi với được hông.

Em: không.

T.a bước ra cùng cô vân, em dặn dò mọi thứ rồi nắm tay T.a đi ra, hạnh thì buồn, dù sao cũng không muốn hạnh biết nhà mới.

em chở t.a về nhà cô cát tiên rồi chạy qua địa chỉ ba cho.

Em: đi qua nhà mới, ba mẹ mới mua nhà trên này kêu anh dọn qua, năm sau bé ba nó lên đây học đại học, ở đây luôn.

T.a: thích vậy, vậy là qua nhà anh chơi khỏi ngại cô chú.

Em: hay ha, mà em nè em có yêu anh thật không.

T.a: sao hỏi vậy, yêu a nhiều lắm.

Em: hề hề vậy cuối tuần coi qua phụ anh dọn nhà nhé, chứ anh dọn không nổi.

T.a: hay qua ha..... rồi T.a cắn vai em 1 cái.

T.a: chỉ biết lợi dụng.

Em: anh còn lợi dụng nhiều thứ lắm nhá hề hề.

T.a: anh dám giết chết.

Em: nghĩ gì đó, biết lợi dụng gì mà giết anh.

T.a: hừ không nc với anh nữa.....

qua tới nơi, em với T.a bất ngờ vì sự đồ sộ của cái nhà, phải nói là thiết kế đẹp, đúng chuẩn em thích, em không tả vì dễ lộ info.....

Em: rộng ha em.

T.a: ùm hèn gì dụ em qua dọn nhà.

Em: ba mẹ kêu cưới vợ sớm đi đây.

T.a: nhìn em, cưới ai.

Em: em chứ ai, he he.

T.a: tưởng ba mẹ chăm con dâu nào rồi, hừ.

Em: tiền này là ba mẹ kêu anh đi mua đồ đạc.

T.a: anh tính khi nào dọn qua.

em: không biết nữa, đề đt hỏi mẹ coi có phải coi ngày gì không.

T.a: ùm, anh sướng ghê.

Em: sướng gì, thì ba mẹ làm cũng chỉ để lo cho 2 anh em thôi mà, với lại a ngoan thế này, ba mẹ đâu có lo anh quậy phá hề hề.

T.a: chưa biết à, nhìn anh nghi lắm, cái mỏ chu chu, ra nữa chứ.

em chụp người T.a giữ 2 bên má cắn 1 phát vô cái mỡ chu chu. =)) cắn cũng nhẹ nhá mấy thím. t.a đẩy em ra mặt đỏ bừng. "đau....." em cười hề hề. rồi 1 nụ hôn thật sự.

Đi 1 vòng xem xét bàn luận mua đồ để đâu ở đâu cái gì. em lấy đt ghi ra đầy đủ. rồi 2 đứa phóng đi coi phim. lên rạp đúng 5 phút nữa có xuất chiều. mua 2 vé. em kêu mua nữa ăn bắp ha. T.a không chịu.

T.a: anh muốn ăn thì mua, chứ em không uống ăn gì đâu.

Em cũng không thích nên thôi vô không coi vậy.

phim Cô dâu đại chiến 2. xem cũng mắc cười. mà từ đầu đến cuối phim. em cười là bị nheo. ~.~ kèm theo câu nói. con trai mấy người khoái vậy lắm chứ gì. nào là lẳng nhăng. này nọ.

) đến cuối phim thì. Đúng thể loại Gấu Cờ hó của anh em voz chúng mình hay bàn tán. =)) mặt T.a thì đỏ lừ. kêu phim vớ vẩn. con gái ai lại như vậy. rồi 2 đứa đi ăn rồi về quán để em còn chuẩn bị đi học.....

chiều về..... em ghé quán thì T.a cũng về rồi. trưa vắng nên những ngày đi học T.a về lúc 2h thì cô vẫn coi quán giùm. bữa nào húng thì nàng ở lại tới khi em về. em lấy đt gọi cho mẹ hỏi coi có phải coi ngày hay cúng gì không.

Me: sao con trai.

Em: ba mẹ về dưới chưa.

Me: rồi con.

Em: mà dọn về nhà có phải coi ngày, hay cúng gì không mẹ.

Me: giỏi ha biết mấy cái đó luôn.

Em: con mẹ mà.

Me: ba mẹ cúng rồi. con cứ chuyên vô đi.

Me: còn bàn thờ ông địa với ông bà thì để ba mẹ lo nghe chưa.

Em: dạ.

Me: coi tối nay đi mua đồ đi.

Em: dạ thôi, trưa mai vắng khách con với T.a đi mua.

Me: cung vợ quá ha, chờ đi chọn đồ cưới à.

Em: ày tạm bợ.

Me: anh thì giỏi rồi, mà con bé hạnh ấy là thế nào.

Em: đó người khi mẹ hỏi bé hạnh.

Em: sao mẹ biết bé hạnh.

Me: trưa mẹ với ba về quán thì nó vô. con bé cũng ngoan hiền.

Em: con đang nhưc đầu nè. rồi em kể cho mẹ nghe đầu đuôi.

Me: anh hay quá ha, làm khô con người ta vừa vừa thôi. giờ anh tính thế nào. bơ kiêu đây đâu có được. tội con bé lắm.

Em: con biết làm gì đâu. con không muốn T.a buồn.

Me: để đó tui tính cho. hay bà lớn bà nhỏ nhé. rồi mẹ cười hí hí qua điện thoại.

Em: bậy bạ.

Me: con bé nó yêu mày vậy mà. được nó phúc đấy con ạ.

EM: nhưng mà con yêu T.a mà. mẹ biết trước đây con sao mà.

..... vậy là ngày mai không có cháp nhà mấy thím..... mai 2 vợ chồng mình lo cho tổ ấm đây hè hè.

chập sớm..... giờ ngồi chơi với T.a đây. cháp này gõ lúc chiều tới lúc T.a quá. nãy giờ kêu học bài ôm laptop vô 1 góc ngồi gõ. giờ ra ôm T.a đây. hề hề

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

dọn nhà.

tối hôm đấy về cô chú hỏi khi nào chuyển qua kia.

Em: dạ mai con dọn luôn tranh thủ cuối năm, dọn 1 lần luôn. giờ nghỉ được chứ giáp tết sao nghỉ mà dọn được.

Chú: ừ. coi tính toán cho kỹ vào.

Cô: hay nhờ bên đó cho mượn đi, ở đây với cô chú đang vui.

Em: dạ thôi con chuyển qua kia cưới vợ mà. ở với cô chú ế chết.

Cô: ờ thì ra ở đây có người ở nhà không dất em nào về sơ mui được gì nên mới chuyển đi chứ gì.

Em: ày nhà nghỉ đầy ra đấy hà hà.

Cô: mày ngon.

Em: chủ nhật con làm cơm cô chú qua ăn nha.

Cô: thế có cần qua phụ gì không.

Em: da thôi. tối giờ con đánh xe qua thỉnh cô chú đi soi cổ thôi. hề hề.

Cô: ừm rồi cô chú ôm tay nhau đi lên lầu. 2 ông bà này con teen lắm)

thế là tối tắm rửa ngủ nghỉ sớm để còn mai chinh chiến. lên giường thì nt cho mấy cu nhóc trên lớp qua dọn phụ. rồi cn qua nhậu chú nào cũng xồn xồn.

nt chúc T.a ngủ ngon rồi em cũng đi vào côi mộng.....

sáng sớm T.a gọi dt liên hồi. dậy dậy đi chợ rồi còn về dọn dẹp.

Em: ày sớm mà. dọn trễ tí có sao đâu. ngủ tí đã có sức làm.

T.a: có dậy không thì bảo. muốn gì.

Em: dạ dạ

vệ sinh cá nhân. tè ị đủ kiểu xong đánh xe qua nhà T.a. nay đi xe kia còn dễ bề dọn dẹp. chạy ra chợ vòng vòng ở ngoài mua mấy cái chậu rồi rồi cây lau nhà. nước lau kính. đủ thứ.

về tới em với T.a dọn cái chỗ để xe trước, có gì còn đánh xe vào chứ để ngoài này bay 2 cái kính có mà khóc nhè.....

vứt mấy thứ không cần thiết của chủ nhà cũ để lại. lau chùi dưới đó sạch sẽ, nói ra thì cũng không đơ gì nhiều chủ yếu là lau lại cho nó mới ra thôi. xong em đánh xe vô. đóng cửa hầm để xe. xong cả 2 rửa tay, rồi qua quán gần đó ăn sáng. lúc đấy cung 7h30 rồi.

em với T.a chọn 1 bàn còn trống rồi vào. quán này bán hu tiu bún phở đủ cả. cũng đông người ăn. Cô chủ quán đi ra.

CQ: ủa 2 con mới chuyển đến hả. vợ chồng mới cưới à. còn trẻ mà mua nhà to quá ta.

Em: dạ co cho con 2 tô bún bò.

chủ quán nấu ở đây chỉ đi thu tiền còn lại có người múc và bung bê.

CQ: ừ để cô kêu tụi nó làm. cưới mà sao không đeo nhẫn.

Em: cười. dạ để xúi tui con đi mua.

CQ: thằng quỷ này, cô thích mày rồi đó. cô cười.

T.a chỉ biết người cười đỏ mặt. ngồi đợi 1 xúi thì có người bùng ra 2 tồ. 2 đứa ăn xong T.a ngồi uống nước, em móc đt huy động mấy ku kia. mà gọi thằng nào cũng đang giọng ngái ngủ. nửa tiếng sau. tui nó tới. đứa nào cũng ồ à ừ ừ, khi thấy T.a đi từ trong nhà ra với em.

Son: phu nhân anh Hoàng à.

Quang: đủ đủ, vậy mà lên trường của gái âm âm. vậy thì mấy em biết thất vọng chết.

Tuấn: chị gì đó oi có em gái không chị. đủ kiểu em

.....

Phân công cho mấy dọn từ trên lầu xuống từ từ. xong tầng nào là lau rửa xong đẩy hết cái dơ xuống dưới nhà. rồi khiêng bỏ mấy cái đồ cũ chủ nhà không sai ra ngoài hết luôn. vì trong nhà trống không nên xịt nước rồi lau từ trên xuống. chả quan tâm em gì hết.) giờ mới để ý còn mấy cái máy lạnh chắc ba mẹ mua luôn chứ để người ta chuyển đi thì nhìn nhà lũng lổ kỳ. dù sao máy cũng còn mới. đứa nào cũng ướt từ đầu đến chân. cũng may T.a nay dọn nhà nên mặc áo thun đen, quần đùi không thì hông mất hết. mà vì thế tôn lên cái chân trắng bóc. đã thế còn dính nước thêm chết được =)) hề hề.

trong nhà chúng nó còn kiểm trẻ không quậy, sợ xịt nước lung tung chập điện thì đi theo ông bà ăn tết hết cả đám. nhưng trong nhà xong hết thì tới ngoài sân. ai đi qua cũng phải lắc đầu. xịt nước là hết đánh đập đủ thứ kiểu. t.a Đứng trong nhà nhìn ra chỉ cười híp hết cả mắt.

có mấy bác hàng xóm qua, làm quen hàng xóm mới đứng xem cũng chỉ có cười, em cũng lại chào hỏi rồi thôi. làm tới trưa cũng xong mấy ku kia phần về hết em với T.a đứng nhìn nhau. người ướt hết không có xe máy nữa. thế là lòi đờ ra gọi 2 thằng trong đám hỏi này quay lại mượn nó cái xe. nó hỏi sang qua bằng gì. em kêu chú chở. tại dưới hầm để xe nhưng mà em bấm cửa rồi, cũng khóa cửa lên phía trong nhà. tui nó hỏi thì em kêu sáng sớm dọn rồi.

em chở T.a về nhà thay đồ.

T.a: mấy bạn đó quậy thiệt.

Em: ày nó thua em 3 tuổi mà. bạn gì cứ chỉ em với tui nó.

T.a: um, mà mấy đứa quay kinh. làm em đập mông mấy lần.

Em: đâu chỗ nào xem cái. T.a giờ ít nhéo lắm mấy thím toàn chơi cấn. ~.~

T.a: đồ dè xòm.

Em: hề hề.vô tắm thay đồ đi xiu a qua đi ăn rồi đi mua đồ.

T.a: ừm. mà anh nè, Hạnh không biết anh chuyển qua đây à.

Em: ừm chả ai biết ngoài cô chú, em với đám bạn trên lớp.

T.a: ừm mà anh tính sao.

Em: sao gì cứ vậy thôi. không biết đỡ phiền hề hề.

tới nhà T.a xuống hôn phốt lên má em phất, đang nóng mà mát hết cả người. rồi T.a chạy vô nhà.

về nhà tắm rửa xong dọn dẹp phòng, dàn máy tính với mấy cặp loa. quần áo. xong chạy qua nhà cu nãy mượn xe, kêu nó chở về nhà em. nó lèm bèm

em: mai mày nhậu chết với tao.

Tuấn: em mà sợ huynh à.

Em: ờ này ngon. rồi nó hỏi sao quen T.a này nọ. trước tui nó vô quán cũng ngồi phía ngoài gặp chắt gặp rồi mà tui nó đâu có biết em với T.a quen nhau.

tới nhà, em xuống xe cảm ơn nó tiếng rồi nó phóng đi. em bấm mở cửa hầm rồi đánh xe lên, xong đóng cổng lại. rồi đi được 1 khúc thì Thằng tuấn chạy xong xong Gõ kính xe. dm thằng này thâm vãi.

Xong nó cười tăng ga phọt thẳng. tới nhà T.a thì em gọi đt kêu T.a xuống. xong gọi đt cho thằng tuấn.

Em: Đm ngậm mồn lại nghe mày.

Tuấn: ông anh có xe mà dẫu kỹ thế. xe hụi nữa chứ.

Em: đm xe nhà tao, tao làm gì có tiền. đừng có bép xép anh không thích.

Tuấn: rồi em biết rồi. ông anh sống như bác hồ VL ra.

Em: cút anh đi ăn với chị.

Tuấn: ngon. có em nào giới thiệu em đi. thấy anh vậy ham quá.

Em: để đây tao kiếm cho con vừa lé vừa hô.

xong em cúp máy khi T.a ra tới nơi.

T.a: đi anh.

Em: ăn gì đây.

T.a: com gà xối mỡ đi.

rồi T.a chỉ em tới quán com, đi vào thì đt rung. chú gọi.

Em: con nghe nè chú.

Chú: ừ dọn nhà tới đâu rồi. mua sắm gì chưa.

Em: giờ con đang đi ăn rồi tính đi mua đồ nè chú.

Chú: ừ, khỏi mua giường với tủ, bàn ghế, với bàn làm việc. chiều 3h về nhà, chú cho xe chở qua. giường với bộ bàn ghế trước. rồi có người đo làm bàn làm việc với, tủ kệ bếp để chú lo hết cho. coi như quà cưới nha mày. đám cưới tao không có đi gì nữa đâu à.

Em: con có cưới đâu mà quà cưới. lúc này em cũng ngạc nhiên, cũng tính xú qua bên chú coi rồi mua. ai dè chú cho hết =)). chú em làm bên trang trí nội thất nhá, chuyên đồ gỗ.

Em: cô biết không chú.

Chú: cô mày kêu đây chứ tao đâu có ngu dừ vậy. " cô là dâu chứ cô thương em lắm"

Em: vậy ra chú nói cô ngu à.

Chú: mày liệu hồn. tao cho mày cái giường cùi, động phòng gãy giường ráng chịu.

Em: hề hề mà mầu mã sao. xú con qua lựa giường nhá. con bàn ghế sao cũng đc.

chú: mày chú tâm mỗi cái giường mày.

Em: hề hề.

rồi chú cúp máy. em đi vào T.a đã kêu sẵn 2 đĩa com.

T.a: ai gọi vậy anh.

Em: chú gọi, nói khỏi mua giường tủ bàn ghế kệ bếp. chú cho. xú qua bên đó coi. =))

T.a: đã dạ. vậy xú qua đó coi trước đi rồi đi mua đồ.

em: ừm.

Ấn xong 2 đũa tính tiền rồi phóng qua bên showroom của chú. gửi xe xong đi vào. có 2 em nhân viên ra tiếp.

Em: anh N đâu em.

NV: dạ anh N trên lầu anh.

Em: ừm để anh xem cái xú gọi anh xuống đây giùm anh.

NV: dạ. a chị cần gì để tụi em tư vấn.

Em: thôi khỏi để anh koi. rồi anh báo cho.

em với T.a đi 1 vòng ngắm ngía đủ kiểu cũng chọn được cái bàn để tivi ưng ý. rồi chọn bộ sofa để phòng khách cho rẻ, với lại em thích, hơn là bộ bàn ghế gỗ to đùng, ngồi chả thoải mái tí nào.

AN: H đi chọn đồ cưới vk à.

Em: dạ cưới anh oi. ba mẹ thèm cháu. T.a nhéo em. chắc tại có người nên không để em ra cần.

AN:suróng ghê chọn được gì rồi.

Em chỉ anh N xong. anh nói chú kêu chờ qua em bộ bàn ghế gỗ kia kia.

Emthôi thôi em thích vậy hơn, mấy cái kia như ông bà già. em không thích đâu. không thoải mái. em thích cái gì thoải mái phè ra ngủ được luôn hề hề.

AN: sợ chú luôn. cái kia gặp mấy lần bộ này đây chú xem mà quyết.

Em: da thôi, em lấy cái này thôi.

em với T.a ra quầy anh n dặn mấy nhân viên rồi đưa em cái quyển mẫu để chọn giường.

a N hỏi T.a: thế 2 đứa tính khi nào cưới thế.

T.a: dạ..... mặt ngơ ngơ.

Em: khi nào cưới quên anh sao được.

AN: cười cười. xong em và T.a ghé nguyên kim, với phan khang xem máy thứ. chọn rồi hẹn người ta 3h30 giao hàng.mua cũng khá nhiều thứ. 2 cái tivi với dàn âm thanh mà gả hết 100tr. rồi tủ lạnh lò vi sóng máy giặt, đủ thứ. xong ghé siu thị mua mấy vật dụng cần thiết vác lên xe xong về nhà. mang đồ vô phòng khách để rồi vòng về nhà cô chú em dọn qua. khổ nhất dàn máy vi tính. 3 cái màn hình với cái thùng máy.rồi gói chẵn. quần áo. xong chở về nhà.

cái gì để ở phòng nào thì đem về phòng đó.

cuối cùng cũng xong. T.a thì lẩn ra giữa nhà ngủ. vì chưa có quạt, mà máy này cũng mát nên T.a ngủ thấy cũng ngon. em bỏ ra ngoài công ngõ. lúc này cũng 3h rồi. đang đứng ngó ngắm xe cộ, cầm đt lướt lướt. thì nghe tiếng mở cổng nhà kế bên. em ngó qua thì thấy..... có con bé đang dắt xe ra ngoài. em nhìn cười gật đầu chào, nó cũng cười gật đầu chào.

Gái: anh mới chuyển tới à.

Em: ừm, a mới chuyển tới. hàng xóm của em nhà.

Gái: hi, sáng mấy anh giỡn vui ghê. con bé này không đi học ờ trời.

Em: ủa em không đi học à.

Gái: dạ không, nay em không đi học.

Em: em học lớp mấy

Gái: da em học năm 2 rồi anh.

Em: trời anh tưởng em học cấp 3 chứ.

Gái: nhìn em con nít lắm à. làm mặt giận.

Em: có đâu tai em trẻ ấy àm. đi đâu không đi đi đứng đó trẻ giờ.

Gái: em tính đi mua đồ thôi ấy mà.

Em: ừ.

Em: à mà nhà em có wifi không. anh dò thấy nè kiti đúng hông, cho anh mượn sài đỡ mấy bữa đi.

Gái: dạ. password

Em:ha

Gái: dạ là Password.

Em: này cũng đang tính thử.

Gái: thôi anh gọi kéo mạng làm gì cứ sai với em đi.

Em: kỳ lắm, a sai đỡ mấy bữa thôi. với lại tối anh chơi game, em sai lag anh chơi hồng được đâu.

Gái: em cũng ít sai mà. lướt web không à.

Em: thôi, được rồi không sao đâu.

Em: mà mai em có nhà không.

Gái: dạ có.

Em: tối mai có gì qua nhà a ăn cơm. tối ba mẹ em có nhà không anh qua mời.

Gái: dạ có.

Em: ừm.

Gái: ủa mà anh ở đây có 1 mình à.

Em: ừm. a đi làm trên này.

Gái: vậy chị kia bạn gái anh hả.

Em: ừ bạn gái anh, nay dọn nhà mệt nằm lăn ra đó ngủ rồi.

Gái: hi hi. thôi em đi có gì tối, ra công hóng mát nc típ.

Em: tối anh đi làm rồi. khuya mới về. thôi mai gặp.

thôi tiện nhà kế bên có người em qua mời luôn. vô thay bộ đồ dài rồi qua nhà kế bên bấm chuông.

cổ bác gái ra mở cửa.

Bác gái: có gì không con.

Em: dạ, con chào bác. con mới chuyển nhà tới khu phố mình, mai con làm cơm con mời bác với gia đình qua ăn cơm với con cho vui, để con ra mắt ạ.

bác gái: à, con vô nhà ngồi chơi.

Vô nhà ngồi thì bác gái rót nước mời.

Bác gái: đợi bác trai xiu bác đang chăm mấy con chim đằng sau.

Em: dạ. ngồi 1 lúc thì bác Trai lên.

em: dạ con chào bác, con tên Hoàng con mới chuyển nhà tới kế bên nhà mình. mai con làm cơm 2 bác qua ăn cơm với con cho vui ạ. con chuyên qua đây ở có 1 mình, có gì con nhờ 2 bác chỉ dạy ạ.

Bác Trai: ừ sáng bác cũng thấy rồi. ừ có gì mai 2 bác qua.

Em: dạ nhà mình con ai. 2 bác nói qua ăn luôn cho vui ạ.

Bác Gái: có 2 bác sống ở đây thôi à. con cái nó đi làm có gia đình hết rồi. tối tối tui nó về đây chơi rồi ai lại về nhà nấy.

Em: dạ.

đang ngồi chơi thì T.a gọi đt. em xin phép 2 bác nghe đt.

Em: sao em.

T.a: anh đâu rồi, sao không ở nhà. người ta chờ đồ tới kìa.

Em: ừ anh bên nhà hàng xóm. anh về giờ á.

rồi em cúp máy xin phép 2 bác về để đem đồ vô. 2 bác nói có cần phụ gì không. em nói có người bên vận chuyển hết rồi. em xin phép về. về nhà thì thấy anh N đứng đó rồi.

AN: nhà To dữ chú em. nhất chú rồi.

Em: nhà ba mẹ chứ nhà em đâu.

anh đi vô nhà coi sơ xong ra kêu mấy người chạy xe máy theo đem đồ vào. đúng là có chú có khác.) không phải bụng bẻ chứ, mấy cái này có mà bụng còng cả lưng.

không giường lên phòng ngủ có người ráp vô, rồi có sẵn nệm luôn mới ghê. vãi. đặt nệm đàng hoàng T.a thì xong xuôi thì T.a bọc ra nệm lại.

còn em ở dưới nhà koi bê cái bàn tivi xuống, rồi bộ ghế sofa đặt đúng chỗ. vậy là vẫn thiếu 1 bộ ở trên phòng làm việc. thôi để mai ranh đi koi rồi mua. em tính cái phòng làm việc là để dàn loa, với cái máy chiếu. với dàn máy tính, gần như cái phòng để giải trí thôi.

còn phòng khách để típ khách nên chỉ cần cái tivi với bộ bàn ghế là được.....

anh N với 2 anh nữa ra bếp đo đạc để làm kệ bếp. rồi tủ quần áo anh nam kêu mai anh cho người chở qua. chứ nãy tính chở qua mà chở không hết. tạm vậy đã. xong mấy anh về 1 lúc nữa thì xe của bên điện máy chở hàng qua. ráp tivi rồi test rồi tới dàn loa, máy chiếu. rồi vòi nước nóng. rồi tủ lạnh. bếp. xong hết mấy cái vô em quang hết xuống hầm để xe. mọi thứ coi như ổn, còn thiếu mấy thứ xiu ra mua..

ra mua ga. rồi gọi dt cho bên mạng, rồi cáp tivi. điện nước hình như ba mẹ sang tên qua ba mẹ rồi thì phải.

coi như ổn. xiu ra mua thêm mấy bộ chén bát để có khách ly tách. trà..... em và T.a đi mua nhanh mấy thứ còn thiếu xong cất khóa cửa cẩn thận, qua nhà 2 bác hàng xóm, em gọi là bác tư nhé. nhờ ngó nhà giùm vì em phải đi làm thường xuyên. T.a cũng chào hỏi 2 bác. em cho 2 bác số dt của em. em nhờ 2 bác ngó nhà giùm. vì nhà em ở có 1 mình, nên có ai tới hoặc vô nhà 2 bác cứ dt cho em. rồi em chở T.a về nhà, em ra quán để làm coi như ổn.... nhưng ra quán lại không ổn tí nào..... hự hự sai lầm.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Vì hôm đây là tối thứ 7 nên quán khá đông.....

em ra quán thì vẫn còn vắng vẻ. kiểm tra sổ sách sáng giờ rồi đi vòng vòng koi.

ra quán cũng nt với T.a thể này.

Em: nay mệt rồi ở nhà nghỉ đi. khỏi ra quán với anh.

T.a: ở nhà chán lắm. cũng nằm không à. ra đó chơi với anh.

Em: a đi làm chứ đi chơi à.

T.a: a làm gì đi zz chơi không.

Em: thôi ở nhà đi, ra mệt nhìn thương lắm.

T.a: đuổi em ở nhà lén phét với ai chứ gì.

Em: có đâu.

T.a: thì ra bàn tí rồi em về, mai coi nấu nướng sao chứ.

Em: um cũng được.

tầm 7h hơn thì Thấy P với L đi vào. nhìn e cười. e ra bàn ngồi chơi cũng chả có gì.

Em: 2 cô nướng mát tích đâu bữa giờ thế.

P: em thì quá trời.

L: em cũng vậy.

Em: ừm. mà cả 2 mai rảnh không.

L: chi anh. mượn mẫu nữa à. lần này là có tiền mẫu đảng hoàng nhà.

Em: ầy, bạn bè tính toán thấy sợ.

Em: mai mời đi ăn. không đi thôi.

L: đi chứ ngu sao không đi.

P: ầy vậy là tốt đó, còn nhớ tới em.

Em: vậy nha. mai 3h30 có mặt ở đó. xiu anh nhắn địa chỉ qua cho.

P: mà dịp gì mà rủ tụi em đi vậy.

Em: có gì đâu lâu lâu thèm nhậu nhẹt ầy mà.

L: ok anh.

1 xiu thì T.a tới. thấy T.a em cười rồi lấy thêm cái ghế nữa.

L: ghế hông. có chàng cái là quên tụi tao luôn con quý.

T.a: tao đi làm, có tụi mày quên tao thì có.

balabala 1 hồi toàn chuyện con gái.....

Em: à mai a rủ L với P qua luôn đó. có gì phụ em nấu nướng luôn.

L: gì nấu nướng gì đây anh, nãy anh rủ đi ăn mà.

Em: không làm có mà ăn à. =>) nói chứ mai a làm tết niên ở nhà. có gì qua bên nhà anh chơi. a làm mai cho vài ku. dễ chần dất.

L: đã zạ. ừ.

P: ủa tưởng anh ở nhà cô chú mà.

Em: hả, ừ nhà cô chú.

T.a: thôi đi ông tướng mai tụi nó qua cũng biết.

T.a: ba mẹ anh mới mua nhà trên này, để năm sau bé ba lên đây ở đi học luôn.

L: ù ôi sướng thế.

Em: ừ, mà 2 em kính tiếng thôi nhá, ở quán có 3 người biết thôi đấy.

Rồi em đứng lên đi zz coi quán.

.....

đang đứng nc với bác bảo vệ, phân công coi ai trực tết. tết quán cũng bán nên ai không làm được phải đăng ký để em sắp xếp.

thì có chiếc taxi tấp vào. hết cả hồn khi thấy ba bé hạnh ngồi đằng trước xe. bước xuống. đang ngó ngòì thì đằng sau. chị bé hạnh (lần đầu gặp) mẹ bé hạnh, em trai. rồi Hạnh. cả gia đình này đi đâu đây trời. lúc đấy em ước mình eo có ở quán. đã thế còn 3 bà 8 kia ngồi trong kia.

đứng hình hết mấy giây. em ra chào 2 bác ấy. bé hạnh gặp em thì cười tươi ôm tay chị hạnh.

Ba hạnh: ủa Hoàng cháu cũng ở đây à..... quan anh anh không ở đây ko lẽ ở đâu.

Em: dạ.

Chị hạnh: trời mặt hơi ngu đây à. (thì ra là cái bà chị hồi trước nhảy au chung)

Hạnh: anh đó chỉ.

Chị hạnh: nghe nó nói riết. giờ mới gặp.

Em: dạ (chả biết tuổi tác sao. nghe nói còn kém mình 1 tuổi.)

Chị hạnh: trời ngoan dữ.

rồi cả gia đình hạnh đi vào. T.a nhìn em với anh mắt, gì vậy anh. còn 2 má bên cạnh chắc nghĩ khách bình thường.

Em: dạ nhà mình cứ gọi nước, còn qua bên bạn con xú.

mẹ hạnh: ủa con có hẹn bạn ở đây à. (chắc hạnh không nói đây là quán của em)

Em: gần đầu. dạ.

rồi em đi qua bên T.a ngồi xuống. cả nhà hạnh nhìn em cứ lạ sao ấy, chắc tại tưởng em đi với 3 nàng xinh đẹp này.

T.a: gì vậy anh.

Em: trời ơi biết thế ở nhà. cai con bé kia không biết nó nghĩ cái gì. bực bội.

Linh: dụ gì vậy anh.

P: sao thế.

Em: ày kêu T.a kể cho nghe. nhức cả đầu.

em ngoắc nhỏ nhân viên kêu bàn nhà hạnh để đó anh tính.

Em: sao mấy chị em tính mai nấu nướng gì chưa. mai 2 em phụ T.a 1 tay nhá.

Em: thôi 3 người nc anh qua kia tiếp khách tí.

em đi qua bên bàn nhà hạnh. kéo ghế ngồi chơi

Em: nhà mình kêu nước hết chưa ạ.

Ba hạnh: rồi con. con uống gì kêu luôn đi.

Em: dạ thôi con uống nước trà được rồi bác.

Mẹ hạnh: uống đi con vô quán người ta uống trà không, kỳ hông con.

Em: dạ thôi không sao đâu bác.

Chị hạnh thì nhìn em cười cười.

Hạnh: ba mẹ cứ lo. quán của anh mà. (~~ hạnh nói 1 câu, cả nhà quay qua nhìn em bằng ánh mắt ngạc nhiên)

Ba hạnh: con giỏi ghê. mới có nhiều đó tuổi mà, có cả quán lớn vậy luôn rồi.

chả phân bua làm gì. nên em chỉ gần đầu cười.

rồi ba hạnh hỏi đủ thứ. hạnh cứ nhìn em cười cười. thật sự tối hôm đó em thấy hạnh cứ giả tạo thế nào ấy sau nụ cười đó.

chị Hạnh: mà nhìn Hoàng quen quen nha. hông biết gặp ở đâu rồi.

Em: chắc người giống người thôi.

mẹ hạnh hỏi 1 câu khiến em chột dạ lúc đấy.

Mẹ hạnh: thế chuyện của con với hạnh như nào. để 2 bác biết.

(lúc đấy em nghĩ cơ hội đến rồi, thôi thì bài ngửa luôn. dù gì có ba mẹ hạnh ở đây nói rõ luôn, khỏi mất công)

Em: da chuyện gì bác, con với bé hạnh có chuyện gì đâu.

hạnh: im lặng.

Em: con coi bé hạnh như em gái con thôi 2 bác ạ. 2 bác đừng hiểu lầm. con có bạn gái rồi. da để con gọi cô ấy qua chào 2 bác.

em nhìn qua bàn T.a thì T.a đang nhìn em. nên em ngoắc lại. T.a đứng dậy đi lại bạn em, cười cũng rất tươi.

T.a: con chào 2 bác. "gật đầu chào ba mẹ hạnh."

Em: dạ đây là T.a bạn gái con. con với t.a coi bé hạnh như em gái thôi 2 bác đừng hiểu lầm ạ.

Em: con đây là ba mẹ bé hạnh, đây là chị và em trai bé hạnh.

Ba hạnh: cười. ngồi chơi đi con.

T.a: dạ

mẹ bé hạnh có vẻ gì đó nhìn em suy tư. cả chị 2 bé hạnh cũng vậy.

cuộc nói chuyện vẫn xoay quanh học hành gia đình với đặc sản dưới bậc liêu. 1 lúc thì T.a xin phép về bàn để bàn công chuyện với bạn.

em lấy dt nt cho hạnh. "anh cũng nói rõ với em rồi mà, em đừng đặt a vào những tình thế khó xử chứ. a không thích thế đâu, hay em muốn a xa lánh em luôn."

hạnh đọc tn xong cũng không tl gì. đang ngồi thì dt có tn.

Na: em ngồi bên này qua đây ngồi chơi xù anh. (cái đệt tối nay là tối gì vậy trời) thế là em xin phép qua bên bàn của bạn. em mới tới.

Ba hạnh: ừ con đi đi. công việc của con mà.

rồi em đứng lên ngó thấy na ngồi với 2 người con gái nữa.

em lại gần, Na ngồi với 1 chị trông lớn tuổi. và 1 người nữa chắc ngang tuổi Na mập mập.

em gật đầu chào rồi. na giới thiệu.

Na: đây là hoàng bạn trai cũ của em đó mấy chị.

Na: còn đây là chị X. con đây là Loan mập. đồng nghiệp với em.

nói chuyện bala mà đúng con mập kia nc mắc cười, cứ đề chuyện tình cảm cũ rằm nc. vợ vẫn em ngồi 1 lúc thì cũng chuồn luôn. về bàn t.a cho lạnh.

P: nhiều gái quá ta.

L: đào hoa là cái nghiệp nha anh.

Em: trời trời. a là hơi bị chung thủy nhá, P nhờ =>) em nói móc P.

P: vâng tui biết anh chung thủy. rồi nghe răng cười.

Em: ờ con em này láo. nc tui với anh mày à.

P: vâng anh 2. mà anh 2 trả tiền nước này nhá. anh mà.

Em: đang nghèo mà. tết này chết đói đây

T.a: khỏi trả anh. 2 đứa này không trả cứ kêu bảo vệ gông cổ chúng nó lại. =>) vợ anh có khác há há há.

L: ơ con này có trai, rồi giờ phản bội à.

t.a: hội không có luật cấm bệnh vực bạn trai nhé 2 bạn.

P: thôi L ạ, con này nó đại trai. chị em mình thông cảm

em ngán ngẩm vái 3 mụ này.

1 lúc thì nhà hạnh về. em ra chào rồi đi vô lại ngồi chơi tới tận 10h30 3 mụ kia mới chịu về. T.a thì ở lại đợi em về chung luôn.

E: xiu đi về nhà với anh nha.

T.a: giờ này qua nhà a làm gì.

E: làm gì lúc đó biết.

T.a: đồ dê xòm em không vô. làm gì em.

Em: ko biết ai dê ai. mới nói vậy thôi đã kêu người ta dê. suy nghĩ em nhanh nhĩ. hâhhaha

T.a: chứ làm gì.

Em: về a cắt xe oto rồi chở a qua cô chú lấy xe máy chứ gì.

T.a: hi hi.

Em: ghê lắm nha.

T.a: ghê gì tin hông. giờ nắm đầm nhe răng trước mặt em.

Em: ghê lắm luôn.

..... tôi về cắt xe xong em và t.a qua nhà cô chú lấy xe. rồi phóng đi ăn. xong mới về.....

về nhà tắm rửa, xong em mở nhạc nhẹ trong phòng thưởng thức. rồi đi bộ ra ngoài ban công đứng ngắm. đang đứng phiêu cùng tiếng nhạc thì

Gái: Anh.....

Em quay qua thì gái cũng đang đứng bên ban công kế bên. không nhảy qua đc đâu nha mấy thím đừng xúi dại. nhảy là chết chắc. còn xa lắm khúc đây là cửa hầm để xe ở dưới mà.

EM: chưa ngủ à.

Gai: anh mới đi làm về à. em chưa ngủ dậy ra đóng cổng, thấy anh đứng trên này nên em ra đây nc với anh nè.

Em: ừ anh ngủ trễ lắm. à mà em tên gì.

Gái: em tên Ly. truc Ly.

Em: ừm anh tên hoàng.

Gái: em biết rồi. sáng mấy anh chửi nhau chí chóe.

Em: mà ba mẹ em ngủ chưa, anh đi làm quên mất qua mời ba mẹ em qua ăn cơm ngày mai rồi. em xuống nhắn ba mẹ giùm anh đi. mai qua nhà a ăn cơm nhà. mà nhà em mấy người.

Ly: dạ nhà em 4 người, mà anh 2 em đi nhật làm rồi.

Em: ừm.

Ly: mà anh làm gì mà về khuya quá dạ.

Em: à anh có quán cafe Tên abxyz ấy.

Ly: em cũng vô đó mấy lần sao không gặp anh ta.

Em: chắc em không để ý đó.

Ly: mà anh thích nghe nhạc này à.

Em: tùy thôi với lại tôi rồi mở nhạc này nhỏ nhỏ nghe thôi. mắc công mới tới đã bị mắng vón.

Ly: cười, anh hiền ghê.

Em: trời trời chưa biết đâu cô nương. đi ngủ đi. anh vô chơi game đây.

Ly: sang mai anh ở nhà chuẩn bị à. mai em qua ngó nhà với phụ anh làm cơm cho.

Em: ừ có gì qua phụ bạn gái anh. mà trưa mai rồi qua. sang mai anh đi công chuyện mua 1 số thứ đi chợ nữa.

Ly: dạ

.....

em nt với T.a "mai sáng em qua rước đi chợ rồi đi mua thêm 1 số thứ nữa....."

T.a kêu em đi ngủ sớm đi nay cũng mệt rồi. nên thôi cũng đi ngủ công nhận nay là 1 ngày mệt mỏi..... khỏi game gì cả.

nằm trên giường mà T.a bực ra. hãy ước gì em ở đây giờ này hè hè.....

tối đây thôi..... tôi về rảnh em làm chap nữa cho xong 2 ngày chuyển nhà..... không thì hẹn bữa khác nhé

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Sáng cn..... hôm đó.....

6h30..... reng reng reng.

Em: alo....

T.a: dậy đi anh. qua rước em. đi chợ nữa. đi sớm mua đồ ăn mới ngon.

Em: mua sáng cũng để tối chiều mà. ngon gì.

T.a: giờ có dậy không thì bảo, ~.~ rất là dữ

Em: dạ dạ dậy nè.

đánh răng rửa mặt thay đồ xong thì phóng qua ben nhà T.a. qua đến nói thì em đã đợi sẵn.

Em: có mời ba mẹ qua ăn luôn không em.

T.a: thôi kỳ lắm để mai mốt đi.

Em: uk sao cũng được.

rồi em với T.a đi ăn sáng, vẫn bún bò. hè em với t.a đa số sáng nào cũng ăn bún bò.

Ghé vô chợ gửi xe rồi em đi theo sách đồ cho t.a. phải nói là mệt. quá trời trời. mua thì mua lẹ, nhưng không đứng cò cè trả giá thấy khiếp luôn. mình thì sách nặng. lạnh thì lạnh mà mồ hôi đầm đìa.

đã thế nằng còn mua cái bánh vừa đi vừa ăn nữa mới ghê. khổ cho em. khát nước thấy bà luôn. quần thảo cái chợ cả tiếng đồng hồ, còn em như đi tập tạ.

T.A: ù ôi thương thế. lau lau mặt em. ngoan vậy chị thương ra đây chị mua nước cho uống. ~.~ T.a nhà em thế đẩy mấy thím chả vừa đâu.

ra lấy xe cũng được chai nước uống. chở về nhà em phê ra cái ghế nằm luôn. T.a nhìn em cười khúc khích.

Em: rụng tay rồi,

T.a: có thể đã than, còn làm khuôn vác cho em cả đời nha anh..... vừa xếp đồ vô tủ lạnh vừa nói.

Em: dạ.

T.a: rồi coi như đồ chiều nay là xong. giờ làm gì nữa anh.

Em: đi sắm tết nữa chứ gì. mấy thứ còn thiếu đó.

T.a: dạ.

Em: em thay đồ đi, rồi coi đi siu thị rồi qua bên chú siêu..... T.a có mang mấy bộ đồ qua nhà em để rồi nhá. có gì qua còn có cái thay cho thoải mái.

T.a: mặc vậy cũng được mà anh.

em: tùy sao cũng được. để vô cất xe lấy xe kia đi chở đồ cho dễ.

T.a: sao không ra chợ mua, vô siêu thị chi. rồi che miệng cười.

Em: ờ cô giờ lăm chiều lăm.

T.a: đi anh, anh lên thay đồ đi. mồ hôi gì quá trời thúi ùm.

Em: tại ai.

T.a: tại nhà ai. chịu tự nấu nướng nha ku.

Em: dạ thôi. chị đợi em xíu. ~.~

lên thay đồ rồi mở cửa hầm xe, chạy xe máy xuống rồi đánh con oooo lên. chạy xe ra đường gặp bác tư trai đang tưới mấy cái bụi cây. em gật đầu chào bác rồi nhấc lại vụ chiều qua nhà em ăn cơm. T.a khóa cửa nhà, cửa cổng, xong cũng chào bác tư rồi chui vô xe. 2 đứa em qua bên cửa hàng của chú.

AN: qua sớm thế chú.

Em: dạ. qua lấy thêm cái ghế sofa với cái bàn nữa anh.

AN: ừ.

Em: anh koi có cái ghế nào thoải mái với cái bàn thôi là được. 1 cái ghế dài thôi nha anh. em để trên phòng coi phim ấy mà. với cái bàn là được. koi tính tiền em luôn. xíu anh chở qua với cái tủ luôn.

AN: tiền gì để xíu tao nói chú mày cho. chứ 2 bộ sofa này không = cái bộ chú mày kêu đem qua cho mày đâu.

Em: dạ..... biết trước rồi mà, kệ cứ nói tính tiền cho oai. hề hề.

Em: à mà chiều anh rành qua em ăn cơm nha.

AN: chiều tao đi đám cưới thằng em rồi. khi khác đi.

Em: dạ. mà tầm 10h anh chở qua cho em được rồi. giờ em còn đi mua mấy thứ nữa.

AN: à thứ 4, anh chở qua cho thợ nó bắt dàn tủ bếp với cái bàn làm việc đó. có gì anh gọi cho.

Em: dạ vậy thôi em đi nha. T.a cũng chào anh N rồi đi qua siêu thị.

qua siêu thị mua 1 số thứ cần thiết. rồi mua thêm mấy thứ đồ ăn nữa. 1 thùng mì. ~.~ cũng may chú cho mấy cái kia chứ không số tiền mẹ đưa chắc chẳng còn gì. ai nói em ăn bám gia đình em chịu. nhà có 2 anh em thôi nên ba mẹ lo cho hết. nói chung là e quá ngoan nên ba mẹ quá thương hề hề.

T.a: anh coi còn thiếu gì không.

em: hay mua cái máy rửa chén em.

T.a: anh lười nó vừa vừa thôi. ở có 1 mình có mấy cái chén cũng không rửa được à.

Em: thì dồn lại 1 tuần rửa 1 lần.

T.a: kinh. bo tay anh. không mua cái đó. lo mà ăn xong thì rửa ngay. ở dơ chết với em.

Em: dạ.....

T.a: sướng quá sinh tật hứ.

T.a đi tới chỗ, mấy dụng cụ nhà bếp thấy t.a thích lắm.

Em: em lựa đi thích gì thì lấy, một còn nấu. chứ anh không biết mấy thứ này đâu à.

T.a chọn thêm cái nồi nướng gì đó thấy cũng quang cái trên tivi ấy.

Em: rồi còn thiếu gì không cô nướng.

T.a: em nghĩ đủ rồi. chiều thiếu gì anh chạy đi mua.

rồi 2 đứa tính tiền đi ra. đi ngang qua cái lotteria. t.a đứng lại, nhìn em cười cười tủm tỉm. lấy tay chỉ hình cái li kem. kem kẹo nỏ ấy mấy thím. mặt nũng nịu như mèo. chả cần nói em tiếng nào. em tự giác đi vào mua kem. nó như có ma thuật ấy. nhận li kem trên tay em cô nàng hồn nhiên nhảy tung tung rồi vừa đi vừa an có vẻ vui lắm. em thì đẩy cái xe toàn đồ là đồ.

ra cửa em đánh xe tới xếp đồ rồi lao về nhà. Trên xe T.a vừa ăn. vừa hát theo cái điệu nhạc trên xe. lâu lâu đút cho em 1 miếng tí xiu. kêu "ăn ít thôi hết kem của em" ~.~

về nhà 2 đứa lần vô xếp đồ. thế éo nào mà thiếu cái bàn anh. chả biết tính toán kiểu gì.

T.a: thôi để từ từ có mình anh chứ nhieu. chiều nay ngồi đất chứ ngồi bàn sao đủ. rồi một cũng có mình anh, ngồi ăn hoặc thêm em ngồi trên phòng khách là được rồi.

Em: ừ vậy thôi từ từ. tại nhà cũng khá rộng. tầng trệt là phòng khách đằng trước, với cái phòng bếp đằng sau + cái phong tắm. nên khá rộng rãi.

em đi ra phòng khách nằm trên ghế coi tivi. còn T.a thì soạn mấy thứ ở đằng sau. rồi ướp gì đó em cũng không biết. nằm xiu em ngủ lúc nào không hay.

lúc tỉnh dậy thấy T.a đang ngồi nghịch mũi em. gì vậy em. để im anh ngủ.

T.a: dậy ăn cơm nè.

Em: mấy giờ rồi.

T.a: 11h rồi còn gì. không ăn em ăn hết à.

Em: ủa người ta không chờ đồ tới à.

T.a: tới rồi khiêng lên mà anh ngủ như chết có biết gì đâu.

Em: ừm có vợ rồi, có khác sướng.

T.a: đỏ mặt..... em lấy tay kéo đầu t.a lại gần hôn lên má em ấy 1 cái.

Em: hay mình cưới em nhỉ.

T.a: nhìn em bằng anh mắt ngạc nhiên..... anh cầu hôn em đấy à.

Em: hỏi thế thôi. cưới thì cũng được, a dư sức nuôi em học xong. với lại mình cũng mới quen thôi. chẳng qua nghĩ tới tương lai chút ấy mà.

T.a: thôi xuống ăn cơm em dọn cơm rồi.

cuộc sống có gấu có khác. chả lo chả nghĩ. =))

ăn xong em bảo T.a lên lầu ngủ đi. anh ra quán cói chút xiu anh về. tầm 3h 2 con mắt kia nó qua đó. T.a ừm rồi lên thay bộ đồ bộ ở nhà. rồi leo lên giường bật quạt ngủ. nhìn cái mặt thương thấy sợ. em leo lên giường ngắm nàng. chả có gì bình yên hơn. T.a mỉm cười.

T.a: sao chưa đi đi.

Em: ngắm người xấu ngủ tí.

T.a: xấu mà ngắm làm gì.

em nheo cái mũi rồi chạy biến mất.....

ra quán lòng vòng tới tầm 1h hơn thì thấy Hạnh đi vào. em cung lõ lõ nhắc nhở mấy đứa nhân viên koi sắp trang trí quán đón tết.

bé hạnh chạy tới chỗ em. cầm tay lắc qua lắc lại.

Bé hạnh: anh làm gì đó. ra đây ra đây ngồi chơi với em. rồi kéo em lại cái bàn.

Em: Rồi chuyện gì.

Bé hạnh ngồi chơi hông được hả.

Em: anh đang bận mấy nay nhieu việc mà.

Bé hạnh: mấy nay đi đâu mà không ra quán.

Em: em điều tra anh đây à.

Bé hạnh: em hỏi thôi mà.

Em: ba mẹ em về dưới chưa. tối qua kỳ quá à. sao em không nói rõ cho ba mẹ biết.

Bé hạnh: thì em nói rõ rồi đó. nói anh là người em thương, là người em yêu.

Em: mà anh có yêu e đâu. kỳ cục.

Bé hạnh: em biết. nhưng em không muốn nghĩ vậy. em không biết mình sao nữa. chỉ cần ở bên anh vậy thôi. em không cần a phải quan tâm lo lắng em gì cả. mình em yêu, anh là đủ rồi. hôm qua mẹ có nc với em. mẹ cũng muốn nc riêng với anh. ba mẹ đi bình dương xuống nhà cô chú rồi. mai mới lên. chắc mẹ sang gặp anh đó.

Em: làm gì trời, anh đã nói rõ ràng là như vậy rồi. em thờ dài.....

em: em càng cứ như vậy, càng làm a sợ em thêm

Bé hạnh: chứ em phải làm sao giờ. tại anh hét đó, tại anh đó. em không biết đâu. hu hu hu.

cũng may trưa vắng khách, chứ ngồi đó khóc kỳ quá, như em làm gì có lỗi ấy.

Em: khóc cái gì. đừng làm a bức nha. tối qua a cũng nói rõ coi gia đình em rồi. anh không thích vậy đâu.

Bé Hạnh: anh oi, em không cần a quan tâm, lo lắng cho em. em chỉ muốn được ở bên anh hằng ngày thôi. anh cứ đối xử với em bình thường. chỉ cần bình thường thôi. đừng lạnh lùng với em. em sẽ xếp ở hàng chờ. nếu 1 ngày nào đó anh và chị T.a không đến được, thì cho e 1 cơ hội nha anh.

Em: vô ích thôi em à. anh không dễ yêu 1 người. a phải tìm hiểu kỹ lắm a với chị T.a mới đến với nhau. và chắc cũng sẽ đến cuối cuộc đời này.

Bé hạnh: hu hu hu. em phải làm sao.

em đứng dậy bỏ về nhà luôn. gọi Đt cho cô V ngó giùm con bé. lấy cho nó li sữa rồi em về nhà.

về nhà T.a vẫn ngủ. em lên lầu làm chận lol, rồi kêu T.a dậy chuẩn bị đi là vừa.

t.a: a về khi nào đấy.

Em: mới về thôi em. rửa mặt đi coi có gì thì anh phụ.

T.a: vậy em tắm cái đã cho thoải mái.

Em: ừm tắm đi. nằm trên giường mà nghe tiếng nước chảy nong hết cả người.

lấy đt, em gọi ĐT cho Trúc Ly.

Em: có nhà không em

Ly: dạ có.

Em: ừ qua nhà anh chờ nè.

Ly: dạ đợi em xíu.

Em: à nhớ nói ba mẹ chiều qua anh ăn cơm nha.

Ly: em nói rồi, giờ ba mẹ ngủ trưa rồi.

Em: ừ có gì chiều a qua mời.

em xuống phòng khách ngồi tí thì thấy Ly í ới ngoài cổng.

em ra mở cổng cho Ly vào. ngồi phòng khách em vô lấy ly nước.

Ly: trời nhà Anh đẹp thế.

Em: có gì đâu mà đẹp. cũng bt mà.

Ly: nhà to, mà toàn đồ mới.

Em: thì mới mua hết đó, chứ trước giờ làm gì có nhà.

T.a tắm xong đi xuống.

T.a: ai vậy anh, vừa đi trên lầu xuống vừa hỏi. chắc tưởng 2 mụ kia.

Em: à bé lý nhà hàng xóm. bữa anh gặp ngoài cổng, mời qua ăn cơm, nó kêu để nay nó qua phụ em.

T.a: chào ly ha. phiền ly quá.

Ly: có gì đâu chị.

Ly: trùi ơi bạn gái a hoàng có khác xinh quá.

T.a: em cứ khen vợ vắn. thôi vô bếp với chị. chứ cái ông này kêu phụ chị, mà chị nghĩ chả được tích sự gì đâu.

thấy tiếng bấm còi ngoài cổng ngó ra, thì 2 mụ kia tới. rồi âm thịnh dương suy.

em ra mở cổng rồi.

L: trời ơi nhà to quá. cái này là rửa mấy châu mới hết nha Anh yêu.

P: ự ôi, con T.a nó dọn qua đây ở rồi luôn quá.

chưa vô tới nhà thì 2 mụ ấy đã bỏ bỏ tới tận trong nhà nghe thấy.

Em: rồi thôi vô đi.

L: em đi koi nhà đã.

Ly: em cũng đi.

P: em nữa.

Em: này bé Ly hàng xóm.

P: ông đi đâu cũng thấy có gái. chả có mộng được nào.

Em: con này lão, nc với anh này thế à.

P: cười nham nhở rồi đi lên. lầu với đám kia.

L: từ nay mấy chị em ta, có chỗ tụ tập quây phá rồi.

P: duyệt, có căn cứ mới.

T.a: Hư hại gì tụi bay cứ bỏ tiền ra sửa là ok hết.

P: con này chỉ biết nghĩ tới mỗi anh hoàng thôi.

em mò zô phòng nằm luôn cho nó lành. để mấy mụ kia làm gì làm. bật quạt và ngủ. ở dưới nhà ai làm gì thì làm.

..... nay tới đây thôi mai ranh thì tiếp. lol tí đã

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

1 mình trong căn nhà to như thế này, anh lại nhớ em. không thuốc lá, cũng không cafe. a thèm cái vi đắng đó.

Anh không biết, anh nhớ em nhiều lắm bx của anh à. máy chiếu mờ, căn phòng tối tăm. anh lướt qua những tấm hình kỷ niệm của anh và em. Đáng lòng, uất hận. tại sao người con gái như thế lại, không đáng được hưởng HP.

Tôi viết những dòng này chỉ muốn lưu giữ lại những cảm xúc rất thật bị giờ. các bạn muốn hỏi. tại sao tôi hay thức khuya, đơn giản lắm. vì em muốn có 1 cảm giác 1 mình. lắng đọng ở đâu đó. như bx em cũng đang ở nơi đâu đó 1 mình.

Lướt qua từng tấm ảnh, nước mắt em cũng rơi, khi bắt gặp nụ cười ấy. ánh mắt ấy. mỗi lần như thế, em lại hỏi tại sao, tại sao..... em ngoan lắm, tốt bụng nữa. luôn giúp người..... có lần em nhặt được 1 con chim non. anh nói thôi không nuôi được đâu. em nhất quyết đem về, chăm nó từng chút một. những tấm hình em chăm con chim nhỏ..... tại sao ông trời lại lấy mất của tôi người con gái đó.... con chim đã sống rất lâu, nếu như mấy con kiến không bu lại thịt con chim của em. anh nghĩ chú chim ấy sẽ ở bên em suốt cuộc đời của nó..... em khóc, em ngồi chờ lũ kiến, mà em cũng không giết một con kiến nào cả..... 1 người con gái như thế có đáng không hả ông trời.

trích nhật ký

..... ngày tháng năm.....

Ck à. hôm nay em bị điểm kém. không phải em không học bài đâu. tại em học thuộc rồi, mà quên mất tiu câu đầu. cứ cố nhớ mà nó chả ra. thế là bị con 0. em tức lắm. tự nhiên mấy con chữ nó chạy trốn em. hức hức. em vừa về bàn thì lại nhớ ra. tức quá hứ hứ. em lấy cây bút chì gạch tùm lum xong về, bắt ck em ngồi xóa. hi hi thương ck ghê.....

..... ngày tháng năm.....

ck oi.... Quê hông ck. trước giờ cãi nhau với ck toàn thua. hà hà mà nay em làm ck quê trước đám bạn em đã gì đâu. ú ó mặt đỏ nhìn yêu ghê luôn..... mà nè ck có nhường em không thể..... hông lẽ em thông minh hơn ck sao đã quạ đã quạ. há há nay ngu ngon luôn.

..... ngày tháng năm.....

Ck oi..... em bị chèo chân anh công em lên phòng học. ngại gì đâu á. tui bạn nó chọc em hoài à. mà em HP lắm. tại tui nó không được tui nó tức tui nó chọc em ck ha..... đã thế mấy cô thầy còn kêu em lên tra bài hoài vì cái tội được anh công lên tận lớp hi hi. mà em giỏi lắm lúc nào cũng thuộc bài. hà hà. mà bị chèo chân sướng ghê, muốn cái gì hú cái là anh có mặt liền. hề hề.

..... Ngày tháng năm.....

Em hết đau chân rồi. mà cứ giả đau cho anh công đó..... ha ha anh ngố. hành a mấy bữa chơi cho bỏ ghét cái tội chọc ghẹo em hoài. em nói không lại anh nên thôi anh chịu khó công em đi ha. ha ha ha. lừa được a thích ghê á..... muốn gì a cũng chịu..... yêu anh nhất.....

..... Ngày tháng Năm.....

Vợ ơi anh yêu em..... anh biết chân em hết đau chứ..... nhưng làm thế em vui. a công em hoài cũng được..... em đau 1 anh đau 10..... em nhè..... mà giờ a mất cái cảm giác đau, a muốn theo em. nhưng a biết em không cho đâu. nhật ký của em. và đây là những dòng chữ cuối cùng trong cuốn nhật ký này..... Vợ ơi Anh yêu em.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

ngủ 1 giấc tới tận 5h chiều.....

đang ngủ thì 2 nhỏ em, con ông chú lên quây.đưa thì ngồi lên lưng đưa thì lấy gối đè lên đầu.

Em: qua rồi hả.

nhỏ em: dạ anh hoàng dậy đi, mấy chị kêu lên kêu a á.

Em: gậy rửa mặt chui vô tắm phát cho mặt hết ngu.....

xuống giới nhà thì cô đang làm dưới bếp. còn ông chú ngồi koi tivi.

Em: cô chú qua lâu chưa.

Chú: mới qua, làm gì mà để cả đống con gái làm việc, mà mày đi ngủ thế kia.

Em: ày mấy nay mệt quá trời.

Em: thôi chú ngồi chơi, đi để con qua mời bác tư hàng xóm qua ngồi chơi xúu ăn cơm luôn.

Chú: ừ.

đi Ra công em gọi cho mấy thằng nhóc trên lớp. tui nó cũng chuẩn bị qua. tui nó tập trung đi mua bia rồi mới qua.

Em: bác tư ời qua nhà con chơi bác tư ời.

Bác tư trai: ừ xúu bác qua giờ.

rồi em qua nhà be Ly: bấm chuông công. thì bác gái ra. con chào bác. con mới chuyển nhà tới, mấy nay con lu bu qua, con có nhắn bé ly mời 2 bác qua con ăn cơm ạ.

Mẹ Ly: ừ bác nghe con bé nói rồi. con cứ về đi. bác trai tắm xong 2 bác qua.

Em: da vậy con về.

.....

về nhà lang xăng 1 lúc thì đám nhóc tới..... thấy 3 người đẹp trong bếp đưa nào cung mồn chữ A, miệng chữ O. trừ T.a rồi nhé.

..... ai vậy xếp

Em: khỏi hỏi, ai cũng lớn hơn mấy đứa bay hết, có 2 con bé kia là nhỏ thôi. =))

..... giới thiệu đi anh ời.

Em: tự làm quen đi mấy chú.

khỏi nói đứa nào cũng nhào vô bếp, làm thì ít ngắm thì nhiều. Linh vẫn được nhui thẳng soi nhất.....

.....: tui bay phải đi theo a H nhui vô, may ra thoát kiếp FA tui này ạ.

.....: ông như nam châm hút girl ấy.

Em: đẹp mấy thằng này đi nha. zo dọn chén bát kia.....

T.a: ra mời cô chú vô đi anh.

Em ra mời mọi người vô, xong tuyên bố là ăn tết niên tiện thể chào hàng xóm. rồi mọi người nhập tiệc.

mấy thằng nhóc này có biết uống đâu, T.a thì nước ngọt. con L với P thì uống bia. mấy cu nhóc thấy gái là chứng tỏ liền, mẹ đi nhậu với tui nó cò kè mãi tui nó mới uống, ko thì cứ nước suối, sting. ~.~ nay anh nào cũng tự giác. ko cần nhắc =))

1 2 3 zdooooooooooooo.) mấy cu kia tới Lon thứ 3 là mặt đỏ bừng, nói nhảm rồi. T.a, Ly, P, L ngồi bụm miệng cười coi mấy chú nhóc khích nhau, rồi chửi nhau. có chú thì mới hết lon thứ 2 đã đi hò, rồi ra ghế nằm=)). em ngồi cò cưa với chú với 2 bác trai. P và L thì khỏi nó uống cung ok lắm

T.a: uống ít thôi. em để cho anh cái đùi gà trong lò vì sóng ấy, tối đói thì lấy ra ăn. trời ời yêu ghê.

L: tao nghe rồi nhá, tui này ời trong lò vì sóng còn có cái đùi gà đó. ~.~

cô em thì ngồi cười với 2 bác gái.

Cô: con lo cho thằng này lắm gì. một nó hư.

T.a thì đỏ mặt ngồi gục mặt xuống ăn.

đồ ăn nói chung là ngon, không bằng em nấu thôi.) gà nướng, tôm nướng mực xào, canh kim chi ăn với cơm. rau chộn, gỏi. công nhận mấy thằng nhóc lớp em anh ghê thật. sạch sẽ không thừa gì. ngoài xương. canh tui nó húp cạn cả nồi. uống thì ít mà chiến thì nhiều. cuối cùng phải chạy đi mua thêm con vịt quay cho chú với 2 bác kia chiến tiếp. ~.~. em cũng nghĩ luôn. công nhận chú với bác tư, và ba của ly hợp rơ. đã thế hẹn cuối tuần sau sang nhà bác tư nhậu mới ghê.

.....

dọn dẹp hết xuống dưới bếp, lên nhà ngồi chơi xúu, rồi mọi người cũng về.

Em: em nghỉ đi để đó anh rửa cho.

T.a: thôi em làm chung, cho nhanh.

Em: ừm vậy làm nhanh xù anh chờ đi chơi, hay về nhà nghỉ.

T.a: đi ăn kem đi anh.

Em: ok xong tắm rửa rồi đi.

T.a: dạ.

2 đứa rửa chén xong, T.a lên tắm, còn em đã tắm khi chiều rồi nên thôi..... chứ không phải tắm chung đâu nhá mấy thím=))

em lấy đồ, vô nhà tắm trong phòng thay. lúc đấy T.a cũng đang lấy đồ trong phòng....

Em: anh xuống nhà đợi trước nhá. rồi em đi xuống dưới chứ ngồi đây nghe tiếng nước chảy lại CDSHT.....

ngồi coi tivi. thì nhớ ví còn trên đầu giường, nên đi lên lấy..... mở cửa phòng vừa bò lên giường chụp cái ví, thì phòng tắm mở cửa. t.a bước ra, trên người quần có mỗi cái khăn. ~.~ em nhìn không chớp mắt..... T.a hơi bất ngờ tưởng em xuống nhà rồi.

T.a: a làm gì lên đây.

Em: a (đi ngắm)..... đi lên lấy ví.

T.a: đi ra em thay đồ.....

Em: hê hê thay đi.

T.a: đi ra Vô duyên.....

em đứng dậy lại gần T.a..... nhìn âu yếm, vòng tay ôm T.a lại.

T.a: a làm gì vậy.

Em đặt lên môi t.a 1 nụ hôn rồi từ từ đẩy T.a về phía giường. rồi từ từ đã T.a nằm xuống miệng thì vẫn còn dính) như keo 502..... tay em đặt lên đùi thì T.a rung mình. người rung rung.

Em: hahahahahahaha em đứng dậy thay đồ đi. làm gì mà rung như cây sậy thế kia.

T.a: đi raa.....

~.~ em mở cửa đi ra. bước được 1 bước thì nghe cái cách.) bấm khóa rồi.

đang ngồi dưới coi tivi thì T.a đi xuống..... phi thẳng vô người em. đè em ra ghế. hết néo ngắt rồi cắn. muốn rót nước mắt mấy thím ạ.....

T.a: anh giỏi lắm, giám ghẹo em như thế.

Em: ờ thế sao nằm im mà run thế. hahahahahahaha

t.a: anh đáng ghét. không chơi với anh nữa.

Em: thế thôi a đi ăn kem 1 mình. em bước ra tới cửa T.a cũng phóng theo.ôm em từ đằng sau.

T.a: hi hi em đi nữa.....

rồi 2 đứa em ghé kem MOF..... t.a kêu thêm 1 miếng bánh 2 đứa ăn chung.....

ăn xong em chở T.a về nhà, rồi chạy ra quán.

Cô V: tròn gáy kỹ thế..... con bé vừa về đây.

Em: con có tí việc.....

Cô V: con bé trưa nó khóc quá trời..... nói mãi nó mới nín.

Em: Cô nói gì za.....

Cô V: thì cái gì từ từ tính, làm gì phải khóc. H nó về mà nó còn gọi đt kêu cô mang sữa ra cho con, rồi ngó con giùm nó kìa.

Em: trời cô hại con rồi.....

Cô V: ai biết mày..... làm khổ con gái người ta vừa thôi....

Cô V: con bé nó thương mày thật đấy. đang khóc nhắc mày nhờ tao ra cái nó nín luôn. còn cười nói nữa. nó biết mày quen T.a mà vẫn vậy à.

Em: Dạ đau hết đầu má oi.

.....

tôi về đóng quán xong về.....

Em: ở sao em ở đây.

Hạnh: em kiểm anh, cô anh nói a chuyện qua đây nên em xin đi chỉ. em đi đâu mà giờ mới về em đợi cả tối.

Em: anh qua quán.....

Hạnh: anh xạo em. em ở quán cả tối có thấy anh đâu....

Em: thì anh qua, là em vừa về đó.

Hạnh: hông cho em vô coi nhà à.

Em: ừ vô vô đi.

em mở cửa hạnh vào nhà ngồi ở phòng khách.....

Em: uống nước ha. em ăn gì chưa.

Hạnh: em chưa ăn.

Em: ừ còn đồ ăn nè, ăn hông anh lấy cho.

Hạnh: dạ rồi cười tươi.

em đem cái đùi gà, với còn gần nửa con vịt quay. bánh mì với nước chấm. cũng 12h rồi.....

Em: em không về sớm, chị la sao.

Hạnh: chị đi với ba mẹ luôn rồi.

Em: ừm. anh nhanh đi rồi về ngủ, xiu anh kè về rồi a về.

Hạnh: anh lo cho em vậy sao, a thương em mà.

Em: lại nói nữa à. bạn bình thường thì anh cũng sẽ làm vậy thôi.

Hạnh: em không biết..... càng ngày em càng nghĩ về anh nhiều hơn. lòng em nó cứ nhói nhói rộn rộn, rất là khó chịu.

Em: sẽ có 1 người tốt với em hơn anh thôi.....

Hạnh: em không biết.....

Em: uống bia không.....

Hạnh: uống....

rồi em lấy bia trong tủ lạnh ra. em và hạnh cùng uống... hạnh nói nhều lắm. em cũng nt báo tình hình cho T.a biết. T.a kêu nêu 2 ae xin thì để hạnh ngủ ở đó. đi tối không an toàn. t.a rất là tin em.....

Hạnh uống kém, mới 2 3 ly là đã nói loạn xì ngầu..... đủ thứ chuyện từ chuyện ngày xưa, tới nay. rồi chuyện bạn bè. chuyện cười. ~.~ đúng là khi ở bên em. Hạnh cười rất hạnh phúc. rất vui. vậy là công lao bao ngày bơ em no coi nhu đồ sông đồ biển. vì nó cũng chả có tác dụng gì.

xin vô hạnh đi dòng dòng nhà ngó. hỏi han đủ thứ. khi hạnh gục tại bàn thì em mới hết có 5lon. con hạnh chắc 3 lon gì đấy. chắc tại buồn ngủ rồi. em dọn dẹp rồi bế hạnh lên phòng. xuống nhà cầm cho hạnh chai nước để đầu giường. em tát tát má hạnh.

Em: nước anh để đây tôi khát thì uống nghe hông.

Hạnh: dạ. rồi hạnh choàng tay ôm lấy cổ em. em vùng ra. hạnh lại nằm xuống ngủ.

tôi nay ngủ sofa rồi.....

5h sáng..... có 1 bàn tay sờ má em. vì nhà mới có 1 cái chăn nên tối ấy đắp áo khoác. em mở mắt ra là t.a. em ngồi đó nhìn em rõ tui. em dụi mắt coi có nhìn nhầm không.

Em: ủa em qua khi nào vậy.....

T.a: em mới qua. em ngủ tí nữa đi. em nấu đồ ăn sáng cho.

Em: ày thôi dậy luôn. T.a đang đi xuống bếp, em vòng tay ôm sau lưng.

Em: qua kiểm tra anh à.

T.a: hi, em biết a sẽ ngủ ở ghế mà, mà sáng tự nhiên giật mình dậy rồi qua đây.

Em: xạo, hay là tối qua không ngủ được cả đêm nhỉ.

T.a: hứ chỉ được ôm em ngủ thôi đấy. cảm cảm hết. đừng vô con nào em cắt he he

nhìn mặt t.a lúc đấy hơi bị đều.....

Em: thôi ngồi chơi đi để anh nấu đồ ăn sáng cho..... nước luộc gà hôm qua còn nên. em lấy miến nấu luôn. làm 2 tô, em với T.a ăn xong. còn phần của Hạnh em để riêng miến và nước,

Em để chìa khóa ở đầu giường. nt cho hạnh.

Anh nấu đồ ăn sáng rồi đó, xuống nấu nóng lên bỏ miến vào đồ ra tô là ăn được. a đi ra quán xong ghé quán trà chìa khóa cho anh.

xong em và T.a chạy về nhà T.a cất xe, rồi em chờ T.a Đi làm.....

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

những ngày cận tết. em khá là lu bu. nào là quà cáp cho mấy anh khu vực. rồi quán xá. nhân viên. rồi nhà cửa cũng. em và t.a vẫn bt. vẫn gần nhau, cùng nhau đi mua sắm tết. em mua tặng t.a 1 bộ váy, t.a thì không đòi hỏi gì cả. chỉ là em muốn làm thôi.

ba mẹ em cũng đặt bàn thờ ở nhà em. vậy koi như là năm nay ăn tết một mình, một nhà. phải nhang khói cho ông bà, nên cũng không vì vụ như mấy năm trước được nữa.

những ngày tết ai cũng có gia đình. nên em và t.a cũng ít có time ở bên nhau.

t.a vẫn đi làm phụ em. đi làm về lâu lâu lại chạy qua nha em dọn dẹp. nhưng ngày cận tết em lo sắm sửa một số thứ trong nhà nữa, để đón cái tết đầu tiên.

ngày 30 là những cuộc dt của đám bạn. ru tối đi koi bán pháo hoa, nhậu nhẹt..... em đều từ chối vì nhà trên này có mình em

t.a vẫn chăm sóc cho cuộc sống em từng tí một.

mùng 1 tết sáng qua quán sắp xếp mọi thứ. lì xì cho tất cả nhân viên, mỗi người 500k vì đây là dàn nhân viên em thấy hài lòng nhất. vì sống với nhau tình cảm và co trách nhiệm trong công việc.

xong mọi việc ở quán, em giao lại cho nhỏ nhân viên, cô V coi hộ quán để em về dưới nhà. e bay về nhà cúng cơm cho ông bà sớm rồi đánh xe về dưới nhà. về đến nhà cũng gần tầm giờ ăn trưa. nên em về thẳng nhà bà ngoại em. vì trưa mùng 1 là gia đình mấy cô chú là về đó hết. vì trước đó e có nói là không về được, nên giờ xuất hiện cả nhà ai cũng bất ngờ. ăn trưa vui vẻ với đại gia đình, lấy được kha khá lì xì dù lớn vẫn ham, em xin phép lên trên sai gòn lại.

trước khi lên lại sai gòn. em ghé qua nhà bx. cứ mỗi lần ghé qua đây là tâm trạng em hụt hẫng lắm. bấm chuông.....kính kong.

.....: hai ghé đó hả, ba mẹ em trong nhà. hai vào nhà đi, đóng cổng giùm em, em vào gọi ba mẹ.

nhìn quanh căn nhà vẫn vậy, chỉ thiếu đi 1 người mà thôi.

.....bác trai:H hả con, vào đây.

em: dạ, năm mới con qua chúc tết ba má.

bác gai: cái thằng thế mà ngoan. mà dạo này học hành làm ăn thế nào rồi con.

em: dạ cũng bình thường thôi má.

em: dạ con xin phép thấp nhang cho em.

bác trai: ừm con cứ thấp đi còn phải xin phép. rồi lên phòng em nó chứ gì. pa thuộc bài rồi. xong xuống đây làm vài ly với ba.

em thấp nhang xong đi lên phòng. căn phòng vẫn vậy. trong đầu em thì vẫn ảo tưởng ra đây ắp tiếng cười đùa của 2 đứa. nằm lên giường nhắm mắt cảm giác đó êm ái làm sao. dường như em vẫn ở đâu đây..... xuống nhà làm vài ly với ba má rồi em xin phép lên sai gòn lại.

lên tới nơi em ghé nhà cô chú. chúc tết kiểng lì xì.

cả ngày hôm nay. em với t.a vẫn nhắn tin đều đặn. dặn dò đủ thứ. từ ngày quen t.a em nhắn tin nhiều hơn, trước toàn có gì gọi phát nói luôn cho xong.

về đến quán thì. lì xì tiếp cho mấy nhân viên ca tối. rồi ngồi chơi tới lúc đóng cửa.

sáng mùng 2.....

dậy sớm với 2 tn của hạnh và t.a

theo e biết thì bé hạnh hen đồng hồ dậy nt xong ngủ tiếp. có lần bé hạnh nói nt sớm cho anh, để mỗi lần a mở mắt dậy đều nghĩ tới em đầu tiên.

t.a: xiu e ra quán làm đó. khỏi qua chờ nay e có xe.

em: ừm anh biết rồi.

t.a: qua làm gấp anh xiu thôi. rồi đi chúc tết nữa. nhớ anh quá à.

em: hehe mới có 1 ngày không gặp.....

t.a: kệ em. ra quán đi. em cũng chuẩn bị qua nè.

em: ừm đợi đi tè đã ha.

t.a: đồ vô duyên.

em tắm táp thấp nhang rồi bay ra quán.

ra quán đã gặp gương mặt như thiên thần nhìn em cười.

em: thấy a đẹp trai quá cười hoài vậy chứ.

t.a: ọ ọ, mới mùng hai nha anh.

em: chết phu nhân có thai sao mà ọo kinh thế... tiếp sau đó là những cái nhéo thần thánh.

..... tua nhé.

trưa hôm đó nhắn tn cho t.a

em: tối có nhà không em. anh qua chúc tết ba mẹ.

t.a: để mai đi anh. tối em với ba mẹ đi qua ngoại hết rồi.

em: ừm. mà khi nào về anh qua cũng được.

t.a: e không biết nữa. khi nào gần về em nt báo anh trước.

em: ừm vậy cũng được.

mọi chuyện cũng bắt đầu từ đây..... mấy thím đừng mạnh động.

chiều tối hôm đấy em đi chúc tết mấy cô bác bên nội. lúc này t.a nt báo là đã đi với ba mẹ qua ngoại ăn cơm chơi bài gì đấy chắc tối.mới về.

lúc đó đi qua nhà bác cũng chạy ngang gần nhà t.a. suy nghĩ thế nào em lại chọn đường vòng để đi ngang qua nhà t.a.

thất vọng lắm các thím ạ. t.a nói dối em. lúc đi qua đó thấy ba mẹ t.a đang ngồi tiếp khách. lúc đấy có vẻ hơi khó hiểu. chả biết vì gì.mà t.a lại nói dối em

tính em rất đơn giản. em chưa bao giờ biết ghen. hoặc người khác làm gì có lỗi với em, e cũng chả buồn, hay trả thù gì cả, e chỉ xem nó đơn giản như 1 bài học mà thôi.

chuẩn bị có kịch hay rồi đây. em cười lắc đầu và đi chúc tết bt như chưa có chuyện gì. về quán gọi cho t.a.

em: à lô.

t.a: lô à.

em: đang làm gì đó chuẩn bị về chưa.

t.a: chưa anh ơi. e đang chơi bài. ăn được 30k rồi nè.

em: ừ thôi em chơi đi. khi nào chuẩn bị về thì báo anh.

t.a: dạ.

với em, nói dối ko phải là gì đó quá to tát. đôi khi vẫn phải nói dối để mọi chuyện tốt đẹp hơn. hoặc ra là để người khác ko phải lo lắng chu mình.....

em xếp những lời nói dối đó vào cái khoản lời nói dối mang thiện chí..

em ở quán cũng lơ lơ chả tập chung được vào việc gì. con việc sợ bị cấm sùng gì gì đó thì em chả sợ. khi người đó chỉ là bạn gái. vì những thứ e trải qua nó còn hơn thế nhiều lần. và cùng từ fl45 cũng cố tẩm li về việc đội sùng gì gì đó. thật ra e vẫn tin t.a.

em vẫn nt với t.a và t.a chả lời bt. t.a nói 9h30 thì về tới nhà. em nói giờ đó trễ rồi thôi để mai em qua nhà chúc tết cũng được. rồi 9h em đi xe tới gần nhà t.a, đứng vào 1 góc hẻm gần nhà t.a

tầm 20phút sau thì t.a về, và hệt hăng hơn là sau xe 1 thằng nào đấy chả biết. ăn mặc cũng lịch sự. em đề xe đi sau tới gần nhà t.a thì em đứng xa. những cũng có thể quan sát. những hành động. t.a xuống xe đi vào thì người kia nắm tay lại, nói gì đó, rồi thấy người kia lấy tay quệt những giọt nước mắt trên mặt t.a. em nghĩ t.a có khóc... vì hành động kia là chùi nước mắt.

rồi t.a đi vào, người kia cũng đi. em có 1 cái gì đó khó tả. rồi cười, vâng chính xác là cười mấy thím ạ. rồi về lại quán.

với 1 cục thắc mắc trong đầu. nếu đi chơi với bạn thì em đâu cần phải nói dối. tối đó về nhà em suy nghĩ rất nhiều. và cũng có những trường hợp đặt ra, và hướng tìm hiểu và giải quyết. nhưng buồn thì vẫn buồn khi đặt ra những trường hợp không mong muốn. từ từ các thím sẽ rõ. dù sao cũng buồn vì t.a nói dối để đi với 1 người con trai khác.

em không biết các thím có hiểu con người em qua những chap trước không. em sống nội tâm vào buổi tối. còn buổi sáng hoặc trước mắt mọi người lúc nào em cũng là con người nói nhiều cười nhiều, ít buồn ít tức giận.

tối hôm đó em đứng ngoài lan can cầm ly rượu uống.

ly: mới tết nhìn cái mặt như đưa đám thế kia.

em: trời ở đâu xuất hiện vậy, ừm anh đang suy nghĩ 1 số chuyện thôi.

ly: nói em nghe được không. em tư vấn cho.

em: à thì suy nghĩ koi trùng số, anh sẽ làm gì đó mà.

ly: a lúc nào cũng vậy nói chuyện nghiêm túc mà cứ giỡn.

em: chuyện của a. chỉ mình a biết mình anh giải quyết thôi.

ly: tùy anh. mà li xi em đâu.

em: mình quen nhau à

ly: cái người gì đâu á.... không chơi với anh nữa. rồi ly đi vào. e cũng chả quan tâm. lại ôm suy nghĩ của mình, thôi thì cứ để tự nhiên vậy.

em và t.a vẫn nt nói chuyện bt như e chả biết gì.

3h sáng lên giường đi ngủ mở đt lên koi thì có tn. tn nhận lúc 2h.

linh: anh là 1 người kỳ lạ.

quái con điên này hôm nay lại dở chứng. e không quan tâm đến nt đo lăm. vì lâu lâu linh, P vẫn nt chữ vu vơ kiếm chuyện cãi nhau. mọi chuyện còn ở phía trước mấy thim bình tĩnh đừng gấu heo gấu mèo nhé.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Sang hôm sau tỉnh dậy với 3 tin nhắn..... t.a, hạnh và linh.

T.a: dậy với e nào ox.

Hạnh: chưa bao giờ mong tết qua nhanh như vậy để lên gặp anh.

Linh: biết còn thức đọc tn sao ko trả lời. Anh ngộ ghê.

Buổi sáng mừng 3 vui vẻ nào. Quên đi chuyện t.a, em tắm phát rồi qua chở t.a đi làm.

T.a: tết vậy sáng ai bán mà ăn đói quá đói quá anh ơi.

Em: ra quán kêu đồ ăn đi.

T.a: chưa sao nữa.

Hai đứa em vì vu ra quán. Mở cửa còn sớm nên quán ko có khách, ôm bộ bài làm vài ván xì dach đầu năm với mấy đứa nhân viên. Em làm cái, mới tới ván thứ 2 thì hơi bất ngờ với sự xuất hiện của linh.

Em: mừng 3 tết ko muốn trời mưa nha.

Linh: mưa cái đầu ông. Chơi với.

Em: haha ngon vào đây. Nộp tiền cho anh. Kéo 6 7 ván gì đó, thì nghỉ vì quán có khách.

Cũng kiếm đc khá khá. Mấy nhỏ nhân viên..... nay làm không công cho ông rồi. Em cười haha sáng khoái.

Em với t.a, linh ra bàn kêu đồ ăn sáng rồi cafe.

T.a: trưa nhà em hóa vàng. Về nhà em ăn cơm anh. Mấy nữa qua tao ăn luôn.

Linh: thôi khỏi nhà tao cung vậy. Anh H qua nhà em ha Anh H ha.

Em: thôi a qua nhà vợ anh. Tết giờ chưa qua nữa em nhờ.

T.a: khỏi dụ dỗ chồng chị cung

Linh: hai người gớm quá.

Ăn xong t.a vô lăm. E đi zz koi quán, linh thì gọi cho nhỏ nào đó ra quán tám. Đi vòng vòng thì có tn của linh. Anh có nguy hiểm ko thế.

Em đi lại bàn, là sao cô nương. Gì chứ a nguy hiểm lăm. Mà tối qua giờ e có chuyện gì ah. Hay khó ờ. Nên tung tung thế.

Linh: có mà anh có chuyện thì có.

Linh noi thế em nghi ko le con này biết chuyện tôi qua. Rồi e xác nhận lại chắc con này hâm thiệt. Chứ linh chả thể nào biết được.

Thôi kệ.

Em: a mà có chuyện thì em chả bao giờ biết đc đâu.

Linh: đúng. Thôi em về. Bữa nào thu xếp đám tụi mình đi chơi xa ha anh H.

Em: chả biết.

.....

Trưa đó 10h e giao quán lại cho cô V em và t.a, về nhà t.a ăn cơm.

Tối nhà thì cũng có đông người.... tính em dễ gần, có chủ đề là chém. Nên cũng dễ làm wen. Khi mọi người chuẩn bị ăn cơm thì, mọi người bắt t.a giới thiệu em. T.a đỏ mặt, em cũng cười cười bơ bơ.

T.a: zà đây là bạn trai con.

Cả nhà biết hết từ đầu rồi còn ồ lên như ngạc nhiên lắm ấy.

Tối phần quan trọng nhất là. Ăn uống.

1 2 3 dzô.....

King kong. Ai cũng nhìn ra coi ai tới đúng lúc thế.....

T.a cũng nhìn ra. E cũng thế. Thì ra là anh chàng tôi qua.....

Ai vậy nhì. Ai vậy nhì..... t.a nhìn e như có gì đó muốn nói. Còn em thì nhìn như, con nai vàng ngơ ngác. Hehe

Bắt đầu hay rồi đây..... thương thức.

T.a: dạ bạn con để con ra mở cửa.

T.a ra nói gì đây rồi mở cửa cho người ấy vào.....

T.a: dạ bạ con qua nhà chúc tết ạ.

Haizzzz sao ko qua sớm 1 tí nữa nhì.

Cả nhà hơi ngạc nhiên. Em thì vẫn cười nói chém gió bay nhà lầu.

Gì chứ ăn uống là em vô tư nhất từ quen tới ko quen. Nhà ng ta cũng như nhà mình.

Ba t.a phá cái không khí hơi bị trùng xuống của người mới vô.

Dzô dzô 100% nào.....

Em thì đã nc với mấy cô chú nên giờ tâm điểm trên bàn là người mới vô.

- con đi học bên mỹ mới về.

- nhà con ở đây đó.

Bên mỹ người ta thế này, thế nọ.

Em thì cứ chuyên môn. Gấp cho t.a rồi ăn cứ như nhà mình. Hehe.

Ăn xong người đó trên nhà chém gió với mấy bô lão

Em thì mò dưới bếp với mấy di. Ăn trái cây chọc nhỏ em t.a mà mấy di cười ầm ầm.

T.a thì lên xuống nhà nc với người kia nữa.

Nói chung là cùng cô hậu phương trước.... chi em phụ nữ nếu biết ăn nói thì dễ lấy lòng hơn mấy bô lão.

Được 1 lúc em xin phép về đi làm. Mấy di cứ kêu đang vui. Còn nhỏ em t.a đuôi em như đuôi tà.

Mây đi còn ra tận cổng tiễn em.

.....

T.a: a tới quán chưa.

Em: rồi em. Bạn em về chưa. Dọn dẹp rồi nghỉ trưa đi.

T.a: về rồi anh. A ko thắc mắc gì ah.

Em: có gì đâu thắc mắc bạn em qua chúc tết như em nói thôi mà. Anh tin em. Nên coa gì phải thắc mắc. Đừng coa nói dối anh là được. Hehe

T.a: anh..... em ra quan với anh nha.

Em: Thôi ơ nhà ngủ đi.

T.a: dạ. A ko ghen sao.

Em: a chưa ghen bao giờ. Có gì mà phi ghen hả em.

T.a: da ko em hỏi thôi. Yêu em mà ko ghen.

Em: nghỉ ngơi tình yêu của anh à.

T.a: da ko phả. Ý em nói là a kỳ kực.

Em: haahaaha em con chưa hiểu anh đâu..... ngủ đi.

T.a: dạ.

Tn của linh: a đặc biệt thật đấy.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Linh: anh là 1 người đặc biệt.

Em: mấy nay em hơi bị nhảm đấy nhá. Có gì thì nói. Cứ úp mò thế.

Linh: em chưa thấy ai như anh thôi.

Em: thế anh ko phải người ah.

Linh: già điên cũng giỏi.

Em: haha con hâm.

Linh: đấy đúng điên.

Em: ờ rồi sao.

Linh: ưc ghét thật.

Em: ừ đấy.

Linh: nhậu không.

Em: a đùa.

Linh: đùa phù mở giờ. Nhậu không biết anh buồn mà.

Em: a buồn gì đâu. Trễ rồi ngủ đi.

Linh: thì em buồn, muốn nhậu anh nhậu không. Ko em đi 1 mình.

Em: đi ở đâu.

Linh: nhà anh coa rượu không.

Em: có mà uống bia đi. Rượu sáng dậy mệt lắm.

Linh: uống bia bụng bự lắm.

Em: ày rồi rêu. Qua đây.

Mấy bác thắc mắc tại sao tối em ít nt nc với t.a, thường thì em về trễ, t.a ngủ sớm lắm để còn dậy sớm ra quán. T.a thường làm ca sáng. Nên tầm 10h30 là lên giường vài tin nhắn là t.a ngủ mất xác.

20p sau linh sang tới nơi..... quần đùi áo thun rộng và dài. Đi nhậu vậy mới thoải mái. Cổ cũng rộng nên tôi đẩy cũng mấy lần địa được 2trai buổi phê lòi. Éo địa éo đc. Đầu bảo mà mắt éo nghe thì biết thế nào. Linh biết cũng chỉ lờm phất rồi thôi.

Linh: mở công nhanh lạnh quá.

Em: từ từ.

Đội linh qua em cũng làm một cơ sở món.

-thịt nguội.

-chả các loại

-dưa muối, củ kiệu

-gà luộc

-mực xào

-mực khô nướng

-khô bò.

Linh: gì mà quá trời vậy. Ăn sao hết.

Em: ko hết thì bỏ tủ lạnh, khi nào ăn thì lấy ra, hủ thì bỏ.

Linh: bo tay với anh.

Gì chứ ai nhậu thì nhậu, em cũng uống mà ăn cũng nhiều.

Ngồi cò cưa 2đũa cũng dc nửa chai chivas. Mà con này uống kinh. Chả có biểu hiện gì là say.

Linh: anh ko muốn hỏi em gì à.

Em: có gì mà hỏi.

Linh: thì hỏi cái người, hôm bữa chờ t.a về mà anh đứng đợi đó.

Em: có gì phải hỏi. À có. Sao em biết anh đứng đó đợi.

Linh: anh lạ ghê.

Em: anh lúc nào chả lạ.

Linh: hỏi gì ko hỏi, đi hỏi sao em thấy.

Em: haha cái gì ko muốn biết thì ko hỏi. Cái gì cần hỏi thì a hỏi rồi, mà còn chưa tl.

Linh: chịu với anh.

Linh: thì tôi đó em buồn, tỉnh ra quán ah chơi mà thấy anh đi. Em nghỉ qua nhà t.a đi ăn hay đi chơi gì đó em đi phá đám. Cái tự nhiên thấy ah chui vô ngõ đó rồi dừng lại. Em thấy là nên cũng dừng. Rồi doi coi anh tính làm gì. Rồi em lấy đt gọi cho linh, bảo đang ngồi với anh ở quán, rồi hỏi nó đang ở đâu ra quán chơi thì noa nói nó đi chúc tết với ba mẹ. Rồi lúc nó về em cung hiểu. Chắc nó cũng nói với anh như thế. Mà em ko biết tại sao ah biết.

Em: thì đi ngang qua nhà thấy có ba mẹ t.a ở nhà ấy mà.

Linh: thế anh ko muốn biết người kia là ai ah.

Em: nói dối anh, a chấp nhận. Còn người kia là ai, như thế nào. A muốn người nói cho anh biết là t.a. chứ ko phải em hay ai khác.

Linh: anh có tò thái độ gì đâu mà t.a nói với anh.

Em: haha phải tự nói chứ để a nói trước thì lúc đó chả còn gì cả. Mà e cũng đừng nói với t.a giùm anh. Để a giải quyết....

Linh: anh hay thật đấy.

Em: a vẫn tin t.a. mong là ah ko thất vọng.

Linh: ừm. Haha ước gì cũng có người yêu như anh thì hay thật.

Em: haha em ko co cửa đâu. Xấu thế e thêm đụng vào.

Linh: thế này giờ nhìn gì thế.

Em: ơ men noa thế.

Về linh nhìn bề ngoài nhỏ nhắn dễ thương. Nhưng bên trong là con người trái đời.

Lại chén anh chén em. 1 lúc nữa thì linh về. Em cung lên phòng sáng mai đẹp.

Linh: ngủ ngon người lạ lòng.

Bố con hâm.....

.....

Sáng dậy bởi đt của t.a

Dậy đi anh, qua chờ em đi làm.

Em: ừm mà a qua trễ tí.

T.a: dạ. Nhanh nha anh lên quán em nói chuyện xú.....

Em: ừm.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

tắm rửa mà lòng cứ nao nao.... biết mọi chuyện sẽ rõ ràng mọi chuyện. mà trong lòng vẫn cứ chút gì đó nao nao.

tắm rửa dọn dẹp bàn ghế, sau chặn chiến tới hôm qua. xách xe chạy qua T.a. với nụ cười không có gì hoàn hảo hơn trên mặt em.

Em: gì thế cô nương, mới sáng mà mặt mày nghiêm trọng thế.

T.a: đi đi anh. có gì đâu muốn nc với anh thôi mà.

Em: mình đi làm trễ nhá, anh muốn đi chơi.

T.a: đi đâu anh.

Em: ai biết muốn yên tĩnh thôi.

T.a: da.

em chạy xe, kiểm chỗ ăn sáng. mẹ mới mừng 4 mấy quán quen vẫn chưa mở cửa. thế là kiểm đc chỗ bán bánh mì. làm 2 ổ rồi li cafe. chạy ra nhà thờ đức bà. gửi xe. rồi đi bộ vô công viên chọn cái ghế đá. 2 đứa ngồi gặm bánh mì uống cafe. đúng chuẩn Sài gòn.

2 Đứa gặm xong bánh mì. ngồi ngó. t.a gục đầu vào vai em.

T.a: anh không thắc mắc gì à.

Em: thắc mắc gì em

T.a: người hôm qua ở nhà em.

Em: ày cái đó là chuyện riêng tư của em.

T.a: a có yêu em không.

Em: có.

T.a: sao anh hok có chút phản ứng gì hết vậy.

Em: là sao. có gì em cứ nói đi, anh hiểu mà.

Em: với anh yêu là sự tin tưởng. 1 khi lòng tin đã không còn thì, lúc đấy cũng chả còn yêu nữa. vì lúc đấy yêu. mà đi xét nét, gặng hỏi thì mệt lắm. thò ko yêu.

T.a: em biết. thôi để em kể a nghe ha.

T.a: người đó, trước tụi em có quen nhau. em cũng yêu người đó, người đó suốt ngày lo lắng cho em. rồi 1 time, người đó nói đi qua mỹ học. rồi người đó lánh mặt em. lúc đó em buồn lắm. đi kiếm, hỏi han đủ thứ, mà em càng làm người đó khó chịu với em hơn. rồi người đó đi. và nói c.t vì ko muốn yêu xa. mới đây người đó về, em có gặp có nc. người đó nói sẽ ko qua bên kia nữa, ở lại bên này và ý muốn tìm hiểu lại từ đầu.

Em: rồi a có thể hiểu. phần nào. rồi em tl người đó ra sao.

T.a: em nói em mới quen anh. rồi người đó nói là, ko tin là sẽ để mất em vào tay anh.

Em cười lắc đầu.... " giống dành giật 1 món đồ nhĩ"

T.a: ko đâu anh, anh ấy cũng tốt lắm.

Em: ừm a đâu có nói gì đâu. mà nè a hỏi thật nhé. em còn yêu anh ta ko.

T.a: chút chút.

Em lại cười lắc đầu.

Em: còn với anh.

T.a: trước đây em cũng nghĩ là ko yêu ai nữa. nhưng rồi gặp anh đó. anh cho em niềm tin nhiều hơn, tốt với em, ở bên anh em cảm thấy bình yên lắm. thực sự em tin anh nhieu hơn bất cứ ai. và dĩ nhiên là em yêu a nhiều hơn rồi.

Em: thế em kể cho anh chuyện này làm gì.

T.a: nặt phụng phiếu. em sợ anh hiểu lầm. rồi nghĩ em này nọ, ko tin em nữa.

Em: anh nói thế này nhé. em trong anh có 1 chỗ nhất định. và điều này a cũng chưa nói với em. a không thích người yêu mình nói dối mình.

tới đây thì t.a mắt rung rung. ôm chặt tay em.

Em: em có gì nói dối anh ko. em cười cười ngó t.a.

T.a: khóc CMNR các bác ạ. "em.....em, xin lỗi."

Em: vì điều gì.

T.a: ghen ghen..... tối hôm mừng 2.....

Em: cái đây a biết rồi. còn gì nữa ko.

T.a: ngó em hơi ngạc nhiên, mà nước mắt chảy tới cằm rồi. Em Xin lỗi..... huhuhu

Em: em còn yêu người ta, và nói dối anh để đi với người ta. thì sao nhỉ.....

T.a: huhu anh oi.

Em: mình dừng lại em ha..... anh cho em time. để xác định lại tình yêu đây.

Em nhìn trang anh cười hề hề.

Em: sao thế sao khóc thế.....

T.a: huhu em ko muốn vậy mà anh. em xin lỗi. em đã nói dối anh. hu hu..... chắc anh buồn lắm khi thấy em đi với người đó. mà sao a ko la em chứ em

Em: a ko bao giờ làm em phải khó xử cả, với anh thà giả vờ như ko biết để em vui vẻ. a cảm thấy vui hơn nhiều. anh luôn cho em sự lựa chọn, em chọn lựa thế nào anh cũng đều vui cả.

T.a: anh mình dừng lại thật hả.

Em đứng dậy vừa cười vừa nói 1 câu " em tin à " rồi bước đi. được vài bước thì có ai đó phóng cái vèo bay lên lưng ôm cứng ngắt, theo phản xạ thì 2 cái tay chụp 2 cái hông ôi phê..... một cái giọng vừa khóc, có chút vui, có chút HP, kèm theo nụ cười và nước mắt " Em chọn được rồi, Em ghét anh lắm" huhu sao anh cứ phải chịu vì em

tình cảm và những bước ngoặt của em nó thế đó..... toàn diễn ra sau lưng em. chắc đổi tên thót thành HP phía sau quá =)

T.a: giờ thì chỉ có yêu được mỗi a thôi..... em xin lỗi.

Em: ơ ko yêu chút chút nữa à. ha ha ha

T.a: anh này kỳ cục..... rồi cần vai em, ~.~ làm em hét lên ai cũng nhìn....

Em: mình Chia tay rồi đây em nhé.

t.a: vâng mình Chia tay rồi..... nhưng Chia tay rồi mình vẫn như vậy anh ha. vậy là sau này a với em ko phải chia tay lần nào nữa anh ha.

Em: hahaha hư là a đưa về cho bame vợ nhé, anh ko giải quyết.

T.a: Em yêu anh. rồi gục đầu vào vai em, đến chỗ gửi xe.....

Trên xe tới quán T.a nói đủ thứ chuyện..... mà người kia nt, nói chuyện, rồi rủ đi ăn này nọ. kể tuốt mà e chả cần hỏi cái gì hề hề. mà được cái t.a chỉ mới đi 1 lần với nó hôm bữa em bắt gặp..... nói chung t.a cũng ngoan ấy nhờ. =))

Em: tới qua con lính Hâm nó qua nhà anh nhậu. =))

T.a: nó có chuyện gì à.

Em: chắc nó sợ anh thất tình tự tử.

T.a: là sao.

rồi em kể t.a nghe mọi chuyện.....)

Tới quán nhìn sơ có cái xe của Linh. " mới nhấc tào tháo tào tháo đến"

Em và t.a nắm tay nhau đi vào..... mặt thì khỏi phải nói Hạnh Phúc Trần CMN Trẻ..... đập vào mắt em là 3 người. Linh, P và anh ấy. khỏi phải nói mặt anh ấy thộn thế nào.

T.a: chạy vào nheo cái má Linh " Con này tới qua giám dụ đồ chồng bà nhậu nhẹt à....."

vâng mặt a kia đã thộn, này lại thộn gấp 10.....

Linh: ơ ơ.....

P: á còn này, dụ trai mà ko rủ bà.....

Linh: anh H cứu em.....

Em: hai đứa bỏ tay bạn gái mới của anh ra..... em quay sang T.a " mình chia tay rồi em nhò"

T.a: ừ chia tay rồi anh nhò... rồi ôm tay em cười tươi roi rói. 2 đứa sánh bước vào lễ đường..... đệt nhằm vào quầy..... để lại trên bàn 3 cái mặt tọt ra, t.a cười hô hô.....

thôi nay tới đây thôi..... tôi rảnh em gỡ tiếp.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36

Bữa giờ có mấy thím lung được info dựa theo cái tên nick này. mà cái nick này lại éo phải của em. nick này sai chung với thằng bạn học cấp 3, nó không sai nữa em sai tới..... nó nói không phiền với em, chứ em thấy mấy thím làm vậy cũng chả hay ho gì cả..... em chốt thế thôi.

em vẫn về không hay, diễn biến, tình huống, nói chuyện thế nào em phang hết vô. mấy thím cố gắng tượng tượng bay xa xa thêm tí nhé. nói Truyện cũng chả phải, mà nói tâm sự với mấy thím cũng không đúng. mấy thím hóng thì em hầu. có mấy thím inbox nói info này info nọ rồi nào là chém thế này, thế kia.

Em nói thẳng, Ra chap là theo mấy thím thôi hóng đòi thôi. chứ chuyện em lúc đầu giải quyết xong rồi, chả phải viết dài, chap nhieu làm gì, mà nếu là có Gió thì cũng chả rảnh ngồi chém 30 mấy chap, câu view mà không sinh ra được đồng lời nào. ~.~ em kinh Tế nó thế cái gì cũng tiền mấy thím ợ) khi nào em gió mà mấy thím trả tuyền nhuận bút, thì mới mới nói được. còn Ở đây tình nghĩa cộng đồng Gay nên em viết.

.....

2 đứa vào quầy, có 1 cảm giác gì đó lằng lằng. T.anh thì cười nhieu lắm. thấy vui hẳn, ánh mắt như biết cười suốt.....

Vô trong bếp kiểm kê mấy thứ, thì có tin nhắn.

Linh: giải quyết xong rồi à, mà 2 ông bà phờn thế. làm thằng nhỏ ngồi đực mặt ra.

Em: chuyện nhỏ ấy mà. tại em quan trọng hóa quá thôi.

Linh: ra đây ngồi chơi.

Em: đợi xú đi, anh đang bận.

đang kiểm tra thì T.anh đi vào,

T.anh: anh nè. T.anh đưa em cái điện thoại.

Em: gì đó, anh đang bận. rồi t.anh đưa cái đt trước mặt em. có dòng tin nhắn.

" em thật không cho anh 1 cơ hội nào nữa sao "

Em mỉm cười: em trả lời sao cũng được tùy em đó.

T.anh: dạ. rồi đi ra quầy tiếp.

mấy ngày tết quán cũng không có đông, chủ yếu vào buổi sáng sớm, và buổi chiều tối. khách vô ngồi cũng không lâu. vẫn không đông đc như ngày thường. chắc nhậu nhết hết rầu.

Em: em đi ra ngoài bàn ngồi chơi, có khách thì vào bắt.

T.anh: tụi nó ngồi xa, mắc công đi ra đi vô. anh ra chơi đi. xiu khách ít vô thì em ra.

.....

Em: bạn này bữa gặp ở nhà T.anh hôm mừng 3 tết nè đúng không.

Linh: ủa gặp rồi hả.

Em: ừ gặp rồi, mà tại bữa nhà đông cũng chưa nói chuyện

.....(mong là không gặp nhau nên em cũng không đề tên, tránh phiền phức)

.....: ừ gặp rồi.

P nãy giờ vẫn ngồi im. chả nói gì.

em quay qua Linh hỏi: sao tối qua về tới nhà, có làm ra vụ tai nạn nào không thể.

Linh: tai nạn gì, làm gì có.

Em: thì mấy anh lo nhìn, nên hun nhau chứ gì.

Linh: vớ vẩn.

Em: ủa mà bên đó bạn học cái gì thế, về ăn tết xong qua nữa à.

.....: có đâu học không nổi nên bị đuổi về đó mà. (nói ra chú này cũng thẳng thắn)

Em: tiếc thế, bên đó học căng lắm à. mà giờ về tính làm gì hay đi học gì đó.

.....: chắc phụ gia đình việc kinh doanh thôi.

P: ủa mà tết không đi đâu chơi hả 2.

Em: Đi đâu được về nhà mà có nửa ngày. qua tết kiểm người quản lý mới được.

.....: mình làm quản lý được không ta. (đề tính ăn mảnh t.anh của ta đây mà =))

Em: chắc Ba H kiểm bà con lên. qua tết tính đi làm, nên quán mình coi không được.

P: anh làm ở đâu vậy. vậy sao qua đây chơi với anh nữa. chán chết.

Em: chưa biết nữa..... cũng tính đi thử việc ấy mà.

Linh: làm gì làm, tối ra quán chơi đây. không em cào nhà anh ra.

Em: mấy má vừa thôi, con còn lo cuộc sống gia đình con nữa. chuẩn bị tiền đi là vừa nhá.) sắp có thiệp rồi đây.)

Mấy em tròn tròn mắt, nhìn hơi bị đờ. cưới ai..... P hỏi

Người đặc biệt.... anh kia thì mặt thộn ra.

Linh: xạo quá anh ơi.....

Em: thôi nói chuyện khác, tối khi có thiệp rồi mấy em tính.

Em: mà mấy đứa không đi đâu chơi à.

Linh: nhóm tuổi em đang sắp xếp, anh đi nữa nha.

Em: thôi anh đi không được đâu.

P: anh không đi con T.anh sao nó đi.

Em: mấy đứa đi đi anh nói là T.anh đi liền à.

Linh: nói ra là anh không muốn đi chứ gì. khỏi nói nữa mệt.

Em: ê gian hà..... anh đi không được thiệt. nhiều việc lắm.

Linh: kệ anh lo mà sắp xếp, đi thì em báo.

.....: anh đi với.

P: anh có chủ quyền của ai trong nhóm em không. không thì miễn bàn.

nghe mấy em nói mà mình mát hết cả ruột.....

T.anh bước lại gần đứng sau em, để tay lên cổ, còn đầu em thì cạ cạ vô không biết ngực hay bụng nữa phê.....

T.anh: tính dụ dỗ anh H đi đâu à.

L: đang tính nhóm đi chơi, mầy đi không.

T.anh: dĩ nhiên.

P: anh H không chịu đi kia.

T.anh: thì anh sắp xếp đi được thì đi có gì đâu. tao vẫn đi mà, anh ha.

P +L: trố mắt, trời đồng vợ đồng chồng gớm. anh kia thì ngồi cười cười chứ biết sao. mà nói T.anh cũng hay, nói không ngó ngang gì tới là không ngó thiệt, koi như không ấy. cũng hay.

..... bla bla trưa vắng khách giao quán lại cho cô V. em và T.anh về nhà,

Em: tắm đi cho mát. nhớ đóng cửa nha. hè hè.

T.a: dạ. mà anh nè, nếu đi chơi anh đi với em được không.

Em: ừ có gì báo ngày đi anh sắp xếp.

t.anh: dạ hi hi.. cười như con mèo nũng nịu na nũng nịu.

T.anh: anh nè.....

em quay lại thì t.anh ôm em.....

t.anh: em yêu anh nhiều lắm rồi đấy..... sau chuyện này, em mới nhận ra. anh là người yêu em, hiểu em nhất. ít nhất là anh luôn nghĩ cho em. mà em ngu ngốc không nhận ra..... lại mếu.

Em: được rồi mà, cứ tung hứng anh riết, mốt anh hư rồi lại bảo sao.

T.anh: anh hư sao hư, nhưng em biết chả bao giờ anh làm điều gì có lỗi với em...(anh xin lỗi anh lỡ nhìn ngực linh)

Em: sao em biết.....

T.anh: em tin anh.

Em: rồi sau này anh thoải mái lừa ha.....

T.anh: ngó em anh giám. em giết chết.

em hôn lên trán T.anh 1 cái rồi bảo đi tắm đi, anh tắm rồi đi ngủ trưa nè. chiều còn đi chơi.....

được tầm 20P em tắt máy đi vô phòng T.anh đang ngồi sấy tóc.....

em vô lấy cái quần đùi rồi vô tắm..... y như 2 vợ chồng mới cưới.

tắm xong ra, thấy T.anh đang cầm cái khung hình, em nhét trong hộc bàn. hình của em và Bx.....

T.anh: chị đó đây hả anh..... nhìn mặt có vẻ buồn buồn.....

Em: ừm chị đó em.

T.anh: xinh qua ha anh. mà thương chị đó quá à. hồi đó chắc chị Hp lắm, chị mới cười đầy ảm áp vậy.

Em: ừm, nhưng mà quá khứ rồi em. giờ anh có con mèo này thôi..... em ngồi ôm sau lưng T.anh cầm tựa vào vai t.anh.

T.anh: Làm gì đó dè quá nha..... nói thì nói mà vẫn dè im. tay em thì ôm bụng. còn thì hít hít mùi hương trên tóc mới gội.....

Em: thơm ghê.....

t.anh 2 má đỏ đỏ hừng..... quay lại ôm cổ em. 1 nụ hôn thật sâu.... rồi ngủ hê hê Đờ Mờ Thím nào nghỉ bậy nhá

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

một buổi sáng đẹp trời.....

Em: alo

T.anh: dậy dậy.

Em: nga hả.... =>) chọc tí.

T.anh: Nga nào. ai là nga.....

Em: ơ Lan hả anh nhầm. giả giọng mơ ngủ.

T.anh: Là sao, giọng hơi lạ rồi mấy thím ạ.

Em: ủa không phải Lan à, ai thế..... T.anh của em dù đánh đá đến đâu, với em thì cứ như con nít ấy nói gì là nghe đó.....

Em nhìn không được cười nữa, thì mới cười hà hà, khi nghe đầu dây bên kia giọng buồn thiu.

T.anh: anh chọc em. không chơi với anh nữa. rồi cúp máy..

em cũng dậy, mở 1 bài nhạc, chui vào phòng tắm, đánh răng rửa mặt, tắm phát thay đồ rồi mới đi làm.... Như mấy thím cũng biết, buổi tối em rất tâm trạng. những chuyện buồn của em nó đều kéo về vào mỗi buổi tối khuya, nhưng mọi nỗi buồn đó hầu như đều biến mất, khi mỗi buổi sáng nghe được giọng của t.anh. cảm giác như mới mở tung cánh cửa sổ đón làn gió mới vào vậy.

Chạy xe qua nhà t.anh, thì em đã đứng ngoài cổng. mặt giả bộ giận, không nói tiếng nào leo lên xe ngồi xa cả khúc.) hê hê

Em: ai ngồi xe ta vậy ta..... vừa chạy vừa nói.

T.anh: không chờ thì thả xuống.

Em: giận nữa mới ghê. không lạnh à. nay thiếu thiếu gì đó ta.

T.anh: không ai nợ anh gì cả.

Em: hôm qua đưa nào làm sai, nhớ ngoan lắm mà ta.

T.anh: Anh.....

Em cười cười nắm tay T.anh kéo xích lại để ôm em, mà t.anh không ôm lại thả 2 tay ra.

Em: ôm anh đi, anh cho cái này hay lắm nè.

T.anh: không.....

Em: không lấy thôi, cắt.

T.anh: ngồi xích vào, đầu đưa đây.

em: gì vậy ôm chưa mà đòi.

t.anh: rồi nè đâu có gì cho em nhanh koi.... em nắm bàn tay T.anh để lên tim mình, nè lấy không..... t.anh cười tủm tỉm. dụi đầu vào vai em.

T.anh: anh khoái chọc em lấy hả. có mình em, không cung mà cứ ghẹo em hoài à.

Em: thôi thôi, rồi không chọc nữa. hát nghe koi.... "Mừng tết đến và lộc đến nhà nhà,..... "rồi gì nữa anh"- "cánh mai"..... " cánh mai vàng, cành đào hồng thắm tươi.Chúc cụ già được sống lâu, sống thọ, cùng con cháu sang năm lại đón tết sang.

Và kính chúc người người sẽ gặp lành,"....."gì nữa anh"- "tết sau được nhiều lộc hơn tết nay.".....à à "tết sau được nhiều lộc hơn tết nay.

Tết đến đoàn tụ cùng ở bên bếp hồng và nồi bánh chưng xanh chờ xuân đang sang"..... t.anh nhà em thế đó mấy thím..... khoái hát, mà không thuộc nhớ gì là lú lo cái đó không thuộc lại ngóc đầu lên hỏi em.... nhưng mà chỉ đi xe mới hát thôi.

có cái bài đề anh rồi xa khúc" Đề anh một mình nhé em em cứ đi đi,

Đập nát"thế nào mà T.anh nghe ra đập đá" hết ngày tháng qua em cứ đi đi

Vì anh đã chọn về mình thế thôi" làm bữa đi xe 2 đứa cứ xồn xồn, tới lúc em lấy đt ra cho nghe lại, biết sai mà vẫn cái búng là đập đá..... rồi ôm em cười hi hi.

Em: ăn gì em.

T.anh: nay người ta bán chưa.

Em: hok biết, sợ người ta về quê chưa lên.

T.anh: về nhà anh đi.....

Em: em nấu há....

T.anh: dạ, thêm mỳ trứng, mà còn thích nguội hời tết em mua không thể.

Em: Gần hết rồi.... hề hề,

T.anh: mốt em mua cho... thương nhất đấy nhá.

thế là cả 2 vòng về lại nhà em. trên đường vô nhà thì gặp bé ly, giơ tay chào rồi đường ai nấy đi.....

T.anh: khóa cổng đi anh. anh lười không à. mốt mất xe lại khóc. vô thì khóa luôn đi, chốt mỗi cái chốt nó xò tay vô nó mở sao.

Em: rồi rồi, vô đi anh khóa....

Em khóa cửa đi vào thì t.anh đang bắc nước. anh lấy mì bỏ ra tô đi. rồi cắt thịt nguội đi. ~.~ kêu vô nấu mì ăn mà sài mì làm không..... rồi T.anh đi lên nhà gom hết trái cây, rồi lên bàn thờ lấy hết trái cây xuống....

T.anh: nè hết tết rồi để cho nó hư à. trái nào anh ăn thì bỏ tủ lạnh, cái nào không ăn đem ra quán cho mấy đứa ăn.

em: thôi thôi anh không ăn đâu xui đem ra quán đi. anh ở quán không à.

nước sôi t.anh đổ ra 2 tô. rồi thêm chút bột nêm, mỗi tô 1 trái trứng gà. xong bỏ vô lò vi sóng 30s là xong. có 2 tô nóng hổi.....

ngon quá. t.anh bỏ thêm tiêu, với ít hành lá. thế là chén. ăn xong t.anh rửa 2 cái tô, xong xuôi hết thì cả 2 đi làm.

T.anh: anh nè, hay mai mốt mua đồ về để tủ lạnh sáng dậy sớm em qua nấu ăn sáng với anh rồi đi làm ha.

Em: trời chi cho mệt vậy.

T.anh: em muốn..... " em nghĩ trong đầu được mấy bữa, chứ sáng còn nhiều việc qua lại lu bu kiếp time đâu"

Em: ừm ừm rồi, tùy em

T.anh: em tính rồi, cái gì phức tạp thì em làm ở nhà, rồi đem qua bên này nấu xui là xong.

Em: mà anh khoái ăn bún bò sáng với bánh canh thôi. em nấu đc không.

t.anh: đơn giản, mà anh ăn được không thôi... ha ha.

Em: ời ôi bà vợ đang....

T.anh biết bị em móc nê, néo bầm tím 2 bên eo.....

..... ra quán làm việc cung như bt, có điều em với T.anh tới muộn hơn mọi khi....

tới tầm gần trưa thì bà mẹ em ghé quán. em và t.anh ra chào ba mẹ.

T.anh: dạ còn chào 2 bác.

Mẹ: ùm chào con. 2 đứa dính nhau quá rồi ha. mọi bữa nhớ đưa ra chào trước đứa chào sau mà ông nhờ.

Ba: chuẩn bị tập tạ bé cháu là vừa rồi bà ạ..... sau câu nói của ba, mặt t.anh đỏ bừng. cuối mặt lí nhí không dám nhìn ai.

Em: ba má không cho con bé ba lên chơi..... nó nghỉ tết mà.

Ba: nó đi chơi với bạn rồi. không biết có bỏ chưa mà dạo này rù rí rí rí suốt

t.anh xin phép vô quầy order chứ đứng đây thì xấu hổ dài dài với cách nể tự nhiên của 2 xếp nhà em.

Mẹ: mẹ chấm nó rồi đó, con bé ngoan hiền, mà dễ thương. nói có câu mà mặt đỏ ngầu nhìn thấy thương ghê.

Em: ba mẹ chọc hoài.....

Ba: đẩy đẩy rồi bênh rồi kìa... ha ha ha

Em: có đâu. ba má lên có công chuyện gì hả.

Ba: ừ xú đi. lên coi mầy sao đã. mấy ngày tết bán được không.

Em: cũng tạm tạm ba, mà chỉ mấy giờ cao điểm, còn mấy giờ kia bán ít hơn bình thường.

ba: ờ tốt hồi thôi, tưởng đi chơi với nàng không ngó quán.

Ba: à ba kiếm được người quản lý quán giùm con rồi đó, mấy bữa nữa nó lên con phòng vấn koi.

Em: ai vậy ba.

Ba: họ hàng xa, nó đang thất nghiệp. nên ba kêu nó lên làm. hơn mầy 2 tuổi. mầy gọi bằng cô đó nhá....

Em: Ặc gọi cô à....

Ba: chứ sao. kìa mầy nhìn má mầy kìa, sắp có con đâu nhìn nó cười hoài...

Mẹ: chứ sao con bé dễ thương ghê.... biết đi làm thêm, là giỏi lắm rồi. chăm chỉ.

Ba: ối zời.... bà tung hứng kìa. rồi 2 ba con cùng cười.....

ngồi 1 lúc kiểm tra sổ sách rồi ba mẹ cũng đi..... nghe nói đi đâu qua tới củ chi. nhà bạn bè gì đó.

..... hơi nhức đầu. tới đây thôi ạ

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

13-2..... sáng

T.anh: dậy đi ox, qua chờ em nhanh nào.

Em: dạ dạ.

Tắm rửa, kỳ cọ sạch sẽ thì em qua với t.anh. mấy nay dậy còn sớm hơn mọi bữa, chỉ đơn giản là thực hiện cái mục tiêu là, sang qua nhà nấu đồ ăn sáng rồi mới đi làm.

Chạy tới nơi thì T.anh đã đứng đợi sẵn, tay cầm 1 cái hộp.

Em: gì thế.....

T.anh cười cười chỉ tay vào cái hộp. nước hầm xương của mẹ hôm qua. chôm tí bỏ tự lạnh hê hê. Em em bỏ tay toàn tập với gấu của em ạ.

Em: mẹ biết mẹ là cho chết.

T.anh: mẹ biết rồi, mẹ chỉ cười. rồi khen con gái mẹ quá giỏi thôi.

Em: ề học cái tính tự tin của ai thế.

T.anh: ai biểu anh là ông xã của em.

Em: thôi đi nhanh.

đi qua xe bánh mì, t.anh xuống mua 2 ổ bánh mì không. về nhà T.anh lấy nước hầm xương, nấu súp. nói súp chứ giống canh cà rốt khoai tây chứ có gì đâu. mà ngon thật. rồi Chiên trứng ốp la, thêm cắt thịt nguội. xong bữa sáng.

-bánh mì

-Trứng Ốp la

-thịt nguội

-canh xương khoai tây. sáng húp cũng đã.

ăn sáng xong, 2 đứa lại kéo ra quán..... T.anh làm, em ngồi chém gió bão với mấy cụ hay ra quán uống cafe sáng.

được 1 lúc thì hạnh vào.....

Hạnh: hôm nay anh đi chơi với em nha.

hạnh cũng biết mai là mình dành time cho T.anh, nên em ấy muốn hôm nay ở bên mình.

Em: đi đâu.....

Hạnh mặt buồn buồn "đi mà anh" thực sự cũng không đành lòng. thôi thì đi chơi vậy. đi vào quầy gặp T.anh.

Em: em làm nha, anh đi chơi với bé hạnh tí. trưa anh về chờ đi học

t.anh: dạ. anh cứ đi đi. trưa em tự đi cũng được.

Em: thôi trưa anh về chờ đi học. còn không được thì anh gọi đt báo.

T.anh: dạ....

Em đi ra cùng t.a , hạnh ngồi ở bàn mặt tội nghiệp lắm mấy tím ợ.

T.anh: nè, coi anh giùm chị, đừng để ông quậy phá mang họa nghe chưa.

Hạnh: dạ dạ dạ. rồi cười với mình. mình cũng chỉ cười.

T.anh đi vô em và hạnh ra xe. đi đâu đây, nhà thờ đức bà đi anh. ra công viên ngồi cafe rồi tính tiếp. cafe quán cà đóng, thì lại mò ra đó ún cafe bột.

đến nơi mình gửi xe, còn hạnh thì đã lảng xăng chạy long nhong phía trước, em có vẻ rất vui, làm lòng mình cũng thất lại. rồi 1 ngày mình sẽ làm em ấy rất đau. thôi thì hôm nay mình dành cho em vậy.

ra đến nơi thì em lấy trong túi xách ra 2 cái nón y hệt nhau. - em 1 cái, anh một cái. anh đội nón này nhìn dễ thương thiệt. ~.~ đội nón màu hồng.

-cafe không đường nhé anh. với một sâm dừa sữa nha. em ăn gì kêu luôn đi.

Hạnh: được rồi anh. ngồi trên cái ghế đá. đợi người ta mang nước ra. Hạnh ôm tay em, cười rất tươi nhìn mọi thứ xung quanh. chỉ hết cái này đến cái khác.

nhận được nước ổng, thì hạnh không muốn ngồi nữa. thế là hạnh kéo mình đi bộ. ra vincom, lượn vòng vòng rồi lại đi ra, lê lợi, Nguyễn Huệ. rồi bitexco.

Em: mỗi chân rồi phải không.

Hạnh: dạ.....

Em cuối xuống, nuốt nước miếng đến mấy lần. hạnh mặc cái váy áo hơn đầu gối 1 xú. cái chân nõn nà trắng bóc.

Em: chịu khó đi chân đất xịu ha, nay anh xách dép cho công chúa.

hạnh: dạ. trong mắt hạnh, có gì đó Hạnh phúc lắm.

đi chân đất thế chứ cũng nhieu người nhìn lắm. cứ cười cười..... nói chung đi chơi cũng vui. giỡn thoải mái, với suy nghĩ dẫn em gái đi chơi.

bữa đó ai thấy 2 người đôi nón hồng..... đi bộ, con gái đi chân không thì chắc chắn là em và hạnh. vì vô xem phim nên cũng không chờ t.anh đi học nên gọi dt kêu lấy xe em đi học đi. tại em đi xe hạnh. chìa khóa em cũng để ở nhà cho t.anh.

xem phim xong chờ hạnh về nhà em. rồi trả xe cho hạnh về. kêu vô nha em chơi mà em kêu thôi anh vô ngủ đi sáng giờ mệt quá. chuyển xe qua cho hạnh em đứng đó hạnh ngồi lê xe. vẫn chưa đi. móc trong túi ra 1 hộp quà. em đưa cho mình, hơi bất ngờ. thì em nó tiếp tục tấn công. nhón người dậy hôn em 1 cái rồi rồ ga chạy. em bất động cmn luôn. bà chi bán tạp hóa gần đó thì cười cười.

Hạnh à. anh xin lỗi.

vô nhà ngủ 1 giấc thì T.anh về. đang ngủ ngon lành thì có ai đó búng búng cái mũi. mở ra thì t.anh đang ngồi cười.

T.anh: ngủ cái mặt ghét thế.

Em: ôm t.anh kéo xuống nằm và ôm. mai 14-2 đó em.

T.anh: dạ

Em: ngày đó anh chả cần gì hết, đừng mua quà nha em. anh muốn ngày đó anh và em ở bên nhau là được.

T.anh: em cũng vậy. ^^

Em: em nè. mai qua anh nấu ăn ha. mỗi người làm 2 món. rồi hôn lên trán t.anh. còn sáng thì mình ở quán trưa đi chơi..... đi chợ rồi về ngủ nghỉ tối nấu ăn

lịch em hôm nay là vậy..... giờ em với t.anh về tắm rửa đi chơi đây.

Chúc mấy thím 1 mùa Valentine đầm ấm..... ai FA thì kiếm được tình yêu của đời mình.

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Chap trước không rõ ràng lắm, vì đang vội. chap này nói lại ngay 14 nhé. còn ngày 13 đi chơi với hạnh, em không muốn nói tới nữa. đi chơi cũng vui. chọc hạnh cũng mắc cười lắm. nhieu chuyện em làm hạnh quê đó mặt với mấy người bán hàng.....

14-2

0h0p

gửi tin nhắn cho trang anh

Em: Yêu em.....

tin nhắn của Hạnh. " yêu anh, cho dù thế nào đi nữa em vẫn cứ yêu anh"

2h14p

T.anh: hic em ngủ mất tiêu. em cũng yêu anh.

em nhận được tin nhắn em cười. cũng không nhắn tin lại. để t.anh ngủ. giờ đó thì chắc chắn em còn thức rồi.

sáng sớm đã có dt.

T.anh: Anh..... hình như hét lên bên nhà bên ấy luôn ấy các bác.

Em: mới sáng sớm mà hét um xùm vậy. mua cái rọ rọ mồm lại giờ.

Trang Anh: anh giám.... dậy đi. nhớ anh rồi, qua đây ngay đi.

Em: đợi người ta đi tè cái đã chứ.

Trang Anh: gớm nhanh đi. con nấu đồ ăn sáng.

Em: rồi rồi. qua ngay nè.

tắm tấp cái rồi phóng qua bên nhà Trang Anh. dắt xe ra cửa gặp Anh nào ôm nguồn con gấu bông to tướng đứng kê bên nhà..... cái đệt không lẽ mình có anh để ý. cố gắng loay hoay coi thế nào thì. bé ly đi ra mở cổng. gặp em mặt bé ly đỏ ửng.

Em: ganh tỵ quá đi..... còn chưa biết gì thì bé Ly nói cái gì đó với người kia. rồi quay vô khoa cổng. không lấy quà luôn. đệt em khóa cửa chuẩn lẹ mấc công ăn đòn oan. đi xe ngoài đường vì vu ngấm mấc em gái bán hoa xinh xắn. gặp mấc em trên xe mấc chàng ôm cứng ngắc, nhìn tươg mà thèm VL.

qua tới nơi thì Trang Anh đã đứng đợi.

Trang Anh: hứ đi gì mà lâu vậy, em đứng đợi nãy giờ.

Em: rồi lên xe cô nương. nay ra cửa có phim hay coi, mà ai dè chạy té khỏi.

Trang Anh: là sao anh.

rồi em kể cái vụ thằng tặng quà cho bé ly. trang anh cứ cười cười.

Trang Anh: tội thằng bẽ bị phũ trước mặt anh. chắc hơi bi què.

Em: thế anh mới chạy.. ở lại phù mỗ. nay ăn gì thế.

Trang Anh: chắc mua bánh mỳ về ổp la ăn với thịt nguội anh ạ.

Em: thôi ăn bún bò đi thèm. không ăn bánh mỳ đâu.

Trang Anh: dạ. mà xong đi chợ xiu đi anh. mua đồ về nhà để tối mình nấu.

Em: ừm.

ăn xong 2 đứa em đi chợ. gửi xe đi bộ vào trong mua đồ. cơ sở thứ thì em là người xách. lúc đi về em ghé tiệm hoa quen của quán. mua hân 50 bông(không phải bó đâu nhé. mua về nhà cắm. tối nay là tối lãng mạn mà.

EM: phải có bông chứ em nhi. em quay lại nhìn Trang Anh cười nói.....

Trang Anh: Dạ. ôm em cười trong hạnh phúc.

Về nhà cất đồ. rồi vòng ra quán cũng gần 9h. sáng có gọi đt cho cô quản lý(hơn có 2 tuổi phải gọi bằng cô) nói Em với Trang Anh đi công chuyện ra quán trể.

tới quán thì khách cũng khá đông. toàn mấc em teen teen.

em đi vòng vòng coi quán. rồi lại vô cái bàn không có khách ngồi. cầm điện thoại ra lướt. có 1 cái stt làm em chặn lòng mấc thím ạ, em không nói đích xác câu đó, sợ có nằm vùng trên face book đó. đại loại là " em mún ở cạnh anh hôm nay nhưng không được. em đành 1 mình lòng vòng thành phố 1 mình, và nhớ tới anh. lòng em thất lại anh à."

Stt của hạnh mấc thím ạ. đọc được em cũng buồn buồn sao ấy. không biết có phải em có chút gì đó với hạnh không..... :(

ngồi thần thờ 1 xiu rồi lại ngồi gõ cái chap 39 báo mấc thím. 12h hơn thì em và Trang Anh về nhà.

Trang Anh: anh lên tắm đi rồi xuống ăn cơm.

Em: em lên tắm đi. rồi xuống ăn cơm. anh nấu cho.

Trang Anh: dạ hi hi, thương anh nhất.

em loay hoay hâm vài thứ, nấu canh cải với rong biển. thịt kho thì con. thêm xào khoai tây với su hào là xong. nhanh gọn còn đi chơi.

Trang Anh: anh lên tắm kìa. để em dọn cơm cho.

em lấy đồ vô tắm xuống thì đã xong mọi thứ. Trang Anh thì đang ngồi sấy tóc, đợi em xuống ăn cơm.

Em: ăn cơm thôi đói quá..... mời bà xã ăn cơm

Trang Anh: cười khúc khích.... anh hâm, ăn đi.

Trang Anh: xiu đi đâu chơi anh.

Em: đi zz sài gòn chơi thôi. hi. xiu về trang điểm tí đi.

Trang Anh: làm gì anh. vậy được rồi.

Em: nói nghe đi mà.

ăn xong để Trang Anh dọn, em lên lầu lấy cái balo bỏ máy ảnh và mấy cái ống kính vào rồi đi xuống nhà.

Trang Anh: anh mang gì theo vậy.

Em: máy ảnh, phải có chút gì để lại valentine đầu chứ em.....

Trang Anh: đã dạ. hồi bữa anh chụp cho Linh đẹp quá trời. mà giờ mới chụp cho em.

Em: có dịp chứ em. hi hi. bữa giờ bạn em không thấy à. xong chưa đi này.

Trang Anh: rồi rồi đi anh. về em trang điểm cái.

Trang Anh: cuống lên, như là con nít được dẫn đi chơi cuối tuần ấy. chờ trang anh về tới cửa.

Em: trang điểm nhẹ thôi nha em.

Trang Anh: dạ em biết rồi.

em thì ngồi dưới bóng cây bàng đợi. gần 20p mới xuống. thay luôn cái váy đỏ. ợ cái guốc màu đen. ợ nhìn quyến rũ vãi. kiểu này tối nay chết lừ đừ rồi.

Trang Anh: tới gần em, em dả lơ. Trang Anh: Đi anh.....

Em: ai vậy quen à. vợ tui đâu.

Trang Anh: néo eo em, này thì chọc em.

Trang Anh: đi anh. hi hi giờ đi đâu trước.

Em: kệ đi zz kiếm gì chụp lạ lị tí.

em với Trang Anh ghé 1 quán cafe, theo kiểu phong cách sài gòn. quán khá nhỏ cỡ chỉ bằng cái phòng trọ thôi. có bàn ghế thấp thấp. em vẫn cafe đen không đường. trang anh thì cafe sữa. xong em lấy máy làm vài nháy. Trang Anh không như những mẫu mà em đã từng đi chụp. Trong Trang Anh có gì đó rất là ngây thơ. cả biểu cảm trên khuôn mặt nữa. em nghĩ trong đầu, cái này mặc áo dài vô trường cấp ba chụp là bá cháy.

lia cả chục kiểu anh. vì trưa quán vắng nên cũng khá thoải mái. có 2 3 khách nhưng ngồi phía ngoài đường. còn em với trang anh ngồi Trong quán. Anh chủ quán cũng khá vui. rồi Trang Anh vô trong quầy pha cafe em làm thêm vài kiểu nữa. rồi chào anh chủ quán hẹn hôm nào ghé quán chơi tiếp.

mỗi kiểu chụp xong là trang anh lại nhao nhao tới đòi xem. cái đây là thiếu chuyên nghiệp ~.~. rồi đủ cái kiểu xì tai nhí nhảnh, chứ không như mấy mẫu. mặt cứ lạnh như băng.....

xong ở quán thì em với Trang Anh ra nhà thờ đức bà. chụp muôn vàn kiểu rồi công viên. xong nhảy lên cả xe bus, vì giờ này thường vắng khách. đủ thứ kiểu. phải chỉ trang anh từ trạng thái biểu cảm cách nhìn xa xăm.

Trang Anh: á tấm này xấu quá nhìn xóa đi xóa đi anh.

Em: để đó, anh thấy đẹp mà.

Trang Anh: xóa hông.

Em: hông.

Trang Anh: uỳnh phù mở giờ.

rồi bala bala đủ thứ chuyện.

2 đưa trên xe bus về tới bến thành. cũng gần mà. rồi 2 đưa lại nắm tay đi bộ xuống tới bitexco. em kêu vô chơi Trang Anh nhất quyết không đi.

Em: vô chơi em, rồi chụp hình nè đẹp mà.

Trang Anh: thôi đi chỗ khác đi anh. cho này tốn tiền lắm. hình như vô tốn 200k =)) em chả biết nghe ai nói nữa.

em: có đâu bữa a vô cô tốn gì đâu. a còn thẻ đồ ăn nè, zô đi.

Trang Anh: thôi không vô. mở chu ra rồi kéo em đi.....

Em: đau chân chưa.

Trang Anh: đau anh oi.

Em: đau sao không nói.

Trang Anh: đang đi với anh mà. nói a bắt về sao..... trang anh tôi ngây thơ đến thế.

Em: nè. em móc trong cái balo đôi dép lười ở nhà rồi. tai đi làm cũng đi guốc. em để ý nên lúc soạn máy em lấy bỏ vô cái bọc rồi mang theo.

Trang Anh nhìn em âu yếm lắm mấy thím ạ.

Trang Anh: Anh..... chưa nói hết câu em cười cười nắm tay lôi đi. =)) tay em thì xách cái guốc. máy ảnh thì đeo, tay còn lại thì nắm tay Trang Anh.

Trang Anh: Anh lúc nào cũng phải yêu em như vậy nha.

Em: Dạ biết rồi cô nương. yêu lắm mới thế đấy.

Trang Anh: dạ rồi lại lú lo bên em. hát mà khúc nhớ khúc quên rồi lại hỏi như bữa trước ấy. ~.~ mà có bài hát như đọc ấy. em cười là bị đánh ~.~

.....

2 đưa chơi bởi đã dời rồi mới về nhà. cũng gần 5h em tranh thủ về sớm không xúi lại kẹt xe.

Trang Anh: giờ em về cắm hoa. anh lên chuẩn bị phòng đi ha. rồi xuống em với anh nấu ăn.

Em: vâng bà xã.

chiều hôm đó mỗi người 1 việc Trang Anh cắm hoa, lâu lâu lại chạy lên hỏi được chưa anh. mấy cái bình được trưng dụng hết để cắm tới 50 bông..... em xếp ghế sofa, lấy hình bữa nay bỏ vào máy tính. xúi mở nhạc rồi để hình nó tự chạy là xong..... lấy nến thơm xếp ra bàn.

chiều hôm đó là trận chiến nấu ăn mới đúng. em thì làm bò lúc lắc với súp.... còn Trang Anh thì gà chiên với salad.....

Trang Anh: con dao em mới để đây đâu.

Em: đang sai.

Trang Anh: đưa đây anh lấy cái khác đi.

EM: không.

2 đưa dành nhau con dao nguy hiểm vài..... rồi tới cái đĩa nào đẹp. cái tô nào đẹp. rồi trưng bày thế nào. đủ thứ để tranh dành nhau.... nhưng cũng có những lúc êm ái, ân cần. lâu lâu lại ôm Trang Anh đằng sau lúc đang chiên thịt gà. xoa xoa cái bụng..... nói chung là bữa đó đồ ăn dư quá trời trời. ~.~ tại vì nhiều mà no. chứ không phải dở à.....

em tranh thủ tắm trước rồi thay 1 bộ đồ đẹp. rồi mới kêu Trang Anh đi tắm thay đồ để em dọn mọi thứ ra. Trang Anh đi tắm. em dọn mọi thứ lên phòng bật máy chiếu, mở nhạc nhưng chưa chạy hình. em lên phòng đợi Trang Anh. tắm xong em lau đầu, xới tóc cho Trang Anh

Em: đi xuống hưởng thành quả 2 vợ chồng mình nào..... nghe sến bỏ mẹ, nhưng mà có 2 đưa lại khác.

em nắm tay Trang Anh xuống dưới nhà..... mở cửa với tay tắt đèn nhạc thì có sẵn rồi, nến đã cháy rồi. rồi mở hình cho chạy. đứng ôm Trang Anh nhìn màn hình. cảm giác ư..... thật sự là không tả được..... ôm Trang Anh từ đằng sau nắm 2 tay Trang Anh để trước bụng, hơi cúi người để mặt em và Trang Anh kề nhau. mắt trang anh có gì đó long lanh. chắc tại do nến. mùi hương của tóc còn phả phất đâu đấy.

Trang Anh: Đẹp quá anh à.

Em: ùm

Trang Anh: Em Hạnh phúc lắm khi ở bên anh.

Em: anh cũng vậy. yêu em. hôn phớt lên má trang anh.

cứ thế 2 đứa đứng coi rồi nói lại về từng bức ảnh, trưa tới chiều hôm đó em chụp khá là nhiều hình. thích là lia thôi. đa số là của trang anh, rồi nhờ người ta chụp giùm em với Trang Anh. em canh Trang Anh tự nhiên nhất là chụp. cầm li nước uống em cũng chụp. nhanh nhất có thể để có những bức hình tự nhiên, cười hồn nhiên nhất có thể. trang anh quay lại ôm em.

Trang Anh: ôm em thế được rồi. để em ôm anh với..... 2 mắt nhìn nhau, 1 nụ hôn kiểu pháp hà hà. lâu thật lâu..... không mãnh liệt, nhưng nhẹ nhàng ôm và hôn. chứ không phải ngẫu nhiên đôi môi ấy.....

kết thúc màn hôn đó thì em bé Trang Anh đặt lên ghế 2 đứa lại tiếp tục, ăn và coi hình. thêm 1 chút vang cho dễ ăn..... rồi ngồi kể chuyện 2 đứa lúc còn chưa quen nhau. để ý nhau thế nào. như là qua cái mốc mũi củ em, cũng làm Trang Anh cười bể bụng rồi từ khi nào. rồi cái hát xi của Trang Anh mà nhìn cứ như con Dog nhà em hát xi. nói ra là bị đánh đánh xong 2 đứa cười. ~.~.....

ăn no tới mức không ăn được nữa thì lại bật đi bật lại những tấm hình. coi đi coi lại mấy lần..... ôm luôn cả bàn phím và chuột ra bàn để xem lại từng tấm.

em chạy lên lầu. Cầm khung ảnh của bx xuống. Trang Anh hơi bất ngờ. nhìn em hơi ái ngại khi đang Hạnh phúc như thế lại đem ký ức về.

Em: em chọn một tấm đi. mai anh đi rửa ra. và sẽ nhét vào khung ảnh này nhé.

Khung ảnh này của chị đó mua. nhưng bức hình này a muốn cất vào 1 góc ký ức, trong trái tim anh. còn lại phải là chỗ của em. em nhìn Trang Anh cười.

Trang Anh: anh..... rồi nước mắt lại rơi. anh biết em hạnh phúc mà.

Em lấy bức hình ra, và kẹp vào cuốn nhật ký của bx. em quay lại ôm Trang Anh, 1 nụ hôn nữa không xuất phát từ em mà là của trang anh. Trang Anh ôm em chặt lắm. nước mắt vẫn còn có chút gì đó mặn mặn, chả biết nước mắt hay nước mũi.....

Trang Anh: hôn em, lần này thì không còn nhẹ nhàng, mà thay vào đó là sự mãnh liệt.....

.....

2 đứa cứ ôm nhau nói hết về dự định tương lai. đúng thật là nhà em có điều kiện dễ lo. nhưng trang anh thì lại khác. Trang Anh không muốn dựa hết vào em. không muốn người khác nói Trang Anh vớ được em là phước. em biết Trang Anh đã từng phải nghe những lời như vậy.

1 h thì em chờ trang anh về. kết thúc 1 valentine Hạnh phúc. về trước nhà còn được nhận thêm 1 nụ hôn nồng cháy ở má.

về nhà thì em lấy cái tấm hình mà em cống Trang Anh. Trang Anh thì ôm cổ em. cười hạnh phúc. chỉnh sửa lại 1 xíu rồi cất vô ổ cứng mai đi in.

vâng đang thả hồn về những gì lúc tối.....

Em: alo, sao giờ này còn gọi cô bé.

Hạnh: anh xuống nhà đi.

em tắt máy, chạy xuống mở đèn phòng khách rồi mở đèn sân. đi ra thì Hạnh đang đứng đó.

Em: sao giờ này còn tới đây. em vừa mở cổng thì hạnh lao tới ôm em. khóc nức nở. con bé này xin rồi mấy tím ợ.....

Em: sao thế em. để anh đưa em về. không chị lo đó.

Hạnh: tại sao tại sao em không có được anh. huhu nói to lắm mấy tím.

Em: thôi thôi vô nhà ngồi đi. rồi em gỡ tay hạnh đi ra dắt xe vào. vào thì hạnh cứ đứng ở cửa đợi em. em vừa vào thì hạnh lại ôm em nữa. vẫn cứ khóc. xong hạnh đứng dậy đi ra xe..... em nghĩ trong đầu bố con điên vậy xong ra dắt xe về à.

nhưng không, hạnh đi ra mở cốp xe lấy 1 hộp quà đi vào.

Hạnh: của anh nè.....

Em: cảm ơn em nhé. em cười..... thật sự không đùa đc với người say.

Em: em uống nước chanh nha, để anh đi pha.

Hạnh ngồi đó... thấy em cười vui hạnh cũng vui thì phải.

Hạnh: em tưởng anh không nhận chứ.....

Em: hahaha có quà ngu gì không nhận.

Hạnh: a có giận em không.

Em: có.....

Hạnh: em xin lỗi.....

Em: từ ngày mai say thì về nhà, ngủ. hoặc qua đây ngủ. lúc nào cũng có chỗ cho em.

Em: nhưng mà, a không thích em uống bia rượu với người lạ đâu. có uống thì uống với anh chị.

Hạnh: dạ

em: uống nước chanh đi rồi anh kè về.....

Hạnh: em ở đây được không.

Em: chị đâu.

Hạnh: chị gọi em tới giờ mà em không nghe.

Em: đưa điện thoại đây.....

em gọi lại cho chị hạnh. thông báo tình hình. rồi em kêu em kè hạnh về.

uống xong ly nước chanh, em bảo hạnh ra xe em kè về. hạnh cứ bảo em ngồi xiu nữa. mà trễ mợ nó rồi. thế là em xuống hầm lấy xe ra. mở cổng dất 2 xe ra, hạnh mới chịu về. mệt ọc..... quà của hạnh thì em sẽ cất. không mở. có lẽ 1 ngày em sẽ trả lại cho hạnh. hoặc khi đã giải quyết xong vấn đề của hạnh thì em mới mở.

Về đến nhà, mở cổng thì ly đứng trên lan can nói xuống.

Ly: anh đào hoa nhờ.

Em: nói lung tung. mà sáng làm thằng nhỏ tội thế. đọi anh tí.

em chạy xe xuống hầm rồi đi lên lan can nói chuyện.

Em: sang ác thế gái.

Ly: em có yêu thương gì nó đâu.

Ly: mà này là ai thế. gì mà khóc lóc. rồi tại sao tại sao không đến được. chị Trang Anh đâu chị biết không.

Em: biết mà thôi mệt ọc lắm. khi nào có dịp a tâm sự. ngủ đi anh chơi game tí.

..... tôi đẩy em thức cả đêm mấy thím ợ..... ngủ éo được. chỉ muốn có Trang Anh kè bên thôi. hề hề

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40

Cũng có gì đâu. em với trang anh đã vậy rồi. ai cũng biết. còn hạnh thì cứ xáp vào. hết ôm tay nắm tay rồi ôm cổ. nay em đang bức quất "bỏ ra" cái mếu máo khóc re re. rồi đi về. ~.~ Em sợ Trang Anh nghĩ ngợi. cũng như mấy thím nói sau này xề anh hưởng đến tình cảm. để vậy không được. rồi người ngoài nhìn vào bàn zô bàn ra. ~.~

Hạnh: em ghét anh.....

Em: anh xin lỗi. này đang nóng.

xong hạnh Alo em.

Hạnh: hu hu hu a hông thương em. a lúc nào cũng nghĩ cho ng khác có nghĩ tới em bao giờ chưa. có người con gái nào như em bao giờ chưa. bỏ hết sỹ diện chỉ để đc ở bên anh. gần anh mà anh như vậy. hu hu hu. nói trong tiếng nấc.

Em: a xin lỗi.....

Hạnh: anh cho em 1 chỗ đứng trong lòng anh thôi. hu hu hu.

Em: thôi mà. em cũng biết rồi đó. người ta nói ra nói vô đâu phải em không biết.

Hạnh: người chịu là em mà. hu hu hu....

mấy thánh cứu em ca này..... éo biết phải làm sao. giờ hạnh lại vô quán ngồi. 1 đồng Trang Anh thì hết ca em chờ về rồi.....

Sáng là khoảng time em và Trang Anh thoải mái nhất. vì hạnh thường qua buổi trưa hơn. vì quán vắng. em chờ Trang Anh đi làm cũng lượn về nhà, dọn dẹp học hành tí rồi trưa trưa mới ra quán ăn cơm với Trang Anh rồi hết ca chờ Trang Anh về.

nói về cô quản lý mới thì. hơn em 2 tuổi, họ hàng xa lơ xa lắc. trước cũng phụ quán dưới đó cho ba mẹ, giờ thì lên đây phụ em coi quán. nc cũng dễ gần, cô cháu nên cũng xưng cô cháu luôn. nên chém gió chả phải ngượng với người nhà cứ thế mà bung nóc.

nói về chiều hôm đấy.....

Em và trang anh đang ngồi ăn cơm chung thì hạnh đến.

Trang Anh: Hạnh kia anh..... em quay lại thì hạnh nhìn em cười.

Em: trời trưa nắng không ở nhà ngủ nghỉ, học hành đi mò ra đây làm gì cho mệt.

Hạnh: em học nhanh lắm, với lại trưa ra chơi với anh chiều về.

Em: ừm vậy em chơi đi. a không ham chơi..... phù theo mấy thím đấy. em xách đĩa cơm đứng dậy đi vào quầy ăn. nhìn mặt H lúc này chả biết nói sao. tội nghiệp lắm. ừ thì em ấy có làm gì sai đâu. mà tự nhiên nổi điên với em ấy.

Hạnh với trang anh lại ngồi nói chuyện..... được 1 lúc Trang Anh ăn xong thì cũng đi vô, kêu em ra ngồi chơi với hạnh đi.

Trang Anh: a ra ngồi nc với hạnh đi. chứ em cũng chả biết nói sao.

Em: sao em không làm ầm ầm lên như những người phụ nữ khác khi có ai tới gần chồng họ ấy.

Trang Anh: em tin anh mà, với lại em học từ anh đấy.

Em: học cái gì, trả tiền đây.

Trang Anh: mơ đi nha cưng. thì cái gì anh cũng bình tĩnh được. mà sao với Hạnh a không bình tĩnh kiểm hướng giải quyết đi. em thấy a có vẻ nóng và khó chịu với hạnh sao ấy.

Em: a cũng chả biết. cái đấy a có tính đấy. mà chả có ích gì.

Trang Anh: không nên a koi nhẹ nhàng làm sao êm là được. chứ tội con bé lắm.

Em: ừm.... rồi đi ra bàn hạnh, cầm thêm ly sữa.

Em: nè uống đi. nay a đang bực mình. xin lỗi nhá.

Hạnh: gặp em làm a bực mình sao..... nheo mắt hỏi em.

Em: không phải, chỉ là không muốn em lúc nào cũng nghĩ tới anh. lúc nào cũng vì anh. a không đáng với những thứ em làm. anh không yêu em. a yêu chỉ Trang Anh và rất thương chị. a không muốn chị buồn.

Hạnh: vậy còn em..... rồi hạnh im lặng.

Em: em phải chấp nhận thôi, anh đã có người yêu. chuyện lúc trước với em là quá khứ rồi, gác lại đi em.

Hạnh: nếu cmnr..... em đâu cần quá khứ em đang ở hiện tại mà. hu hu hu.

Hạnh: tại sao lúc nào với em a cũng vậy. lạnh lùng làm em buồn, rồi lại tới bên em. anh không phải con người như vậy đâu. đừng giả vờ như thế. em chỉ cần a đối xử với em bình thường như bao người khác là được. còn em thế nào vẫn sẽ yêu anh.

Em: lần nào nói chuyện với em cũng thế. kết thúc cũng chỉ là em sẽ yêu anh. còn thế nào cũng được. cái a muốn là em tự giải thoát cho chính mình đi.....

Bực quá em đứng dậy xách xe đi về..... hạnh thì đứng nhìn em nước mắt chảy.... nói với mấy bác chứ, tội nhân viên thấy hạnh khóc vì em riết cũng thấy bình thường emnl. chạy xe được 1 khúc thì quên là phải chờ Trang Anh về. thế là em về lại quán để xe vào bãi, rồi đi vào quán hạnh lúc này ngồi rồi. em vô đưa chìa khóa cho trang anh, dặn 1 số thứ rồi em ra bắt xe ôm về nhà cô chú.....

cái cup thần thánh mở đầu cho thót em đã được thay bưng, mấy nay nhiều chuyện nên không nhớ tới em ấy, ra bắt xe ôm về nhà cô chú, mở cổng vào nhà. nhà chả có 1 bóng người. em nằm ra luôn cái ghế gỗ mờ quạt cho mát. đang thiếu thiếu thì Trang Anh gọi.

Trang Anh: em về nhà rồi nè. anh đang ở đâu.

Em: nhà nào em. nhà anh hay nhà em.

Trang Anh: nhà em.

Em: ừ anh bên nhà cô chú lấy xe.... nằm ngủ quên. mà sao về nhà thế.

Trang Anh: qua nhà thấy khóa cổng, biết anh không có nhà nên em về luôn. mấy nay ở nhà anh suốt ba mẹ nói.

Em: hè hè. thèm hơi anh nên mới ở bên.

Trang Anh: đâm chết giờ, vớ vẩn.

Em: nè nè a nói gì mà vớ vẩn, không biết ai nghĩ bậy. hahaha

Trang Anh: thôi a ngủ đi rồi còn về quán. có gì tới em qua trả xe.

Em: trả xe chỉ là cái có. hahahaha mà qua thì về nhà cất xe luôn đi rồi điện a về rước ra quán. thích đi xe này.....

Trang Anh: dạ.

Em: ngủ trưa đi.

thế là em làm 1 giấc tới hơn 5h chiều thì cô chú về.....

Cô: ơ thằng này, nay còn nhớ cô chú à.

2 con em thì đã bay cái vèo lên người tôi mà thụi. mà ôm.

Em: dạ, nhà hết cơm, qua ăn ké.

Cô: thôi ông tướng, có gì thì nói. bày đặt.

rồi cô lôi tôi xuống bếp.

Cô: rồi có gì kể nghe koi....

Em: cô nhớ cái con bé mà bữa con chuyển nhà rồi, mà nó tới kiếm không.

Cô: à nhớ con bé dễ thương, nói chuyện cũng lễ phép.

Cô: mà có chuyện gì.....

rồi em kể lại đầu đuôi cho tới giờ.....

Cô: thì con cứ tìm hiểu cả 2 đi. mà cô nói thật nhé. con đừng phụ nhận tc với bé hạnh. cô thấy con có tình cảm với nó đấy, và cô chắc nó cũng biết thế. Trang Anh thì là người đến trước thôi.

Cô: hỏi thật nhé, nếu không quen Trang Anh con có nghĩ là sẽ quen bé hạnh không.

Em: con không biết nữa. Hạnh lúc đầu thì con chỉ thấy thương vì chờ đợi lâu vậy. sau này mới con không biết nhưng mỗi lần thấy hạnh buồn hay khóc là con thấy sao sao ấy.

Em: còn với Trang Anh con nghĩ là con yêu. Trang Anh luôn biết cách chăm sóc và lo lắng cho con. mặc dù không ra mặt nhưng âm thầm và chu đáo.

Cô: ờ vậy thì tốt. cô hỏi thật trả lời. mày có sợ Trang Anh không.

Em: ừm thì cũng có. sợ bị ghen, sợ bị nhéo. sợ Trang Anh mếu. thường cô biết con rồi đấy lười, mà trang anh nói gì con làm liền. ~.~ sợ bị giận.

Cô: ừ haha nhà con ai chả thể. ừ vậy thì con yêu trang anh đó. còn bé hạnh hơi khó. con nên hạn chế gặp hạnh lại. không cần phải vô tâm với nó. nhưng làm sao cho hạnh biết, Trang Anh vẫn là số 1. con quan tâm trang anh trước mặt hạnh nhiều hơn. biểu lộ tình cảm nhiều hơn. (bé tức quá XH trước mặt luôn quá =>))

Em: dạ thôi nhưc đầu.

Cô: tội con bé thật..... chỉ có mấy người làm khổ tội tui.

em la to từ bếp lên..... Chú làm gì mà cô than khổ thế. =>))

rồi em đi lên phòng 2 đưa em, chơi với nó. nt qua lại với Trang Anh.

Em: mới nc với cô xong. hỏi cô vụ bé hạnh sao.

Trang Anh: cô nói sao anh.

Em: thì nói quan tâm em nhiều vô, yêu em nhiều vô. =>))

Trang Anh: anh kỳ cục..... cô nói sao.

Em: thì vậy đó biểu lộ tình cảm với em trước mặt hạnh.

Trang Anh: sao được, tội con bé.

Em: =>)) haha hay em lớn hạnh nhỏ nhé.

Trang Anh: em giết anh chết giờ tin không.

Trang Anh: à anh nè. tối em không qua quán đâu, em mượn xe đi với bạn em xú. tối về trả xe sau nhé.

Em: ừm thôi nấu com đi. a chơi với 2 bé.

.....

ăn com xong chào cô chú, rồi lấy xe đi. lúc giỡn với 2 con bé nó làm đổ nước ngọt lên người nên em lấy cái áo thun của chú mặc đỡ. cái áo rộng, mặc cái quần jean, đi đôi dép lao nữa. cười trên chiếc cúp, nhìn như mấy anh lú.

à nói sơ về em. em nhìn mặt non chẹt, 24 nhưng gặp ai cũng nói em tầm 20 thôi. không tập tạ hay thể thao gì cả nên nhìn tướng hơi bị thư sinh =>)) mặt baby quá mà=>)). cách ăn mặc chẳng là vấn đề gì cả. tối nay cũng không làm gì. thế là lấy chiếc cúp đi lượn luôn. ngắm thành phố về đêm. trước buồn hay nhớ bà xã. em cũng thường lượn như thế mỗi tối, không biết đi đâu. cứ chạy khi nào mệt thì về. tối nay cũng vậy.

Muốn ngắm cái thành phố sôi động vào ban đêm. thành phố lên đèn, từng cặp cặp ôm nhau cứng ngắc lượn qua. công nhận mấy em tướng ngon ghê. váy ngắn, quần đùi, áo dây, áo ống. đủ màu sắc, những chiếc xe tay ga phóng vù vù. tiếng nói chuyện của từng tốp đi với nhau.

tới 1 ngã tư. gặp 2 em đi trên chiếc SH việt. mặc váy nên em ngồi vắt chân qua 1 bên. em cũng như bình thường ngắm thôi. thì con nhỏ cũng quay lại nhìn em. ở nhìn kệ nhìn ông cứ nhìn đuôi đây ngon vờ lờ. em nhìn vào mặt mình thì mình cũng nhìn em với ánh mắt ngây thơ vô tội. rồi bé ngồi sau, nói gì với con bé ngồi trước nó quay lại nhìn em cười. đệt xinh thế. đèn xanh nghĩ là đường ai nấy đi nhưng ai ngờ 2 con bé cứ chạy kè kè mình. sợ vãi cả tè. đẹp vậy mà làm cướp sao ta. đang nghĩ vớ vẩn, rồi nhìn lại mình cười thảm. cướp nó còn trẻ mầy đây.

bỗng bé ngồi sau lên tiếng.

-anh kia, sao nhìn em hoài.

em giả lơ coi như không thì tiếp

- em nói anh đấy.

-anh có nhìn gì đâu. mặt ngây thơ vô tội nhất có thể.

-sao cứ nhìn chăm chăm vào em

- không có mà.

rồi 2 nhỏ nhỏ chạy lên trước nói gì đấy rồi lại chậm chậm lại.

nhỏ ngồi trước.....

-nè đi chơi hông anh.

-minh đâu có quen.

-thì làm quen. đi ăn với tui em đi. đói quá.

éo biết có chuyện gì đây, thôi nên cắt đứt ngay 2 con này nên em phán 1 câu.

-anh như vậy sao đủ tiền đi chơi với 2 em.

nhỏ ngồi trước cười cười. nhỏ ngồi sau nói

- thì tui em mời. vậy nha đi theo em.

-vậy sao được.

-vậy chứ anh nhìn em đã rồi, mà em rủ đi chơi không đi à. em mời.

Đờ Mờ 2 con này tính chơi bồ..... em mừng tượng được trong đầu. trong ví còn khoảng 400k ~.~ còn lại trong thẻ để cà. bồ không sợ. tới luôn.

-ùm vậy nay em mời mai anh xin ứng lương a mời 2 em đi uống nước nha.

hôm nay phải đem thần công mặt dày ra sử dụng rồi.....

nhỏ ngồi trước. - uống nước không à, a lời thế.

em cười khỏ. - anh đi học rồi đi làm thêm tiền đâu mà dám sài sang hả em.

nhỏ ngồi sau đánh vai nhỏ ngồi trước.

muốn được yên tĩnh dạo vòng vòng mà lại dính phốt 2 em này. thích bày trò thì chiến thôi.....

vừa đi vừa nói chuyện. em ngồi trước tên Hương, em ngồi sau tên Ly(trùng tên với em hàng xóm.)

Hương: đi ăn món nướng đi. đang thèm.

đệt may có tiền chứ nghèo thật nó gài kèo này chắc vui.....

đi vào 1 quán nướng trên đường Hai bà trung (trung)

đi với 2 người đẹp vào quán ai cũng nhìn với ánh mắt ngỡ ngàng. cả tên bảo vệ cũng phải há hốc mồm ra.

gửi xe em và 2 đứa nó vô bàn. nhỏ ly có vẻ hiền hơn, còn con người trước đánh đá thấy sợ. mình giả hiền rồi nên thôi chỉ cười cười. bị chúng nó chắt chém vài ra.

Em: lần đầu tiên a vào đây đó. nhỏ hương thì cười đều đều. còn nhỏ ly có vẻ không thích việc này.

Ly: nhà anh ở đâu.

Em: hà ừ nhà anh ở xa lắm, vô sài gòn đi học em à.

Hương: học gì đó anh

Em: ừ ĐH em, ở bên gò vấp á.

Ly: ý gần nhà em. CN4 hả anh.

Emừm

Ly: rồi anh đi làm gì, mà giờ lang thang ở đây.

Em: đủ nghề hết em ơi. gì có tiền thì có mà kiếm thôi. anh đi làm về tính đi kiếm gì ăn thôi

Hương: vậy gặp tui em là sướng rồi. nay cho anh ăn ngon, thoải mái luôn.

Đệt như mình đi xin ăn đéo bằng..... còn này nc móc không à mấy thím.

2 nhỏ kêu đồ ăn, bia. lúc đầu giả ngại không ăn đợi ly gấp mới ăn. nói chung cũng nói chuyện vớ vẩn về gia cảnh mà mình tưởng tượng ra.....

rồi em đi vô nhà vệ sinh. lấy đt tắt tiếng tắt rung. rồi đi ra.

em: 2 em cho a xin sdt nha, mai a ứng lương rồi mời đi uống nước. nhá qua số a, a không có đem theo đt

Hương: không để tiền mà sai à. mời tụi em rồi tháng đó anh lấy gì sai. đừng nói mượn tụi em lại sai nha..... Đờ mờ nóng với cái kiểu khinh người của con này rồi.

Ly: có vẻ không thích ra mặt nên không nói gì nữa. để mình con hương nó chặt chém em.

.....

lúc tính tiền thì con nhỏ nhân viên đưa em cái hóa đơn, thế là em để luôn ra bàn. hương thì nc tính bở như éo có gì. em cũng bở luôn. tới lúc nhỏ nhân viên nhắc của anh hết 864k thì nhỏ hương cười. em cũng cười gượng. thế con nhỏ nhân viên nhìn em như động vật lạ..... Lúc đấy ly mới móc giỏ ra tính tiền. =>) mấy bác kêu em bựa em chịu hề hề. nói chung gặp 2 con này mặt phải dày lên. nhỏ tới lon gặp nó chắc cũng chỉ 1 lần, việc gì phải ngại. =>))

chào tạm biệt em đi về. mất hết hứng. đành chạy về nhà..... về tới nhà thì em lên voz thông báo cho mấy thím biết rồi đó. em tính đùa dai tí nữa, mà thôi chả muốn dính dáng nữa mai ra trả châu đó rồi trả lại tiền cho Ly là xong. mà trả tiền chắc không lấy nên chỉ có trả tiền châu nước đổ thôi.

à nói về 2 em ấy. sinh năm 95 nhé. rớt đại học đang ôn thi lại cả 2.

về nhà thì thấy trang anh đã về. đang nằm coi tivi trên ghế. em mở cổng đi vào thì trang anh ra cửa đứng nhìn em.

Trang Anh: anh đi đâu về trễ thế.

Em: à anh đi ăn với bạn. mà đi đâu mà về sớm nằm đây rồi.

Trang Anh: em mà, ngoan hiền đi chơi về sớm với anh mà a đi đâu mất tui.

Em: rồi rồi, a đi tắm thay đồ đã. chơi với 2 con bé nó đổ nước ngọt ra người.

Trang Anh: haha nhìn anh đẹp ghê. giống mấy bác chạy bagac

Em: giỡn hoài mần thịt giò, em cười đều.

Trang Anh: thách. rồi lạch bạch chạy vào toilet đóng cửa. em thì dí sát dít.

em chạy kịp chụp được cái nắm cửa vắn nên không bấm chốt đc. em đẩy cửa vô. cười hề hề.

Em: ơ nay muốn tắm chung với anh à.

Trang Anh: không không đi ra em đi vệ sinh.

Em: haha nín đi. a không ra đâu.

Trang Anh: anh iu oi tha em đi nà.

Em: haha thôi mở cửa ra tắm cho anh đi haha.

Trang Anh: vô duyên, em hét lên đó.

Em: hét đi haha. trong phòng tắm hét mình em nghe à.

Trang Anh: anh hông giỡn nữa đâu.

Em: ơ nay giờ có giỡn đâu. đi ra cho anh tắm. còn không thì đứng đó tắm với anh.

Trang Anh: mở cửa đi ra, mặt nguy hiểm nói " đồ dê xồm ". rồi phóng cái vèo ra cổng mở cổng chạy ra đường. em dí theo. nhìn cái tướng chạy mắc cười lắm =>) em dí ra cửa đứng nhìn Trang Anh chạy.

Em: chạy được chạy luôn đi nhá.

Trang Anh: ai biểu a ăn hiếp em.

cô tạp hóa đối diện: 2 đứa lớn rồi cứ như con nít.

Trang Anh: anh đó cô, suốt ngày bắt nạt con.

Em: thôi đi về có gì chúng mình đóng cửa dạy bảo nhau.

Trang Anh: đóng cửa có mà em chết trong đó luôn thì có. 2 đứa, đứa bên này đứa bên kia nói to quá ai cũng nhìn. quê quá em chui vô nhà tắm rửa. rồi thay cái quần lửng với cái áo thun. đi ra thấy trang anh đang ngồi 8 bên tiệm tạp hóa. em khóa cửa đi ra.

Em: mám kia, đi bộ vòng vòng không.

Trang Anh: có hề hề.

rồi Trang Anh chạy ra ôm tay em. cười hi hi làm huê.

Em: không phải cười là xong đâu nhá.

Trang Anh: con trai gì.....

Em: thì con trai mới dê xồm ha ha ha.

Trang Anh: đồ mặt, đồ quý.

Em: ăn kem không.

Trang Anh: ngu gì không ăn. hề hề

em nắm tay ghe vô cái tủ đựng kem của cái tiệm tạp hóa bên đường lấy 2 cây kem. Trang Anh kem ốc quế hương dâu, em lấy cái kem dừa lười của hàn quốc.

Trang Anh: em thử miếng.

Em: không cho.

Trang Anh: 1 miếng thôi, mặt tội nghiệp, mè nheo.... em đưa Trang Anh cắn 1 miếng.

Trang Anh: ngon quá dạ, thơm ghê đôi kem đi thế là dứt luôn cây kem của em. đưa em cây kem của Trang Anh. gấu em nó thế. vừa ăn vừa cười nữa chứ.

Trang Anh: anh mai mua kem này bỏ tủ lạnh đi.

Em: 20k 1 cây đó cô, cô ăn bao nhiêu cho đủ. phì ra giờ.

Trang Anh: làm thấy ghê, để em mua.

Em: haha ăn ké.

Trang Anh: còn lâu nhá, mua xong xích tủ lạnh lại luôn. em đếm rồi thiếu cây nào thì biết tay em.

Em: keo kiệt.

Trang Anh: vậy mới có ăn với anh. haha

2 đứa đi dạo mỗi chân mới mò về nhà. lấy xe chở Trang Anh về với những vòng ôm, và những nụ hôn.....

..... về đến nhà lấy đt ra lướt thì thấy có tin nhắn và cuộc gọi nhờ. số lạ chắc của Ly nãy cho số chưa kịp save.

..... biết ai không anh.

Em: ai vậy.

.....: đoán đi.

Em: Ly hả.

.....: không em Hương.

Em: ừ có gì không em.

Hương: nhắc anh ngày mai 7h nha. mà a chọn chỗ đi. không nhắc sợ anh quên.

Em: a chỗ bình dân lắm, sợ 2 em trê thôi.

Hương: không sao anh, có gì tụi em trả cho.

Em: em cứ nói thế. ừ thì tiền nó quan trọng, nhưng mà a nói là a sẽ làm.

Hương: ừ a nói được đấy để coi mai sao đây.

Em: ý em là sợ a không dám đi hả.

Hương: thì em nhắc anh thế thôi sợ a quên. a ngu đi rồi mai con đi làm ha. ngủ ngon.

em cũng không rep lại. bỏ cái con khinh người. mai con này chắc bày trò gì nữa đây. chắc lại kêu thêm 1 đồng người.

.....

Sáng hôm sau em chờ Trang Anh ra quán, rồi đi công chuyện cho ba. trưa về quán thì đã có hạnh ngồi chơi.

hạnh: anh mới về, rồi nhìn em cười.

Em: ừm sáng giờ đi công chuyện.

Hạnh: anh ngồi đi em đi lấy nước cho.

em ngồi bàn hạnh chạy đi lấy nước trà.

Em: em không lo học hành gì đi. suốt ngày qua đây ngồi không, tốn time quá. không thì xin đi làm thêm đi.

Hạnh: a có nhận em đâu.

em: lo học hành đi. suốt ngày qua đây một ba mẹ lại nói anh.

Hạnh: em biết rồi.

hạnh: anh ăn gì chưa em với chị Trang Anh chưa ăn đợi anh nè.

Em: suốt ngày qua đây ăn trực vậy cô nương.

Hạnh: hi hi.

Em đi vô với Trang Anh đang ngồi quây. nghe theo lời cô. em tới ôm đầu

Trang Anh hôn 1 cái lên chán rồi cười nói. rồi kêu ra ăn cơm. 3 đứa xún bếp lấy cơm với đồ ăn Cô V đã để sẵn. ra 1 cái bàn trống ngồi ăn. chém đủ thứ gió.

..... Hết ca em chờ Trang Anh về nhà rồi em cũng về. làm 1 giấc tới chiều. thì có đt đánh thức.

Trang Anh: nè ngủ phải hông, dậy nấu cơm ăn đi.

Em: ày xúu ra ngoài kiếm gì ăn cũng được có mình lười nấu quá.

trang anh: anh hay ghê.

Em: hi hi có em mới nấu không em thì thôi, ăn cái gì đại cũng được.

Trang Anh: vậy mai em với anh đi siêu thị mua đồ hộp đi. khi nào không nấu thì lấy đồ hộp ra mà ăn.

Em: ừm sao cũng được, thôi anh đi tắm, em nấu cơm đi.

Trang Anh: dạ

Em: à mà xúu anh đi chơi với bạn, em đi không.

Trang Anh: dạ thôi anh đi đi, tôi về quá qua nhà em chơi xúu cũng được.

Em: ừm.....

..... tắm rửa, mặc cái áo sơ mi tay dài màu nho. quần jean. đi dày. nước hoa, gel. ày ai mà đẹp trai quá ta.....

nt cho nhỏ hường: anh mới đi làm về. giờ đi ăn kem ha.

Hường: ok chỗ nào anh.

em đọc cái đĩa chỉ kem bud's. rồi em ra đó trước. lúc đầu cũng tính lấy 4 cái lớp đi cho no oách, rồi nghỉ lại thôi. xong lần này đường ai nấy đi. chả cần làm màu. trả nợ xong thì thôi. đừng với mấy em teen mệt thêm.

xách AB ra quán ngồi trước, lấy đt chat 8 với mấy đứa bạn. lúc này cũng tầm 7h hơn rồi. ngồi được 20p thì 2 nhỏ tới. với thêm 2 nam 2 nữ nữa tới. 2 nhỏ này cũng ít có ác, gặp mình chứ gặp anh ngố nào có mà chết với 2 bà này.

hương: quả này đẹp trai dữ ta.... em cười

Em: mấy bạn ngồi đi.

rồi tụi nó ngồi vô kêu kem, đủ thứ. em cũng kêu. em kem chỉ ăn mỗi kem bạc hà. làm 3 viên thể là xong....

Hương: nay bánh hơn hôm qua ta.

em: chứ sao. mới có lương mà. hết lương lại nghe thôi. rừ em bữa nay chắc anh nhìn đói ả tuần quá.

Hương: con trai gì mà....

em: ừm a chỉ giám rừ tụi em 1 lần thôi. chứ làm gì có tiền mà chơi với em

rồi 1 thằng đi chung.

.....: ủa chứ không phải a chủ quán cafe XXX à.

Em: ừ anh đó em

.....: ủa tao tưởng tụi mày biết anh này.

lúc đấy con hương với há mồn ra. ngạc nhiên.

nhỏ bạn: ủa, vậy sao tụi mày kê, là gặp cái anh gì mà đi chiếc cup, nhìn con ly đấm đúi bị tụi mày làm cho Quê hôm qua mà.

Em: anh nè em. cười cười. lúc này 2 đứa bạn há mồm ra không hiểu gì hết.

Em: ủa mà sao em biết anh.

.....: dạ nhà em gần quán anh mà. trước em ngồi đó hoài, giờ phụ gia đình nên em ít ra quán.

Em: hèn gì thấy bán thấy cứ thiếu thiếu.

.....: anh cứ đùa hoài.

Em: mấy đứa ăn đi, sao ngồi nhìn nhau kem chảy hết giờ.

Hương không nói gì nữa, chắc bị 2 đứa bạn kê 2 cục gạch vô mồn im luôn.

Ly: anh thích đi cup à.

Em: à thì thỉnh thoảng lấy đi dạo hóng mát thôi. hôm qua mấy em nhìn anh khác nay quá hả. tai qua ở nhà ông chú chơi 2 con em nó làm đồ nước ngọt lên người nên lấy đồ ông mặc, nên nhìn hơi lụm lụm.

Ly: hèn gì, qua nhìn anh ngố quá trời. mà anh lừa tụi em đấy nhé.

khác với Hương ly không dám chọt tụi em nên nc khá thoải mái.

Em: thì mấy em cho a là thằng 2 lúa nên anh diễn chọn vai luôn.

em lấy đt nt cho hương. này sao im thế. mai mốt đừng có ăn hiếp người ta mà tội. gặp anh chứ gặp người khác thì tội lắm. vậy ha, anh không có để bụng đâu.

rồi em lấy đt chat chit với Trang Anh đủ thứ chuyện. tính tiền thì em tính rồi. xong lúc đi ra em đi sau cùng với Ly.

Em: mai mốt đi chơi với hương thì nói nó đừng có giỡn vậy tội người ta.

Ly: em nói hôm qua rồi. tại a đâm đầu vào đấy.

Em: anh biết, a mới đi theo chứ. =))

chào tạm biệt và hứa hẹn bữa nào tới quán mình uống nước xong chia tay. em lại về với vòng tay thân thương của Trang Anh em xin hết ạ.

Vẫn em tệ mấy thím thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 41

Reng reng reng.....

Ngó đồng hồ chợt mới ngủ được 15 phút.....

Alo

T.a: dậy dậy dậy..... qua chở em. Nhanh còn nấu đồ ăn sáng.

Em: ưm đợi a tí

Ừ ủa vào tắm, thay đồ rồi sang nhà t.a. sang trời se se lạnh mới tắm xong nên cũng phê phê. Ngâm mấy em teen đi tập thể dục sáng ở công viên cũng phê lòi. Mông căng đét, vều thì nẩy nẩy. Aaaaaaaaaaaaaaaaaa sáng khóa vì mới ngủ được 15p.

T.a: nhìn cái mặt mới ngủ dậy ngu chưa kia..... chả biết maays thím sao chứ em ko ngu mất vẫn bt. Chả sung cũng chả thâm.

Em: tu mai tối lấy xe a về rồi sáng qua cũng đc. Hehe đỡ phải chạy zz.

T.a: hông muốn chở e nữa chứ gì. Huhu hết thương e rồi.

Em: làm gì có, nói vậy vì nó tiền đường thôi.

T.a: ai biết được. Hứ.

Em: nghĩ vớ va vớ vẩn.

T.a: nay nấu mỳ ý. Hôm qua e mua đồ để tủ lạnh rồi á.

Em: đã za.

Sáng sớm 2 vợ chồng nhà em. Mỗi người 1 việc phụ nhau làm bữa sáng. E lại nghĩ thêm 1 cô bé với 1 thằng cu nữa là đủ 1 gia đình. Hạnh phúc đâu phải đến từ những điều lớn lao, nó đến 1 cách bình dị mới đáng trân trọng.

T.a: a làm sốt đi em luộc mỳ.

Em: đi kỳ zà.....

T.a: tại anh nấu ăn ngon. Hehe.

Em: vợ đây sao. Đáng ra là a nằm coi tivi xong là ăn thôi chứ.

T.a: ko muốn làm thì đi ra kia..... làm cái mặt giận dỗi nhìn thương gì đâu.

Em: bụng tay 1 2 3 cười thể là lại toe toét ngay được.

T.a: đô quý. Chọc e hoài.

Em: nè luộc xong mở tủ lạnh lấy hũ bơ trộn vào sợi mì lúc nó còn nóng.

T.a: dạ hèn gì bữa làm em ăn mà có mùi bơ, mà e đứng coi anh làm sốt có thấy a cho bơ vào đâu.

Em: con gái gì dở òm. Nấu ăn còn thua con trai.

T.a: thua gì. Em dở anh giỏi nên mới hợp đo hehe.

Xong t.a rửa đĩa với nồi. Rồi 2đưa lại ra quán. Tối quán thì t.a làm việc, em và cô quản lý nhỏ tuổi vào kho kiểm kê.

Em: ủa mà giờ cô ở đâu dạ.

Cô: ừ cô ở nhà người quen, để kiểm phòng trọ rồi chuyển qua.

Em: trời ở chi phòng trọ chật chội. Mà ở được nhiều đâu cả ngay ngoài quán rồi. Còn tính vậy. Trong phòng lạnh có mấy cái ghế dài 3 người ngồi ah. Cô nằm đó cũng thoải mái. Để con kêu tui nó xếp bàn lại cho 2 cái ghế đối diện nhau. Tối cô kéo cái bà ở giữa ra rồi đẩy 2cái ghế sát lại. Đem gối với chăn vô nữa là ok. Ko sợ muỗi đâu. Con về hay sịt muỗi ở trong lấm, với p lạnh đóng cửa suốt ko có muỗi đâu.

Cô: gọi chị em đi cô con kỳ quá.

Em: dạ vậy ha chị. Chỉ bất tiện tắm thôi. Chịu khó tắm khuya chút. Còn đồ cứ bỏ vô máy giặt mà giặt. Máy giặt này là để giặt mấy cái khăn trải bàn....

Em: quán vậy là ổn chi đi đâu cứ đi đi 1 2tiếng về là được. Ko cần ở quán suốt đâu. Sáng thường có t.a thì chị cứ thoải mái. 2h t.a hết ca chị có mặt là đc. Có e với t.a chị cứ thoải mái đừng gò bó mình vào cái quán là được. Chiều ng ta chở tui sắt tới chị nói người ta kê vào kho nha. Rồi mua cái ổ khóa khóa lại. Giờ xong chị về soạn đồ qua luôn đi, e koi quán cho ha.

Cô: chị đã đồng ý đâu.

Em: em đặt tủ rồi chị lỡ nào phụ lòng em hehe.

Cô: thẳng quỳ, cứ như vậy hỏi sao con gái ko chết, cô mà đây còn ganh tỵ với t.a à.

Em: haha cho cô thoải mái kiểm chồng còn nói, ế lại đòi thừa tại con đi à hhaa. Mà tối ngủ thì nhớ khóa cửa phòng kính lại. Có a nào rình mất lại đòi thừa con đi à.

Ra ngoài lấy đt gọi cho anh N

Em: a N bên đó có cái tủ sắt nào ko. Tủ để quần áo á.2 cửa 1người sai thôi, ko cần to đâu.

N: rồi có, co qua xem ko. A đang ngoài cửa hàng này.

Em: thôi khỏi, a kiểm cái tủ nào mà có móc để sai ổ khóa ngoài á. Là được. A chở ra quán giùm em luôn nha.

N: rồi để a báo chú cho.

Em: thôi a cứ xuất hàng qua cho e. Nhắn e cai số tại khoản e chuyển khoản qua luôn nhé.

N: vậy giờ a chở tui qua luôn hay chiều,

Em: dạ giờ cũng đc anh.....

.....

Trưa em và t.a ngồi ăn cơm thì hạnh tới.

Hạnh: a đói quá.

Em: thôi đi cô ở đây còn lạ gì cô. Tự mà đi lấy ăn.

Hạnh: hehe. Về nhà có mình e, phải nấu cơm. Ở đây ăn cơm của anh cho khỏe.....

Em: ờ. Rồi ăn đi.

Đang ngồi ăn thì hạnh móc trong cặp ra 3 cái vé đầm sen nước.... ten ten ten..... mai đi hông 2người.

T.a: hông biết nữa, hỏi a H đi thì chị đi.

Em: đi thì đi. Nhớ mặc bikini thì a đi. Thế là đc mấy cái tát từ đầu đến lưng túi bụi.....

T.a: hay qua ha, đi chủ yếu ngắm mấy em mặc bikini chứ gì.

Em: hhah thế là e bê đĩa cơm vô cất. Để 2chị e ngồi 8.

Bà cô thì vẫn loay hoay xếp đồ.

Em: mai chị đi chơi với tụi e ko. Đi đầm sen nước.

Cô: thôi, đi hết ai koi quán.

Em: đi nhờ cô V coi cũng đc chứ sao.....

Cô: thôi mấy đứa đi đi.

Em: ầy vậy thôi.

Đi ra quầy thì t.a với hanh đang bà sôi nổi chơi cái gì gì

Rồi cái này ghê lắm, khiếp. Nói không ngưng mở.

Em: bàn cho đã đi, mai mặc quần đùi jean no ko cho chơi đâu khỏi bàn.

T.a: gì kỳ dạ.

Em: haha 2 mảnh đi 2 nàng.

Trang Anh: Dê xôm.....

Hạnh: vậy mai đi nha, A H coi quán. em với chị đi mua đồ..... rồi 2 bà ngoáy đít đi thẳng.

mẹ nhân viên của em chỉ có mỗi trang anh là bá đạo. cũng 1h rồi nên về sớm cũng không sao.

em đi vào trong hỏi coi cô có cần gì thêm không, thì thấy mặt cô đang suy tư....

Em: sao mặt dăm chiêu thế sư tỷ.

cô: đang suy nghĩ, nhà em tốt với chị quá, ba mẹ đã vậy, em cũng vậy.

Em: trời chị nghĩ chi cho nhiều, có lợi cho chị thì cũng có lợi cho em. chỉ ngủ ở đây cạnh quán em yên tâm hơn.

Em: mà chị có người yêu chưa.

Cô: chưa em, chị vậy ai yêu.

Em: trời xinh vậy mà không ai yêu mới lạ. kén quá một ế nha cô 2.

Em: ha ha ở đây đi một có mấy chú già già em làm mai cho.

Cô: thằng quý muốn chết mày.

ba la ba la

nc với cô xong em cũng về nhà ngủ cho lành. 2 mụ kia đi mua đồ không biết mua gì nữa. đang ngủ thì ầm ầm ầm ầm, 2 cái gối đập em túi bụi xong bỏ chạy. vẫn kill cũ, chạy thẳng ra cổng 2 nhỏ đứng nhìn mặt hớn hở. còn lắc lắc cái mông nữa chứ. điên thật..... tối đã không ngủ đc còn vậy

em lấy chìa khóa ra khóa cổng nhốt 2 con mấm đó ở ngoài luôn. 2 con đi chân đất mặt méo xẹo. em đi vô lấy nước uống. xong vô tắm phát cho mát, đi ra thấy 2 mấm đang ngồi ăn bún canh phía bên kia. vãi cả vợ với con...

em mở cổng đứng nhìn. 2 mụ vừa ăn vừa cười cười. riết láo thật. bố đang ngủ giám phá.

đứng ngoài chơi nhìn 2 mụ đó ăn, lỵ thấy cũng bay ra đứng 8.

Ly: mấy nay sao thấy a ở nhà hoài thế, không coi quán à.

Em: có bà cô lên làm rồi anh thoải mái.

Ly: sướng ha, ủa mà 2 chị đó sao thân vậy anh. em tưởng.....

Em: ừì mệt não lắm em. mai em rảnh không.

Ly: mai em đi học anh ạ.

Em: ừm vậy thôi..... mai anh chị đi đầm sen chơi đó mà.

Ly: em mới đi với tụi bạn về, thôi a chị đi đi.....

ăn xong 2 bà vác xác qua.....

Trang Anh: anh ơi có giận em không.

Hạnh: hè hè a nói, có bao giờ biết giận đâu..... ặc nói từ cái hồi quên trên au tới giờ vẫn nhớ.

Em: mua đồ hết chưa.

trang anh: dạ rồi anh, bánh, xúc xích, pate, bánh mỳ.

Em: anh hỏi bikini kìa.

Trang Anh: đánh chết giờ. cái mặt phụng phịu mà đồ ửng nhìn mắc cười.

Trang Anh: kỳ chết không mặc đâu.

Hạnh: nãy em với chị mua rồi mà, giờ kêu không mặc.

thế là bị hổ mặt còn đỏ hơn nữa =)). đẩy công đi 1 mạch vô trong nhà. em thì đứng cười chọc quê.

tua nhé.....

tối hôm đấy Trang Anh qua bên nhà em . sửa soạn đủ thứ đồ. đúng là con gái. như em xách cái quần đùi là xong. đấng này nào là khăn, sữa tắm, đồ ăn.... quá trời trời

Trang Anh: mai đi là phải theo em nha. em hông có biết bơi.

Em: rồi theo em sát bên luôn, thả ra mấy anh trong đó thả dè bà xã anh sao.... Trang Anh cười tí mắt dễ thương lắm mấy tím ỏi.

em ra ghế sofa nằm lấy cuốn sách ra đọc..... được 1 xíu mắt díp lại. giật mình dậy thì Trang Anh đang ngồi kế bên, tay vuốt mặt em. em nhắm mắt cảm tay đặt trên má, cảm giác bình yên lắm..... rồi em kéo Trang Anh lại gần, mặt trang anh lúc này đỏ hừng. 1 nụ hôn nhẹ nhàng..... em nắm tay Trang Anh đứng dậy, đi ra lan can cho mát. trang anh đứng trước em đứng sau ôm. ngắm đường phố, ánh đèn hắt hiu. gió thoảng mùi hương của tóc.....

tay ôm trước bụng Trang Anh em đưa vào trong áo. xoa xoa cái bụng. làn da mịn màng.

Em: Anh yêu Em.....

Trang Anh: em cũng vậy.

Em: Hôn anh đi..... trang anh nghiêng người hôn lên má em 1 cái... em mỉm cười.

Em: Em không có gì đặc biệt.... nhưng em là người anh yêu. tất cả những gì có liên quan đến em đều đặc biệt với anh. nụ cười... đánh anh..... bỏ chạy..... dành trà tiên ăn sáng..... ôm anh..... những thứ quá đời bình thường lại trở thành đặc biệt với anh.

Trang Anh mỉm cười: vậy mà bắt em mở lời trước.

Em: lúc đấy a chưa sẵn sàng thôi.

Em: em còn gì dẫu anh không.....

Trang Anh: không anh ạ. đôi anh 1 lần em thấy có lỗi lắm luôn á.

rồi Trang Anh quay qua hôn lên má em lần nữa, cứ vậy ôm Trang Anh ngắm đường phố về đêm.....

..... chap này kết thúc vậy. mấy nay em hơi bận. đi đầm sen cũng xảy ra sự cố em nói ở chap sau nhé

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Tối nay tính kể tiếp chuyện đi đầm sen. Tự nhiên nảy nghĩ nc với t.a về nhà e, rồi lúc đầu gặp t.a. thôi làm luôn..... để bikini cho mấy bác hóng típ

Nhiu bác nghĩ nhà e sao lạ có quán ở sài gon. Đắt để mở một quán cafe lớn ở sài gon cũng ko rẻ. Kể cả việc đi thuê. Rồi gia đình khá giả, nhà cửa, mua sắm đơn giản. Thôi thì nói luôn cho dễ hình dung

Cái này em nghe người lớn nc, với bà nội kể thôi nha.

" hồi đấy ông nội đi bỏ đội. Bà nội em là giáo viên, sau này là giảng viên trường sư phạm gì đấy. Lúc đấy nhà còn ngoài huế nhà cũng thuộc loại khá giả vì ông bà cô làm nghề y.

.....

Ông nội đi bỏ đội về thì về dẫn bà nội và cả nhà vô nam. Gom tiền mua đất. Nghe nói mua cung nhiều lắm mỗi cô chú 1 miếng. Làm bao nhiêu là gom góp mua đất giá đất hồi đấy tính bằng đồng nguyên đất cả nhà thì phải.

Nhà mấy cô chú cũng đậu đại học và ra đi làm có gia đình. Nghe là ông nội em nói là cứ mua đất xong cho thuê.

Gia đình nhà em khấm khá cũng từ đất đai mà có vốn liếng kinh doanh. Mỗi cô chú 1 ngành nghề khác nhau. Đất đai bán cũng để vô kinh doanh. Ba e sau này cho ong ty nước ngoài mẹ quản lý quán cafe nên đất mà ong ba nội cho con nên ko bán hết. Hiện giờ là quán cafe của e hiện giờ. Trước cho ng ta thuê cung mở cafe sau này bame em lấy lại đập hết xây mới lại rồi em lên đây quản lý."

Nghe kể thôi mấy thím xét thật giả e cũng éo biết giải thích là sao.....

Trước khi quen bx đã mất, cũng wen biết thích thích mấy đứa mà chả tới đâu. Sau này bx mất em lâm vào tình trạng từ kỷ lv max.

Lý do em vực dậy được cũng là bx em kéo e ra time đó.

Một giấc mơ thay đổi tất cả..... em đã nói khúc này trog cmt nào đó. Có thím ko hiểu cò kêu em kể giờ thì em kể.

" em em em phải không. Tôi chạy tới ôm em và khóc khóc như một đứa con nít.

Em thì ra trước giờ là anh mơ.

Bx: sao lại khóc ox em ko dc khóc. Kể cả vì e. Em ko muốn thấy anh như vậy. Ox tư tin như ovantin đâu rồi.

Em có em thì sao a phải khóc.

Bx: dù ko có em thì a cũng ko được khóc. A phải sống tốt, a là chỗ dựa cho em mà. A hãy làm em yên lòng chứ.

Bà xa cười và hôn lên trán em rồi 1 màu xanh màu xanh lá mạ màu mà e thích tràn ngập em tỉnh giấc, nước mắt vẫn còn ướt trên mi. Tay vẫn ôm khụng ảnh"

Hôm đó em đã tự hứa là sẽ mãi để bx ở 1 góc trai tim. Em đã ăn com trog sự ngạc nhiên của ba mẹ chứ ko phải là chai rượu.

Mình phải sống tốt. Để bx yên lòng. Từ đây em cố gắng học, trong sự ngỡ ngàng của tụi bạn. Em tốt nghiệp. Tình yêu thì hình như đã chết. Cũng mở lòng với 2 3 người nhưng toàn thất, lừa dối lợi dụng..... rồi e gặp t.a.

.....

Hôm đó đang ngồi chém hươu chém vượn với mấy đứa nhân viên.

T.a: dạ anh cho em hỏi quán mình đang tuyển nv đúng không ah.

1 cô gái xinh xắn, nụ cười tươi, mặc áo sơ mi trắng quần jean, đi giày. Ấn tượng là đôi mắt. Hút hồn bất cứ a chàng nào được t.a nhìn.

Em: ừ em ngồi ddii xiu a quản lý tới. Mấy đứa nv thấy vậy cũng tán ra cười liếc em

T.a: dạ. Mà a là.....

Em: à a hả nv mới nay đi làm đội a quản lý xếp việc.

T.a: à ra vậy. Ma gặp a quản lý hỏi gì anh.

Em: thì cũng hỏi qua loa thôi. Mà em nhieu tuổi.

T.a: Em 92 anh.

Em: vậy thua anh rồi. Em là sv hả.

T.a: dạ.

Em: mà e tính làm sáng hay chiều tối.

T.a: e ko biết trước tuy lịch học anh. Mà e thường làm được ca sáng. Bữa nào học chiều chắc e nghỉ. Hồng biết làm vậy được nhận ko.

Em: a quản lý dễ tính lắm. Chắc được đó. mà em có mang cmnd theo ko.

T.a: chi anh.

Em: thì xú a quản lý nhận là đưa ra photo đó.

Em đi vô quầy lấy cái giấy mẫu điền thông tin xin việc, đem ra cho t.a.

Em: nè điền vô đây, a quản lý nhận rồi đó. Mặt t.a cứ gọi là ngu ra.

Em: điền vô đây, rồi đi photo cmnd đưa a. Mai sắp xếp lịch.báo anh. A xếp việc, với lịch làm.

T.a: a là.....

Em: chủ tịch hội đồng quản trị cung. Em cười cười. Mặt t.a đỏ bừng.....

Em đi một vòng cho t.a ghi vào tờ giấy, e đi vào quầy lấy li sinh tố dâu cho t.a.

Em: em uống đi anh mời, có cần a uống trước không. Ko có độc đâu hehe

T.a: cười.

Em: xong chưa em. Quán a sống tình cảm, có gì cứ nói thẳng với anh. Làm việc thì làm việc, nhưng thoải mái vui vẻ, a ko thích ép buộc. Có khách thì làm, ko thì tùm lại.ngồi chơi.

Rồi balabala hỏi đủ chuyện..... em xếp t.a đi order đc 1time thì em chuyển vào quầy.....

Rồi nhieu chuyện xảy ra..... và tới khi em bắt đầu lập cái thót này.

Mấy thím đừng thắc mắc về time. Tất cả trong.time dài e gom lại 1 chap.

Bạn đang đọc truyện *Thể Loại Đây Là Thể Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

Đờ mờ bikini của mấy thím nè.....

Sáng 7h hơn mới dậy. Loay hoay một hồi thì đi đón t.a, rồi lúc sau hạnh cũng đến. Nấu nui ăn sáng xong thì khởi hành....

Lường lự eo biết có nên đi xe 4banh ko, sợ gửi bị nó hiếp 2 cái kính thì lại rác rối, lường lự 1 hồi thì cũng lấy ra đi để đồ cho khỏe.

Trên xe.....

Em: bikini hả em..... em quay lại nhìn t.a

T.a: hông... cái mông cong cớn lên.

Hạnh: nay a h sẽ bông mát với 2 chi em mình.....mẹ t.a thì con gi lạ hehe mà bông....

Tối em thả 2 mụ ở cổng, rồi e đánh xe đi gửi. Lúc về thì 2 mụ đã cầm ve rồi thế là sách hết balo vô.....

Em: để a vô thay đồ trước rồi 2 đứa vô.... chứ để 2 em thay rồi ngồi đợi chắc mấy thằng kia lên con tim hết....

T.a: dạ. Từ lúc đây cứ thấy mặt t.a với hạnh mặtwỏ đỏ đỏ.....

Em tính mặc quần bơi mà khoai to quá gặp mấy em bikini có mà đâm chọt lung tung. Thế là em là luôn cái quần đùi đi biển 7 màu.....

Xong em coi đồ cho hạnh và t.a thay đồ. Ếo biết ep trai, trắng trẻo quá hay sao mà mấy em đi qua cứ nhòm nhòm. Mà noi đến mấy em 2 mảnh tướng ngon thì nóng hết người. Rồi những con hà mã mặc đồ tắm có mà hết hồn..... em chỉ muốn cầm đầu vô những bộ ngực nóng bỏng.....

Lúc sau hạnh và t.a ra thì nín em nó thờ, tức ngực mà thờ cũng ẻo được.

T.a vợ yêu quý của em, áo tắm màu xanh biển, với cái quần tắm dạng quần đùi ôm sát, tôn lên cái mông căng tròn.

Hạnh người em coi như em gái. Áo tắm màu xanh lá, cùng quần jean đùi. Mà lớp lót ở trong là màu xanh lá chặc quần tắm.

2 thiên thần của em bước ra với ánh mắt gato của mấy chú. 2 em vốn đã trắng, vòng nào ra vòng đấy căng đét. Giờ nghỉ lạ viết chap em còn thấy lằng.

T.a: nhìn gi.....!!!!!!!!!!!!!! rồi mở balo em lấy cái áo thun trắng của em mặc vào. Hạnh cũng thế. Thì ra 2 mẹ này đã tính trước nên bỏ áo thun của em vào balo.

Em nói nhỏ vào tai t.a. làm như chưa thấy á..... mặt cắn môi mặt làm ra vẻ dữ nhìn em. Em chỉ cười cười.....

Đồ đặc đem gửi hết, chỉ để lại khăn tắm với balo đồ ăn.

Lúc đi ra cũng để ý có 1 đám chắc bạn của nhau cũng đi ra với tụi em. Có mấy con cũng bikini mà không nóng bỏng như hạnh với t.a. lúc đi ra tui nó cũng nhìn nhìn. Đi vô cái chỗ mà trước em đi với tụi bạn hay ngồi trong cái hạnh, gần chỗ hồ con nít chơi. T.a với hạnh thì lú lo.

Em ngồi đây đi mát mẻ mà hơi ớn tí.

T.a: ở đây thích quá sao em không biết chỗ này ta.

Hạnh: dạ ngồi đây đi.

Tiếp theo là màn xoa kem, hạnh và t.a đề em ra xoa kem, dù em nói da em ko bắt nắng đâu. Xong em kêu 2 e lại đây a xoa kem cho, thì bị đánh túi bụi cùng 2 chữ dề xòm.....

Hạnh: a quay mặt đi.

T.a: ừ đi chỗ khác.

Em cười cười lấy cái nón lưỡi trai ụp lên mặt dc xú bỏ ra thì em đã cời áo thun. Ợ nước miếng cứ ừng ực.

Kể bề bàn em cũng là bàn của đại gia đình nào đó. Cũng có mấy đứa con nít 2 cặp coi ra cũng lớn tuổi. Rồi 2 đứa con gái với 3 thằng con trai. 3 thằng con trai thì khỏi phải nói, em nhìn qua thì quay lơ chỗ khác. Nghĩ lại cũng kỳ đem 2 nhỏ vô đây cho tụi nó ngắm, mà nghĩ lại bố đi chơi mà kệ mẹ chú mày thêm.

Thao kem cho t.a xong ới phần hạnh. Em nó quá cái khăn tắm ngang bụng rồi luôn tay cời luôn cái quần đùi jean kia ra xong cời cái khăn ra thì mém tí em xị máu mũi. Quần tắm dạng quần sịp ấy. Đồ mà tội lỗi. T.a quay qua lườm em, em thì nhe răng cười. Đi chơi mà em.

Đi chơi thì khỏi nói, nhìn vào thì ai cũng biết e vào t.a 1 cặp, hạnh thì vẫn vô tư ôm tay nhảy lên ôm cổ. T.a lúc đầu khó chịu em phải ra nói chuyện. Hạnh vô tư như ko có gì.

Em nè đi chơi mà.

T.a: sao bé hạnh kỳ cục quá.

Em không sao đâu, giòn vui thôi mà, với lại a coi nó như be ba nhà mình thôi, ko quá giới hạn đâu. Rồi hun cái chụt lên trán với vô vàn ánh mắt gato.

Nói thôi chứ thích bỏ mẹ, toàn da thịt đụng chạm còn cặp véu đụng lưng lúc hạnh bay lên ôm cổ, con trai mà thím nào gạch em nhận.

Đi chơi trò nào 2 mẹ kia cũng ko chịu sợ rùi rúc mắt tui. Làm em chả dc chơi gì đi theo 2 ẻm. Tới cái trò trượt phao 3 dụ mãi mới lên chơi đứng trên cứ chần chờ mãi, tới lúc lạnh quá mới chơi đại để xuống. Em ngồi sau cùng hạnh trước, t.a ở giữa, lúc chuẩn bị xuống thì hạnh nắm chặt chân em mặc cười lắ, cứ quay lạ.

Anh ơi ghe qua, em sợ. Thôi hông chơi đây. Mà có kịp đâu lúc đấy thì cha bảo vệ đẩy cái ẻo. 2 mẹ hét thì đừng nói tới, chân em thì toàn dấu móng tay t.a.

Lúc xuống thì em phai xuống đây. Lúc đấy t.a nhìn mặt tội lắm. Anh đi đâu đấy mếu mẹ nó rồi. Xuống tới dưới thì mặt 2 má rung rung. Em cười cười, ai nhìn cũng cười.

Lúc ở dòng sông lười thì vất vả mới kiếm được 2 cái phao. Ngụp lặn chán thì 2 nang nhảy lên phao nằm, thấy thế em cũng bay lên nằm úp mặt xuống ngang bụng t.a vùi thủi cả vô bên hông eo phê. Chân thì e móc vô cái phao hạnh để kéo đi chung, vô tình thôi lúc móc chân đạp chúng vểnh hạnh. E cũng chả nói gì, hạnh cũng ko nói, nói chung là em phê toàn tập.,

Chán em và 2 đứa qua hồ tạo sóng. E ko thích nên ngồi trên nhìn t.a và hạnh chơi. Ở đây thì có cái đám mà gặp lúc từ cổng đi vào. Em lướt mắt 1 vòng thì thấy có con bé cũng dễ thương nụ cười thì khỏi nói hút tim người ta chứ chẳng chơi, có điều bé này hơi thấp, nhưng được cái người cân đối. Đang nhìn em thì bắt gặp em nhìn mình, e mỉm cười với nụ cười thiên thần của em để đầu với nụ cười của em ấy. Em cũng cười rồi gật đầu với em, xong e quay qua ngó hạnh và t.a. 2 em đang nằm trên phao xung quanh là cơ sở các anh. Có thằng bám phao thì t.a và hạnh đánh vô ta tụi nó. Nhìn cũng mắc cười. Đỉnh điểm là hạnh bị 1 thằng trong nhóm con kia lật phao. Chỗ đó đứng kiểng chân thì cũng tới, mà lúc té thì tâm lý hoảng loạn thì sao. mà biết, eo lao vọt ra tới nơi thì t.a cũng túm được tay hạnh. Em kéo 2 đứa vào rồi nắm tay hạnh ra cái bàn của tụi kia, có cả cái em cười với em. Em chỉ cái mặt thằng lật phao, thằng đó cũng đứng dậy. Mấy nhỏ con gái thì leo. nheo nó giọng thôi mà anh. Em hỏi nó, mày lật phao em gái tao đứng không, lúc do em nóng lắm.

Tình em là vậy nóng lên là eo cần biết mày là ai.

Thằng đó nói "em giỡn" chưa kịp dừng thì tay phải em đâm thẳng vô mặt nó, tiện tay trái em quơ thêm cái nữa ngay bên thái dương, thằng nhỏ té lùi ra sau. T.a thì ôm em lại hạnh cũng vậy. Em kêu bỏ a ra. 2 nhỏ cũng bỏ ra khi thấy bảo vệ tới em đẩy 2 nhỏ qua. 1 bên. Rồi có 1 thằng trong nhóm đó từ dưới hồ lên. Đứng nhìn nhìn rồi co chân lên đạp em.

Em né sang 1 bên tiên chân e sút luôn cái chân trụ của thằng kia. Mấy thím cứ hình dung 2 chân nó dơ lên trời thì cái đầu nó tiếp đất cộp. Xong cú đó em cũng lạng xương sống. Mấy thằng bảo vệ nhảy vô đẩy 2 bên ra.

Có 1 chú lớn tuổi đứng ra ngăn. Hỏi sao thì hạnh t.a. lúc đấy em hơi thốn. Thằng kia thì mũi máu ko e ko nói, còn thằng đạp em thì eo chảy máu. Mà không chảy máu mới sợ. Lỡ có gì thì phiền thêm.

Nhỏ tới lớn em chưa đánh nhau lần nào, đụng chuyện là tụi bạn giải quyết chứ e chưa bao giờ đánh nhau lấy 1 cái đám thế mà nay e phải khai hàng.

Nghe hạnh nói cộng với lời xác nhận của thằng cứu hộ. Thì cha bảo vệ kêu 2 thằng kia lên y tế coi có sao. ko.

Em đi lại chú bảo vệ.

Em: thôi chú cho con xin lỗi gây lộn xộn. Tại con lo cho em gái con nên hơi nóng.

Rồi e và 2 nhỏ về bàn ăn vì đói chết bà rồi.

2 nhỏ hình như sợ em nên cứ im im....

Em: gì vậy.

T.a: ko thích.

Em: không thích gì.

T.a: mai một anh đừng có đánh nhau. Tụi nó đông a có 1 mình à.

Em: cười cười, ơ thế a bị đánh 2 đứa có lao vào ko.

Hạnh: e thấy con dao ở trên bàn tụi nó mà đánh anh, em giết tụi nó luôn. Đm hạnh nói xong a xanh mặt với con này luôn.

Em: tại anh đánh bắt ngờ tụi nó mà đánh lại là anh chạy liền em khỏi lo.

Bàn bên kia có cô nói với hạnh "này con có sao không, bỏ cái lũ mất dạy đó"

Hạnh: dạ con sợ. nước quá trời luôn.

Rồi hạnh với t.a mặc cái áo thun vô rồi chơi với mấy đứa nhỏ bên đó. Nhìn tụi nhỏ dễ thương thật.

Rồi chú bên đó kêu em qua uống bia. E cũng qua luôn, mang mớ đồ ăn qua bên đó. nhậu.

Chú: này mày cứng à.

Em: ta con hơi nóng.

Chú: nhà con ở đâu.

Em: Dạ Sài Gòn luôn nè chú.

Chú: gia đình cô chú bên. hộc. môn.

Em: dạ.

Rồi ba la du thứ chuyên. Được 1 lúc thì mấy thanh niên của bàn này cũng về.

Đang ngồi thì t.a bay lại, ngồi lên đùi e.

T.a: anh em miếng mực.

Em: thì ăn đi.

T.a: bóc cho em đi. Hôi tay rồi nhe răng cười cười.....

Chú: bạn gái hà 2 đứa đẹp đôi đó.

Em: vợ con đó chú.

.....

Mấy anh thanh niên thì dựa vào mấy đứa bé mà tiếp cận hạnh với t.a. em chỉ mác cười mấy chú ấy cứ kêu mấy con bé lại ôm để hạnh với t.a tới nc. Mà nó éo thềm tới.

Có anh ra nc với t.a rồi hạnh còn xin sdt mà hạnh kêu ra xin em. Hạnh không nhớ số. Mặt anh ấy thộn ra.....

Chối tắt tắt tiếp. Tầm 3h thì tui em về, gia đình bên kia cũng chuẩn bị về...

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44

Sang Trang Anh đi học, nên tối qua em đã nói với trang anh lấy xe về đi, sang mai đi học rồi trưa về nhà anh, a nấu cơm cho ăn.....

Sáng 5h30 có tin nhắn của Trang Anh. " anh ngủ ngoan, em đi dậy chuẩn bị đi học đây. Yêu anh"

8h hơn thì em mới lần ra khỏi giường, lên voz hóng gió. rồi cắm đầu vào LOL với 1 lão Trên Voz ai thì người đó biết nhá. đang Chơi thì có tin nhắn của Hạnh.

Hạnh: anh đang làm gì đó. có ngoài quán không.

Em: không em. anh đang chơi game ở nhà.

Hạnh: anh nè mai sinh nhật chị em á. anh đi với em nha.

Em: thôi sinh nhật chị em, anh đi chi quen ai đâu.

Hạnh: thì đi với em. hi hi.

Em: trời quen mỗi em đi kỳ chết, với lại sinh nhật chị em, chứ sinh nhật em đâu. mà em đi mời kỳ cục.

Hạnh: Chị nói em kêu anh đó. " nghe là biết xạo"

Em: thôi chắc a không đi đâu. mấy nay an bận làm báo cáo nè.

Hạnh: a xạo em, bận j mà giờ còn ngồi chơi game.

Em: giải trí xiu. thôi anh chơi game à, không nt nữa đâu.

được 1 lúc thì dt đổ chuông, số bé Hạnh, bố đang last hit mà.

Em: a nghe nè.

Chị Hạnh: Hoàng hả. mai sinh nhật mình, hoàng đi với bé hạnh cho vui nha.

Em: vậy hà. có nghe bé hạnh nói, mà đề hoàng coi sao đã, vậy hà.

Chị Hạnh: cố gắng đi cho vui nhà Hoàng. vậy thôi nha.

mời sinh nhật như bị ép emn buộc

lại cấm đầu vô game. làm 1 list nhạc rock thế là chiến game cho nó máu. lâu lắm rồi mới đc thoải mái game.....

Trang Anh: anh dậy chưa, kiếm gì ăn đi nhá.

Em: ừm a ăn mì rồi. mà hết thịt nguội rồi xiu em ghé mua nha.

Trang Anh: da. ăn hoài cái đó a không ngán à.

Em: có gì đâu, ăn kèm với mấy thứ kia cũng ngon mà....

Trang Anh: dạ xiu em về em ghé mua.

ngồi chơi tới 11h30 thì Trang Anh về.....

Trang Anh: anh tắt nhạc đi, nhạc gì mà như hết á..... mở chu chu ra, ôm cổ em, coi em đánh Lol. rồi hun cái chụt lên má em

Em: rock chứ gì nghe cho nó máu hề hề.

Trang Anh: hay quá hà, ở nhà nấu cơm cho em ăn mà giờ chưa có gì..... thế là ghé rãng cần 1 phát vào vai. xuống nấu cơm với em.

Em: ừm, em đi thay đồ đi. tắm cái cho mát, rồi xuống làm với anh.

Trang Anh: đồ bữa em giặt anh phơi chưa vậy.

Em: rồi khô anh móc trong tủ đó. em tắm đi. xong mình xuống nấu.

Trang Anh vô tắm em xuống bắc nồi cơm, rồi lấy cục thịt ra luộc. cắt thịt nguội, khui hộp thịt 2 lát, bỏ vào chảo thêm miếng nước với gia vị.

Trang Anh tắm xong xuống thì gọt bí nấu canh. nữa là xong. nhanh gọn lẹ đi ngủ. ăn xong thì Trang Anh rửa chén xong 2 đĩa lại bay vô phòng làm việc, nói phòng làm việc chứ nó giống phòng giải trí hơn. đã số time ở trong nhà em và Trang Anh ở phòng này. có cái ghế sofa, máy chiếu loa, máy lạnh máy tính. gối gấu bông chán đủ cả. kéo rèm lại cho tối Trang Anh mở tivi lên coi em thì ngồi máy chiến Lol tiếp. vì sáng giờ ở đây nên mở máy lạnh rồi nên mát sẵn. không về phòng ngủ.

Trang Anh: anh đi ngủ không. chơi miết à.

Em: ừm ngủ, vì đang ăn hành nên out game luôn)

em bò xuống trải cái mềm dưới đất thêm mấy cái gối, nãy Trang Anh về phòng lấy sang gác tay chân cho đã, thế là mỗi đứa 1 góc ngủ.....

.....

chiều dậy thì không thấy Trang Anh đâu. xuống dưới nhà thì em đang quét dọn lau nhà.

Em: em oi nhẹ tay, mẻ gạch men nhà anh..... thế là trang anh dơ nắm đấm, chỉ về hướng em.

Trang Anh: muốn gì, xuống đây mà làm, chỉ đi coi tivi à.

Em: hề hề làm đi a đi tắm. thói quen mấy thím ợ. ngủ dậy là đi tắm.

tắm xong xuống nhà thì Trang Anh cung lau xong rồi. đang ngồi cắt móng tay.

Em: nè cắt cho anh với.

Trang Anh: 50k

Em: rồi rồi cắt đi. xiu dắt đi ăn bún canh.

Trang Anh: yeah yeah.

thế là em để tay lên đầu gối Trang Anh. mặc sức cho nàng làm em ngồi coi tí vi. 1 xiu là xong 2 bàn tay.

Em: rồi đi ăn đi, đói ời.

Trang Anh: đợi em cắt đã.

thế là cả 2 đi bộ ra cái quán gần nhà. mỗi đứa làm 1 tô.

Em: cô cho con 2 tô, 1 tô cho nhiều rau muống, 1 tô nhiều rau cần không bỏ rau muống, nhiều top mỡ nha cô. rồi em lại bàn ngồi với Trang Anh.

Trang Anh: anh nè tối mai tụi bạn trên trường no rú đi ăn, anh đi hông.

Em: khi không kéo nhau đi ăn thế.

Trang Anh: thì làm báo cáo nộp đc thầy khen, nên kéo nhau đi ăn thôi.

Em: ừm đi thì đi. có ăn là đi à....

xong lúc đấy là em quyết định đi với Trang Anh chứ không đi sinh nhật chị hạnh. mua quà một đứa hạnh cầm về cho chị nó là được.

Đi sinh nhật chị hạnh, sợ gặp gái nó lại mê em thì khổ (=)) Cường D Hoang tưởng tí), thứ 2 sợ có gì đó hạnh nó sắp đặt trước như tỏ tình hay gì gì đấy lại khó xử. thứ 3 là lúc em nó say lại lè nhè mệt thêm. tốt nhất đi với Trang Anh say còn chở về nhà sợ mui đc. =))

..... Tua nhé, cuộc sống thường ngày em không kể nữa.

Chiều hôm nay, Đờ mờ phải nói là đen Vãi Lọ.....

Chiều rửa xe, thay nhớt. rồi qua chở Trang Anh đi ăn với bạn. chúng nó hẹn nhau ở trường nên, chạy qua trường Trang Anh. đến thì hầu như đã đông đủ.....

.....: a con kia, nay dắt trai theo hả mày.

.....: mày lờ lòng nào bỏ tao, con kia.

.....: anh đẹp trai ời, con này nó điên lắm, theo em này.

Em: Hôn Anh đi..... Em quay qua nói với cái con nhỏ mới nói theo em này.) rồi quay qua nhìn Trang Anh cười. Trang Anh cũng đang ôm bụng cười, vì cái vẻ mặt vừa bị đập vô mặt của con bạn.

Trang Anh: thấy hiền tượng hiền thật à mày. Chồng tao để cho chúng mày bắt nạt à. anh ha.

.....: gớm chồng mới ghê. ọ ọ ọ.... thế là Trang Anh Dơ chân sút thẳng ass cái con đang cúi xuống giả bộ ọe.)

1 lúc chém gió thì có thêm 3 anh nữa. cả bọn chọn 1 quán lẩu rồi kéo hết vô đó. kêu mấy món nướng với cái lẩu thế là cả nhóm um xùm. em thì đập vô mặt em kia xong, thì không nói gì nhiều cả, chào hỏi qua loa thôi.

Trang Anh gấp cho em liên tục. mà mấy đứa này uống bia kém quá. em làm xong chai thứ 4 rồi mà mấy anh kia mới hết 1 chai rưỡi. thế là uống từ từ đợi. diện mao mao mấy em girl cũng bt dễ thương, mấy a nam cũng biết tút về đẹp trai.

Chiều đã nt cho hạnh là bận công việc, nên không đi được. xong Hạnh cứ Gọi đt suốt nên em để tré độ rung luôn.

Trang Anh: hình như a có đt kia.

Em: ừ kệ đi.

Trang Anh: làm gì mà hông nghe. đưa đây em koi..... ~.~ con gái thường thế.

Em: nè hạnh nó gọi chứ ai, phiền lắm không nghe.

Trang Anh: nghe đi, lỡ có chuyện gì sao, bé hạnh ở trên này có ba mẹ đâu..... em còn ngây thơ quá cô bé ời.

Em: ừm. rồi xin phép ra ngoài bóc máy nghe.

.....

Em: alo anh nghe nè.

Hạnh: hix sao giờ a mới nghe máy.

Em: có chuyện gì hả.

Hạnh: sao anh không đi. huhu

Em: gì mà mếu, anh đi công chuyện.

Hạnh: vậy a về chưa.

Em: gần xong xiu mới về.

Hạnh: giờ ăn sắp xong rồi, xiu đi hát anh qua với em nhà..... Đột

Em: anh không biết.

Hạnh: vậy giờ a ở đâu. em qua đó rồi xiu đi ăn luôn a đi công chuyện chắc chưa ăn gì đâu.

Em: thôi khỏi xiu tính. a bận thôi nha. rồi em cúp máy.

xong có tin nhắn tới. vậy xiu a qua với em nha.

em cũng không rảnh lại.

vô lại bàn thì Trang Anh hỏi.

Trang Anh: có chuyện gì vậy anh.

Em: Sinh nhật chị bé hạnh. chị nó kêu qua. mà đang đi với em rồi nên a nói thôi.

Trang Anh: ừm, người ta mời sinh nhật mà đi với em.

Em: thì mới mời đó.

Trang Anh: a xạo em nữa làm như em không biết, cái này có mà mời cả tuần rồi. để gì bé hạnh giờ nó mới mời.

Em: đúng là vợ anh. em thì thâm vô tai Trang Anh. Trang Anh cười rõ tươi.

Trang Anh: ăn hết chén này đi rồi đi qua bên đi, mắc công mang tiếng chánh giờ.

Em: sao được anh chở em mà.

TRANG ANH: xiu em đi với bạn về được mà.

Em: được không.

TRANG ANH: được mà, đi xiu về gọi cho em.

Trang Anh: anh hoàng có viết bạn a phải về nhà mấy đứa.

.....: ở chơi xiu nữa anh,

Em: ừm khi khác tạ tội mấy em vậy, anh có công chuyện phải đi.

.....: dạ vậy thôi anh về đi xiu em chở Trang Anh về cho.

Em: ừm phiền em 1 bữa. chào cả nhà nhé.

em ra lấy xe, lượn mua 1 con khi bông. gói kính cẩn thận, rồi đi tới cái địa chỉ mà Hạnh nhắn tin.

Em: alo, anh tới rồi nè đang ở dưới.

Hạnh: đợi em tí.

1 lúc sau hạnh xuống, cười toe toét. mặc váy màu trắng ôm sát nữa chứ. cứ nhìn là muốn xịt máu mũi =)) sợ lại giống hôm bữa nữa, đang có men nữa chứ. =))) giống hôm bữa chỉ có 1 người trong voz biết =))

em theo hạnh đi vào, cái phòng rộng gần 20 m², đang hát hò um xùm. em vô gật đầu chào rồi. đưa quà cho chị bé hạnh.

hạnh ôm tay em, với vô số ánh mắt của mấy anh nhìn em như vậy..... để ý thì có 1 anh éo nhìn. mà cứ cầm đầu vô uống..... bé hạnh hình như hay đi chơi với chị nên cũng quen bạn của chị khá nhiều.

Hạnh: anh hát hông.

Em: thôi anh không hát đâu.

Hạnh: anh đoi hát hông nôi hả.

Em: anh ăn rồi.

Hạnh: vậy anh hát nha. rồi hạnh lấy cái đồ bấm bán ngồi nhà hoa hồng, éo hỏi ý kiến em luôn. mà mấy thím biết rồi bài đó hát 2 người.

Hạnh: anh H vô sau cho anh H lên 1 bài nha mấy anh chị.

khi 1 mụ béo hát xong thì hạnh nói rồi cái bài của em lên nhạc. 1 thằng nói vọng ra, vô sau thì chịu chứ, chơi gì kỳ thế. thế là em lấy đồ bấm của hạnh. ấn next luôn. mặt hạnh xị xuống.

Em: kệ đi a không hát mà.

Hạnh: em với anh uống, rồi hạnh lấy ly bia. với ánh mắt của thằng kia. có vẻ không vừa ý. rồi nó nốc bia như nước suối.

em và hạnh cũng uống. uống xong thì đặt ly bia xuống bàn thì hạnh ôm tay em ngồi cười. đệt chà hui nôi. con bé ba ở nhà em đi chơi với em cũng ôm tay em hoài. còn ôm tay này em éo biết xếp vô ôm tay kiểu gì đây.

rồi có 1 nhỏ bên cạnh quay qua hỏi em

.....: anh là bạn trai bé hạnh à.

Em: ấy mình là bạn thôi.

.....: lần đây tiên thấy hạnh gần 1 người con trai mà vui vẻ tự nhiên vậy đó. con bé này nhát lắm.

Em: ừ mình biết bé hạnh cung lâu rồi. từ hồi nó học lớp 6 kìa.

.....: ủa vậy bạn cùng quê với bé hạnh à.

Em: à không mình ở trên này.

.....: vậy sao quen đc bé hạnh hồi đó.

Em chỉ cười.....

bé hạnh thì ôm tay em ngồi lú lo hát theo. được 1 lúc thì thằng kia đứng dậy đi ra chỗ em. nó nắm tay hạnh, hạnh ôm chặt tay em.

nó: Ra đây nc với anh xiu.

Hạnh:..... không trả lời, mà chỉ ôm chặt tay em.

Em: sao vậy nhóc(em gọi hạnh bằng nhóc nhé)

Hạnh: lí nhí em sợ. đệt sợ mà đi tầng 2 này chi.

Nó: đi ra đây. nó có vẻ to tiếng. cả đám quay qua nhìn.

Em: có cần phải to tiếng vậy không bạn.

Em: em ra coi ảnh nói chuyện gì kìa nhóc.

Hạnh: anh ra với em. rồi hạnh nắm tay em kéo ra. đệt mọ biết ngay là gặp chuyện. nhưng cái đen nó vẫn chưa chịu dừng ở đó.

cả đám lại hò hét hát tiếp. chị hạnh cũng theo ra. em nhìn chị bé hạnh với anh mắt ngây thơ không hui con mọ gì cả.

đóng cửa phòng thì hạnh buông tay em ra.

Hạnh: dạ có gì anh nói đi.

nó: thằng này là ai.

Hạnh: anh nói chuyện cho đảng hoàng. ảnh lớn tuổi hơn anh đó.

nó: anh không quan tâm. rồi nó nắm 2 tay bé hạnh, để trước ngực.

Nó: nhìn anh nè, anh có gì không tốt.... xin lỗi anh rất tốt nhưng em rất tiếc.

Hạnh: em không có chút gì tình cảm với anh cả. em coi anh như là bạn thôi.

Em: bạn buông tay nhóc ra đi. nhóc đau kìa. mình thấy tay hạnh run run.

Nó: tao không bỏ, rồi sao.

Em: tùy bạn mình chả quan tâm.

Hạnh: bỏ ra..... nó vẫn nắm chặt, mẹ nó thằng này điên thật.

Em bước tới sau bé hạnh. ôm từ sau lên.

Em: bạn bỏ tay khỏi bạn gái mình được rồi đó.

Bé hạnh quay qua nhìn em, em chỉ đá mắt 1 cái, ý chỉ là xạo.

Thằng nhỏ có vẻ lồng lộn lên với hạnh động của em. nó bỏ bé hạnh ra. em dắt bé hạnh vô phòng lại, vừa mở cửa phòng thì bóp. 1 cú đấm ngay vào bên má phải, mẹ mụi tanh tanh. kiểu này là xị máu mủ rồi. lấy lưỡi rà rà thì tét 1 đường ở trong rồi. em nhô máu xuống sàn nhà. quay qua nhìn nó.

hạnh thì ôm em khóc bù lu bù loa. em đẩy hạnh ra. mấy thằng kia thì chạy lại can ra, ôm em lại, ôm thằng đó lại.

Em: bỏ mình ra đi, mình không có đánh nhau. lúc này kéo hết vô trong rồi. đứng ngoài mắc công bảo vệ lên.

Em đứng chỉ thẳng vào mặt thằng đó.

Em: tao nói vậy cho mày khỏi làm hạnh đau thôi. còn mày thích đánh. tao đứng im cho đánh. đánh sao cho tao chết. thì mình mày chịu, còn đánh đéo chết thì mày với nhà mày sống đéo yên với tao. tao nói trước tao đéo phải là quân tử.

Em: cái loại dành dặt tình cảm bằng nắm đấm à, éo có xứng đáng với 1 người như hạnh đâu. nói lại cho mày biết. tao cũng chả phải bạn trai bé hạnh đâu ha.

Em: mấy bạn buông nó ra đi..... em đánh đi. em cười nửa miệng. bé hạnh thì khóc bu lu bù loa.

Em: quay qua nói với chị hạnh..... mình xin lỗi, vì mình mà mất vui. chị hạnh cười.

chị Hạnh: không phải lỗi của H mà.

rồi em mở cửa đi ra. mẹ toét mẹ nó cái miệng. éo biết có bầm gì không. không éo biết nói sao với Trang Anh.

đi xuống thì hạnh chạy theo. em về với. em xin lỗi. vì em mà a bị đánh,

Em: không có gì mà này đừng nghĩ là thật, a chỉ muốn em dứt hết tất cả khỏi cái thằng chó điên đó thôi.

Hạnh: em muốn nó là thật, và em sẽ koi nó là thật.

Em: đừng có điên hè hè.

Hạnh: đau hông anh. ừ đau.

Cho Em Chửi phát nữa Đờ mờ..... cái lũ khốn nạn. số đen chưa hết.

xuống lấy xe. kiểm hoài đéo thấy xe đâu. gọi thẳng bảo vệ đi kiểm cũng đéo thấy..... con AB thân thương đã đi vào dĩ vãng. rồi em gọi thẳng quản lý. bảo vệ đây là bảo vệ quán mướn.

gọi công an xuống lập biên bản này nọ. mẹ nó nó đi chiếc ware tàu vào. đổi cái thẻ xe rồi nó đưa xe em ra. má nó..... lập biên bản, mai lên phùng làm việc với chủ quán. bao nhiêu là xe xin nó đéo lấy có con ab ghê nó cũng lấy cho được.

cuộc đời em gắn liền với Cúp rồi mấy thím ạ ~.~

hạnh Chở em về nhà.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45

Hạnh chở em về đến nhà, Dù mất xe em khá buồn, nhưng cái đen nó đã thể buồn nữa cũng chả kiểm lại được xe, nên thôi em bỏ qua. tiếc chết mợ luôn ấy.

Dù mất xe, éo biết Hạnh nó có sắp đặt người ta cướp xe em không, nhưng cứ tùm tùm cười. em cũng hiểu lý do cả nự cười đó. mấy thím nói em làm vậy là không được. nhưng mấy thím cứ đặt ở vị trí của em đi, gặp hạnh đi mấy thím sẽ hiểu. chắc em cũng có tình cảm với hạnh. nhưng chủ quyền thì là của Trang Anh. em yêu Trang Anh nhiều hơn hạnh. thật sự em chưa xác định đc cái tình cảm mà mình dành cho hạnh là gì. em gái, cũng không phải. tình yêu thì chưa tới.

Trang Anh: anh về nhà chưa, mất xe vậy ba mẹ có la không. ba mẹ biết chưa.

Em: chưa em. mai anh nói. xui ghê. biết vậy không đi là khỏe rồi.

Trang Anh: mai em chở be em đi học rồi lấy xe đi với anh ha.

Em: thôi mai lấy xe con đi. mai nc với ba mẹ rồi tính.

Trang Anh: dạ. mà anh có xin không thể.

Em: có xin thì giờ cũng tỉnh luôn rồi. hê hê thôi em ngủ đi mai còn ra quán.

Trang Anh: dạ anh ngủ ngon. yêu anh

Em: ngủ ngon. yêu em

chở em về tới nhà, dừng xe mà hạnh vẫn cứ ôm em

Em: được rồi cô nương. bỏ ra cho anh về.

Hạnh: 1 xíu nữa thôi. hôm nay em vui lắm.

Em: em vui là đc rồi. bỏ ra cho a vô nhà.

Hạnh: em vô nhà với. giờ chị đi chơi cũng chưa về, em về nhà 1 mình sợ lắm.

Em: ừ. mà nè đừng như hôm bữa nhé.

Hạnh: dạ.

Em đưa chìa khóa cho Hạnh mở cổng. em chạy xe vào. mở cửa.

Em: ngồi đi anh đi lấy nước. uống gì.

Hạnh: cho em cafe.....

Em: đủ dữ bay biết uống cafe luôn.

em đi bỏ cafe ra phin. trể nước. cầm thêm hũ đường.

Em: nè ra đây uống đi cho mát..... em bung 2 ly cafe ra bậc tam cấp ngồi trên thềm nhà.

Hạnh: dạ, em đi toilet đã. rồi hạnh chạy vô nhà vệ sinh..... ày đầu lại nổi lên những cái ý nghĩ đen cmn tới.

lúc sau hạnh ra.

Em: ày khai quá.....

Hạnh: đánh chết anh bi giờ. nói chuyện kỳ quá à.

Em: uống sao đây ngọt hay đắng.

Hạnh: anh uống sao em uống vậy.

Em: hà.... được không đó.

Hạnh: anh uống đc em uống đc..... em đứng dậy đi vô tủ lạnh lấy 1 ly đá nhỏ. bỏ vào ly của hạnh 6 viên ly em 3 viên cho bớt nóng.

Em: nè thôi uống nước lọc đi. bị tim đó. uống vậy không tốt đâu.

Hạnh: uống ít mà.

Em: tùy. không đường đó. uống đc thì uống.

Hạnh: mà sao của em a bỏ 6 viên đá mà của anh có 3 viên.

Em: cafe xịn đó má. uống vậy mới ngon. với sở thích của anh. cho em 6 viên cho bớt đắng thôi. anh không thích uống loãng. uống đi.

rồi em đưa li nhấp 1 miếng nhỏ, đảo xung quanh lưỡi rồi nuốt xuống. ầy đúng phê. hít thêm 1 hơi thật dài rồi thở ra. thư dần.

Hạnh cũng bắt trước như em. vừa nhấp 1 miếng mặt nhăn lại rồi hít 1 hơi rồi thở ra.

Hạnh: ọc ghê qua vậy mà uống đc.

Em: nè uống thêm 1 miếng nữa đừng nuốt. ngậm 1 tí rồi nuốt xuống. thơm lắm đó má. cafe nguyên chất mà loại ngon đó.

Hạnh: ừm thơm thật.....

rồi mỗi người ngồi ôm 1 suy nghĩ. em nghĩ về cái xe. về ba mẹ về Trang Anh, về bé ba. tuyệt nhiên không nghĩ tới người con gái bên cạnh.

Hạnh: anh nè.....

Em: hà.....

Hạnh: Anh à em lớn rồi. không còn là con nít nữa. anh có thể coi em như người lớn đc không.

Em: thì em lớn mà.

Hạnh: em biết trong mắt anh, em vẫn là 1 con bé thôi. em biết anh có yêu em đó. nhưng anh không chấp nhận nó. nếu em đến sớm 1 tí chắc có lẽ giờ mình đã Hạnh phúc bên nhau rồi anh nhỉ.

Em:

Hạnh: nếu như. em nói nếu như thôi nhé. a và chi trang anh không đến đc với nhau. thì a hãy dành chỗ đó cho em nhé. và nếu như 2 anh chị đến đc với nhau. thì hãy cho em 1 chỗ thôi. em không thể yêu ai được nữa đâu anh à. koi em như tình nhân cũng đc. em không cần cưới xin gì cả. chỉ cần cho em ở bên anh, đi theo anh kiếp này thôi. kiếp sau em sẽ là người tới sớm nhất.

Em: a hiểu. ừ thì hồi đó thương em thật. còn yêu thì không có. tại vì cái khoảng tuổi của em nó quá bé để có thể gọi là người yêu. em biết không. còn bây giờ thì a chả biết tình cảm dành cho em là thế nào cả.

Hạnh: anh yêu em đó..... không phải dối long đâu anh.

Em: sao em biết....

Hạnh: em biết chứ. nếu không yêu, a sẵn sàng lên giường với em. sẵn sàng đá em khi đã lên giường với em. chứ không phải anh bảo vệ em. không phải a giữ gìn cho em. gì cả. ko phải đánh nhau vì em, hay bị đánh vì em.

Em: anh không biết..... em cười cười cái sự đời éo le này.

em đứng dậy đem cái phin cafe vô trong bếp..... vừa bỏ vào bồn rửa chén. thì có bàn tay ôm lấy em. em đứng im, em đang cảm nhận đc cái gì đó. ừ thì lạ lắm. rồi em xoay người lại. hạnh vẫn ôm em. nhưng mắt nhìn thẳng vào em. em cũng nhìn chăm chăm vào đôi mắt ấy.

Hạnh: em không cần đường đường chính chính, danh chính ngôn thuận là của anh. em không cần đâu anh a. em chỉ cần đc ở gần anh. nhìn anh thôi. khi anh quay lại thì chắc chắn sẽ thấy em.

Em: em khờ lắm. em còn không hiểu a sao.

Hạnh: em hiểu chứ. em biết a se không làm vậy. nhưng em muốn như thế. chỉ có như thế em mới có anh.

rồi hạnh nhìn chăm chăm vào mắt em. anh mắt cho thấy tình yêu của em lớn đến thế nào. rồi hạnh gắn môi hạnh vào môi em. nhẹ nhàng. lúng túng. lóng

ngóng, em đứng em như chết chân, rồi hạnh thì thâm vào tai em.

Hạnh: anh nè em còn giữ cho anh đấy, hôm nay em muốn thuộc về anh.

em đây hạnh ra, vợ ngay cái chổi lông gà vục cái vèo vào mông hạnh, hạnh buông em ra cười cười chạy chạy, thế là em biến đổi giới tính.

Em: chị là chị nói cho em biết nhá, chị là chị thích đàn ông..... hạnh cười khẳng khái bỏ chạy né mấy cái vục của em.

Em: cút về ngay cho chị nhá..... chị mà điên lên chị cào rách hết đồ đấy, em làm vậy chỉ để né đi cái ý nghĩ trong đầu và lảng sang chuyện khác.

hạnh chạy ra ngoài cửa.

Em: nè về đi để chị mong, đừng có điên nữa, em quang cho hạnh cái giỏ, hạnh cười cười như mới trêu đc em rồi chạy xe về, em khóa cổng, vô nhà ngồi gõ cho mấy thím, tính là không kể đoạn này, nhưng thôi kể ra luôn cho mấy thím hiểu rõ chuyện, chính em đang lạc vô cái vòng lẩn quẩn của thím X giảng ra, mấy thím khỏi nói là em làm gì có lỗi với trang anh, những gì hạnh nói với em, em đều nói với Trang Anh.

.....

sáng ngủ dậy tắm rửa phát rồi đánh xe qua nhà Trang Anh, tốn xăng vl.....

Trang Anh lên xe rồi lại về nhà em, trên xe em cũng nói đại khái những cái hạnh nói, Trang Anh chỉ nói anh làm sao làm, cho êm đừng làm con bé buồn nữa, em tin anh, rồi kèm theo 1 cái hôn vào má.

về nhà thì Trang Anh nấu miến gà, ăn xong lại đánh xe ra quán, cuộc sống giờ của em với Trang Anh chả khác nào vợ chồng son, chỉ khác là 11h trang anh về nhà ngủ. ~.~

..... em kể đại khái vậy thôi, còn cuộc sống của em em sẽ không kể ra nữa, nói về P và Linh thì vẫn ra quán, chat face 8, qua nhà quây, P thì không còn như trước, Linh thì có gì đó em vẫn chưa rõ, nhưng Linh khá tâm lý, sống nội tâm, nên khó đoán lắm..... cái xe thì đc trả 70% giá trị cái xe, ngon tại ba nhờ ông bác nói 1 tiếng, tính mua ab thái..... để xem xe đã, ba thì kêu về nhà chạy cái lead của mama lên mà đi, em thì không thích cái đây nên chắc mua AB thái

chap ngắn này coi như cảm ơn mấy thím đã theo dõi, tư vấn cho em khá nhiều, em không đủ khả năng để cưới cả 2, ông bà già, cắt cu, hoặc cho đi tu luôn ấy chứ, mấy thím cứ như thím X em bo tay eo biết nói sao.

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Tâm trạng đang rất tệ, câu văn chắc cũng không vui tươi như mọi khi.....

8-3.

vì tối trước đã xin phép ba mẹ Trang Anh là 8-3, chờ Trang Anh về nhà em chơi, sang 9-3 mới về, ba mẹ Trang Anh cũng đồng ý, có lẽ lên Sài Gòn, làm em điệu đi nỗi nhớ về 1 người, nhưng đêm nay đó sao lại khó chịu như vậy.

sáng 6h em dậy với cuộc gọi của Trang Anh.

Trang Anh: anh nè dậy, về nhà nè, dậy dậy.....

Em: dậy nè..... ngủ có đc nhiều đâu.

Tắm rửa làm 1 li cafe sáng rồi đánh xe qua nhà Trang Anh, vào xin phép lần nữa, rồi em với Trang Anh thẳng tiến về nhà, Nha em những điệp lễ thế này khá đông người tụ tập ăn uống vào buổi trưa, mà 8-3 này lại nhằm ngày thứ 7 nên mọi người tập trung khá đông đủ.

em và Trang Anh đi mua 1 chút trái cây, rồi về nhà ngoại, vì tất cả sẽ tập trung ở nhà ngoại chứ không phải nhà em.

Di: ơ thằng hoàng về nè Mẹ ơi.....

Ngoại: bố ông đi luôn đi, về làm gì.

Em chạy tới ôm ngoại, rúc đầu vào gáy ngoại, "nhớ ngoại chết đi đc, nhớ mùi ngoại quá." thế là em hít hà.....

Ngoại: con bé này trước về nhà mày 1 lần rồi phải không.

Em: dạ.

Di: rồi hiểu.....

Ngoại: sao nay đem về ra mắt với chức danh gì đây.

Em: dạ bạn gái con.....

thế là cả nhà cười ầm lên. cô gì bác gì đó ầm ầm. còn Trang Anh thì đứng chết chân, mặt đỏ ửng vì quân số áp đảo.

Ngoại: vô đây con, ngại gì. 2 đứa bay tính khi nào cho tao có chất.

Em: ngoại cứ giỡn.

Ngoại: ha ha ha. lớn rồi còn gì. mày không còn như trước nữa ngoài mừng cho mày con không hết chứ giỡn.

Em: kêu mấy mụ kia cưới đi rồi tới con. he he

Chị: mày trước đòi cưới mà..... như hờ cả nhà im bật. ai cũng quay lại nhìn bà chị. còn em chỉ cười cười.

bỗng nhớ lại, bà xã em cũng về nhà chơi như Trang Anh. lòng lại nhói lên.

em lên nắm tay Trang Anh đi lên bàn thờ thắp nhang cho cụ.

Em: rồi em coi xuống phụ nấu nướng đi. anh ngủ tí. tự nhiên mệt quá.

Trang Anh: dạ. anh xuống với em tí đi rồi lên ngủ.

Em: ừm, sợ à.

Trang Anh: mới gặp em ngại.

Em nắm tay Trang Anh xuống nhà. đi đến đâu là mấy bà cô với bà chị ồ đến đó.

Em: cho Trang Anh phụ nấu ăn với. con đi ngủ cái mệt quá.

Ngoại: rồi cứ để đấy khỏi lo, không ai bắt mắt nó của mày đâu.

Em: ủa mà ba mẹ con chưa qua à.

Ngoại: chưa. ba mẹ anh chỉ tới lúc gần ăn mới thấy xuất hiện.

Em: dạ vậy thôi con đi ngủ.

Em: ờ bà kia mượn giường ngủ phát.

Chị: mày đi tắm đi ời ngủ, không thối giường tao.

thế là em lên đánh 1 giấc, đang ngủ thì có ĐT. số của đại ca đây mà, biết thế nào cũng chả thoát được.

Em: dạ em nghe anh. Thôi thì em gọi là a A nhé. không để lộ info.

A: mày về chưa, bữa tao nhắn thằng kia kêu mày về nó có nói không. (đm cái thằng iricver2 đấy mấy thím.)

Em: dạ có anh.

A: rồi không nói nhiều tới 7h có mặt.

Em: rồi anh.

cúp máy em nằm lăn qua lăn lại 1 lúc. không ngủ đc nữa nên xuống dưới nhà,

Lúc này thì con bé ba cung đã qua, đang quần lấy Trang Anh 2 chị em thủ thủ cái gì đó lúc chiều trả giò.

thế là em xách đít đi ra ngoài sân ngồi đàm đạo với ông ngoại và mấy bác.

tới lúc ăn cơm, thì khiêng hết bàn ghế ra ngoài sân đề, rồi bày đồ ăn xuống nhà thành nguyên cái mâm lớn. tất cả tập hợp cùng chiến.

lúc ăn cũng bala nào là mất xe. rồi Trang Anh học hành, rồi 2 đứa tính thế nào. ta la tá là.....

ăn xong dọn dẹp thì em chở Trang Anh về nhà em. rồi em chạy đi gửi xe. rồi cuốc bộ về nhà. vì gửi xe nhà gần đó. lên p` em thì thấy trang anh đang tắm. em nằm phè ra giường hưởng cái không khí mát lạnh của cái máy lạnh.

..... tua nhé..... cũng bình thường như mọi ngày thôi.

5h em với Trang Anh cùng dậy, xuống nhà thì mẹ đang ngồi coi tivi.

Me: 2 đứa dậy rồi à. nãy mẹ lên mà thấy 2 đứa ôm nhau ngủ ngon quá mẹ không kêu.

Em: bậy ba ôm hồi nào. mỗi đứa 1 góc mà.

Me: ờ 1 góc.

Trang Anh: thì mặt đỏ hừng..... chả nói đc câu nào.

Em đưa mẹ hộp quà đã chuẩn bị. xếp cửa xếp nè. mừng ngày 8-3 nhá. trẻ đẹp giữ ba nhá.

Mẹ: thẳng quỳ. tưởng quên rồi chứ.

em: con với Trang Anh đi chơi xú. tối con đi ăn sinh nhật chị A, vợ anh A. tối khỏi nấu cơm con với Trang Anh nha mẹ

em với Trang Anh đi bộ trong xóm, qua nhà gửi xe lấy xe đi. mấy người trong xóm gặp ai cũng hỏi. rồi chùng nào cưới.

Trên xe.

Em: tối em đi sinh nhật với anh nha.

Trang Anh: dạ. sinh nhật ai vậy anh.

Em: vợ ông anh, ông cưng anh lắm. ông toàn đỡ đầu cho anh lúc ở dưới này không đó.

Trang Anh: dạ. mà giờ đi đâu.

Em: đi mua đồ chứ đi đâu. vợ a phải đẹp chứ.

Trang Anh: cười. mà nhà anh vui ghê. mà mẹ thấy em ngủ với anh vậy mẹ có nói gì không anh. hix

Em: không ba mẹ anh thoáng lắm. không sao đâu, với ba mẹ biết tính anh mà, chắc cưới mới ngủ chung vậy đó. hê hê

Trang Anh: vậy anh có thoáng không. nhìn em lùm lùm.

Em: không không a khó lắm. hê hê.

Trang Anh: lảng nhãng là chết với em.

chở Trang Anh đến cái shop của bà chị của bà bạn.....

Chị: trời mấy năm trời mấy thấy ghé.

Em:dạ

Chị: ủa ai đây.

Em: dạ vợ sắp cưới.

Chị: ừm quên chuyện cũ đi, con trai mà lị.

Em: cười cười. chị chọn cho bạn em 1 bộ tối em đi sn.

Chị: ừ để chị chọn. em ngồi vô máy tính của bà mở nhạc, còn lại để 2 mụ ấy chọn gì chọn, nói đủ thứ trên trời dưới đất. nào là "em có phúc lắm mới quen đc thằng đây, hiền lành, ngoan ngoãn." nghe mà nở hết lỗ mũi.

ngồi chán thì 2 người ấy cũng xong. Trang Anh mặc cái váy màu tím. ôm sát có họa tiết ren. nhìn đẹp thật.

Em: ai chọn thế..... bà chị thì chỉ Trang Anh, Trang Anh thì nói chị chọn đồ anh.

Em quay qua nhìn bà chị. vậy gì mà xấu thế, thôi vợ em thích cho nhà.

Chị: mợ mày thằng quý, lần nào đến quán tao cũng trê ngày trê nọ. cút cút. đặt tiền xún đây rồi cút ngay..... còn nhớ đến tiền.

Em: bà chị ế hay sao mà, lẽ tét coi tiệm thế này. không có đc tới bó hoa nữa chán quá. ha ha giữ thế ai giám chạm vào.

Trang Anh: chị biết đứng cười. rồi vô thay quần áo cũ rồi đi ra tính tiền.

Trang Anh: chị em về.

Chị: ừ em về, nhớ dạy lại thằng này, càng ngày càng mất nết.

Em: nè tối lẽ không đi chơi với anh nào thật à.

Chị: không cần chú lo.

Em: thế thôi tối tính rù đi chơi, cả bà H nữa.

Chị: ok, tối gặp giờ cút cho tao làm ăn.

Em: cười cười lượn gắp không bà lại nổi máu đại cán nhảm thì chết.

lên xe Trang Anh nói em

Trang Anh: anh nc với chị kỳ quá à.

Em: ha ha mấy người này phải vậy, không là bà đề đầu mình ngay. em non quá em ơi.

Trang Anh: ủa mà sinh nhật người ta, sao anh mời chị đi.

Em: à, ông này chủ quán bar đó. 7h mình đi ăn với anh chị thôi thôi. con 10h thì vô đó chơi mới là chính. em đi luôn với anh ha.

Trang Anh: em chưa đi bar bao giờ.

Em: thiệt hông vậy, anh thấy linh với P nó vẫn đi đó thấy.

Trang Anh: dạ em không thích, mấy chỗ vậy, ng ta nhìn vào con gái kỳ lắm.

Em: ừ thôi nay đi với anh. mình vui đảng hoàng chứ có bậy ba đầu sọ. không sao đâu.

Trang Anh: dạ anh đi thì em đi.

chạy đến 1 cái shop nữa, em mua 1 cái áo thun, vì đi ăn nhậu mặc áo thun cho thoải mái, xong đánh xe về tắm rửa cho Trang Anh makeup rồi đi.....

7h có mặt ở nhà hàng.

Em: alo em tới rồi anh.

Anh: gửi xe đi rồi vô đây, còn thiếu mỗi mày.

Em: hẹn 7h có mặt nè cha.

rồi cúp máy, gửi xe đi vào bàn. ngó 1 lượt cũng mấy anh quen biết với mấy chị. có thêm vài người lạ. nói chung là chỉ khoảng 10 người thôi. em với Trang Anh nữa chắc đc 12 13 người gì đó. em được xếp ngồi kế ông, Trang Anh thì kế em.

Anh: giới thiệu đi mày. giờ mới chịu lết xác về.

Em: a cứ từ từ. chị mừng chị sinh nhật vui về. em lấy ly bia của ông uống với chị.

Anh: mày ngon, ly tao.

Em: chị anh chồng em kia.

Chị: anh ngồi em đẩy cho chị em tôi. ông này cũng sợ vợ. =))

uống xong em về lại chỗ ngồi. Trang Anh có về ngại.

Anh: thôi mừng ngày mấy chị em, mừng ngày sinh nhật baxa. 100%.....

xong ly đầy thì bà đuổi ông anh qua chỗ bà ngồi, bà chị qua ngồi với em

ông anh giới thiệu người mới cho mọi người biết, còn lại đa số là biết nhau rồi. rồi tới em giới thiệu trang anh.

Chị: nè mốt 2 đứa có gây nhau cứ nói chi.

Em: ha ha chuyện mình còn chưa xong mà đòi.

Chị: mày im đi, cắt lười mày giờ.

nói chứ 2 ông bà này nên đôi thì cũng 1 tay em xây đấy. cứ cãi nhau là đi nhậu với ông, xong về báo cáo tình hình phân giải với bà chị, rồi phân giải với ông anh. ai sai ai đúng, hiểu làm gì. là tất cả đều phải qua em. rồi lại huề. ~.~

Em: mà cháu đâu.

Chị: cho ở nhà với nội rồi, quậy lắm.

em: ày để em trị. =>) ba nó em còn trị được mà.

Anh: mày giám, thẳng kia.

Chị: mà 2 đứa quen nhau lâu chưa.

Trang Anh: dạ tụi em mới quen à chị.

Chị: coi chăm sóc nó giùm chị. chứ thằng này nó yếu đuối hơn phụ nữ chúng ta nữa.

Em: ày xì.

Chị: mà Trang Anh sao quen thằng này thế.

Trang Anh: dạ em làm trong quán của anh.

cuối cùng là em bị sút bay ra khỏi vị trí, qua kế bên ông anh để bà chị 8 với Trang Anh. mọi người ăn uống xong thì kéo nhau ra quán cafe nhà em ngồi. mấy câu em móc đầu ông anh, làm cho mấy ông kia cười ầm lên.

vì thân nhau nên ai sợ ông chứ em là em éo sợ. nể nể thôi.

10h thì kéo vô quán ông anh. em và Trang Anh kêu ngồi xiu nữa tụi em vô sau. và tất nhiên sau những màn móc đầu thì chiều này, ông éo trả bắt em trả.

em và Trang Anh vô quán koi này nọ, chào bà chị làm quản lý. với ba em thì đang ngồi tính toán gì đó trong phòng.

em và Trang Anh ra xe để lên bar.

Em: alo, chuẩn bị Chưa. tới abc..... gọi em.

Chị: giờ đi luôn hả.

Em: ừm đang lên nè. gọi bà H chưa.

Chị: rồi, đợi ti chuẩn bị rồi qua đón nó.

Em: cái gì, giờ má làm gì mà chưa chuẩn bị nữa.

bà cúp máy cái rụp.

Bar này đa số quản lý, với lễ tân, là bạn em hoặc mấy đứa trong xóm, em đưa vào.

em đánh xe vô bãi với chỉ dẫn của mấy chú bảo vệ xếp xe.

mở cửa thì có thằng bạn đứng hóng.

Bạn: thằng Chó, sao mày éo đi luôn đi. chết rồi về tao thắp nhang. á đù người đẹp nào đây..... chuyển giọng nhanh vờ lơ khi em mở cửa cho Trang Anh xuống xe.

Em: vợ sắp cưới. chuẩn bị đi nhá gấu gấu.

Em: bạn Anh chị Đồng không.

Bạn: cũng đồng 1 vip, với 4 bàn đứng.

Bạn: mày vô ngồi với a chị luôn chứ hỏi gì.

Em: mày cho tao 1 bàn, vip gần bàn anh chị là đc, xui có 2 bà chị tao vô nữa.

Bạn: bà H đó hả.

Em: ừ. Đây là Trang Anh vợ sắp cưới, còn đây thằng gấu gấu à nhầm thằng P, chơi với nó trong xóm từ nhỏ. rồi em với Trang Anh đi vào. trang anh ôm tay em cứng ngắt.

đi vào gần tới cửa trong thì ông anh đi ra.

Anh: giờ mới tới mày. vô đi chị đợi đó.

Em: vâng.

lâu lắm rồi mới quay lại cái chỗ, có cái không khí quen thuộc này.

mở cửa ra thì tiếng nhạc thân thuộc, đón rón người. Trang Anh giết cả mình đứng nép vào em. em quay qua nhìn Trang Anh cười mím rồi hôn lên trán Trang Anh, cho Trang Anh yên tâm.

vào bàn cho Trang Anh ngồi xuống em cũng ngồi. mẹ mấy nay đang bệnh nên sủa như chó luôn trong bar vì cái mùi khói làm khó chịu vài đài ra.

thằng bạn nó đem 2 chai chivas 21 hồi trước em còn gửi 1 chai đã voi nữa. 1 chai chưa khai. 5 lon nước ngọt, với 2 chai nước suối.

Em: ghé sát vào tai Trang Anh nói. em uống bia ha. rồi hôn cái chụt vào má

Trang Anh: dạ.

em lấy thêm 5 lon ken. chưa uống vì tính đợi ba chị luôn thì ông anh đi vào. ông hết vô mặt em.

Anh: Đ M sao ngồi đây. rồi ông ngó ngó chai rượu xong tắt đầu thằng P cái bóp. chỉ vô 2 chai rượu "Cát" rồi ông đi ra ôm vào 2 chai mới toanh.

Anh: Đ M anh chỉ mời.

Em: dạ.

vì vô bar này em không được tính tiền, vì ông anh không chó tính. nên bữa lâu rồi, chắc gần cả năm rồi, 1 lần đi siêu thị mua luôn 2 chai kều thằng Phước đem vô gửi chứ. uống rượu này mà không trả tiền cũng kỳ kỳ, thà là rượu giả, lấy cho người khác uống éo sao. chứ em vào là toàn lấy rượu thật. ông anh ông biết em mua ngoài đem vào, ông làm em 1 trận rồi kêu éo coi anh mày ra gì. này nọ.

đặt 2 chai rượu xuống rồi ông cũng về bàn. em quay qua Trang Anh cười khò.

Trang Anh vẫn ôm tay em, được 1 lúc 2 mụ kia vào. (Chị-H, Bạn chị-X nhé)

Bà X thì ngồi kế bên Trang Anh, còn bà H thì xà luôn vào Đùi em, ôm cổ.

Em: hét lên thôi đi má. vừa dứt câu là bảm nắm đầu em dí xuống đám túi bụi. xong mới chịu thôi.

bà móc đt ra bấm. chào em. chị là H đưa cho Trang Anh coi. Trang Anh gật đầu chào bà. rồi bà hí hoáy 1 hồi rồi đưa em. Dkm thằng chó, mày đi mà éo liên lạc gì với chị mày.

Bà này thì khôì nói, hơn em 3 tuổi, dân cho vay nóng.

mở rượu, làm nóng luôn 2 ly, lượt của bà chị. Trang Anh thì em xin phép cho uống bia, nên thôi. rồi em kêu Trang Anh đi với em qua bàn bà chị. qua chào bàn rồi ngồi xui lại về bàn với 2 mụ kia.

nói về 2 mụ này. dù không lớn hơn em là mấy, nhưng 2 bà ra đời sớm. tướng ta cũng được, mặt mũi thì cũng xinh, nhưng xinh 1 cách mặn mà, đanh đá.

rồi đủ thứ tiết mục. sinh nhật cắt bánh, bốc thăm trúng thưởng.

Trang Anh cũng dần quen với cái không khí trong này. mem vào cũng mạnh dạn hơn. nhưng em với Trang Anh chỉ ngồi hưởng ứng theo 2 bà kia thôi. 2 mụ kia đứng lên khuấy thì khôì nói. rồi 2 mụ kéo em và Trang Anh đứng dậy. được lúc lại ngồi mặc kệ 2 bà.

Cái từ nhảy nhót trong ba vui chơi cũng có, nhưng lúc đó là cái time ba xa em còn. từ lúc mất đi, cái khái niệm nhảy nhót quẩy với tụi bạn trong ba cũng mất đi. đi bar 1 mình nhiều hơn. rượu cũng nốc nhiều hơn. mấy thím có bao giờ đi ba 1 mình chưa. buồn ngồi với chai rượu, rồi ngó cái thế giới đầy màu sắc xung quanh.....

dù đi với trang anh nhưng mà bước vô cái thế giới này, em lại nhớ bà xã, vẫn ly rượu đó. vẫn âm thanh, ánh đèn đó. nhưng không còn vui nữa. trước em với bà xã hay vô đây chơi cuối tuần với bạn bè.

.....

em kéo Trang Anh ra xe, mở cốp lấy 1 hộp quà, mà em với Trang Anh mua cho chị. rồi 1 hộp quà nhỏ nhỏ, em đưa Trang Anh nè 8-3 bà xã yêu.

trang anh cười tí má, vòng tay ôm em

Trang Anh: cái gì dạ.

Em: về nhà mở ra thì biết.

Trang Anh: dạ.

rồi em với Trang Anh đi vào tặng cho chị. xong cung xin phép về luôn. thật sự cũng không muốn ở trong đó thêm nữa nhớ bà xã cũ lắm. rượu vào nữa tâm trạng nặng nề thêm. dù Trang Anh kể bên.

về bàn nói 2 bà chị, kêu bạn bè vô mà chơi, em về trước. 2 bà kêu thôi cũng về luôn.... thế là ra về. 3 chai rượu ế biết bao giờ uống cho hết. ~.~.

chạy trên đường về, lòng em có cái cảm giác gì đó rất khó tả. nên em im lặng suốt quãng đường về. đi qua những quán mà hồi trước đi chơi về, em với bà xã ghé vô ăn khuya. rồi quán nước khuya. quán ốc. ký ức như lũa về. quá nhiều đối với em.

Trang Anh: anh sao thế.

Em: anh không sao. chả biết sao em lại chạy đến đó. ngôi nhà đó dừng xe bên đường. ngó vào cái cửa sổ ấy. cái cửa sổ mà mỗi lần đi chơi về, em đều đứng đợi bà xã lên phòng vẫy tay chào rồi mới đi về. cái cảm giác đó rất gần. nước mắt em rung rung.

Trang Anh: nhà chị hả anh.

Em:

Trang Anh: anh đừng vậy nữa em lo. có em đây rồi.

Trang Anh: giọng cũng nghẹn đi.

Em: mình ra ngoài kia cho thoáng đi em.

Trang Anh: dạ.

em và Trang Anh xuống xe. trên cái vỉa hè. Trang Anh cũng ngồi kế bên em. dù đang mặc váy.

Trang Anh: anh nhớ chị hả.

Em: ừ. cảm giác như đã quên hết, hôm nay về đây đi chơi với em. sao nó lùa về nhiều quá em à. Anh yếu đuối lắm đúng không em.

Trang Anh: không anh mạnh lắm. nếu là em chắc em sống không nổi đâu.

Trang Anh: anh kể về chị ấy đi.

Em: thôi em à. cứ để nó nằm yên đây.

Trang Anh: còn chỗ nào đi chơi nữa không anh. em không muốn về nhà.

Em: đi đâu đây.....

TRANG ANH: nhà anh mà em không biết.

bỗng biên kia đường có tiếng mở cổng. bóng dáng quen thuộc, hình bóng quen thuộc ấy. tiến lại gần em.

.....: 2 sao giờ này còn ngồi đây. xin rồi phải hông. chị này là.

Em: ừ bạn gái anh.

.....: 2 có bị điên không, 2 về đi sao lại để bạn gái mình như vậy.

Trang Anh: không sao đâu em

.....: dạ. ông này chị cứ quản mạnh tay vào.

.....: 2 đi về đi, em vô méc ba mẹ giờ.

Em: ừ thôi 2 về.

Em: mà sao giờ chưa ngủ.

.....: học bài, ra lấy xách ngõ xuống đường thấy 2 nên xuống, về đi. chị em không thích 2 như vậy đâu.

Em: đói không vô lấy cái áo khoác đi, 2 chờ đi ăn với 2 anh chị.

.....: dạ thôi, 2 đi đi em vô học tí rồi ngủ. mai đi học nữa.

em: ừ thôi học ngoan.

rồi em móc ví 1tr. đưa cho nó. " nè anh cho mua đồ. có bạn trai nhớ giới thiệu anh mày à."

.....: em không lấy đâu.

Em: mày có coi 2 mày là 2 không cầm lâu rồi 2 không mua đồ cho, cầm mà sai.

.....: dạ em xin. chỉ có 2 tốt với em. rồi cười cười.

Em: quà 8-3 đó nha cưng.

rồi em đánh xe với Trang Anh ghé quán bánh canh, mà em với bà xã cũ hay ăn. thôi thì phải cố đối mặt mà quên vậy.....

cuộc sống em nó cũng bình dị như bao người thôi. mấy thím hóng biển thì dài cổ. vì vợ hiền còn ngoan. em hiền ngoan nốt. =))

..... Chap này rồi rạc khó hiểu không mấy thím..... tâm trạng đang không tốt.

nếu kể chi tiết ra thì bao nhiêu cho đủ. nên em tóm tắt những cuộc đối thoại, với ý chính thôi nhé

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Trang Anh đi học cả ngày, trưa đó lang thang ra quán. Trên chiếc cúp thần thánh. của cái thót này. Đang lọ mọ đi kiểm tra quán thì bé Hạnh vô quán lúc nào không hay.

Xong mọi thứ em đi ra. Hạnh ngồi đấy, nhìn em cười. em tiến lại gần tay cầm li nước lọc.

Em: uống nước có trả tiền cho tui không đó.

Hạnh: em mà anh cũng lấy tiền à.

Em: hề hề, tiền chứ có phải là giấy đâu không lấy..... Hạnh chề môi.....

Hạnh: thì em kêu em trả, chứ có xù bao giờ đâu.

Em: ừ, nay không đi học à.

Hạnh: không anh. mà anh ăn trưa chưa. đi ăn với em

Em: cơm quán kia vô mà lấy ăn. anh chưa đói.

Hạnh: Đi ăn với em đi, có quán này ngon lắm nè.

Em: ăn gì. bao thì đi...

Hạnh: con trai gì mà bắt con gái bao.... em hết tiền rồi còn có 100k thôi.

Em: ăn gì trưa gì mà 2 đũa hết 100k ~.~.

Hạnh: thêm, không dân đi thì thôi.

Em: hay ha rủ người ta, mà hông có tiền. bắt người ta trả.

Hạnh: Thì thôi..... hông thêm. xui gọi đt kêu chị dẫn đi.

Em: ề cho đi ké với.

Hạnh: khỏi.

Em: ờ thế thôi....

Hạnh: hông thêm..... mặt hầm hầm).

Em: nè đi không thể.

Hạnh: không đi đâu hết.

Em: ở tính dẫn đi không đi thôi. vô lấy com ăn đây.

Hạnh: Chị ơi tính tiền..... đi hè hè.

Em: anh rồi lo học giùm tôi đi. suốt ngày thấy lông bông. xui tui vô mạng coi bảng điểm rớt môn nào chết với tui.

Hạnh: khỏi lo chị đây học giỏi lắm cung...

Em: lão nhá. tát vỡ mồm giờ.

Hạnh: gì ý nói em con chó đó hả. mà mồm.

Em: gì em nhận à, ý anh mồm heo mà. ~.~

Hạnh: mệt đi anh.

Em: ờ, để gọi chị Trang Anh coi đi không.

Hạnh: dạ...

gọi cho Trang Anh, thì Trang Anh đang ngồi ăn với bạn, không chịu rủ sớm này nọ, mai một em phải dẫn Trang Anh đi ăn bù này nọ ~.~. đang ăn mà nói nhieu vãi. kể bên còn tiếng ý ới của tui bạn.

Em: thôi đi....

Hạnh: ra lấy xe, em lấy nón. hạnh chỉ tới cái quán xiên que, bên nguyên văn trời ấy..... đệt vô thì thấy cái gì cũng ngon. chon xong ăn éo hết, chiền ăn ngán bỏ xừ. được mấy món không chiền ăn cũng được.

lúc ăn thì hạnh nói đủ thứ, nào là trên lớp, chị, thằng em. rồi nhà cửa, đằm tôm. từ việt nam qua tới nỹ. Em ăn chị ậm ợ cho qua. thế mà nó nói nhieu vãi chả biết đầu ra.

ăn xong thì em về quán 1 lúc cũng về nhà.....

em đang cố gắng cho nó giống anh em hoặc bạn bè, không ngồi kế bên, không nắm tay, đi chơi chung thì thoải mái. chả gì phải ngại. từ từ lái em nó sang 1 thứ tình cảm khác vậy. éo biết đc không.

..... tua nhé.

Sáng.....

Trang Anh: alo alo, ông xã dậy đi phòng vấn.

Em đi làm chưa.

Trang Anh; dạ rồi, anh không dậy chuẩn bị đi còn đi phòng vấn.

Em ày mới 6h, ngủ xiu 9h đi cũng đc....

Trang Anh: không dậy đi, tác phong gì mà kỳ cục. nhanh lên 10phut nữa em gọi lại mà chưa ra đường là chết với em

rồi cúp máy.....

Em lẩn qua lẩn lại tí, cũng bò dậy. vô tắm, cạo lông cằm, với lông mép. Đóng 1 bộ đồ mà Trang Anh chuẩn bị hồi tối, sơ mi Trắng, quần tây đen, đóng thùng, xỏ giày. sớm chán. thêm ít mùi hương. thế là giắt con xe thành thánh của thốt này ra. mở nắp coi còn xăng không. giắt xe ra mà lòng quặn đau nhớ em AB.

thế là bon bon trên đường, rất là phong cách. đi được 100m thì quanh đầu xe, vứt xe luôn ngoài đường mở cổng, chui lên phòng lấy tập hồ sơ xin việc. May éo có ai đưa con xe cup thân thương của em

thế là khóa cổng đủ tự tin để đi phòng vấn. vẫn còn sớm, vì thầy kêu muộn tới giờ nào thì tới trong buổi sáng. thế là tấp xe vô quán cafe nhỏ bên đường, cũng rất là phong cách,

kết.....é é é. đá trống, hoành tráng. bước xuống xe vô bàn. cái quán mà hôm bữa em với Trang Anh ghé vô chụp hình.

Em: Anh cho em 1 ly đá đen, không đường nha anh....

quán sáng cũng khá đông. hết mẹ nó bàn nên lấy cái ghế để làm bàn.

Em: a để đó giùm em, em qua kia đường mua ổ bánh mỳ.

rồi phóng qua kia làm ổ bánh mỳ ốp la. rồi phóng về, đã có ly cafe. vừa gặm, vừa uống cafe, hít khói xe. ngắm người ta đi lại. cuộc sống sài gòn nó thế.

Trang Anh: alo dậy đi chưa.....

Em: anh đang gặm bánh mì uống cafe, chỗ bữa chụp hình nè.

Trang Anh: sướng ha. a coi xiu vô sớm đi, mắc công mang tiếng lè mè.

Em: rồi anh biết rồi.

Trang Anh: chut..... giỏi né. rồi cúp máy. ~.~ gì vậy trời, có vậy mà em cũng phê phê.

gặm xong ổ bánh mì, thì lấy điện thoại ra coi tin tức, lướt face. 8h hơn thì tính tiền chạy tới công ty thầy. công ty chứ cũng là ngôi nhà 3 tầng hình như của thầy chứ chả phải đi mượn. vẫn phong cách tự tin, dựng xe đá trống, gửi xe rồi đi vào. thẳng bảo vệ nhìn mình cứ như thẳng bệnh.

Vào cửa thì gặp 1 em ngồi tiếp khách với trực đt.....

NV: dạ anh, Đến đây có việc gì ạ.

Em: anh tới phòng vấn em

NV: Anh H phải không ạ, anh vô phòng kia(chỉ tay về cái phòng) ngồi đợi 1 xiu ạ.

Em: ừm anh cảm ơn. (cất bước đi vào, quay đầu lại nhìn vẫn thấy con bé nhìn mình, cười với nó 1 cái, rồi mở cửa đi vào. phòng này rộng, có 1 cái bàn dài và nhiều ghế. chắc phòng họp.....

Ngồi 1 lúc thì có 1 chị đi xuống.

Chị: chào em. chị Là Y, làm bên nhân sự.

Em: dạ, em chào chị.

Chị: ừ thôi chị em thoải mái, xếp tuyển thì tui chỉ chả dám test, Xếp kêu chị xuống lấy hồ sơ thôi, không cần test gì cả. chị xem hồ sơ cái.

Em: Dạ, chị coi giùm em thiếu gì em bổ sung sau.

Chị: nước hoa thơm quá ta. chị cười.

Chị: điểm đại học tốt qua ta. (=)) tự cao cái.)

Chị: em là người đầu tiên xếp đưa vào đây.

Em: vậy à chị, người nhà thầy không có ai làm trong này hết à chị.

Chị: hình như không em ạ.

Em: dạ.

Chị: ủa mà sao em gọi = thầy.

Em: dạ em đang đi học lớp của thầy mà.

Chị: chắc giỏi nên thầy mới kêu về làm nè.

Em: chị đừng có khen em, nhà này sắp nổ rồi đấy, hê hê.

Em: khen nhiều vô, lúc làm không được việc lại dìm em chứ gì.

Chị: lúc đấy nc với xếp chứ chị không có rành. mà nè mai đi làm luôn đi nhé, xếp dặn đấy, sáng mai họp xếp tự bố trí công việc cho em

Em: ủa vậy chị không biết em làm gì hết à.

Chị: không xếp không nói.

Em: dạ.

Em: công ty mình làm đều không chị.

Chị: chị cũng không rõ, thầy cũng đều em ạ. mấy bữa nay bên phòng kỹ thuật cũng tuyển thêm người, chắc là nhiều hợp đồng. chị chỉ quản lý nhân viên thôi.

Chị: mà trắng trẻo bánh bèo vậy, mấy em trong công ty chắc loạn lên hết.

Em: chị cứ tung em lên, để em ngã đau à. mà chị lớn rồi không hợp gu em đâu ha ha ha.

Chị: ai thêm, chồng con ta còn, bánh hơn cu gấp mấy lần.

Em: chồng chị có làm ở đây không.

Chị: không em, làm ở công ty khác.

Em: mắc công anh ganh tỵ với vè ngoài của em đó mà.

Chị: thằng quý. chú mày được chị thích. ngồi chơi hay lên gặp xếp.

Em: dạ em lên gặp thầy tí.

Chị: ừ em ra cửa đi thẳng vô, sau cầu thang, là phòng xếp.

Em: dạ em cảm ơn. có gì chỉ bảo nha chị.

Chị: yên tâm. chị ngu công nghệ lắm.

.....

qua phòng thầy thì cũng nói về công việc sắp tới. nên thôi em không nói.

..... tua nhé.

Tối đấy ở nhà.....

Trang Anh: nè mai đi làm nói chuyện lịch sự nha, đừng có nhây nhây.

Em: a có điên đâu.

Trang Anh: ai biết đc anh. mà đi làm người ta có nói gì mặc người ta. việc của mình mình làm.

Trang Anh: trong công ty nó đấu đá ghê lắm á. ba em nói á. đừng có mà bắt thân tin tưởng ai hết.

Em: rồi a đâu có ngu.

Trang Anh: đồ em ùi rồi đó, xuống ăn cơm nè.

giờ thì ít khi Trang Anh ăn cơm ở nhà lắm. 1 là ở quán 2 là ở nhà em, rồi mới về nhà.

tối đấy ăn cơm xong, 2 đưa lại nắm tay nhau đi bộ, hết ăn vặt, rồi lại ăn kem. vẫn hát vu vơ câu đố câu không. thấy gì ăn vặt là lon ton chạy trước coi. mà đúng là con gái bụng không đầy. mới ăn cơm xong mình no thấy bà, mà mấy em ăn vặt được ngay. y như cái bụng còn cái bao tử nữa để chứa đồ ăn vặt..... xong lại vòng về quán bán nước mía gần nhà, ngồi giải khát đồng đồ ăn.

Trang Anh: sao a không ăn.

Em: nay em ăn cơm, chưa bụng ăn cái này đó hả.... Trang Anh cười hí hí.

Trang Anh: mà chuyện be hạnh anh giải quyết sao.

Em: a cũng chả biết nữa, cú bình thường như chơi với nhau thôi. cô nói cứ từ từ, nó quen với mình, không còn nhớ cái tình cảm lúc trước nữa, rồi đổi hướng. tình cảm phải từ 2 phía chứ từ 1 phía, time dài sẽ mất thôi. lúc đấy nhận em nuôi, em kết nghĩa là đc

Trang Anh: dạ, mà đi làm, lên phéng với con nào chết với em. em không có buông anh đâu, em bám em ám anh cả đời.

Em: ăn đi nói nhieu. cầm li nước mía hút cái rọt, cô ơi cho con 2 ly nữa.

ngồi 8 chán rồi, Trang Anh gọi P với L ra ngồi 8, em thì cắm cùi vào cái điện thoại face với chơi game. mấy nay nóng quá ngồi ngoài đường còn nóng. ~.~.....

xong thì P chở Trang Anh về, em đi bộ vô nhà. tắm phát nữa, lên máy ngồi, xúu rồi đi ngủ. cố gắng ngủ sớm mai đi làm, mà cứ lẩn qua lẩn lại, chán trê rồi ngủ lúc nào không hay.....

giờ xuống đi ăn với Trang Anh, rồi đi học. tối rảnh thì em type 2 ngày đi làm....

đi đâu cũng đc gần gái, nhóm phê.....

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Ngày đầu tiên đi làm.... Sáng sớm đã bị đánh thức bởi cuộc gọi quen thuộc, Trang Anh vẫn vậy, vẫn gọi cho em mỗi khi nàng vừa mở mắt. Thức dậy đánh răng rửa mặt, nay có điều dậy sớm hơn thường lệ, chạy qua bên nhà Trang Anh, chờ Trang Anh qua nhà em, Trang Anh làm bữa sáng, em thì tắm rửa, thay đồ chuẩn bị đi làm. xuống đã có bữa sáng ngon lành.

Hai đứa vừa ăn vừa nói chuyện, về công việc của em và mấy chuyện của quán máy nay. ăn xong, em chở Trang Anh ra quán, rồi cũng đi làm. ngày đầu tiên đi làm, cũng hồi hộp, gặp những người mới, không biết đấu đá nhau như thế nào. nhưng sau lưng có lão thầy chống lưng nên cũng hông sợ lắm.

chạy con cúp tới công ty, gửi xe rồi băng qua bên kia đường, mua li cafe rồi vào công ty, bước vào là gặp nhỏ em gọi như là thư ký đi nhá. ngồi nhìn em, em gật đầu chào rồi ra cái ghế salon cho khách ngồi uống cafe, ai ra vào cũng phải đánh mắt nhìn em.

Em: xếp vô chưa em.

Thư ký: dạ chưa anh, xúu họp đó.

Em: ừ a biết rồi. ủa mà tên gì thế.

Lan: dạ tên Lan. đi làm ngày đầu run không anh.

Em: cung hồi hộp. mà lan làm đây lâu chưa.

Lan: 2 năm rồi anh.

Em: ờo, thế nhiều tuổi đấy.

Lan: sn 88 anh.

Em: ờo thế đấy trẻ hay tại đây già thế mà, kêu anh ngọt thế. em mới 90 thôi chị.

Lan: cười lấy tay che miệng.

.....

ngày đầu cũng không có gì đặc sắc, chỉ là sắp xếp công việc. chào hỏi mấy phòng khác làm quen đi. rồi coi tại liệu lại.

Trưa đi ăn cơm thì tự túc. ra cái quán gần đó ăn cơm mà nuốt ẻo trôi, khô khốc mà canh thì nhạt như nước luộc rau. Mà em ăn cơm không cần đồ ăn cũng đc nhưng canh phải ngon, thế là làm vài muỗng rồi đi mua ổ bánh mì gần, rồi lại cafe trước công ty.

phòng em gồm có, bà chị quản lý nhân sự, 2 bà bên kinh doanh, 2 nhỏ kế toán, còn lại toàn đực, vì toàn dân kỹ thuật. nói chung là không có em nào dễ thương xinh đẹp cả. 2 nhỏ kế toán là được thôi. còn bên kinh doanh thì 1 bà có chồng con rồi, 1 bà chưa mà chắc ế mọt rồi, chanh chua VI ra, mà đc cái cũng xinh không đến nỗi như 2 con kế toán.

chiều về nhà thì Trang Anh đang nằm coi ti vi. em mở cửa thì Trang Anh chạy ra

Trang Anh: anh về rồi. đi làm sao anh.

Em: cũng bình thường không có nặng nề gì cả.

Trang Anh: có để ý đc em nào chưa....mắt nheo lại nhìn, yêu chết luôn.

Em: sao không chứ, có 1 em hơi bị xinh luôn..... rồi em ôm Trang Anh hít hà

Em: em này nè. Trang Anh cười cười nheo eo.

Trang Anh: đói chưa, Tắm rửa đi, em dọn cơm..... chỉ có trong mơ cho những dân FA)

phóng lên nhà tắm rửa xuống thì Trang Anh đang coi ti vi ngồi đợi.

Em: ăn em ơi, đói quá. cơm tiệm ăn không nổi. canh gì mà như nước sôi bỏ rau vào.

Trang Anh: anh sợ riết quen, người ta vẫn ăn đầy đó chứ sao, có than như anh không.

Em: ăn được vài miếng anh lum hết đồ ăn ăn xong chưa cơm lại, đi mua bánh mì cho dễ ăn.

Trang Anh: bó tay anh.

Trang Anh: mà chắc em nghỉ ngoài quán quá a.

Em: sao vậy.

Trang Anh: ba kêu năm sau năm cuối rồi, nghỉ để học hành, học kỳ này cũng nặng nè.

Em: ừ em tính sao cũng được. mà đi làm đi, mang sách vở lên mà học.

Trang Anh: mà em kẹt đi học, có lịch học mới, học quá trời luôn. tuần nghỉ có 3 4 buổi à.

Em: ừ thôi cũng được, đi học mệt rồi thì nghỉ đi cho khỏe.

Trang Anh: mà em không muốn. ở đó nhiều kỷ niệm của a và em.

Em: trời, thì ra quán thường xuyên ma chơi, quán nhà mình chứ ai đâu mà sợ.

Trang Anh: để em coi sao.

ăn xong 2 đứa rửa chén, rồi nắm tay đi bộ ngoài đường. vẫn ăn vặt rồi nước mía. ngồi tám chuyện tới tới với P và L rồi mới về nhà. P lại chờ trang anh về.

.....

như thường lệ ngày nào em cũng nhận cả đồng tin nhắn của Hạnh, rồi gọi đt chỉ nghe hỏi mỗi câu a đang làm gì đó, ăn cơm chưa. em nhớ anh quá à. em cũng trả lời qua loa rồi thôi.

sang hôm sau đi làm BT vẫn bánh mì rồi li cafe rồi mới vô công ty. có điều hơi lạ là vào bàn thì đã có li cafe để trên bàn, hỏi bà chị thì bà cũng không

biết, rồi cười cười nham hiểm nhìn 2 em kế toán, với em bên kinh doanh.

ngồi coi lại cả đồng thiết kế, của mấy dự án trước giờ. loay hoay cũng tới trưa. định bụng là đi ăn kfc cho lành, rồi vào làm thì có ĐT của Trang Anh. em: à ló.

Trang Anh: anh đi ăn chưa.

Em: đang tính đi nè em

Trang Anh: cho em địa chỉ đi. em qua đi ăn chung.

Em: xe đâu em qua.

Trang Anh: em có xe mà.

Em: abc....xyz.....

Trang Anh: đợi em xíu nhá..... rồi cúp máy. thế là lại ngồi lại phòng lướt web. bà chị kêu đi ăn cùng thì em không đi. 2 nhỏ kế toán đi cùng chị.

.....được 1 lúc thì Trang Anh gọi đt. xuống đi anh em tới rồi nè.

Em: đợi anh xíu xuống liền.

.....

Em: cái gì đây.

Trang Anh: com á.

Em: trời em rảnh ghê. tưởng lên đi ăn.

Trang Anh: thì sang nay học 9h về rồi. chiều em đi học nữa. về nhà anh nấu luôn, đem lên a với em ăn rồi đi học.

Em: thôi qua bên quán cafe kia đi.

Trang Anh: nhà em chú đạo thế đấy mấy tím) 1 hộp đầy ụ com. 1 hộp canh. 1 hộp thịt nguội và thịt kho để chung.

vì trời nóng nên chọn cái bàn dưới gốc cây ngồi cho mát, chứ quán này không có phòng lạnh.

Em: rồi giờ có 1 hộp com ai ăn ai nhìn.

Trang Anh: ăn chung. nhìn cái mặt hớn hỏ.

Em: người ta nhìn kia.

Trang Anh: kệ em không ngại, anh ngại làm gì..... chắc là muốn đánh dấu chủ quyền đây mà.

kêu nước rồi, rồi hộp com thì đc đẩy qua đẩy lại, vèo xít hết hộp com. canh với thịt cũng sạch sẽ. Trang Anh bỏ vào cái bịch.

Trang Anh: nè anh xiu đem vào treo vô xe. chiều cầm về nha. xe bạn em xiu em trả rồi đi xe bus về nhà anh.

Em: chiều mấy giờ em về.

Trang Anh: 5h15 anh.

Em: ừ chiều anh đón, xít 2h anh qua trường học mà. chiều a xin về sớm anh đón.

Trang Anh: dạ.

..... ăn xong ngồi chơi 1 lúc thì, trang anh cũng đi học. còn mấy cái hộp thì em cầm

ngồi 1 lúc nữa thì em đi vào công ty. vừa lên tới phòng thì bà chị bom đều.

Chị: Có người ăn chung, hèn gì chị rủ đi không đi ta ơi. hết hi vọng đi nha mấy đứa.

Em cười cười gái đầu. đầu đi vào.....

..... dạo này không có gì đặc biệt cả. lâu lâu làm chấp nhật nhẽo cho vui nhà vui cửa.) có chuyện hay nhưng để chap sau ha.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

sáng sớm oi là sớm. đang ngủ ngon thì bị bật mũi. mở mắt ra là Trang Anh, với nụ cười thiên thần. Tiện tay quàng qua kéo xuống ôm ngủ tiếp. nằm im được 1 lúc trang anh lên tiếng.

Trang Anh: nè dậy đi, nấu đồ ăn sáng, ăn rồi còn đi làm

Em: qua chi sớm thế. đang ngủ ngon, ôm tí nữa đã.

Trang Anh: thôi thôi dậy.... Trang Anh đẩy em ra, dùng chân đạp em rớt xuống giường rồi cười hà hà.

Trang Anh: dậy đi anh yêu.

Em lồm cồm bò dậy, bò luôn tới cửa nhà vệ sinh.

Trang Anh: khiếp lười thế.

rồi Trang Anh đi xuống nhà. tắm rửa, ị, tè. xuống nhà.....

Em: gì đấy. cho ăn cái gì đấy.... Trang Anh giờ nắm đấm " ăn không"

Em: thôi ăn cái đấy không ăn, đi vô công ty ăn với mấy em

Trang Anh: thử bước ra khỏi cửa coi. tay còn cầm con dao giờ lên. ~.~

Em ưỡn cái của quý ra, đây cắt đi, khỏi hù. =))

Trang Anh: vô duyên.....

Em đi lại lấy 2 cái tô, đem ra cho Trang Anh, 2 đĩa cùng ăn sáng, nói chuyện thiên hạ.

Em: ày da nhìn tô miễn, mà thèm5s..... tô bún bò quá đi.

Trang Anh: Sáng sớm muốn chết hả. sáng giờ giỡn mặt với chị hơi nhiều rồi đó nha cưng.

Em: dạ em không dám, ăn đi.

.....

Hôm nay Trang Anh đi xe. thế là tà tà, em lên công ty, Trang Anh ra quán.

tới công ty, gửi xe chào chú bảo vệ rồi lên. thường thì em đến trễ nhất phòng. ~.~ không biết mấy người kia làm gì mà lên sớm thế không biết.

em đi vào bàn thì có ly cafe để trên bàn. hỏi quanh quất bà chị thì không biết của ai.

Chị: chắc của ai pha cho mày đó, uống đi.

Em: ai mà thương em vậy chị..... sau lưng em là cái bàn có để cái máy pha cafe với máy nước nóng nhé.

Chị: Chị ai mà biết đi mà hỏi tụi nó, rồi bà đánh mất qua nhỏ kế toán, với nhỏ bên kinh doanh.

Em: có thuốc chuột không chị. thế là cả phòng cười ồ lên.... lần trước cũng có 1 ly cafe rồi, mà lúc đấy còn lạ, nên hỏi nhỏ bà chị. giờ quen rồi nói to luôn ai nghe thì nghe.

Chị: uống đi, có xe xếp, có gì chở đi kịp khỏi lo.... mà mấy thím biết rồi đấy. em uống cafe không đường, ít đá. còn ở đây có đường có quá trời đá, mà còn tan ra nữa rồi chứ.

thôi đành ngâm ngùi để đó. lôi máy tính ra, mở skype lên, pm cho nhỏ kế toán, nói chung là đc, không xinh cũng không xấu, có duyên 1 chút.

Em: nè, uống cafe không Y

Y: sao ông không uống đi. người ta pha cho ông mà.

Em: ai pha bà biết hông.

Y: hông, mà sao không uống.

Em: uống không quen.

Y: không biết uống cafe à, bữa thấy ngồi uống mà.

Em: không uống cafe kiểu này. H uống không đường ít đá. chứ này cả ký đường, với đá tan ra rồi.

Y: sao không nói.....

Emà... như biết bị hổ. nên nàng im luôn.

Em: uống giùm đi, mai một đùng có pha. H uống ở nhà rồi. uống nữa đi cấp cứu á. rồi nhìn qua với cái mặt cười thân thiện.

Y cũng cười lại, em đưa li cafe quá nói to" nè uống giùm đi, nãy mới uống rồi" rồi đưa cho Y.

..... làm tới trưa, đi ăn cơm. ăn không nổi nên cho bà chị đi trước.

ngồi lướt Voz 1 hồi, mà dạo này nhiều thót mồi ghê. đứng dậy tính đi xuống đi ra lotte gần đó ăn đồ. đứng lên thì thấy nhỏ D bên phòng kinh doanh, vẫn ngồi.

Em: ủa D không đi ăn với mấy người à.

D: không anh, xiu em ăn sau. làm mấy cái này cho xong đầu giờ phải gửi đi rồi.

D: mà sao chả thấy bao giờ a đi ăn cơm thế.

Em: ừ cơm ở đây anh ăn không quen.

D: ở nhà ba mẹ cưng quá, giờ ăn khó tí đã than chứ gì.

Em: có đâu. a quen rồi canh ngon ngon xiu mới ăn đc. đằng này cơm thì khô, mà canh được chén, mà như nước sôi bỏ rau vào. ~.~

D: bó tay anh luôn.

Em: Thôi H đi kiếm gì ăn. ăn bánh mì không H mua giùm cho.

D: thôi xiu em đi ăn.

.....

Chiều đi làm về, tạt ngang qua quán lấy tiền, rồi tổng kết sổ sách. xong đem về nhà.

Em: nè xiu đi chơi không. đi ăn luôn.

trang anh: thôi giờ em phải đi với mẹ.

Em: tối nay tối thứ 7 mà. a ở nhà sao.

Trang Anh: ở nhà 1 bữa có sao, mốt em bù.

Em: ừm thôi đi cẩn thận đấy.

nằm ở nhà game chán, đói rồi mò đi ăn. tự nhiên thèm pizza thế là lấy cup đi ăn rồi đi dạo. lang thang 1 hồi thì tập vô cái quán pizza. mở cửa đi vào. Á Đủ..... cái giăng quen quen..... liếc mắt qua nhăm thế éo nào đc. =))

chọn cái bàn ngay góc khuất. lòng phoi phoi vì thoát nạn, có lẽ thế. ngồi đợi tầm 15phut thì bánh ra, ăn ngon lành. lâu lâu liếc qua bên kia. ày da, cười nói vui vẻ thế kia chắc là cũng thân rồi.

thôi kệ giải quyết vấn đề của ta với cái bụng đã.

vừa ăn vừa hí hoáy nt, chất. lớt phẩy búc.) lúc sao thì em ấy đứng dậy. đi về phía mình. cái thế éo nào mà em nó biết mình ở đây. ngó qua ngó lại cái đệt, ngồi ngay cái đường đi vào khu rửa tay với toilet ~.~. em cặm cụi ăn như không biết.... và có đôi chân dứng ngay trước bàn mình. em ngó lên.

Hạnh: anh. sao đi ăn 1 mình không rủ em.

Em: ơ, rủ em chắc gì em đã đi.)

Hạnh: anh này, bạn trong lớp em á, đừng có nghĩ tầm bậy.

Em: trời nghĩ gì đâu mà bậy. mà bỏ em hả. sao không giới thiệu anh.

Hạnh: anh này, rồi bậm môi đi vào toilet... lúc sau đi ra. ngồi kế bên em.

Em: ra với bạn đi để người ta đợi kia.

Hạnh: chị Trang Anh đâu.

Em: đi công chuyện với mẹ.

Hạnh: sao đi ăn 1 mình không kêu em.

Em: anh đi zz đói quá tập vô ăn luôn, chứ có định đi ăn đâu.

Hạnh:em cá độ thua, bạn em nên phải dẫn nó đi ăn.

Em: ày có gì đâu bạn bè em nói a chi..... lúc này thì anh kia cũng đang ngó qua đây.

hạnh lấy ly nước của em ngồi hút tỉnh bơ, rồi đưa lại cho em, nè có nước miếng của em rồi đó.

Em: thôi em uống luôn đi.

Hạnh: làm như..... hứ uống hết luôn....Hạnh làm cái rột, sạch sẽ ly nước luôn. bốc con tôm trên bánh của em bỏ vào miệng.

Em: rửa tay chưa. mới vào toilet đấy)

Hạnh: em ở sạch, không như anh.

Hạnh: anh đừng có nghĩ tầm bậy, em chỉ có anh thôi.

Em: con lạy má, đừng có nói chuyện đó ở đây.

Hạnh đứng dậy xoa xoa đầu em, " con ngoan" rồi đi về bàn với bạn. cái đệt, mình nhây riết giờ nó cũng nhây lại với mình.

em giải quyết nhanh gọn cái bánh, tính tiền ra về. ra cửa thì hạnh nói với theo. " anh anh đợi em"....

hạnh đi với ku kia ra ngoài cửa, em gật đầu chào. hạnh thì ôm tay em. em rút tay ra.

ku kia nhìn em có vẻ em dè.

Em: 2 đưa đi chơi ha.

Hạnh: tụi em đi zz với anh mà.

Em: a có đi nữa đâu đi về mà.

Hạnh: vậy a chở em về nhà a chơi với.

Em: thôi đi, ai lại bỏ bạn đi về bao giờ. đi đi ha. em dắt chiếc cúp thần thánh, còn ku kia thì AB.

Hạnh: anh đi ăn kem với tụi em đi.

Em: còn nguyên 1 tủ kem kia.

Hạnh: vậy đi uống nước.

Em: ra quán uống đi, a mới ở quán về. không ra nữa đâu.

thôi 2 đưa đi chơi vui ha.

rồi em về nhà, game tiếp, rồi voz.

..... tôi đây là cực hình. tin nhắn, điện thoại liên tục của hạnh, thanh minh nào là bạn bè. a đừng có ghen. đừng có nghĩ lung tung.

~.~ 2h sang còn lèo nhèo.

em thì nói, đc thì tìm hiểu, quen đc thì quen có gì đâu. rồi lại mếu máo. nói này nói nọ. theo mình thì hạnh nhut nhất với bên ngoài. chắc cũng khá thân nên nc cá độ mới thoải mái. mong là thằng kia biết tấn công. và yêu bé hạnh thật.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Cô Gái Của Tôi

(em đòi đại từ nhân xưng để nó đúng với tâm trạng nhé)

tôi quen em cung qua 1 nhỏ em họ, lần đầu gặp em tôi đã thấy thân quen. không ngại nói chuyện, cũng không ngại đùa giỡn. em là 1 người con gái có cá tính. chỉ là đi uống trà sữa thôi, tôi như bị em hút hết tầm nhìn về nụ cười của em. đến bi giờ tôi vẫn nhớ nụ cười đó.

Không ngại tôi đi tới và đuổi ngay con nhỏ bạn của nhỏ em, ngồi kế bên em. vì hầu như là tôi có quen hết đám ấy.

Tôi: xê xê xê ra cho anh ngồi với người mới.

.....: gì vậy còn quá trời chỗ kia.

Tôi: anh muốn ngồi gần người đẹp được chưa.

tôi quay sang nói với em. " đùa đấy em không đẹp đâu" em nhìn tôi với ánh mắt hơi ngỡ ngàng. sau này em có nói. lúc đấy chưa thấy thằng con trai nào như tôi. nói chuyện thì hài hước. chọc quê mọi người. và không ai cãi lại tôi.

sau bữa trà sữa tôi cũng thu thập được kha khá thông tin. rồi xin số điện thoại.

.....: ê con kia, anh tao chưa bao giờ xin số điện thoại con gái bao giờ đâu nhé. mà cho anh tao uống bùa mê thuốc lú gì rồi.

Tôi: ê con kia, sao bãi cực nào cũng có dấu răng mày thế..... cả đám ồ lên cười. em chỉ tủm tỉm cười, trước sự bức tức của con em.

Tối đó tôi chỉ nhắn tin chúc em ngủ ngon. lên giường tôi vẫn còn có cái cảm giác mà chưa bao giờ tôi có được. muốn gặp lại em ngay tức khắc, rồi nao nao trong lòng. rồi chìm vào giấc ngủ khi đã khuya.

Sáng muốn dậy sớm để chúc em ngày mới vui tươi, ngờ đâu 9h mới dậy. trong lòng cảm thấy bức tức. chụp cái điện thoại thì có tin của em. tôi vui như vớ được vàng.

em: anh nt gì mà trễ ồm. em ngủ mất tiêu rồi.

Em: nhìn là biết chưa ngủ dậy rồi. tôi qua thỏn thức vì em quá hả.

Tôi: có đâu, tự nhiên gặp em rồi cái ngủ như chết. ăn được ngủ được là tiên mà em. mà em như thuốc bỏ ấy nhờ.

Em: ha ha ha, thuốc bỏ thì phải mua bằng tiền đấy nhé. nhưng em thì chỉ mua bằng đồ ăn thôi.

Tôi: ha ha ha em thích anh rồi à. =>) muốn anh dẫn đi ăn để gặp anh chứ gì. cho đĩa chỉ anh qua luôn.

Em: gớm tự tin quá ông ời. em đang đi học. trưa về tính. thôi học đây.

Trưa đó tôi và em đi ăn gỏi khô bò, rồi nước sâm. cá viên đủ cả. vẫn không nói thích em. số lần gặp em nhiều hơn. đi xem phim, đi ăn, đi chơi, đi học, đi mua đồ. em đều nhờ tôi rảnh chở đi. ai cũng nghĩ tôi và em là 1 cặp. ai nói hỏi tôi tôi và em cùng cười.

Em là người tôi yêu đầu tiên, trước đó cũng có cơ sở quen những nhỏ khác, nhưng mà không có tí cảm giác gì. được 3 4 lần đi chơi là next luôn. cũng có 1 số nhỏ rất tốt. nhưng mà sinh ra không dành cho tôi. người dành cho tôi là em.....

.....

tôi và em cứ thế cứ quấn quít bên nhau. nắm tay cũng có, ôm tay cũng có. nhưng không ai mở lời với ai cả. em đã làm anh muốn phát khùng khi thấy em đi cùng 1 người con trai khác. lần đầu tiên của anh luôn đấy. anh lúc đấy anh cứ nghĩ em đã là người yêu của anh. nhưng hôm đó. 26-3 là 1 ngày mà a biết muốn có thứ gì, thì phải níu giữ, và giữ thật chặt.

sáng hôm đó cả nhóm chơi chung của tụi em quyết định không đi cắm trại với trường mà đi biển chơi. tới hôm trước em nt rủ anh đi dĩ nhiên sao anh từ chối được em. vẫn những đứa anh quen, nhưng hôm nay thật lạ. em vẫn cư xử bình thường với anh. nhưng hôm nay em lại có thêm 1 người nữa. lần đầu anh gặp. em nc với người đó rất nhiều có lẽ rất thân. trên xe du lịch em cũng ngồi gần người đó. lúc đó anh chỉ muốn xuống xe và đi về. đã thế còn dựa đầu và nó ngủ nữa chứ. lúc đấy điên lắm mà chả làm gì được. từ lúc đó anh khó chịu ra mặt, không đùa giỡn với em. nói chuyện cũng hằn học với em. em có hỏi anh bị sao thế.

ừ anh ghen đấy em ạ. mà lúc đó anh chả nói được. chỉ là không có gì..kệ anh.

anh không vui vậy mà em cứ đi cười nói với thên kia suốt làm anh còn ức hơn. thế là a nghỉ thôi kệ bỏ vậy. khó chịu thật nhưng anh bắt đầu là anh. nhậy nhura giỡn với những đứa con gái trong nhóm. và dĩ nhiên chả thèm ngó gì tới em nữa.

anh còn nhớ tới đó. không bao giờ anh quên. cả đám an uống no say rồi kéo vô 1 quán bar nằm gần bờ biển. a biết em buồn, vì nhìn mắt em anh biết điều đó. cả đám chơi vui. thì em đứng dậy đi ra ngoài. rồi thằng kia cũng đi theo. rồi nhỏ em anh hỏi. " 2 người sao vậy" anh trả lời sao đâu. thì bị nó táng vào đầu 1 cái " đồ ngu đuổi theo."

lúc đó anh chả làm đc gì khác, cứ nghe theo nó rầm rập. ra tới cửa thì anh chàng kia đi vào.

có ấy đâu.....

..... nói để 1 mình,

rồi cậu ta đi vào. anh đi ra vẫn đứng đó đứng từ xa, nhìn em lững thững đi dọc bờ kè nhìn xa ra biển. anh lững thững bước theo sau. em mặc 1 bộ váy màu trắng, nhìn chả khác gì thiên thần cả.... giờ em đã là thiên thần của anh rồi nhì.

đi được 1 đoạn em dừng lại, khoanh tay trước ngực, nhìn ra biển. mùi muối, vẫn không át được mùi thơm của em đêm ấy. từ đằng sau anh tiến lại gần, ôm lấy em từ đằng sau.....

Anh sai rồi.....

Anh Yêu em..... lần đầu tiên nói tiếng yêu, cũng là nói trong nước mắt.

Em cũng khóc, nhưng là giọt nước mắt hạnh phúc.

Em: giờ anh mới chịu là của em à.... em quay lại ôm anh thật cứng, chặt như sợ mất anh. chưa bao giờ anh hạnh phúc đến như thế..... đến bị giờ anh cũng còn nhớ cái cảm giác hạnh phúc ấy, nhưng sao nó đau quá em à. gương mặt ấy, ánh mắt ấy. nụ cười ấy, giọt nước mắt ấy..... sao anh có thể quên được.....

em bắt anh công về quán bar..... công vô tới bàn. vì cái tội làm em buồn, để em đi bộ xa như vậy. anh còn nhớ ánh mắt của tụi bạn..... khi thấy em ôm cổ anh, cười hạnh phúc..... anh ước nụ cười ấy sẽ mãi bên anh.....

giờ đây vẫn chỗ ấy, sao chỉ có mình anh. năm nào anh cũng tới chỗ ấy, chỉ để có 1 chút cảm giác khi đó. nhưng sao xa vời quá BÀ XÃ yêu ơi..... Anh Nhớ Em

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51

Ngày buồn cũng qua đi... em lại chở về với công việc và cuộc sống. Sáng sớm đã lên xe về lại thành phố, để kịp giờ làm.

Em cũng có kể với Trang Anh chuyện mình đi biển, Trang Anh nhắn tin suốt. ngại ti là gọi đt rồi nt. bảo đi xe cẩn thận. nhiều người nghĩ em ác với Trang Anh, ừ nghĩ thì là vậy, nhưng em không đầu Trang Anh bất cứ chuyện gì cả. dù em có buồn thế nào, thì Trang Anh vẫn trên hết, em vẫn nt và gọi đt cho Trang Anh thường xuyên, và tỏ ra tâm trạng thoải mái để Trang Anh yên tâm về mình.

sáng sớm về tới sài gòn, lúc trời còn tờ mờ sáng. vì đi 1 mình lại vào lúc sáng sớm. xe ba có ráp cái gì mà cảnh báo tốc độ gì đó. nên cứ thế mà đạp. nên đi cũng khá nhanh.

tới Sài Gòn, Em gọi đt cho Trang Anh.

Trang Anh: em nghe nè anh.

Em: chuẩn bị đi học chưa.

Trang Anh: dạ giờ thay đồ nè anh.

Em: đợi tí, anh tới rình.

Trang Anh: đập chết giờ, mà anh qua em hả.

Em: ừ đợi xíu anh ghé, anh chờ đi ăn rồi đi học. rồi anh đi làm.

Trang Anh: được không anh,

Em: được thay đồ đi, rồi xuống nhà.

vì là khá sớm nên đường còn vắng. đánh xe vô đội xíu thì Trang Anh ra. "à da nay đc ông xa lấy xe hơi chờ đi học, kiểu này lũ bạn có mà lác mắt"

Em: thế muốn, thì ngày nào anh cũng chờ đi.

Trang Anh: thôi tiền anh đi làm chỉ đủ xăng thôi à. đi cúp để tiền xăng cho em ăn sáng hơn.

Em: lúc nào cũng ăn.

Em: nay ăn gì đây.

Trang Anh: ăn phở đi anh, thèm.

Em: rồi phở.

.....

ăn sáng xong, em chờ trang anh đến trường, rồi đánh xe về nhà, tắm rửa thay đồ rồi mới đi làm. gọi đt xin đi trễ 1 tiếng. 8h em vô công ty.

vừa vào công ty thì bà chị đáp luôn vào mồm.

Chị: chú em mai đi chơi với công ty nhè.

Em: ủa mai không làm hả chị.

Chị: xếp báo, mai công ty thay toàn bộ đường điện, nên cho nghỉ ngày thứ 7 + cn đi vũng tàu chơi 1 bữa..... cái thế éo sáng mới ở đó đưa về.

Em: chắc em không đi đâu chị ơi.

Chị: chú mày mới vào công ty mà không hòa đồng tý nào thế, hay là không có em nào để đi chơi. mai đi đi chị làm mai con Y cho.

Em: con lại má, sang con mới ở vũng tàu về nè má.

Chị: à thế chú đi đánh lè à.

Em: có đâu đi công chuyện mới về tới sang nay luôn, giờ mới đi trễ nè.

Chị: thì mai đi chơi đi, đi với công ty cho vui. mai xếp bao xe, còn chỗ ở thì anh em tính toán chia nhau, ai muốn ở riêng thoải mái thì 1 mình 1 phòng, ăn uống thì chia nhau. còn ai giắt bận theo thì cứ tính đầu người.

Em: không biết trưa tính làm đã, mai nghỉ không làm thu 2 nó dôn lại 1 cục cho mà chết.

Chị: ừ làm đi. chú vậy mà giỏi.

cắm đầu vào làm 1 mạch, tới trưa cung xong phần nào. đóng bản vẽ với thiết kế. cái nào ok mang qua cho xếp ký duyệt, cái nào chưa đc trả lại cho thiết kế sửa.

Thầy: mai đi không em.

Em: em cũng chưa biết nữa, chưa thân ai hết đi cũng buồn, mà không đi thi lại hơi cô lập.

Thầy: rủ bạn gái theo đi.

Em: để em coi đi đc không đã, chứ sáng em cũng mới ở ngoài vũng tàu về nè.

Thầy: đi đâu ra đấy,

Em: em đi công chuyện của nhà ấy mà.

Thầy: ừ, mà mấy thằng ở em thấy sao. em koi chỉ cho tụi thằng X với B học lại cho chắc, trong lớp nó mơ mơ đi đâu ấy.

Em: em nghĩ tụi nó theo không nổi đâu thầy ơi, 2 ku đó ngồi cứ face với gái lấy gì học. em nghe đâu hết kỳ nó nghỉ á.

Thầy: ừ koi chỉ đc tụi nó chỉ lại cho tụi nó học em.

Thầy: mai nhớ đi.

Em: để em koi.

về phòng photo cái bản vẽ đưa qua cho bên thi công với vật tư thì gặp em Y.

Y: phờ gì đó anh, để đó đi em phờ xiu em cầm qua cho.

Em: ừ phờ giùm nhé cảm ơn.

Y: mà mai a có đi không vậy.

Em: anh chưa biết, để xem sao đã.

.....

Chiều làm về lang thang ra quán, kiểm lại sổ sách, 8 với mấy đứa nhân viên thì Hạnh Alo.

Em: anh nghe.

Hạnh: Anh ơi

Em: sao nói đi.

Hạnh: tối anh rảnh hông.

Em: ờ cũng chưa biết, có gì thì nói để còn tính.

Hạnh: tối anh chở em đi đây đc hông.

Em: xe đâu chở.....

Hạnh: đi xe em nè.

Em: ơ hay có xe sao còn bắt chở.

Hạnh: em rủ anh đi đây mà.

Em: đi đâu.

Hạnh: đi sn bạn chị em á.

Em: thôi quen đâu đi, kỳ cục.

Hạnh: thì anh đi với em đi.

Em: thôi cho anh xin. em đi đi.

Hạnh: vậy thôi hứ, hông thềm hứ.

Em: nhớ hok thềm ha.

Hạnh: ừ nhớ.....

tối Trang Anh qua nhà nấu cơm cùng ăn cơm, rồi đi tản bộ, hóng mát. nóng quá 2 đứa làm luôn 6 que kem. ~.~ rồi lại ăn vặt. ra cái hẻm gần nhà cũng rộng rộng, tối con nít hay tụ tập lại đó chơi, ngồi ngó tụi nó.

Em: nè mai đi Vung tau hông.

Trang Anh: nay em nói ba rồi, ba kêu muôn đi đâu thì tùy.

Em: sướt zạ.

Trang Anh: anh đi hả, mà em hông có quen ai hết.

Em: ừ thì tết giờ cũng chưa đi đâu, thôi nay tiện đi luôn đi. nay xếp đồ sáng mai chuẩn bị đồ ăn là vừa. mai 9h mới đi.

trang anh: dạ.

Em: mà anh không tắm đâu nhé. ra đỏi không khí thôi.

Trang Anh: em cũng thế. trời này tắm đen. vậy thôi đi về soạn đồ.....

soạn đồ xong thì dặn trang anh mua đồ ăn đem theo, mau mấy cái nhẹ nhẹ thôi cần gì ra đó mua đỡ phải xách. dặn 8h sáng mai anh sang đón.

.....

11h đang ngồi chiến game thì hạnh bấm chuông cửa. ngó ra thấy hạnh là ngán ngẫm.

vừa ló đầu ra thì "Anh yêu mở cửa cho em" xác định sin emm.....

Em: Sao không về ngủ đi, chị đâu.

Hạnh: hông, muốn gặp anh. sao a hông đi với em.

Em: anh bận.

Hạnh: về đi chị lo. chỉ đi chơi nữa ời, em không về nhà qua đây gặp anh.

Em: thôi thôi vô nhà lẹ.

Rồi em dắt xe hạnh vào, cứ lè nhè lè nhè.

Em: nè xin lỗi rồi phải hông.

Hạnh: em mệt, em muốn ngủ.

xuống nhà pha li nước chanh đem lên thì hạnh nằm ra ghé ngủ rồi.

em: nè dậy uống đi, cho đỡ mệt.

mới ngóc đầu uống đc vài ngụm thì ọc ra hết, cũng may kéo kiếp cái đầu ra cho ới xuống nền nhà chứ ới ra bộ ghế của em chắc khóc hết nước mắt.

em lắc đầu ngán ngẫm. "đấy sướng, giờ hành tu!"

chả biết sin thật hay giả, mà hạnh còn biết xin lỗi rồi nằm phè ra ghế. đi lấy cái thau với khăn hót hết đồng ấy vô rồi lấy nước cho hạnh uống, em đi tắm thay đồ để sẵn cái thau cho hạnh.....

Nè dậy lên phòng ngủ nè. nãy cho uống cả ly nước, giờ thấy ới ra thau rồi nên chắc không ới nữa nên mới bẻ lên phòng. nhìn bộ đồ hạnh dính từa lưa thấy ghê quá. nè dậy thay đồ đi rồi lên giường ngủ nè em.

em: nè nè, thay đồ rồi ngủ. vừa bẻ hạnh vừa lắc lắc.

Hạnh: em mệt quá, ngủ tí. giọng thều thào.

Em: vậy anh thay đồ cho nha.

Hạnh: ừ rồi gật đầu nhẹ. em để hạnh nằm ngửa lên giường, lấy bộ đồ của Trang Anh. xuống lấy cái thau xả miếng nước nóng vào, rồi lên.

công việc khó khăn bắt đầu. thật sự thì đây không phải lần đầu tiên em và hạnh ở gần nhau thế này. Xh thì chưa có, suýt thì có nhé. em cũng có tình cảm với bé hạnh. nhưng người em chọn và yêu là trang anh. có 1 lần đi chơi về ở nhà em, cũng có tí men. hạnh hôn em, máu tà đạo trong người cũng nổi dậy, em cũng đáp trả, bàn tay bắt cũng hoạt động, đến khi trên người hạnh, còn mỗi cái Quần chip thì mới dừng lại, em mới tỉnh giấc. rồi xin lỗi có mem, này

nọ hạnh chỉ biết ôm em khóc, nói đồng ý mà, chỉ muốn của anh thôi. rồi này nọ. nhưng thôi là thôi, em mặc áo lại cho hạnh, rồi cười. " anh không muốn làm tổn thương em" Ai gạch đá em nhận nhè, em sai với Trang Anh.

tiếp tục nhè. em cởi cái váy Hạnh mặc trên người, người em thì nóng rần rần. lấy khăn lau mặt, rồi cõ tới ngực, em không cởi áo ngực nhè, cởi ra chắc kiêu không nổi. lau chân tay bụng, em phải lấy cái khăn tắm đắp ngang bụng xuống tới đùi. lau xong thì em mặc cái quần đùi của Trang Anh cho hạnh, rồi cáo áo thun. toát hết mồ hôi, nhưng mà đẹp em xuống phòng làm việc ngủ, có cái ghế thoải mái cũng như giường. sáng dậy sớm lên thì Hạnh vẫn ngủ. xuống hầm thịt nấu cháo. nêem vừa ăn. thì đi bộ ra ngoài làm tô bánh canh. rồi vào múc tô cháo cho hạnh.

Nè dậy ăn cháo.....

Hạnh: em ngủ tí nữa.

Em: dậy ăn cho tỉnh đi rồi còn về. xiu anh đi công việc nữa.

em vào lấy cái khăn lạnh, ụp luôn lên mặt hạnh, thôi xuống dưới nhà ăn đi, trên này không có chỗ ngồi ăn đâu. rồi em bê tô cháo xuống nhà lại. để lên bàn em lại mò lên phòng.

Em: dậy đi nằm ì ra đó. dậy dậy..... xuống nhà ăn cháo giùm cái đi.

Hạnh: bể em dậy đi.

Em: thôi khỏi. tỉnh rồi thì vô rửa mặt tắm cái đi, rồi xuống ăn. nhanh anh còn đi công chuyện.

hạnh bò ra khỏi giường vô nhà vệ sinh. nhanh xuống ăn đó. em xuống nhà ngồi coi tivi.

lúc sau hạnh xuống bê tô cháo ra phòng khách ngồi.

Hạnh: anh.....

Em: gì.....

Hạnh: qua anh thay đồ cho em hả.

Em: chứ còn ai.

Hạnh: mặt đỏ đỏ.

em: khỏi đi tui bê đê đó. giống mặc bikini thôi có gì đâu. gì mà mập như heo mỡ không.

Hạnh: vừa phải thôi nha đc nhìn giò còn Trê à.

Em: ăn đi rồi để anh còn đi.

Em: mai một đùng có đi nhậu cái kiểu đó, không thích. một qua đây nữa a cho nằm ngoài cổng luôn đó. xiu lấy cái váy về mà giặt đi, thấy mà ghê.

Hạnh: vậy em mới yêu anh đó.....

..... và lắm rồi. 5h sáng. V1

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

Có lẽ em sẽ không muốn, anh như vậy. nhưng thật sự nghe bài hát này, sao nhớ em quá.

Những Kỷ niệm lại trôi về, Hàng cây, con gió, Nắng, mây, nụ cười, ánh mắt.....

Nhớ thật, anh gõ những dòng này anh chỉ biết cười. cười để che bớt đi nỗi nhớ chẳng. anh cũng không biết nữa.

Anh nhớ, 1 hôm anh và em đi uống trà sữa..... hôm đấy em ghen khi thấy anh gặp lại nhỏ mà anh quen chơi..... mặt em lúc đó xị xuống phúng phính dễ thương lắm, rồi cầm đầu gối nhỏ lông tay anh. chả nói gì mặc anh ngồi nc với nhỏ kia. anh cũng để im cho em nhỏ mới ghê. xong em ngồi cười khúc khích..... ngo xuống trời oi chui hết 1 mớ lông. anh hỏi em làm gì thế, em tra lời anh cũng hết sức dễ thương. em dọn dẹp lông, để cần. em cầm tay anh lên

phập ~.~ em chả để ý tới ai xung quanh. làm con nhỏ kia cũng tròn mắt lên nhìn.....

Anh nhớ, dẫn em đi xem phim mà nhĩ..... sung lắm chưa đc 5 phút sợ tái cả mặt. rồi gạt cái tay gác lên em nằm gối lên đùi anh, tai thì nhét 2 cục giấy cho khỏi nghe, anh chả biết phải nói với em sao nữa. em cứ nhìn anh cười cười. chân thì thả lỏng ở ngoài, cũng may 2 cái ghế sát lối đi. em nằm đó hết chơi đt. rồi phá anh. không chịu ngu đi cho anh coi phim nữa.....

Anh nhớ 2 đứa về nhà bạn em chơi.... đi bộ dòng dòng ngoài đường, thấy cái lon sữa bò em chạy lại sút 1 phát cái lon thì bay không xa, mà cái dép của em thì nó bay rớt xuống cái ao. thế là báo hại anh, cũng em muốn bỏ hơi tai.... ai cũng nhìn.

giờ thì muộn quá rồi em à. có muốn a cung không làm gì được. không được công em, không được ôm em, không được nắm tay, không được đi mua kem cho em, không được đi dạo. em ác lắm..... cuộc sống nó vẫn vậy với anh, nhưng nhạt nhẽo lắm khi không có em.....

Rồi cô ấy đến..... sau những người trước, anh nghĩ sẽ chả yêu ai thêm đc nữa ngoài em. cô ấy cô lẽ sẽ là người sẽ thay em ở bên anh. cô ấy tốt, cô ấy chỉ biết nghĩ cho người khác, và không nghĩ cho mình. 1 điều quan trọng là, cô ấy yêu anh rất nhiều, như em vậy.

Những ngày tháng bên em, nó bình yên, nhẹ nhàng và tinh khiết quá..... nó làm anh không thể quên, hoặc ngừng nhớ em được..... nhiều thứ anh muốn nói nhưng thôi để khi khác, anh cần ngủ để đi làm. đúng không em. giống cái câu "Anh cần ngủ để đi học"

không thiếu 1 chữ em nhĩ. nhớ quá bà xã ơi. k biết em có đang ở bên anh không, nhưng nghe bai này, tối nay nó khác với những tối trước quá. anh có cảm giác em rất gần....

Anh Cần Ngủ Để Đi Làm.....

Ừ biết rồi, Má Nhỏ.....

Cút xéo cho anh ngủ.....

Á má ơi chồng con nay lão nè.....

Ừ đây.... ngủ đây. Ngủ ngon.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

cuộc sống em vẫn Trôi đi..... tình cảm càng ngày càng sâu đậm với Trang Anh.

Hạnh vẫn vậy, vẫn quan tâm và coi em như con nít ấy. từ cái ăn, đi tắm, rồi ngu ngu, hạnh đều nhắc nhở.

.....

Sang hôm đó đợi hạnh ăn xong tô cháo, em sắp xếp hành lý rồi đánh xe lên khỏi hầm tiền về nhà Trang Anh. vì tối qua có gọi điện thoại cho chị, hỏi đi đông không thì theo danh sách có tới gần 29 người, mà xe có 24 chỗ thì phải không rõ. thế là quyết định đi xe em với trang anh đi xe riêng. có hơi ngại 1 chút, nhưng thôi đi xe cho thoải mái muốn đi đâu cũng đc.

Trong công ty đã số mọi người biết nhà em khá giả, không phải vì đi chiếc xe cúp mà nhìn cái laptop với đt em sai. trưa thì không ăn cơm thì trang anh mang cơm lên, không thì lại đi bộ ra lotte gần đó. nên thôi kệ mình đi làm lấy thêm kinh nghiệm, thầy cũng ưu ái. nghe mấy thên trong công ty lèm bèm em cũng mặc kệ.

chạy tới nhà Trang Anh dừng xe trước nhà, em xuống xe bấm chuông. trang anh lạch bạch chạy ra mở cửa.

Trang Anh: anh.... hi hi.

Em: gì thế, đi chơi khoái quá nên từng rồi à.

Trang Anh: đâm cái chết giờ.

em: có ba mẹ nhà không.

Trang Anh: dạ mẹ đi chợ chưa về có ba trong nhà đó anh.

Em: ừ để a vô xin ba.

Trang Anh: em xin rồi mà.

Em: thì anh cũng phải nói ba mẹ tiếng mới giám dẫn em đi xa chứ.

Trang Anh: dạ, ông xã em là số 1. vừa đi vào vừa ôm tay em vừa nói.

.....

Em: dạ cháu chào bác.

Ba: ừ mới tới hả con.

Em: dạ, bác cho cháu xin phép cho trang anh đi vũng tàu với công ty con ạ.

Ba: bác nghe nó nói rồi, 2 đứa lớn rồi 2 bác cũng chả khó khăn làm gì. đi cẩn thận về lành lặn là được.

Ba: mà con đi làm sao rồi. bác cũng nghe trang anh nói.

Em: dạ cũng bình thường bác ạ. làm con lấy kinh nghiệm đã. với lại công ty của thầy dạy con trong trường nên cũng thoải mái.

Ba: vậy là giỏi rồi, học tới đây mà còn được thầy kêu về làm cho thầy con gì bằng.

Em: bác cứ khen con. con cũng bt thôi bác ạ.

ba: 2 đứa đi luôn chưa.

Em: dạ đội Trang Anh xuống tui con đi luôn.

Ba: đi cẩn thận nha con.

Em: dạ

.....

ngồi 1 lúc thì Trang Anh xuống ôm theo cái ba lo. em mặc cái đầm trắng, chấm bi hồng. đội cái nón viền rộng để đi biển.

Trang Anh: nè anh xách giùm em coi, làm gì mà đứng ngẩn tò te ra đó thế.

Em: ai biểu xinh quá chị.....

Trang Anh: đẹp hả anh.....

Em: đùa đấy xấu quá. rồi tiện tay béo cái má 1 phát. trang anh la oai oái rồi chào ba, rồi cung em ra xe.

em đánh xe vòng ngược lại nhà em

Trang Anh: ủa sao về nhà anh chị.

Em: quên lấy cái máy chụp hình hì hì.

Trang Anh: anh mà quên em giết anh luôn.

Em: ơ làm gì giết.... vớ vẩn. em lườm Trang Anh

Trang Anh: anh phải chụp hình đẹp cho em chứ. hí hí.

Em: anh lên lấy máy, em coi xe nha. à qua bên tạp hoa mua mấy chai nước đi.

Trang Anh: dạ.

Em đi lên phòng lấy máy rồi đi xuống, vì tối qua có báo với chị Y là đi xe riêng nên giờ cứ thế mà tiến thôi.

Tên xe trang anh lú la lú lo hát theo nhạc, rồi nghịch đủ thứ trên xe. rồi ngồi ngắm cảnh, với lấy cái balo để máy chụp hình móc máy ra nghịch, chụp hết cái này đến cái kia. em la oai oái thì chị chỉ nhe răng ra cười hếch hếch.

Trang Anh: chồng em yêu anh lắm á.... em hơi ngạc nhiên vì đang nghịch như quỷ giờ quay ra tình cảm.

Em: ừm dự gì nữa đây.

Trang Anh: hí hí xiu ghé kia mua bánh bao cho vợ ăn nhá, ngon lắm vợ chỉ chỗ cho.

Em: biết ngay mà tốt đẹp gì.

Trang Anh: mà em yêu anh thật mà. hi hi.

Em: à xiu ra đó ở khách sạn chung với đoàn luôn đó nha. a với em ở 1 phòng em có sợ người ta nói hông.

Trang Anh: sợ người ta nói anh thôi, chứ em sao cũng được. với lại em yêu anh mà, em chả sợ.

Em: ở để tối coi ai sợ ha.

Trang Anh: quý à.....

Trang Anh: anh mới có con gái anh thích tên gì. Trang Anh quay qua ngó em.

em: con gái anh thích tên vy hoặc nhi. còn em.

Trang Anh: tên vy được á. em hả cho anh quyết.

Em: ha ha óc nho khô nên chả nghĩ đc cái tên nào hay cho con chứ gì.....

trang anh: muốn chết à..... mặt hầm hầm dơ nắm đấm về phía em.

em: ha ha chứ còn gì nữa.... trang anh khoanh tay trước ngực mặt hầm hầm giả bộ giận nhìn ra phía trước không thèm để ý tới em nữa.

Em giờ tay trước mặt trang anh "em em em em" vẫn không trả lời em cười cười..... giờ ta trước mặt đếm "1 2 3 cười" rồi búng tay kêu cái tách, thế là trang anh ôm mặt cười.

Trang Anh: quý à..... sao anh cứ chọc em hoài à. hông nhường nhịn em được tí nào hết á.

1 h hơn thì tới cái địa chỉ bà chị nt cho. 1 khách sạn nằm đối diện bởi biển chỉ cần băng qua đường là tới biển.

Em: alo chị hả, em tới rồi.

Chị: ừ đợi chị tí,

đợi xiu thì chị đi ra. Trang Anh chào chị.

chị: cái bé này hay đem com lên cho thằng H đúng không.

Trang Anh: dạ... rồi tùm tùm cười.

chị: thằng này mày ăn cái gì mà sượng thế không biết.

em: phòng em phòng nào,

chị: kế phòng chị luôn đó. mà nay bánh ha, xe xịn nữa chứ.

Em: xe mướn đó má.

chị: thôi khỏi đầu tui. nãy xếp nói tui nghe rồi. mày có nguyên quán cafe to tổ chẳng luôn mà đầu chị mày ha. rồi nãy xếp còn nói chắc mày đi xe hơi riêng.

em: ời ời ông thầy bán đứng em.

chị cười khặc khặc.

em: mà chồng con có đi không thím.

Chị: có cho thêm mấy thằng nhóc cháu đi nữa.... mẹ hèn gì không chặt xe.

em: mà mọi người đâu rồi chị.

Chị: tụi chị cũng mới tới được 1 xiu à. chắc đi xe mệt tụi nó nằm trong phòng hết rồi.

khách sạn khá rộng, có nguyên 1 cái sân rộng chạy dài vô trong. 2 bên là phòng có đánh số thứ tự. 1 con đường ở giữa đủ để cả xe bus lớn nên em chạy xe thẳng tới phòng chị chỉ luôn. chị xuống xe, đưa em cái chìa khóa phòng rồi vào phòng. em xách đồ xuống trang anh thì lon ton chạy vô phòng nằm phè ra giường.

Em: nằm đó ra phụ tay con.

Trang Anh: hông làm đi em ngủ đây ha ha ha.

em lắc đầu ngao ngán. xách đồ vô ồi xếp đồ vô tủ. trang anh thì nằm ôm gối nhìn em " chồng em giỏi quá"

em ngồi xuống giường. vuốt mặt trang anh, " một hủ em"

Trang Anh: dạ hông anh. em cúi xuống hôn lên môi Trang Anh 1 cái. trang anh ôm cổ em kéo xuống. nụ hôn nồng nàn rồi lăn lộn Trên giường 1 hồi mới thôi.

trang anh: Cười cái gì.

Em: vui thì cười,... rồi Trang Anh cũng mỉm cười.

Trang Anh: giống đi trăng mặt ha anh.

Em: Trăng mặt gì mà đi vũng tàu.

Trang Anh: thì giống mà.

Em: hâm... thôi thay váy ra đi, chắc sắp đi ăn rồi đó.

Trang Anh vô nhà vệ sinh rửa mặt rồi đi ra mở tủ lấy cái quần đùi với cái áo thun, em thì quần jean lửng, với áo thun.

đang nằm coi tivi với trang anh thì chị gõ cửa, dậy đi ăn nè, xếp kê đó.

Em: dạ đợi em xíu.

kêu trang anh chuẩn bị đi. em lấy ví lấy chìa khóa xe, mở cốp lấy 2 đôi dép lười mới mua hôm qua. nè em 1 đôi anh 1 đôi, đi biển là phải phong cách này.) 2 đôi cùng 1 kiểu, 7 màu lòe loẹt. trang anh cười tít mắt, anh dễ thương qua à.

chạy tới xô vô rồi ôm tay em đi ra. mọi người đa số đã tập trung đủ quanh xe. em và Trang Anh đi tới thì ai cũng nhìn. hồi tới khi nào, ai đây, ghé nhà....." vợ sắp cưới của em đây"

Trang Anh cười tít mắt ôm tay em.....

con những thằng trong công ty nhìn trang anh với anh mắt không rời. thì cũng đúng. trang anh xinh quá mà, còn nhỏ Y kế toán có vẻ hơi buồn buồn. (chị Y là chị bên nhân sự nè, con y bên kế toán nên chị Y em sẽ gọi là chị)

mọi người đông đủ thì thầy tuyên bố dẫn cả đoàn đi ăn. thấy em thầy cười rồi đi lại nói chuyện.

thầy: bạn gái đây hả, cắt kỹ ha.

Em: dạ... Trang Anh: dạ.....

rồi thầy ngoắc 1 cô gần đó lại.

thầy: đây bà xã thầy.

Em: em chào cô. Trang Anh: em chào chị... éo hiểu luôn ~~~

cô cười: đây thằng H mà anh Hay nói đó hả.

Thầy: ừ nó đó, tính làm mối cho con hương mà chắc không được rồi. bạn gái nó xinh thế kia mà.

Em: thầy nguy hiểm vãi.

Thầy: mà con hương đâu, lâu thế.

cô: nó đang trong phòng. khi nào đi thì nó ra, ngoài này nóng.

thầy: vô kêu nó đi, giờ đi nè.

em với Trang Anh thì đi ra chỗ chị. trang anh chơi với 2 đứa nhóc. Trang Anh lết bết giỡn với 2 đứa nhỏ, hết bị tụi nó dí rồi lại dí tụi nó.

trang anh: một quả anh.

Em: ai biểu giỡn cho cổ. ngồi nghỉ đi..... vừa lúc đó ngó qua phía phòng thầy..... What the F*ck..... dụi mắt nhìn lại cho kỹ. không làm đi đâu được. cái con bé bữa chơi hụi em đây thím. cái con mà đánh đá, mời em đi ăn đó. ~.~

trang anh thấy em nhìn chằm chằm vô con bé hương nên thụi em 1 phát.

Em: gì thế.

Trang Anh: đi với em còn nhìn gái à.

Em: nhìn gì đâu gặp người quen cũ ấy mà.

Trang Anh: ai zà anh.

Em: con thầy kia. em nhớ cái con bé mà anh kể đó. 2 cái con be 1 hiền hienf 1 đánh đá đó. con đánh đá đó.

Trang Anh: vậy hả. mà ai biểu anh đi chi. a không đi ai ép đc anh. hứ.

thầy đi lấy xe. rồi tập trung lại xe thầy gửi trong bãi ở phía sau. nên xe thầy để kế bên xe em luôn. còn nhân viên thì đi xe kia.

Thầy: rồi đông đủ tất cả mọi người lên xe.

Trang Anh thì dụ đc 2 thằng nhóc đi xe em. nên trang anh 2 tay 2 thằng nắm. đm con nít khôn vãi. em bị cho ra rìa luôn.

đi tới xe thì con bé hương thấy em. nó cũng bất ngờ. em chỉ cười cười. gật đầu chào. rồi em mở cửa xe cho Trang Anh với 2 cậu nhóc tỳ.

cả đoàn tới quán ăn mà thầy đã đặt trước. mọi người ngồi vào bàn. vì có Trang Anh nên em chọn ngồi bàn toàn phụ nữ. ngồi với nhà chị. 2 nhỏ kế toán. với 2 nhỏ kinh doanh. với thêm 1 2 anh đực trong phòng nữa.

tất cả ngồi vào bàn thì thầy đứng lên tuyên bố. lịch trình hôm nay ngày mai.

- bữa trưa nay thầy mời tất cả anh chị em
- xong về phòng nghỉ ngơi, ai làm gì thì làm. chiều mát mát ra bãi tắm, đông đủ cho vui.
- tối thì ăn uống tự túc, khuya anh nào nhậu thì theo thầy. vãi ổng
- sáng mai ai leo núi thì lên xe, không thì ở nhà tắm sớm. tùy. trưa mai ăn uống tự túc luôn. 2h chuẩn bị trả phong và về.

tuyên bố thì tuyên bố thế thôi, chứ lúc đấy mạnh anh nào anh ấy đi.....

ăn uống thì cũng toàn xoay quanh chuyện 2 đứa, rồi gia đình. nào là thấy toàn đi xe cup đi làm, mà có xe hơi này nọ. em ngán ngẫm. rồi xoáy qua Trang Anh làm gì, quán cafe của em ở đâu. bữa nào kéo tới chơi. này nọ.....

ăn uống xong cũng tầm hơn 1h. tất cả về lại khách sạn. em chạy vô bãi cất xe, như thầy, vì thầy kêu để xe ở đây no để vô bê kính. sợ quá nên em cho vô bãi có người coi luôn.

đi bộ về phòng thì trang anh đang nằm coi tivi. em nằm phè ra kế bên. Trang Anh vòng tay qua ôm em. đệt cái áo ngực gỡ ra rồi. mềm mềm em em) em hôn lên trán trang anh 1 cái rồi vòng tay ôm trang anh ngủ.....

..... tầm 3h hơn thì chị cho 2 thằng nhóc đập cửa ầm ầm. em mở mắt, trang anh thì đập em ra kêu ra coi anh. mắt nhắm mắt mở đi ra thì chị kêu chuẩn bị xuống bãi tắm. rồi chị sai 2 thằng nhóc chạy tiếp qua phòng kế bên đập cửa.

em: gái có tắm không.

trang anh: em không biết.

Em: thôi thay đi, xuống đo không nắng thì tắm.

Trang Anh: dạ.

em lấy cái quần bữa đi đầm sen màu lòe loẹt với cái áo thun trắng.

Trang Anh thì bộ đi đầm sen luôn, + thêm cái áo thun Trắng của em. nhìn càng ảo, với cái màu xanh lấp ló bên trong.

em sờ thêm cái áo thun. rồi ngồi trên giường đợi Trang Anh cột tóc, sức kẹm, sức kẹm cho em xong. trang anh đứng trước mặt em. "đi anh" em ôm kéo sát trang anh lại. em thì ngồi Trang Anh thì đứng. "ba xã anh xinh quá à."

Trang Anh: giờ mới nhận ra hả..... em nằm luôn ra giường em kéo Trang Anh nằm luôn. trang anh trổng tay 2 bên em ở dưới trang anh ở trên. Trang Anh cuối xuống hôn em. 2 tay cũng bắt đầu hoạt động. hôn được xiu trang anh dừng lại. "ghét cái mặt".... rồi Trang Anh đứng dậy. "đi anh, ra biển chơi".

Trang Anh: đi chân đất đi anh, coi chừng mất đôi dép 7 màu xinh đẹp của em.

Em lấy ít tiền cuộn tròn lại rồi nhét vô cái lỗ, ở ngay thắt lưng quần, dùng để sờ dây cột lại ấy.

Em rồi đi... 2 đứa khóa cửa, ra lễ tân gửi chìa khóa. rồi đi ra biển.

Trang Anh lủ lo kể chuyện mấy lần trước đi biển chơi, rồi đồ ăn ở đây ngon ở kia ngon lắm tối đi ăn.

đi ra biển thì Trang Anh nắm tay em chạy xuống dưới, "đã quá anh ơi, mát quá".

.....: H.

em quay lại thì nhà thầy đang ngồi với nhà chị, mướn chỗ ngồi luôn rồi. em nắm tay Trang Anh đi lên. còn đứng 1 cái ghế. ~.~ em ngồi trước rồi kêu Trang Anh ngồi đây nè, em xích qua còn cũng đủ cho trang anh ngồi.....

thầy: đây con bé Hương, con gái út của thầy.

Em dạ, chào em... hường cười gượng, rồi gật đầu.

Hương: ủa sao nói anh chủ quán cafe mà.

Thầy: 2 đứa quen nhau à.

Em dạ có gặp 1 2 lần.... ừ anh mới về làm cho ba em đc 2 3 tuần....

thầy: 2 đứa ăn đi nè.... thầy kêu tôm vọi ghẹ rồi.

Em dạ được rồi thầy.... rồi thầy bóc 2 con tôm đưa em với Trang Anh.

Trang Anh thì ngại ngồi im ru, chỉ cười cười. em bóc con tôm của em rồi đưa Trang Anh rồi lấy con tôm của Trang Anh bóc luôn.

chị: galang qua ha, bóc cho chị koi.

Em thôi đi má, má kêu chồng má kìa.

Thầy, lấy 1 con ghẹ bỏ ra đĩa, đưa em. "nè bóc cho Trang Anh ăn đi."

Em thôi được rồi thầy..... lười bóc ghẹ, nên thôi em toàn bóc tôm cho trang anh. trang anh nhìn em cười cười.

Thầy: ủa mà sao H với con Hương biết nhau thế.

Hương nhìn em. còn em cười cười.

Em dạ có gì đâu thầy, đi ngoài đường thấy Hương xinh quá, nhìn nhìn rồi rủ đi uống nước thôi thầy.

Thầy: cái tật nhìn gái vẫn không bỏ à. lên trường nhìn chưa sướng à.... trang anh nhéo em 1 cái. "hay ha".rồi cả bàn cười.....

Hường thì ngượng ngượng chả nói được gì.

ngồi 1 xúu thì 2 thằng nhóc kéo tay trang anh bắt xuống biển chơi. em với chồng bà chị ngồi chơi uống với thầy, còn lại đầu xuống biển hết.

ngồi 1 lúc thì Hương đi lên ngồi kế em.

Hương: anh không tắm à.

Em xiu nữa.

Hương: ra đây em nói cái này..... rồi Hương đi ra ngoài biển. ngồi nghịch cát.....

Trang Anh: thì đang giỡn với 2 thằng giặc con. mẹ chúng nó biết chọn người ghê.

..... ranh em gõ tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54

Hôm nay tâm trạng thoải mái, không nặng nề như những ngày trước nữa.....

Hương: ra đây em nói cái này..... rồi Hương đi ra ngoài biển, ngồi nghịch cát.....

Em quay lại ngó thấy với chồng chị rồi cười làm hết lí bịa rồi chạy ra, ngồi trên cát.

Em: gì thế.

Hương:

Em: chuyện gì..... không nói anh xuống tắm à.

Hương: xin lỗi.....

Em: anh không có để bụng mấy chuyện chả đáng gì, bỏ đi tình cò gặp em thôi chứ anh cũng chả nhớ gì cả, thôi chơi đi ha.

rồi em chạy xuống chỗ trang anh đang nghịch với 2 ku nhóc. ~.~ áo thun trắng dính nước với cái áo tắm màu xanh nổi thiếp, mờ mờ ảo ảo, mà khối anh nhìn.

Trang Anh: nhậu đã qua ha, bỏ em lang thang 1 mình.

Em: ra nhảy sóng đi....

Trang Anh: thôi em sợ..... rồi em nắm tay kéo ra, Trang Anh la oai oái.

Em: nè quay lưng lại, sóng đập vô mặt giờ.

Trang Anh: anh đi vô em sợ. á á.

Em: đi ra đây ở trong xóng mới mạnh ra ngoài kia xong nó hong có cao đâu.

Trang Anh: lừa em hả.... mà vẫn chịu đi theo.

em đứng sau ôm trang anh quay mặt vô trong, xung quanh vẫn có người, tay ôm bụng thì xò vô trong áo xoa xoa cái bụng.

Trang Anh: cái tay làm gì đó.

Em: ờ vậy thôi đứng đây đi ha tui bối đây.

TRANG ANH: ế ế ế. đừng có bỏ em, rồi nắm chặt tay lại, quay lại nhìn em cười hề hề.

Trang Anh: anh muốn phao chơi anh.

Em: 2 người chơi phao chán chết, đông đông 8 9 đứa bu vô cái phao rồi ra xa xa mới zui.)

Trang Anh: ghê chết được chứ zui, thôi vô trong chơi.....

em: nè ôm cổ anh công vô.... Trang Anh nhảy lên ôm cổ em, em công từ từ đi zô..... vô tới chỗ bà chị.

Chị: 2 đứa bay đầu độc con nít quá nha, tình cảm chó tụi nhóc học hỏi à..... Trang Anh đỏ mặt.

Em: ủa nãy anh nhậu kêu, trưa ôm chị ngủ 1 giấc rồi mà, mấy thằng nhóc không ngủ, vậy tụi nó ngồi nhìn a chị ôm nhau hả.

Chị: mày con chừng chị mày đây, còn thằng cha già kia nữa.

Trang Anh đứng cười cười, rồi kéo tay em lên chỗ cát, ngồi xây lâu đài, em lấy chân đùn lại cho nguyên 1 đống cát to, chán rồi lại đập xong chạy xuống biển xả cho bớt cát.....

Trang Anh: anh em mắc tè.

Em: tè đi né anh ra.

Trang Anh: anh kỳ cục chọc em hoài, lên phòng đi anh. hok tắm nữa.

Em: ừ thì lên.

trang anh: từ từ ra kia đã.... Trang Anh nắm tay em kéo ra chỗ xa xa 1 tí.

trang anh: rồi công em đi. công em lên phòng đi. chân ướt lên kia dính cát khó chịu lắm.

Em: vậy còn anh.

Trang Anh: ôm cổ cười..... anh là chồng em mà. phục vụ đi.

Em: thôi cho anh làm vợ đi.. rồi xuống công anh đi.

Trang Anh: ôm cổ cứng ngắt cười...." vậy em mới yêu anh chứ"

em: hay ha.

trang anh; hi hi. công trang anh đi lên. công vô tới lễ tân lấy chìa khóa rồi về phòng. ai cũng nhìn tụi em. mà công nhận Trang Anh cũng dạn.

vô phòng

Trang Anh: anh tắm trước đi, em ăn bánh đỏi quá.

Em: ơ không tắm chung à.

Trang Anh: hông có giỡn tắm nhanh đi em tắm. em tắm lâu tắm trước, ra anh lạnh chết lúc nào không hay.

em lấy đồ vô tắm. nhanh gọn lẹ rồi đi ra. tới Trang Anh vô tắm. mặc cái quần đùi nằm trên giường. coi tivi ngủ lúc nào không hay.....6h thì trang anh kêu em dậy... dậy đi kiểm gì ăn anh ơi. rồi còn đi chơi nữa. em lồm cồm bò dậy. trang anh nhìn em cười, em vô rửa mặt. nè thay đồ đi đi chơi.

Trang Anh: mặc váy nha anh.

Em: thôi quần đùi đi, còn 2 đôi giày kia....

trang anh: dạ. rồi nhìn em cười. không còn ngại nữa nên 2 đứa đứng trong phòng thay đồ luôn, chả việc gì vô phòng tắm mà thay.

trang anh: nhìn gì. nhìn hoài chưa chán à.

Em: hề hề. biết khi nào mới chán. ừ 80 nhá.

trang anh: gì 80 tuổi hả.

em: không có gắng 80kg đi)

Trang Anh: đó anh cứ chọc em hoài. giận bi giờ.

Em: giận cũng báo trước hả..... Trang Anh chề môi nhăn mặt rồi cười.

Trang Anh áo thun có nguyên hình con Puca. với quần đùi jean. em cũng áo thun, với quần jean lửng.

Em: em ra xách 2 đôi giày vô đây, tắt trong cái bịch á nha..... 2 đôi giày đôi màu xanh biển đậm. bữa có voucher nên tui em đi mua chung của adidas.

Xong 2 đứa đứng lên cười cười. anh anh ngồi đây ngồi đây. 2 đứa em ngồi trên giường đùi thẳng 2 chân để sát nhau. trang anh lấy đt em ra chụp. rồi post face luôn. ~.~

xong 2 đứa đi ra khóa cửa rồi đi bộ xuống bãi để xe. T.a nắm tay em, 2 đứa vừa đi vừa nói đủ thứ chuyện. kèm theo đó là những anh mắt gato của những anh trong công ty.

Trang Anh: anh nè. hay mình đi bộ đi ăn đi. mặc đồ ẹp vậy phai đi cho người ta ngắm chứ he he.

Em: thôi a biết chô này ngon lắm, mà hơi xa.

Trang Anh: da vậy đi.

em chở trang anh ra quán. đi dọc bờ biển. " biển tối gì tối hù chả đẹp tí nào."

Em đi ăn đi, xiu a mượn xe máy mình đi lên chỗ gần hải đăng chơi. tối nhìn đẹp lắm.

Em và Trang Anh vô quán, quán khá đông, nên cũng chả có bàn nào đẹp mà nhìn ra biển. có cái bàn trong góc nên thôi chui vô ngồi đại. đang kêu món thì có đt.

Em em nghe nè thầy.

Thầy: đâu rồi, đi ăn với nhà thầy nè.

Em: dạ thôi tui em đi ăn rồi. thầy cứ đi ăn đi.

Thầy: ừ vậy thôi.....

nc xong với thầy em gọi luôn cho thằng ku trên lớp, nhà nó dưới này cuối tuần nó hay về đây.

Em: đang ở đâu.

nó: đang bên Quận 3 nè.

Em: tường về dưới vũng tàu.

Nó: ủa anh về dưới chơi hả.

Em: ừ tính mượn xe đi chơi tí.

nó: vậy đợi em xiu. rồi nó cúp máy.... không lẽ nó chạy về à. ~.~

được 1 lúc thì nó gọi lại..... Anh ra cafe abx éo nhớ tên. rồi gọi cho em. em mượn xe thằng bạn. nó đang ngồi cafe ở đó. tối nó mới về.

Em: ừ xiu ra anh gọi.

rồi cắt đt. trang anh gấp cho em. quá trời Tôm nướng muối ớt.

Em: không ăn đi.

Trang Anh: anh bóc vỏ cho em đi cho em đi.

Em: trời mút cái vỏ, với an mấy cái chân mới ngon á..... Trang Anh cầm con tôm lên mút cái vỏ với gặm mấy cái chân.

Trang Anh: nè anh bóc cho em đi. ngon quá.

Em: hay qua ha.

Trang Anh: vậy em mới thương

thế là ngồi ăn rồi bóc hết cả 2 đĩa tôm ~.~ thịt luôn 2 đĩa mực nướng. 1 cái lẩu. 1 đĩa gói.

.....

Ăn xong chạy ra quán cafe. gọi cho thằng ku. rồi nó kêu thằng bạn nó xuống đưa chìa khóa chào hỏi qua lá, cảm ơn rồi nói xiu về. em ra chỗ thằng bảo vệ cafe. đưa nó 100k nè trông xe giữm nha. coi chừng nó bẻ 2 cái kính hậu. nó cảm ơn rồi sách cái ghế ra gần xe ngồi. cũng yên tâm

thiếu bố nó 1 cái nón bảo hiểm, quay lại chỗ thằng bảo vệ kêu nó cho mượn cái nón, của đứa nhân viên nào đó xiu trả. no cung ok.

..... chạy xe tới đường lên ngọn hải đăng. 2 bên từng cặp cặp đứng ôm nhau. nhìn mà thấy ngượng giữm. có 100k vô nhà nghỉ cho thoải mái không vô. có thằng còn sờ tay xuống vẩy con kia mà móc. ~.~

Trang Anh: anh chở em đi đâu mà ghê quá dạ.

Em: chỗ này tối là vậy á....

Trang Anh: người ta hông biết ngại hả trời. kỳ cục quá đi à.

chỗ Trang Anh đến cuối đường. " quà đẹp quá dạ"

Trang Anh: đó giờ em mới biết chỗ này á.

Em: ừa trước anh cũng có biết đâu. bữa thằng trên lớp đi chơi với nó nó chỉ á.

Trang Anh: đẹp ghê. mà hông mang máy chụp hình.

Em: ừ quên mất. rồi đứng ôm đằng sau Trang Anh.

Trang Anh: anh.....

Em: sao gái.

Trang Anh: em sợ mất anh..... rồi Trang Anh nắm tay em thật chặt trước bụng.

Em: nghi lung tung.

Trang Anh: em nói thật đó. bên anh em biết có nhiều người lắm. sợ 1 ngày chán, a sẽ bỏ em.

Em: không có đâu, mà nè, không nói chuyện kiểu đó nữa. cần em ở bên anh, là anh bên em thôi.

trang anh: em biết, nhưng em cứ sợ... cả bé hạnh nữa, bé hạnh cũng tốt, cũng ngoan, dễ gần, dễ thương, cung quan tâm anh. nên em sợ.

Em: anh biết, em có thể tin ở anh. rồi hôn nhẹ đằng sau tai Trang Anh.

trang anh: em tin anh chứ, mà vẫn cứ sợ. hi hi.

Em: vậy làm cho hết sợ nha.

Trang Anh: làm sao.

Em: tối làm ra em bé đi. hề hề, lúc đấy khỏi sợ.

Trang Anh: quý. Đạp cái lộn cổ xuống dưới giờ..... Giờ đi đâu tiếp anh.

Em: đi 1 vòng hóng gió đi rồi về trả xe. đi bộ zz chơi.

thế là em với trang anh lượn zz ngó hết cái này đến cái kia. xong về Tra xe cho ku kia. rồi lấy xe em về khách sạn. gửi vào bãi. rồi 2 đứa nắm tay nhau đi bộ ra ngoài. cũng gặp mấy người trong công ty chào hỏi, gật đầu cười rồi đi tiếp.

Đi vào mấy chỗ bán đồ lưu niệm mà cái nào cái đó xấu quắc chả được cái gì. em với trang anh lắc đầu rồi thôi. đi tiếp đi vào 1 quán ốc lẻ đường chọn mấy món ốc, 4 lon ken. em với trang anh ngồi. đang ngồi thì gặp 2 nhỏ kế toán, với 2 nhỏ bên kinh doanh. em gọi lại ngồi chơi hỏi ăn tối chưa thì cả đám nói ăn rồi.

Bà chị bên kinh doanh tên T.

T: 2 đứa nhìn hạnh phúc ghê.

Em: ủa mà chị không cho con hay chồng theo à.

T: đi gấp quá nên anh không sắp xếp được công việc. nên cho thằng nhỏ ở nhà cho ông koi luôn. khỏi đi nhậu nhẹt.

Em: ghê heng. mấy em ăn gì kêu đi, chị kêu đồ ăn đi. nhậu luôn.

T: ok

bà ngoắc thằng nhân viên lại gọi thêm mấy món. rồi 1 khung tiger bạc.

Trang Anh làm quen với mấy người đó cũng nhanh. em thì chỉ có tiếp chuyện với bà t.

còn D thì ngồi nc với Trang Anh, 2 nhỏ kế toán thì 8 với nhau.

T: 2 đứa quen nhau lâu chưa.

Em: cũng lâu rồi.

T: thế tính bao giờ cưới.

Em: để học xong đã, công việc ổn định. Trang Anh cũng phải học xong đã....

T: thì cưới xong đi học có sao đâu.

Em: thôi ổn định đã chị.

T: chỉ thấy công việc của em cũng tốt mà, Xếp còn ưu tiên em nữa.

Em: ày chị cứ nghĩ thế, em làm lấy kinh nghiệm thêm thôi. thầy cũng chỉ giúp em có thêm kinh nghiệm thôi. chứ ưu tiên gì.

..... nhậu nhẹt xong thì cũng lòi ra là em có 1 quán cafe. thế là mấy mụ nhất quyết bữa nào ghé quán. thôi tới đây thôi em đi ra công trình xú. 3h rầu

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* *Oan Gia Ngộ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

Sáng CN.....

7h.....

Em: alo

Trang Anh: anh dậy đi. đi ăn sáng rồi đi chợ với em

Em: có xe không, qua anh đi.

Trang Anh: có anh. giờ em qua đó. anh dậy tắm rồi đánh răng rửa mặt đi.

Em: um đi cận thận á.

.....

lúc sao trang anh qua, 2 đứa ghé quán bún bò quen thuộc gần nhà chú. Cô chủ quán lâu quá không thấy ghé, nay lại ăn thì chửi um xum. em cười cười cho qua chuyện. ăn xong 2 đứa ra chợ mua ít đồ về bỏ tu lạnh cho cả tuần.

Trang Anh nói nghỉ ở quán thì chưa nghỉ, rảnh thì ra làm thôi. làm ngày nào tính công ngày đó. tại vì nghe nói học nhiều. về nhà cất đồ em và Trang Anh ra quán. cả tuần ít ghé nên nhớ quán quá.

Tối thì chả thấy bà cô đâu. em với trang anh chọn 1 bàn rồi ngồi. gặp nhỏ nhân viên.

NV: anh tới đúng lúc ghê, Anh ngồi đây mà coi.

em cũng chưa biết chuyện gì thì nhỏ vô lấy ly trà. bùng ra.

NV: Chị X(tên cô em, em đổi tên cho khỏi lộ info, mà bữa đặt x hay gì quen mẹ rồi thím nào nhớ nói em sửa) quen cha nào, mấy bữa nay tới quán suốt, chi đi công việc là giao quán lại cho ông coi. anh coi đi rồi biết.

Em đặt vụ gì mà nghe nhỏ nhân viên bất bình thế.

nhìn kỹ thì có 1 thằng cha mất hip ngồi gần nhỏ nhân viên trong quầy. bất ngờ hơn là..... " Khu A đi châm trà cho khách" éo mẹ nói to VL mất hình tượng quán vl. ngo ra thằng nhân viên thì đang đứng. vì khu đó khách cũng không đông.

NV: anh coi nè..... rồi nó ngoác 1 con nhân viên với 1 thằng nhân viên nữa lại đứng nc.

được 1 tí xú thì thằng cha kia đi lại. nhìn cái mất hip VL luôn

Mất Hip: 3 đứa này có đi làm không, hay muốn nghỉ việc. đặt lúc này thì em với trang anh tròn tròn mắt nhìn nhau.

Em: bữa đi làm em không gặp thằng cha này à.

Trang Anh: không em không để ý, bữa làm gì có ông này.

thằng kia nói thì 3 đứa kia cũng tản ra đứng.

Quán khá đông, nhưng không còn khách vào nữa, chỉ có châm trà thôi. lâu lâu đi 1 vòng là được. mà thằng này muốn mỗi đứa đứng 1 góc mới vl.

hơi nóng mặt, trước giờ em sống tình cảm với nv. nên tụi nó rất thoải, và nể. chứ không ra oai hay làm lớn gì. làm việc không khách thì gom lại đứng nc, ngồi chơi. mà cái bức nhất là ngồi trong quầy quát ra. oai vl. mình còn khó chịu chứ nói khách.

lúc sau vẫn cái thái độ, ngồi trong quầy nói ra là điên lắm rồi. em đứng lên đi vào quầy. tất cả nhân viên nhìn em.

Em: chị quản lý đâu.... em hỏi đứa nhân viên ngồi quầy.

NV: dạ chị mới chạy đi công chuyện rồi anh.

Em: anh này là.... em quay qua cha mắt híp.

MH: cậu kiểm X có việc gì.....

Em: dạ em bạn chị X, gặp nc thôi anh. mà anh là.

MH: ừ anh cũng là quản lý quán.

MH: Mấy đứa làm đi nhìn cái gì.

lúc này thì em nóng lắm rồi, làm khách ai cũng nhìn.... em lấy đt.

Em: cô đang ở đâu về quán ngay.

Cô: đợi cô xiu.

em quay qua cha mắt híp. cha này cung tầm 30.

Em: Anh ngồi im đấy và ngậm miệng lại. đợi chị X về tôi nói chuyện.

Trang Anh thấy căng thẳng nên đi vào, đúng lúc em cũng đi ra. nên nắm tay đi ra bàn luôn.

Em: em ngồi đợi anh ti.

em đứng dậy ra từng khu chọn một bàn quen mặt rồi lại bàn, "xin lỗi vì quán có nhân viên mất lịch sự như vậy, vì đi làm nên em không trực tiếp quản lý. mong mấy anh chị thông cảm" em cố nói to cho những bàn xung quanh nghe, rồi lại từng bàn "mấy anh chị thông cảm giùm em" mọi người đều nói, không có gì.

1 lúc sau Cô về.

Cô: có gì mà kêu cô về gấp vậy H.

Em: cô Vô đây con có chuyện nói.

em đứng dậy đi vô quầy.

Em: cô ngồi xuống đây, còn anh ngồi đó.

Em: bây giờ con nói chuyện với cô về công việc. con coi anh ta trên danh nghĩa bạn cô.

Cô: ừ.

Em: anh ta có làm việc cho quán mình không.

Cô: không H.

Em: nãy anh nói với tôi, anh là gì.

Cô: nãy cô đi công chuyện nhờ anh T coi quán giùm cô xiu.

Em: cô cứ để con nc.

Em: anh trả lời đi.

T: thì X nhờ anh koi quán nên anh nói anh làm quản lý.

Em: vậy là anh có quyền chửi bới thúc dục Nhân viên của quán. xin lỗi nêu a đến 1 quán mà có thằng nhân viên ngồi mồm oang oang từ trong quầy nói ra tới sảnh. sai nhân viên anh có cảm tình với quán không.

Em: cô có biết, hoặc nhân viên có nói lại với cô không.

Cô: cô không biết.

Em: Rồi xong chuyện của anh, anh có thể ra bàn kêu nước uống như khách, hoặc có thể ra về.

T: anh xin lỗi X nhé. thôi anh về luôn.

Cô: ừ.

Em: Em chạy ra kêu hết mấy đứa nhân viên lại đây cho anh. để lại mỗi khu 1 người thôi nha. em quay qua nói với nhỏ nhân viên ngồi quầy.

mọi người tập trung đủ cả, cả trang anh nữa.

Em: tình Trạng như sáng nay, xảy ra mấy lần rồi mấy đứa.

Nv: 3 anh.

Em: chị X có biết không.

Cô: Cô xin lỗi cô Không biết.

Em: mấy đứa có báo lại cho chị X không.

Nv: dạ không.

Em: ừ vậy từ nay, nếu quán có gì không vừa ý, mấy em cứ nt thẳng cho anh. hoặc báo lại với chị X. hoặc Trang Anh. anh đi làm nên khá bận. ít có time ghé quán. cũng lỗi của anh. sau này anh sẽ ra quán thường xuyên hơn. bị giờ mấy đứa quay lại làm việc. chuyện này coi như xong. mấy đứa không có để bụng nha, cả chị X nữa.

NV: ok anh.

Trang Anh: ÔNG XÃ em là số 1. nói nhỏ vô tai em.

Em: khỏi nịnh. em ngó quán tí.

Em: Cô vô kho con nc tí nhá. cầm sổ sách ra con coi luôn nhé.

Cô: ừ chị vô liền.

Vô trong em ngồi chỗ cái bàn trong kho. kế cái tủ đựng đồ của chị.

Em: cô nè, đại ka nãy là thế nào thế.

Cô: đã báo gọi là chị thôi mà. hơn có 2 3 tuổi mà cô cô cô.

Em: hè hè. ông nãy người yêu à.

Cô: ừ bà cô giới thiệu. cô mới quen biết thôi. chứ người yêu gì.

Em: trời. tưởng gì. em nói thật chứ, nay chị về mà coi hơi bị oai. la nhân viên như đứng rồi ấy....

Em: mà chị thấy anh sao.

Cô: cũng bình thường. không có yêu mà. chỉ là tiềm hiểu thôi. thấy cũng quan tâm, hay hỏi han chị. lúc trước cũng hay qua đây chơi.

Em: em hơi vậy thôi, còn chị cứ tiềm hiểu, chứ em thấy ông sao sao á. mà chị còn trẻ chán, chả việc gì phải vội đâu. đừng có nghe người ta nói mà làm bừa.

Cô: ừm cô biết rồi..... Khiếp như ông cụ non.

Em: ha ha ha. mà Trang Anh chắc không có time đi làm, chi coi cổ giùm em mấy tháng, trang anh học xong thì khỏe.

Cô: ừ chị biết, mà ông kia cũng kì. kêu ngó quán giùm, ông nhảy vô làm quản lý luôn mới ghê.

Em: ^^ tự nhiên thái quá.) giống em, mà không có tình tế như em thôi ha ha ha

Em: à trưa đi ăn với em với Trang Anh.

Cô: thôi 2 đưa đi đi.

Em: đi đi, bữa giờ lên có đi ăn với tui em bữa nào đâu. với lại em bận quá. vậy ha.....

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56

Sáng vừa mới chợp mắt được 1 lúc thì bị cái nhéo mũi làm tỉnh giấc.

Trang Anh: dậy dậy đi làm.....

Em: sớm mà nằm tí nữa..... định kéo trang anh lại nằm ôm tí,

Trang Anh: dậy xuống nhà em nấu đồ ăn sáng rồi còn đi làm.

Em: sao em siêng giữ vậy. siêng quá ảnh hưởng tới giấc ngủ của anh.

Trang Anh: giờ có dậy không, hay muốn chết.

Em: hà sao, sáng chưa đánh răng tính hôn anh chết à....

Trang Anh: quý..... dậy không giỡn nữa. thế là em lồm cồm bò vô nhà tắm, tắm tấp đánh răng sạch sẽ lên đồ xuống nhà.

Em: ủa nay có xe à.

trang anh: pa mẹ mới mua xe cho bé em rồi. xe này trả về chủ.

Em: pa mẹ quên anh à. sao không mua xe cho con rể.

Trang Anh: ở đó mà mơ đi ha cưng.... chu chu cái mỏ nhìn thấy là muốn cắn.

Trang Anh: nè bún bò nhá, ngon như ngoài quán.

Em: mua ngoài quán nói đại đi.... nhìn là biết. vậy mà kêu nấu.

Trang Anh: thì em nấu lại cho nóng.

Trang Anh: đổ ra 2 tô rồi bê ra bàn ăn.

Trang Anh: anh nè xúu chở em đi học ha. rồi anh lấy xe đi làm.

Em: rồi trưa em về bằng cái gì.

Trang Anh: em đi xe bus về quán luôn.

Em: thôi anh đi xe được rồi.

Trang Anh: hông, lấy xe chở em đi học. muốn anh chở đi học.

Em: rồi rồi xúu chở. ăn đi.....

.....

chở trang anh đi học em về công ty. cũng trễ 10p nhưng không sao. cầm cùi làm việc tới giờ ăn trưa thì ai cũng đi ăn hết còn mình em với nhỏ D kinh doanh.

D: anh không đi ăn à.

Em: không em. cơm ở đây anh ăn không nổi.

D: công tử quá mà. ăn sượng quen rồi. không thì bạn gái mang lên cho ăn, sượng quá nó vậy.

Em: em nghĩ cao siêu quá. anh bình thường mà. ăn gì cũng đc nhưng phải có canh. anh nói với em rồi mà. đói quá thì kiếm phở hay hủ tiếu ăn cũng đc, chứ cơm khu này anh ăn không đc.

D: Dậy đi ăn hủ tiếu không, em mời.

Em: ok đi liền.

xuống dưới lấy xe, D dẫn tới 1 cái quán cũng gần đó. sạch sẽ và thoáng mát, có điều quán hơi vắng.

Em: nè quán vắng vậy ăn ngon hông.

D: ăn cũng được, hay là anh muốn đi ăn cơm.

Em: dạ thôi ăn cái này.

D: ngoan thế chị thương.

D: này bé bữa đi vùng tàu quen lâu chưa. qua đường hay xác định thế.

Em: hỏi làm gì. ~.~

D: chắc quen con người ta chơi bởi chứ gì. nhìn ông là biết.

Em: con lại má ăn đi, ngồi đó phun châu nhả ngọc.

D: con trai gì mà nói chuyện chả ý tứ gì cả. nhà giàu có khác.

Em: này, nói nhé, đừng có lời chuyện giàu có ra nói, H không thích nhé. ăn đi.

D: này giận à.

Em: không giận, chỉ là không thích bị so sánh giàu nghèo thôi. H chả có gì đâu. của ba mẹ hết. cái xe mất cũng chưa mua lại đc đấy.

D: gớm, tự ái nữa. thôi ăn rồi còn về nghỉ.

..... cũng không có gì đặc biệt, ngồi ăn hỏi chuyện công ty, rồi gia đình thế thôi.

nói chung cuộc sống em vẫn bình lặng trôi. Sang đi làm, trưa đi ăn. ra cafe ngồi à mà ngồi cafe có 1 em trắng bóc mới làm quen đc.

bữa đấy thế nào nhi.

bữa đấy đi ăn về tấp vô quán cafe gần công ty ngồi, bình thường thì cầm đầu vô đt coi tin tức hay chat với Trang Anh. nay thấy lạ ngồi đối diện bàn mình có 1 em tướng tá ngon lành trắng bóc. ấn tượng nhất là trắng Hồng tự nhiên.)

lúc đầu em còn ngồi quay lưng lại. tóc búi cao. mặc bộ váy ôm màu trắng. đệt tội gì không ngắm. nhìn cái cổ là nổi máu. 1 lúc sau em ấy đi vì sinh hay sao ấy. ra lại ngồi quay mặt về phía mình. thế là lại cầm đầu vô đt lâu lâu ngó lên. 1 lần 2 mắt chạm nhau. Em cười rồi gật đầu chào, xong lại cúi vô cái đt. 1 lúc sau ngó lên lại 2 mắt chạm nhau. mà em ấy nhìn có vẻ khó hiểu. thấy thế em éo thèm cúi ngó đt nữa nhìn gái đăm đúi luôn.

Gái: nhìn cái gì..... gái vừa bê ly trà nước hết cmnr. với cái giỏ xách qua bàn em.

Em: nhìn cái em.....

Gái: gì ?????

Em: cái em??????

Gái: là sao.

Em: thì anh nhìn em, mà em hỏi nhìn cái gì. thì anh Trả lời cái em.

Gái: ý nói em không phải người à.

Em: ơ thế sao em không hỏi nhìn em à. để anh trả lời

Gái: hay quá ha.. vừa nói vừa trề môi.

Gái: anh tên gì ?

Em: anh tên H

Gái: Em tên U. anh ngày nào cũng thấy uống ở đây hết ha.

Em: ủa anh có thấy em đâu.... công ty anh kia kìa trưa ra đây ngồi cho nó thoáng.

Gái: thấy sao được.... bình thường em ngồi trong góc kia kìa. nay có cha đầu hói nào ngồi rồi.

Em: à thì ra bình thường ngày nào em cũng nhìn anh à. =))

Gái: hơi đỏ mặt..... làm gì có.

Em: mà ngày nào cũng ngồi đây à.

Gái: không thỉnh thoảng thôi. mà ngồi tầm giờ này nên thấy anh.

Em: ừ.

mà nhìn em này trắng thật. ~.~ giọng nói cũng dễ thương được cái hơi dạn. gặp trai mà giám qua bắt chuyện cũng không vừa.

ba la công việc học hành rồi thì em lại vào công ty. em thì đi công việc gì đó, em cũng chả hỏi.

.....

chiều về em chạy xe trang anh ra quán luôn. mua cho Mua mấy bích bánh tráng trộn đem về quán, tụi nhân viên thì bu lại cướp. em với Trang Anh ăn chung. miệng cứ la cay, mà tay thì cứ gấp bỏ miệng. mở thì chu chu xuýt xoa. ~.~

Kiểm sổ sách ngày hôm đó tí rồi em chở Trang Anh về nhà em tắm rửa.

Trang Anh: anh lên lấy đồ cho em đi.

Em: biết mặc đồ gì đâu mà lấy.

Trang Anh: đồ ở nhà đó. tối đi chơi rồi thay đồ.

em chạy lên lên sân phơi đồ, lấy bộ đồ bộ. cái quần chíp với cái áo ú. . bữa em mới góm giặt, nên trong tủ hết đồ.

Em: nè. mở cửa ra anh đưa.

Trang Anh: thôi khỏi, anh ghê lắm. treo ở tay nắm cửa xú em lấy.

Em: làm như... chưa thấy bao giờ.

Trang Anh: đồ vô duyên.....

em đi lên lầu tắm rửa, thay cái quần tà lòn cho mát thẳng em chứ may ngày này nóng quá. tắm xong xuống nhà thì Trang Anh cũng bước ra.

Trang Anh: nấu cơm đi chồng, em coi tivi.

Em: ơ con này. dạo này láo nhò.

trang anh: hi hi thấy ghê. ra đây gọt khoai tây cho chị.

Em: Dạ.

Trang Anh: anh xong đi đâu chơi đi anh. ra 30-4 ngồi cho mát đi.

Em: ừm ăn xong đi rồi đi.

điện thoại có tin nhắn.

Hạnh: anh tôi đi ăn kem hông, em nóng quá.

Em: nóng sao không đi bơi đi.

Hạnh: đi ăn kem đi anh...

Em: anh có hẹn đi với chị trang anh rồi, co chút việc.

Hạnh: Vậy anh đi về rồi mình đi ha.

Em: thôi để bữa khác đi, a thấy không tiện.

Hạnh: dạ, rồi cúp máy, giọng bé hạnh có vẻ hơi buồn.

.....

Trang Anh: bé Hạnh gọi hả anh.

Em: ừ, nó rủ đi ăn kem.

Trang Anh: hay kêu Hạnh đi chung anh.

Em: thôi, anh muốn đi chơi 2 người thôi.

.....

ăn uống, 2 đứa em rửa chén chung, rồi thay đồ đi chơi. Trang Anh thì quần đùi áo thun, em quần jean lưng áo thun. làm đôi dép lười hôm đi biển, tụi em vi vu ra đường. Trên xe Trang Anh ôm em, đầu ngả vào vai em hát lúi lo. lâu lâu lại hỏi rồi tiếp theo là gì anh, không thuộc mà cứ khoai hát.....

gửi xe em và trang anh đi bộ ra công viên. 2 li sâm dứa sữa. tụi em đi bộ tuốt xuống dưới gần dinh thống nhất, rồi lại vòng lên, ngoài đường thì mấy teen nhà ta cứ lượn quần ngắn cùn cùn, áo ba lỗ, áo dây, nhìn mà nóng hết con mắt.

đi ngược lên khúc gần nhà thờ đức bà, giờ này thì chả còn cái ghế đá nào cả, cả 2 lượn 1 vòng rồi tìm chỗ nào ngồi 8 cũng được.

Trang Anh: anh anh, Bé hạnh kia đứng hông.

Em: đâu, thấy đâu.

Trang Anh: đó kìa, nhìn theo hướng tay Trang Anh.

Em: ừ nó đó, cái thằng bữa a thấy đi ăn pizza với bé hạnh đó. Thôi đi vòng qua kia.

Trang Anh: kệ lại chơi có 2 cặp rồi lo gì.

Em: ừ.

Trang Anh nắm tay em đi lại gần, tới gần Hạnh vẫn không biết.

Em: trời ơi nay đi chơi với bạn trai luôn..... em với Trang Anh cúi người xuống nhìn vô bé hạnh.

Hạnh: anh, chị Trang Anh, tưởng anh chị đi công chuyện.

Trang Anh: thì đi tí xiu à, nóng quá ghe qua đây hóng mát, mà sao vẫn nóng, mà ai đây ta.

Hạnh: dạ bạn em, nóng quá bạn em rủ ra đây ngồi.

Em: à bạn trai phải hông.

Hạnh: hông bạn bình thường.

Em: Bạn bình thường có ai đi 2 người ra đây đâu, đi sao hông rủ đông đông cho vui.

Hạnh: Anh này.....

Trang Anh: mà bạn này tên gì thế, hiền thế sao trị dc bé hạnh.

B: dạ em tên B.

em: thôi đi bộ qua bên kia, uống nước đi.

Hạnh: dạ đi anh..... Hạnh đứng dậy đặt 2 tay lên vai em rồi đẩy em đi. nhìn vui bé hạnh có vẻ vui lắm

Trang Anh thì đi đằng sau nc với B. Hạnh thì đẩy em đi trước hạnh đi sau, vừa đi còn nhảy nhảy nữa.

Hạnh: Gặp anh vui quá, anh đi làm em chả gặp đc.

Em: ừ dạo này a nhiều việc quá.

Hạnh: vậy mà em nt a trả lời, em vui quá.

Em: trời nt thì thấy phải trả lời chứ.

Hạnh: em có phiền anh không.

Em: không, coi như xả xì bọ chéc. =))..... em như thuốc giết côn trùng.

Hạnh: ơ. anh này..... hạnh béo ngay cổ em 1 phút.

Em: Đau, chán thờ rồi à.

Hạnh: xí không thêm chơi với anh nữa..... rồi đi lại phía Trang Anh ôm tay Trang Anh,

Hạnh: đi nhanh chị, không thêm chơi với ông xấu xí kia nữa. ảnh nói em là thuốc giết công trùng kia.

Trang Anh: kệ ông hăm đó đi.

.....

vô quán gọi nước, và mấy cái bánh ngọt. thế là 2 chị kia thi nhau chụp hình, và phải kéo cho bằng đc cái đầu em có mặt trong tấm ảnh thì thôi. nên có vẻ như B hơi bị cô lập.

Em: nè sao hiền thế.

B: không có gì đâu anh.

Em: ừm nè. em học chung lớp với Hạnh à.

B: dạ, A là anh H đúng hông (gặp nhau cả buổi mà ảnh còn chưa biết mình)

Em: ừ.

Hạnh: 2 người kia đừng có nói xấu gì em đấy.

Em: rồi đi chọn bánh tiếp đi.

B: Anh là bạn trai chị Trang Anh.

Em: ừ. có gì hông em.

B: không anh. tại em đi chơi với Hạnh. Hạnh toàn kể về anh, anh thế này anh thế nọ. nếu là anh anh sẽ làm thế này, sẽ nói thế kia.

Em: trời con hăm này.

B: Hạnh yêu anh lắm đó, em không có cơ hội rồi.

Em: ừ em còn chưa biết nhiều chuyện lắm. có cơ hội anh kể em nghe. hoàn cảnh thôi em à. chứ a không muốn làm hạnh buồn đâu. dù gì thì em cố mà tán đi. chứ anh và hạnh không tới đc đâu. anh yêu chị. Hạnh thì..... thôi cái đó từ từ em biết.

Em: anh và Hạnh không có gì đâu. em muốn thì cứ tiến tới. do em thôi.

2 mụ kia lựa bánh rồi lại bàn..... chủ đề vẫn xoay quanh hạnh và B. em và Trang Anh chỉ chọc thôi. nhưng Hạnh có vẻ không thích như vậy. mấy lần gần lắm em phải chọc cho cười..... 9h30 thì tính tiền ra về. trang anh chở em về nhà rồi mới về.....

em vào nhà đc 15phut thì có chuông cửa. ngó ra thì hạnh đứng đấy.

Em: trời không về nhà ngủ đi, qua đây làm gì nữa.

Hạnh: em muốn nói chuyện.

Em: thì nt gọi đt cũng đc mà.

Hạnh: hông, giờ em muốn anh chở em đi ăn ốc.

Em: mai anh còn đi làm đó.

Hạnh: an thôi, đừng có uống bia.

Em: mai mốt đi. giờ nói gì nói đi.

Hạnh: hông.

Em: rồi rồi. đợi khóa cửa..... lên lầu thay lại bộ đồ hồi nãy, rồi khóa cửa, chạy ra cái quán ốc lẻ đường, cũng gần nhà. chiều tối em thấy nhậu cũng khá đông.

Hạnh: gọi mấy món hạnh thích, nói chung là ngon. gọi thêm đĩa corn chiên. no nê. với 2 lon ken. ăn thì chỉ nói chuyện công việc với học hành.

ăn xong tính tiền đi về, về nhà em kêu ngồi ngoài thêm cho mát anh đồ lấy nước uống. 1 h hơn rồi.

Em: thôi về ngủ đi trễ rồi em.

Hạnh: em muốn ở bên anh xíu nữa, mấy nay có được gặp đâu.

em lấy nước ra để kế bên ngồi trên bậc tam cấp. hạnh ngồi kế bên, ôm tay em, đầu ngả vào vai em.

Em: gì nữa đây cô nương.

Hạnh: em nhớ anh.

em: mới gặp mà nhớ gì.

Hạnh: mấy bữa trước anh toàn nói bận, em sợ phiền công việc của anh. có hôm nhớ quá, chạy qua thì anh đi công việc. nay mới gặp anh đc 1 xíu à.

Hạnh: anh tránh mặt em đúng hông.

Em: không có đâu. nhà anh đây lúc nào em qua cũng được. công việc bận thì anh nói bận, anh cũng ở nhà thôi. em qua chắc anh đi công việc nên không gặp đó.

Hạnh: dạ. mà anh đừng có ghép em với B nữa. em chỉ coi B như bạn thôi. em không thích đâu. anh cứ thử đặt anh là em đi. yêu anh rồi để người mình yêu đi gặp mình với 1 người khác anh cảm thấy thế nào.

Em: anh xin lỗi.

Hạnh: anh có yêu em không.

Em: bạn gái cũ của anh mất đi, anh nghĩ chả yêu ai được nữa. rồi anh gặp chị Trang Anh tình cảm nó tự đến thôi em à. anh yêu chị Trang Anh. rồi em xuất hiện, dần dần em là 1 phần của cuộc sống của anh. anh biết a làm em buồn và đau, em à anh không muốn thế đâu. có anh có yêu em. a không so sánh ai hơn ai. đó là chỉ là yêu thôi. nhưng đến đc hay không nó lại là chuyện khác.

Hạnh: Em hiểu..... có những giọt nước mắt rơi trên vai em.

Hạnh: giờ anh mới chịu nhận anh yêu em sao.

Em: tại em không cảm nhận đc đó thôi. nhưng anh và em chỉ dừng lại thế này thôi.

Hạnh: chỉ cần em có 1 chỗ đứng thôi. em sẽ ở bên anh suốt cuộc đời này. không cần danh chính ngôn thuận gì cả. chỉ cần thế này thôi.

Em: không được. rồi sẽ có người yêu em hơn anh. rồi em cũng sẽ có tình cảm với người đó. như anh có tình cảm với em thôi. đúng không. vì anh yêu chị trang anh mà, vẫn yêu em đó thôi.....

Hạnh: anh gài em đó hả..... hạnh cần vai em 1 phút.

Em: thôi về ngủ đi cô nương.

Hạnh: chị về quê rồi, em ôm anh ngủ được không.

Em: không được đâu, như những lần trước đó. lần này a không chắc làm kiểm trẻ dc đâu.

Hạnh: em đồng ý mà.

Em: nhưng không được, a không muốn có lỗi với chị.

Hạnh: em không biết. em chỉ muốn ôm anh thôi. ôm như bị giờ cũng dc. (ôm tay nhé)

Em: anh không ngủ chung dc với em đâu. (mẹ mới ăn 1 mớ ốc làm sao mà chịu dc). có thì em ngủ trong phòng đi. anh ngủ bên kia.

Hạnh: vậy anh nằm cho em ngủ rồi anh qua kia.

lên lấy đồ chị, tắm đi rồi ngủ cho mát.

Hạnh: dạ. hạnh đi lên, em vẫn ngồi đó.

không thể phủ nhận tình cảm với hạnh được nữa mấy thím ạ. chỉ là cố gắng để hạnh hiểu thôi. chứ càng phủ nhận thì hạnh càng mạnh mẽ hơn.

Hạnh: em tắm rồi nè. anh tắm đi.

Em: vậy đi ngủ đi.

Hạnh: a không lên với em à.

Em: rồi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57

Đạo này công việc thì nhiều, dự án cũng nhiều. mà điên đầu vì hạnh cũng nhiều. nói không phải là nhiều sự luôn ấy. em cũng chịu hết nổi tính khí nóng nổi của Hạnh. ừ thì cũng do em 1 phần.....

Trưa hôm ấy, đang ngồi trong lớp học. thì có tin nhắn của Trang Anh.

Trang Anh: anh bé hạnh mới kiếm em nói chuyện.

Em: chuyện gì thế.

Trang Anh: Hạnh nói đại loại như là

"- Hạnh yêu em, và cần có em.

- em với Trang Anh có đến với nhau, thì hãy cho Hạnh 1 chỗ. Hạnh không cần cưới hỏi hay gì cả. chỉ cần cho em qua lại với Hạnh. cũng không cần con cái gì cả.

- Hạnh yêu em, và cần có em

- em với Trang Anh có đến với nhau, thì hãy cho Hạnh 1 chỗ. Hạnh không cần cưới hỏi hay gì cả. chỉ cần cho em qua lại với Hạnh. cũng không cần con cái gì cả.

- Trang Anh nói đó là điều bình thường, anh em vẫn có thể qua lại.

- Hạnh nói không phải ở mức anh. muốn san sẻ em với hạnh. muốn trang

anh cho hạnh 1 cơ hội để chăm sóc và ở bên em.

- Trang Anh nói cái đó anh em qua lại hỏi han nhau thì được, còn mà về mặt tình cảm thì không. "

Trang Anh: em không muốn như thế này đâu. anh coi mà giải quyết đi.

Em: Thôi chiều về kể anh nghe tường tận lại.

Trang Anh: dạ anh học ngoan nha.

Em: dạ. Yêu em

Trang Anh: ^^ yêu ông xã.

Nghe Trang Anh nói lại em cũng hình dung ra dc hoàn cảnh éo le thế nào. Em vẫn không xác nhận dc mình yêu hạnh thế nào. nhưng sau cuộc nc với Trang Anh em lại có 1 xúu gì đó tức giận với hạnh.

Em nhắn tin cho Hạnh: Này anh không hài lòng đâu nhé. bữa nào gặp anh sẽ nc đàng hoàng.

Hạnh: em xin lỗi..... anh hiểu cho em, em yêu anh cũng muốn được ở bên anh anh đâu rồi..... anh giận em hả..... em xin lỗi..... em cũng buồn mà..... anh trả lời em đi..... đừng như vậy với em mà..... tối em qua gặp anh..... giờ anh đang ở đâu.....

chiều đó đi học về, về nhà tắm rửa rồi chờ Trang Anh đi ăn. Trang Anh mặt suy tư nhiều lắm. ôm em mà nay ít lú lo đi hân.

Em: em sao thế.

Trang Anh: không sao anh.

Em: có mà, chuyện bé hạnh chứ gì.

Trang Anh:.....

em: thôi đi ăn đã.

em và Trang Anh ghé quán ốc bên phan xích long. gọi 1 số món Trang Anh trầm tính đi hân.

Em: nè sao bí xị thế. gặp anh không vui anh đi về à.

Trang Anh: về đi.

Em: hè hè. thôi bà xã ở đây thẳng nào nó hốt sao.

Trang Anh: hứ.

Em: nè. đừng có nghĩ lung tung nữa. kệ con bé đi. chỉ biết anh với em là được rồi. anh sẽ không làm gì có lỗi với em đâu ~.~.

Trang Anh: nhưng bé hạnh quá đáng. biết anh và em quen nhau. mà nói thế với em. thì chả coi em ra gì.

Em: ừm rồi rồi. bỏ đi. cái đó để anh giải quyết. giận lên nhìn mặt xấu ghê.

Trang Anh: xấu rồi sao. bộ xấu không yêu à.

Em: cái mặt này có già đi, nhăn nheo, xệ xuống..... thì anh vẫn yêu như thường - lấy tay béo béo 2 cái má.

trang anh: Đau.....

Trong túi quần thì dt rung liên tục, hết tin nhắn rồi tới dt. em tắt luôn rung thế là ổn. 2 đứa ăn xong lại lượn vòng thành phố cho mát rồi mới về.

Ngồi sau xe, trang anh vòng tay ôm em chặt lắm.

- Anh nè, em tin vào tình cảm của anh. em chỉ giận bé Hạnh thôi. chứ em chả có cảm giác ghen gì cả. cũng không có cái cảm giác sợ mất anh. vì em tin anh lúc nào cũng sẽ bên em.

- ừ anh biết, a cũng có cảm giác thế thôi. mà giờ em tính sao với Hạnh.

- không biết nữa, em không nói chuyện với hạnh nữa. hạnh kỳ cục gì đâu.

- ừ thôi tùy em.

rồi 2 đứa lại đi ăn vặt 1 số thứ. mới về nhà. trên đường về nhà, cũng nghĩ sẽ gặp Hạnh trước cửa. nên em kêu trang anh thả em đầu đường mua chút đồ rồi em đi bộ về. cho Trang Anh về trước. đi bộ vào không thấy Hạnh nên mở cổng vào nhà luôn. mớ dt ra thì chục cái tin nhắn, với hơn 70 cuộc gọi. em nt cho hạnh.

- Không có gì đâu. anh đi công việc để điện thoại ở nhà. anh muôn suy nghĩ. khi nào ranh a sẽ gọi ra nc.

-anh giận em lắm đúng không..... anh không thương em nữa đúng không.....

em không trả lời quang điện thoại lên giường tắm tấp làm mấy trận lol rồi đi ngủ đi làm.....

cuộc sống trôi qua vài ngày như thế.....

Em: alo đang em đang ở đâu..... Bên kia đt đã có tiếng thút thít.

Hạnh: em ở nhà.

Em: thay đồ a qua nước đi chơi.

Hạnh: dạ, dạ. nghe có vẻ vui hẳn..... thật sự em không nhớ làm đau lòng Hạnh. nói thật ra là trước giờ em chả làm đau long bất cứ ai. trừ mấy đứa vớ vẩn. mà mấy đứa đó thì làm gì có lòng mà đau.

Em: 15 phút nữa anh qua đây.

Hạnh: dạ em xong liền.

tất máy thay đồ rồi dắt xe ra. (mua xe rồi nhé) khóa cửa cẩn thận. trộm cướp giờ bá đạo lắm.

chạy tần tần qua nhà Hạnh mà đầu ngổn ngang suy cmn nghĩ. làm sao cho ổn thỏa. tới trước cửa đã thấy Hạnh đứng đợi, đợi sẵn mũ. còn bà chị thì chỉ nhìn mình mỉm cười. 2 chị em nhà này nay ngoan chịu ở nhà sao ta.

chỉ mới dừng xe là Hạnh đã nhảy cái èo lên xe. ôm em cứng ngắt, úp mặt vào lưng em. " em nhớ anh lắm" kèm theo đó là dòng nước mắt ướt lưng em. em lên ga nhè nhè. chạy đi.

Hạnh: anh giận em à.... hix hix. em nhớ anh. em sợ anh bỏ em. nữa muốn kiếm anh, nữa lại thôi vì sợ anh. em phải làm sao đây chứ.

Em: chả phải a qua chở em đi chơi rồi đây sao.

Hạnh: dạ, nhưng đâu phải đi chơi đúng không anh.

Em: thế thôi đi về.

Hạnh: không. đi đâu cũng đc, ở bên anh chút xiu thôi..... lúc đấy khỏe mắt em cũng cay cay mấy tím ợ.

Không biết thế nào, nhưng gặp Hạnh Thì bao suy nghĩ, bao nhiêu điều muốn nói nó chạy đâu hết, vì cái vẻ hồn nhiên ngờ nghệch của Hạnh, những câu nói không đầu không đuôi. em không nhớ làm tổn thương Hạnh. dù chỉ 1 giọt nước mắt (cái khó nó ở chỗ đó).

Em: ăn cái gì đây.

Hạnh: pizza đi anh, anh thích mà.

Em: anh hỏi em thích ăn gì anh dẫn đi mà.

Hạnh: hi hi đi ăn đồ nướng hàn quốc đi.

Em: rồi ở đâu.....

Hạnh: ở đây rẽ đây..... đi ra đó..... quẹo đó..... đi thẳng..... đó đó.

tới nơi em gửi xe. hạnh đứng đợi. rồi ôm tay em đi vào trong.

NV: dạ anh chị đi mấy người ạ.

Hạnh: dạ 2 người chị.... chỉ cho em chỗ nào ngồi mát mẻ nha chị..... kèm theo nụ cười mà chả ai nở từ trời.

nói sơ về hạnh cho mấy tím rõ hơn chút nhé..... Hạnh hay cười nói, nói những câu ngờ nghệch, hỏi những câu vớ vẩn nhưng không lộ bịch nhé. chỉ mang tính chất gây cười. nụ cười em chia làm ba cái. cười sáng khoái khi đã đùa đc em. cười mang tính chất duyên dáng nhẹ nhàng em thẹn. cái thứ 3 mới là chết người. nụ cười sai khiến. chả ai có thể từ chối được. kèm theo với ánh mắt thì con trai có thể chết lử đừ. nên thế hạnh rất được lòng từ trẻ em đến người già. ~.~

Hạnh gọi móm xong quay qua em

Hạnh: mấy nay sao a như thế với em. a có biết em nhớ lắm không. ánh mắt buồn thiu.

Em phải biết lí do chứ.

Hạnh: vậy anh nói em phải làm sao chứ. không được ở bên anh, em chết còn hơn.

Em gì đây cô nương, đang vui về nha.

Hạnh: em nói thật. phải làm sao đây. mấy ngày nay anh biết em thế nào không. gọi anh cũng không được qua nhà anh kiếm anh cũng không được. rồi em lại sợ không dám kiếm anh nữa. sợ gặp anh luôn, anh sẽ la em. chửi em vì anh giận em.

Em em hâm quá. a cần có time suy nghĩ về chuyện này thôi.

Hạnh: em không cần biết. nhưng như vậy có ác với em quá không anh. chỉ vì em yêu anh thôi mà.

Em thật sự a cũng chả biết như thế nào. gặp em câu chữ trong đầu chạy loạn xạ chả nghĩ đc gì nữa.

Hạnh: hi hi. anh ngố.

Em thôi ăn đi rồi về.

Hạnh: về chi sớm vậy anh. xong còn đi ăn kem nữa cơ.

Em hết tiền.

Hạnh: vậy anh chờ em đi. em ăn em trả tiền. anh ngồi đợi, nhìn em ăn cũng được. hi hi.

Em vậy đi bộ về đi nhé.

ăn xong, thì em lượn vài vòng sài gòn rồi về. Hạnh vẫn ôm em như thế, có nhiều lúc kêu nóng khó chịu bọ ra xiu lại ôm như thế. 2 tay siết chặt như không muốn cho em biến mất nữa. em biết nếu Trang Anh mà thấy cảnh này sẽ buồn lắm. nhiều lúc cũng thấy cắn rứt lắm. mấy thím cứ nói em, là thằng không ra gì, em cũng chịu.

Chợ Hạnh đi ăn coi như chấm dứt chuỗi ngày không liên lạc, muốn nói chuyện mà miệng mở chưa ra. đành để khi nào có tâm trạng vậy. em cũng hạn chế gặp Hạnh rồi. nhưng mà đời éo như mơ.....

Trả bài cho mấy thím tới đây đã. không lại đòi

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

Như mọi hôm, tôi qua đi làm về ghé quán, và cùng Trang Anh về đi chợ nấu cơm. ăn cơm xong đang rửa chén thì Hạnh qua. tối nào cũng thế, ngày nào cũng vậy. khi nào em với Trang Anh ở ngoài quán ăn cơm, rồi đi chơi luôn thì mới không gặp hạnh.

Đang rửa chén thì có tiếng chuông cửa, nhiệm vụ của em làm trắng lại rồi úp lên kệ. lúc đó có chuông nên tiên tay em vỗ 1 phát ngay mông Trang Anh, in luôn hình bàn tay lên mông (đùa chứ nước ướt nó in lên quần thôi.)

Em ra mở cổng kia.

Trang Anh: sao đánh em, anh đi mà mở. em đang làm... em cười hề hề. rửa tay rồi đi ra mở cổng. ngó lại vẫn còn hình bàn tay hứng thú phết. hề hề.

Ra mở cổng. Trời nóng nên cũng chơi đồ mông te. thêm cái quần đùi. "ày không được nghỉ bậy bạ" nên thôi đành nhắm mắt đóng cổng đi vào.

Vào nhà thì Hạnh Đứng nhìn Mông Trang Anh, rồi quay qua nhìn em với anh mắt té ra lừa. ~.~

Em gì mà nhìn anh.

Hạnh: anh hay ha.

Em vớ vẩn..... rồi đi vào trắng tiếp mấy cái đĩa.

Rửa chén xong thì em đi lên phòng, chơi game. Hạnh và Trang Anh thì coi tivi. 1 lúc sau Trang Anh lên phòng.

Trang Anh: nóng quá. suốt ngày chơi vậy hả. mà anh học hành sao rồi. đi làm đừng có bỏ bê học á nha.

Em: rồi mà. học hơi bị giỏi nhé.

Trang Anh: khiếp.

Em: em có thấy phiền với bé hạnh không. mất hết time riêng tư buổi tối. Vậy sao có em bé.

Trang Anh: cái gì nói lại coi. muốn chết lắm rồi nha. Đang cầm pant đi top. đúng lúc rùng nó gank. Trang Anh ôm cổ bé qua 1 bên thế là đi tong 1 mạng.

Em: xê ra xê ra. làm anh chết rồi kia thấy hok.

Trang Anh: kệ em phá quai luôn. ai biểu bỏ em 1 mình.

Em: thôi đánh nốt trận đi ra kia uống nước mía. gọi còn P với L ra chơi.

Trang Anh: ok ông xa.....

em làm nốt trận Thua cmn luôn. thế là mặt hầm hầm đi xuống nhà..... "đấy em phá anh thua rồi đấy". thế là 2 con nhỏ cười ầm ầm. kêu em gà này nọ đủ kiểu.

Em: gọi 2 mụ kia chưa.

Trang Anh: rồi anh. nó qua giờ đó.

Em: đi uống nước mía. hay là đi kiểm gì nhâm nhi.

Hạnh: đi ăn ốc đi anh.

Em: đợi 2 mụ kia qua rồi tính..... thế là em đi lên thay cái quần jean lủng với cái áo thun. xuống nhà ngồi xiu nữa thì P và L tới.

Trang Anh chạy ra mở công. em ngồi trong nhà mà nghe chí chóc ngoài đó.

- con tó, có trai quên tại tao.

- anh yêu của tao đâu.

- Chồng ơi em tới rồi, đủ kiểu.....

2 nhỏ đi chạy xe vào rồi vào nhà.

mỗi bên 1 đứa 2 nhỏ bay vào ngồi kẹp em.

- nhớ chồng quá.

- sao anh ở cùng con xấu xí này. vừa nói vừa nhìn Trang Anh

- anh ơi là anh, sao anh bỏ mẹ con tại em

- con kia xéo khỏi nhà tao.

- vv và vv.....

Trang Anh cũng chả phải vừa. 2 nhỏ 2 bên thì Trang Anh bay luôn vào giữa ngồi lên đùi em.

TRANG ANH: 2 cung có cần chị đi lấy giấy chứng nhận kết hôn cho xem không.

nghe xong 2 nhỏ vút em như vút cờ út. phũ phàng quay lưng. Trang Anh cũng đứng dậy. ~.~ để em bơ vơ trong sung sướng.....

Em: giờ đi màn gì.

L & P: Nhậu.....

L: trời này uống bia còn gì bằng.

Hạnh: ăn ốc đi, thèm.

L: ờ ốc đi.

Trang Anh: đi anh, cái quán bữa mình đi đó.

Em: ờ ờ. rồi đi.

Vì Tính chất ăn nhậu xông ai về nhà nấy nên, em và Trang Anh mỗi người 1 xe, Hạnh 1 xe. chỉ có L là P chờ.

L: Anh yêu chờ em

Em: chúng mình yêu nhau hồi nào.

L: kệ, giờ yêu..... thế là L nhảy lên xe em. ôm thì không ôm, nhưng cũng để tay ngay eo. rồi ngó Trang Anh cười cười.

Trang Anh: xiu mày biết tay chị.

cả nhóm chạy ra quán ốc, rồi chọn bàn. quán khá đông vì trời nóng dân chúng nó đi uống bia nhiều. mà bốn cô nàng của em thì phơi phới. nên có lẽ bàn em nổi bật hơn hẳn.

có lẽ Trang Anh cũng có nói về Hạnh, nên 2 bà cô kia có vẻ không thích hạnh lắm. nói chuyện có vẻ khó chịu ra mặt ấy.

- em Gái anh H hả, em gái thôi nhá...

- rồi em với Trang Anh nhắm khi nào cưới. rồi nào là Hạnh với 2 chị đi bê quả. mà những câu đó đều có ý vào Hạnh. Hạnh chắc biết nên cũng không nói gì nhiều, chỉ ậm ừ cười rồi thôi.

Ăn uống no say thì nhà ai về nhà nấy, lúc đấy thì cũng tầm 11h hơn rồi. Trang Anh và P L thì đi thuận 1 đường. còn em và Hạnh chạy về 1 Đường.

Hạnh: anh nay em ngủ nhà anh nha.

Em: thôi không hay đâu. em còn tỉnh mà về đi.

Hạnh: hay về nhà anh ngồi chơi 1 xiu nữa rồi về.

Em: thôi về đi. anh ngủ còn đi làm. mà trưa mai rảnh không.

Hạnh: sang em đi học trưa về.

Em: ừ trưa Gặp. anh nói chuyện tí.

em cũng suy nghĩ nhiều về việc này, đến lúc phải làm thôi. cũng nghe nhiều ý kiến của mấy thím. nhưng phũ thì em không phũ được. giờ chỉ còn cái miệng với cái đầu mới cứu được thôi.

.....

sáng hôm sau.....

reng reng reng.....

Em: a nghe nè.

Trang Anh: dậy đi làm kìa. nay em không qua được. đi trà chiều ăn sáng cho nhỏ bạn.

Em: ừm. đi cẩn thận nghe chưa.

Trang Anh: dạ. anh dậy đi, ăn gì rồi còn đi làm nhé.

Trang Anh: mà chuyện tối qua anh nói với em. anh thấy thích hợp chưa.

Em: anh nghĩ như vậy là đủ rồi em. con bé cũng cần phải nhìn nhận vào thẳng vấn đề.

Trang Anh: dạ vậy có gì nói em biết nhá.

Em: ừm, đi xe cẩn thận đấy.

Trang Anh: anh cũng vậy nhá. yêu anh.

Sáng đó ra quán cafe vỉa hè, với thêm ổ bánh mì trứng. trước công ty ngồi gặm uống cafe sáng, ngắm mấy em ten ten chạy qua chạy lại.

vô làm được tầm 20p là sách xe đi công trình, tới gần 11h mới về, nên gọi đt cho Hạnh.

Hạnh: dạ anh.

Em: ra chưa, đi ăn bò hay ăn gì.

Hạnh: xiên que đi anh.

Em: ừm vậy ra đó luôn đi. giờ anh ra đó.

Hạnh: a ở đây em chạy qua đi chung luôn.

Em: thôi ra đó đi. vô luôn cho mát chạy qua đây chi..... từ chỗ em chạy qua bên đó gần hơn hạnh.

tới nói gửi xe em vào đứng chọn 1 số thứ rồi đứng đợi 1 lúc sau hạnh mới tới.

Em: đi gì mà lâu thấy ớn. em cầu nhau.

Hạnh: kệ em. em là con gái. không có chạy như ăn cướp như tụi anh.

Em: rồi chọn đi rồi lên.

Em: lấy ít ít thôi, xiu ngán ăn không hết giờ. xiu kêu món khác ăn.

Hạnh: dạ. vậy ăn chung với anh luôn.

Em: sida chết.

Hạnh: muốn chết hông. giết anh giờ.

Em: thôi ăn đi, xiu đi uống nước a muốn nói chuyện 1 xiu.

Hạnh: em biết a sẽ nói gì.

Em: ăn đi, làm đi cho a ăn. sang giờ đi làm mệt quá.

Hạnh: sượng quá ha. rừ em đi ăn để chiều cho a ăn chứ gì.

Em: thôi ăn nhanh, đi uống nước rồi a còn đi làm.

Hạnh: em không muốn nói chuyện. cứ như vậy thôi.

Em:

..... em tua luôn khúc này tới khúc em nc với hạnh.....

tập vô 1 quán cafe. chọn 1 chỗ vắng người. em và hạnh đi vào. lúc hạnh ôm tay em, em có rút tay ra.....

Em: em uống gì.

Hạnh: cầm vắt.

Em: em cho anh 1 cam vắt với 1 trà ô long..... nói với nhân viên phục vụ. rồi em ôm đt đợi nước. lướt mail với mấy cái bảng vẽ người ta mới gửi. đến lúc nhân viên bê nước ra. em mới bắt đầu nói chuyện.

Em: Hạnh nè.

Hạnh: dạ sao anh, mặt hơi nghiêm trọng.

Em: em có chắc là em yêu anh không.

Hạnh: sao anh nói vậy. em biết em như thế nào chứ. Em yêu anh nhiều hơn chính bản thân mình nữa kìa.

Em: em thấy đó a có bạn gái rồi, và chắc chắn cũng không mang lại gì cho em cả.

Hạnh: em không cần. em cần anh thôi, đừng nói chuyện này nữa được không anh..... trên mặt Hạnh có 1 nỗi buồn sâu trong ánh mắt ấy.

Em: time qua để anh xác định tình cảm với em. em yêu anh, và anh cũng có yêu em, nhưng anh yêu em không phải tình cảm giữa trai và gái. anh biết em

sẽ buồn sẽ khóc nhưng hôm nay a muốn rõ ràng mọi chuyện.

Em: em biết không, hôm em nc với chị Trang Anh, lúc đó anh biết a không yêu em, vì lúc đó a rất sợ Trang Anh sẽ nghĩ lung tung, và trong đầu anh có ý nghĩ nếu em làm tổn thương Trang Anh, thì a sẽ không bỏ qua đâu. anh nghĩ lướt qua thế thôi nhe. nhưng chắc chắn a cũng sẽ không muốn làm tổn thương em.

Hạnh: anh.....

Em: Em yêu anh, thật sự a chỉ coi em như 1 người em gái thật lâu năm, và muốn bù đắp lại quãng time ấy. còn nói để yêu thật sự, em không có 1% nào cả. anh yêu bạn gái đã mất của anh rất nhiều. anh yêu Trang Anh cũng chỉ mới đc 20% của người đó thôi. nếu người đó trở lại, a chắc chắn sẽ bỏ tất cả và cùng người đó đi đến 1 nơi nào đó thật xa.

Em: anh yêu em, quý em như em gái ruột của anh. nên a gần gũi và luôn thoải mái với em. a không muốn em đi sai con đường. không muốn em phải chịu tuổi nhục nào cả.

Em: cả với Trang Anh, anh biết chị ấy chịu rất nhiều lời của bạn bè. cả anh cũng vậy. nhiều người khuyên anh nên bỏ em, phũ em. anh không làm được. để không gây tổn thương cho chị Trang Anh.

Em: em hay suy nghĩ thật kỹ. em còn trẻ, còn hoài bão. đừng đầu đầu vào con đường cụt, không lối thoát. a đã sai khi cho em hi vọng. a cũng chỉ mới nhận ra đây thôi.

Em: anh nói ra như vậy không phải là muốn xa lánh em, hay ruồng bỏ em. anh chỉ muốn em suy nghĩ, và tự cho mình 1 cơ hội.

Em: em không muốn nói gì à..... Hạnh lúc này thì nước mắt chảy dài tới cằm rồi má ửng đỏ.

Hạnh: em hiểu. nhưng anh ơi anh em chỉ biết yêu anh nhiều lắm. muốn ở bên anh, gặp a. muốn có 1 gia đình với anh. sao khó quá. nghĩ em sẽ không được yêu anh nữa. em đau lắm. anh có thể nghĩ em trẻ con. có cách nào khác không anh. hu hu hu..... lúc này thì cũng có mấy đứa nhân viên nhìn tụi em. mà thôi mặc kệ.

Em: có chứ em. có 1 cách. nhưng với điều kiện em không yêu anh nữa.

Hạnh: làm sao để hết yêu anh.

Em: em có chắc đó là tình yêu không. trước đây anh chỉ quan tâm, nhắc nhở em uống thuốc. học bài. như 1 người anh trai. có khi nào em ngộ nhận nó là tình yêu không.

Hạnh: không đâu anh à. em yêu anh.

em: em muốn gặp anh. đi chơi với anh đùa giỡn với anh. được an quan tâm.

Hạnh: dạ.

Em: vậy đâu nhất thiết là yêu.

Hạnh: không phải vậy. hu hu biết nói sao chứ. không em không nói chuyện này nữa đâu. hu hu hu. anh ơi..... đừng vậy nữa mà.

Em: thật đấy em à. em mới là người đừng cố chấp nữa, hãy chấp nhận em à. a vẫn bên em. vẫn đi chơi. em có thể là em gái ruột của anh được mà. thật sự tình cảm anh dành cho em chỉ là 1 người em gái lâu năm gặp lại thôi. em nên hiểu.

Hạnh: em không làm được.

Em: này nhé. tình yêu có kết quả thì phải đến từ 2 phía. a thì không có rồi. còn em thì làm sao mà được. em phải chấp nhận những gì đang diễn ra. em càng cố chấp thì càng đẩy sự việc đi xa hơn thôi. anh ví dụ nhé. gặp nhau sẽ khó hơn, nc không còn thoải mái. rồi tránh mặt nhau. còn nếu xác định được thì cả 2, và cả chị Trang Anh nữa cũng sẽ rất thoải mái và vui vẻ.

Em: em suy nghĩ đi. tư bị giờ chờ đi, anh chỉ coi em là em gái thôi. em chưa quen rồi từ từ sẽ quen. anh thương em như con bé ba nhà anh thôi....

Em lấy tay gạt nước mắt của Hạnh....." không khóc nữa cô bé của anh"

Hạnh: anh.

Em: không khóc nữa. tất cả chỉ bình thường thôi mà. đâu có gì khác đâu. chỉ là định hướng lâu dài về sau là như thế. trước giờ a vẫn đối xử với em như em gái thế thôi. muốn ăn nhờ ở đậu nhà anh thế nào thì tùy, em luôn có 1 chỗ ở nhà anh..... từ nay em là em gái. a nói chuyện chỉ muốn chắc chắn điều đó thôi.

Hạnh: anh... em không biết em cần time.

Em: ừm..... anh nói rõ với em để tránh hiểu nhầm về sau, với em cũng như những người xung quanh.

Em: bữa nào về dưới nhà anh chơi, anh sẽ dưới thiệu, em với mọi người. em cũng là 1 thành viên trong nhà anh. mọi người sẽ đồng ý thôi.

Hạnh: thôi đi về anh còn đi làm.

Em: ừm về. chị ơi tính tiền..... tính tiền xong đứng dậy em đưa tay cho Hạnh ôm, kèm theo 1 nụ cười hiền hậu.

..... có lẽ mọi chuyện bắt đầu êm chớ lại.....

em không làm như mấy thím nói được. có lẽ chỉ có nc thể này mới giảm bớt mọi tình huống xấu thôi. chứ nghe mấy thím nói phũ, em chả biết phũ thế nào. lỡ phũ em nó chán nản, đâm đầu vào tệ nạn mình nói cũng éo được. tới lúc đó thì chính mình lại là người bứt rứt

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59

Chủ nhật, là ngày em với t.a dọn nhà, và ra quán.....

8h em và T.a mới đi ăn sáng. T.a đòi nấu nhưng mà em thèm bún bò nên thôi đi ăn. rồi 2 đứa đi chợ, mua mấy thứ lặt vặt. xách muốn gãy tay 10h mới về tới nhà. sắp xếp mọi thứ vô tủ lạnh rồi mới ra quán.

Quán sau đợt ông anh mất hip, thì em ra quán thường xuyên hơn. mỗi lần đi làm về đều tạt ra quán, tối thỉnh thoảng cũng tụ tập mấy đứa ra quán chém gió. cô thì vẫn vậy nghe nói anh mất hip sau chuyện đó, có tới quán mấy lần. giờ thì lặn luôn.

T.a thì vào quầy ngồi, em sau khi kiểm kê xong thì cũng chọn 1 cái bàn dưới cái gốc cây to ngồi. loay hoay 1 hồi thì P với L với mấy người bạn đi vô. ko để ý đang cầm cái xem cái bản vẽ trong cái ipad thì nhỏ linh đi đằng sau tát đầu cái bóp, đang tính đứng lên sống chết với đứa đó, thì Linh lè lưỡi nhả mặt làm em yếu xù luôn..... đếm ra cũng phải 7 8 người trai có gái có. mấy người đó chọn cái bàn cũng gần bàn em. cầm cái tiếp vô cái ipad thì nghe có tiếng t.a phía sau.

T.a: giờ này còn tới hả.

P: sang gọi rú đi chơi ko đi, kêu ghe quán cũng không có ở quán. sáng giờ cô làm gì.

L: chắc hú hí với anh chủ quán hả.

T.a: hú cái đầu màu. sáng đi chợ, rồi dọn dẹp. ai rảnh như tui bay.

L: Anh H qua đây ngồi chơi với tụi em.

Em: ờ ờ em ngồi đi anh xong việc cái đã.

thế là lại cầm đầu vào việc, không để ý xung quanh. đến khi có giọng T.a kêu ý ới.

T.a: Anh, mẹ gọi đt nè..... nãy đưa đt cho t.a chơi game.

em đi lại bàn t.a lấy đt, gạt đầu chào mấy người lạ.

Em: con nghe mẹ.

Mẹ: ừ, mấy nay trên đó sao rồi.

Em: dạ bình thường mẹ. con mới kiểm kê lại quán.

Mẹ: ừ, mà đi làm mệt ko. ko thôi nghỉ đi, lo học rồi coi quán đi.

Em: được mà mẹ. con muốn đi làm.

Mẹ: tùy ở con đấy. lo mà giữ sức khỏe.

Mẹ: à chắc tuần sau, con bé ba nó lên đó chơi mấy bữa.

Em: dạ.

Mẹ: à coi khi nào gần thi đại học, mày dọn 2 cái phòng trống nhé.

em: chi vậy mẹ.

Mẹ: ai biết ba mày có ông bạn nào trên lâm đồng dẫn 2 đứa con đi thi đại học, ở nhờ nhà mày ít bữa. mới nghe phong phanh thế thôi. có gì ba gọi báo.

em: dạ.

rồi mẹ cúp máy.

vừa cúp máy chưa đặt xuống bàn, thì có Đt....

Em: alo.

.....: alo anh hoàng hả.

Em: ai đấy, ừ hoàng đây.

.....: em uyên nè anh.

Em: hả... uyên sao đổi số à.

.....: dạ em đổi lâu rồi.

Em: ừ có việc gì không uyên.

Uyên: anh ra cafe nói chuyện với em được không.

Em: anh đâu có ở dưới nhà đâu. a đi xi gòn, ở trên này luôn rồi. lâu lâu mới về nhà thôi.

Uyên: dạ.

Em: ừ anh đang bận có gì em pm face qua cho anh đi. anh nt face qua cho.

Uyên: dạ

Nói chứ face Uyên thì em mò cũng ra rồi. chỉ là không thêm thôi. em nt nick Face qua uyên. 1 xiu là có yêu cầu luôn.

em lại cầm đầu với mấy cái bản vẽ với số liệu.

nói Về em Uyên này tí, em cũng đã từng quen, cung ngoan hiền, nhưng mà hơi phớt với trai. gặp trai nào cung à ời. nên em cho de luôn. cho de đâu đc 1 tuần, em nó cứ nt đt mình. mình thì cũng ậm ừ nc gọi là cho có. tối 1 hôm đang nằm võng thiêu thiêu thì có sdt lạ gọi.

em: alo...

.....: hoàng phải không. giọng nam mấy tím ợ

Em: ừ hoàng đây.

.....: Hoàng đừng làm phiền Uyên nữa nha, Chia tay rồi thì thôi. hoàng cứ nt đt Uyên làm gì. giờ mình là bạn trai uyên.

Em: Đm bố đang ngủ..... à ừ, nói với uyên mình xin lỗi nhé. à mà nói nghe nè. lấy cái đt Uyên coi ai gọi đt đến với Nt trước nhé co Time đấy. muốn nói chuyện với người khác thì nắm thóp đc hãy lên tiếng nhé. con Uyên xóa rồi thì qua đây H còn lưu đây.

Em: vớ vẩn. em cúp luôn mấy tím ạ. =>))

xong có Tn đến. "mày ngon" Em Tl luôn "Tao Không ngon, không lẽ mày ngon hơn tao") thời trẻ trâu ấy mà.

xong vụ đấy đâu 1 tháng sau Uyên cũng nt, nói là chia tay thẳng đó rồi. rồi cũng muốn quay lại với em. vì quen cũng có Xh rồi, nên em cũng chả ngại, hỏi thẳng Xh với thẳng đó chưa, uyên cũng nói có. cũng có nc qua lại như anh em, rồi nhiều lúc đây đưa nói giỡn đi hoteL nhà nghỉ này nọ. nhưng gặp chỉ đi uống nước thôi.

Về lại Hiện tại tí.

Uyên Pm face luôn.

Uyên: lâu quá không nc với anh.

Em: ừ anh ít onl yahoo. mà sao đổi sdt thế. bữa cũng mới nt anh mà.

Uyên: dạ đổi cũng 1 tháng rưỡi rồi anh.

Em: nay có chuyện gì thế.

Uyên: sao anh biết có chuyện

Em: thì chả phải à. khi nào có chuyện, chả đi kiếm anh nói.

Uyên: chỉ có anh hiểu em.

Em: rồi giờ sao.

Uyên: anh Oi em có Thai.

Em: Đệt..... đang học năm cuối rồi.

Uyên: em học xong hết rồi, đợi thi tốt nghiệp nữa thôi anh.

Em: máu lửa cho cổ vào. rồi giờ tính sao.

Uyên: bạn trai em kêu cưới. nhà bạn trai em cũng chịu.

Em: vậy thì cưới hỏi anh chi nữa.

Uyên: mẹ em không chịu, (ba uyên mất rồi nhé).

Em: chú ý mẹ sao.

Uyên: Ba mất rồi, em như vậy mẹ không biết nhìn mặt nội ra sao. mẹ không chịu.

Em: mấy tháng rồi.

Uyên: dạ 3 tuần anh ạ.

Em: sao hay thế mới 3 tuần đã biết.

Uyên: thì Tháng đó có 1 lần thôi. mà trễ cái em thử luôn. kể từ lần đó tới giờ là 3 tuần.

Em: rồi giờ tính sao.

Uyên: chắc tụi em cưới. ko cưới thì làm sao được.

Em: rồi ý mẹ vậy giờ sao.

Uyên: em chưa gặp mẹ, mới gọi đt thôi.

Uyên: mẹ không chịu chắc em cũng cưới.

Em: ừ, mà bỏ em làm cái gì.

Uyên: dạ anh nấu ăn anh.

Em: hà làm gì.

Uyên: anh làm đầu bếp.

Em: à ừ.

Uyên: anh ơi, mẹ không chịu, thì anh cho em mượn tiền làm đám cưới nha. xong tụi em đi làm trả lại anh.

Em: anh không nói trước. em cứ bàn với mẹ đi. rồi tính tiếp.

Uyên: dạ.

Em: nếu mà thiếu ít ừ, đủ khả năng. thì anh cho mượn.

Uyên: dạ.

Em: ừ vậy nhé, anh làm việc tiếp.

.....

nói về hạnh từ bữa nọ tới giờ. thì vẫn bình thường. có điều tối ko có qua nhà em thường xuyên nữa. còn lại tất cả vẫn bình thường.

.....

đang ngồi thì linh lại bàn ngồi.

L: chăm làm thế.

Em: ko làm có mà cạp đất sống à.

L: anh bữa nào đi chụp hình cho em nha.

Em: chụp rồi thầy.

L: hình đó tui nó khen tui nó like chán rồi.

Em: ý khen em đẹp, hay là anh chụp đẹp.

L: tại em đẹp nên anh chụp đẹp.

Em: thế thì ai chụp em chả đẹp mà phải nhờ anh.

L: anh này. gài hàng em hả. đi anh. bữa anh chụp cho T.a đẹp quá trời.

Em: ý nói T.a nhà tui xấu, tui chụp mới đẹp đó hả.

L: anh này.

Em: rảnh rồi mới đi, chứ em thấy anh có time đâu.

L: có gì phone em. rồi làm cái mặt dễ thương vãi ra. rồi ngoáy đít bỏ đi....

..... tới giờ lười rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60

mấy ngày qua bận quá.

từ tết đến giờ mới sắp xếp được thời gian đi du lịch. tiện thể có mấy ông anh trong hội chụp hình đi tour nên đăng ký theo luôn.

tối đó em và T.a ăn cơm xong, ngồi coi thời sự, nắm tình hình coi thẳng tàu khựa nó thế nào rồi, còn thờ không thì có Điện thoại tới. của lão Long, chung với cái nhóm nhiếp ảnh.

Long: ê cu.... có tour đi ko.

Em: em ko biết, dạo này đi làm rồi.

Long: chán thế. coi sắp xếp đi với anh em cho vui.

Em: ê ông có chụp hình cưới ko.

Long: á đù, chú mày ngon. được thì làm luôn, cho tui anh nhậu là ok.

Em: trời đơn giản. mà để em xem thế nào đã nhé. em hỏi ý kiến vợ tương lai em cái.

Long: ok có gì báo anh.

em quay qua nhìn T.a, thì t.a nhìn em ngơ ngác.....

T.a: gì vậy anh.

Em: mình Chụp hình cưới đi.

T.a: anh đã cầu hôn em đâu.

Em: thì chụp chơi để đó lúc cần thì dùng. giờ đang đẹp một phi lữ xấu xí thì sao.

T.a: ai nói em phi, xấu xí. anh thì có. giết giờ..... mà sao tự nhiên đi chụp vậy.

Em: thì anh đang tính đi Du lịch nè. tiện chụp luôn, có mấy ông anh trong hội chụp choẹt đi tour nên nhờ chụp giùm.

T.a: thích dạ. mà có kỳ ko anh.

Em: thì chụp anh với em coi thôi. đừng có công khai.

T.a: dạ.....

về chuyến đi này em ko đề cập nhiều vì dễ lộ info. vì đi đâu cũng có bạn bè, người quen. và 1 số người mới quen, giữ liên lạc. nên em xin phép bỏ qua chuyến đi chơi, tiện thể chụp hình.

trên đường về lại Sài Gòn, chiều hôm qua chúng em xuống xe, và về nhà ba mẹ. ôm theo cả 1 đống đồ. cả cái vali đồ áo cưới, em mướn lúc trên Xi Gòn. xuống chỗ bến xe gần nhà. em gọi đt về cho ba ra đón. lúc đi em ko nói với ba mẹ.

Em: bà ha....

Ba: Gọi ba rồi hỏi Ba hả. là sao hả.

Em: ày, ba ra bên xe xyz chở con về cái.

Ba: xe này đâu mà đi xe khách về thế.

Em: ba đi xe con ra nha, có T.a nữa. xú gặp là ba biết.... bỗng mẹ lấy máy.....

Me: gì đó này.

Em: nhớ mẹ quá về thăm.

Me: thôi khỏi anh thì tôi lạ gì. đi đâu tiện đường ghé về chứ ở đó mà nhớ ai.

Em: bậy bạ ko, con trai mẹ sao mẹ toàn nghĩ xấu thế. kêu ba ra đón con nhanh nhanh y. thêm cơm mẹ nấu quá.

Me: rồi đứng đó đi.

..... em quay qua nhìn Gấu nhà em. T.a mặt hơi ngệt ra tí.

Em: sao thế cô nương.

T.a: hông biết cứ về nhà anh là run run. sợ quá à.

Em: ha ha ha. về riết quen. nhà anh vui tính lắm.

T.a: vui đâu ko thấy, sợ quá tui..... em cúi cúi người xuống nhìn cái quần đùi của T.a. (vì đi xe nên, em kêu T.a mặc quần đùi cho nó thoải mái.)

T.a: nhìn gì thế.

Em: coi sợ quá tè ra quần chưa đó mà.

T.a: anh này. ghẹo em hoài à. mà về nhà anh mặc đồ này kỳ hông.

Em: hông sao đâu. ba mẹ biết mà.

Em và T.a ngồi đợi tầm 10 phút thì xe ba tới. em chất mấy cái balo lên xe rồi lên đằng trước ngồi với ba.

Ba: 2 đứa đi đâu về đây. đi sao ko nói gì hết thế.

T.a: dạ

Em: tui con đi chụp hình với nhóm của mấy ông ba biết rồi đấy.

Ba: ai hỏi mày. bệnh vợ quá ha.

Em: ơ ba ko bệnh mẹ à.

Ba: xuống xe này. em cười hề hề. T.a cũng tủm tủm cười nghe em với ba nói chuyện.

lúc về ba ghé quán bán đồ quay. mua 1 con vịt quay với thịt heo quay. xong em đưa cho T.a ngồi sau xích.

T.a cầm túi đựng đưa lên mũi hít hít. "Thơm quá bác ơi, đói meo bụng luôn" rồi là cái mặt mèo.

Ba: rồi hiểu luôn. cái mặt đấy bác còn chết nói chi tới thằng này.

về đến nhà thì mẹ đã ngồi ngoài cửa đợi. mặc đồ ở nhà mẹ em nhìn dần dị vô cùng. đồ mẹ mặc toàn mẹ tự may. em với t.a bước xuống chào mẹ.

Me: 2 cô cậu đi đâu về đây.... hơi nghiêm mặt làm T.a sợ hãi tề.

Em: hi hi tui con đi chơi tí. con mới thi xong.

Me: đi mà im ru, về mới nói à. Đi ko biết nói với người lớn 1 tiếng à..... T.a thì im thin thín mặt xanh lè.

Em: mẹ con đi....

Me: đi đâu.

Em: mẹ con cho con đi tè. con xin phép rồi đó nha.... nói xong câu em phọt thẳng vào trong nhà để lại sau lưng tiếng chửi Thằng Quỷ con của mẹ

Em chạy thẳng vào bếp mở nồi ra coi nay ăn cái gì. canh khoai môn nấu đuôi heo món em thích + thịt kho ngọt + bắp cải xào + rau sống chấm sốt cà chua. mỗi thứ em rón với nếm 1 miếng.... xong rồi mới chạy vô đi tè.

Me với T.a đi vào. "đấy cái tật chưa ai ăn mà nó rón hết cái này tới cái kia ko bỏ", T.a đang ôm tay mẹ em đi vào mới vãi. ~.~ thân nhanh thế.

Em: con bé ba đâu mẹ.

Me: nó đi học thêm, gần về rồi đó.

Me: 2 đứa đem đồ vô, tắm rửa đi là vừa.

Em: dạ

Lấy chìa khóa xe ba để trên bàn, em với T.a ra xích đồ vô. lấy cái balo đựng đồ thôi, còn cái vali áo cưới thì để lại. xích vô có mà lộ hàng.

T.a lấy đồ tắm ở phòng tắm trên lầu. em xuống nhà tắm. cứ chạm mặt mẹ là mẹ nhìn em thế này

Tắm xong em và T.a đi bộ ra ngoài đường chơi. gặp mấy đứa trong xóm cũng chỉ gật đầu chào cười cười.

T.a: trời nóng quá anh ơi, kem dê kem dê, anh mua kem dê.... Trước mắt là thằng cha bán kem đang bán kem cho mấy đứa nhỏ. mặt T.a thì cười gian xảo.

Em: cất ngay cái mặt đấy đi.... nắm tay t.a lại chỗ xe kem.

Em: cho em 2 cây nhiều sữa anh ơi. kem ốc quế mà người ta đi bán dạo 1 cục tròn tròn cho lên trên, rồi thêm ít đậu phộng với sữa đặc lên trên.) hồi nhỏ hay ăn đấy mấy thím

đang đứng đợi lấy kem thì 1 đám lâu la 4 5 đứa nhóc gì đó. cầm đầu là đứa em con bà di ruột, mới có 4 tuổi thôi. mà nó láu cá thôi rồi. hồi trước cũng láu mà dạo này hơi lì.

Vy: anh H mới về hả, Anh H ăn kem mua kem cho bé Vy ăn với.

Em: bé vi Gặp Chị chưa chào à.

Vy: em chào chị T.a, (gặp lần trước rồi)

T.a: ừ bé Vy ăn kem ko đi ra đây chị mua cho.

Em: ờ con kia, có ho ko đó. cho mày ăn mẹ mày lèm bèm anh H à.

Vy: ko sao đâu ăn xiu về uống thuốc là hết ho à.

nó chạy ra nắm tay t.a mua kem. mua cho bé vy rồi con mấy đứa bé Trong xóm đứng nhìn thế là t.a mua luôn cho tụi nó, còn em ngồi dưới gốc cây bàng nhâm nhi cây kem, nhìn t.a với lũ nhỏ. nhoi nhoi nắc cười.

ngồi chơi 1 lúc nhìn tụi nhỏ chạy nhảy thì có đt của bố già kêu về ăn cơm. thế là 2 đứa đứng dậy phui đít nắm tay nhau đi về.....

về tới cửa gặp con em đang đu đưa ngoài ghế đá..... " em chào anh 2, chào chị 2..." T.a đỏ mặt cười cười. em thì miễn nguyện thôi rồi.

vào nhà T.a phụ mẹ dọn cơm em thì ngồi ngắm vợ tương lai với cả nhà ăn cơm nói chuyện vui vẻ. và em và T.a bị tra khảo, vì đi đâu mà ko báo..... ăn cơm xong thì chúng em lấy xe máy của ba đi zz hóng mát.....

T.a: ở đây cũng đâu khác Sài gòn là mấy đâu anh ha.

Em: ừ cũng như trên à. chỉ có điều nhỏ hơn thôi. chứ dân dưới này mức sống cũng cao lắm. tụi nhóc nhóc giờ cũng ăn chơi lắm.

T.a: dạ, mà ở đây có gì ngon chờ em đi ăn đi.

Em: ui trời mới ăn cơm xong. thôi kiếm quán nào vô ngồi gọi mấy đứa bạn a ra chơi 1 thế.

T.a: dạ

thế là chọn 1 quán nướng, em và t.a vào. sau 1 hồi loay hoay em gọi thì cũng đc 8 9 đứa. ngồi thêm 30phut nữa thì chúng nó lần lượt đến.

thằng A: lâu lắm mới gặp mày, ai đây

Em: bạn gái.

con B: ngon, mà làm gì mà nay gọi tụi này thế. đưa thiệp à.

Em: ha ha có đưa thiệp tao vô từng nhà tao kiếm chứ gọi chung mày ra đây chi cho tốn tiền.

Con B: má giàu mà keo.

Em: má giàu mà đéo có tiền.... T.a nhéo em phát ~..~

Thằng C: sao chú lên đó sao rồi. nghe nói học tiếp gần xong chưa.

Em: đi làm rồi, vừa đi làm vừa học thôi.

Thằng D: ngon có gì cho tao làm với mày, thất nghiệp rầu.

Em: tưởng mày ở nhà làm nông dân, chăn rau.

D: rau cmm..... vừa nói hết câu bị 2 nhỏ bạn ngồi kế bên tát vào đầu, cái tội chửi bậy.

Nhỏ E: sao 2 người quen nhau thế, Em oi sao theo thằng này, thằng này nó lằng nhằng lắm.

Em: ờ mày của tao ko được đâm chọt à.

Nhỏ E: ọ, của mày có mà khổ.

Em quay sang T.a nắm tay.... Khổ không em.....

T.a: dạ ko... nói nhỏ xiu. rồi cười.

..... ăn với đám bạn xong chào nhau ra về, tụi nó tính kéo đi cafe hay đi hát nữa mà thôi em cáo. để chờ t.a đi cho hết cái thành phố,

T.a: bạn anh cũng nhây như anh.

Em: ha ha. hợp cạ mới chơi đc chứ em.

T.a: làm em cười muốn bể bụng.

Em: ày con anh trong đó bậy bạ..... bể gì mà bể.

T.a: mà lẽ có sao anh, em trẻ gần tuần rồi.

Nắm tay T.a kéo sát lại..... Em tin anh ko, anh đủ khả năng để chăm sóc cho 2 mẹ con em..... T.a ôm em chặt lại..... em tin mà.....

em chờ T.a ghé vào tiệm bánh tráng trộn quen.. trước đây em với bx cũ hay ăn mỗi tối đi chơi. ở đây còn có gỏi xoài, cá viên chiên, trà sữa luôn. háy ghé quán nên em với bx cũ khá quen chị chủ quán.

chị: trời đi đâu mất tích cả mấy năm nay thế H.

Em: dạ em đi xi gòn chị ạ.

Chị: ủa ai đây.

Em: dạ bạn gái em.

Chị: còn? chỉ nói nhỏ dần.

Em: dạ, sau bữa em ghé quán chị 2 3 ngày gì đó bị tai nạn mất rồi chị. em nói mà em ko dám nhìn vào ai cả, chỉ nhìn ra ngoài đường.

Chị: tội nghiệp 2 đứa..... chị chờ dài..... thôi vào ngồi đi em. nay chị mời.

Em: thôi chị bán lời lãi đc bao nhiêu mà mời. cho em 2 ly trà sữa 1 bánh tráng trộn với 1 gỏi xoài chị oi.

Chị: ừ đợi chị.

Quán nay khá đông, chị vẫn ra nc với mình để mấy người phụ bán làm.

chị: 2 em quen nhau lâu chưa.

T.a: dạ nửa năm rồi chị.

Chị: ừ, H nè, nãy nghe em kể mà chị thấy tâm trạng em còn nặng nề lắm. rảnh đi em. ko muốn em để trong lòng hoài thế đâu.

Em: được rồi mà chị.

Ngồi nc với chị 1 lúc nữa thì chị đi vào, vì quán đông quá. T.a thì liên tục khen chị làm ngon, con mua về tối ăn nữa mới ghé.

Đi chơi tới khuya 2 đứa mới mò về, ba mẹ thì đã đi ngủ. còn nhỏ em thì trong phòng học bài.

Em: nè lên phòng ngủ với anh hả.

T.a: quý à. mơ đi, em ngủ với bé ba. nó kêu tối nay nó kể chuyện ngày xưa của anh cho em nghe.

Em: ha ha hồi xưa anh hơi bị phong độ.

T.A: ọe gớm..... rồi ngoáy đít đi lên lầu. em thì vô căn phòng thân yêu, làm 1 giấc tới sáng.....

T.a time đi chơi, Hạnh vẫn liên lạc với em thường xuyên, nhưng trên danh nghĩa anh em thôi. hỏi han nhắc nhở này nọ.....

Cháp này em gõ trước rồi giờ mới post.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Sáng sớm đã bị đánh thức bởi 1 nụ hôn.

Em: Lại đi,

Trang Anh: quý à. dậy đi ăn sáng còn đi làm.

Em: cực thế, sáng sớm đã qua đây nấu đồ ăn cho anh.

Trang Anh: em mà.

Em: gớm hông..... ngồi dậy ôm eo Trang Anh thì thâm vô tai " anh yêu em nhất"

Trang Anh: thế cứng tưởng cứng thoát được tay chị à.

Em: ghê hông.... đợi anh tắm cái.

Trang Anh: dạ em xuống mức đồ ăn ra.

Không biết mấy thím nghĩ thế nào. chứ Trang Anh nhà em chăm thật. sáng sớm thường hay qua nấu đồ ăn sáng rồi mới đi học. Nếu là em đi ăn sáng cho nhanh mấy thím ợ.

Tắm xong xuống dưới nhà thì Trang Anh đã mức sẵn ngồi đợi.

Trang Anh: hôm qua mẹ hầm xương, em lấy 1 ít sáng nấu bún khô với tôm khô ăn.

Em: thế có phải là đại trai không nhể.

Trang Anh: giờ có ăn hay là nhịn nhể.

Em: ngu gì không ăn nhể..... đi qua bàn ghế hôn 1 cái lên má Trang Anh rồi mới ngồi vào bàn.

Em: sang nay em có đi học không, hay ra quán.

Trang Anh: dạ em đi học nhóm với mấy đứa bạn. làm báo cáo tốt nghiệp nữa.

Em: ừ, có gì giúp đc nói anh.

Trang Anh: dạ.

ăn sáng xong em rửa chén rồi mới đi làm, dù mua máy rửa chén mãi mà Trang Anh không chịu ~.~.....

Như bao buổi sáng khác, quần tay, sơ mi, giày đen. ôm con xe thể là phóng đến công ty. tạt ngang quán cafe sáng mua 1 ly mang đi. có 1 2 tin nhắn của hạnh. em trả lời qua loa rồi thôi.... tới công ty thì gặp bà chị trước cổng.

Chị: tới sớm thế em.

Em: ày em mà. lúc nào chả thế.

Chị: ừ lúc nào chả trễ nhất phòng.

Em: trễ thôi chứ có phải trễ giờ làm mô. khó khăn thế bà chị.

Chị: chị mày trăm công nghìn việc, chồng con, mà vẫn sớm hơn mày đấy thôi.

Em: thì vợ em cũng thế thôi, nấu đồ ăn sáng rồi nỡ lòng nào bỏ đi làm sớm.

Chị: đấy chỉ có cái miệng là hay. ủa mà Trang Anh ở nhà em luôn hả.

Em: dạ không, sáng nào cũng chạy qua nhà kêu em dậy rồi nấu đồ ăn sáng cho em.

Chị: nhất mày. con bé yêu mày thật đấy.

Em: chuyện không phải bàn cãi.)

..... chăm chú công việc tới trưa đi ăn với Trang Anh xong mới về lại công ty. làm việc tới 2h hơn thì có 1 tin nhắn lắm em teo con mẹ nó từ rym.

Hạnh: Thế loại này là thể loại gì oan gia ngõ hẹp.... tới đây thì lại nóng máu với cái thằng cò hó nào đưa hạnh đọc.

Em: Ặc Ặc..... gì vậy..... giả ngu tí.

Hạnh: anh viết phải hông.....

Em: ừ anh viết.

Hạnh: anh hay quá ha. tại sao tại sao anh lại như vậy. anh có biết em buồn thế nào không.

Em: ừ anh không nghĩ em đọc được. nó như câu truyện của anh thôi. a cũng thay tên nhân vật rồi mà. a không nghĩ là em lại biết tới nó. làm sao em biết được.

Hạnh: có người đưa em đọc.

Em: ai.

Hạnh: anh không cần biết.

Hạnh: anh có yêu em. nhưng chỉ vì mấy cái ý kiến của mấy người ngoài cuộc, anh muốn lái em thành em gái. anh nghĩ em làm gì, nghĩ tình cảm của em với anh là gì.

Em: anh xin lỗi. anh không nghe ai cả. anh cũng suy nghĩ rất nhiều. mong em hiểu.

hết cmm tâm trạng làm việc luôn.

Em: em đọc thôi, đừng đưa chị Trang Anh đọc. nếu em muốn viết tiếp thì anh sẽ viết. còn không anh sẽ không viết gì về em nữa. đây là câu chuyện về anh. lúc đầu em cũng không có trong đó. chỉ là em xuất hiện trong cuộc sống của anh, và em sẽ xuất hiện trong này thôi em à.

Hạnh: em không biết..... em nghĩ anh coi thường tình cảm của em dành cho anh.

Em: không phải đâu. anh rất quý trọng nó. nên chính anh cũng không muốn làm nó tổn thương. anh cũng ghi rõ trong chuyện.

Hạnh: nhưng anh vẫn làm, vẫn bơ em. nhưng con người anh thì đâu có sống như vậy. nên không phủ dc em, như mấy cái người trong đó nói, đúng không.

Em: thôi mà em nghĩ thoáng đi. nó như nhật ký của anh thôi. thôi anh đang làm khi khác nói chuyện.

Hạnh: dạ anh làm đi.

lúc đó thì rồi cmmr chứ làm gì nữa kiểm cách đối phó thôi. cũng éo nghĩ ra cách nào cả. run chết mẹ luôn hạnh mà đưa Trang Anh coi thì chắc rớt cmm tờ rym. đang suy nghĩ hướng giải quyết thì có tin nhắn,

Hạnh: tối nay đi chơi với em nha anh. thật sự thì bị giờ em không thể làm em gái của anh được nữa đâu. mấy ngày rồi em rất khó chịu. em không muốn như vậy nữa. thà em sống thật với chính mình, với chính tình yêu của mình.

Em: Tối anh bận rồi em ạ.....(nói thôi chứ gấp éo biết phải nói làm sao)

Hạnh: dạ vậy khi khác. hay chiều anh qua chở em đi ăn bánh bèo nhá. em biết chỗ ngon lắm. rồi anh về tối anh đi công việc.

Em: để khi khác đi em.

Hạnh: anh sao vậy.

Em: anh không sao. anh xin lỗi vì đã để em nghi anh coi thường tình cảm của em. không có đâu nhé. đừng nghĩ lung tung nữa. ngủ trưa đi cho khỏe và xinh nè.

Hạnh: dạ anh, em ngủ trưa nè.

Hạnh: em biết anh yêu em mà. mình đừng như vậy nữa nha anh.

Em: như vậy là như nào.

Hạnh: là làm anh em đó. em không chịu được cảm giác là em gái đâu. hu hu. anh ơi.

Em: ngu đi mai mốt nói chuyện.

Hạnh: anh tối anh đi về mình gặp nhau tí được không. nhớ anh lắm.

em: tối tính giờ anh đang bận.

Hạnh: dạ.....

Vừa hoang mang, không biết phải như thế nào. vừa ức cái thằng bép xép. ừ mở nó, lúc đó nó ở đó chắc phang cmmr.....

.....

tối đấy nằm nhà đánh lol. vì Trang Anh cũng làm báo cáo nên không sang nhà luôn.

Hạnh: anh ơi em thèm ốc đi ăn không, anh về chưa.

Em: anh bận khi khác nha em. hay rủ bạn đi đi.

Hạnh: muốn gặp anh à, em buồn lắm.

Em: thôi mà, rủ bạn đi chơi đi. rủ ku B đi ăn ốc đi. nay anh bận thật.

Hạnh: anh không đi em đi 1 mình.

Em: hêm à. anh bận em rủ bạn đi đi ha.

Hạnh không tra lời tin nhắn nữa. nên tiếp tục chiến. ăi nghĩ nhỏ chịu đi 1 mình đâu. đã thế còn làm mấy chai bia.

Thế là em ngồi chiến tiếp..... đang pantheon ăn 21 mạng thì có điện thoại Hạnh.

Em: alo gì thế gái.

.....: anh quen chủ số điện thoại này à, vào ngay bệnh viện xyz, cô ấy bị tai nạn.

Em: dạ dạ em vào liền. mặt em tái mét. để im máy phong vèo lên lầu thay đồ. gọi đt cho Trang Anh.

Em: alo bé hạnh bị tai nạn xe. cấp cứu ở xyz(em dẫu luôn nhé, vì có ai quen làm ở đó, thì rất dễ lộ info). em ở nhà có gì cần anh gọi.

Trang Anh: dạ có gì cần em đem vô thì gọi em.

rồi em cúp máy.không có số đt chị hay gia đình Hạnh. nên không thông báo ai đc.

Đặt xe ra, khóa cửa em phi như bay vào bệnh viện. lần thứ 2 nghe tin người con gái yêu mình bị tai nạn đi cấp cứu. làm em nhớ tới giây phút Bx của em. em sợ run, tim đập thình thịch mong sao không có gì xảy ra. xe thì phóng như bay. mà ngược với tay chân run cập cập. đến nơi em gửi xe rồi chạy vào chỗ cấp cứu. chạy tới ngó mấy cái giường xung quanh thì không thấy đâu, còn cửa phòng cấp cứu thì đóng không vào được. có cái bàn trực với 2 em y tá hay gì đấy cũng còn trẻ.

em: chị cho em hỏi có 1 người mới vào cấp cứu, tên hạnh bị tai nạn xe.

Y tá: ừ có đang cấp cứu em.

Em: người có sao không chị.

y tá: không rõ nữa, em chỉ trực ngoài này thôi anh.

thế là em móc túi rút tờ 200k đặt lên bàn.

Em: chị vào coi rồi báo tình hình giùm em. em cảm ơn.

2 y tá trợn ngược mắt nhìn em.

Em: mà ai đưa bạn em tới vậy chị.

y tá: hình như người ta ngồi ngoài á. vậy chị vào coi giùm em.

Em lấy đt gọi vô số đt Hạnh. thì có 1 chị bắt máy. em ra coi thì có chị kia cung nghe đt. em tắt máy thì chị ấy cũng tắt nên em tiến lại.

Em: chị đưa bạn em vào cấp cứu đúng không ạ

Chị ngồi cùng 1 anh nữa, cũng lớn lớn tuổi.

Chị: ừ anh chị đưa bé vào đây.

Em: dạ em cảm ơn anh chị, chị cho em xin lại đt để em báo tin về gia đình ạ.

Anh: bạn em tên gì.

Em: dạ xxx eee aaa Hạnh ạ.

anh mở giỏ sách của hạnh lấy cái bóp ra coi lại tên rồi dao cả giỏ xách lẫn đt cho em

Em: dạ em cảm ơn anh chị, mà bé bị tông ở đâu vậy, bé có sao không anh chị, người ta không cho em vào./

Anh: con bé bị tông ở trước cửa nhà anh chị, bị miếng nhựa xe đập vào bụng đó em, anh cũng không biết có nặng không nữa, mong là nhẹ.

Em: dạ em cảm ơn, anh chỉ để em koi bạn em được rồi, phiền anh chị quá, rồi em lấy ví lấy 500k đưa anh chị.

Em: dạ em trả tiền taxi,

Anh: mày cắt đi mà để lo cho bạn, gọi về gia đình nó đi.

Em: dạ dạ.

Em lấy đt bé hạnh gọi cho ba bé hạnh, ba bé hạnh nói lên liền, rồi gọi cho chị bé hạnh, chị hạnh khóc bù lu bù loa qua điện thoại.

nói chuyện với chị bé hạnh xong thì y ta ra vỗ vai em, bạn ra đây đang ký giấy tờ đi rồi lại đây.

Em: bạn em có sao không chị.

y ta: tạm thời không sao, đợi nghe xong rụng ròi tạm thời nữa mới vãi....

y ta: vai có vấn đề chắc bị rạn xương vai hay gãy gì đó, còn ổ bụng bị đâm thủng.

Em nghe xong tai cmm mặt, đâm thủng ổ bụng ế biết có bị làm sao không, thề mai một có hỏi hỏi bác sĩ chứ hỏi mấy chị này dễ đâu tìm.

em gọi đt cho Trang Anh báo cáo tình hình, rồi kêu Trang Anh ở nhà học đi, để anh lo, cần gì anh gọi, trang anh cũng đòi vô nhưng em không cho, vì em ở đây còn không biết làm gì, kêu Trang Anh vô làm gì ở nhà có gì thì còn nhờ được.

Đăng ký giấy tờ xong, ngồi đợi 1 lúc thì nhớ ý ta kêu vào, em yta gọi em nhé chắc nhớ tuổi, em y ta dẫn vào chỗ hạnh nằm.

y ta: phần bụng đã xử lý xong, giờ còn cái vai đi chụp phim rồi giải quyết tiếp.

Em: vậy đầu có sao không chị.

y ta: chắc không sao, bị ở vai với bụng thôi, nhưng đăng ký chụp CT kiểm tra cho chắc.

Em: em không biết đâu, chị coi cái gì cần chỉ giùm em.

y ta: nè rồi đứng đây, xiu có ai tới dẫn đi chụp phim thì đi theo họ, để tôi đi đăng ký chụp CT cho.

Em: gia nhiều tiền để em gửi ạ.

y ta: chụp đã, mai xuống thanh toán cũng đc.

Em: dạ chi sắp xếp giùm em, à chị ơi đang ký phòng dịch vụ luôn nha chị.

y ta: rồi cứ đi đi xiu quay lại đây ký tên.

Em: dạ

nhìn hạnh nằm Mê man chắc vì thuốc nhìn thương lắm, mặt hơi tái, và còn lộ rõ vẻ sợ hãi, quần áo đã được thay quần áo bệnh viện, em vuốt má hạnh, em cảm thấy có lỗi, lật áo lên xem chỗ bị thương, thì thấy băng kín mít, vai thì đc mặc cái áo gi đó bằng nhựa cố định, Hạnh vẫn ngủ.

1 lúc sau thì có y ta đến, em đẩy cái xe hạnh nằm theo y ta, vô thang máy rồi qua phòng chụp phim, rồi chụp Ct luôn, có đt của chị hạnh thì em nói ngồi đợi đi đang đi chụp CT.

xong mọi thứ thì lại chờ về phòng cấp cứu, 1 lúc sau có phim chụp cái vai xuống thì bác sỹ bảo em ra ngoài để cố định vai lại cho Hạnh.

em đi ra ngoài gặp chị Hạnh ngồi khóc hu hu.

Em: nè bé hạnh không có sao đâu, đừng có khóc nữa.

Chị Hạnh, em gọi là uyên nhé.

Uyên: vậy hả H. hu hu. có nặng không H.

Em: bác sỹ sử lý gần xong rồi, coi chuyển lên phòng nữa thôi. H đang ký phòng dịch vụ nằm cho thoải mái.

Uyên: dạ

đang đứng thì ý ta lúc đầu kêu em lại bàn. đưa ra 1 xấp giấy. chỉ đâu em ký đó. rồi đưa lại em mấy tờ. rồi còn lại y ta giữ hết.

Em: dạ em cảm ơn.

y ta: không có chi, lần đầu tiên ngồi trực ngoài này có người bo tiền thì phải làm cho hết mình chứ.

Em: dạ.

.....

1 lúc sau thì được y ta đưa lên tới phòng. em nói chị hạnh về nhà đem đồ vô. nên lúc đó chỉ còn em và hạnh. trên phòng.

ngồi kế bên hạnh vuốt tóc em qua 1 bên, "em có chuyện gì chắc anh lại 1 lần nữa ân hận suốt đời" nhìn Hạnh lúc đấy sao thương quá. cứ thế em ngồi nhìn Hạnh, rồi Hạnh dậy vì bó cái vai cứng ngắc nên cự động cũng khó.

Hạnh: Anh hu hu hu hu, anh đây rồi. em sợ.

Em: có anh đây rồi, không có gì sợ nữa. anh đây rồi.

Hạnh: hu hu hu.

Em: em nằm nghỉ đi. đừng có ngồi dậy..... em lấy tay giữ hạnh nằm im. oạch oạch..... cái gì mà mềm mềm thế này. em rút tay lại, hạnh thì hét khóc mặt đỏ ửng.

Em: anh không biết. anh anh không cố ý. thôi nằm nghỉ đi. máy lạnh vậy được chưa em.

Hạnh: dạ rồi.

Hạnh: có anh ở đây lúc này em hạnh phúc lắm.

Em: thôi thôi không có sến nữa. giờ kể anh nghe, sao mà đề tới nông nỗi này.

Hạnh: em xin lỗi, anh không đi, em buồn em đi 1 mình. em uống co 3 chai bia, rồi đi về bị người ta tông. em không nhớ rõ nữa.

Em: rồi thôi nghỉ đi. chắc sáng mai ba lên. chị về nhà đem đồ vô cho em rồi.

Hạnh: anh ở lại đây với em nha.

Em: em có đau không, sao thấy em tỉnh queo dạ.

Hạnh: đau mà anh, nhưng có anh em không làm anh lo đâu.

Em: hâm quá, nằm nghỉ đi. a ở đây với em.

em ngồi kế bên vuốt trán hạnh, 1 tay nắm tay hạnh, hạnh nhìn em cười nheo mắt, nhưng làm sao đâu được những cái nhăn mặt, những cái bóp tay vì đau, anh biết em đang đau lắm. em cũng giải che dấu ghê.....

đọc được thì đừng có hỏi gì anh nhá..... a không có bình luận gì với em đâu....

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62

"Ngày ta sánh đôi, hạnh phúc nở cười
Chỉ mong thế thôi, đến tận cuối cùng
Từng giây phút trôi, ánh mắt rạng ngời
Cầm tay bước đi, tiếng yêu cất lời
Và anh cảm ơn cuộc đời này
Đã mang em về bên mình để rồi
Mỗi sớm mai khi thức dậy, anh nói rằng
Hãy yêu anh và bên anh người nhé!
Nắm tay anh thật chặt, giữ tay anh thật lâu
Hứa với anh một câu sẽ đi chọn tới cuối con đường
Đến khi tim ngừng đập và đôi chân ngừng đi
Vì em yêu ời xin em hãy cứ tin
Nắm tay anh thật chặt, giữ tay anh thật lâu
Để hứa với nhau một câu sẽ đi chọn tới cuối con đường
Đến khi tim ngừng đập và đôi chân ngừng đi
Thì đôi ta cũng sẽ không xa rời..."

Nghe bài này nhớ BX cũ quá..... cứ bài này phát lên là nụ cười ấy lại xuất hiện.

Anh mong ước tới ngày đó lắm em à, mà anh không thực hiện được trong kiếp này rồi..... NHỚ EM!!!!!!!!!!

.....

Sáng sớm tinh dậy, không phải vì 1 nụ hôn, cũng không phải tiếng nhạc chuông quen thuộc. Thay vào đó là có đứa chui vào chăn ôm muốn ná thờ luôn.

Em: gì ế..... Trang Anh thì cười khúc khích. có gì mờ ám quá.

Trang Anh:.....

Em: chuyện gì...

Trang Anh: hí hí xe em cán chúng mình của con cò hó nào đó. chếc hết vô sân nhà anh rồi. dọn giùm em đi anh ơi..... không còn gì đen hơn.

Em: eo oi, đi không nhìn à.

Trang Anh: hông biết mà, tư nhiên vô tới nhà đóng cổng thấy thúi thúi, ngó xuống thấy từng vệt trên sân. chả biết cán lúc nào.

Em: hay quá.

Trang Anh: dọn giùm đề.....

Thế là em chào buổi sáng với nhiệm vụ dọn cứt. Trang Anh thì nấu đồ ăn sáng, thật sự buổi sáng gặp nhau được ít phút thôi, nhưng đó lại là khoảng time ấm áp và cảm thấy hạnh phúc nhất trong ngày.

Em: nè xong rồi đấy nhé, rửa xe cho cô nương luôn rồi đấy nhé.... Trang Anh sờ sờ túi móc ra 5k, chìa về phía em.

Trang Anh: nè công hết nợ nhá, hí hí.... lại hôn vợ tương lai của tui đây sao.

Em: cất đi xiu dất bộ đi bom xe, tui ra tui xì bánh xe.

Em vừa quay lại tính bước ra thì Trang Anh cầm cái muỗng, với cái nắp nồi nhảy ra chắn trước mặt. cái mặt ngênh ngênh lên muốn nói "mày có ngon thì bước ra chị sống chết với mày"...

Trang Anh: Anh yêu..... vô tâm đi ăn sáng... kèm nụ cười không thể gian hơn được.

Sáng sớm của em nó đầy màu sắc thế đấy.....

Trang Anh thì đi học nhóm với bạn trong trường, em thì lên công ty.

Vừa vào công ty được 1 lúc thì thầy thông báo họp bên kỹ thuật.

Đại loại là có 1 công ty mở văn phòng ngoài hà nội. nên bên em sẽ thiết kế, thi công, hạ tầng mạng, cho bên đó.....

Họp xong thầy phân cho em qua bên đó lấy thông tin yêu cầu của khách hàng.

Em: thầy gọi điện thoại báo người ta, xui em qua bên đó nhá.

Thầy: mày ngon.....

Em: hè hè.

Thế là lon ton lên phòng ôm laptop (dm nặng vãi cả ra) vác qua bên đấy. vừa dắt xe ra, thì nhỏ lễ tân chạy ra. kêu vào xếp kêu.

Em: dạ thầy....

Thầy: em chạy qua bên xyz kiểm tra công trình bên đó cho thầy, còn zyx thì trưa thầy hẹn người ta đi ăn, em đi cùng luôn rồi bàn công việc.

Em: dạ... thế là vứt con laptop lại rồi đi.

Nói chung là hôm nay công việc cũng không có gì gấp, Nên cũng thông thả, chứ về công ty cũng ngồi chơi không.

Chạy qua công trình, rồi mua ít trái cây đem qua cho Hạnh rồi về công ty.

Về công ty ưỡn ẹo 1 tí thì cũng tới giờ đi với thầy. 2 thầy trò ra xe oto của thầy.

Em: xui thầy nói chuyện nhá. có bắt cập gì thì em nói thôi.

Thầy: ừ em đề ý, coi một mà đi làm.

Em: dự án này lớn không thầy.

Thầy: ừ cũng lớn. Mà em thấy đi làm thế nào. Có gì bắt cập không.

Em: Không thầy ạ, mà sao thầy không xếp em vô phòng kỹ thuật luôn. Mà cho em bơ vơ 1 mình, chả thuộc cái phòng nào hết.

Thầy: thầy muốn thế..... thật sự em cũng không hiểu ý thầy lắm.

Em: dạ

Tới 1 nhà hàng bên quận 3. Đi theo thầy vào 1 phòng VIP. ở trong cũng có tầm 8 9 người đang ngồi. 1 người ra giáng xếp thì ngồi đầu bàn, 2 anh thanh niên. Còn lại là phụ nữ. trẻ có, đứng tuổi cũng có.

Vào bắt tay chào vài người rồi em ngồi vào bàn, thầy và ông xếp bên kia thì ngồi cạnh nhau, rồi tới em. Kế em là 1 nhỏ chắc cũng bằng hoặc nhỏ hơn em 1 2 tuổi gì đấy.

Sau màn giới thiệu, 2 thanh niên kia là bên phụ trách kỹ thuật bên đấy. nhỏ ngồi kế em bên phòng kinh doanh. Với mấy chị em kia đc xếp rủ đi ăn thế là đi luôn.

Hai xếp ngồi nói chuyện với nhau, thì em cũng nói chuyện vớ vẩn với nhỏ Lan ngồi kế bên,

Lan: ủa sao anh H gọi xếp bằng thầy.

Em: thì thầy nên gọi bằng thầy. (lan thua em 1 tuổi)

Lan: là sao em không hiểu.

Em: ừ thì anh đang đi học lớp của thầy mà.

Thầy: ừ nó đang đi học, anh kêu nó về làm cho anh đó mà.

Lan: ở lại lớp hả anh.

Em : nhỏ khổ quá phải đi làm, giờ mới có time đi học.

Lan : nhìn anh mà kêu nhỏ khổ.

Thầy : nó mà khổ, anh giờ chắc đi ăn xin rồi.

Thầy : em có Hình mấy dự án trước không cho anh Huy coi cái.

Em: có thầy. ipad bị Trang Anh tịch thu chơi game rồi.

Em mở hình trên con s4 đưa cho anh Huy coi. Không có hình Trang Anh đâu nhé, điện thoại đó gắn sim công việc thôi. Với bạn bè bình thường thôi. Còn gia đình với người thân thì em sai số khác điện thoại khác.

Thầy thì thao thao PR công ty em thì cặm cụi ăn.

Lan: anh H ít nói ghê ha.

Em: có gì đâu. Tính anh ít nói nó thế.

Lan : mà em hỏi thật sao giờ anh mới đi học thế. Mà anh học trường nào.

Em : ừ anh học xong DH rồi. lên đi học bên abc áh. Lớp thầy dạy nè.

Lan : à ra thế.

Đang nói chuyện với Lan thì có dt trang anh.

Thầy : 2 túi 2 súng mày.... 5s(khoe hàng tí) móc ra cái mở Trang Anh đang chu ra hôn cái màn hình.

Em : em xin phép... rồi em mở cửa đi ra ngoài.

.....

Em : anh nghe nè.

Trang Anh : anh ăn gì chưa, em chạy qua công ty anh mình đi ăn ha.

Em : anh đang đi ăn với thầy gặp khách hàng.

Trang Anh : dạ vậy thôi.

Em: à có mang dư nón không. Qua chờ anh đi.

Trang anh : dạ để em lấy của bạn.

Em : vậy em chạy qua đây ha, chiều nay không có gì quan trọng xin nghỉ 1 bữa.

Trang anh : được không đó anh.

Em: được mà, vậy nhá..... em cúp máy.

Vào thi thấy em s4 đã nằm trên bàn. Giờ thì tới phần bàn công việc chính nên mấy chị em kia cũng chỉ tập trung ăn rồi 8 chuyện. đàn ông tụi em thì bàn công việc.....

Kết thúc, Thầy tính tiền thì anh Huy không chịu, thế là anh huy trả. Rồi cả đoàn cùng đi ra.

Em: thầy, về trước. em đi đây tí. Mà chiều nay em cũng không có việc gì em nghỉ bữa nha thầy.

Thầy: ừ, về coi lại cái dự án này. Nay mai em tổ chức họp, rồi phân công anh em làm nhé.

Em: dạ.

Đi ra ngoài thì Trang Anh đang đứng đợi. tội nghiệp. Trang Anh gật đầu chào thầy.

Thầy: trời em tới khi nào thế, Thăng kia sao không kêu bạn vào mà để bạn đứng nắng ngoài này.

Trang Anh: dạ em mới tới à.

Thầy : cái thằng..... thôi Thầy về à. Tới về coi xem xét kỹ nha H.

Em : dạ.

..... Em lên xe chở Trang Anh

Em: cô nướng muốn ăn gì đây.....

Trang Anh: hum biết, anh không ăn với em nữa hả.

Em: anh ăn rồi mà. Hay mua kfc về nhà ăn rồi nghỉ trưa ha. Rồi chiều mình đi chơi.

Trang Anh: dạ.

Ghé 1 tiệm Kfc, mua cho Trang Anh 1 phần, rồi chạy về nhà.

Em: anh đi tắm cái, em tắm luôn đi rồi ăn.

Trang Anh: anh tắm đi xong lấy đồ xuống đây cho em. Em tắm dưới nhà.

Em: ừm (cứ nghĩ đc tắm chung) L

Tắm xong cầm quần áo xuống cho Trang Anh, Trang Anh vẫn chưa tắm xong.

Em: đồ nè mở cửa.

Trang Anh: treo ngoài tay nắm cửa cho em

Em: không.

Em : mở cửa coi.

Trang anh : em không giỡn đâu, giọng bắt đầu xù xún.

Em: ha ha. Vậy anh để ngoài ghế tắm xong ra lấy thay nha.

Trang anh: anh giỡn hoài à..... Trang Anh mở cửa ló đầu ra.

Trang Anh : đưa đây. Hứ..... em đi tới đưa với cái đầu ngó ngó vo trong.

Trang Anh: Dê xòm..... rồi đóng cửa cái rầm

Em ra bàn lấy cái đùi gà nướng giấy bạc, bỏ ra đĩa. Mang lên phòng khách ngồi coi tivi đợi Trang Anh ra.

Trang Anh: làm sẵn chờ em ra ăn luôn. Thương em ghê ta.

Em: ờ không thương mấy người thì thương ai.

Em thì ngồi trên ghế, trang anh thì ngồi dưới đất ăn. Vì cái bàn hơi thấp, ngồi trên ghế khó ăn hơn. Lâu lâu lại đút cho em 1 miếng. Ngồi coi Tv 1 lúc thì nằm ra ghế ngủ luôn.

Đang thiếu thiếu thì Trang Anh chen vô nằm ké.

Em: chen vô sao mà ngu.

Trang Anh: kệ em, em thích.... Rồi đây em nằm nghiêng xát vô trong Trang Anh gối đầu lên tay em nằm ngoài.

Trang Anh: ôm em á không em rớt.

Em: hay quá.... Thế là 2 đứa ôm nhau ngủ trên cái ghế sofa. Cái ghế cũng khá to nên nằm cung dễ.

Hạnh Phúc là những điều nhỏ nhất trong cuộc sống.

Tỉnh dậy thì không thấy Trang Anh đâu, ngó đồng hồ mới 3h. đi xuống bếp cũng không thấy đâu. Đi lên lầu thì thấy Trang Anh đang cặm cùi lâu nhà.

Em: đưa đây anh lau cho.... Em đi tới lấy tay đánh vô mông Trang Anh 1 cái.

Trang Anh: quý à. Anh lau từ đây xuống đi. Mấy phòng trên này, em lau hết rồi.Rồi đưa cái cây lau nhà cho em.

Trang Anh: anh xiu nấu com ăn xong rồi tối đi chơi à.

Em: thôi lau nhà xong, 5h hơn em chờ anh qua công ty lấy xe, rồi về nhà em cất xe. Anh chờ em đi. ...

Trang Anh: dạ.

Lau nhà xong thì bụng đói đói. Em đi ra chỗ Trang Anh

Em: nè ăn canh bún không.

Trang Anh: có có có. rồi bay cái vào lên ôm cổ em bắt em công ra tới cổng.

Khóa cổng 2 đưa đi bộ ra quán canh bún gần nhà. kêu 2 tô nhiều bún, nhiều nước, nhiều riêu cua.

Trang Anh: anh hay quá, bán cho anh có mà lỡ.

Em: ăn hay không.

Trang Anh: ăn ngu gì không ăn. Mà anh nè em xin chó về nuôi ha.

Em: anh đi suốt không chăm được đâu.

Trang Anh: thì chia ra chăm, anh không rảnh thì em chăm.

Em: sao cũng được tùy em.

Trang Anh: yeah yeah yeah. rồi Trang Anh lấy đt gọi cho bạn nói để cho Trang Anh 1 con.

Em: mà chó gì thế.

Trang Anh: chi huahua lai phóc hay sao á.

Em: ừ. Sang qua nhớ đi hốt cứt nha.

Trang Anh: tap cho no, sáng em qua mở cửa cho no chạy ra gốc cây ngoài đường mà đi. Tối trước khi đi ngủ thì anh mở cửa cho no đi.

Em: hay quá.

Trang Anh: đảm bảo anh nhìn là ghiền liền. mặt ra vẻ tự tin lắm.

Ăn xong 2 đĩa về nhà, em chơi game còn trang anh thì ngồi luyện phim. Cũng may là kéo cáp quang không là thốn game với Trang Anh.

Trang Anh: suốt ngày game game game.

Em: kệ tui nha.

Trang Anh: thích kệ hông, kệ luôn bị giờ.

Em: kệ thự coi. Khỏi em bu nhé.

Trang Anh: ờ dễ coi. Rồi đứng dậy đi về phí em, phá không cho em chơi. Đang combat mà cứ lấy tay đẩy đẩy tay em. Rồi còn chọt chọt bàn phím.

Em: đó thấy chưa chết rồi đó tại em áh. ...

Trang Anh: ha ha ha anh cùi quá. Để tui nó chửi ngu kia ha ha ha.

Em nhìn nhục cảm đầu chơi tiếp, lần này thì không nghịch nữa, đang chuẩn bị vô 3ron, Trang Anh lấy nguyên cái áo của Trang Anh trùm lên đầu em kéo phát em té ghế luôn. Vì đồ bộ nên áo khá rộng nhá, đang mặc trùm lên đầu em chứ ừ phải cời ra trùm đầu nhá.

Xong cú đó Trang Anh lạch bạch chạy vô nhà tắm khóa cửa. em dí theo nhưng ứ kịp.

Em: ngon ra đây thử coi.

Trang Anh: vừa nói vừa cười, ha ha ha đồ cùi bắp.

Em: đợi đấy ở trong đó luôn đi nhá, tui ngồi đây đợi. em sách cái ghế ăn cơm để cái cách. Ra để cho Trang Anh biết em ngồi đấy. em đi lên lầu lấy cái chìa khóa sơ của xuống.

Em: ngon ở trong đó luôn đi ha.

Trang Anh: ha ha ha chị có điện thoại chơi game cứng cứ ngồi đợi.

Em: rồi khỏi về ha.

Trang Anh: bí quá chị kêu ba chị qua dẫn chị về.

Em: ờ kêu đi....

Rồi em rón rén lại gần cửa nhét nhẹ nhẹ cái chìa khóa vô.... Cách em tung cửa bay vào. ... Trang Anh nhét vội đt vào túi cầm cái vòi nước định xịt em. Nhưng em nhanh hơn chụp lại. Nắm 2 tay dơ lên hình chữ V ấn sát vô tường.... mặt đối mặt.

Em: sao cưng.... mặt hơi đỏ tí.

Trang Anh: Anh tha em.....

Em: mạnh miệng lắm mà.... Rồi em thổi thổi vô tai Trang Anh nhột, nên ẻm la um xùm.

Trang Anh: anh thôi mà, tha e đi. Mai mốt hông giám vậy nữa đâu.

Em: giỏi ha, nay giám lão với anh ha. Muốn sao đây.

Trang Anh: tha em anh ơi.... làm cái mặt mèo nhìn yêu dễ sợ.

Em: khỏi..... em bắt đầu thổi thổi vô tai, cổ.

Trang Anh: tha em đi, hu hu hu. Giả mặt mèo khóc nữa mới ghê..... nhìn yêu quá....

Em: khóc giả nữa mới ghê.....

Trang Anh: có đâu, nè nè nè nước mắt nè. Đưa đưa cái mặt ra phía em. Chịu hết nổi thế là đặt luôn vô cái mồm chu chu 1 nụ hôn..... bỏ tay Trang Anh ra ôm lấy cô em, rồi lại hôn. Đu lên ôm em luôn, rồi em bế ra ngoài, mà miệng vẫn khóa miệng..... Ra tới phòng khách em ngồi lên ghế sofa, còn Trang Anh thì ngồi chên đùi em. Tay thì xoa xoa lưng Trang Anh.

Trang Anh: quý à..... suốt ngày bắt nạt em.

Em: vẫn ôm Trang Anh. Hay ha đứa nào phá anh.

Trang Anh: ai biểu anh mê game hơn mê em.

Em: giờ đi ghen với game nữa ha.

Trang Anh: tại yêu anh chứ bộ.....

Trang Anh: sao giờ hông đi lấy xe luôn.

Em: giờ đã ai về đâu, mình lấy xe về mắc công. Xíu đợi người ta về hết rồi vô lấy xe. Xong đi cùng em về nhà em cất xe em luôn.

Trang Anh: hứ người đầu cáo già thấy sợ.

Em: ha ha ha.....

Bỗng chuông cửa kêu.....

Trang Anh: ra coi ai kia anh...

Trang Anh ngồi qua 1 bên, em đứng dậy đi ra. Hết hôn, ba với con bé ba đứng ngoài cổng.

Ba : nay mày không đi làm ah.

Em : có ba, trưa đi ăn họp với thầy xong thầy cho nghỉ, Trang Anh chở con về luôn.

Ba ba : nhà đẹp quá 2, giờ mới được lên.

Ba : mày xách đồ vô cho nó, ba đi công việc xong về dưới luôn cho sớm.

Em :dạ..... Trang Anh cũng ra đứng chào ba. Rồi xách đồ cho con bé ba.

Bé ba chạy vào ngó nhà trước. em với trang anh xách đồ vô cho nó.

Em: con kia ra xách đồ mày.

Bé ba: để đây xiu em xách..... em ở phòng nào 2.

Em: toilet...

Bé ba: chị Trang Anh hay qua đây lắm nè, có đồ bên đây luôn. Nhà cửa sạch sẽ..... hề hề ghê quá nha 2.

Em: mày lo cái thân mày đi, đừng tưởng tao không biết chuyện. tối tao nói chuyện.

Bé ba: dạ.....

Rồi nó xách đồ lên phòng. Trang Anh thì phụ nó. Em ngồi coi tivi.

Em: Gái..... Xuống đây để nó tự làm.

Trang Anh: em phụ nó tí.

Em: có gì mà phụ, kệ nó. Xuống đây.

Trang Anh đi xuống, mặt có vẻ khó hiu.

Em: kệ nó. Cung riết nó hư. Tối anh xử nó.

Trang Anh: chuyện gì vậy anh.

Em: bữa nào anh nói cho nghe.

Em: em coi thay đồ đi rồi mình đi.

Trang Anh: dạ.

Em đi lên phòng bé ba (nay gọi là bé Yến nhé.)

Em: sao còn thiếu gì không, 2 mua cho.

Bé Yến: 2 nhìn đi trông trơ có gì đâu mà thiếu.

Em: ai biểu lên không nói.

Bé Yến: muốn 2 bắt ngờ mà.

Em: ờ mày làm mấy chuyện tao còn bắt ngờ á. Tối tao nói chuyện.

Em đưa nó 1tr.

Em: Cầm xiu đi taxi qua địa chỉ này. Kêu gặp anh N. rồi lựa đồ đi. 1 cái giường, 1 cái tủ, 1 cái bàn để ngồi học. Xong chờ qua liền. để 2 gọi điện thoại cho anh N.

Bé Yến: dạ.

Em: xiu 2 về rồi đi ăn. Rồi qua nhà cô chú chơi.

Bé Yến: ok 2.

Em: pass wifi là kondfiraonfaosn

Bé Yến: dạ.

Em: có mang laptop phải không, vậy ở bên phòng Sài được rồi, đừng có qua phòng kia. Máy móc của 2 không. Tối về chỉ cho Sài. Rồi hãy mò.

Bé Yến: gồm hok.

Em 2 với chị đi xúu về.

Em lên thay đồ, rồi gọi điện thoại cho anh N báo trước, tiền bạc tính sau. Rồi xuống nhà thì Trang Anh đã ngồi đợi.

Em đi em.

Trang anh: dạ.

Chờ Trang Anh lên công ty lấy xe, rồi về nhà Trang Anh cất xe.

Em thay đồ đi xúu về chờ bé ba đi ăn nữa.

Trang Anh: dạ. mà giờ sớm mà đi ăn gì.

Em giờ anh với em đi siêu thị, mua ít đồ, rồi coi cần gì thì mua cho nó luôn.

Thay đồ, cất xe Trang Anh rồi 2 đưa đi qua siêu thị mua đồ.

Trang Anh: mà sao em thấy anh có vẻ khó chịu với con bé quá vậy.

Em tai đạo này nó vớ vẩn quá.

Trang Anh: bé Yến nó sao anh.

Em thì ở dưới nghe nói hay đi chơi, rồi đạo này con hay về khuya, mà ba cưng nó quá. Mẹ nói có được đâu. Rồi nó quen thằng nào á, như bằng tuổi em á. Làm công an thì phải. 2 tụi nó cái nhau chia tay gì đó. Thằng đó suốt ngày gọi điện thoại cho mẹ nói này nói nọ con bé yến. lúc tui nó quen nhà cũng không cảm. nó cũng tới nhà gặp ba mẹ rồi. bữa anh cũng gọi điện thoại nói chuyện với bé yến rồi. nó không quen thằng đó nữa. chả biết được nữa, con này nó cũng vớ vẩn lắm. nghe nói đợt này sài tiền cũng ghê lắm. đi chơi với đám bạn nào dưới đó đó. Mà năm nay thì đại học rồi. không lo học hành.

Trang Anh: dạ, thôi để nó trên này. Kiểm ai về dạy cho nó.

Em giờ học còn kịp gì nữa mà học.

Trang Anh: kệ để em hỏi cho, cứ cho nó ôn. Không được thì cho nó ôn năm sau thi lại.

Em còn 2 3 tuần nữa thi rồi. con này ở dưới đó không có anh quản, ba thì cưng. Mẹ nói nó thì không được.

Trang Anh: thôi ở trên anh quản nó đi.

Em ừ để koi.

2 đưa đi mua 1 số thứ. Ngồi ăn kem rồi mới quành về nhà.

Em đi mua đồ chưa.

Bé yến: rồi 2 người ta chở tới khiêng lên phòng ráp rồi. có nệm luôn. Mà chưa có gối.

Em đây nè cô ba. Mang lên rồi bọc lại. tắm rửa thay đồ đi rồi đi ăn.

Bé Yến: dạ, 2 dẫn em đi ăn món nướng đi 2.

Em ừ lên tắm thay đồ đi. Rồi đi, thiếu gì nói 2 nghe chưa.

Bé Yến: dạ

.....

Vì đi 3 nên lấy con 4 bánh đi. Trang Anh ngồi trước với em. Con bé yến thì ngồi sau. 2 chị em mặc váy ôm nhìn muốn bông con mắt. ghé vô 1 quán hải sản, có bán đồ nướng khá ngon.

2 nàng bước xuống xe thì bao nhiêu ánh mắt đổ dồn về 2 tiểu thư, (mặt 2 chị cũng bánh vải ra) em bước ra thì ế ai thèm nhìn.

Chọn 1 cái bàn chỗ ít người ngồi cho thoải mái. Để 2 nhỏ kêu đồ, em kêu bia “ 6 ken pháp, lắ xê lạnh thiệp lạnh cho anh nha em” nhỏ nhân viên gật đầu.

Trang Anh: suốt ngày bia, mốt thành bọm nhậu cho coi.

Em: uống cho dễ ăn. 3 người có 6 chai chứ nhiều.

Trang Anh: mà em học sao rồi Bé Yến.

Bé Yến: dạ cũng bình thường, em vẫn ôn thi.

Trang Anh: nhắm đậu không em.

Bé Yến: em cũng hông biết nữa. ... nó liếc mắt nhìn em. Em lờm lại.

Trang Anh: ừ thôi cô ôn đi. ráng lên, được hay không được thì mình cũng cố hết sức rồi. nhưng mà em phải cố gắng lên.

Bé Yến: dạ.

Bé Yến: 2 giận em gì hả.

Em: không. ...

Bé Yến: chiều giờ 2 khó chịu với em.

Em: bộ không được à, tao lên đây học mầy ở dưới với ba mẹ, cho ba mẹ đỡ buồn. mà ở dưới mầy làm gì mầy tự biết. 2 trước giờ nói gì với mầy mầy cũng nghe rồi. tính 2 từ nhỏ mầy cũng biết. ngoan thì 2 thương, còn không thì cút. Giờ 2 chả nghe ai nói gì hết, suy nghĩ đi. cái gì nhắm đậu được thì nhắm luôn, nhắm đậu không được thì nói. Đừng để tới lúc 2 từ tìm hiểu được, tới lúc đó đừng nói sao hai ác.

Bé Yến: dạ. tối em ngủ với 2 nhà.

Em: ừ.

Trang Anh: có gì thì nói với anh chị. Anh chị giải quyết cho.

Bé Yến: dạ. ăn đi chị. 2 em dữ lắm.

Em: anh mà dữ, thì trái đất này làm gì có ai hiền, gái nhò.

Trang Anh: gớm anh mà hiền, suốt ngày ăn hiếp tui ở đó mà khen mình hiền.

Bé Yến: anh chị không tính cưới sớm đi, rồi học tiếp. để ba mẹ ngóng quá trời. toàn đi bẻ cháu hàng xóm. Trang Anh thì đồ mặt. im re.

Em: luyện thuyên, lo ăn đi. cưới xin học xong mới tính.

Bé Yến: thì em nói thế thôi.

Bé Yến: trên này có trung tâm nào học ôn thi không 2.

Trang Anh: Để chị kiểm cho.

Em: người ta đi học từ lâu rồi. Để đó 2 kiểm người về nhà dạy. lo mà học đi.

Trang Anh: giờ kiểm cũng khó. Người dạy hay người ta kẹt hết rồi.

Em: ừ rang coi có ai quen hỏi người ta coi. Sắp xếp dạy trẻ trẻ cũng được.

Trang Anh: dạ để em hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

Sáng sớm thức dậy với 1 nụ hôn và 1 vòng tay.

Trang Anh: dậy ăn sáng đi làm anh, em nấu rồi.

Em: em qua rồi hả, sao không kêu anh dậy rồi nấu.

Trang Anh: để anh ngủ tí nữa, tối coi quán về trễ mà.

Trang Anh: mà anh koi, được thì ở nhà nghỉ đi. quán có cô với mấy đứa nhân viên làm. cần gì ra đó ngồi không à. anh còn phải đi làm mà.

Em: ừ để koi sao. thôi anh đi tắm. con Bé Yến thì để nó ngủ chùng nào nó dậy thì dậy.

Trang Anh: dạ. tắm đi anh rồi xuống nhà, em xuống mức ra là xong.

Em: ừ..... hôn Trang Anh 1 cái lên chán nữa.

..... ần sáng nói chuyện kiểm gia sư về dạy cho con bé yến. xong em đi làm trang anh cũng đi học.

Đến công ty với bộ mặt uể oải, vì bóng đá.

Chị: dòi oi đi làm mà như đưa đám thế kia.

Em: đang mùa banh, quán làm 24/24 nên tối phải ra quán.

Chị: tội nghiệp nhờ. ai biểu ham làm.

Em: con người của công việc mà.... rồi đi lại bàn làm.

Chị đi vòng ra sau lưng, chìa hộp xìgum trước mặt, ăn đi cho tỉnh ngủ. em cảm ơn. Sang nay có người tới phỏng vấn.

Em: ai đưa vô hả chị.

Chị: không biết, xếp kêu ra phỏng vấn.

Em: chắc đệ tự nào nữa của thầy.

Chị: không con gái, phụ trách nhập thiết bị thì phải.

Em: ủa em tưởng bên kỹ thuật có người phụ trách kho rồi.

Chị: không rành nữa, chắc sếp tự sắp xếp.....

Em: thôi em làm cái cho xong nghỉ sớm thôi quá.

Chị: ừ làm đi.

..... làm hồng học tới 10h xong việc.

một môi, nên ngồi dựa lưng ra ghế, kê 2 tay sau đầu thiếu thiếu. thì nghe tiếng bà chị.

- Mọi người đây là Liên, từ nay làm ở phòng mình... nghe tiếng ồ ồ của mấy anh cùng phòng, vẫn tư thế thư giãn, lắc cái đầu sang mở 1 con mắt nhìn em Liên. thì cũng là lúc em đang nhìn mình. nhìn cái rồi lại chờ về tư thế cũ để phê. nhận xét là, đẹp, tướng ta ok, dễ nhìn. mặc váy công sở nhìn cũng ngoan hiền.

Liên: dạ em mới vào làm mong mọi người giúp đỡ.

Chị: em ngồi kế anh P và Anh V ha. trước giờ mấy anh phụ trách thiết bị. có gì dễ làm việc.

Liên: dạ.

Đang thiếu thiếu, thì bị bà chị tát phát ngay đầu. Mẹ quen nhiều gái đẹp, nên không coi con gái ng ta ra gì à mày.

Em: em đang đuổi thấy bà luôn đây. ngủ tí đã.

Chị: đẹp ha mày.

Em: gì đẹp.

Chị: em mới vô kia.

Em: ờ đẹp.....

Ngồi thiêu thiêu được 1 lúc nữa.....

.....: Anh

gì thế giọng em tiên nào mà ngọt thế. cố gắng mở mắt ra. quay qua quay lại không thấy ai.

.....:Anh... thì ra sau lưng, xoay cái ghế lại thì suýt té ghế.

Liên: đi làm mà ngủ vậy hả. mê bóng đá lắm phải hông..... trên tay cầm li nước uống. chỗ em là ngồi đằng trước cái bàn dùng máy nước nóng lạnh,

Em ờ chào em

Liên: nè.... an đi cho tỉnh ngủ. ẻm chia cây kẹo golia active plus về phía mình.

Em ờ cảm ơn.

Liên: em tên Liên, anh tên gì.

Em ừ anh biết rồi, anh tên H.

Liên: em mới vào làm có gì anh chỉ bảo.

Em ờ có gì thì hỏi biết thì anh chỉ. không biết thì anh đi hỏi giùm

Liên: mà gần tới giờ cơm rồi, anh có đi ăn với mấy chị luôn không.

D: trời ơi Liên nó để ý ông H..... cả phòng ồ lên. (nhỏ bên phòng kinh doanh nhé)

X: chồng chị đó cưng ời..... (nhỏ bên kế toán. em đặt tên khác nên cũng lười lợi lại coi tên. có gì em chú thích sau nhé)

mẹ mấy má này lúc mới vào còn thấy hiền hiền. chứ giờ thì toàn ác quỷ hiện hình.

Chị: thằng đó trưa nó không có đi ăn đâu em ời, có người phục vụ tại chỗ.

Em mấy má tha con.....

Chị với mấy nhỏ khác cười hà hà.

Liên: em đi uống nước thấy anh đi làm mà ngủ, hỏi chuyện tí mà mấy chị chọc thấy ghê.

Thôi thì ngủ vậy, ngả đầu ra sau làm 1 giấc tiếp. vẫn đang thiêu thiêu thì

.....: anh H.... Anh H.

mở mắt, xoay đầu về phía tiếng kêu. thì hời ôi. mặt em liên đang gần sát mặt mình. cả 2 giật mình lùi lại. mặt ẻm thì đỏ đỏ.

Em gì thế liên.

Liên: dạ đi ăn anh, em mời phòng mình đi ăn lẩu.

Em lại bị mấy bà dụ chứ gì. con người ta mới đi làm chưa có lương gì.

Liên: không phải em mời mà.

Chị: nghe chưa ẻm mời.....

thế là cả phòng lục đục đi ăn..... em cũng đi..... mời ngu gì không đi. chờ bà chị mà. em liên có anh kia chờ rồi em không ham hồ được.

Kêu 2 cái lẩu thái. mấy chị lục đục kêu nước ngọt. mấy anh thì kêu bia, mà đang đi làm nên mỗi anh kêu uống 1 chai thôi. mợ đã không uống thì thôi uống 1 chai uống làm mợ gì.

Em em cho 2 ly chà đá.

.....: ơ chú uống trà đá à.... 1 chú trong công ty.

Emdạ vâng, uống 1 chai lại thêm chai thứ 2 khổ lắm anh ời... Nhỏ Liên thì cười cười.

ăn xong đưa về công ty. chạy thẳng lên phòng Thầy.

Em: thầy thầy, em nằm ghế ngủ tí. ngủ dưới kia mắc công.

Thầy: mấy nay banh bóng giữ quá hả.

Em: dạ, quán mở suốt đêm nên phải coi quán.

Thầy: thế chiều còn gì làm không.

Em: đợi bên thiết kế nó đưa bản vẽ qua đã. chứ sáng em cầm 1 cọc cho thầy ký rồi mà.

Thầy: ừ thôi nằm đó nghỉ tí đi. thầy soạn bài học cho mấy đứa.

mới nằm được 1 xúu thì có người gõ cửa phòng thầy. thế lại phải ngồi dậy. thì ra là Liên.

Liên: chú ăn trái cây, cháu mới mua.... ơ anh H cũng ở đây à.

Thầy: gấp rồi à.

Em: ơ phòng em, không gấp sao được.

Thầy: ở quen rồi thì thôi, ngủ tiếp đi.... Liên Cháu thầy. bên vợ ấy.

Em: dạ rồi nằm xuống ngủ tiếp. thật chưa bao giờ mà buồn ngủ như bữa nay. chịu không nổi luôn, tính xin về nhà ngủ 1 giấc cho đã, mà bữa mới nghỉ rồi, chiều có bản vẽ cần xem nên thôi.

Nằm ngủ tới tầm 2 giờ thì về lại phòng, thì Thấy 1 cặp hồ sơ trên bàn rồi. cũng tỉnh tỉnh đôi chút, thế là lại cầm đầu vào làm, tính toán. thì có tn face + 1 lời mời kết bạn. mở ra thì Tên Liên còi mới VL. tướng ta ngon thế mà còi.

Liên: alo anh H.

Em: ai thế chúng mình quen nhau sao.

Liên: giỡn hoài.

Em: có gì không.

Liên: không anh.

Liên: à có, anh thân với chú lắm hay sao mà giám lên phòng sếp nằm ngủ thế.

Em: à con rẻ hệt đó mà.

Liên: anh giỡn hoài.

Em: thôi anh làm cho xong cái. có gì không biết cứ hỏi Anh P với Anh V. 2 anh cũng giỏi lắm đấy.

Liên: dạ, mà thấy nc với anh dễ hơn, nói chuyện với 2 anh ngượng ngượng thế nào ấy.

Em: dào ơ, có gì đâu có gì thì hỏi.

Liên: hỏi cái mấy anh hỏi, chuyện tùm lum luôn.

Em: ờ ai biểu đẹp, trai nó tán. thôi làm đi, mượn mấy cái giấy tờ xuất với nhập kho trước giờ mà coi cho biết.

Liên: dạ. cảm ơn anh.

..... Tua nhé.....

Tối.....

Trang Anh: mấy nay anh có qua thăm hạnh không.

Em: có em, rảnh a ghé qua tí.

Trang Anh: à em kiếm được người dạy cho Be ba rồi đó.

Em: ừ em coi sắp xếp giùm anh nhá, yêu nhất đấy.

Trang Anh: khỏi nịnh. mà chắc học trễ á anh, tại ông thầy này giỏi, dạy nhiều lắm. nhờ ba em nói ông mới nhận á.

Em: thầy lớn tới hà em

Trang Anh: dạ không cung không lớn, còn trẻ à.

Em: thế mà phải nhờ ba lận cơ à. Vợ anh thế này mà không có tiếng nói nào sao ta.

Trang Anh: đập chết giờ. giờ học tầm 9h15 đến tầm 10h30 hay 11h gì đó.

Em: cũng được, sắp xếp sao tiện là được.

Em: BÉ BA!!!!!!!!!!!!.....

Bé Ba: dạ.....

Em: học thầy từ 9h đến 11h tối được không.

Bé Ba: dạ được..... 2 ae người dưới lầu người trên lầu nc.

Em: ừ vậy nhờ em nhé, có gì nói thầy sắp xếp rồi qua dạy nó luôn.

Bé ba: dạ.

..... có tin nhắn. à bữa có cho số điện thoại cho em Liên.

Liên: tối rảnh cafe không anh.

sao lại rủ đi cafe nhỉ, tẩn công anh hay gì đây không biết. kệ đi luôn.

Em: ờ mà chắc anh đi với bạn nhé.

Liên: dạ.

Em: em rủ chị với mấy đứa đi. tối đi luôn.

Liên: dạ vậy để em rủ.

Em: à tôi ra quán cafe abc này nhé.

Liên: dạ để em rủ mấy chị.

Trang Anh: nhắn tin với ai đó.

Em: à con bé mới vào công ty, rủ anh đi cafe. tối em đi với anh luôn nhé.

Trang Anh: người ta mời anh mà.... mặt xỉ xuống

Em: thì anh cũng nói với người ta, anh đi với em mà.

Em: vợ anh vẫn là nhất, em còn không hiểu sao. mà kêu ra quán mình luôn đó. rủ chị với mấy đứa bên công ty nữa.

Trang Anh: người ta mời anh, mà anh kéo cả đám

Em: thế muốn anh đi riêng à.

Trang Anh: Hồng. rồi quay lại nấu cơm tiếp.

cafe cũng diễn ra bình thường.....

Bé Hạnh nói, bé Hạnh không quen cách nói chuyện trên này nên tự ái. nhưng Hạnh hông có xin lỗi, vì con gái ai cũng thế thôi..... hạnh nói, muốn viết về hạnh, hay về ai cũng được. viết xong gửi chap cho hạnh đọc là được, hạnh không vô đây. giận rồi

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64

~.~ như người ta Chủ nhật ăn uống, nghỉ ngơi, thư giãn. Còn em vật vã với 5 chị.

Không biết chúng nó hẹn từ bao giờ. Sáng Chủ nhật đang ngon giấc, cảm giác ai lấy tóc ngoáy mũi mình. tưởng T.a nên quàng tay ôm luôn thì hời oi.

Linh: á..... bỏ ra. P, T.a, Hạnh đứng nhìn. đệt bác nào thử cảm giác đi. teo hết cả hồn. giả bộ mơ ngủ luôn.

Em: gi vậy hà để anh ngủ.....

T.A: hay ha..... ỳnh ỳnh ỳnh. 4 con mụ bay vô đấm đá em túi bụi.

chán chúng nó mới thôi.

Linh: tỉnh chưa cung..... dám ôm chị à..... đờ mờ được anh ôm éo sướng mới lạ)

P: dậy đi ăn sáng anh oi.

Hạnh: dậy coi con trai gì lười như heo.

T.A: có dậy ko thì bảo.....

Em: dậy rồi.

T.a: dậy dất tui em đi ăn sáng.

Em: Ồ Đề an dất xuống dưới nhà. mới mua thùng mỳ đó.

Đùng Đùng Đùng thêm chập nữa, đầu xù tóc rối bỏ ra khỏi giường.

Em: xéo hết cho anh tắm, giọng khó chịu rồi. mấy em trề môi cong đít đi lên kêu bé ba. chắc éo bạo lực như em.

mà éo hiểu từ lúc nào bé Hạnh nó lại chơi thân với 3 mụ này. chắc lại chất chít.

tắm rửa thay đồ xuống nhà thì hời oi. 3 con mụ L, P, H đang lục cái tủ rượu của em.

Linh: nhìn cái gì..... T.a ông muốn ôm tao nữa nè mày. Đệt con này thâm vãi.

Em: đi ăn sáng, con bé ba xong chưa.... vừa nói xong nó chạy tọt tọt trên lầu xuống.

P: xuống lấy xe lên đi.

Em: gi thôi đi bộ ra gần đây ăn sáng. rồi mấy người muốn làm gì thì làm.

T.a: ừ ra gần đây nè, ăn cũng được lắm.

Linh: vậy thôi đi bộ. Tên kia cầm ví chưa.

Em: của ai nấy trả.

Linh: thích ko. rồi lấy chai rượu của em trong tủ ra. xoay xoay. chai này nhiều tiền nhi.

Em: rượu giả thoải mái.

L: đưa cho P, bỏ cốp cung.

Em: thôi con lạy mấy má, nhanh đi ăn sáng. con bao. thế là cả đám cười hớ hớ mất hết nữ tính.

dắt 5 mụ ấy ra đường, mà người găm đầy ánh mắt ganh tỵ của những thằng khác.

tới quán hơi đông, ko có chỗ cho 5 người ngồi. có cái bàn mà 2 thằng ngồi 2 đầu thế là éo ai ngồi được. cũng may có cái gia đình ăn xong đứng dậy nên mấy em chen vô ngồi luôn. cũng ko đủ. em đành đứng đợi. quán hơi nhỏ xí.

em với P đáng đứng kiểm chỗ chui vô thì có 2 anh lên tiếng. ngồi đây nè em oi. kêu người ta ngồi mà chân vẫn gác lên cái ghế trống. 2 thằng nhìn nhau

cười cười. P bước tới gần rồi bịt mũi quay đi. nói to cho đồng bọn cùng nghe.

P: quán đầu báo bún riêu đầu mà có mùi mắm tôm.. thế là mấy anh mấy chị xung quanh được dịp cười ha ha. mẹ cái kiểu đi ăn mà chân còn gác lên cái ghế là thấy bựa rồi.

ráng xếp chỗ của nhỏ nhân viên em cũng có chỗ kê đít ngồi.

.....

ăn xong cả đám lại lết bộ về.

Em đi đâu mà đi, tui ra quán.

Linh: ko có đi đâu hết. ở đây đi chơi với bọn em.

Em chứ tính đi đâu.

Hạnh: đi sở thú chơi đi.

Em thôi thôi.

P: đi siêu thị, đi chợ mua đồ về nấu ăn đi. trưa nhậu

thế mấy mụ xồn xồn lên bàn tán, em bỏ lên phòng đánh lol. ~.~ đi lên vỗ mông T.a cái bép.

Em lên đây, T.a theo em lên phòng. đóng cửa em đề ra hun phát,

Em em bày trò đúng ko.

T.a: hi hi có đâu.

Em cầm tiền đi chợ nè. thế T.a lại ôm cổ em hôn tiếp.

..... tới đây thôi tôi em edit tiếp nhé. bạn rồi

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì... Oan Gia Ngổ Hề* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65

Em em bày trò đúng ko.

T.a: hi hi có đâu.

Em cầm tiền đi chợ nè. thế T.a lại ôm cổ em hôn tiếp.

T.a đi xuống, em đóng cửa ngồi vào bàn check mail. được 1 lúc thì nghe tiếng mở cổng, tiếng đề xe. ngo ra thì 4 cái bóng đang trên 2 cái xe lao đi. Yên chí ngồi check mail. thoát được mấy mụ ấy 1 lúc. thì cửa bỗng mở.

Hạnh: anh.

Em ơ.... em ko đi chợ vậy mấy chị à.

Hạnh: dạ ko, bé ba đi rồi. mấy chị dẫn Yên đi chợ mua đồ trên này cho biết.

Em ờ.

rồi hành đi vòng vòng phòng, ngó cái này nghịch cái kia. rồi dừng lại trước cái khung ảnh của em và T.a chụp hôm va lung tung, với cuốn nhật ký của bx.

Trong cuốn nhật ký có kẹp tấm hình. lòi ra ngoài, Hạnh rút ra coi.

Hạnh: ai đây anh.

Em: à ừ chị mất rồi.

Hạnh: dạ... còn cái này.

Em: ờ cuốn nhật ký của chị, em muốn đọc thì ra ghế mà đọc.

Hạnh: dạ thôi em ko đọc đâu.

rồi hạnh đi vòng ra sau lưng em.

Hạnh: anh đang làm gì đó..... nhìn là biết check mail rồi còn hỏi. hỏi cho có lệ thôi chứ lúc đó hạnh cúi mặt sát xuống kế bên mặt em, nhìn vào màn hình. 2 cái má nằm sát bên nhau luôn rồi. mấy thím tự tưởng tượng đi nhá.

Em: muốn gì..... Hạnh quay sang hôn lên má em 1 cái. mỉm cười, thì thầm vào tai em. " em nhớ anh "

Em cũng chả tỏ ra thái độ gì, ngồi em nhìn vào màn hình, chả biết nói sao nữa. Hạnh trở thành con người khác hẳn từ lúc mò được vào đây, phải nói thế nào nhỉ.

- Trầm hơn.

- ít nói hơn.

- không nhí nhố nữa.

- ít cười hơn.

- sống nội tâm hơn.

- nhẹ nhàng hơn, không hoạt bát như xưa nữa.

- ánh mắt buồn hơn.

- nhưng nhìn chừng chặc hơn xưa

Xong hạnh lấy cuốn sách, vẽ em bằng màu nổi nhớ em để trên kệ lại ghé sofa nằm đọc. em thì vào game chiến.

được tầm 2 tiếng mấy mụ kia mới mò về. Hạnh cũng xuống nhà phụ nấu nướng, em thì bấm chốt cửa luôn. đang ngồi chiến game thì có tiếng vận nắm cửa.

Em: ai.....

Linh: em, xuống nhà chơi. tụi em qua chơi mà rú rú trong đó.

Em: anh đang làm việc tí, tui em chơi đi. xong anh xuống.

Linh: nhanh xuống đó.

1 lúc sau thì lại tiếng Hạnh kêu.

Em: gì thế.

Hạnh: anh xuống đi mua đồ kia. nãy mua thiếu.

Em: thì mấy đứa đi đi.

Hạnh: nặng lắm, anh đi đi. đen da tụi em.

Hạnh: nhanh á. mua thiếu đồ sao nấu.

Em: ừ ừ xuống liền.... lắm bầm chùi trong đầu.

lết thấy xuống cầu thang thì có 1 tiếng ồ..... xuống rồi kìa. muốn ăn mà ko muốn làm, xuống nhặt rau.

Em: mua gì.

P: mua gì đâu.

T.a: cá độ ai kêu được anh xuống thì khỏi rửa chén. Hạnh Vậy mà lừa được anh.

Em: giỏi ha. em nhìn qua Hạnh với ánh mắt xé từng cúc áo. hề hề.

T.a: anh chân gà nè.

Em: rồi sao.

T.a: anh chiên nước mắm như hôm bữa đi, ngon quá trời.

Em: ko biết làm mua chi.

T.a: mua cho anh làm mà.

Em: tui ướp xiu tự chiên đi. còn nấu lẩu gì đây.

Linh: lẩu hải sản á, tính vô xiu thì mua sẵn về nấu mà bữa mua trong siu thì ăn dở ẹt. nên tui em mua về tự nấu.

Em: nấu với cái gì. có cá với mực tôm, với mấy con nghêu này thôi á hả.

T.a: dạ.

Em: rồi hiểu. Hạnh em chạy ra ngã ba mua xương ống với chai lẩu thái về đây.

T.a: em tưởng nấu lẩu, hải sản chỉ có cá với mực tôm, thịt thôi chứ.

Em: thôi để lẩu đó, anh nấu. mấy đĩa nấu mấy cái kia đi. chân gà anh ướp sẵn xiu chiên xong thì đổ cái nước sốt này lên, rồi rim nhỏ nhỏ lửa cho giòn giòn là được.

T.a: dạ. mà ai chỉ anh nấu ăn dạ.

Em: nhớ cái lão S bữa xuống sn mẹ ko. quán ông anh vô chơi rồi coi người ta làm. chứ cái chân gà chiên nước mắm này dễ gì mà làm được như vậy.

T.a: ghê. học lõm.

Em: thế có ăn ko.

T.a: ngu gì ko ăn.

.....

nấu xong nồi lẩu với ướp chân gà em chuồn lên phòng làm việc nằm phè ra ghế ngủ. đang thiu thiu thì nghe có tiếng mở cửa có người bước vào. em vẫn nằm im, rồi có 1 nụ hôn nhẹ nhàng đặt lên môi, lúc người đó quay lưng đi ra hé mắt nhìn thì ra là Hạnh. (~.~ tôi biết rồi khỏi phải lên lút. khỏi phải nt giải thích)

tối giờ ăn thì xuống ăn cũng bình thường. ko có gì được sắc ngoài việc chúng nó chửi nhau chí chóe dành chân gà vì mua ít mà chiên nó teo top lại chả còn bao nhiêu.

mà mấy mụ này ăn sẵn quen hay sao ấy, ăn xong bỏ ra ngoài phòng khách nằm la liệt, còn mỗi T.a với em dọn bàn.

Em: mấy nhỏ kia vô dọn bàn.

P: để đó đi, xiu bớt no rồi dọn anh.

em với T.a dọn ra để đó rồi cũng mò lên phòng khách ngồi. chả biết con bé ba với Hạnh đi mua đồ thế nào lại rình về bộ cò tí phú thế là mấy mẹ lại chui đầu vô chơi. đang hăng máu em kêu giải tán đi rửa chén thì chúng nó ko chịu bắt em đi rửa chén. vì tui nó nấu đi chợ rồi. mẹ chúng nó. T.a kêu rửa phụ chúng nó nhất quyết ko cho đi, vì đang cay cú.

em 1 mình giải quyết đồng chén đĩa, rồi lên phòng ngủ thẳng cẳng. mặc kệ mấy mụ đó làm gì thì làm.

..... chiều mò dậy tắm phát rồi xuống dưới nhà thì mấy mụ vẫn chưa về, đang ngồi ngoài hè chém gió chém bão, với mấy bọc trái cây.

Linh: anh tối mua đồ về nhậu coi đá banh nha anh.

Em: thôi thôi anh xin. mai anh còn đi làm. đang làm cái dự án ngoài hà nội chưa đâu với đâu hết.

P: thì anh uống ít thôi.

Em: tối anh làm việc nữa. time đâu mà nhậu, bữa khác đi.

Linh: chán thế. vậy thôi xiu tui em về luôn chu nhật tuần sau qua chơi típ.

Em: ờ ờ. đi ăn chè đi, rồi về.

cả đám ok.....

ra quán chè với 5 cô nàng nói chung là xinh đều, mà nổi bật nhất vẫn là Linh. chém gió chém bão.

ăn chè xong lúc ra xe thì Hạnh nói nhỏ. anh em về nhà anh chơi, tối em về ha.

Em: thôi về nhà đi, chứ tối nay anh bận lắm thật. chị T.a cũng về kia.

Hạnh: dạ vậy thôi mai mời em ghé.

Em mỉm cười: ừm

thế là nhà ai nấy về khi chời bắt đầu tối.....

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

Sáng nay dậy sớm. Không có cái hôn, và vòng tay ôm của Trang Anh. Dậy thật sớm tắm rửa nấu cháo thịt với tôm băm cho T.a, mấy nưa mưa gió thế nào mà tối qua sốt nằm ở nhà em. tối tối em phải chờ về nhà.

Chuẩn bị xong mọi thứ, múc cháo vô hộp. thay đồ đi làm luôn. Trên đường qua nhà vợ tương lai, cứ sợ sợ thế nào đấy. sớm thế này ko biết đã mở cửa chưa. ko lẽ lại bấm chuông. sớm quá cũng ngại. chạy qua thì thấy bác trai đang chăm mấy con chim ngoài sân.

Em: dạ con chào bác.

Ba T.a: con qua đó hả. để bác mở cửa.

Em: dạ con nấu cháo đem qua cho T.a.

Ba T.a: bày về. nó chỉ nhóng nhều là giới thôi, vô nhà đi con.

Em: dạ.

Vào nhà chào mẹ T.a rồi đồ cháo ra tô, xin phép mang cháo lên phong cho T.a. Trước giờ toàn nàng qua nhà đánh thức em vào mỗi sáng, nay thử cảm giác này. đúng thật thú vị thật. có 1 chút gì đó Hạnh phúc nhỏ nhoi, mà lớn thật lớn.)

Vào phòng cũng chả cần gõ cửa, vặn nắm cửa bước vào. để tô cháo lên bàn, ngắm thiên thần của em đang ngủ. Sao cái mặt yêu thế này. kéo cái ghế kế bên lại ngồi, sợ ngồi lên giường đánh thức T.a.

Nói thật chắc mặt em lúc đó hơi ngáo. nhìn T.a dễ thương mà mặt đơ luôn. đang im lặng thì có tiếng nói nhỏ nhỏ.

Me t.a: ly nước con rót quên cầm lên.

Em: dạ.

Me T.a: xuống nhà ăn sáng con. để em nó ngủ xiu còn sớm mà.

Em: dạ

đi ra khép cửa lại.

Mẹ T.a: Cháo con nấu hả, ngon thật đấy.

Em: dạ cái hộp nhỏ nên con đem qua được có 1 tô.

Mẹ T.a: cô biết rồi, cô vét hộp, con nấu ngon thật đấy. hèn gì con bé khen con nấu ăn ngon hoài.

Em: dạ có gì đâu cô. chả biết gặp ba T.a thì gọi bác, gặp mẹ thì gọi cô.

còn 2 người thì gọi bác hết.

Me T.a: ăn thử coi cô nấu ngon hay con nấu ngon hơn.

Em: dạ để con tự nhiên cô.

Me T.a: ừ ăn đi, rồi con lên kêu con bé dậy ăn cháo. rồi con còn đi làm nữa chứ.

Em: dạ.

Ba T.a cũng đi vào. buổi ăn sáng cũng ko có gì hót hời han công việc, nhà của thế thôi. ăn xong mẹ t.a kêu để đấy ko cần rửa,

Me T.a: con bé bắt con rửa chén hoài đúng không.

Em: da..... gãi đầu cười cười.

Me T.a: ừ làm vậy nó có hơi ầm gia đình, chứ con mua máy móc về làm. thì riết cái nhà nó lạnh ngắt con à.

Em: dạ, cô nói con mới thấy đúng... chắc bà 8 kia bép xép chuyện em đòi mua máy rửa chén.

me T.a: con lên kêu T.a dậy ăn cháo đi cho nóng.

Em: dạ rồi đi lên phòng T.a, cái cảm giác lên phòng T.a nó cứ nao nao thế nào ấy. chỉ muốn được nhìn cái mặt hiền lành ấy đáng ngủ.

Ghé mặt sát vào mặt T.a, nhẹ nhàng hôn nhẹ lên môi gái, vẫn ngủ em mỉm cười. lại 1 nụ hôn nữa nhẹ nhàng. vẫn ngủ. rồi nụ hôn thứ 3 4 5. vẫn ngủ cho đến khi nụ hôn mãnh liệt hơn, 2 tay giữ 2 bên má T.a, nụ hôn thật sâu. bờ môi ngọt như mật. T.a hơi giật mình, nhưng khi hiểu ra vấn đề T.a quàng tay ôm lấy cổ em. đặt lên trán T.a 1 nụ hôn nữa. rồi 2 gương mặt đối diện 4 mắt nhìn nhau.

T.a: lần đầu được ox đánh thức kiểu này à nha.

Em: dậy ăn sáng, anh nấu cháo đem qua cho em kìa.

T.a: em đang bệnh hôn em, anh lấy bệnh sao.

Em: có chết thì anh vẫn phải hôn thôi.

T.a nhìn em âu yếm lắm. vẫn còn ôm cổ. 2 tay em thì chống xuống giường.

Em: nè dậy ăn sáng, còn uống thuốc nữa.

T.a: bế em dậy.

Em: đừng tưởng bệnh đòi hỏi nha.

T.a chủ mò phòng má... Hồng, anh bế em cơ. mặt không nhéo thôi rồi.

Chịu thua, thế là quăng cái chăn trên người T.a ra. luồn tay xuống cổ và chân T.a bế em đi tới nhà tắm.

Em: Đánh răng rửa mặt, ra ăn sáng anh còn đi làm.

T.a: anh qua sớm lắm hả.

Em: ừ anh ăn sáng với ba mẹ rồi mới gọi em dậy.

T.a: gan quá ha.

Em: hè hè.

.....

Mình có thể lơ là, Không quan tâm tới 1 nửa kia của mình. vì con trai thường lạnh lùng không lãng mạn, nhiều thứ chi phí. nhưng biết quan tâm lo lắng đúng lúc, thì nó sẽ càng siết chặt tình cảm của 2 người.....

Anh nè, T.a ngó trước ngó sau rồi đặt lên má em 1 nụ hôn. đi xe cẩn thận á. rồi chạy tốt vào trong nhà. còn em thì bon bon đi làm.

Vào công ty với lòng phơi phới hạnh phúc. ngồi lặng lẽ vào bàn. đeo tai phone đang phiêu theo giai điệu của nhạc Trịnh.....

thời tôi đây thôi... sang mai em gỡ tiếp

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Tiếp theo cái ngày T.a bệnh nhé.

Vào công ty với lòng phơi phới hạnh phúc. ngồi lặng lẽ vào bàn. Nhắm mắt, đeo tai phone đang phiêu theo giai điệu của nhạc Trịnh.....

Liên: Anh H, ăn sáng chưa. cho anh nè.

Em ơ anh ăn rồi.

Liên: sáng mua cho nhỏ cháu đi học, mà chở nó đi quên đưa nó.

Em: thôi anh ăn rồi, em hỏi coi ai chưa ăn bán lại đi. cho chi uống tiền....

Liên: thì ăn cầm đi, bún thịt nướng trưa anh ăn luôn.

Em: ơ thế hết bao nhiêu anh gửi tiền.

Liên: thôi khỏi bữa nào dẫn em đi ăn là được.

Em: khôn thế..... em cười với mình 1 cái rồi đi về bàn.

Em Liên vào công ty, làm mấy anh con trai công ty em cứ gọi là phồn quanh em ấy suốt. Chắc cả cái công ty, ngoài mấy anh có vợ rồi với em là ko ngó ngang tới Liên, chứ mấy anh kia suốt ngày kiếm. nào là uống nước, đi ăn. hỏi công việc tiện điều tra nhân thân.).

Đang coi mấy bản vẽ, thì có điện thoại của thầy.

Em em nghe thầy.

Thầy: lên phòng thầy xú.

Em dạ.

Lấy cái ly đề lên cái bản vẽ, rồi đi lên phòng thầy.

Thầy: giờ em chạy ra quán cafe này đợi khách hàng.

Em: ơ sao ko hẹn người ta vô công ty thầy.

Thầy: người ta hẹn ra đó.

Em mà vụ gì vậy thầy.

Thầy: thì có khách hàng, người quen thầy giới thiệu. em ra coi làm được ko. có gì báo thầy. nay thầy bận công chiến. với lại em đi thích hợp hơn.

Em dạ giờ đi luôn hả thầy.

Thầy: ừ tranh thủ đi luôn đi. đừng để người ta chờ.

Em người ta tới rồi à.

Thầy: chưa, em ra đợi người ta đi.

Em dạ.

Thầy: à mà ra đó, nt số bàn lại để thầy báo người ta.

Em: dạ thôi em đi luôn. mà người ta hẹn mấy giờ thầy.

Thầy: 10h giờ 9h rồi.

thế là em đi luôn. tới quán cafe chọn 1 cái bàn rồi nt cho thầy số bàn. ngồi đợi tới 11h vẫn ko thấy đâu. gọi dt cho thầy thì thầy nói để thầy hỏi lại.

Thế là em bị cho leo cây, người ta có việc bận. nên hẹn lại 2h chiều chỗ cũ. thế là em chạy về nhà em làm 1 giấc tới 1h30 dậy tắm rửa ra lại chỗ hẹn.

ngó dt thì có tin nhắn của Liên. hỏi sao ko về công ty, rồi ăn gì chưa..... ko trả lời. lấy dt ra lướt facebook chat chat với T.a.

ngồi 1 lúc thì có 2 người con gái tới đứng trước mặt.

Một người tên Lan, còn người kia tên Minh. lúc đấy ko biết nhiều tuổi, nhưng nhìn vào biết lớn hơn mình rồi. Em đứng lên chào.

Em: dạ 2 chị ngồi đi.

Lan: ừ em ngồi đi. Chị này thì lớn rồi. nhìn chừng chặc.

Minh: trời ơi nhân viên chú 6 đẹp trai ghê..... người này thì lớn hơn em 2 tuổi, tướng tá mặt mũi cũng bình thường ko xinh. ko đẹp. em là em mê gái đẹp.

Lan: đi bàn công việc nhà bà.

Minh: thì bàn đi.

Em ko nói rõ công việc. vì ng ta kinh doanh, dễ gặp người quen..

.....

Em: Em nói thật bên công ty em ko làm bên khoản đấy. em cũng không rành. Sếp em hình như có quen biết với 2 chị. 2 chị cần nên Sếp kêu em triển khai làm. em ko nắm rõ hơi đột ngột bị kêu đi nên em cũng chưa tìm hiểu gì.

Lan: em thật thà quá ta. ko sợ sếp à.

Em: hề hề, Sếp có gì mà sợ.

Minh: trời nói được câu đó chắc cũng giỏi lắm nè.

Em: dạ ko. thôi giờ bên em cũng triển khai cái đó làm cho bên chị. thật em ko rành, giờ em gọi thằng bạn lên bên cái đó, có gì nó tư vấn cho chị. rồi em về công ty kiểm người rồi Triển khai.

Lan: ừ vậy cũng được.

Thế là em gọi thằng bạn ra nhờ tư vấn cho người ta còn em thì ghi chép lại. trong lúc đợi nó thì cũng hỏi qua la xã giao. được biết là 2 người này là chị em ruột. đều du học pháp về. làm kinh doanh cho gia đình.....

Minh: mà H nhiều tuổi. mà gọi chị hoài thế.

Em: dạ em mới 24 lên 25 thôi.

Minh: vậy gọi tên thôi thua người ta có 1 2 tuổi thôi.

Em: lớn em cho làm chị hết.

Lan: hay em về làm cho bên chị đi.

Em: hà em có biết gì đâu làm, hông thấy em phải kêu bạn ra tư vấn cho chị à.

Lan: chị thích người thật thà.

Em: chị thích thật thà. chứ em có làm được việc đâu mà về làm cho chị. học điện mà đi sửa ống nước hà chị.

Lan: chị nói thế thôi, chứ người của chú 6 chị sao giám hót tay trên.

..... thằng bạn ra bàn việc thì em cũng chỉ biết ngồi nghe mà thăm thôi.

Tuấn: rồi này cầm cái này về dao cho thằng phụ trách bên này.

Em: có ai đầu giao.

Tuấn: đệt mày giỡn.

Em: tao mới triển khai lần đầu đó. cơ sở hạ tầng tại tao có hết. mà thiếu người chuyên cái này.

Tuấn: mày ngon. cái này cũng mệt chứ ko phải chơi.

Em: vậy mày coi về bên tao làm đc ko.

Tuấn: mình tao, chịu gì nổi. mà công ty mày à mà mày tuyển.

Em: cái đấy yên tâm. mày làm đc không. nếu ok thì mày kiếm cho tao 1 đội. còn lương lậu thì từ từ tính. nếu được thì tao bàn với sếp.

Tuấn: vậy có gì tao báo.

thế là giải tán, 2 chị kia thì xin số đt có gì tiện liên lạc. Minh thì nhìn mặt già hơn tuổi. nào là nhà cửa, quê quán, làm vậy lương bao nhiêu. ra về có tiền lăm. mà nhìn Minh nó cáo già sao ấy. khen mình nữa chứ. dễ thương, nói chuyện dễ gần, nhìn trẻ hơn tuổi. phán câu nhìn như con nít. ~.~

về tới công ty cung gần giờ ra về. lên phòng sếp nói chuyện tí, rồi về lại phòng thì mọi người cũng về gần hết. lấy cặp soạn tí giấy tờ đem về nhà làm đi xuống thì gặp Liên đang đứng đợi ai. em ra lấy xe chạy lại.

Em: ủa xe đâu.

Liên: bé em trưa ghé lấy xe, kêu nó ra đón mà nó kêu đi taxi về đi, nó bận ko đón đc.

Em: có nón ko.

Liên: dạ ko.

Em: vậy thôi đợi taxi đi anh về trước.

Liên: để em mượn nón anh chú bảo vệ.

Em: anh có nói chờ em đâu.

Liên: anh này..... mặt quê đỏ bừng.

Em: nói chứ lên a cho đi ké. nhà ở đâu.

Liên: bên Gò Vấp.

Em: đệt xa vậy. thôi đi taxi về đi.

Liên: Hồng. ngồi rồi ko xuống.

Em: ờ vậy về nhà anh.

Liên: làm gì.

Em: thì về tới nhà anh, a vô nhà em đứng ngoài cổng, anh đóng cổng.

Liên: vậy mà cũng có bồ hả trời.

Em: ha ha ha.

lặn lội hít khói bụi cũng về tới gần nhà Liên. Ghé tiệm súp cua.

Em: ăn ko.

Liên: ăn.

Em: vậy đứng giữ xe đi anh vô mua.

Liên: ủa sao ko vô ăn.

Em: mua về cho T.a, T.a đang bệnh.

Liên: hề hề, vậy mới được ké.

Mua 2 ly 1 ly cho Liên, 1 ly cho T.a.

Liên: ủa anh ko ăn hả.

Em: hết tiền rồi. ~.~

Liên: anh mà hết tiền.

Em: thật, còn 100k mua 2 ly hết bố nó 68k rồi.

Liên: anh hay thật, chả sỷ diện như mấy thằng khác.

Em: ha ha có gì mà phải ngại. hết nói hết. tiền mình chứ tiền ai đâu.

Liên: ày anh nghĩ thế chứ mấy đứa khác có nghĩ thế đâu. hết tiền là ru đi chơi ko đi, cũng ko nói là hết tiền. viện cớ.

Em: ờ. 100k thì kiếm chỗ 100k đi chơi. =)) vậy mới biết mặt bạn bè chứ.)

Liên: tới nhà em rồi. kia dừng đi anh.

Em: rồi rồi xéo.

Liên: người gì đâu vô duyên. cam on nhá.

Chờ về xong em chạy qua nhà T.a. mua có 1 ly vô nhà cũng ngại. nên gọi đt cho T.a xuống lấy rồi em về nhà.

Về nhà mở face lên thì thấy con bé em của T.a đang stt, 2 chị em mà mua có 1 ly. rồi tag tên em vào. em vào trả lời là, Hết tiền, còn đủ mua có 1 ly thôi. thì mấy đứa bạn em T.a nó vào nhao nhao lên. này nọ nào là đã thế đừng mua, rồi gì mà con trai đi mua đồ ăn cho con gái mà than hết tiền. mẹ làm ra tiền đi rồi thấy. ~.~. Xã hội bị giờ đo con người bằng đồng tiền.)

T.a vào phán 1 câu bé em xóa luôn cái Stt.)

~.~ Chưa rút tiền nó khổ thế đấy. 1 Tuần T.a chỉ cho em sài 200k thôi. ~.~ còn chi phí khác phải báo lại. ~.~ T.a nói em với anh sài tiền hơi nhiều, giờ tiết kiệm lại. thế là em bị thất cớ.

hen các thím chap sau. với mụ mình và cuộc nc với Hạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68

Những ngày sau đó cũng Bình thường. T.a bệnh nên em ko cho qua sớm. đi sớm lạnh sương gió bệnh thêm nên mấy ngày đấy tự dậy ăn sáng đi làm. Thỉnh thoảng lại có Tn của Hạnh, đt công việc của chị Lan, vài lần hẹn cafe với chị Lan và Minh.

Chiều hôm đó, đi làm về đến nhà thì Hạnh đang ngồi ở phòng khách đọc truyện của con bé ba.

Em: Qua Ăn trực à.....

Hạnh: xí ai thèm. tối đi chơi nha anh.

Em: đi đâu.

Hạnh: đi dòng dòng chơi.

Em: thôi ra quán ngồi chơi với anh. mấy nay T.a bệnh nên cũng không ra quán.

Hạnh: dạ. Nấu com em ăn với.

Em: ơ xuống mà nấu.

Hạnh: hông biết nấu ăn nhập viện à.

bala bala rồi em cũng lên tắm, xuống con bé yến với hạnh đã nấu cơm rồi. thế là em lại lên phòng ngồi máy đọc báo. lướt voz. Một quá lại nằm ngả ra, tay kê đầu, lựa dựa ra ghế. đang thiếu thiếu được 1 lúc thì có tay matxa 2 bên thái dương.

Hạnh: đi làm mệt lắm hả anh.

Em: ừ mấy nay nhiều việc.

Hạnh: nhiều việc, mà cứ thức khuya chơi game.

Em: a quen rồi.

Hạnh: bệnh thì sao anh.

Em: thì có người chăm, lo gì.

Hạnh: xì méc chị, anh hay thức khuya cho chết luôn.

Em: bấy nàg.

Hạnh: xuống ăn cơm anh.

Đứng dậy log off máy tính. bước vài bước ra cửa thì Hạnh vòng tay ôm em từ phía sau.

Hạnh: cho em ôm anh xiu nhé.

Em: em sao thế, có chuyện gì à.

Hạnh: không em chỉ muốn ôm anh 1 xiu nữa thôi.

Em: thôi xuống ăn cơm nào. tối anh chờ đi chơi.

Hạnh: dạ.... không còn vui vẻ nhảy tung tưng như xưa nữa. chị gói gọn 1 chữ dạ.

Hạnh: mà xiu ko ra quán à anh..... vừa xuống cầu thang vừa nói.

Em: thôi a mới gọi đt cho cô X rồi, mai anh ra lấy tiền quán thôi.

Hạnh: dạ.....

ăn cơm xong em rửa chén. 2 mụ kia thì ngồi coi tivi. rửa chén xong thì em lên phòng thay đồ. nt với T.a.

Em: ê gái, anh đi chơi với bé Hạnh xiu. ăn gì rồi uống thuốc đi nha.

T.a: dạ. be Hạnh dạo này thấy nó cứ buồn buồn. anh hỏi coi có chuyện gì.

Em: ừ. muốn ăn gì ko, xiu về a mua qua cho.

Thế là cô nàng của em cho em nguyên 1 cái list đồ ăn. ~.~

Em: ăn cái gì mà như lợn thế.

T.a: kệ em.

Em: thế 200k sao đủ 1 tuần nhĩ.

T.a: a mà sai đc 200k 1 tuần. cái đó là để a sai lật vật thôi. cái gì cần thì rút tiền ra mà sai.

Em: thôi anh đi nha. ở nhà nghỉ ngơi học hành đi.

T.a: nhớ mua đồ ăn cho em á.

Em: Bệnh đó hả. nghỉ đi.

Thay đồ xuống nhà, Hạnh đã ngồi đợi.

Em: đi gái.

Hạnh: về nhà em trước nha. em cất xe, rồi thay đồ, đồ này nấu ăn dầu mỡ ko à.

Em: ừ đi.

Tối nhà Hạnh, em đứng đợi ngoài cổng, thì có 1 nhóm đi tối, dừng cách em 1 đoạn, nhòm ngó xì xào gì đó nhìn về em. nhìn kỹ lại thì em nhận ra vài người bữa sinh nhật chị của Hạnh có gặp. có cả cái anh cho em 1 bóp.

Đội 1 xú thì, Chị Hạnh mở cổng đi ra cùng Hạnh.

chị Hạnh: Sao hông vô nhà Hoàng.

Em: Hoàng đi giờ đó mà.

Lúc này thì đám bạn của chị Hạnh cũng tiến lại gần.

Em: Hi. mấy bạn.

Hạnh: đi anh.

.....: ủa bé Hạnh ko đi sinh nhật T à.

Hạnh: dạ ko. em có hẹn rồi chị.

.....: ừ, Hay rú H bạn em đi luôn đi.

Hạnh: thôi tui em có hẹn rồi.

Chị Hạnh: ủa bé Hạnh nó ở nhà H từ chiều giờ hả.... nói nhỏ đủ em nghe.

Em: ừ, H đi làm về thấy nằm vất vẻo ở nhà rồi.

Hạnh: mấy anh chi cứ đi chơi đi, em có hẹn rồi.

rồi cái anh bữa Cho em 1 táng, bước lại gần. Hạnh ôm chặt tay em.

T: nay sn anh, em cũng ko đi được sao.

Hạnh: không.... vài câu trả lời đánh thép.

T: bạn bè bình thường, em cũng ko nể mặt anh mời sao.

Hạnh: từ lúc mấy người đánh anh H, tui ko còn là bạn của mấy người nữa.... vài con gái thù dai.

Hạnh: nên sinh nhật người lạ ko cần phải đi.

T nắm lấy tay Hạnh, tính nói gì đó. Hạnh quát thẳng vào mặt anh ta " Bỏ..... Ra....." vài em còn hét hồn luôn. em đứng hình nhìn hạnh. lần đầu tiên em thấy Hạnh dữ như vậy. Rồi hạnh leo lên xe em.

Hạnh: mấy anh chi đi chơi vui....Đi anh.

Em gật đầu chào tổng thể, cười với chị Hạnh cái rồi kéo ga đi luôn.

Em: lần đầu tiên thấy em nóng như vậy đó.

Hạnh: em ghét thằng đó lắm. nó dám đánh anh nữa em đánh nó luôn.

Em: thôi đi má, má con thôi cũng bay mà bày đặt.

Em: giờ đi đâu.

Hạnh: đi zòng zòng chơi đi anh, qua bên quận 7 đi anh.....

lượn 1 vòng bên quận 7, rồi lại về công viên, nhà thờ Đức Bà. gởi xe đi bộ, ăn vặt. rồi lại tấp vào 1 quán ốc.

Hạnh: nhậu anh.

Em: uống với anh được mấy chai, mà rú anh nhậu.

Hạnh: kệ em.

Thế là chọn 1 quán ốc. nt cho T.a bảo ăn ốc ko. t.a kêu khỏi mua mấy cái kia. mua Nghêu hấp thái, với ốc mỡ xào tỏi. qua nhà em ăn luôn.

Ăn uống với Hạnh cũng ko có gì đặc sắc, đặc biệt là hạnh ko đụng chạm nói tới chuyện tình cảm. chỉ là chọc nhau, kể chuyện, rồi kệ chuyện ở trên voz này cho Hạnh nghe. ăn xong em gọi 1 số món bảo đem về hết, cũng hơn 10h. ngoài món của T.a kêu em mua thêm mấy món nữa, có gì bé em với ba mẹ T.a ăn luôn....

Chờ Hạnh về em phóng qua nhà T.a. tới trước cửa, gọi đt cho T.a xuống lấy.

T.a: đi chơi đã quá ta, Trời ơi mua gì mà nhiều vậy nè.

Em: thì cả nhà ăn luôn.

T.a: anh chờ em xú, vô lấy nước hầm xương cho anh mai tự nấu ăn sáng đó.

Em: ơ ko qua à.

T.a: bệnh ba mẹ ko cho đi sớm, lạnh cảm thêm.

thế là T.a xách đồ vào, em đứng đợi. 1 xú T.a chạy ra.

T.a: anh ba kêu anh vô nhà chơi kìa.

Em: gì thế.

T.a: vô đi rồi biết.

T.a mở cổng, em dắt xe vào. Vô nhà, ba T.a đang phụ mẹ dọn mấy món ra bàn. con bé em thì đang bóc rón.

Em: con chào 2 bác, dạ anh chào em.

Bé Em: Ngoan... rồi nó nhìn em cười đều.

Ba T.a: con này hôn.

Ba T.a: ngồi đây con, đang thềm nhậu mà ko có ai.

Em: dạ.

Mẹ T.a: bệnh có 1 bữa mà cả nhà ké nó được 1 bữa ta ơi.

T.a: mẹ này.

Ba T.a: bé em, chạy lên gắp túm thùng ken xuống đây.

Ba T.a: ăn cái này phải uống bia con ha. bác thềm rượu mà lỡ rồi, bia cũng được.

Ăn uống nói chuyện vui vẻ, tới gần 12h mới chào cả nhà đi về.

Về nhà tắm rửa ngồi vô máy, chiến Lol thì có tin nhắn của Hạnh.

" Anh à, em suy nghĩ nhiều lắm. Em biết tình cảm của em dành cho anh nó lớn lắm. em muốn nói với anh, nhưng sợ em kiềm lòng không được trước anh của em. Em không muốn làm em gái của anh đâu. nghe nó sao sao á.

Mà anh nè, nếu em đến trước 2 tháng anh sẽ chọn em đúng không. Nhưng em là người chậm chân rồi. Em sẽ là em, vẫn yêu anh. Nhưng bi giờ em chỉ cho phép mình làm bạn thôi. Có lẽ em sống trong ảo tưởng, và sự tự tin thái quá. Mà không hiểu đến cảm giác của anh, và chị. Em chỉ muốn làm bạn của anh thôi, anh lớn tuổi hơn thì là anh nhé. Còn nói em là em gái, em không chấp nhận đâu.

Làm bạn với anh, em sẽ còn cơ hội. dù nó chỉ là 0,0001% thôi em cũng đợi.

Hôm nay đi chơi em vui lắm. Vì những gì em làm, đáng ra anh và chị phải khó chịu với em. ghét em lắm, như mấy người trên Voz á. nhưng anh vẫn thương em, vẫn đi chơi với em khi em buồn. vẫn để cho em ôm. Nếu là em, em cũng sẽ ghét em lắm.

Anh nè hứa nhé, mình là bạn, khi em cần, anh vẫn sẽ luôn ở cạnh em nhé. Không biết em có thể yêu 1 ai khác không. Nhưng em nghĩ phải cả chục năm nữa lận. Bạn thân anh nhé. "

Có lẽ em đã giải quyết mọi chuyện 1 cách êm thấm nhất có thể. thời tôi đây thôi. bữa viết dài lắm mà con mần hạnh phá mắt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

Sau bữa bàn bạc với chị Lan và Minh, thì cũng gấp đi cafe mấy lần với 2 người đó. cũng nc bình thường. chị Minh thì thường xuyên nhắn tin.

Sáng đó đi làm bình thường. T.a thì vẫn bệnh nên em cho ở nhà khỏi hẳn, rồi sang sớm đi đâu thì đi. Trưa đi ăn cơm với Liên, dạo này Trưa hay đi ăn với Liên, vì Liên cũng Trê cơm ở đây, nên 2 đứa lại chạy đi đâu đó ăn. bún hoặc món gì có nước lèo.

Xong 2 đứa về công ty, tính ra quán cafe đối diện ngồi thì Liên kêu ko vô, em nghĩ lại thôi lên phòng làm ván LOL. vừa vào tới cửa thì nhỏ lễ tấn kêu.

Lễ Tấn: Anh H, có chị nào tên Minh kiếm anh, Trong phòng họp ấy.

Em: Đệt.....

Liên: nói bậy. néo em 1 cái nữa.... tuy ko rõ những cũng, lờ mờ hiểu ý định của bà Minh.

Em: em đứng đây đợi anh tí, có gì cứ bỏ nghe.

Liên: làm như con gái người ta ăn thịt anh ko bằng.

Em mở cửa đi vào,

Em: dạ chị kiếm em

Minh: đã bảo hơn có 2 tuổi mà chị chị, làm như người ta già lắm ko bằng.

Em: dạ, mà chị kiếm em có việc gì...

Minh: nữa, nói bao nhiêu lần rồi, cứ gọi tên thôi.

Minh: H ăn gì chưa, mình đi ăn trưa đi. tiện Minh Hoi chút công việc.

Em: mới đi ăn về tới nè, để quên cái điện thoại trên phòng, chắc chị gọi ko được.

Minh: hay đi cafe đi, ngồi đây chán chết.

Em: dạ em cũng tính đi, đợi tới giờ làm việc, tính về lấy điện thoại. đợi em tí em lên lấy đt.

mở cửa đi ra gặp liên đang 8 với nhỏ lễ tấn.

Em: đứng đợi đấy. em phóng lên, mở hộc tủ lấy đt. rồi xuống. em ló đầu vào cửa phòng họp.

Em: đi chị. rồi quay chờ ra nắm tay Liên kéo đi.

Em: đi cafe. lúc đó mình cũng bước ra.

Em: tui em mới đi ăn về, tính đi cafe tiện có chị đi luôn.

Minh: ừ đi.

Em: ra quán gần công ty ngồi cho gần ha chị.

Minh: mà ai đây H.

Em: dạ người.

Minh: hả.

Em: hi bạn cùng phòng.

Em: đi em, nắm tay liên như đúng rồi.....

Liên ghé vào tai em " Công"

Em: kinh tế quá nhỏ.

Liên: chuyện. miễn chiều về cho em đi ké, mua em ly súp cua là được.

Em: đệt.....

Liên: nói bậy quòai.....

Em: tui đã trả công tui có quyền.

Ra xe em mình kêu đi xe oto của Minh. có tài xế riêng luôn.

tới quán thì em mời luôn chú tài xế, vì cũng khá lớn tuổi.

Em: chú vô uống nước với tui con.

TX: chú ngoài này canh xe cũng được. mấy cô cậu cứ tự nhiên.

Em: trời ơi, chú ngồi đó con mới mất tự nhiên đó. chú vô đây. có bảo vệ coi xe mà. đậu đây công an ko bắt đâu.

Tx: thôi được rồi mà, chú ngồi đây coi xe luôn.

Em: vậy đợi con mua cafe ra ngồi uống với chú.

Tx: áy vậy đâu có được,

Minh: chú cứ vào ngồi với tui con cho vui.

Tx: zạ vậy để chú gửi xe đã.

cả 3 cung vô, lát sau chú vào(em gọi là chú nhé)

Em: cafe nha chú.

Chú: ừm cafe đi.

Em: chú ăn gì con kêu luôn.

Chú: dạ thôi được rồi cậu.

EM: chú đừng có kêu con là cậu. culi như người ta thôi chả phải sắp gì đâu. chú ko chừng lớn hơn ba con nữa áy chứ.

Em: com gà hay com cá chú.

Chú: ừ thôi cho chú com cá.

Em: Chị mình ăn gì nhỉ. giờ mới nhớ tới Minh và Liên.

Minh: chị ăn com gà.

Em: cho anh 2 cafe đen phiên nha em. 2 com, cá gà. 2 người kia uống gì kêu kìa.

Chú: ủa 2 cháu ko ăn à.

Em: dạ tui cháu mới đi ăn zìa.

Liên: tự nhiên y như quán nhà áy nhỉ. Liên nói theo nghĩa đen, mà Minh lại hiểu theo ý bóng. tưởng móc em.

Đợi com thì em với chú bàn về xe cộ. nhà cửa quê chú ở miền tây. em thì khoái câu cá. thế là 2 chú cháu nhiệt tình luôn.

Em: thôi chú ăn đi để con pha cafe cho. chú uống theo con thử ha. mà chú có uống đường ko.

Chú: có chú uống đường.

Em: cafe sữa thì có hại lắm, cafe đen uống có đường thì dễ uống thôi chứ ko có ngon.

Em: con pha chú uống thử.

em lại pha cafe ko đường, bỏ 3 4 viên đá.

Em: chú uống thử từ từ thôi, nhấp như uống trà đắng á, từ từ nó thơm trong cổ.

Chú: cháu rành quá ha.

Em: dạ, nghề của con mà chú.

ăn uống cũng nói chuyện linh tinh, hỏi Minh có cần gì bàn ko Minh kêu thôi chiều Chị Lan gọi đt bàn sau, tính qua rủ đi ăn mà mấy người đi ăn mất tiu, điện thoại thì gọi không được.

.....

Cả buổi chiều ở công ty cũng ko thấy chị Lan gọi, nên hết giờ chờ nhờ liên về, rồi ghé mua ba li sup cua cho Liên 1 ly, chị em t.a 2 ly, xong mới về nhà, tắm rửa thay đồ chưa kịp ăn cơm thì có đt chị Lan.

Lan: H oi, ra quán cafe.

Em: giờ luôn hả chị.

Lan: ừ có Minh nữa nè.

Em: mà chị vô chưa, hay ghé quán abc đi, tính quán nhà em xui ra ngó quán tí.

Lan: chị vô rồi, em qua luôn nhé.

Em: dạ vậy 15p nữa em qua.

Thay đồ, quần jean, áo thun, đồng hồ, nước hoa, thế là phóng.

Ra tới nơi thì hơi ối. 1 đồng người. Minh thấy em thì chạy ra.

Minh: vào đi H.

Em: vụ gì đồng thế.

Minh: cười cười đẩy vai em vô.

Em: chào chị Lan, chào mọi người.

Lan: à đây là H bên công ty hshshs, phụ trách mảng đó cho công ty mình. (mọi người bắt đầu xi xào bàn tán, chắc đẹp trai quá hê hê)

đặc biệt cả đồng người mà trên bàn có ly nước nào.

Em: mà sao đồng người thế chị.

Lan: à công ty liên hoan chị 1 năm tiếp quản công ty, với sn anh trưởng phòng.

Em: vậy kêu em ra đây chi.

Lan: à ừ thì hỏi cái Minh ấy.

Em: em tưởng bàn công việc, chứ em có hẹn đi chơi với bạn rồi, xui nó đi taxi qua đây tụi em đi mà.

Minh: thôi kêu bạn H ở lại đi chơi chung luôn, H làm quen người Trong công ty, một có gì liên hệ công việc cho dễ. (có hẹn ai đó đâu.)

Lan: thôi H ở, đi chơi với bọn chị bên này đi, hay Trê tụi bên này. lờ tới rồi, về kỳ lắm nha H. (mẹ gài hàng anh rồi)

Em: còn bạn em, xui nó qua.

Lan: trai hay gái, xui kêu đi luôn, H lạ có người quen cũng đỡ.

Em: dạ vậy cũng được.

Lan: à quán nhà bác chị. mọi người làm về tắm rửa rồi tập trung ở đây, chọn chỗ rồi xú đi.

Em dạ

Em lấy đt ra nt cho T.a, ko thấy T.a lời em xin phép ra ngoài gọi.

T.a: gì thế anh.

Em có chút chiến, em khôe chưa, đỡ sốt chưa. người gì mà yếu như sên. thổi phát bay.

T.a: đỡ rồi anh. sáng giờ ko sốt, mà cái đầu nó cứ ê ê.

Em ời mai anh chặt đầu. hết liền.

T.a: đâm chết giờ. mà có gì hả anh.

Em ừ tính rú em đi liên hoan của người ta. bị gài đi. đi mình ko được.

T.a: sao vậy.

Em ừ thì gái nó gài đi. tính kêu em đi cho khôe.

T.a: vậy anh gọi cái Linh coi. em vậy đi sao được, ra đó ngồi ồn ào mệt lắm.

Em ừ vậy thôi để anh nhờ cái linh.

T.a: ừ nhờ cái linh ấy, có gì nó uống thay anh. em đỡ lo.

Em ừ rồi.

cúp máy em gọi luôn cho linh.

Em alo.

Linh: em nghe.

Em lo lo.

Linh: em nghe nè anh.

Em a a lo lo.

Linh: giỡn cúp máy à.

Em hề hề, đang làm gì đó, đi nhậu ko.

Linh: lạ đời. vụ gì.

Em hề hề tính thế. đi liên hoan, bị gài kèo. T.a bệnh nhờ em đi chung, anh ko quen ai hết.

Linh: ở đâu, mà phải 1 tiếng nữa em mới qua được.

Em uk vậy xú anh nt địa chỉ qua, em cầm nón bảo hiểm nha. đi taxi qua tối anh chở về.

Linh: rồi.

em đi vô lại bàn, ngồi 1 lúc thì cũng lên đường tới 1 quán bên đường hai ba trung.

.....

gửi xe thì em được xếp ngồi Cạnh Minh và 1 anh nữa. anh này thì thao thao bất tuyệt, nói nhiều còn hơn em. mà em éo hiểu nói em gì cả.

tầm hơn 1 tiếng, mọi người cũng đang ăn, và dĩ nhiên em được chăm sóc tận tình, và có mấy câu đùa, em là Bạn trai của Minh. Bỗng có đt.

Linh: Anh ra cất nón nè, em tới rồi.

Em ừ rồi rồi anh a liền.

Ra tới cửa thì đứng cmn hình. Tóc để xỏa, xoắn nhẹ ở dưới. váy ôm màu trắng, 2 bên eo dọc xuống màu đen. khuôn mặt thì khỏi nói sáng như thiên thần.

Linh: cất nón. đừ ra thế, đẹp quá phải hông, rồi rút má em.

Em: thằng taxi có tính tiền ko vậy.

Linh: có.

Em: mợ sao em ko tính tiền nó nhìn em.

Linh: đẩy lại cái miệng thế hỏi sao ko bị gái gài kèo.

Em: sao biết gái gài kèo.

Linh: thì chỉ có gái mới kêu em, chứ Trai anh bóp cái tụi nó chết rồi.

Em: đẩy cái miệng thế, sao giờ vẫn ế.

Linh: ha ha, bỏ t.a theo em đi, hết ế.

Em: làm vợ 2 3 4 gì đó của anh nhé.

Linh: ok. rồi khoác tay em đi vào.

nói thật đeo phải riêng cái bàn nó nhìn em, mà cả cái quán đều xồn xồn nhìn ra. bàn em thì im thinh thít, gái thì trợn mắt ra nhìn, trai thì thèm nhỏ dãi hề hề. =>) em diễn tả hơi quá. =>) mà nó chân thật ha ha ha.

Linh: dạ em chào mọi người.

Lan: ừ ngồi đi em. có Hẹn với H mà H bị tụi chị bắt cóc rồi, đừng buồn nha.

Linh: dạ ko sao chị.

mọi người xích qua 1 tí để linh ngồi với em. bên kia là Minh. cũng chào hỏi xã giao.

Lan: em là bạn gái H hả.

Linh: dạ, hình như bạn gái 2 3 4 gì đó chị ơi.

Lan: hả, là sao.

Linh: hi em giống. bỏ lửng câu trả lời.

Mắc cười cái là cái anh thao thao bất tuyệt, giờ thì im thinh thít khi ngồi gần người đẹp. sau 1 hồi thích nghi thì mọi người cũng bình thường, người thì nói đẹp đôi. người thì kêu Minh ơi tưởng bồ chị, này nọ. Minh cũng bình thường, có điều hơi mất tự nhiên 1 xíu với em.

Tối Lúc nhìn em với Linh uống bia thì hỏi ôi. 2 bọm nhậu =>)). em với Linh cứ 100% cho cả bàn theo. theo 1 hồi mấy chị kia cáo ko uống nữa. còn chồng con ở nhà. mấy anh kia theo cũng ná thờ. với Linh.

Linh ngồi với em, lúc thì ôm tay. lúc thì ngả đầu vào vai em. chắc cũng tê tê. mà Linh giải rượu bia tốt, tí lại tỉnh tỉnh.

sau 1 hồi tung hoành trên bàn, thì em với Linh vẫn tỉnh. hơi quay quay, Linh có mấy cữ chỉ nhìn yêu cực. chu mỏ nhắm mắt, y như muốn em hôn. xong quay ra chửi em tính hôn tui chứ gì. má con hâm.

xong tăng đó, Chị Lan lại đề xuất lên bar quẩy. đệt mợ ơi. từ lúc lên đây chưa vào bar trên này lần nào. có mấy chị lớn tuổi thì xin về, mấy anh thì đi hết.

mấy em kia cũng đi, có vài em cũng cặp với mấy anh trong này. nên cũng đi. chị lan và mình cũng đi. chị Lan nói có 2 em khuấy mọi người vui thật. đi tiếp nha.

.....

vào bar lúc đầu tỉnh ngồi bàn, rồi sau đó chọn hết bàn đứng vì đông. em thì thói quen trước giờ. mấy anh kia cứ bu lại bàn rồi mấy em đứng kế bên. riêng em Linh đứng Trước thì em đứng sau linh. lúc đầu cũng chỉ để tay lên vai. nắm tay, ôm tay.

Em ghé tai Linh: em hay vô mấy chỗ này ko.

Linh: cũng vô nhưng có dịp gì đó.

Em: ừ thôi chơi đi. mấy lão kia quấy tung tóe nói đúng hơn là xin em nên lung tung hết cả lên. chị Lan và mình vẫn còn tỉnh vì uống cũng ko nhiều. có em với Linh uống nhiều, mà vẫn theo nhạc được.

Đúng 1 hồi thì em lấy tay gác lên vai Linh, còn 2 bàn tay thì bịt nguyên cái mặt Linh lại. Linh gạt tay em ra. cầm tay em kéo vòng ra trước bụng. đệt mà ma ơi con được ôm người đẹp này.

Em: gi đây,

Linh: bạn bè mà ko sao. vậy mới giống vợ 2 3 4. nói chung thì cũng bịt tai lại mà nói sát tai mới nghe.

xong Linh lấy đt. bấm tn rồi đưa em coi.

Linh: bà Minh đề ý anh à.

Em: chả biết.

Linh: em nhìn cái biết ngay.

Em: kệ.

xong Linh quay người lại ôm luôn cổ em mà quấy. ~.~ nói chung nhìn vào là ai cũng nghĩ tụi em là 1 cặp. ~.~ lúc thì chạy ra sau bay lên ôm cổ đu người lên lưng em. lúc thì ôm em từ đằng sau rồi gục mặt vô lưng như ngủ. Minh và Lan cũng quấy,) nhìn em với Linh chỉ biết cười. vì đi với em, nên mấy anh kia cũng ko lán la nói chuyện với Linh. Mỗi lần đi vệ sinh là. " anh giắt em đi vệ sinh," xong phải đứng đợi.

tới lúc giải tán thì em với Linh cũng gần như tỉnh hẳn. vì khúc gần về là ko uống nữa.

em chở Linh về.

Em: ăn gì ko rồi về,

Linh: thôi em nó lảm về luôn anh.

Em: ừ.

Linh: mà đi chơi với anh vui thật. chả ai quen, có em với anh không cũng vui.

Em: ừ,

Linh: anh ko sợ T.a ghen à.

Em: anh có làm gì quá đâu. với lại T.a kêu anh kêu em đi mà.

Linh: biết rồi, T.a cũng nt cho em.

Linh: trước anh cũng hay đi bar lắm đúng hông.

Em: em ừ, dưới nhà anh, có ông anh mở bar mà.

Linh: hèn gì.

Linh: đi chơi với anh vui thật đấy, em là con gái mà chả thấy ngại, còn thấy gần gũi với anh nữa.

Em: là sao.

Linh: ko biết, ko kéo tay cho anh ôm em chắc anh cứ khoanh tay trước ngực ko thì để tay lên vai em. nhìn buồn cười lắm.

Em: thì lúc đó mới vô, chưa bắt nhịp nên khoanh tay đứng đó thôi.

Linh: xì. anh không như người ta.

Linh: nếu mà người khác lúc em đặt tay trước bụng em, thì làm tới liền. chứ chả như anh. đi vừa vui, nói chuyện cũng vui, dễ điên nữa. mà nhiều lúc khò, ngu thấy ớn..... nói chung nhìn anh ngoài vậy chứ ở trong rất hiền.

Em: ê con kia, dẫn mày đi chơi chứ xéo tao đó hả. mà khen gì mà diễn tả chả lọt lỗ tai tí nào.

Linh: hê hê ai giám.....

tối 1 quán phở , mua 2 bịch đem về.

Em nè cầm về xiu ráng ăn đi, mai tính. anh quen rồi nhậu về tối là phải có cái ăn thật no.

Linh: dạ em biết rồi....

..... anh đi về cẩn thận. tối nhà nt em biết.

Em ok.

..... về nhà nt cho T.a, với Linh. rồi Trả lời tn của mình là đã về tới nhà. tắm rửa. gọi con bé ba, ăn phở chung rồi mới đi ngủ.

Bé ba, thi xong giờ sáng ra quán phụ coi quán. em trả lương. ~.~

còn gái tới nhà tím, như hạnh báo thì thôi để Chap sau.

Rảnh rồi lượn lò mậy diện đàn đăng lại thót của H. đọc cmt cũng thấy vui vui. mà kêu ca Chap lâu có quá. ừ thì cuộc sống hiện tại, đâu phải cái gì cũng đem lên đây nói hết. lộ info chết.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* *Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70

Hôm nay là chủ nhật, nghe phong phanh lũ quý qua nhà. nên sáng sớm đã sách dít ra quán, tới quán mới có mấy đứa nhân viên và cô, chưa có khách.

Cô: nay ra sớm thế.

Em người đàn ông của công việc. và gia đình. hề hề.

Cô: khiếp.

Em mấy đứa nhân viên mới tuyển sao rồi cô. được ko.

Cô: ừ thì làm cũng được.

Em sao bữa giờ có anh nào tới quán, quản lý hộ ko.

Cô: mày chọc chị hoài.

Em ha ha ha. Ế hả.

Cô: mày đừng có tào lao.

Em đi với em. ra công thêm bảng tuyển chồng cho quản lý nữa.

Cô: đi chết đi.

Em ha ha.

Em con bé ba mậy nay qua đây làm sao cô.

Cô: ừ nó hòa đồng mà. gặp nó mừng quá trời.

Em nó lên đây ở chắc buồn. ra đây làm cho có bạn bè.

Cô: ừ nó cũng chơi với mấy đứa nhân viên.

Nv: anh H, lâu quá thấy anh.

Em sao, nhớ sao báo anh tháng sau nghỉ.

Nv: thất tình anh ời. yêu anh mà T.a nó hót của em rồi.

Em: ề mấy đứa quét quét giùm anh cái sàn, a lạy nó coi.

Nv: xì. em ko giám nhận.

vì chưa có khách nên bu lại tám. vì còn khá sớm.

Cô: nè ba đứa này là nv mới nè H.

Em: ờ chào mấy em..... 2 nam 1 nữ.

Em: mấy bữa giờ có chuyện gì ko mấy đứa.

.....: ko anh oi.

em: ừ, mấy ban mới nghe anh nói nè. quán anh sống tình cảm. có khách thì làm. việc ai nấy làm. ko khách thì chơi. ít khách thì xoay tua nhau ra làm. tụi em thoải mái là chính, tụi em thoải mái thì phục vụ khách mới vui vẻ. hài lòng.

quán mình trước giờ cũng chả có cái khuôn khổ ép buộc nv gì cả. nên cố gắng làm tốt, vừa lòng khách. có mâu thuẫn gì thì báo thẳng cho anh.

.....: thuộc rồi anh oi.

Em: ờ vậy thôi. dọn dẹp xong chưa,

.....: rồi anh oi.

T.a: ề hèm. sớm quá ha.

Em: ơ qua khi nào thế.

T.a: mới tới. tính qua nhà nấu đồ ăn sáng mà anh đi mất tui.

Em: ừ cn, cho con bé ba ngủ cho đã. bữa giờ nó đi làm sớm rồi.

T.a: dạ. mà nay anh đi sớm thế.

Em: hê hê. né lũ quý.

T.a: ày xú tụi nó cũng qua đây. rồi cũng về nhà. nấu ăn thôi.

Quán bắt đầu có khách. ko nói hôm nay nữa.

.....

Sáng đó đang ngủ, thì lại có 1 nư hôn kéo dậy. kéo T.a xuống ôm vào lòng.

T.a: thêm được kêu anh dậy ghê.

Em: chứ hông phải thêm hôn anh à.

T.a: xì không thêm.

Em: xú ra ngoài ăn sáng. nằm im cho ôm 1 tí đi.

T.a nằm xuống ôm nép vào ngực em. đặt lên trán t.a 1 nư hôn chào buổi sáng.

T.a: mà Minh là ai thế anh.

Em: à giờ mới quan tâm à.

T.a: xì a chỉ là của em thôi đấy.

Em: ừ anh chỉ yêu con mèo đang cuộn tròn trong lòng anh thôi. con mụ mình như sư tử ấy sợ.

T.a: nhớ đó.

Em: ừ, khách hàng bên công ty anh thôi, hơn 2 tuổi. có ngày em sẽ gặp thôi.

T.a: sao bữa giờ a ko nói em nghe.

Em: ha ha để coi em ghen thế nào đó mà.

T.a: a mà vợ vẫn cắt luôn. không của em, thì sẽ ko của ai hết.

Em: ghê ha.

T.a: chứ sao, dữ mới quần được anh.

Em: nằm em a ngủ tí.... thế là nằm ngủ thêm được 15p, rồi mới dậy.

.....

sáng sớm đến công ty với niềm vui phơi phới. tới cũng sớm chưa vô giờ làm. mấy anh mấy chị trong phòng vẫn đang cặm cụi ăn sáng trên bàn. vừa đặt mông ngồi xuống thì liền ôm hộp cơm chạy qua.

Liên: no quá anh oi, ăn phụ em với bỏ uống.

Em: hà. sáng sớm duyên ghê má.

Liên: trời, với ai chứ với anh em chả ngại. anh cứ như nhò bạn thân em ấy.

Em: ý nói bede đó hà.

Liên: ờ ha, hình như vậy á. ko có cảm giác trai gái, cứ như bạn thân ấy.

Liên: chắc tại anh thoải mái quá, nên em cũng ko giữ kễ gì. chơi với anh thấy thoải mái.

Em: ha ha, bị móc suốt ngày mà thoải mái hà.

Liên: kệ em. chứ mấy lão kia hờ tí nịnh, nòi da gà.

Rồi để hộp cơm trước mặt em. xong rót thêm ly nước.

Liên: ăn giùm nha, no quá. rồi chạy về bàn làm việc.

Mẹ em ko ngại việc gì mình ngại. mà cơm nó mua ở đâu nhìn ngon quá trời, mỡ hành, tóp mỡ bì. sườn thì miếng to chẳng đúng sườn mỡ nữa. còn này sáng ăn như mèo. còn hơn cả nửa hộp.

thế là soi luôn, đang soi em nó chạy qua lại, bóc miếng sườn cặp miếng.

Liên: ngon anh ha. giảm ký ko ăn nhiều, mà cứ thèm. hề hề.

đúng lúc bà chị đi vào.

Chị: trời 2 đứa nó ăn chung hộp cơm..... làm cả phòng nhìn, nhất là mấy anh nhìn téo ra lửa.

Em: có vậy cũng là. ~.~

Liên: có gì đâu, ăn ko hết bỏ uống còn quá trời. mà ngon lắm đó.

Chị: hết nói nói 2 đứa này.

Em: ăn không lại đây, anh dứt cho miếng nè mụ béo.

Chị: thằng kia này muốn chết à.

Em: ý xin lỗi đụng nổi đau. chị hơi bị bọ tí thôi.

mới sáng sớm đã ăn gạch kê miệng của em, bà chị đi qua tát đầu cái rồi đi về bàn.

.....

làm lụng tới trưa Minh lại gọi dt rủ đi ăn cơm với chị Lan. em cáo đủ đường mà cứ nhất quyết kéo em đi. đến công ty lúc 10h30 đợi mới vl. chả hiểu nổi. ngồi trên xe.

Em: mấy chị cứ kêu em đi vậy ngại. mới quen được biết khách hàng, với nhân viên. mà mấy chị tới tận công ty rước đi ăn ngại lắm.

Lan: em ngại gì. chị quý chị mới rù. với lại 2 chị em chị đi ăn chán chết.

Em: lần này nữa thôi chị ạ. còn lâu lâu chị em cafe với nhau cũng được. đi hoài em thấy ko thoải mái.

Minh: H đừng ngại tiền bạc, nay chị lan tra thì bữa khác H trả, có gì đâu.

Em: trời em lương culi lấy đâu ra đi hoài.

Em: thôi lần này em mời.

Lan: em thật tính quá.

Nc với Chị lan và Minh, em hạn trẻ nói về em, về gia đình nhà cửa, ầm ừ cho qua.

Lan: mà nghe nói H đang đi học à.

Em: dạ vâng, đang học thêm chị à.

ăn uống xong lại về công ty.

Ghé tiệm mua cho Liên 1 phần bò lúc lắc với khoai tây, trước khi đi dặn rồi. Minh có hỏi mua cho ai, em tra lời thì có vẻ nhăn mặt. Chị Lan và Minh cũng lên phòng Xếp nói chuyện.

mở cửa phòng thì Liên chạy ra lấy,

Liên: đi gì mà lâu

Em: thế có ăn ko. người ta ăn xong mới về chứ.

Liên: anh ăn hông.

Em: ăn đi, no rồi.

Liên sách ghé ngồi kế bên em, vừa ăn vừa chêm tào lao gì đó. em thì ngả người ra ghé gối đầu lên tay nhắm mắt. thả hồn theo nhạc Trịnh. được 1 xiu thì có người gõ tai nghe ra khỏi tai.

Em: gì vậy... mở mắt ra thì mình đang đeo tai nghe của em.

Minh: H cũng nghe nhạc này à.

Em: dạ. chị ngồi chơi.

Minh: keo cái ghé lại ngồi.

Minh: hình ai đây H.

Em: người em yêu.

Minh: 2 người luôn à.

Em: ừm.

Liên: chị này mất rồi chị ạ. còn đây bạn gái bi giờ.

Minh: buồn thế.

Em: có gì ko chị.

Minh: à không, đợi chị Lan xuống, rồi Minh về.

Em: dạ.

.....

Làm việc tới chiều thì chạy ra trường rước T.a.

Em: alo đang ở đâu.

T.a: quán nước gần trường á anh.

Em: ờ ngồi đó đi anh qua.

rồi lấy đt gọi cho con bé ba.

Em: đang ngoài quán phải hông, tối ăn gì anh chị mua.

Ba ba: Phở đi anh.

Em: ừ.

Chạy vô quán nước thì T.a ngồi với mấy người bạn. có 2 người quen thôi. con lại lạ quắc.

Đi vào chào cả bàn rồi ngồi xuống cạnh T.a.

Em: bạn lớp em hết hả.

T.a: mấy bạn này bên đoàn trường, ko có học chung lớp.

Em: về chưa, anh chờ về tắm rửa tối đi dòng dòng.

T.a: dạ về anh.

chưa kịp chào mọi người thì có 1 anh, cao ráo đẹp trai đứng dậy đá cái ghế đang ngồi ra rồi bỏ ra ngoài.

Em cũng bơ luôn. có hơi ngại với mấy người trong bàn tí. chắc tại mình. Trên xe về em có hỏi T.a.

Em: thằng nhóc hồi nãy bị làm sao thế.

T.a: ko biết, hình như nó để ý em. nó có rủ em đi ăn uống. mà em toàn từ chối.

Em: ừm.

T.a: Anh ăn bánh xèo hông, mua về nhà mình ăn đi.

Em: thêm à.... T.a ôm chặt lấy em. "dạ"

theo chỉ đường của T.a, tới cái quán cũng đông khách. gọi 4 cái mang về.

Em: mà em qua nhà anh suốt thế, sáng đi mà tối mới về, ba mẹ em ko nói gì à.

T.a: có mẹ nói mấy lần. mà em kêu ở nhà anh chơi học bài, có em gái anh nữa. nên mẹ cũng ừ. chỉ dặn là con gái thì giữ ý giữ tứ thôi.

Rồi lại ôm em, hát lủi lo những câu ko đầu ko đuôi. lâu lâu lại hỏi "sao nữa anh" nhắc xong lại hát tiếp. cứ thế lủi lo hết đoạn đường về nhà.

T.a: anh gọi con bé ba về ăn đi. em tắm ở dưới anh tắm ở trên nhá.

Em: ừ tắm đi.

Móc đt gọi cho bé ba về ăn, tiện gọi luôn cho Hạnh. mà em nó kêu đi mua đồ với chị rồi, nên thôi.....

T.a đi lên lầu lấy đồ, em cất mấy thứ rồi tính đi lên thì T.a nhảy tung tung từ trên lầu xuống. cầm quần áo, quần chip áo ngực nhảy tung tăng.

Em: con gái con đũa...

T.a: kệ em.... rồi quàng tay ra sau cổ hôn em 1 cái rồi mới đi vào nhà tắm.

cuộc sống của em nó cứ êm đềm như thế bên T.a. còn với Minh em ko quan tâm. Khác hẳn với Hạnh. kệ muốn làm gì làm. rồi tự thất vọng thôi.

ăn xong tối lại đi bộ dòng dòng, ăn kem với vài món ăn vặt. dạo này chán đi chơi rồi. tối 2 đứa em chỉ nắm tay đi dạo thôi. chứ ko long nhong xa nữa. gần nhà cũng thoáng mát, con nít cũng nhiều. đồ ăn cũng nhiều.

..... tua nhé.

Hôm đây là Chủ nhật.

Sáng đi chợ dọn dẹp nhà cửa, Trưa ra quán. Chiều về thì có Hạnh cùng ngoài quán về nhà ăn cơm luôn.

Em đang t.a, Hạnh, với Bé ba thì ngồi ngoài sân chơi. còn em thì cặm cụi nấu ăn. được 1 lúc thì T.a đi vào.

T.a: thom thế. rồi đứng xoa xoa bụng. "đói ời" mặt cười cười nhìn yêu ko chịu nổi.

Em: phụ anh tí rồi ăn cơm cho nhanh.

T.a: chồng em là số 1.

được 1 lúc thì Hạnh chạy vào bàn ăn ngồi.

Hạnh: sướng nhá.

Em: con hâm này.

Vừa nói hết câu thì nhỏ em lên tiếng.

Bé ba: 2 có khách.

Quay lại thì đệt. T.a cũng nghe chuyện ba mình nên cũng đoán được đó là ai.

Em: chị sao biết nhà em.

Minh: Minh hỏi chú sáu.

Em: ờ. Minh ra ngoài ngồi chơi H đang giờ tay.

Em: Em ra tiếp chị giùm anh.... em nói với T.a.

T.a vừa đi ra thì em ngoắc bé Hạnh ngồi đó lại.

Hạnh: gì anh.

Em: nấu đi chứ gì. a ra tiếp khách.

Vừa nói hết câu, nó cong đít lẹp bẹp chạy ra ngoài bàn khách.

Hạnh: chị anh bắt em nấu kia.

T.a: nấu đi anh. hứa rồi mà. chiều chủ nhật là anh nấu ăn mà.

má tụi nó còn bêu em trước mặt bà mình.

Nấu xong em lên gọi mấy đứa xuống dọn cơm. em thì ngồi tiếp Minh.

Em: chị tới có việc gì ko.

Minh: ko Minh tới chơi thôi. mà cô chú đầu H. Minh có quà biếu cô chú.

Em: tới nhà H kiểm ba mẹ H chị. Nhà này nhà H. ba mẹ ở abc. xa lắm.

Em: thôi mình cảm về đi. H ko có nhận giùm.

Minh: máng tới ai mang về. vậy khi nào ba mẹ H lên thì gửi giùm Minh.

Em: thôi kỳ lắm. quen biết gì đâu tự nhiên quà cáp.

Minh: thì quà làm quen mà.

Em: ừm. thôi ở ăn luôn ha.

Minh: chứ sao. nái T.a có mời rồi.

.....

Vào bàn ăn dĩ nhiên em được kẹp bởi T.a và Hạnh. mình ngồi kế T.a. ăn uống cũng nói chuyện qua loa. nói chung là đồ ăn ngon nên ai cũng cặm đầu ăn.

mà cách ne của Minh thì em chả thích tí nào.

Minh: bé thì làm bài được ko.

Bé ba: dạ cũng tạm chị.

Minh: ừ học ráng học anh văn giỏi vào. ráng phần đầu xin học bổng.

nào là bên đó thế này, thế nọ. ~~~ nhà chị ai cũng học giỏi. nhà chị giỏi có mệnh kinh tế cho nhà em đó đâu.) đang tính bật. nhưng mình là người lịch sự.

ăn xong thì T.a rửa chén với Hạnh với bé em.

Em: chị về luôn chưa. chưa thì ở chơi em hẹn lại người ta. tại tối nay em có hẹn bạn.

Minh: ừ thôi Minh về luôn. H bạn hả.

Em: zạ. gọi taxi cho bà rồi tiễn bà ra cổng.

Tối đấy thì vẫn như thông lệ. ăn cơm xong dọn dẹp thì đi bộ dòng dòng chơi.....

thôi tối đây thôi. co biến thì em tiếp tục. bữa giờ Minh vẫn hay nt hỏi han. em âm ỉ cho qua. mấy nay thì ko thấy nữa chắc emnr.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71

chuyện này em không muốn nói nhiều về em, rất dễ lộ info. nhưng thôi lỡ thua độ với 1 thím, nên em viết 1 chap.

Bữa đó làm ở công ty tới 11h thì đi ăn với liên. về công ty lấy đồ vô thay đồ trong toilet của công ty. xong đi học. đơn giản em thích thoải mái. quần jean áo thun. lấy xe đang bon bon trên đường gần tới trường thì có điện thoại.

Em: nghe nè cu.

Thành: gửi xe chưa. chạy ra đầu ngã tư đi.

Em: chi.

Thành: ra đi biết.

Ra tới nơi thì ô cái đệt. gái đâu nhiều thế, lớp mình là éo gì có gái.

Thành: á đại ca tới. đủ kèo rồi tụi bay ơi.

Em: gì vậy đông thế.

.....: à nay SN thắng Thành nè anh, còn đây là mấy bạn nữ trường mình mà ngành khác. bạn học thắng Thành.

Em: à ừ. mà cúp học hết đó hả.

.....: có 2 thắng hết ngày nên vô học rồi. lớp nay có 2 thắng đó thôi.

Em: ừ. ừ, ừ, ừ, ừ

một cảm giác quen thuộc chạy dọc sống lưng,giáng người đó. mái tóc đó. khuôn mặt đó. em cứ đứng nhìn chăm chăm. rồi giật mình, không thể thế được. không phải. chỉ là người giống người thôi. không phải giống hoàn toàn, nhưng khá giống.

Bỏ qua cái suy nghĩ trong đầu, lại hòa vào các cuộc móc nối những thắng trong lớp.

Chọn được 1 quán lậu, cả đám kéo vào đó. lớp em đi không đã 14 đứa, bên kia cung 6 7 đứa con gái.

mấy cu kia có gái thì cứ xồn xồn lên. mà hình như là chúng nó quen nhau hết rồi. có mình em là lạ. Hỏi ra mới biết tối tụi nó cũng hay đi cafe đi chơi chung với mấy thắng bên lớp em. em thì có Trang Anh nên gọi không đi, nên không biết.

Cả đám lớp em thì chả có thằng nào uống được với em ngoài thằng thành nên em ngồi đầu là lũ kia chạy xa. có em với thằng thành là ngồi cùng nhau để uống. tụi kia cũng dành chỗ ngồi gần mấy đứa con gái.

Con bé kia cũng kéo ghế ngồi xuống kế bên em.

Em: chào em.

nhỏ: bao nhiêu tuổi mà gọi người ta là em.

Thành: anh hơn mày 5 tuổi đó.

nhỏ: mày có xạo không. nhìn mặt này mà kêu hơn tao 5 tuổi..... mình nhìn non choẹt vậy sao :(

Em: ờ rồi chào bạn. có vậy cũng lèm bèm.

nhỏ: hi anh. giòn chút ấy mà.

Em: ờ. Thành kêu đi em. bìa để anh trả.

Quay qua nói với nhỏ phục vụ. cho anh khùng ken.

em: em tên gì.

Hiền: dạ em tên hiền.

Em: ờ hiền ghê.

Hiền: anh là học cùng lớp với thằng Thành à.

Em: hết chuyện hỏi rồi hả. không học chung lớp lấy gì ngồi đây. em cười cười.

cả đám cũng cười, một đứa nói, con này chưa uống đã say rồi.

Hiền: em học chung cấp 3 với Thành.

Em: ừ. này anh cũng có nghe.

Hiền: mà sao anh lớn rồi còn đi học với tụi em.

Em: học ngu. ở lại 5 lớp.

Hiền: anh cứ xạo xạo.

Thôi mấy đứa nâng ly mừng 1 thằng Có cu ra đời. cả đám ồ lên hò hét. Nói chuyện với hiền thì lâu lâu quay qua hỏi 1 câu thôi. có vẻ ngại ngại. em viết ở trên cho nó liên mạch thôi. chứ không phải nói chuyện qua lại như vậy,

Hiền nhìn giống bx thật. có vài điểm khác biệt thôi. nhưng tính cách, lúc mới quen, nụ cười hầu như là giống. em cũng không quan tâm lắm.

Đi hát thì Hiền lại ngồi kế em.

Hiền: anh không hát à.

Em: à không.

Hiền: sao lúc mới thấy em, anh nhìn em chăm chăm thế.

Em: ủa em thấy hả.

Hiền: ừ em thấy, rồi tự nhiên muốn ngồi gần anh hỏi chuyện. nên mới lại ngồi kế anh đó.

Hiền: em giống bồ cũ anh hả.

Em: không, giống người anh yêu.

Hiền: người yêu cũ hả.

Em: không phải.

Hiền: người yêu bị giờ hả.

Em: không phải luôn.

Hiền: vậy là tình đơn phương rồi.

Em: không tại anh yêu nhau mà.

Hiền: ủa vậy là sao.

Em: cười cười.... em quan tâm làm gì.

.....

Tối hôm qua. đang ngồi 2-2 LOL với mấy thím thì có điện thoại. vừa bốc điện thoại lên nghe thì máy tính cũng reset,

Em: nghe cu.

Thành: alo anh ra quán cafe abc em hỏi cái này cái.

Em: chuyện gì hỏi luôn đi.

Thành: ra đi giúp em cái.

Em: ủa mà gấp không. tầm 1 tiếng nữa anh ra. tính làm trận nữa.

Thành: gấp mới gọi anh mà.

Em: ừ vậy đợi tí anh ra.

Thay đồ, rồi mở hầm lấy xe ra đi. lấy con oooo ra đi, lâu quá không đụng tới, chạy cho nó trơn, rồi đi đón Trang Anh.

Có lần Trang Anh nói có anh bạn nào đó rủ đi xem phim, đi cafe. em thì cứ nói đi đi. mà trang anh không đi. em mới nói. bạn bè có gì mà sợ. cứ đi đi. nhưng lúc về gọi anh chờ về. còn đi ai tới chờ cũng được.

Nói thì nói nhưng Trang Anh cũng không đi. có bữa then nào nó cá độ gì đó, bắt Trang Anh dắt đi coi phim, vì anh rủ hoài mà Trang Anh không đi. Em mới nói bạn bè, em cứ đi. đi 1 lần rồi không đi nữa cũng được. cứ tạo mối quan hệ với bạn bè, có gì đâu mà không đi.

Trang Anh mới trả lời. ừ có time em chỉ muốn ở bên anh thôi. đi xem phim uống nước chán ồm. phí time ở bên anh. nghe xong cứ mát mát thế nào. thế là tối đấy dắt đi xem phim luôn.

.....

Ra tới quán, thì nó đang ngồi với 2 con nhỏ nào đó. lại gần thì nhỏ hiền với con bạn nữa.

Em: gì đây.

Thành: cafe chứ gì.

Em: đệt tưởng có gì quan trọng, bố đang đánh Liên Minh.

Thành: chị đâu mà ôm máy.

EM: đi sinh nhật rồi.

Thành: hèn gì kêu mới đi.

Em: ha ha, chú cứ như anh đi, coi muốn đi không.

Thành: em được như anh đã phức.

EM: ờ quên chào 2 em. à quên anh hơn em 5 tuổi gọi bằng em được không. em đá luôn con bé.

Hiền: vậy là em giống bạn gái anh bị giờ hả.

Thành: đệt còn lâu nhé, mày chỉ đi xách dép cho chị thôi.

Thành: ủa mà nó giống ai.

Hiền: giống người anh yêu. mà không phải bạn gái anh, hông phải bồ cũ. người gì đâu lạ lùng.

Em: ha ha ha, Người anh yêu mất rồi, còn chị là người anh yêu bị giờ.

Hiền: buồn thế, chị sao mất vậy anh.

Em: ừ tại nạn xe.

Hiền: hèn gì bữa nhìn em, a ngờ ra luôn. mà giống lắm hả anh.

Em: ừ giống khá giống.

Hiền: thế nhìn em đừng có yêu nhé.

Em: gớm, con nít anh không có yêu. ha ha ha.

..... ngồi chơi với mấy đứa, buồn chuyện rồi đi về đón Trang Anh.

Em: alo gần về chưa em.

Trang Anh: da anh tới quán này đón em đi.

Đánh xe tới đối diện quán. 1 lúc sau thì Đám Trang Anh ra. Mọi người lấy xe, Còn Trang Anh lấy cái nón bảo hiểm của mình. thì có anh giữ lại. Lại như bữa P nữa sao ta. tụi bạn nó cò kéo đi đâu đó. chắc đi tầng 2. tây thế em cũng xuống xe, đi qua đến nơi.

Trang Anh: anh, rồi chạy tới ôm tay em. còn anh kia thì vẫn giữ cái nón bảo hiểm.

.....: ai thế Trang Anh. 1 nhỏ nào đó lên tiếng.

Em: hả, mình là xe ôm.

.....: Xe ôm đẹp trai thế.

Em: thôi mấy bạn cho mình đón trang anh về.

.....: đâu có được. còn phải đi hát nữa.

Em: 10h rồi ba mẹ Trang Anh la đó.

Anh chàng cầm nón Trang Anh bước lại.

.....; anh cứ về đi, tôi chở Trang Anh đi tôi chở về.

.....: hay anh đi chung với tụi em luôn cho vui đi.

Em: thôi không được mà, được mình đi liền, hẹn mấy bạn bữa khác. còn giờ này Trang Anh phải về, mẹ Trang Anh dặn rồi.

.....: vậy mình chở trang anh về. Anh kia lên tiếng.

Em: Trang Anh là của mình bạn à. em nói và xoáy thẳng vào mắt anh ấy. rồi cười. mấy người kia thì ồ ồ lên. nói chung cũng có men rồi không chấp.

Em: Đi em... em nắm tay Trang Anh đi ra xe.

Trang Anh: nón của em.

Em: mai anh chở đi học. Xin rồi đôi co làm gì.

Trang Anh: dạ. rồi ôm tay em cười hi hi.

Khi mà lên xe thì khỏi nói, mấy anh chi kia đứng chỉ trỏ. nói chung là cũng phải đánh Dấu chủ quyền. trong đó cũng có mấy người quen nên cũng không nói gì.

Em: dạo này em mập lên ấy nhờ.

Trang Anh: thật hả anh. mai phải giảm ký thôi, tại anh á, cho em ăn nhiều làm gì.

Em: hề hề, ôm sướng chứ gì.

Trang Anh: xì, ai cho ôm.

Ghé tiệm Trà sữa mua 4 ly, cho Trang Anh với em Trang Anh. em và bé ba.

chở Trang Anh về nhà, nhận mấy cái hôn. rồi mới chịu xuống xe.

Trang Anh: nay mới thấy anh giữ em như vậy á. rồi chạy vào nhà.

Em thì về nhà đánh lol, làm báo cáo..... thế là xong tối qua. có mấy tin nhắn nói chuyện vu vơ của hiền, nói chung hiền ae chơi vui được. không phải như thích mình, chỉ là vui tính hợp chơi với nhau thôi. mấy thím đừng có nói thẳng mấy hộp sữa. thẳng không hộp nào.

Chuyện em nó êm thế đó. chứ không phải đánh nhau vì em này em nọ, ầm ầm. hay là ghen lồng lộn như phim. nhẹ nhàng thôi. nên có lẽ nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngổ Hề được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72

Mấy nay tâm Trạng không được tốt. có chuyện xảy ra, chuyện gì thì trong voz này chỉ có 1 người biết, tối qua ngồi nói chuyện, hợp nên cũng nói ra hết cho nhẹ. mà cũng ế nhẹ đi được bao nhiêu. nói chuyện tới tâm khuya chán nản rút điện thoại gọi cho thằng em nó làm quản lý 1 quán bar. cái này cũng mới được biết, nó đi làm cũng không nói ai trong lớp biết.

Em: Đang làm hả.

Tùng(gọi tên như thế thôi nhé): ừ em đang làm.

Em: xếp cho anh 1 bàn. góc nào cũng được.

Tùng: rồi, yên tâm để em. mà anh đi mấy người.

Em: 1 mình.

Tùng: có chuyện buồn hả anh. Cũng Khuya rồi mà.

Em: ừ, cứ cho anh 1 bàn, 1 chi 21. rảnh thì ngồi với anh. giờ anh qua.

Thay đồ đánh xe qua quán thằng nhỏ làm thì nó cũng đang đứng ngoài cửa đợi. đánh xe vào chỗ để rồi nó dắt vào bàn.

Tùng: làm ăn có chuyện gì hả anh.

Em: à không. chuyện riêng thôi.

Tùng: anh với chị Trang Anh có chuyện hả.

Em: không phải luôn. thôi chuyện của anh.

vào bàn thì mọi thứ đã chuẩn bị sẵn. phục vụ khui rượu, em giơ tay cản, cầm chai rượu lên. quay qua hét vào tai thằng Tùng.

Em: thật hả.

Tùng: yên tâm anh.

Em: ok..... rồi đưa lại cho thằng phục vụ khui. rót ra 2 ly em với thằng tùng uống không ai nói gì. bỗng nó giơ cái điện thoại trước mặt em.

Tùng: kêu em nào tới nói chuyện không anh. mà sao đi trễ thế, cũng gần giờ xuống nhạc rồi.

Em lấy điện thoại soạn tin lại.

Em: ờ có chuyện không ngủ được. thôi khỏi gọi, hết giờ làm ae mình đi ngủ tiếp.

Tùng: thôi em cáo, nhậu với anh lại ế đâu. làm ở đây em uống được đâu, toàn nhấp môi.

tùng: anh ngồi em đi ra kia tí.

Ngồi ôm ly rượu cùng với tiếng nhạc chua chát. bỗng lại có cái 1280 chìa ra trước mắt, 1 cô gái tương tá ngon lành. gương mặt có 1 nụ cười, mà theo em kèm theo sự ngại ngùng, và 1 cái gì đó không diễn tả được.

Trên màn hình điện thoại " em ngồi chơi với anh được không". Em gật đầu trong đầu thì nghĩ " lại gái nữa hả."

Nhỏ: anh tên gì.

Em: Hoàng, còn em.

Nhỏ: em tên thảo. em để ý anh vào có 1 mình, có chuyện buồn hả anh.

Em: ừ.

Thảo có vẻ khá ngượng, em cũng im không để ý.

Em: em làm ở đây lâu chưa.

Thảo: cũng 1 time rồi anh, làm nhảy quán này quán nọ thôi.

Em: ừ, nhìn em khác những đứa khác.

Thảo: khác thế nào.

Em: không quây như mấy đứa teen teen đằng kia. có gì thì cứ nói.

Thảo: em cũng như tụi nó thôi anh à.... kèm theo nụ cười. mà em nghĩ nụ cười nó đáng thật.

Thảo: xui anh có đi đâu không.

Em: có về nhà.

thảo: dạ vậy thôi.

em và thảo lại em lặng, thảo thua em chỉ 1 tuổi thôi. tương thì đẹp rồi, khuôn mặt cũng mẫn mẫn. im lặng tới lúc thằng tùng nó tới.

em lấy điện thoại soạn tin cho thằng tùng.

Em: bé này thế nào.

tùng: không biết, hình như cũng đi khách, mà thấy ít đi khách trong này, ở ngoài không biết thế nào. mà thấy nó sống giản dị, họn mấy đứa kia. đùa đòi lắm, anh nhìn cái điện thoại nó thì biết.

Em: ừ.

Tùng: chắc lại nuôi thằng chồng xì ke nào ngoài kia. nghe nói có đứa con nữa.

ngồi 1 lúc thì thảo chào tính đứng dậy đi. em chưa thấy con gái làm trong bar nào như vậy.

em nắm tay thảo lại, 1 tay vỗ xuống ghế. Thảo lại ngồi xuống. em lấy 1208 trên tay thảo. "Em đi bao nhiêu"

Thảo: dạ em xin 1 triệu. em không hay đi khách, nhưng em cần tiền. anh hỏi tùng cũng biết, em không đi khách nhiều.

Có vẻ như thảo muốn đi khách để có tiền. chứ chả đứa nào làm gái, mà lại đi xin khách kiểu đó, àm còn giải thích nữa.

Em: ok, ngồi đây chơi hết giờ đi với anh.

Thảo: anh ơi 5h anh cho em về.

Em: ok.

.....

xuống nhạc em ra lấy xe, chai rượu chưa thì ký gửi đây.

Thảo: anh ra cửa đợi em tí.

Em ra xe luôn, chui vào xe, chạy qua bên kia đường đứng, thảo ra cửa đứng ngo ngác 1 hồi, mặt buồn thiu. chắc hồi này không lấy sdt mình đây mà. rồi lùi thui vô lấy xe, đi 1 chiếc ware khá cũ. em đánh xe vòng lại kéo cửa xuống nhìn Thảo cười.

Em: anh tè đường xiu. cất xe đi anh chờ. Trong mắt thảo có gì đó anh lên, nhưng không vui.

Thảo: đi đâu anh.

Em: trung quốc. bán em luôn.

thảo: ơ.

Em: đi ăn đã. no mới bán được. em cười cười. kiếm 1 quán ốc khuya. kêu vài món. 1 khung bìa.

Em: ăn đi em, đừng ngại và hạ thấp mình trước anh.

thảo: dạ. mà anh lạ thật. mà cũng đúng người như anh thì đâu thiếu gái đẹp.

Em: ý em là sao.

Thảo: nhắm 1 ngụm bia. thì người khác, đã chờ em đi ăn cái gì đó nhanh gọn, rồi đưa em vào khách sạn, hoặc cái nhà nghỉ, lao vào em rồi.

Em: ha ha ha. ăn cái lâu ha, cả ngày nay a chả bỏ bụng được miếng nào. giờ em giúp anh ăn ngon miệng đi.

Thảo: anh có chuyện buồn hả.

Em: không éo le tí thôi. cũng buồn chút xiu. mà chắc không bằng em buồn. người ta nói không nghe gái(em dùng từ gái thay cho từd.....i nhé) kể chuyện. mà anh muốn nghe, coi buồn hơn anh thì chắc anh vui lên được tí.

Thảo: có gì đâu anh ơi.kể ra không tin thì a nghe làm gì, em cũng không kể.

Em: nghe nói em có con.

Thảo: dạ em đi làm tối em gửi chị hàng xóm, tối nó ngủ thì chị khóa cửa, nó ngủ trong phòng 1 mình quen rồi, cũng ngoan lắm anh. với lại lâu lâu em mới đi qua đêm 1 lần, nhưng lúc nào em cũng về sớm để nó thức dậy thấy em. sáng em xin làm ở lotteria, làm theo ca nên cũng dễ chăm con.

Em: ờ. ba no đâu.

Thảo: em không kể thì anh khai ra đó hả.

Em: ha ha chứ sao. ăn đi, uống nè.

Bia vô tí thì thảo kể. nhà ở miền tây. đậu đại học vào đây. gia đình cũng không khá giả gì. vào đây đi học, đi làm tự thân kiếm sống. rồi quen được 1 thằng, làm văn phòng. quen yêu nhau. đến lúc có bầu thì thằng kia phẫn thẳng. Thảo về nhà thì Ba đuổi đi. bà ngoại dấm dúi cho 2 cây vàng. cũng không dám cho ở cùng vì ba đuổi đi. lên lại trên này thảo xin đi làm, cất kỹ 2 cây vàng đợi lúc sinh em bé. đi làm kiếm tiền trang trải cuộc sống đợi sinh con. lúc đầu ở cùng phòng với 2 người nữa. tới lúc sinh em bé, thì 2 người kia cũng chuyển đi, vì sợ phiền. có chị hàng xóm giúp đỡ.

Sau này bé lớn 1 tí thì em mới đi làm lại. phải bán 1 cây đi để lo cuộc sống lúc đó, còn 1 cây em vẫn giữ đến bây giờ. em đi làm còn sức em cố gắng làm để dành giùm cho con sau này, lo cho nó đi học. không bằng cấp thì làm sao nuôi đủ đứa bé, nên tối em xin đi làm ở bar do 1 người bạn giới thiệu. đủ sống, dư ra để sau này cho con thì không có. nên em mới đi khách. cũng nhọc nha lắm anh. mà vì con thôi. giờ em tiết kiệm cũng được 1 khoản khá khá, em gửi tiết kiệm luôn rồi. em còn trẻ, còn sức ráng được bao nhiêu thì ráng. em không đi khách nhiều vì sợ bị bệnh gì khổ con em thôi. em xem người nhìn người em mới đi, chứ mấy đứa teen teen quay quá em không giám.

rồi 1 số thứ nữa nhưng thôi tới đây mọi người cũng hiểu phần nào rồi. kể lại câu chuyện đó thì nước mắt thảo cũng rơi.

Em: kể thì anh cũng nghe.

Thảo: nhưng không tin đúng không anh.

Em: tin hay không a có cách. thôi ăn đi rồi đi.

Em quay qua nói với nhò nhân viên: em ơi cho anh 1 phần cháo hải sản lớn, mang về.

tính tiền cho anh luôn.....

Ra xe, em mở cửa cho thảo vào xe.

Thảo: a có gì đó dấu em.

Em: ừ anh suy nghĩ tí. à cái này cảm về cho bé, sáng mai 2 mẹ con hâm lại ăn.

sau anh đèn thì có gì đó long lanh thật

Em: mà em dễ tin người thật. đừng có tin anh.

Thảo: giờ thì em không tin anh thật.

Em: ha ha ah.

thảo: đi gần đây thôi anh, 5h em phải về rồi.

Em: mà phòng em ở đâu.

Thảo: anh hỏi làm gì.

Em: chờ em về chứ gì.

thảo: anh Chê em hả.

Em: không, nếu những gì em kể là thật thì a thương em thật. với lại a chưa bao giờ đi ăn bánh trà tiền cả. a toàn thiếu thôi. ha ha ha

Em móc ví đưa cho Thảo 1tr.

Em: coi như công, em đi ăn với anh. ok. nếu em kể với anh là thật. thì anh nghĩ em nên tự hào, vì những gì mình dành cho con. và anh không coi thường em. a cũng không coi em là gái.

Thảo: vậy em chỉ lấy 500 trăm thôi.

Em: cũng được. giờ anh chờ về, mai anh kêu thằng tùng chạy xe qua cho em.

Thảo: thôi kỳ lắm anh. anh cho em qua lấy xe đi.

Em: a đưa 500trăm rồi đấy, đi xe bị cướp mất 500k đừng có nói tại anh à. hề hề

Thảo: em đi quen rồi.

Em: anh muốn vô phòng em. a muốn tin những gì em nói là thật. nên anh mới tới phòng em.

thảo: dạ.

Thảo chỉ em đi về phòng trọ. con đường khá vắng vẻ.

.....

Vào phòng thảo mở đèn. Thằng bé ngủ trên cái nệm dưới đất. trên gác thì là bếp núc lạ đời. thảo nói vậy cho thằng bé ở nhà 1 mình không sợ nó phá. ở dưới chỉ có nệm với tủ đồ. nhà tắm. và cái nệm.

Thảo: anh uống nước.

em: ở để đó. thằng bé ngủ ngon ghê. nhìn yêu thật.

Thảo: nó quậy lắm, mà được cái không quậy khóc.

Em: em cho anh xem 1 cây vàng, với cuốn sổ tiết kiệm được không.

Thảo: chi anh.

Em: thì cứ vậy đi, rồi anh nói chuyện.

Thảo lấy đưa em xem, cùng với cuốn sổ tiết kiệm cũng kha khá, với cái tờ giấy bán 1 cây vàng mấy năm trước.

em: rồi, em thay đồ đi rồi đi đây với a 1 chút.

Thảo: đi đâu anh.

Em: mai em đâu phải đi làm đúng không. đi uống cafe.

thảo: giờ này ai mở cho anh uống.

Em đi đi rồi biết.

Thảo Gi tờ giấy, dặn chị hàng xóm cho thằng bé ăn cháo, rồi chở đi học giùm. nói ra thì bà hàng xóm cũng tốt giữ.

ra xe em chở thảo tới thẳng quán. cũng 4h hơn rồi. cô thì vẫn ngủ. thằng bảo vệ cũng đang vắt vẻo ngoài cái ghế. mẹ canh quán vãi thật. em xuống xe sút vào ghế thằng bảo vệ cái thì nó bật dậy. "anh"

Em nó khiêng quán đi rồi kia.

...: em đuổi quá. anh tới sớm thế.

Em ừ có công chuyện.

Em vào đi em. mày canh xe đó.

xếp cái bàn ngồi nhìn ra đường. em vào pha 2 ly cà phê. mang ra.

em uống đi.

em: giờ anh có cách giúp em. tiền anh thấy em để dành vậy cũng khá rồi. không cần nữa đâu. giờ làm đủ sống nữa là được. mà cũng tiết kiệm được 1 ít càng tốt.

Thảo: em không hiểu.

Em thì anh nói em bỏ nghề đó đi. không lotte hay bar nữa. em đồng ý thì anh giúp.

Thảo: bắt đầu mếu. sao anh phải làm thế.

Em đơn giản nó có lợi cho anh, có lợi cho em.

Thảo: em không hiểu.

Em ok anh giúp em làm lại từ đầu. tránh xa cái nghề kia ra. giờ thì vậy, lỡ bị công an bắt thì sao. ai chăm con. nín đi.

Em: giờ anh nói vậy. quán anh cần người. a tuyển em vô làm. em làm từ sáng tới tối lương 7 triệu tốt anh thuognwr thêm. cơm ngày 2 bữa. tối em làm tới 8h 9h có thể về. cn làm luôn, thằng bé đem qua quán cho nó chơi cũng được. đừng có quậy quá được rồi. chiều đi đón nó về quán ăn cơm, rồi để nó ngoài quán chơi, hay cho nó về phòng chơi với chị hàng xóm cũng được.

Em: em nghĩ sao. số tiền kiếm được anh nghĩ lo đủ cho 2 mẹ con, và cung dư khá khá đó. tại ăn ở ngoài quán rồi.

Thảo: Em nhục lắm anh ơi. hu hu hu.

Em: nín đi, a rất nể em a mới vậy đó. em hy sinh nhiều rồi. giờ đến lúc thay đổi thôi. a không biết anh tính vậy đó.

Thảo: dạ em cảm ơn hu hu...

Em: thôi giờ anh chở về luôn, mai khỏi đi làm nữa xe anh gửi thằng tùng chạy qua cho. sdt anh đây. nghỉ ngơi mấy ngày đi rồi qua quán làm. mai a sẽ nói chuyện với quán.

Em: à còn nếu gặp người mà đã từng đi khách. không việc gì phải ngại. tự tin lên. em đã làm 1 điều vì con em mà. chưa chắc anh làm được như em. cứ nói với họ em đã đủ tiền nuôi con em rồi. em không làm nghề đó nữa. anh nghĩ chắc họ cũng mừng cho em thôi.

trên đường chở thảo về cứ khóc tu tu trên xe..... ~~ làm được 1 điều mình nghĩ là có ý nghĩ. nên cảm thấy cũng nhẹ đầu hơn vì chuyện của mình.

Còn chuyện của em, khó đỡ VL làm nay xin bữa nghĩ. ở nhà type chap

Bạn đang đọc truyện *Thẻ Loại Đây Là Thẻ Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

chap này hôm nay mình lược bỏ đi khá nhiều phần. rồi mới post. mọi người cũng hiểu tại sao lâu nay em không ra thêm chap. hôm nay là 1 ngày khá mệt mỏi nên mình cũng không viết thêm gì cả. chap này mình đã viết xong từ lâu. nay lược bỏ 1 số phần thôi.....

Biết nói sao nhỉ. Để mọi người phải chờ lâu cũng áy náy. Nhưng mà chuyện em gặp cũng chả có gì tốt lành cả.

Thôi thì quyết định nói ra luôn vậy.

Hôm đó. Vừa đi làm, ghé qua quán thì có đt của chị pé hạnh.

-alo H hả.

-da vàng.

-mình gặp nhau chút được không.

-đang ở đâu, H chạy qua luôn.

- Không cần đâu. tí H kêu bé hạnh qua nhà H chơi đi. rồi H chạy qua nhà mình.

- ok.

chả biết có chuyện gì nữa, cũng nghĩ là có liên quan đến bé Hạnh. nên mới kêu mình kêu bé hạnh qua nhà, cho tiện nói chuyện.

chạy về nhà tắm rửa, ăn cơm. vì tối nay Trang Anh bận học nhóm với bạn nên cũng không qua nhà. mua hộp cơm về ăn. vì ngại nấu. bé em thì nó ở quán coi quán rồi.

về đến nhà thì gọi điện thoại cho hạnh.

- à lô.

- gì thế anh.

- qua nhà anh chơi. coi nhà anh tí xiu anh đi công việc tí anh về. mà mua chè với bánh tráng nướng luôn nhá.

- dạ. hí hí, em qua liền.

Không khóa công. chỉ khép lại để đó. lên lấy đồ xuống tắm. tắm ra vừa xuống cầu thang thì thấy hạnh đã ngồi vắt vẻo coi ti vi.

- anh. của anh nè.

- nay tươi thế.

- ơ thế muốn em buồn à.

- buồn thì anh mới chọc được chứ.

- xì con trai gì, chỉ toàn đi chọc con gái.

- ngồi chơi tí ha. anh đi tí về mua ốc ae mình nhậu.

- dạ hi hi.

Lấy xe chạy qua nhà Hạnh. em không có thói quen tới nhà người khác gọi um xùm ngoài cửa, móc điện thoại ra gọi cho chị của anh.

- ê ê mở cửa coi tới rồi nè.

-ờ đợi tí.

Chị Hạnh mở cửa cho em vào.

- Hoàng Ngồi đi, đợi mình 1 tí.

- à ừ. có gì thế.

chị hạnh lấy ra mấy tờ giấy A4.

- H đọc đi sẽ hiểu.

em cầm tờ giấy. giòng chữ đầu tiên là " Con xin lỗi ba mẹ, ông bà, em xin lỗi anh,"

em không nói rõ nữa. đó là bức thư hành viết, hạnh muốn tự tử. mấy thím hiểu thế là được rồi trong thư hạnh viết về những gì đã trải qua với em. từng việc một. từng cử chỉ. rồi time gian hạnh lớn lên đợi và chờ em thế nào. đi kiếm em thế nào. cảm giác khi tìm thấy em trên face thế nào. cảm giác bắt lượ để có em thế nào. cảm giác bị em xa lánh thế nào. mọi thứ nó cứ như cửa vào tìm 1 lần nữa. nước mắt lăn dài trên má. time này Hạnh chỉ muốn ở bên em thật vui vẻ khi nào thích hợp hạnh sẽ bỏ đi đâu đó và ra đi.

em không thể diễn tả được cảm giác lúc đó thế nào. nó giống như cảm giác mà em chạy xe thật nhanh vào bệnh viện khi bà em gặp tai nạn, cảm giác đau đốn đó lại ủa về. dù cảm giác đó nó vẫn chưa nguôi ngoai đi được phần nào. Em thương Hạnh thật sự thương người con gái đó. nhưng đến được với nhau thì cần thêm duyên số nữa.

- Hoàng lấy mấy tờ này nhé. để Ý bé Hạnh giùm H nhiều vào nhé. giờ H về nói chuyện với bé Hạnh....

xong em phóng xe về nhà luôn. vừa tức giận cho cái suy nghĩ non nớt của Hạnh. vừa sợ mất đi cái gì đó.

Về nhà Hạnh đang ngồi vắt vẻo coi tivi. Em hăm hăm đi vào. Hạnh nhìn mặt em cũng có chuyện. đứng dậy hạnh chạy về phía em. em giờ tay tát hạnh 1 cái(cái này là không đúng, chỉ là tức giận quá thôi. nó cũng tạo ra cái đà để nói chuyện). rồi chia ra cho Hạnh mấy tờ giấy A4.

- như vậy là sao.

-anh..... em

- em nghĩ anh là gì. anh không nghĩ em là con người bất hiếu như thế.

-.....

- vì 1 thằng mà em bỏ ba mẹ em à. không đáng.

- em nghĩ anh và mọi người ở lại sẽ như thế nào.

nước mắt cả 2 cũng đã rơi. hạnh thì ôm chặt lấy em. em cũng ôm hạnh đứng chết chân tại chỗ.

- em khờ vậy à. em đi anh sẽ sống được nữa sao. 1 lần là quá đủ với anh rồi. giờ em muốn gieo vào tim anh cái nỗi đau tột cùng ấy nữa sao.

- hu hu hu anh ơi em xin lỗi. tại em ngu ngốc.

- mơ ước của em đã hoàn thành chưa. vậy mà vì anh em từ bỏ hết sao. rồi lúc đấy anh sẽ thế nào.sống tốt quãng đời còn lại à.

- em biết anh tại sao anh thức khuya đến thế không. tại vì anh nhớ chị. anh không ngủ được. chứ không phải vì anh mê game. mỗi tối anh đều nhớ tới chị. vậy giờ e em muốn anh sống thế nào. em chết đi rồi để coi anh sẽ sống không bằng chết cho em vừa lòng.

- Anh ơi hu hu hu hức hức. em ngu ngốc. em không làm được gì nên chuyện. để mất anh em không làm gì được. giờ em lại ngu ngốc hức hức.

Từng chữ từng chữ nghẹn ngào được Hạnh nói trong tiếng nấc. em điều hạnh lại ghé xô pha. ôm hạnh vào lòng. hạnh cứ khóc ướt hết cả áo. rồi ngủ lúc nào không hay. em vẫn ôm hạnh ngồi đấy. đầu bao nhiêu suy nghĩ ngổn ngang. giờ phải làm sao đây.

bé em ở ngoài quán về thì thấy em ôm hạnh để hạnh ngủ như thế. hình như khóc xong mệt quá hay sao ấy nhỉ. em ra tay làm hiệu nó im lặng. nó đi tới cái bàn lấy tờ giấy đọc rồi khóc tu tu bỏ lên phòng.....

gọi điện thoại cho chị hạnh để Hạnh ngủ ở nhà em một bữa. cồng Hạnh lên lầu.

để hạnh nằm lên giường em tính quay lưng xuống phòng làm việc. thì hạnh bật dậy ôm lấy em từ đằng sau.

- anh đừng bỏ em

- ừ em ngủ đi, anh ở đây.

em nằm xuống. hạnh rúc vào ngực em nằm nhìn thương lắm. thương lắm lắm. tại anh phải không em.

Tối đấy Hạnh giặt mình rất nhiều. nằm trong lòng mình Hạnh còn không yên giấc như thế thì, bình thường như thế nào.

nằm được 1 lúc lâu lâu Hạnh lại giặt mình. trong đầu nghĩ là tại cái áo ngực nên không thoải mái. đánh liều đang ôm hạnh thì luôn tay gỡ cái khóa áo ngực sau lưng hạnh. cái khóa vừa bung ra thì hạnh cất tiếng nói.

- anh làm gì đấy.

- em hay giết mình, anh gỡ ra cho em dễ ngủ.

- dè xòm.

Hạnh quay người ra gỡ cái áo ngực quang lên đầu giường. rồi quay vào lại rúc vô ngực em nằm. có cảm giác hạnh đang khóc nước mắt chảy ra ướt cả áo em

- thôi anh đây rồi, không khóc nữa.

Hạnh trồm lên hôn em 1 nụ hôn chất chứa bao nhiêu nỗi buồn. em đẩy hạnh ra hôn lên trán rồi Hạnh lại rúc vào ngực em nằm.

- anh em đau lắm. hy vọng thật nhiều. thất vọng nhiều quá anh ơi. em phải làm sao hả anh. người em em cả đời này chắc cũng chỉ có anh thôi. cái tình cảm bé bằng hạt gạo ngày nào anh chọc em. giờ nó nảy mầm. và đã có bao nhiêu hạt gạo sinh ra từ cái tình yêu đó. bị giờ nó nhiều lắm anh à. em phải làm sao đây. em không chịu nổi.

- anh biết do anh. ngủ đi em à. rồi ngày mai trời sẽ có nắng mà em.

- em biết em không đúng, nhưng cả đời em bảo giống thế nào cũng được. chỉ cần có anh bên cạnh mà thôi.

- sao khôn thế. có anh bên cạnh, anh để em gặp bão giông à..... ngủ đi em. đừng nghĩ đại dột nữa nhé.

- dạ.

với tay hẹn đồng hồ, 4h sáng mò xuống phòng khách ngủ.

.....

Gửi em. anh đã phải suy nghĩ lắm mới đăng chap này em à. anh nghĩ anh sẽ Drop Thread ở đây cơ. nhưng nó đi theo anh đã quá lâu rồi. tình cảm mọi người dành cho anh cũng rất nhiều. những chia sẻ và tâm sự cũng rất nhiều.

Anh biết em vẫn vào và theo dõi, dù cái miệng cứ leo leo bảo là không vào.

có thể sau chap này anh nhận gạch cũng kha khá. người chủ anh cũng có.

Đừng làm những chuyện đại dột em nhé. vì Anh cũng yêu em đấy..... anh sẽ không tha cho chính mình khi em có chuyện gì đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Cuộc sống vốn dĩ nó là thế. Mọi chuyện cũng dần đến lúc phải thế.

Sáng vẫn như thường lệ. Vẫn cái hôn đánh thức. Cái ôm vào buổi sáng. Đi làm với tâm trạng cũng thoải mái phần nào.

Thì có đt của hạnh. Ko nói gì cả. Chỉ gọi và đợi em alo alo. Đầu rồi. Ko nói gì thế gái. Em nghĩ bị cần nên thôi cũng tắt máy. Trưa vẫn 1 cuộc gọi nữa.

- alo

- anh em muốn nghe tiếng anh thôi.

- sao lại mếu rồi. Hâm quá. Mai mốt a dẫn đi chơi. Tối qua nhà anh mà chơi với anh chị.

- dạ thôi anh làm đi. Rồi hạnh cúp máy luôn.

Chiều đấy hạnh lại gọi vẫn ko nói gì. Chỉ có em nói vu vu. Rồi cúp máy.

Tối hôm qua đang ngồi alo alo với mọi nhười thì nhận đc tn của hạnh. Hụt hẫng.

"Anh ơi.

Em phải đi rồi. Em biết time qua em làm anh và chị khó sử. Nhưng em yêu anh nhiều lắm. A rất tốt. Ko hắt hủi em. Trong khi ai cũng không thích em.

Anh luôn cố gắng bảo vệ em. Nhưng đã đến lúc em phải đi. Em cũng xin ba mẹ rồi anh yên tâm. Bì giờ em phải tập cách chấp nhận và quên anh. À chắc không quên được đâu. Chỉ là chấp nhận và sống tốt cho anh vui. Không làm anh phải suy nghĩ nhiều về em nữa.

Em ra hà nội. Ở nhà bác em. Phụ giúp anh chị trong tiệm đồ cưới. A đừng tìm em nhé. Nói ra để anh yên tâm em vẫn tốt.

Tn này là tn cuối em gửi anh. Em cũng bảo lưu việc học rồi. Năm sau em về e sẽ tìm anh. Với tư cách 1 người bạn nhé. À không phải vì a mới ra chap đó mà em đi đâu. E có sắp xếp trước rồi. Em cũng sẽ ko vào đó từ sau tn này a yên tâm ko hứa lèo với anh nữa đâu hí hí. A yên tâm nhé ko cần lo lắng cho em đâu.

Yêu anh."

Vậy đó vó 1 chút gì đó hụt hẫng. Nhưng dù sao mọi chuyện như vậy là tốt cho hạnh. Hạnh lên máy bay lúc chiều rồi. Tối hạnh mới nt cho mình. Mọi chuyện đã rồi. Lỗi tại tôi khiến 1 cô bé. Hồn nhiên trong sáng. Mất đi cái vẻ vốn có của nó.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* *Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75

edit thêm cái này. Trang Anh mấy nay đi du lịch nghỉ lễ với phụ huynh nhé.

2 ngày vừa rồi trắng cmn đêm. tối Qua làm viên thuốc an thần để ngủ, cái thế éo nào mà thức trắng cmn đêm. ngồi chém gió tâm sự với chị cừu trên alo alo tới 4h sáng. cũng may là có chị ấy để tâm sự chém gió. 5h30 thì chìm vào giấc ngủ. 7h30 thì có ĐT của Thảo.

-Anh dậy chưa. có ra quán ghé chờ thằng bi ra quán giùm em luôn nha.

-ừ để a qua chờ. nó ngủ dậy chưa.

- chưa anh, anh qua kêu nó dậy. thay đồ cho nó rồi chờ nó ra quán giùm em nhá.

- ừ. để anh dẫn bi đi ăn sáng luôn.

- anh đang ngủ à.

- ừ. em gọi anh dậy nè.

- em xin lỗi.

-không có gì em

cúp máy. gọi đt cho Trang Anh nói chuyện 1 xíu, hỏi khi nào về tới đây. rồi thay đồ đi đón cu bi, ra quán.

Qua tới nhà thì cu cậu vẫn nằm chổng mông ngủ.

-bi dậy, ba chờ đi ăn sáng rồi ra quán chơi với mẹ.

- ba chờ bi đi ăn kem nha.

- ừ ăn sáng đi, ba mua kem cho bi ăn.

- dậy nhanh, ba H tét đít bi giờ nằm đó cười. ăn sáng đi rồi ba mua kem cho ăn.

- dạ, bi dậy rồi mà.

- dậy mà cứ nằm đó.

- bi dậy rồi mà. bi nằm xíu thôi.

- thế thôi ba đi.

- á bi dậy mà.

Cu cậu lồm cồm bò dậy. lấy kem cho cu cậu đánh răng. thay đồ rồi chờ ra quán com tấm ăn sáng. vì cu cậu đòi ăn thịt nướng. nói chung là cũng kêu 2

đĩa lớn. cu cậu không ăn gì thì bỏ qua cho mình hót hết. cũng ăn phụ cu cậu nửa đĩa. chắc vì mẹ đi làm nên cu cậu khá giỏi chứ không nhõng nhẽo như mấy đứa khác. ăn là ngồi ăn đàng hoàng. bi cũng 3 tuổi hơn rồi. cũng phải dứt và hổi. nhưng mà khá ngoan. không nhảy lung tung như mấy đứa khác.

Ăn xong chờ nó đi 1 vòng, ghé mua cho cu cậu cái xe đồ chơi. cu cậu khoái lắm. ba ba suốt. rồi nói ba đừng có đi làm xa. ở nhà chơi với bi. mua đồ chơi cho bi. thảo nói với cu cậu là ba đi làm xa.

- ừ ba hứa ở với bi luôn. bi ngoan học giỏi muốn gì ba cũng mua.

- dạ

chờ bi về quán, xuống xe là cu chạy ào vào khoe mẹ cái xe. em gửi xe đi vào. thì cũng là lúc thảo dắt cu bi đi ra.

- anh cưng nó quá rồi đấy.

- kệ. nó hứa với anh học giỏi rồi. bi nhờ.

-dạ.

- học giỏi muốn gì ba cũng thưởng.

- con muốn ba qua ở, rồi chơi với bi nữa.

cũng hơi bất ngờ, thảo nhìn em cũng thế.

- bi qua nhà chơi với ba. ba đi trộm nó vào lấy hết tiền. tiền đâu mua xe cho bi.

- con xin mẹ 2 bộ ly mẹ, cho ba.

- thôi ra đây ba lấy kem cho ăn.

Cu bi quay qua nhìn mẹ. còn thảo thì lườn cu bi.

- con ăn 1 xiu thôi, không ho đâu.

- ăn đi ho, mẹ đem ra cho bác sĩ chút vô móng.

- bi ăn xong mẹ lấy thuốc cho bi uống hết ho liền.

- bi ra đây với ba. kệ mẹ.

em bế cu bi ra bàn. đi vào lấy cái chén múc cho nó cục kem. đem ra. với ầm trà nóng.

- con ăn kem ngoan nha. để mẹ làm. ba ra lấy máy vào làm việc. ngoan nha.

-dạ

em đi ra xe mở cốp lấy con lap vô vào room aloalo coi mấy thím chém thế nào. ăn xong thì phát cho nó cái ipad để nó ngồi yên. mọi chuyện cũng ổn. buổi sáng coi quán cho bà cô đi làm đẹp tới trưa bà mới về. Lâu không ra quán ngồi lâu, nên tụi nhân viên cũng nc này nọ kia. nói chung quán cũng ổn. đi vòng vòng quán, kiểm kho, kiểm tra mấy thứ coi ổn không. rồi vào quầy pha chế.

- làm được không thảo.

- dạ được anh. bi đâu anh.

- nó chơi máy ngoài bàn.

- anh chiều nó, nó hư em quán không được đâu à.

- ày nó vậy là ngoan rồi.

- học nghề đi. mai một mở quán nước cũng dễ.

- dạ.

vừa quay lưng bước ra, thì thảo cũng bước theo gọi.

- anh.

em quay lại

- hả.
- em cảm ơn.
- ày on nghĩa gì. vớ vẩn. à mai nghỉ làm bữa anh xếp người làm thay. mai qua nhà anh ăn cơm ok. coi như ra mắt nhận cu bi làm con nuôi.
- dạ. thằng nhỏ nó hỏi anh suốt.
- thôi vào làm đi. anh ra chơi với nó.
- dạ.

ra bàn ngồi đánh lướt vài cái mail và vài trang tin tức. có tin nhắn của cái thảo.

- em không nghĩ là mình gặp được người như anh. cuộc sống của em trước đây nó là một màu đen kịt. giờ thì em còn có hy vọng vào cuộc sống. hy vọng vào những người tốt.
- cố lên. anh tin em làm được. với bi anh và Trang Anh coi nó như con ruột mình thôi. a sẽ lo lắng cho nó như em thôi. còn em ráng làm, và rồi sẽ tìm được tình yêu cho mình thôi.
- em không dám tin vào tình yêu nữa đâu.
- time sẽ trả lời. làm đi trừ lương giờ.

ngồi 1 lúc xí dụ cu bi bỏ mẹ về nhà chơi với ba. mà nó ứ chịu. mẹ mấy đứa nv xí dụ nó ở lại. thằng nhỏ dễ thương ai cũng thích.

Về nhà ăn uống xong thì mò lên đánh vài trận lol rồi thì ngủ. mẹ uống thuốc ngủ tối quá không buồn ngủ. trưa thì lại buồn ngủ. vãi cả ngấm thuốc. đóng cửa sổ, kéo rèm. bật máy lạnh. bỏ ra ghế sofa nằm ngủ.

.....

Đang say giấc nồng thì có những cái hôn nhẹ nhẹ vào môi. chuz chuz chuz chuz chuz. cái vuốt mà. mở mắt ra. 1 thiên thần với nụ cười đó, anh mắt đó. nhìn tôi âu yếm

- a gái về rồi.

tôi bật dậy. ôm trộm lấy Trang Anh như 1 đứa trẻ gặp bà hay mẹ đi chợ về đòi quà. em thì đang nằm trên ghế. Trang Anh thì ngồi dưới đất. mình chỉ cần lẩn qua và ôm lấy Trang Anh là té luôn ra nền nhà. theo đó là nụ hôn nồng cmm cháy. vẫn mùi hương đấy. vẫn nụ cười đấy. ày mấy ngày nay nhớ quá mấy thím ợ. hề hề.

- Khiếp ngủ gì mà như heo. vào không biết luôn.
- nhớ quá trắng đêm mấy nay rồi đấy.
- xạo. có mà nhớ con nào.
- ày nhớ cái mỏ này nhé. chứ tui không nhớ mấy người đâu. cái mỏ này leo leo nghe quen rồi.
- vậy mà kêu nhớ người ta. mà đi nhớ cái mỏ.
- hề hề. đi xe mệt hông. về không nghỉ đi. còn qua đây.
- nhớ.
- ha ha. cũng biết nhớ cơ đấy. Trang Anh đỏ mặt. dúi vào ngực em. vẫn còn đang nằm dưới đất.
- thôi nằm nghỉ đi. tối đi bánh xèo đi. anh thèm.
- dạ. xê ra em lên ghế nằm.
- ôm tí. ~.~.

- à mà mai kêu mọi người tối ăn cơm đấy. anh mời cô chú rồi. coi như nhận cu bi làm con nuôi ra mắt luôn. anh có gọi đt xin ba mẹ rồi. ba mẹ kêu tùy anh.

- dạ. mà anh nói làm em nhớ thằng nhỏ quá trời. xiu qua chở nó đi ăn luôn anh.

- ừ. em nằm nghỉ đi. anh qua đón cu bi. qua đây rồi xúu đi luôn.

thế là em chạy xe ra quán. chờ cu bi về nhà lấy đồ. rồi chờ về nhà em luôn. vì trước em cũng hay chờ nó qua nhà nên, cu bi cũng khá quen nhà em.

- bi lên phòng chào mẹ Trang Anh đi.

- dạ.

đi lên lầu thì thấy cu bi bị Trang Anh ôm cứng ngực cu cậu đang cố gắng ngóc đầu dậy mà éo được. đang la hét um xùm.) mẹ Phù thủy Trang Anh thì đang cười khoái chí.

- trời ơi con trai người ta còn trong trắng đấy nhé.

-xi thêm. mẹ thương bi mới ôm bi đúng hông bi.

- dạ. mà ôm xúu hời. để bi còn đi chơi.

- bi xuống ba tắm. rồi đi chơi với ba mẹ.

- mẹ không đi hả ba.

- mẹ thảo bận đi làm. mai một mẹ thảo đi sau. mai bi với mẹ thảo qua đây chơi cả ngày luôn.

-đi xuống ba tắm cho. thúu ừm.

Em bé nó xuống tắm. nó cũng quậy như quý chí hiền lành gì.

tối đấy gia đình em đi ăn bánh xèo. rồi đi ăn kem chút xúu của cu bi. Trang Anh dẫn vào cái quán kem tự chọn. em với Trang Anh dắt cu bi gọi ba mẹ. ai cũng nhìn là lạ. chắc tại thấy tụi em trẻ quá. mà còn teen chán. em thì quần lửng, áo thun. Trang Anh thì quần đùi áo thun rộng.

kết thúc chap này vậy. cuộc sống nó cũng chỉ như thế thôi mấy thím ợ. không ly kỳ như mọi người nghĩ đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76

Kết Thúc.....

Tôi biết khi viết lên đây, thì phải cho nó 1 cái kết thúc. mấy bạn muốn biết kết thúc của cái thread này không. đó là sự hối hận khi đã sinh ra nó. và trả 1 cái giá quá đắt.

Nếu là tôi tỉnh táo, giữ đúng lập trường của mình. khi Hạnh biết về cái thread này. thì nó đã drop. tại tôi, tôi đã đã đặt nhiều tâm huyết vào câu chuyện này. Có lẽ Tôi sống thiên về tình cảm. Tôi cảm thấy tình cảm tôi dành cho cái hồi ký này, tình cảm của các bạn dành cho nó.

Có nhiều người chửi tôi là con người nhu nhược, đúng lắm. tôi đã phải ân hận khi không giải quyết được triệt để.

có người chửi tôi tham lam. đúng đấy. tôi yêu cả Trang Anh lẫn Hạnh.

Điều Quan trọng tôi muốn nói, tôi không đổ lỗi cho ai cả. tất cả là do tôi. có làm thì có chịu, Tôi đã nghĩ cái gì mình cũng giải quyết được, nhưng tôi đã sai, đã quá tâm với của tôi rồi. thật sự hậu quả nó lớn quá. tôi không biết nói thế nào nữa. cái giá phải trả quá đắt. Tại sao..... Không phải là tôi.

Mấy bạn muốn biết kết thúc, Được thôi.

Hôm nay là ngày tôi và Trang Anh đám hỏi.

Tôi và Trang Anh đã có em bé. khi con chúng tôi 1 tuổi chúng tôi sẽ cưới. Hiện giờ Trang Anh đã chuyển về sống với tôi.

Vui đấy, nhưng đau lắm. cả tôi Và Trang Anh không thể nào cười nổi. Trang Anh cũng khóc.

- Em à khóc không tốt cho con. Rồi mọi chuyện sẽ ổn.

- Dạ.

- Anh Yêu Em Nhiều lắm.....

Tôi chỉ có thể viết tới đây. coi như là 1 kết thúc. nhưng với tôi nó chỉ là bắt đầu.....

Chúc mọi người bạn của tôi trên đây, Luôn Luôn Hạnh Phúc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77

Lại 1 ngày đặc biệt nữa tới. lại sắp tháng 12 rồi.

cái tháng mà tràn ngập trong lễ hội, thì anh lại tràn ngập trong sự đau đớn.

1 năm vừa qua có nhiều biến động với cuộc đời anh quá em nhỉ. à anh lên chúc ba rồi đấy. nó sẽ được gọi em là mẹ chứ nhỉ. Anh nghĩ là được.

Năm ấy chính ngày này em cũng nói với anh " học xong anh phải cưới em đó. à phải cầu hôn em nữa." anh trả lời em bằng nụ cười. em đáp lại bằng những cái siết chặt cổ, à quên em đang trên lưng anh đi dọc bờ biển nhỉ. trời thì tối, điện thoại em mở bài bức thư tình đầu tiên.

Tối đấy cũng là tối mà 2 đứa biết mình làm diễn viên tuyệt đến chừng nào.

Lang thang chán 2 đứa quanh về khách sạn, vừa vào tới đầu cổng khách sạn thì đằng sau có tiếng cất lên Hân Di. 2 đứa xoắn hết cả lại. quay lại thì

-chết rồi anh ơi, anh Tuấn con bác 2,

sau màn chào hỏi thì tới phần chọc ghẹo. anh Tuấn thì đi với gấu em nhỉ, giờ cũng đã là vợ chồng rồi em nhỉ.

- anh chị cũng đi biển à.

- chung tôi đi theo 2 anh chị cong nhau từ dưới bờ biển kia kia.

lúc đấy mặt em thì đỏ ửng. lúc đấy a chị hỏi 2 đứa ở khách sạn này hả.

anh nhanh tay hẹn giờ điện thoại 1 phút đổ chuông thế là móc ra nghe như thật.

- em ơi tụi nó kêu về phòng đánh bài, rồi ăn uống kia.

- anh kêu tụi con vì nướng mực đi. (em khi đó rất là tỉnh hơi bất ngờ luôn)

sau đó hẹn với anh chị sáng mai đi cafe rồi mỗi người 1 ngả.....

về tới phòng chân tay em lạnh toát vẫn còn run. tối đấy còn cứ sợ anh Tuấn mách mẹ. anh thì buồn ngủ. em thì sợ ngủ không được cứ đập đầu bắt anh thức với em. đúng là con hâm.

cảm ơn mọi người đã quan tâm đến gia đình nhỏ của H.

Mình và Trang Anh vẫn hạnh phúc. ngày mai 20-11 là vừa tròn 3 tháng. thai khỏe. 2 tuần nữa mới biết là trai hay gái.

chắc đợi 3 4 tuần cho nó chính xác.

chuyện với hạnh thật sự không muốn xảy ra. nhưng Hạnh vẫn khỏe.

Tuần vừa qua Minh và vợ có về Bạc Liêu chơi với Hạnh, và đi du lịch gần 1 tuần vùng sông nước miền nam. dĩ nhiên là có Hạnh người dẫn đường kim luôn hướng dẫn viên.

Hạnh có nói với mình là nên viết tiếp. Mọi chuyện đã đi qua khi đọc lại cũng không còn nhiều cảm xúc nữa.

Ừ thì mình sẽ viết ở đây. Từ đây nó không còn là RV nữa nhé. cứ coi nó như là 1 câu truyện, 1 cuốn hồi ký về cuộc sống tôi gặp phải. Những gì đó đáng chú ý gặp phải tôi sẽ viết coi như là trải nghiệm của bản thân.

Trở Về quá khứ nhé.

Trưa hôm đấy lon ton lên lớp, cùng các cu cậu đứng ngắm vều trên hành lang thì thầy đi tới.

- Lớp nay làm bài test nhé. lấy điểm
- Gì vậy thầy. gì mà bắt tử vậy nè.
- vào ôn bài đi rồi làm

Thế là mặt thẳng nào cũng yếu xù vào lớp. móc điện thoại ra coi giờ thì thấy 4 cuộc gọi nhờ của Hạnh. Suy nghĩ trong đầu, lại chuyện tào lao gì nữa đây.

Ngồi vào máy thường thì sẽ vào thread đọc cmt chơi rồi face rồi mới học bài. vừa vào Thread này thì ôi đệt mợ. Cái thế đáo gì thế này. WTF !!!!!!!

Edit (chuyện là đám hỏi lúc đó không ai biết cả trên voz cũng vậy, chỉ có mấy bạn chơi aloalo mình có nói trên đó mới biết, trong khi đó hạnh cũng biết cái thread này. có 1 bạn trên alo alo qua đây báo là đám hỏi, hạnh đọc được nên mới xảy ra chuyện.)

cầm điện thoại lên thấy rợn hết cmn người.

Móc Điện thoại call ngay cho Hạnh thì máy bận, Call cho Trang Anh máy cũng bận. Suy nghĩ trong đầu rồi xong. Dù má thẳng chó. (sr ku) mẹ nó.

Còn làm bìa test nữa chứ. ôi cuộc đời, chưa bao giờ mình bị đặt vào thế bị động như thế, đi cũng không được, gọi điện thoại cũng không xong.

Linh Gọi Điện thoại

- anh ơi lộ hết rồi. con bé biết hết rồi.
- ờ anh cung mới biết, nó nói gì.
- nó khóc quá trời, kêu mọi người dấu nó. không cho nó biết gì hết.
- Không dấu thì anh đổi mặt thế nào, giờ còn thi nữa mới được về.
- thôi anh làm bài đi. thi tốt.
- ừ.

1 lúc thì có tn của Hạnh.

- Anh đối xử với em vậy sao.
- Anh xin lỗi anh Đang thi, tí về nói chuyện nha em

Thi xong gọi điện thoại cho Hạnh nhưng không nghe máy, chạy qua nhà thì thấy đóng cửa. gọi cho chị hạnh thì chị hạnh đang trên lớp. hết cách lại chạy về nhà Gặp Trang Anh đang ngủ ngoài ghế.

Vòng tay qua cổ bế lên phòng thì Trang Anh tỉnh dậy.

- anh về rồi hả, sao rồi anh.
- ừ không sao. con bé đi đâu rồi ấy.
- Trang Anh hay nó đi về dưới nhà, nãy em nghe nó kêu nó về dưới nhà.
- không gọi điện thoại được.
- mà nhà chuẩn bị tới đâu rồi, mai ba mẹ với ông bà lên đấy.
- dạ thì cũng xong rồi, chiều mai người ta tới dựng rạp.
- ừ trưa mai mời bố mẹ qua nhà ăn cơm luôn nhá.

- dạ.

Lên tắm rửa xuống thì có cuộc gọi nhờ của chị Hạnh. nên gọi lại.

- Gọi H cái gì đấy.

- H tới bệnh viện xyz nhanh đi, Hạnh lại bị tai nạn nữa. nhanh nha.

-ừ ừ rồi H tới liền.

Thay đồ dặn dò Trang Anh vài chuyện rồi phóng xe đi.

Tới Bệnh viện thì chị Hạnh đã ở đó. Còn hạnh vẫn trong phòng cấp cứu.

- Hạnh sao rồi. chị Hạnh nước mắt ngắn dài

Người ta gọi cho ba mẹ. Ba mẹ gọi lại cho Minh. bảo vào viện. Ba mẹ đang lên.

Vẫn như lần trước, đi lại bàn hướng dẫn, gặp 1 bé trẻ trẻ và, 1 cô hơi lớn tuổi.

- 2 chị giúp em tí, em lo quá, có bé mới nhập cấp cứu tai nạn xe, chỉ xem giúp em tình hình thế nào. / đặt tờ 500k lên bàn cô lớn tuổi cảm tiền.

- em ra ngoài ngồi đợi đi, chị vào xem cho.

- Dạ em cảm ơn.

Ra ghế ngồi đợi. cảm giác con bé vì mình, chịu thiệt nhiều quá. giọt nước mắt cũng chảy theo cảm xúc ra ngoài.

Tất cả mọi chuyện vì mình, Đứng ra đã Drop từ lúc Hạnh biết chuyện. Tại tình cảm của mình cứ lập lờ. Tại mình không nỡ làm tổn thương đến Hạnh, nhưng đang làm tổn thương rất nhiều.

- ba mẹ T chừng nào lên đây. (gọi chị bé Hạnh là T nhé. không nhớ rõ mấy chap trước gọi là gì. vì mình không sai tên thật cho nhân vật trong chuyện)

- Ba đang đi campuchia có việc, chắc chỉ có mẹ lên.

- ừ. sẽ không sao đâu.

- H làm khổ con bé quá.

- H đừng nói vậy, time này mới thấy con bé vui vẻ hoạt bát thế đo.

- trước đây nó như đứa tự kỷ ấy, cứ lùi thúi 1 mình.

1 lúc sau cô y tá kia đi ra. ngoắc mình lại.

- con bé tên gì?

- Dạ tên Hạnh. Mỹ Hạnh.

- Ngày sinh.

- dạ xx.xx

- ừ đây giờ sách con bé, con bé ổn, nhìn ở ngoài cũng không bị thương gì nặng. nhưng mà lưng cột sống có vấn đề, bác sĩ đang mặc áo nẹp lưng, em ra đăng ký nhập viện luôn cho bé ấy nhé.

- dạ em cảm ơn.

nghe tới cột sống, thật sự là rất lo, nhưng phải lấy bình tĩnh đã, đăng ký 1 lúc, thì P và Linh cũng chạy vào bệnh viện. Trang Anh thì mình kêu ở nhà có gì gọi sau.

làm thủ tục Nhập viện xong, thì ngồi đợi 1 lúc lâu mới được chuyển lên phòng. Gặp bác sĩ khi chuyển lên phòng.

- Bạn con sao rồi bác sĩ.

- ngã xuống bị xe tông thẳng vào lưng, chấn thương cột sống, chân trái không có phản ứng, có thể bị liệt chân trái.

Nghe tới đây, mọi thứ đè nặng lên người gần như đổ sụp. tôi ngồi thừ ra ghế, nhìn xe đẩy Hạnh vẫn chìm trong giấc ngủ lên phòng nghỉ. nước mắt cứ thế

chảy, không kim nén được. Phương đẩy Hạnh lên phòng với T. Còn Linh thì ngồi xuống kế bên.

- Sao rồi Hoàng, chuyện cũng đã rồi, cố lên.

- Sao lúc nào cũng là con bé chứ.

- không trách được H, nhưng mà H phải chăm con bé đấy. cố lên. con bé sẽ bớt đau khi người đầu tiên tình dục là H đẩy lên phòng đi.

- Ừ Lên thôi.....

Vì muốn phòng dịch vụ, nên phòng khá rộng rãi và thoải mái. Hạnh vẫn chìm trong giấc ngủ, như chưa hề có chuyện gì xảy ra. vết thương nặng nhất là ở lưng rồi, lưng đang mặc 1 cái áo nẹp lưng, còn tay bị trầy, và mặt bị xước nhẹ.

- Thôi mọi chuyện đã rồi, giờ T về chuẩn bị đồ. Linh và Phương về nhà H cói Trang Anh thế nào, phụ 1 số chuyện cho ngày mai và ngày mốt nhé.

-ừ rồi để L với P lo.

Thế là mọi người ra về, còn mình và cô bé trong phòng, nước mắt lại chảy.

Anh có đáng không em. có thật sự đáng không em. sao anh mắc nợ em nhiều quá. anh đã từng suy nghĩ rất nhiều về tình cảm với em, làm sao đáp lại tình cảm của em. nhưng anh ngu ngốc không làm được em à.

Anh biết em sẽ đọc được những dòng này. Hãy cứ như Vậy em nhé, mọi chuyện sẽ ổn đúng không em. ^^

Tạm thời mình gõ tới đây, hiện tại mình không có nhiều time lắm. nhưng sẽ cố gắng ra chap để mọi người có thể đi tiếp câu chuyện. còn truyện H viết trên face thì chắc sẽ dừng lại 1 time. Mình cần có cảm xúc để viết về quá khứ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngõ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78

- Anh.

- Em tỉnh rồi à. nằm im đó. đau không, đợi anh kêu bác sĩ.

- Anh. Hạnh nắm chặt lấy tay tôi, khi tôi quay lưng định ra kêu bác sĩ.

- Nằm im, em hừ lắm, mọi chuyện ổn rồi. Đặt lên chán hạnh 1 nụ hôn. cùng 1 nụ cười an tâm.

Bác sĩ vào xem sơ rồi lại đi ra. Ngồi xuống bên Hạnh, Không ai nói gì. Nước mắt đã lăn dài 1 bên má Hạnh. Giọt nước mắt của tôi cũng chảy dài theo sóng mũi.

Một tay vén tóc Hạnh lên. áp má mình vào chán hạnh.

- Em ổn rồi, anh sẽ bên em mà. Đừng làm hại bản thân này nữa nhé. Anh cũng đau lắm đấy. Cuộc sống này, chắc chắn anh không thể sống thiếu chị, và em cũng thế, không thể thiếu đi em.

Hạnh khóc nức, Lưng bị nẹp, những cơn nức làm cho Hạnh đau hơn, nhưng không thể kim nén được.

- Anh đây rồi, em sẽ ổn mà.

- Chân em

- Từ nay anh sẽ là đôi chân cho em. em muốn anh cõng cả cuộc đời này thì anh cũng sẽ cõng em cả cuộc đời này.

- Cái miệng.

- Mẹ với ba gần lên rồi đấy, không khóc nữa. hãy làm ba mẹ an tâm.

- Dạ.

.....

Hôm sau ba mẹ Hạnh lên sớm, còn tôi cũng xin phép về để lo lễ đám hỏi. mọi chuyện đã được chuẩn bị từ trước. Gia đình lên sớm 1 ngày để mai qua nhà Trang Anh.

- con chào mọi người.
- Mày mắt tích đầu sáng giờ vậy. (ba)
- Dạ, con có chút chuyện riêng.
- cả tối không ngủ phải không. (Mẹ)
- Dạ.
- Mày đi lên phòng nói chuyện với mẹ.

Lên phòng mẹ hỏi chuyện thì kể hết với mẹ. Mẹ chỉ nói

- cái số mày nó thế, cái gì tới nó tới, cứ làm đúng với lương tâm là được. còn 2 người con gái này, ai cũng hiểu chuyện. sẽ không ai làm khó con đâu

Nói chuyện với mẹ cũng nhẹ nhõm được phần nào. Trưa nay nhà cũng làm cái tiệc nho nhỏ của gia đình. tôi thì ngủ 1 giấc. sau khi nói chuyện điện thoại với Trang Anh về tình hình bé Hạnh.

Tỉnh dậy với vòng tay ôm quanh người. mở mắt ra Trang Anh đang ngủ ngon lành trên tay và ôm tôi. Mím cười và hôn 1 cái lên trán Trang Anh thì Trang Anh mở mắt.

- Mệt lắm hả anh. ôm anh mà anh không biết gì hết.
- buồn ngủ thôi. mọi người chuẩn bị xong hết chưa.
- ừ mọi người ăn uống nhậu chán giải tán đi ngủ hết rồi. anh ngủ ngon quá mẹ kêu để anh ngủ. mai còn qua nhà em.
- Yên tâm, anh phải kéo con heo nái này về nhà sinh em bé cho anh chứ.

Trang Anh nhè răng cắn vào vai tôi 1 cái.

- Xuống ăn gì đi anh. Xuống lục đồ ăn với em, còn đồ dư nhiều lắm.
- Ăn xong đi vào viện với anh nhé.
- Dạ.

.....

Vào viện thì chỉ còn mẹ bé Hạnh ba bé Hạnh về nhà nghỉ, tối vào.

- Anh Chị.
- Nằm nghỉ đi em. Trang Anh Mếu máo nói.
- Em Làm anh với chị lo lắm.
- em xin lỗi.
- Thôi không nói chuyện này nữa. em đỡ đau chưa.
- đỡ rồi anh.
- Muốn anh gì nói chị chị làm rồi kêu anh mang vô nhé. Bác gái khỏi đi đi về về mệt bác ạ.
- ừ đúng đó, cứ để Trang Anh lo chuyện ăn uống. bác với bác trai thay phiên nhau đi ạ. rảnh con cũng lên coi bé, chắc con chỉ lên buổi tối thôi.
- Ừ 2 con có gì giúp bác nhé, vài bữa bác trai cũng phải về lo việc ở dưới.
- Dạ bác cứ yên tâm.

trò chuyện linh tinh 1 hồi thì mình chở Trang Anh về nhà Trang Anh, còn mình về nhà đồ xếp vài thứ để mai còn qua nhà Trang Anh làm lễ ăn hỏi.

.....

Sớm hôm đó, dậy sớm, đánh xe đi lấy heo quay, và 1 số thứ cho buổi lễ. về Nhà tranh thủ chạy lên viện với bé hạnh tí xiu, vì dù sao biết trong lòng hạnh bị giờ khá bất an, và buồn.

Tối phòng bệnh thì Hạnh đang nằm bấm điện thoại, chị Hạnh ngồi học bài, thấy mình tới nên chị hạnh cũng bước ra ngoài, đi mua 1 xiu đồ.

- Anh.

- Ủ đờ đau chưa cô nương. cô hành tôi quá đấy nhé.

- em xin lỗi.

- thôi thôi xin lỗi gì. quay qua đây coi cái coi.

Lấy khăn lau mặt cho hạnh, xong đặt lên chán 1 nụ hôn.

- Hôm nay phải ngoan nhé.

- Anh..... Hạnh muốn nói gì đó, ánh mắt rất buồn.

- Em còn nhớ những gì anh nói chứ. em chỉ nhớ vậy là được nhé.

- Dạ.

- Tối anh với chị ghé.

Ngồi bóp chân cho Hạnh 1 lúc rồi cũng về. Về Nhà cũng 9 giờ hơn. tắm rửa thay đồ, mọi người thì cũng đã chuẩn bị xong, đợi mỗi mình mình.

- Thằng chết bầm kia, biết mấy giờ rồi không.

- 10h có mắt bên đó là được mà.

- mày còn già mồm nhanh lên.

Nhờ mấy thằng em trong lớp bê cháp. thì tụi nó có mặt ở nhà còn trước cả mình. Gặp mình chúng nó kháy đều.

- Đại ka nhanh thật.

- Nghe nói có tác phẩm rồi.

- Số đại ka sượng thế có vợ xinh vãi ra.

- Nay chúng mình phải kiếm 1 bé ở bên đó mới được.

- ở chúng mày thích làm phi công thì xin mời, bên đấy bê Cháp ai cũng lớn hơn tụi bay.

- Xinh cỡ chị là Được anh ạ.

- Ờ đừng vào. coi bị chấn hay như nào.

Mọi chuyện diễn ra bình thường. Qua đến nhà Trang Anh lên trên lầu làm lễ, mọi thủ tục xong xuôi thì ba Trang Anh lên tiếng.

- Coi như bữa nay làm lễ đám hỏi cho 2 đứa, cũng thông báo luôn cho gia đình 2 bên biết, xong bữa nay bé Trang Anh sẽ qua bên nhà cháu Hoàng ở hẳn, tiện cho chăm sóc cái thai trong bụng. Cũng như theo nguyện vọng của 2 đứa là sinh em bé xong rồi mới cưới.

Hai đứa cứ đứng Năm tay tùm tùm cười. mặc cho những người chưa biết ngạc nhiên, ồ lên. những người thân nào biết chuyện thì cũng đứng tùm tùm cười.

Xong lễ mọi người xuống ăn uống, trong những câu chúc, câu khen của 2 bên gia đình.

- 2 đứa này giỏi.

- Vậy là Trăm năm Hạnh Phúc luôn.

- Chúc mừng có người sắp lên chức.

Mọi người vẫn còn đang vui vẻ, ăn uống, thì ông Trang Anh vào nhà ngồi uống nước trà. Thấy thế mình cũng kéo theo sau.

- Ông ăn nhanh thế ạ.
- A Hoàng à cháu, vào đây ngồi nói chuyện với ông.
- dạ. Ngồi xuống cạnh ông, rót trà cho ông.
- Ông nói này, lúc đầu ông cũng không đồng ý chuyện 2 đứa tính.
- Dạ
- Nhưng mà nghe nói, cháu cũng ăn học đàng hoàng, chí thú làm ăn, nên ông cũng yên tâm, giao cháu ông cho cháu.
- Dạ
- Hứa với ông, làm con bé hạnh phúc, và chăm sóc mẹ con nó đàng hoàng.
- Dạ Ông yên tâm, con hứa với ông, con sẽ chăm sóc cho 2 mẹ con Trang Anh tốt nhất.
- Ừ ông tin cháu, Trang Anh nó là đứa cháu hiền nhất trong mấy đứa cháu của ông đấy. toàn bị tụi kia ăn hiếp, nên ông cũng thương nó lắm.
- Dạ ông yên tâm ạ. mà ông ăn ít thế, sức đâu mà sau này bẻ chất ạ.
- hà hà, này được. ra đây uống với ông.

Thế là 2 ông cháu lại cười hà hà ra uống rượu.

Đang ngồi bàn với các cô bạn thì đằng sau có 2 mẹ Linh với Phương đặt tay lên vai.

- Dạ, con chào ông. Ông ơi cho con mượn cháu rể của ông tí ạ.
- ừ ừ mấy đứa ra chơi đi.

thế là 2 cô nương kéo xoành xoạch ra bàn.

- Này thì chôn này, phạt phạt phạt. -thế đeo nào bàn kế bên lại là bàn của đám nhóc trên lớp.
- Đúng rồi phạt phạt.

Thế là chúng lại đút bia cho uống.

Tàn tiệc thì 2 đám kia lại rủ nhau đi karaoke. lúc đầu đòi kéo về nhà mình vào phong hát, cơ mà nhà có ba mẹ và ông bà nên lại ra quán. Minh và Trang Anh cáo, vì phải dọn đồ qua. thế là mấy chị kia dắt đám em trai lớp mình đi hát. Không biết mấy thằng có tấm tia được chị nào không.

:S viết tới đây thôi. bữa nào rảnh thì mình viết tiếp mới.

Năm mới chúc mọi người nhiều sức khỏe, đạt được những thành công trong năm mới.

Hoàng Iric

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngõ Hẹp được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Chào mọi người đây cũng là những dòng muốn gửi đến mọi người.

Cảm ơn các bạn đã quan tâm đến gia đình nhỏ của mình.

nói về Hạnh, người con gái các bạn lo lắng nhất bây giờ.

- Hạnh hiện giờ không đi lại được, phải ngồi xe lăn. tâm lý đã dần ổn định. và cũng đang ngắm từng ngày thiên thần bé nhỏ của Tôi ra đời.
- Thịnh thoảng Hạnh lại qua nhà ở lại 1 2 tuần rồi lại về dưới nhà Hạnh.

Nói về vợ Minh.

- Vẫn như ngày nào tâm lý, và hiền dịu.
- thiên thần của gia đình đã bước qua tháng thứ 7, và đang chờ từng ngày nằm trong vòng tay của gia đình mình.
- trước tết mình có mở cho Trang Anh 1 shop quần áo, mọi việc kinh doanh giờ giao lại cho be em và Trang Anh.
- Quán cafe cũng đã có cô quản lý nên khá yên tâm, lâu lâu lại đảo 1 2 vòng.

Về Thảo và cu bi.

- cu bi thì quá hiền so với quy định. tôi nào cũng ở nhà mình. đợi mẹ đi làm tôi qua đón, thỉnh thoảng 2 mẹ con lại ngủ lại ở nhà mình, khi tôi đó ở lại chơi nhậu nhẹt.
- thảo Vẫn hơi mặc cảm với bản thân, nên không quen ai hết. trước tết mình có dẫn thảo về nhà của thảo, hơi căng thẳng 1 chút. nhưng khi biết mọi chuyện ba thảo lại là người quỳ xuống xin lỗi con. thỉnh thoảng 2 mẹ con lại xin nghỉ vài ngày về quê chơi với ông bà ngoại. lúc đầu còn tưởng mình là chồng thảo mới ghê. nói chung việc của Thảo kết thúc trong tốt đẹp nhất.

Về tôi.

- đã xin làm ở 1 công ty mới từ sau chuyện của hạnh phải xin nghỉ.
- vẫn đẹp trai, và nhậy nhúa như ngày nào.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì... Oan Gia Ngộ Hẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80

Lâu quá rồi mới có cái cảm giác như lúc mới lập cái thread này.

thời thì nay làm 1 cái chap nho nhỏ nhớ về cái thời còn bay nhảy.

Hiện tại

2 ngày qua là 2 ngày vất vả trong công ty. không có time về đến nhà. Tối hôm qua mới xử lý xong sự cố. 3h sáng mới về đến nhà.) Lên giường ôm Trang Anh ngủ, vuốt nhẹ má con gái cưng, hôn nhẹ lên trán Trang Anh. Sáng 5h30 thức dậy xuống nhà nấu miễn giò heo cho Trang Anh Rồi gọi nàng xuống ăn.

- sao anh không ngủ đi. hôm qua anh về trễ mà.
- không biết cảm giác hôm nay muốn ra quán sớm. coi việc quán thế nào. bữa giờ giao hết cho cô, tối ghé quán 1 xíu lấy tiền rồi cũng về.
- anh không ăn à.
- Anh thèm bánh mì.
- Anh nấu cho em thôi à.

Kèm theo cái ôm từ đằng sau.

- chứ sao. Bà xã của anh mà.
- Ăn đi, ở kia còn. xíu ba mẹ qua. ăn xong em gọi điện thoại cho ba mẹ qua ăn sáng luôn. khỏi ăn ở ngoài. mẹ anh chiều mới lên.
- Dạ

Hôn nhẹ lên môi mình rồi ngồi xuống ăn sáng.

- Anh lên tắm rồi ra quán đây.

Đi lên phòng hôn con gái 1 cái rồi tắm rửa ị tè. xong sách xe ra quán.

Ghé ra xe bánh mỳ gần nhà. mua 2 ổ rồi phóng thẳng ra quán. Đến quán tôi sách 1 cái ghế lại chỗ chú bảo vệ, đưa chú ổ bánh mỳ, tôi 1 ổ.

- Ăn sáng chú.

- Tao ăn rồi, mày ăn đi.

- Có ổ bánh mỳ thắm vào đâu. ăn đi chú con mà chú cũng ngại.

Cô thấy tôi tới cũng đi ra.

- ôi nay ông chủ có hứng tới quán sớm. giờ này phải ôm vợ ôm con mà ngủ chứ.

Tôi cầm ổ bánh mỳ đang ăn trên tay. đưa lên miệng cô. cô cũng thoải mái cắn 1 miếng rõ to. Thế là chúng kếp ta rồi.)

- Rồi cho ăn rồi, Đi vào đi vào.

Vừa nói hết câu thì chát rớt hết cả vai.

Cô đi vào 1 lúc sau thì bê 2 ly cafe ra, 1 ly không đường xừa giờ. Tôi cũng tươi cười đón nhận.

- Ngoan, đây cho thêm miếng nữa.

Thế là tôi lại đưa ổ bánh mỳ cho cô miếng nữa, lần này thì khác, cô giật luôn ổ bánh mỳ, vẫy tay chào tạm biệt, rồi đi vào trong quán, Mất ổ bánh mỳ lằng xẹt. Gọi với theo bà cô già xì teen.

- Ê thảo tới chưa.

- Chưa xúu nữa.

Thế là móc điện thoại ra gọi cho Thảo.

- Dậy chưa.

- Em chuẩn bị cho cu bin đi học.

- Ừ Em ghé mua cho anh ổ bánh mỳ nhé. Cho anh nói chuyện với bin coi.

- a nhô, Ba H hả.

- ừ Bin đi học à,

- Dạ Bin đi học. mẹ đưa bin đi học.

- Bin học Ngoan, Chiều ba đón qua chơi với em Bông ha.

- Dạ. Bin thay đồ đây, chiều ba đón Bin sớm nhất trường nha.

- Oke.

- Oke ba.

Ngồi 1 tí thì Thảo mang 2 ổ bánh tới. ngồi cùng ăn chung 1 lúc thì thảo cũng đi vào. mấy đứa nhân viên ca sáng cũng bắt đầu tới quán. đa số là người mới cô tuyên chứ mình thì sáng ít khi ra quán, nên tụi nó không biết mình.

Quán bắt đầu đông thì mình vào 1 cái bàn gần cổng. gọi đám em học chung ở lớp cũ ra chơi. 1 lúc sau thì tụi nó cũng tới đầy đủ. ngồi bala 1 lúc cũng 9h khách quen gần như đã cỡ bàn, chỉ lác đác vài khách về hoặc về. có 1 cô bé mới vô làm dù bớt việc vì nữ chủ yếu là order hoặc tính tiền nên cũng khá nhàn. cô bé cứ đứng 1 góc cái bàn kế bên cũng không giám ngồi.

- Em

- Dạ Anh gọi em

- Sao rảnh hông ngồi nghỉ đứng riết vậy, đi guốc thế kia đau chân chết. mai mốt có thì đi dày cho khỏe.

- Dạ em sợ chị Quản lý nói.
- Em làm đây lâu chưa.
- Dạ em mới làm được 3 ngày.
- À. mai một rảnh không làm gì thì cứ ngồi đi. nhưng quan sát khách là được. Không cần phải đứng miết đâu.

Nháy mắt với cô bé 1 cái rồi thôi. cô bé ấy vẫn ra đứng 1 góc đấy không giám ngồi.)

Ngồi chơi 1 lúc thì tôi đi vào quầy bảo con bé ngồi quầy gọi cô và mấy đứa nhân viên lại họp 1 tí. mấy đứa nhân viên cũ thì ở ngoài phục vụ khỏi họp.

Mọi người đi vào, có cô bé kia cũng vào. Minh cười với cô bé 1 cái.

- Chào em. Chào mọi người. Chắc ở đây chỉ 1 số bạn biết anh. Anh là Hoàng Trước anh làm quản lý ở quán mình. Chị Quản lý ở đây là Cô anh. Hơn có 2 tuổi thôi mà được làm cô. mà nhìn bà già thật, ế rồi nên khó tính mấy em thông cảm.

- Thằng kia, bêu cô mày à.
- Nãy anh ăn bánh mỳ còn giật nửa ổ của anh nữa đó mấy em.

có đám cười thoải mái.

- Thôi anh phở biến 1 tí như vậy. Anh là chủ quán. anh có công việc riêng nên cô làm quản lý quán mình. time vừa qua anh khá bận nên không để ý tới quán nhiều.

- giờ như vậy. Quán mình nhân viên sống với nhau tình cảm là chính, mọi người có chuyện gì nên nhìn nhau 1 tí, để không khí nó tình cảm.

- anh thoải mái. mọi người làm việc hết mình. time rảnh rồi mọi người cứ việc nghỉ ngơi nói chuyện với nhau thoải mái anh không khác khe gì mấy chuyện đấy.

- thứ 2 phần vệ sinh quán. anh tưởng nó là thói quen rồi nên anh không để ý lắm nhưng mà chưa được. Đường từ công quán đi các khu chưa sạch. từ nay ca tối trực vệ sinh thì phải lau toàn bộ đường vào quán và các khu. có xi gôm hoặc bảm bần màu đen gì đó phải lấy dao cạo hết ra và lau thật sạch. không để các điểm đen bám trên đường vào như thế. rồi dưới gầm bàn phải kiểm tra. khách có thói quen dẫm xigum dưới gầm bàn thì phía cạy ra.

- Hôm nay ca tối làm thì cách 1 ngày ca sáng làm thay phiên nhau như vậy, mấy bạn ca sáng để ý ngày trực đi sớm hơn 15p để trực nhé.

- Mọi người cố gắng giúp anh nhé. Mọi người ra làm tiếp nhé.

mọi người lại trở về vị trí. còn mình với cô.

- khiếp con trai gì kỹ tính thấy sợ.
- Đồ ở dơ. cần câu tiền của người ta mà phải kỹ chứ.
- đồ ở dơ.
- có im đi không thằng kia.
- ế là phải.

Lâu không ra quán, cái không khí sáng sớm, cái không khí cafe bánh mỳ sáng sớm nó thoải mái cả người. cũng lâu lắm rồi mới có lại cái cảm giác muốn gõ cho mọi người 1 chap cập nhật cuộc sống hàng ngày.

Thời gian qua Hạnh Tập vật lý trị liệu. Gần 2 tháng nay từ ngày T.a sinh hạnh có ghé qua chơi vài ngày rồi lặn mất cho đến tận hôm nay. 1 phần Hạnh ngại gặp ba mẹ T.a.

Sáng nay ra quán sớm, vì bà cô có chút chuyện gia đình nên xin nghỉ vài hôm nên không ai quản lý. Vẫn cái kiểu gặm bánh mỳ, và ly cafe mỗi sáng. mang theo laptop ra quán làm việc, chọn cái bàn gần cổng, ngồi xoay lưng ra cổng, để có thể nhìn bao quát toàn bộ quán.

8h sáng nhờ nhân viên chạy đi mua ổ bánh mỳ nữa vì vẫn chưa đủ đồ. Vừa gặm bánh mỳ vừa làm việc thì có 1 bàn tay che mắt tôi lại.

— Ai???

Giọng nói quen thuộc, mà tôi vẫn nhớ mỗi ngày.

– Lan.

– Sai. Ai???

– Phương

– Sai. Ai???

còn làm méo giọng để mình không nhận ra mới ghê.

– Linh

– Ai????

– Hương

– Ai??????

– Thôi bỏ ra đi cô nương, làm như tui không biết Hạnh kute của tui á.

Hạnh bỏ ra, chạy ra đứng trước mặt tôi.

– Anh!!!!

Nước mắt đã lưng tròng.

-Chúc mừng em. giờ lại chạy leo đèo theo anh chứ gì.

– Ô sao anh biết.

– Ha ha anh nói chuyện điện thoại với ba em suốt, em tập tành thay đổi thế nào anh biết hết. thế chân căng ngon lành rồi hề.

– yes.

– Thế ngon là ăn được rồi. ha ha ha

– Em méc chị. Vừa nói Hạnh vừa cầm ổ bánh mỳ tôi đang ăn giờ để trên bàn, bỏ vào miệng gặm.

– Ổ bánh của anh.

– Ngồi im đấy, lo cái tự truyện gì gì của anh đi.

– ề. Thế năm nay lên học tiếp chứ.

– Dĩ nhiên, lên với con em chứ. Nãy em qua nhà rồi, trời ơi cục cưng của em nó đã gì đâu á. Hôn miệng cái nó cười, cưng gì đâu luôn á. công nhận anh huấn luyện hay ghê.

– Ê con anh ai cho em hun, ở đó mà cục cưng của em. mất hết duyên con tui.

– Chị kêu em ra giải quyết anh đó. suốt ngày làm làm cái gì chả ai biết. ngồi cả đêm.

– ờ thì đang bận.

Thế là Hạnh đứng lên lò tò đi vào chơi với Thảo và cô Vân trong bếp. Mọi khó khăn cũng đã qua, giờ lại khó khăn mới. làm sao để làm chiều lòng 2 người phụ nữ đặc biệt. làm sao để không ai bị thêm 1 tổn thương nào nữa.

Một lúc sau T.a để bé lại cho ông bà chăm, rồi mò ra quán.

Mùi hương quen thuộc, vòng tay quen thuộc. T.a ôm cổ tôi từ đằng sau.

– Chào ông chủ.

– Vâng đại ka gọi em

– anh ăn sáng chưa thế.

– Được 2 ổ bánh mỳ, mà cái Hạnh nó giựt hết nửa ổ rồi.

– Thế được rồi, Em với Hạnh Ăn bò beefsteak đây.

Thế là 1 lúc sau 2 cô nàng mỗi người 1 phần đặc biệt của cô Vân làm cho ngồi trước mặt.

– Phần của anh đâu.

-Nhìn. 2 nàng cùng nói.

Nói thì nói thế thôi, chứ tôi vẫn được hưởng sái. lúc thì Hạnh dứt cho miếng bò, lúc thì T.a lại cho miếng khoai tây. ầy cuộc đời vẫn sướng cái thím nhi.

Xong xuôi thì 2 nàng dọn dẹp, rồi chở nhau đi mua đồ.

– Anh tụi em đi mua đồ nhé.

-Ầy đi đi.

bình thường T.a ít mua sắm lắm mọi người ạ. mình không mua cho thì thôi, khi thì lễ tết mới sắm đồ. nên mình cứ thấy cái nào ưa mắt là mua về cho vợ thôi.

-Thế của anh đâu.

Rùng mình trước câu nói.

-Tiền em giữ đâu.

– Em cất cho con rồi.

– hay ha.

cuối cùng cũng phải đưa thẻ cho 2 bà. Cả 2 cười hí hí rồi chuồn mất dép.

Cái thẻ còn 10tr để lúc cần thiết thì sai cũng bị chung dụng.

Trưa về tới nhà thì 1 đóng quần áo, son phấn. ngay cả cái bà 2 tháng tuổi nằm nhà cũng được ké cái thẻ của mình 1 đóng đồ.

Giờ Thì 2 bà lại kéo nhau đi siêu thị. còn mình thì rầu rĩ ngồi nhà ngó bé. gõ những dòng này....

Mình sẽ cố gắng cập nhật về gia đình nhỏ của mình cho mọi người. có gì đó đặc biệt, hoặc có biến thì mình mới viết nhé. mấy thím đòi ít thôi. từ này em viết lại cái review này.

Tôi hôm đó sau khi ăn cơm xong. Hạnh và Trang Anh dọn dẹp, Bé Bông (con gái mình nhé) đang say giấc. Tôi bước theo cầu thang, mang theo 1 ly nước lọc, lên tầng thượng. Khi đi ngang phòng con Bông bé vẫn ngủ ngon trên giường.

Tầng thượng là không gian mỗi tối vợ chồng tôi hay đứng hóng mát sau khi ăn cơm xong. Được 1 lúc có 1 vòng tay ôm tôi từ đằng sau, nhẹ nhàng áp má vào lưng tôi.

Hạnh: em đã rất nhớ anh.

Sau câu nói Hạnh buông tôi ra, 2 tay vuốt phẳng, cái chỗ mà Hạnh vừa áp mặt vào, như cái kiềng mà người ta hay chải khăn bàn cho phẳng. Hành động đó như kiểu muốn trả tôi lại chỗ cũ, như cũ cho Trang Anh. Hạnh bước tới đứng kế bên cùng ngắm cái thành phố náo nhiệt bên dưới.

Tôi: Anh xin lỗi time qua không thể chăm sóc em.

Hạnh: trời ba mẹ chăm em tốt lắm. Mà anh quan tâm em, em vui lắm. ở dưới em cứ tưởng anh quên em luôn rồi. anh nói anh hay gọi cho ba em vui lắm.

Tôi: chứ sao.

Vậy đó mọi người. tôi thật sự buồn khi Hạnh như thế tôi không chăm lo tốt chọn vẹn ngày nào. nhưng Hạnh vẫn đấu tranh vẫn cố gắng từng ngày tập tành từng bước, không một lần ca vãn. Và rồi khỏi hẳn, cô ấy lại tìm tôi. như chưa có gì xảy ra. cô ấy vẫn yêu tôi như ngày nào. có điều cô ấy thể hiện tình cảm kín đáo hơn. lặng lẽ hơn. Nhưng cô ấy lại được Trang Anh thương nhiều hơn. Tôi có thể nhìn thấy tình cảm Trang Anh dành cho Hạnh. Không như những người phụ nữ bình thường, cô ấy Luôn bảo tôi phải chú ý đến Hạnh nhiều hơn. Trang Anh hoàn toàn không ghen với Hạnh. Khi đi chơi, xem phim Trang anh ôm tay bên trái, Hạnh ôm tay bên phải. Người khó chịu không phải là Trang Anh cũng không phía Hạnh. Người cảm thấy khó chịu bị giờ là tôi. Tôi không muốn làm bất cứ ai tổn thương. ở giữa 2 người tôi yêu, tôi chỉ muốn có 1 góc cho riêng mình. không muốn gần gũi ai cả.

Muốn nhường toàn bộ tình cảm đấy lại cho 2 chị em. Có lẽ anh viết những dòng này em đọc được đúng không Hạnh. Đừng rời xa anh.

Căn nhà nhỏ của chúng tôi lại có thêm 1 thành viên nữa đó là Hạnh. Bé Bông nhà mình lại có thêm 1 mẹ, khỏi phải nói 2 mẹ cùng vô cùng, nói cái time để chơi với bông kiểm cũng khó. Bông ngủ dậy là Hạnh, ông bà ngoại, bà nội dành bế ngay, còn tôi và Trang Anh muốn dành cũng khó.

Hạnh bị gờ cùng Trang Anh quản lý cái Shop quần áo của Trang Anh dĩ nhiên phải có lương. Be em tôi thì đã về dưới nhà, ở với ba, coi quản lý mấy quán cafe dưới

đó..... Chuyện khiến tôi suy nghĩ nhiều nhất bị gờ là làm sao, phải làm sao, để không tổn thương hai người tôi yêu.

3 tháng rồi con gái nhí. Cái ngày đầu tiên, ba thấy con gái bé nhỏ của ba nằm trên ngực mẹ. Ba biết rằng cả đời này ba sẽ ôm chặt 2 người phụ nữ của ba vào lòng. Vòng tay ba không lớn, nhưng sẽ đủ để che chở từng bước đi của con. Cái lần đầu tiên ba hôn con, rồi con cười cảm giác đó sao nói hết được nhí. lúc đấy ba vừa vui, vừa thấy lạ. cái miệng nhỏ xíu mà cười ghét không chịu được. chỉ muốn cắn cho một phát.

Rồi cái lần đầu tiên ba được tắm cho con. vui lắm mà lo nữa. Con heo xinh của ba mà không tắm thì biến thành con heo mọi ngay, thế là ba phải tắm cho con. Nói đùa chứ không tắm cho con thì còn khối người muốn thế chỗ ba tắm cho con, con nhí.

Nhẹ nhàng ba vuốt từng giọt nước lên cái đầu ỏ quạ, thúí quắc của con. Ba lúc nào cũng là người cẩn thận, cơ mà khi tắm cho con cái độ cẩn thận của ba nó tăng vọt 300%. Tay ba run run, cơ mà nhìn thấy con gái ba phê nước mát trong mấy ngày nắng nóng, ba cũng phê theo luôn.

Con gái ba luôn ngoan, không khóc nhè. Rồi cái đêm con không chịu ngủ, 2 ba con mình đã làm đủ thứ con nhí. Từ con cộp ăn thịt, đến con bò húc, rồi đến game thủ chuyên nghiệp con nhí. 3h sáng 2 ba con lại nằm phê ra giữa nhà, xem hình của ba mẹ trên trần nhà bằng máy chiếu.

Ba đặt con nằm lên ngực, 2 bên ba còn kẹp 2 cái gối ôm bự. Ba cầm tay con chỉ từng tấm hình, nói chuyện đủ thứ với con, về mẹ, về ba, về các chuyến đi chơi của ba mẹ. Từng hơi thở của ba ngực ba nhấp nhô như chiếc nôi đưa con đến với giấc ngủ. Sáng dậy thì mẹ đã chụp rất nhiều hình của ba con mình. mà công nhận ba con mình tình cảm thật. Ba đẹp trai, con xinh gái con nhí.

Rồi đến cái ngày con gái ba cứ nhè nhè nhè cái miệng khóc. ai bế cũng không nín ngoài ba. Thì ba biết Cục Nợ của ba đã phát triển lên 1 tầm cao mới.

— Ba Yêu Con Gái Của Ba —

Cuộc sống của 1 ông bố trẻ nó cũng ly kỳ lắm. Đặt biệt hơn là lại có cô vợ cực kỳ cực kỳ tâm lý luôn. Vì tôi thường phải làm việc khuya, mà bé bông thường thì ngủ lúc 7 8h tới đến 11h 12h dậy chơi với ba đến 2 3h, nên em sẽ coi bé cho T.a ngủ. Buổi tối của 2 ba con bắt đầu lúc 11h, khi mà chiếc máy phát âm thanh ở phòng làm việc của em, kêu lên những tiếng e e, hoặc tiếng khóc oe oe của bông.

- Đây bà Đây, im để mẹ ngủ nào.

Bé dễ tính, nên chỉ cần thấy ba là miệng lại chu ra hóng hoặc cười ngay.

Bé Bông lên, hai ba con lại đi xuống tủ lạnh, lấy sữa của mẹ đã vắt để sẵn trong bình cho Bông, làm ấm lại rồi cho Bông nhắm. nhìn cái miệng lúc Bông mút chụt chụt ghét kinh khủng khiếp. Hôm nào ko có sữa trong tủ lạnh thì lại bế Bông lên với mẹ. Trang Anh dậy cơ bông nhắm, cơ mà Bông nhắm chưa đầy 5 phút thì mẹ lạy ngủ thẳng cẳng, thế là ba lại nằm ngó. Bông no nê thì mẹ cũng chả biết gì. thế là 2 ba con lại mò qua phòng làm việc của ba, nó gần như là bãi chiến trường của 2 ba con. nào gối nào chăn vứt la liệt dưới thảm.

Cho bé vào cái ghế, dùng để cho trẻ em ngồi trong xe oto, rồi đặt luôn lên bàn làm việc. cứ thế vừa làm việc, vừa chơi với bé. Chơi chán thì cho bông nằm ra giữa nền nhà, nhà sàn gỗ có lót thảm rồi nhè. Bật máy chiếu chiếu lên trần nhà cho bé xem, hoạt hình matsha và chú gấu. ko thì cảnh hoa hòe, cùng với nhạc giao hưởng. Lâu lâu em lại chạy tới hôn Bông cái miệng lại cười toe toét. dúi mặt vào bụng dụi dụi cũng cười toe toét. Làm việc mệt thì xếp mấy cái gối ôm lại, 1 cái gác chân, 2 cái mỗi cái kẹp 2 bên hông. 1 cái gối đầu. rồi cho Bông nằm lên ngực. 2 ba con lại nằm xem hình, xem hoạt hình, ngủ lúc nào không hay. Sáng sớm dậy thì ko thấy bé đâu, lên phòng thì T.a đã bế bé về giường. Xuống nhà thì Trang Anh đang nấu đồ ăn sáng. Ôm vợ từ đằng sau, dúi nhẹ mặt vào cổ hít 1 hơi. Hôn nhẹ lên má Trang Anh.

- Anh đi tắm đi, rồi xuống ăn sáng.

- Ơm tí đã.

- Lớn rồi mà cứ như con nít.

- Kệ tui.....Tắm rửa ăn sáng xong thì em chuẩn ra quán, vì hôm nay là chủ nhật. Nên rảnh rỗi 1 tí phải đi giải quyết vài việc cá nhân, chứ trong tuần thì bận không thờ nổi. Ngồi 1 lúc kiểm tra sổ sách quán xong thì gọi điện thoại cho đám em học chung ra quán chơi. Ngồi nói chuyện vu vơ nhìn ra công thì hơi ới. Phương đi xe chở Trang Anh, Linh, cục cưng của tui nữa chứ. Mở cửa xe bước xuống. Em liện chạy ra bế Bông. - Úi trùi, cục cưng của ba. mẹ tha con đi long nhong vậy à.

Linh: hay ha, đi chơi bỏ 2 mẹ con ở nhà.

- Bỏ đâu mà bỏ, Ông bà ngoài đang ở nhà chứ ở đó mà bỏ. với lại anh đi công chuyện chứ đi chơi gì.

Phương: anh cái gì chả nói được. Mấy đứa em học chung thấy em bé bông vào thì, mặt thẳng nào cũng nghệt ra. đâu có thằng nào biết em lên chức đâu.

- con ai vậy anh Hoàng.

- Mày nhìn coi, đẹp trai xinh gái vậy mà không giống à. Mấy chị kia lấy đồ vào thì cũng đi vào bàn chào mấy đứa, Trang Anh vào bế Bông cho em, đi vào quán. " còn gái theo mẹ cho ba ngồi chơi với mấy chú "

- Anh H cười lúc nào mà quên tụi em thế, buồn ghê.

- Khi nào cười thì anh quên tụi mày sao được, qua năm nhé.

Thế là mấy đứa cứ nhao nhao lên, nói phải làm 1 đứa như anh H mới được. Trang Anh bế bé vào trong quầy. Cô Vân cũng bỏ việc chạy ra ẵm, Bé con lâu lâu được đi chơi, mắt mở to nhìn thế giới muôn màu xung quanh.

Choi buổi sáng, trưa về nhà thì ông bà ngoại bông đã nấu ăn sẵn ở nhà. Về đến nhà thì Trang Anh nhé bé ngay vào tay, Anh đi thay tã đi. Em đi dọn cơm.

Bé Bông lên phòng lấy tã mới ra để kế bên, bông thì Nằm trên giường mắt mở to kiểu như Ý muốn hỏi ba " ba ba ba tính làm gì con, không được đâu nhé. kêu mẹ lên, con là con gái mà " hờ hờ gờ tã cũ đã ướt nhẹp, lấy khăn lau cho bé, rồi sức phần. mặc tã mới cho bé. Lúc này anh mắt con gái ba muốn nói " trời ơi ba đẹp trai của con là số một"

Từ khi có bé, thì không cần biết ngày nghỉ hay lễ, sáng nào ông bà ngoại cũng qua nhà chơi từ sáng sớm, đến tối mới về nhà. cả bé em Trang Anh đi học về cũng chạy qua nhà ăn chỉ ăn cơm chứ về nhà chả ai nấu. Trước còn có bà nội, Cơ may từ hồi ông nội lên con tim là bà nội về chăm ông nội, vì trên này có ông bà ngoại bé rồi. trưa bé ngủ thì 2 vợ chồng lại tranh thủ đi siêu thị mua đồ. Dù mới ăn cơm xong, nhưng 2 vợ chồng em vẫn tay trong tay tình cảm vào ăn KFC lần nào đi siêu thị cũng thế. Gái 1 con chồng mòn con mắt, đã thế Trang Anh còn tập Yoga nên phải nói là lòi mắt ra ngoài. chứ chả mòn, Tay trong tay thêm cặp nhả ai cũng phải ngưỡng mộ. smile)- Anh Linh nó có ông nào rồi á. Nãy em nghe con Phương nói.

- ờ, mà thằng nào ngu thế, đâm đầu ai không đâm đâm ngay bà Linh, ăn hành mệt nghỉ.

- Thế nên anh phải cảm ơn em là đã chọn anh đi.

- ghê thế cơ á,

- Chứ sao vợ anh là số 1 nhé.

- Vâng, số 1.

Đang ăn thì có điện thoại của Thảo.

- anh nghe nè.

- a a A sáng anh cho bé ra quán chơi à.

- ừ, 2 mà con về quê chơi thế nào, qua lễ mới lên đúng không.

- dạ, Bín nó khoái ông ngoại lắm, 2 ông cháu đang đi câu cá.

- ừ. coi nó cẩn thận ấy, về quê sông nước không à, nó mất lạng nào chết với tui à. mà về quê tìm được anh nào chưa, nãy nghe Cô vân nói có anh nào tới quán tìm à nha.

- anh cứ nghe lung tung. bạn em thôi.

- ờ bạn. hớ hớ. thôi ngủ trưa đi, anh đang đi siêu thị mua đồ cho bé với chị.

- dạ vậy thôi.

Ăn xong 2 vợ chồng mới vào siêu thị mua đồ. để về kịp giờ tắm cho Bông.

Hạnh giờ thì đang giúp Trang Anh coi cái shop quần áo, nên cũng không có time qua nhà rêu nữa. lâu lâu chỉ gọi điện thoại với lên tự truyện, hay voz làm xàm. tối tối qua chơi thì ngủ lại chơi với Trang Anh và bông.....

cập nhật tí tình hình cho mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thế Loại Đây Là Thế Loại Gì...* Oan Gia Ngộ Hẹp được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

